30 Ἰανουαρίου

Τῶν τριῶν ἱεραρχῶν· Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου

Ἐπιμέλεια
Λουκᾶς Λουκᾶ
Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Προοιμιακὸς

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ψαλμὸς ργ΄ 103

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.
Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.
Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέῤῥιν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ.
Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.
Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.
Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.
Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
Ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι πεδία, εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.
Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνά μέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.
Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.
Ἐπ᾽ αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.
Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῴων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.
Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.
Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς· καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.
Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.
Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.
Ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγῳοῖς.
Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.
Ἔθου σκότος καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.
Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἁρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.
Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.
Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.
Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἑρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῷα μικρὰ μετὰ μεγάλων.
Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.
Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοιξαντάρια Φωκαέως

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.
Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.
Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.
Ἤτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.
Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἁπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.
Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.
Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.
καὶ πάλιν
Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.
Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ΄)
Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

τὰ εἰρηνικὰ

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇η

Δημητρίου Σουρλαντζή
Θ. Λειτουργία 1992 σ.1*

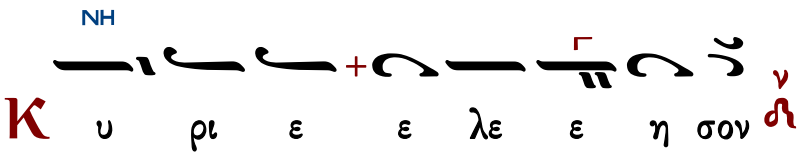

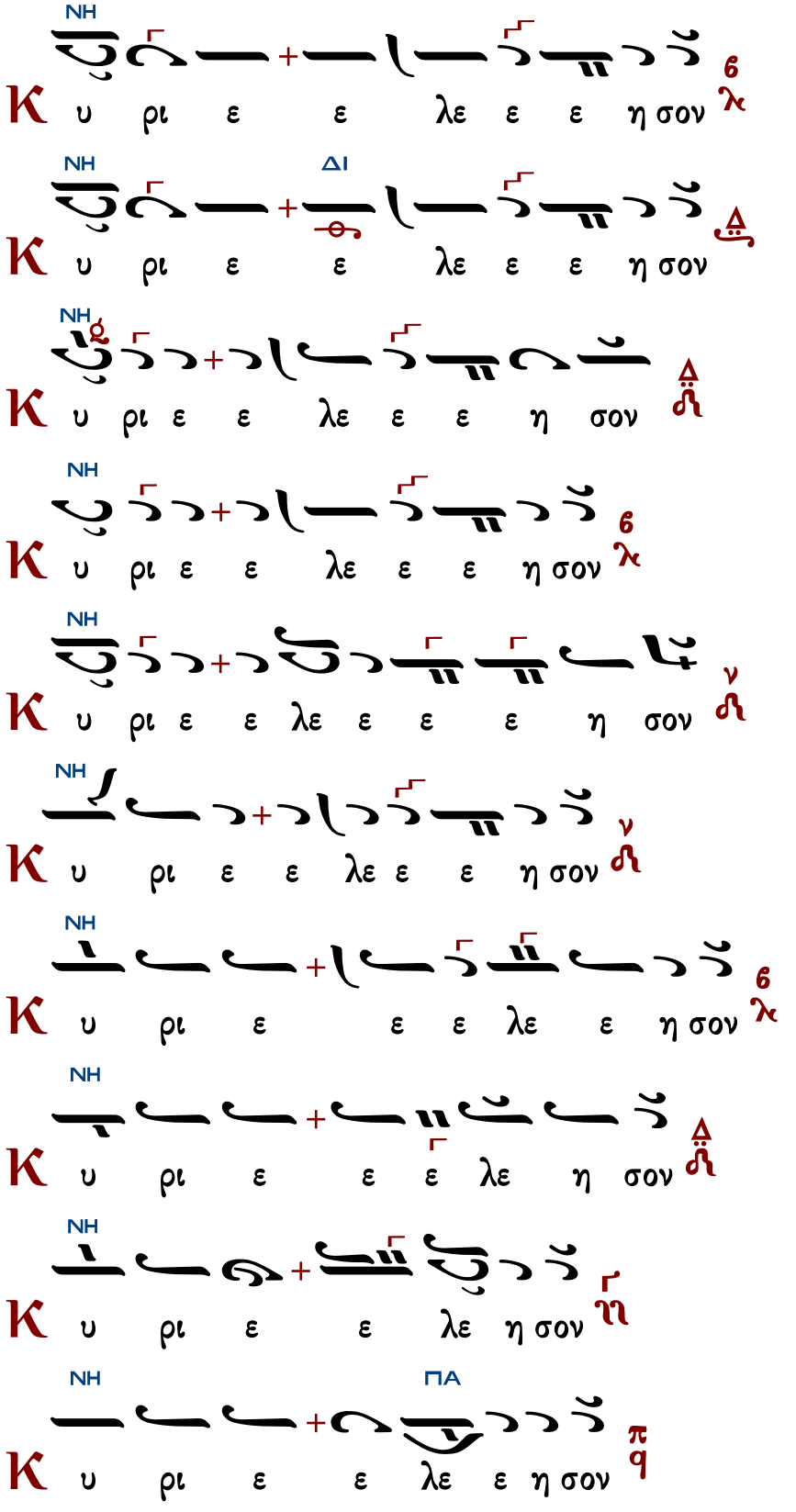

ἕτερα

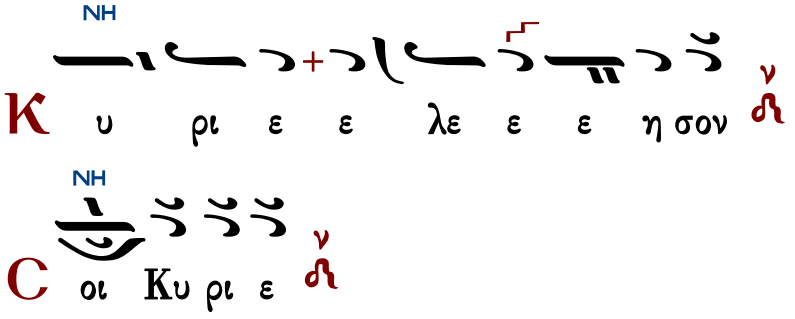

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

χοροστατοῦντος ἀρχιερέως

Ἦχος Νη

π. Ἱεροθέου Ἱερομονάχου
Αθωνική Μουσική Ανθοδέσμη
Εσπερινός 1991 σ.97-99#

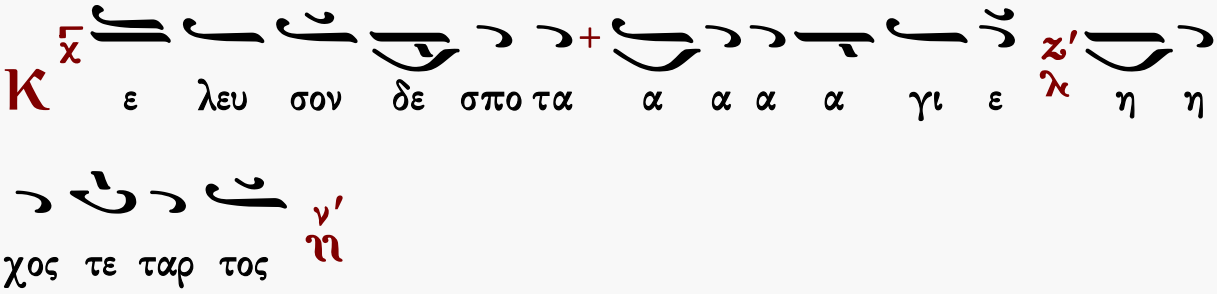

Ἐπιλύχνιοι Ψαλμοί

ἦχος δ΄

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· εἰσάκουσόν μου Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου	Πέτρου Βυζαντίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Κωνσταντίνου Πρίγγου	Γαβριήλ Κουντιάδου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ψαλμὸς ρμ΄ 140

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χείλη μου.
Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις.
Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.
Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλήν μου.
Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.
Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐῤῥάγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ᾅδην.
Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλῃς τὴν ψυχήν μου.
Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.
Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοί, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.

ψαλμὸς ρμα΄ 141

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.
Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλῖψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.
Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνως τὰς τρίβους μου.
Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ᾗ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι.
Κατενόουν εἰς τὰ δεξιά, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.
Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ᾽ ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχήν μου.
Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῇ ζώντων.
Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα.
Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.
Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.
Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῷς μοι.
Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.
Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Στιχηρὰ Προσόμοια

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσι ἦχος δ΄

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἱλασμός ἐστιν.
Τὰ τῆς χάριτος ὄργανα, τὰς κιθάρας τοῦ Πνεύματος, τὰς εὐσήμους σάλπιγγας τοῦ κηρύγματος, τὰς φοβερὸν καὶ ἐξάκουστον, ἐξ ὕψους ἠχούσας βροντάς, καὶ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ, γνωριζούσας τοῖς πέρασι, τοὺς τρεῖς κήρυκας, τῆς μεγάλης Τριάδος, Ἰωάννην καὶ Βασίλειον ἀξίως, σὺν Γρηγορίῳ τιμήσωμεν.

Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε,
ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.
Τῆς Τριάδος οἱ πρόμαχοι, εὐσεβείας οἱ πρόβολοι, οἱ μετὰ τοὺς δώδεκα τρεῖς ἀπόστολοι, οἱ ἐξ Ἐδὲμ ἀναβλύζοντες, τὸ ζῶν ὕδωρ ποταμοί, καὶ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, ζωηρύτως ποτίζοντες, θείοις ῥεύμασι, τὰ μεγάλα στοιχεῖα, τὰ τὴν πίστιν, ὥσπερ κτίσιν συνιστῶντα, ἀξιοχρέως τιμάσθωσαν.

Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ᾽ αὐτῷ, λύτρωσις
καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.
Οὐκ εἰσὶ λαλιαί φησιν, οὐδὲ λόγοι λεγόμενοι, ὧν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν· εἰς πᾶσαν γῆν γὰρ καὶ θάλασσαν, ὁ φθόγγος ἐξέδραμε, τῶν ἐνθέων καὶ σοφῶν, διδασκάλων τῆς κτίσεως· ὅθεν ἄριστα, τοῖς αὐτῶν θείοις νόμοις συγκροτεῖται, καὶ συνέχεται πρὸς μίαν, ὀρθοδοξίαν τὰ πέρατα.

Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ᾽ ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.
Τὰ τοῦ Πνεύματος ὄργανα, ἀληθείας τὰς σάλπιγγας, τοὺς τοῦ Λόγου ῥήτορας εὐφημήσωμεν, φωναῖς ᾀσμάτων τοῖς δόγμασιν, αὐτῶν οἱ ἑπόμενοι, ἱκετεύοντες αὐτούς, παρρησίαν ὡς ἔχοντας, πρὸς τὸν Κύριον, τοῦ αἰτῆσαι εἰρήνην σταθηρὰν μέν, εἰς ἀεὶ τῇ οἰκουμένῃ, ἡμῖν δὲ πᾶσι συγχώρησιν.

Χρυσοστόμου μοναχοῦ — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δοξαστικὸν

ἦχος πλ.β΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Τὰς μυστικὰς σήμερον τοῦ Πνεύματος σάλπιγγας, τοὺς θεοφόρους πατέρας ἀνευφημήσωμεν, τοὺς μελῳδήσαντας ἐν μέσῳ τῆς Ἐκκλησίας, μέλος ἐναρμόνιον θεολογίας, Τριάδα μίαν ἀπαράλλακτον, οὐσίαν τε καὶ Θεότητα, τοὺς καθαιρέτας τῆς

πλάνης, καὶ ὀρθοδόξων προμάχους, τοὺς πρεσβεύοντας πάντοτε Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχάς ἡμῶν. 11-17 Ὀκτωβρίου εἰς τὸν Ἑσπερινόν

Πέτρου Ἐφεσίου	Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Πέτρου Φιλανθίδου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη		Κωνσταντίνου Λάμπρου

Δογματικὸν Θεοτοκίον

ἦχος πλ.β΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενής, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς ἁγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι᾽ ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ᾽ ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Σύντομον	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
Πέτρου Βυζαντίου	Ἀργοσύντομον	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Πέτρου Φιλανθίδου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Γαβριήλ Κουντιάδου
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εἴσοδος – Ἐπιλύχνιος Εὐχαριστία

Σοφία. Ὀρθοί!

ἦχος β΄

Φῶς ἱλαρὸν ἁγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἁγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

294	Μέλος Ἀρχαῖον	138	Ἰωάννου Σακελλαρίδου
200	Γεωργίου Τσατσαρώνη	107	Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ἑσπέρας προκείμενον

Κυριακὴ	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευὴ

Κυριακῇ ἑσπέρας
ψαλμός 133:1

Ἦχος λ̅ π̅ ν̈ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.59#

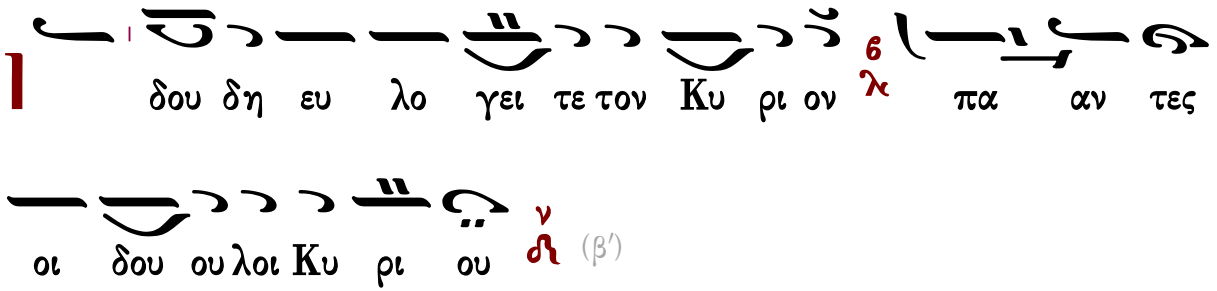

∴ Οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

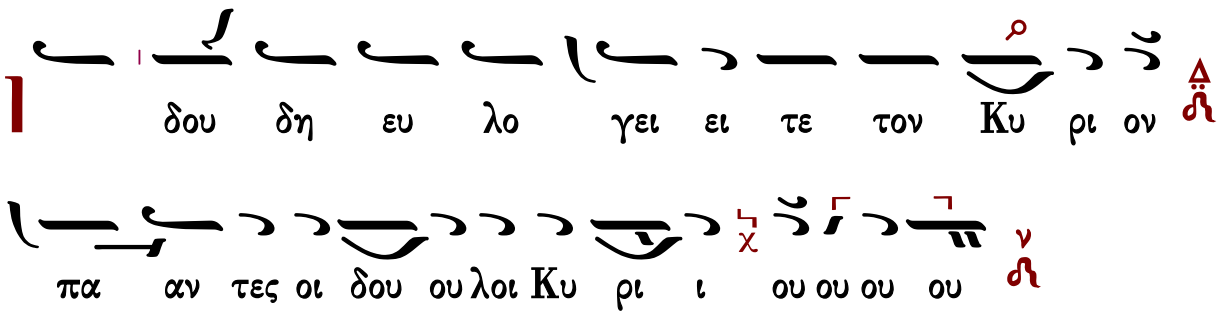

Δευτέρα ἑσπέρας
ψαλμός 4

Ἦχος ν̈ ⲛ Βȣ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.59#

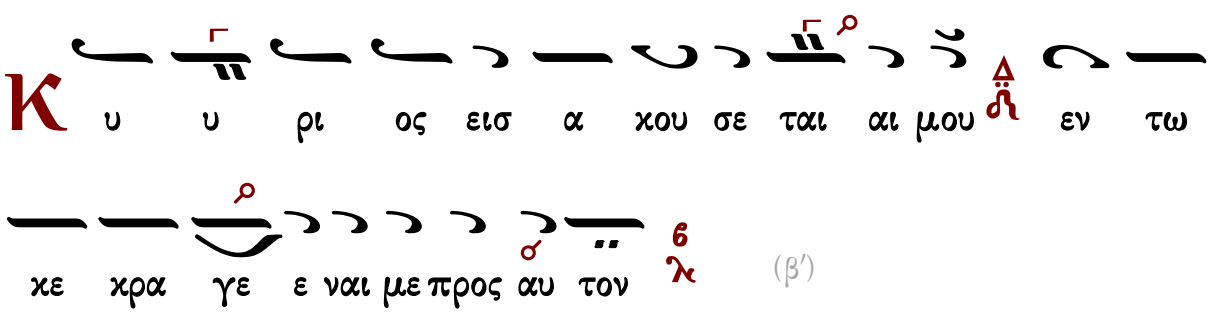

∴ Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με· οἰκτείρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

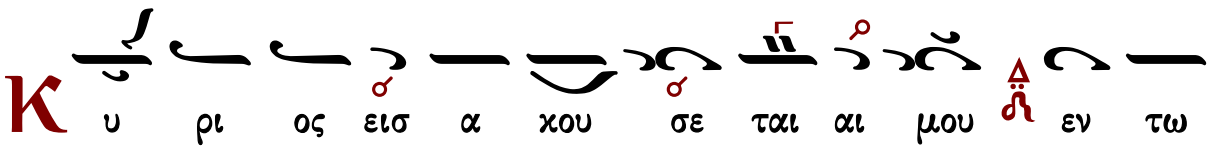

Τρίτη ἑσπέρας
ψαλμός 22

Ἦχος ἡ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.60#

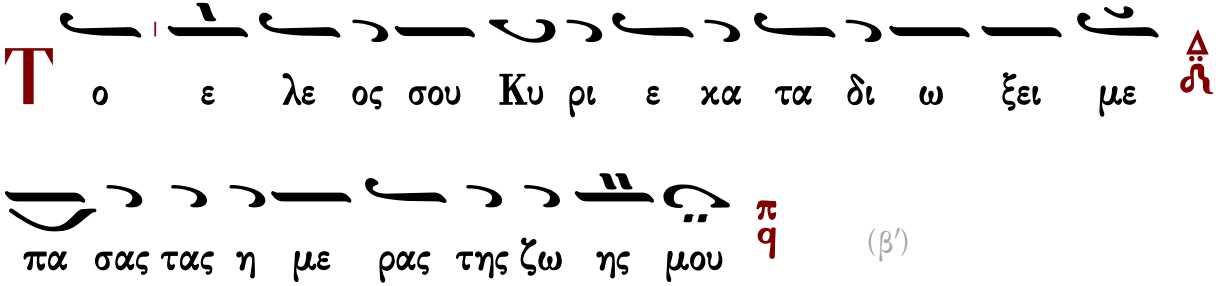

(β′)

∴ Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον χλόης, ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν.

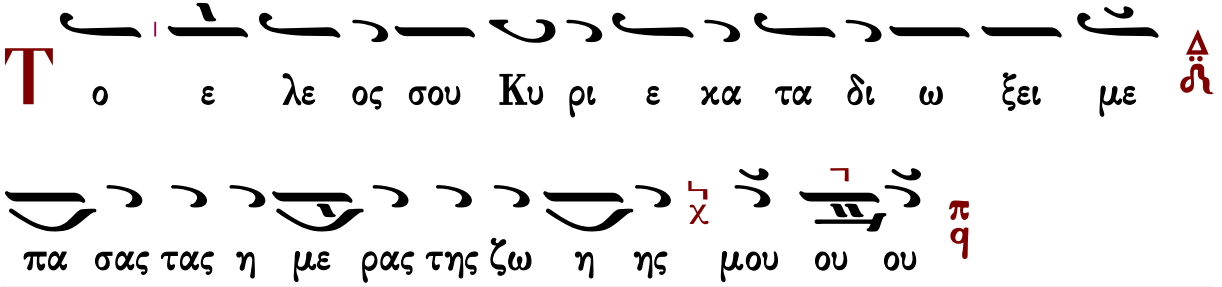

Τετάρτη ἑσπέρας
ψαλμός 53

Ἦχος λ/π ἡ Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.60#

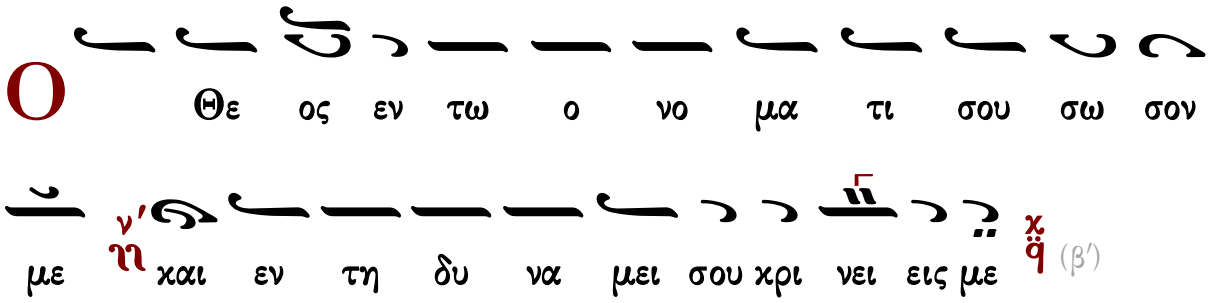

(β′)

∴ Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.

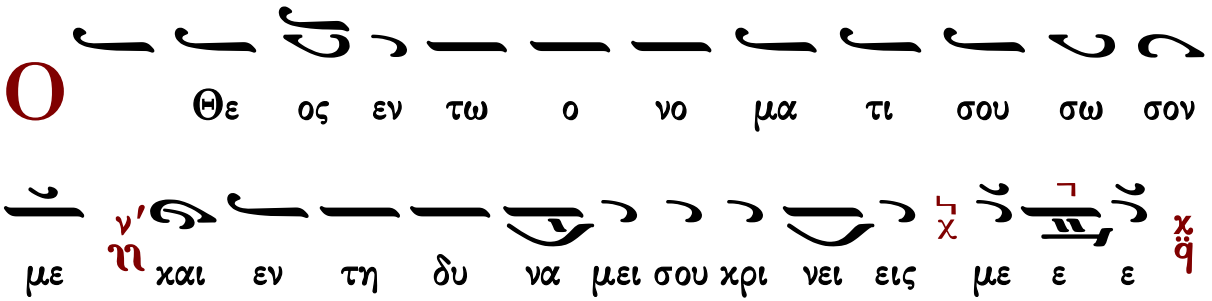

Πέμπτη ἑσπέρας
ψαλμός 120

Ἦχος λ Βου

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.61#

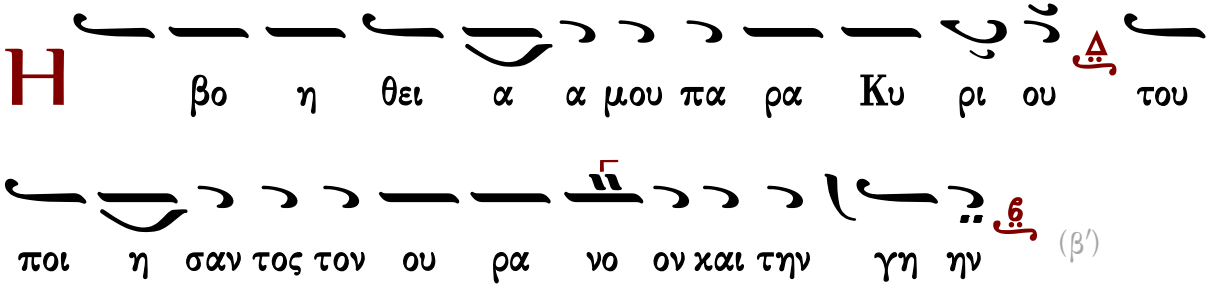

(β′)

∴ Ἦρα τους ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἥξει ἡ βοήθειά μου.

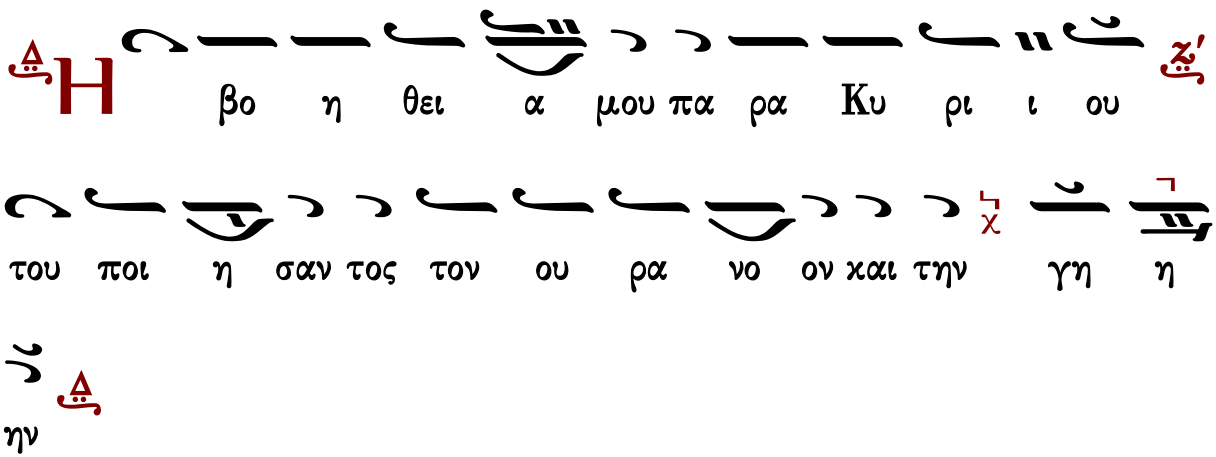

Παρασκευῆ ἑσπέρας
ψαλμός 58

Ἦχος Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.61#

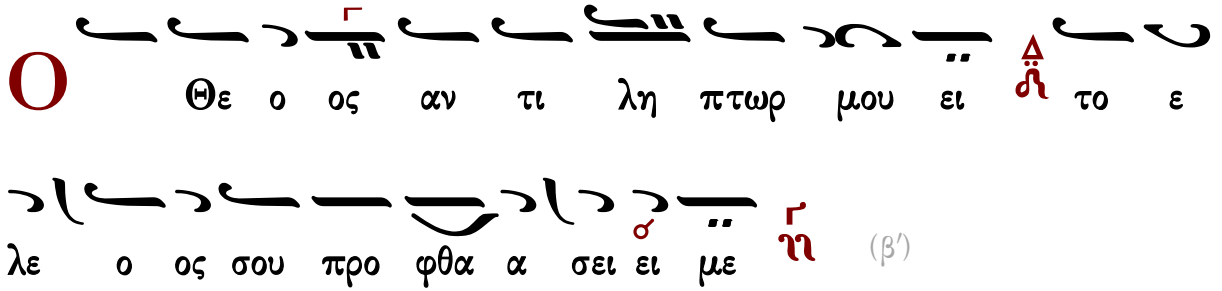

(β′)

∴ Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ Θεὸς καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ᾽ ἐμὲ λύτρωσαί με.

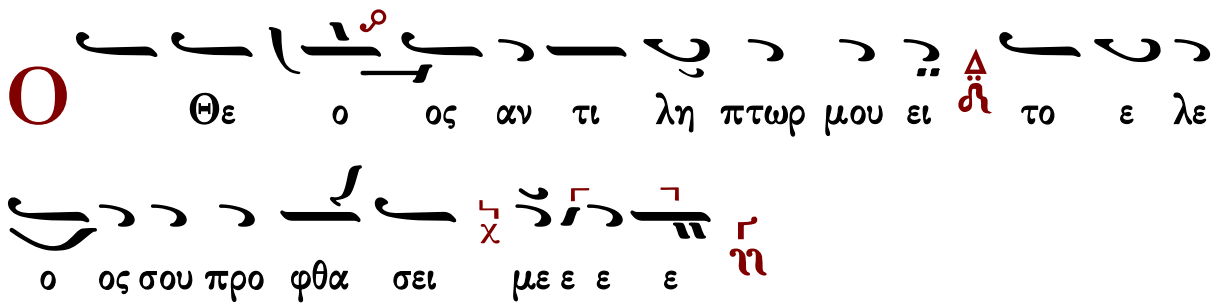

Ἀναγνώσματα

Δευτερονομίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Σοφία. Πρόσχωμεν.

1:8-11, 15-17

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ· Ἴδετε παραδέδωκα ἐνώπιον ὑμῶν τὴν γῆν· εἰσελθόντες κληρονομήσατε τὴν γῆν, ἣν ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ Ἰσαὰκ καὶ τῷ Ἰακώβ, δοῦναι αὐτοῖς αὐτήν, καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ᾽ αὐτούς. Καὶ εἶπον πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ λέγων· Οὐ δυνήσομαι μόνος φέρειν ὑμᾶς· Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπλήθυνεν ὑμᾶς, καὶ ἰδοὺ ἐστὲ σήμερον ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει. Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν προσθείη ὑμῖν, ὡς ἐστέ, χιλιοπλασίως· καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, καθότι ἐλάλησεν ὑμῖν. Καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν ἄνδρας σοφούς, καὶ ἐπιστήμονας, καὶ συνετούς, καὶ κατέστησα αὐτοὺς ἡγεῖσθαι ἐφ᾽ ὑμῶν· χιλιάρχους, καὶ ἑκατοντάρχους, καὶ πεντηκοντάρχους, καὶ δεκάρχους, καὶ γραμματοεισαγωγεῖς τοῖς κριταῖς ἡμῶν. Καὶ ἐνετειλάμην τοῖς κριταῖς ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· Διακούετε ἀνὰ μέσον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, καὶ κρίνετε δικαίως ἀνὰ μέσον ἀνδρός, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ προσηλύτου αὐτοῦ. Οὐκ ἐπιγνώσεσθε πρόσωπον ἐν κρίσει· κατὰ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγαν κρινεῖς οὐ μὴ ὑποστείλῃ πρόσωπον ἀνθρώπου, ὅτι ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ ἐστιν.

Δευτερονομίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Σοφία. Πρόσχωμεν.

10:14-18, 20-21

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ· Ἰδοὺ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ὁ οὐρανός, καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ, ἡ γῆ, καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτοῖς. Πλὴν τοὺς πατέρας ἡμῶν προείλετο Κύριος ἀγαπᾶν αὐτούς, καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ᾽ αὐτούς, ὑμᾶς παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην. Καὶ περιτεμεῖσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, καὶ τὸν τράχηλον ὑμῶν οὐ σκληρυνεῖτε ἔτι. Ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὗτος Θεὸς τῶν Θεῶν, καὶ Κύριος τῶν Κυρίων· ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ ἰσχυρὸς καὶ φοβερός, ὅστις οὐ θαυμάζει πρόσωπον, οὐδ᾽ οὐ μὴ λάβῃ δῶρον· ποιῶν κρίσιν προσηλύτῳ, καὶ ὀρφανῷ, καὶ χήρᾳ, καὶ ἀγαπᾷ τὸν προσήλυτον, δοῦναι αὐτῷ ἄρτον καὶ ἱμάτιον. Κύριον τὸν Θεόν σου φοβηθήσῃ, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις, καὶ πρὸς αὐτὸν κολληθήσῃ, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὀμῇ. Αὐτὸς καύχημά σου, καὶ αὐτὸς Θεὸς σου ὅστις ἐποίησέ σοι τὰ μεγάλα καὶ ἔνδοξα ταῦτα, ἃ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Σοφία. Πρόσχωμεν.

3:1- 9

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἅψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ᾽ ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται. Ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὁλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν Ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ᾽ αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ, προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, **καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.**

Δεήσεις

Ἦχος λ ἡ Νη

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.63*

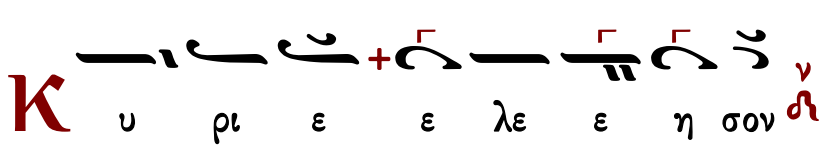

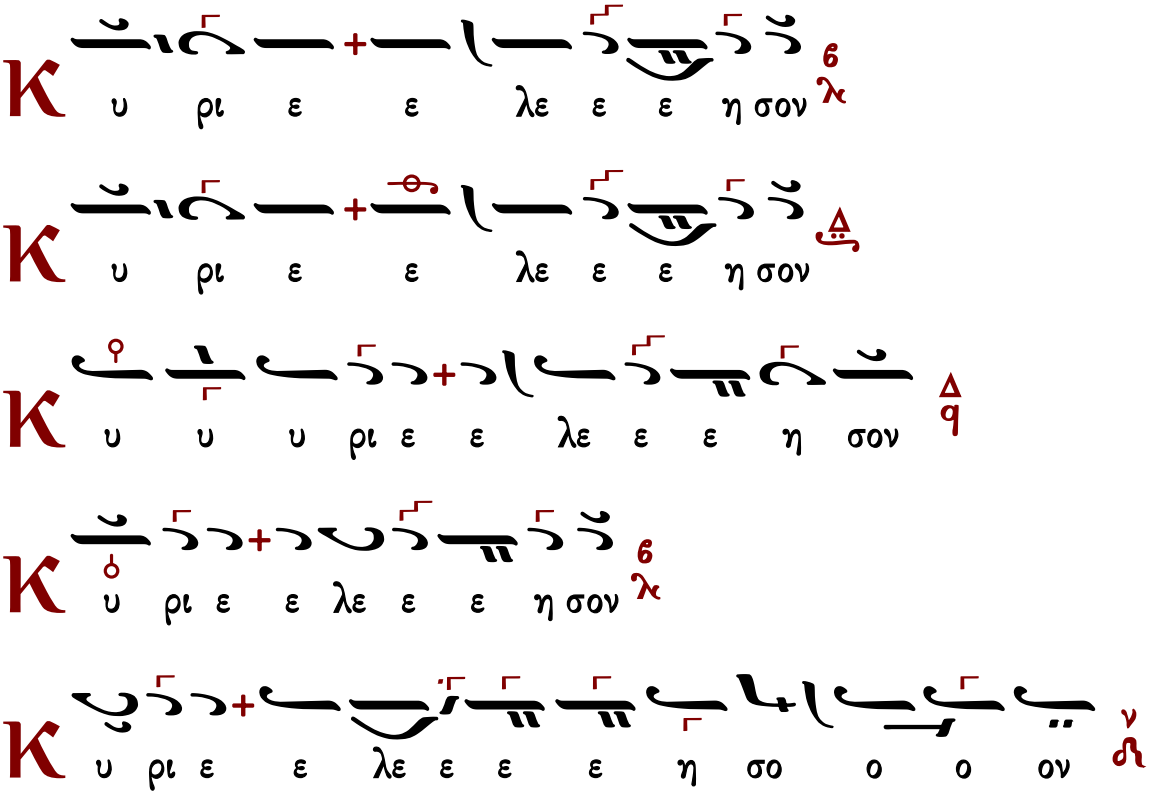

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε ἐλέησον.
Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε ἐλέησον. (γ′)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.
Κύριε ἐλέησον. (γ′)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε ἐλέησον. (γ′)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.
Κύριε ἐλέησον. (γ′)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτητόρων τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων καὶ ἁπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε ἐλέησον. (γ')
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.
Κύριε ἐλέησον.
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἑσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.
Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.
Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.
Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πληρωτικὰ

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
Κύριε ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε ἐλέησον.
Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.
Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ Πνεύματί σου.
Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.
Σοί, Κύριε.
Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἀρτοκλασίας μὴ οὔσης ἀπόστιχα

Εἰς τὴν Λιτὴν

ἦχος β΄

Δεῦτε τῆς οὐρανίου Τριάδος οἱ λατρευταί, τὴν ἐπίγειον τριάδα, τῶν θείων ἱεραρχῶν εὐφημήσωμεν, τὸν Γρηγόριον, τῆς θεολογίας τὸν ἐπώνυμον· τὸν Βασίλειον, τῆς βασιλείας τὸν φερώνυμον· καὶ Ἰωάννην, τὸν ὄντως χαριτώνυμον· τοὺς σοφίας βυθούς, τοῦ Πνεύματος τὰ ῥεῖθρα τὰ ὠκεάνεια· τὰς πηγὰς τὰς ἀεὶ βλυζούσας, τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν τὸ ἀλλόμενον· τοὺς διαυγεῖς μαργαρίτας· τοὺς ἐπιγείους φωστῆρας· τῆς Ἐκκλησίας τοὺς οἴακας· τὰ ἀγλαόκαρπα δένδρα· τοὺς οἰκονόμους τῆς χάριτος· Χριστοῦ μου τὸ στόμα, καὶ τῆς Τριάδος τοὺς ὑπερμάχους, τοὺς ἐξ αὐτῆς ἀμέσως ἐλλαμπομένους, καὶ πρεσβεύοντας ἀπαύστως, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στεφάνου Λαμπαδαρίου | Παναγιώτου Κηλτζανίδου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἀρτοκλασία

Ἀρτοκλασίας δὲ οὔσης, τῶν ἄρτων προτεθέντων ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ, ψάλλεται ἓν ἰδιόμελον τῆς λιτῆς τῆς ἀγομένης ἑορτῆς, ὁ δὲ ἱερεὺς μετὰ τοῦ διακόνου ἐξέρχονται τοῦ ἱεροῦ μετὰ λαμπάδων καὶ θυμιατοῦ καὶ τῆς εἰκόνος τῆς ἑορτῆς καὶ λιτανεύσαντες ἐντὸς τοῦ ναοῦ ἔρχονται καὶ ἵστανται

καὶ αὐτοὶ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ. Πληρωθέντος δὲ τοῦ ἰδιομέλου λέγει ὁ διάκονος·

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου καὶ τῶν δούλων αὐτοῦ τῶν ἐπιτελούντων τὴν ἁγίαν ἑορτὴν ταύτην καὶ προσφερόντων τὰ δῶρα ταῦτα.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν (χώραν ἢ νῆσον) ταύτην καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου καὶ αἰφνιδίου θανάτου· ὑπὲρ τοῦ ἵλεων, εὐμενῆ καὶ εὐδιάλλακτον γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλάνθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ διασκεδάσει πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον τὴν καθ᾽ ἡμῶν κινουμένην καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.
Κύριε, ἐλέησον. μ΄ (τετράκις ἀνὰ ι΄ καὶ αὖθις ἐκ τρίτου).
Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακράν, καὶ ἵλεως, ἵλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς. Ἐλεήμων γὰρ καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.
Σοί, Κύριε.
Δέσποτα πολυέλεε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς παναχράντου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ

πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, (τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων· εὐπρόσδεκτον ποίησον τὴν δέησιν ἡμῶν· δώρησαι ἡμῖν τὴν ἄφεσιν τῶν παραπτωμάτων ἡμῶν· σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου· ἀποδίωξον ἀφ᾽ ἡμῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον· εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωήν· Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς καὶ τὸν κόσμον σου καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος. Ἀμήν.

Ἦχος Δι

Δ.Π.*

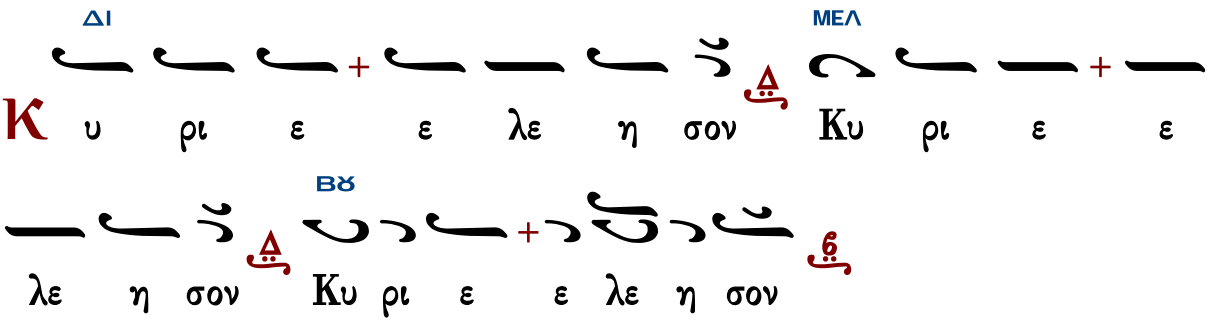

ἁγιορείτικα

Ἦχος Πα

ὑπό Ἱεροθέου ἱεροδιακόνου*

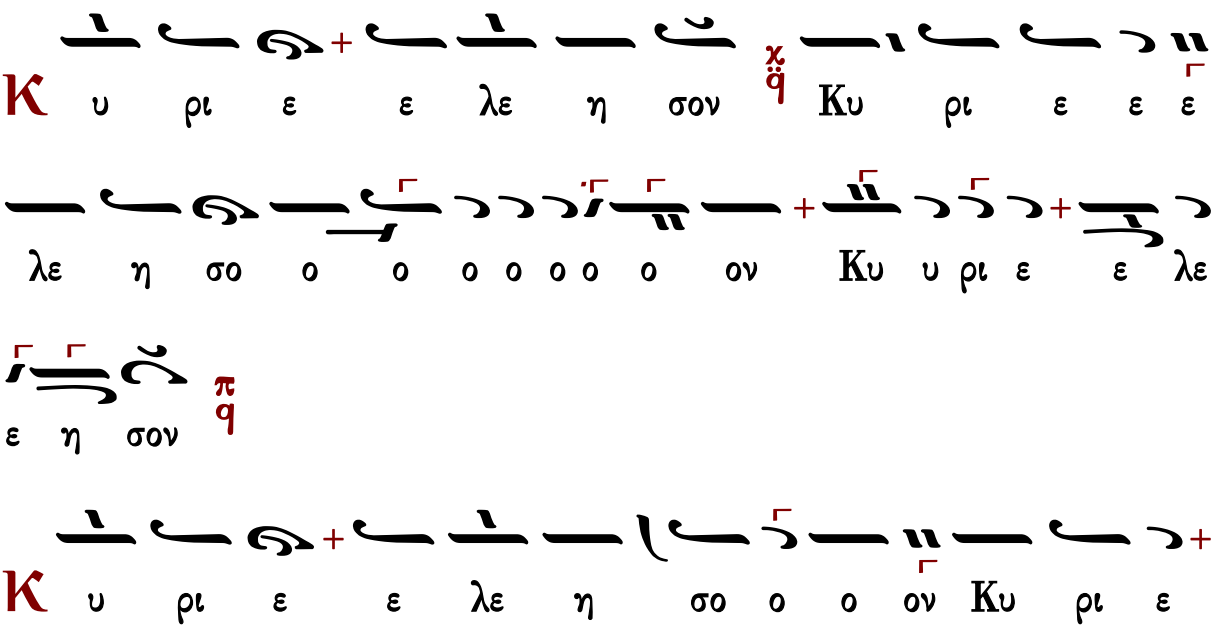

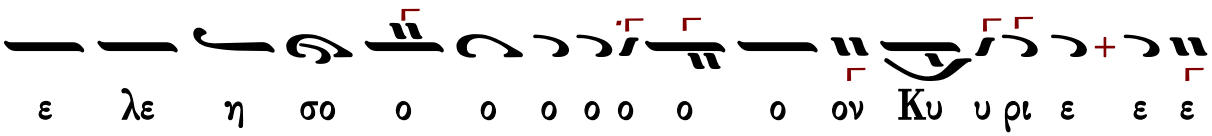

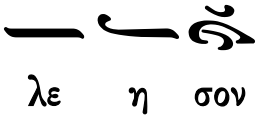

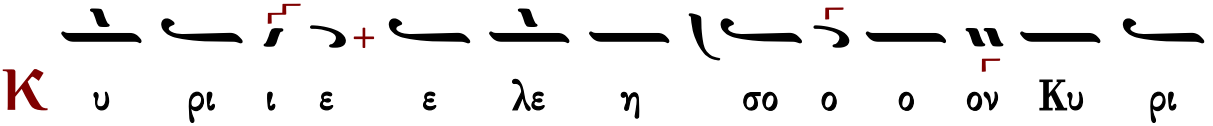

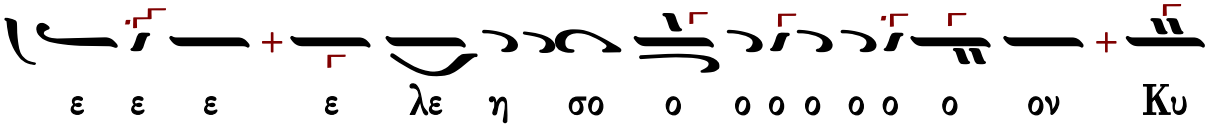

ἦχος πλ.α΄

Θεοτόκε παρθένε, χαῖρε κεχαριτωμένη Μαρία, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, εὐλογημένη, σὺ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, ὅτι Σωτῆρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Πολίτικον	Γεωργίου Πρωγάκη	Ἰωάσαφ Διονυσιάτου
Ἀβραάμ Εὐθυμιάδη		Θεοδοσίου Γεωργιάδη

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ εὐλογήσας τοὺς πέντε ἄρτους ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἐξ αὐτῶν πεντακισχιλίους ἄνδρας χορτάσας, αὐτὸς εὐλόγησον καὶ τοὺς ἄρτους τούτους, τὸν σῖτον, τὸν οἶνον, καὶ τὸ ἔλαιον· καὶ πλήθυνον αὐτὰ ἐν τῇ πόλει (χώρᾳ ἢ νήσῳ) ταύτῃ καὶ εἰς τὸν κόσμον σου ἅπαντα· καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν μεταλαμβάνοντας πιστοὺς δούλους σου ἁγίασον. Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν καὶ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ἦχος βαρὺς

Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν· οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον, οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ.

Γεωργίου Πρωγάκη — Ἱεροθέου Ἱερομονάχου

Εἰς τὸν Στίχον

Στιχηρὰ προσόμοια

Χαίροις ἀσκητικῶν — ἦχος πλ.α΄

Χαίροις ἱεραρχῶν ἡ Τριάς, τῆς Ἐκκλησίας τὰ μεγάλα προπύργια, οἱ στῦλοι τῆς εὐσεβείας, ὁ τῶν πιστῶν ἑδρασμός, τῶν αἱρετιζόντων ἡ κατάπτωσις· Χριστοῦ οἱ ποιμάναντες, τὸν λαὸν θείοις δόγμασι, καὶ ταῖς ποικίλαις, ἀρεταῖς οἱ ἐκθρέψαντες· οἱ τῆς χάριτος, διαπρύσιοι κήρυκες, νόμους οἱ προεκθέμενοι, Χριστοῦ τῷ πληρώματι· οἱ ὁδηγοὶ πρὸς τὰ ἄνω, τοῦ παραδείσου αἱ εἴσοδοι· Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἰτεῖτε, τὸ μέγα ἔλεος.

Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Χαίροις ἱεραρχῶν ἡ Τριάς, οὐρανοβάμονες ἐπίγειοι ἄγγελοι, τοῦ κόσμου ἡ σωτηρία· ἡ τῶν ἀνθρώπων χαρά, καὶ τῆς οἰκουμένης οἱ διδάσκαλοι· τοῦ Λόγου οἱ πρόμαχοι· ἰατροὶ ἐπιστήμονες, τῶν νοσημάτων, τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος· οἱ ἀείροοι, ποταμοὶ οἱ τοῦ Πνεύματος, λόγοις οἱ καταρδεύσαντες, τῆς γῆς ἅπαν πρόσωπον· οἱ Θεολόγοι, αἱ βάσεις, οἱ χρυσολόγοι οἱ ἔνθεοι, Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἰτεῖτε, τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Χαίροις ἱεραρχῶν ἡ Τριάς, τοῦ ἐπιγείου στερεώματος ἥλιος· ἀκτῖνες καὶ δᾳδουχίαι, ἐκ τρισηλίου αὐγῆς, τῶν ἐσκοτισμένων ἡ ἀνάβλεψις· τὰ ἄνθη τὰ εὔοσμα, παραδείσου τὰ κάλλιστα, ὁ Θεολόγος ὁ σοφός τε Βασίλειος, ὁ Χρυσόστομος, τὰ πυξία τοῦ Πνεύματος. Πλάκες αἱ θεοχάρακτοι· μαζοὶ οἱ ἐκβλύζοντες, τῆς σωτηρίας τὸ γάλα, τὸ τῆς σοφίας ἀγλάϊσμα, Χριστὸν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Χρυσοστόμου μοναχοῦ — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δοξαστικὸν

ἦχος πλ.α΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Σαλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι ᾀσμάτων· χορεύσωμεν ἑόρτια, καὶ σκιρτήσωμεν ἀγαλλόμενοι, ἐν τῇ πανδήμῳ πανηγύρει τῶν διδασκάλων ἡμῶν, βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες συντρεχέτωσαν, καὶ τοὺς ἱεράρχας κροτείτωσαν ἐν ὕμνοις, ὡς δογμάτων βλύσαντας, ποταμοὺς ὑπερμεγέθεις, τρεῖς καλλιρρόους ἀειζώους τοῦ Πνεύματος· ποιμένες καὶ διδάσκαλοι, τοὺς τῆς σεπτῆς Τριάδος, τρισσοὺς ἱερομύστας, συνελθόντες εὐφημήσωμεν· οἱ φιλόσοφοι τοὺς σοφούς, οἱ ἱερεῖς τοὺς ποιμένας, οἱ ἁμαρτωλοὶ τοὺς προστάτας, οἱ πένητες τοὺς πλουτιστάς, οἱ ἐν θλίψεσι τοὺς παραμυθοῦντας, τοὺς συνοδίτας οἱ ὁδοιπόροι, οἱ ἐν θαλάσσῃ τοὺς κυβερνήτας, οἱ πάντες τοὺς πανταχοῦ θερμῶς προφθάνοντας, θείους ἀρχιεράρχας, ἐγκωμιάζοντες οὕτως εἴπωμεν· πανάγιοι διδάσκαλοι, σπεύσατε ἐξελεῖν τοὺς πιστούς, ἐκ τῶν τοῦ βίου σκανδάλων, καὶ ῥῦσαι κολάσεων, τῶν αἰωνίων ἡμᾶς. 6 Δεκ εἰς τοὺς αἴνους

Πέτρου Ἐφεσίου		Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Πέτρου Φιλανθίδου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον

ἦχος πλ.α΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, τὴν ἀρραγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγήν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος	Δοσιθέου Κατουνακιώτου Ι Δοσιθέου Κατουνακιώτου ΙΙ	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον Ι

ἦχος α΄

Τοὺς τρεῖς μεγίστους φωστῆρας τῆς τρισηλίου Θεότητος, τοὺς τὴν οἰκουμένην ἀκτῖσι δογμάτων θείων πυρσεύσαντας· τοὺς μελιρρύτους ποταμοὺς τῆς σοφίας, τούς τὴν κτίσιν πᾶσαν θεογνωσίας νάμασι καταρδεύσαντας· Βασίλειον τὸν μέγαν, καὶ τὸν Θεολόγον Γρηγόριον, σὺν τῷ κλεινῷ Ἰωάννῃ, τῷ τὴν γλώτταν χρυσορρήμονι· πάντες οἱ τῶν λόγων αὐτῶν ἐρασταί, συνελθόντες ὕμνοις τιμήσωμεν· αὐτοὶ γὰρ τῇ Τριάδι, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρεσβεύουσιν.

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου	Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Χρυσοστόμου μοναχοῦ	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον

ἦχος α΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκοῦτο ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἁγίᾳ κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυΐδ, ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί, δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ, δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

Πέτρου Ἐφεσίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἀπόλυσις

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος...

Ἀμήν.

Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ (μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων, ἀμήν.

Ἐὰν δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Σοφία!

Εὐλόγησον.

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ (μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων, ἀμήν.

Ἀκολούθως εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις·

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Εὐλόγησον πάτερ.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι᾽ εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ∴ Λουκᾶς Λουκᾶ ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Εὐχαριστοῦμεν ὅσους μᾶς ἐνημερώνουν γιὰ λάθη ποὺ ἐντοπίζονται.
gerry.monk@gmail.com louka.loukas@gmail.com

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.
Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλῖδος καὶ σῶσον ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Ἀμήν.
Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἑκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός, εὔφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδῃς, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῷζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην, διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τους αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, πάτερ.
Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἑξάψαλμος

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (γ΄)
Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (β΄)

ψαλμὸς γ΄

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμὲ.
Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.
Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου.
Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.
Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταί μου.
Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.
Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.
Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

καὶ πάλιν

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταί μου.

ψαλμὸς λζ′ 37

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.
Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ᾽ ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.
Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου, οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.
Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλήν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ᾽ ἐμὲ.
Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.
Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους· ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.
Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.
Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.
Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.
Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ᾽ ἐμοῦ.
Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἐγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.
Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου· καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.
Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.
Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.
Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.
Ὅτι εἶπον· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ᾽ ἐμὲ ἐμεγαλορρήμονησαν.
Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.
Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.
Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.
Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.
Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε· ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ᾽ ἐμοῦ.
Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

καὶ πάλιν

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε· ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ᾽ ἐμοῦ.
Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ψαλμὸς ξβ′ 62

Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.
Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.
Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.
Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χείλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου.
Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ ψυχή μου, καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.
Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.
Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.
Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς.
Παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.
Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

καὶ πάλιν

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ· ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ΄)
Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

ψαλμὸς πζ΄ 87

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.
Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδῃ ἤγγισε.
Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.
Ὡσεὶ τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.
Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.
Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.
Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς.
Παρεδόθην, καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.
Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.
Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονταί σοι;
Μὴ διηγήσεταί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;
Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένῃ;
Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωΐ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἱνατί, Κύριε, ἀπωθῇ τὴν ψυχήν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;
Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.
Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με.
Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.
Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

καὶ πάλιν

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

ψαλμὸς ρβ' 102

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.
Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.
Τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.
Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.
Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.
Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.
Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.
Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.
Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς, ᾠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.
Ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ· ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.
Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.
Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.
Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

ψαλμὸς ρμβ′ 142

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος· καὶ ἠκηδίασεν ἐπ᾽ ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ᾽ ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σού εἰμι.

καὶ πάλιν

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (β′)

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ′)

Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτή

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (μετὰ ἀπὸ κάθε δέησιν)

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῆς πόλεως καὶ ἐνορίας ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.
Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Θεὸς Κύριος

ἦχος α΄

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου Χρυσοστόμου μοναχοῦ Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἀπολυτίκια

I

ἦχος α΄

Τοὺς τρεῖς μεγίστους φωστῆρας τῆς τρισηλίου Θεότητος, τοὺς τὴν οἰκουμένην ἀκτῖσι δογμάτων θείων πυρσεύσαντας· τοὺς μελιρρύτους ποταμοὺς τῆς σοφίας, τούς τὴν κτίσιν πᾶσαν θεογνωσίας νάμασι καταρδεύσαντας· Βασίλειον τὸν μέγαν, καὶ τὸν Θεολόγον Γρηγόριον, σὺν τῷ κλεινῷ Ἰωάννῃ, τῷ τὴν γλώτταν χρυσορρήμονι· πάντες οἱ τῶν λόγων αὐτῶν ἐρασταί, συνελθόντες ὕμνοις τιμήσωμεν· αὐτοὶ γὰρ τῇ Τριάδι, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρεσβεύουσιν.

Μανουήλ Πρωτοψάλτου	Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Χρυσοστόμου μοναχοῦ	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

II

ἦχος δ΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὡς τῶν ἀποστόλων ὁμότροποι, καὶ τῆς οἰκουμένης διδάσκαλοι, τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων πρεσβεύσατε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Μανουήλ Πρωτοψάλτου	Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Κωνσταντίνου Πρίγγου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον

ἦχος δ΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὸ ἀπ᾽ αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται· Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἑνώσει σαρκούμενος, καὶ σταυρὸν ἑκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι᾽ οὗ ἀναστήσας τὸν πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Κωνσταντίνου Πρίγγου
Γαβριὴλ Κουντιάδου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἔτι καὶ ἔτι... Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου… Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὸν τὸ κράτος… Ἀμήν.

Καθίσματα

Μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν

Ταχὺ προκατάλαβε ἦχος δ΄

Φωστῆρες ὑπέρλαμπροι, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, τὸν κόσμον ἐφωτίσατε, ταῖς διδαχαῖς ὑμῶν, πατέρες θεόσοφοι, τήξαντες τὰς αἱρέσεις, πάντων τῶν κακοδόξων, σβέσαντες τὰς φλογώδεις, τῶν βλασφήμων συγχύσεις· διὸ ὡς ἱεράρχαι Χριστοῦ, πρεσβεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παρθένε πανύμνητε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, Μαρία θεόνυμφε, καὶ ἀπειρόγαμε, πιστῶν ἡ ἀντίληψις, ῥῦσαι παντὸς κινδύνου, καὶ παντοίας ἀνάγκης, Δέσποινα Θεοτόκε, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, τῇ σκέπῃ σου προσφεύγοντας, μόνη Θεόνυμφε.

Μετὰ τὴν β᾽ Στιχολογίαν

Κατεπλάγη Ἰωσὴφ ἦχος δ΄

Ἐν λειμῶνι τῶν γραφῶν, καθάπερ μέλισσαι Σοφοί, προσιπτάμενοι ὑμεῖς, περιεδρέψασθε καλῶς, καὶ τῶν ἀνθέων τὰ ἄριστα καὶ τὸ μέλι, πᾶσι τοῖς πιστοῖς τῶν διδαγμάτων ὑμῶν, προτίθεσθε ὁμοῦ, εἰς πανδαισίαν αὐτῶν, καὶ διὰ τοῦτο ἅπας γλυκαινόμενος, μετ᾽ εὐφροσύνης κραυγάζει· Πάρεστε πάλιν, καὶ μετὰ πότμον, τοῖς ὑμᾶς εὐφημοῦσι μακάριοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τρικυμίας τῶν παθῶν, ὁ ἀσυνείδητος ἐγώ, χειμαζόμενος Ἁγνή, ἐπικαλοῦμαί σε θερμῶς. Μὴ μὲ παρίδῃς τὸν δείλαιον ἀπολέσθαι, ἄβυσσον ἐλέους ἡ τέξασα· πλὴν σου γὰρ ἄλλην ἐλπίδα οὐ κέκτημαι. Μὴ οὖν ἐχθροῖς ἐπίχαρμα καὶ γέλως, ὁ πεποιθώς σοι ὀφθήσομαι· καὶ γὰρ ἰσχύεις, ὅσα καὶ βούλει, ὡς Μήτηρ οὖσα τοῦ πάντων Θεοῦ.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Πολυέλεος

Δοῦλοι Κύριον	Ἐξομολογεῖσθε	Ἐκλογὴ

Κάθισμα

Ἐπεφάνης σήμερον ἦχος δ΄

Οἱ σοφοὶ διδάσκαλοι, τῆς οἰκουμένης, οἱ Θεὸν δοξάσαντες, ἔργοις καὶ λόγοις ἐπὶ τῆς γῆς, μεγαλυνέσθωσαν σήμερον, ὡς σωτηρίας ἡμῖν ὄντες πρόξενοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἑορτάζει σήμερον ἡ Ἐκκλησία, τὴν σεπτὴν πανήγυριν, τῶν διδασκάλων τῶν τριῶν· καὶ γὰρ αὐτοὶ ἐστερέωσαν, τὴν Ἐκκλησίαν αὐτῶν θείοις δόγμασιν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Προστασία ἄμαχε, τῶν θλιβομένων, καὶ θερμὴ ἀντίληψις, τῶν πεποιθότων ἐπὶ σέ, ἐκ τῶν κινδύνων με λύτρωσαι· σὺ γὰρ ὑπάρχεις, ἡ πάντων βοήθεια.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη, ἀλλ᾽ αὐτὸς ἀντιλαβοῦ καὶ σῶσον Σωτήρ μου. (β΄)

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι. (β΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἁγίῳ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ μονάδι ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ῥεῖθρα, ἀρδεύοντα ἅπασαν τὴν κτίσιν, πρὸς ζωογονίαν.

171 Πέτρου Λαμπαδαρίου
256 Πέτρου Λαμπαδαρίου
306 Χρυσοστόμου μοναχοῦ
279 Γαβριὴλ Κουντιάδου
179 Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Προκείμενον

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.268*

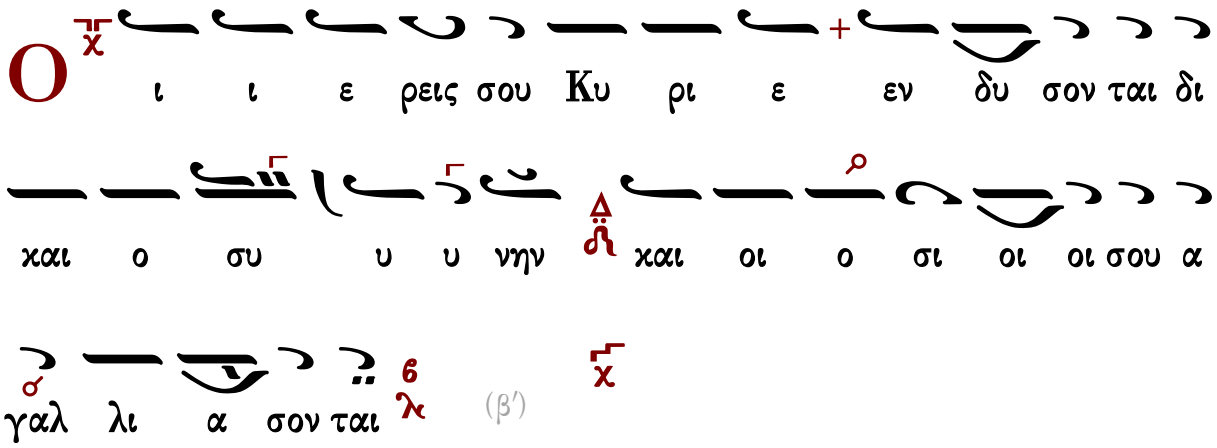

∴ Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

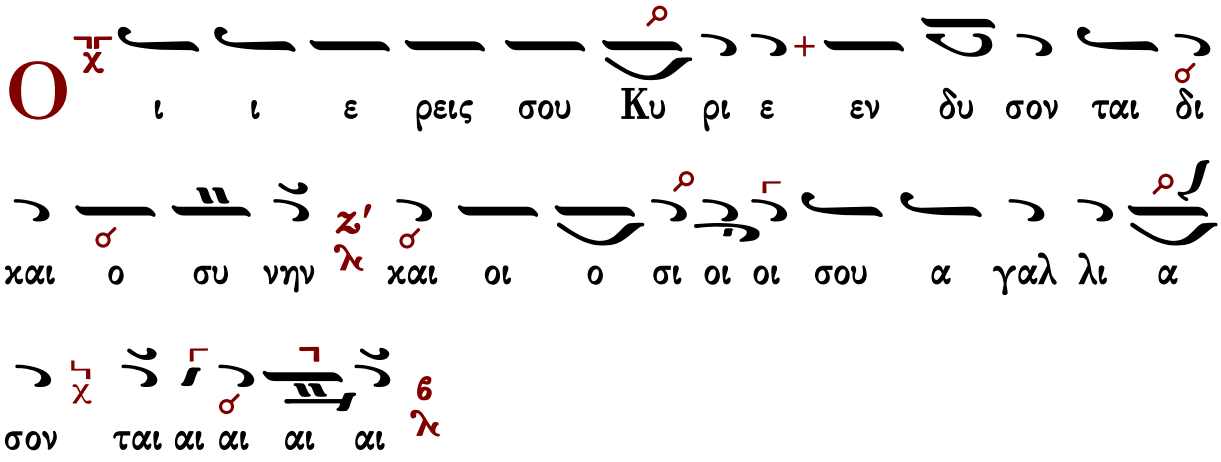

Τάξις ἑωθινοῦ εὐαγγελίου

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐν ἁγίοις ἐπαναπαύῃ...

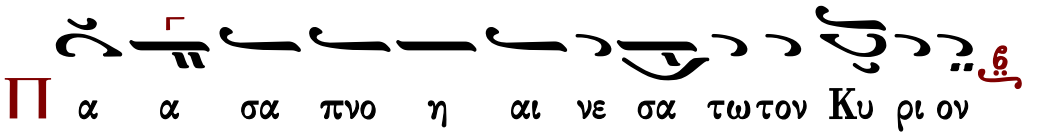

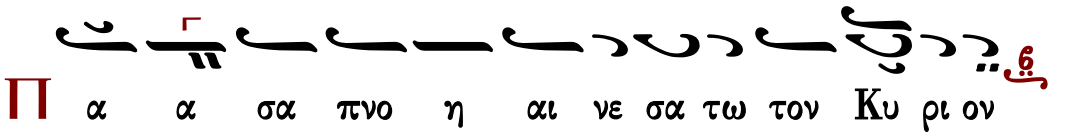

∴ Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

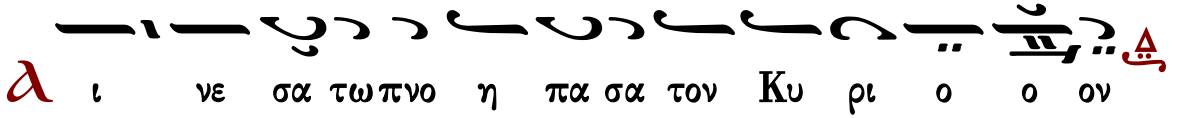

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς…
Κύριε, ἐλέησον. (γ′)
Σοφία. Ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 10:9-16
Πρόσχωμεν.
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.
Εἶπεν ὁ Κύριος· 9 Ἐγώ εἰμι ἡ θύρα· δι᾽ ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται· καὶ εἰσελεύσεται
καὶ ἐξελεύσεται, καὶ νομὴν εὑρήσει. 10 Ὁ κλέπτης οὐκ ἔρχεται, εἰ μὴ ἵνα κλέψῃ, καὶ θύσῃ
καὶ ἀπολέσῃ· ἐγὼ ἦλθον, ἵνα ζωὴν ἔχωσι, καὶ περισσὸν ἔχωσιν. 11 Ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ
καλός· ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων. 12 Ὁ μισθωτὸς δὲ,
καὶ οὐκ ὢν ποιμήν, οὗ οὐκ εἰσὶ τὰ πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον, καὶ ἀφίησι
τὰ πρόβατα, καὶ φεύγει· καὶ ὁ λύκος ἁρπάζει αὐτὰ, καὶ σκορπίζει τὰ πρόβατα. 13 Ὁ δὲ
μισθωτὸς φεύγει, ὅτι μισθωτός ἐστι, καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων. 14 Ἐγώ εἰμι ὁ
ποιμὴν ὁ καλός, καὶ γινώσκω τὰ ἐμὰ, καὶ γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν. 15 Καθὼς γινώσκει
με ὁ Πατὴρ, κἀγὼ γινώσκω τὸν Πατέρα· καὶ τὴν ψυχήν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων.
16 Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω, ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης· κἀκεῖνά με δεῖ ἀγαγεῖν· καὶ
τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσι, καὶ γενήσεται μία ποίμνη, εἷς ποιμήν.
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ν΄ Ψαλμὸς

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.
Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστι διὰ παντὸς.
Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.
Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
Μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ᾽ ἐμοῦ.
Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.
Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.
Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα.
Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος Δι

Μουσική Συλλογή
Πρωγάκη 1909 σ.157#

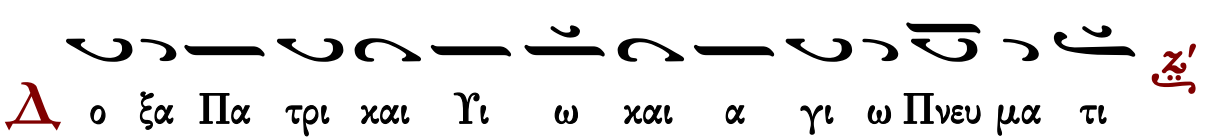

Ταις των δι δα σκα αλων πρε σβει αις ε λε η μον

ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω ων εγ κλη μα των

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ταις της Θε ο το ο κου πρε σβει αις ε λε η μον

ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω ων εγ κλη μα των

Ἦχος λ π Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.264/2286*

Θε λε η σον με ο Θε ος κα τα το

με γα ε λε ος σου και κα τα το πλη θος των οι

κτιρ μων σου εξ α λει ψον το α νο ο μη μα α α α

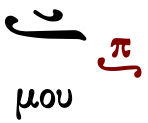

ἦχος πλ.β΄

Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χείλεσιν ὑμῶν, ὅσιοι πατέρες, καὶ γεγόνατε ποιμένες τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, διδάσκοντες τὰ λογικὰ πρόβατα, πιστεύειν εἰς Τριάδα ὁμοούσιον, ἐν μιᾷ θεότητι.

Στεφάνου Λαμπαδαρίου — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Ὄρθρος 1850 σ.501#

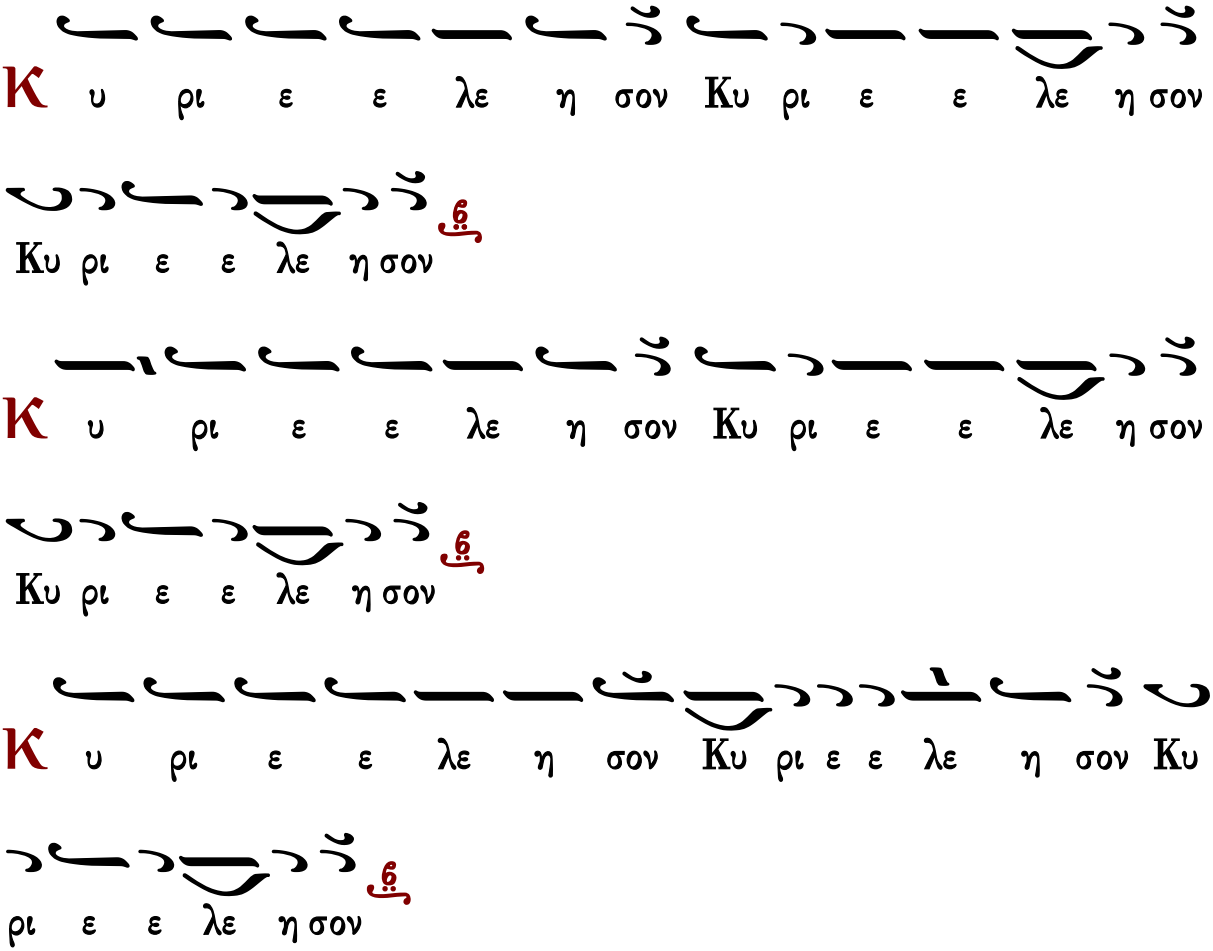

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ᾽ οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Κανόνες

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ α΄

ἦχος β΄

«Δεῦτε λαοί, ᾄσωμεν ᾆσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὁδηγήσαντι τὸν λαὸν ὃν ἀνῆκε, δουλείας Αἰγυπτίων, ὅτι δεδόξασται». (β΄)

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς

Τὸν εὐσεβῶς, σὲ Θεοτόκον κυρίως ἁγνήν, ὁμολογοῦντα Ἄχραντε, ψυχῆς καὶ σώματος, χαλεπῶν ἐκ κινδύνων, καὶ νόσων καὶ πταισμάτων, σὺ με διάσωσον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς

Ὅλην ἐν σοί, τῶν χαρισμάτων τὴν ἄβυσσον, ἀποκειμένην ἔγνωμεν· διὸ προσφεύγοντες, Θεοτόκε προθύμως, τῇ σκέπῃ σου τῇ θείᾳ, διασῳζόμεθα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς

Ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν σὲ ὑμνούντων δυσώπησον, τὸν σαρκωθέντα Πάναγνε, ἐκ τῶν ἀχράντων σου, καὶ τιμίων αἱμάτων, ῥυσθῆναι ἐκ πταισμάτων, καὶ νοσημάτων πικρῶν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς

Σὲ οἱ πιστοί, καύχημα πάντες κεκτήμεθα, καταφυγὴν καὶ στήριγμα, καὶ ἀγαλλίαμα, καὶ ψυχῶν σωτηρίαν, ἐλπίδα τε καὶ τεῖχος, θεοχαρίτωτε.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Κανὼν α΄ τῶν ἁγίων, ᾠδὴ α΄

Δεῦτε λαοί

ἦχος β΄

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὶς ἀμοιβὴ; τὶς ἀνταπόδοσις πρέπουσα, τοῖς ἡμετέροις ἄνθρωποι, προσενεχθήσεται, παρ᾽ ἡμῶν εὐεργέταις; δι᾽ ὧν πρὸς τὸ εὖ εἶναι, χειραγωγούμεθα.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥητορικαί, γλῶσσαι καὶ τέχναι καὶ μέθοδοι, καὶ πᾶσα λόγων δύναμις, νῦν εἰς ὑπόθεσιν, συγκινείσθωσαν μίαν, καὶ τοὺς τετιμηκότας, ἀντιτιμάτωσαν.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἴδιον μέν, οὐδὲν ἠνέσχοντο κτήσασθαι, ἐν γῇ οἱ οὐρανόφρονες, φύλακες δ᾽ ὤφθησαν, τοῦ κοινοῦ καὶ προστάται· κοινῶν οὖν καὶ τῶν ὕμνων, καταξιούσθωσαν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς

Σὲ τὴν κοινήν, φιλοτιμίαν Πανάμωμε, τῆς ἡμετέρας φύσεως, πάντες δοξάζομεν, χεῖλος ἓν γεγονότες, καὶ μίαν συμφωνίαν, ἀποτελέσαντες.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Κανὼν β΄ τῶν ἁγίων, ᾠδὴ α΄

Ἁρματηλάτην Φαραὼ

ἦχος πλ.δ΄

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οὐκ ἀνθρωπίνης τὸ παρὸν ἐγχείρημα, σπουδῆς κατόρθωμα, ἀλλ᾽ ἡ τοῦ σοῦ θρόνου, πάρεδρος φιλάνθρωπε, σοφία συνεργείτω μοι, λόγου χάριν διδοῦσα, δι᾽ ἧς δοξάσαι δυνήσομαι, οὓς αὐτὴ καλῶς προεδόξασεν.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὥσπερ κρατὴρ ὑπερερρύη Δέσποτα, ἡ ἀγαθότης σου, καὶ ὁ πολὺς πλοῦτος, τῆς φιλανθρωπίας σου, ὑπερχυθεὶς διώδευσεν, ὡς καὶ ἄλλους ἀγγέλους, μετὰ σαρκὸς ὑποστήσασθαι, τοὺς νῦν προκειμένους εἰς ἔπαινον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἐξ οὐρανοῦ τοῖς οὐρανίοις ἔπρεπε, καὶ τὰ ἐγκώμια· ἀγγελικὸς ὕμνος, τοῖς θείοις ἁρμόδιος· θεοὶ γὰρ κατὰ μέθεξιν, οἱ τὸν φύσει καὶ μόνον, ἀληθινὸν Θεὸν ἔχοντες, ζῶντα ἐν αὐτοῖς καὶ φθεγγόμενον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Μνήμην δικαίων ὁ θεόφρων σύλλογος, μετ᾽ ἐγκωμίων τελεῖ, οἷς ἡ Θεοῦ Μήτηρ, ὡς αὐτῶν κεφάλαιον, εἰκότως συνδοξάζεται, τελευταίαν καὶ πρώτην, καὶ μέσην τάξιν ἐπέχουσα, καὶ τῆς εὐφημίας μετέχουσα.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ γ΄

ἦχος β΄

«Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε». (β΄)

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς

Πρεσβείαις σου Ἁγνὴ Θεὸν ὃν ἔτεκες, παράσχου εὐΐλατον σοῖς ἱκέταις, τοῖς προστρέχουσι τῇ σκέπῃ σου, καὶ πιστῶς προσκυνοῦσί σου τὴν κύησιν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς

Ῥημάτων τῆς ἐμῆς ψυχῆς ἐπάκουσον, Παρθένε, δεινῶς ἐκταραττομένης, ἣν εἰρήνευσον Πανύμνητε, ἀεὶ ταύτην κινδύνων διασῴζουσα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς

Ὅλην μου τὴν ζωὴν διακυβέρνησον, Παρθένε ἐλπίς μου καὶ προστασία, πειρασμῶν καὶ περιστάσεων, λυτρουμένη δεινῶν με ἀειπάρθενε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς

Σοφίαν τοῦ Θεοῦ τὴν ἐνυπόστατον, ἀγκάλαις ὡς φέρουσα Θεοτόκε, ἐξ ἀγνοίας καὶ πλανήσεως, λυτρωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε ἱκέτευε.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Κανὼν α΄ τῶν ἁγίων, ᾠδὴ γ΄

Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως

ἦχος β΄

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ σάλπιγξ ἡ μεγάλη τῆς Ἐκκλησίας, ὁ λύχνος ὁ φωτίζων τὴν οἰκουμένην, ὁ κήρυξ ὁ τῷ φθόγγῳ περιλαμβάνων, πάντα τὰ πέρατα, ὁ μεγαλώνυμος, συγκροτεῖ τὴν σύναξιν ταύτην Βασίλειος.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λαμπρὸς ἀπὸ τοῦ βίου καὶ τῶν πραγμάτων, λαμπρὸς ἀπὸ τοῦ λόγου καὶ τῶν δογμάτων, ἐν πᾶσιν ὑπερλάμπων πάντας ὡς ἄλλοις, ἀστέρας ἥλιος, ὁ πολυύμνητος, Θεολόγος σήμερον μακαρίζεται.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰδοὺ τὸ φῶς τοῦ κόσμου, τῷ κόσμῳ φαίνει· ἰδοὺ τῆς γῆς τὸ ἅλας, τὴν γῆν ἡδύνει· ἰδοὺ τὸ ζωῆς ξύλον ἀθανασίας, καρποὺς προβάλλεται, ὁ χρυσοῦς Ἅγιος, οἱ θανεῖν μὴ θέλοντες, δεῦτε τρυφήσατε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς

Ὁ πάντα ἐκ μὴ ὄντων ὄντα ποιήσας, καὶ φύσιν δοὺς ἑκάστῳ τῶν γενομένων, αὐτὸς καὶ τὰς δοθείσας φύσεις ἀμείβειν, οἶδεν ὡς βούλεται· ὅθεν ἀκούεται, καὶ Παρθένος τίκτουσα· τὶς οὐ θαυμάσεται;

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Κανὼν β΄ τῶν ἁγίων, ᾠδὴ γ΄

Ὁ στερεώσας

ἦχος πλ.δ΄

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ τῶν ἠθῶν διορθωταί, καὶ τῶν ψυχῶν οἰκονόμοι, οἱ σωτῆρες οἱ κοινοὶ τῶν ἁπάντων, οἱ καὶ πράξεων ἡμῖν, καὶ λόγων τύπους δείξαντες, οἱ παιδευταὶ τοῦ βίου, λαμπροὶ λαμπρῶς εὐφημείσθωσαν.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πνεῦμα ἐνέπλησε Θεοῦ, Βασίλειον ἐπιστήμης· τῶν πυρίνων δὲ γλωσσῶν ἔσχε μίαν, ὁ Γρηγόριος καὶ πῦρ, ὑψηγορίας ἔπνευσε· τὸ τοῦ Χριστοῦ δὲ στόμα, ἐν Ἰωάννῃ ἐλάλησε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τοῦ νῦν αἰῶνος τὴν σαφῶς, καταργουμένην σοφίαν, ἡ μωρία τοῦ κηρύγματος ἔχει, ὑποκύπτουσαν, αὐτῇ καὶ δουλικῶς λατρεύουσαν· κήρυκας γὰρ ἡ χάρις, σοφοὺς προβάλλεται ῥήτορας.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὁ ἐν τῇ μήτρα τῆς ἁγνῆς, κατασκηνώσας Παρθένου, τὰς ψυχὰς τῶν θεοφόρων ἁγίων, οἰκητήρια ποιεῖ, καὶ τοῖς ἐκείνων στόμασι, τὰ κατὰ τὴν Μητέρα, διερμηνεύει μυστήρια.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἔτι καὶ ἔτι…	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…	Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν…	Ἀμήν.

Καθίσματα

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

ἦχος πλ.δ΄

Τοὺς μεγάλους φωστῆρας τοὺς φεραυγεῖς, Ἐκκλησίας τοὺς πύργους τοὺς ἀρραγεῖς, συμφώνως αἰνέσωμεν, οἱ τῶν καλῶν ἀπολαύοντες, καὶ τῶν λόγων τούτων, ὁμοῦ καὶ τῆς χάριτος· τὸν σοφὸν Χρυσορρήμονα, καὶ τὸν μέγαν Βασίλειον, σὺν τῷ Γρηγορίῳ, τῷ λαμπρῷ θεολόγῳ· πρὸς οὓς καὶ βοήσωμεν, ἐκ καρδίας κραυγάζοντες· Ἱεράρχαι τρισμέγιστοι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὴν σοφίαν λαβόντες παρὰ Θεοῦ, ὡς, ἀπόστολοι ἄλλοι τρεῖς τοῦ Χριστοῦ, τῷ λόγῳ τῆς γνώσεως, συνιστᾶτε τὰ δόγματα, ἃ τὸ πρὶν ἐν λόγοις, ἁπλοῖς κατεβάλλοντο, Ἁλιεῖς, ἐν γνώσει, δυνάμει τοῦ Πνεύματος· ἔδει γὰρ καὶ οὕτω, τὸ ἁπλοῦν ἡμῶν σέβας, τὴν σύστασιν κτήσασθαι, δι᾽ ὑμῶν πανσεβάσμιοι· ὅθεν πάντες βοῶμεν ὑμῖν· Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὴν ψυχήν μου Παρθένε τὴν ταπεινήν, τὴν ἐν ζάλῃ τοῦ βίου τῶν πειρασμῶν, νῦν ὡς ἀκυβέρνητον, ποντουμένην τῷ κλύδωνι, ἁμαρτιῶν τε φόρτῳ, ὀφθεῖσαν ὑπέραντλον, καὶ εἰς πυθμένα ᾅδου, ἐλθεῖν κινδυνεύουσαν, φθάσον Θεοτόκε, πρεσβειῶν σου ἐλέει, γαλήνην παρέχουσα, καὶ κινδύνων ἐξαίρουσα· σὺ λιμὴν γὰρ ἀχείμαστος· πρεσβεύουσα τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ δ΄

ἦχος β΄

«Εἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοὴν τῆς σῆς οἰκονομίας, καὶ ἐδόξασά σε μόνε φιλάνθρωπε».

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς

Τῶν τραυμάτων μου Δέσποινα, τῶν τῆς ψυχῆς, σαρκός τε νοσημάτων, ἡ Θεὸν τεκοῦσα, λύσιν παράσχου μοι.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς

Ῥιπιζόμενον πάθεσι, καὶ λογισμοῖς, καὶ βίου τρικυμίαις, ἐλπίδι Παρθένε, καὶ πίστει βεβαίωσον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς

Ἐκ περιστάσεως ῥῦσαί με, Μῆτερ Θεοῦ, καὶ ζάλης καὶ κινδύνων, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, μόνη πανύμνητε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς

Χειμαζόμενον κλύδωνι, βιωτικῶν, ἐξάρπασον Παρθένε, πρὸς τὸν σὸν λιμένα, καθοδηγοῦσά με.

Κανὼν α΄ τῶν ἁγίων, ᾠδὴ δ΄

Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου

ἦχος β΄

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νοήμονες, ἐκ τῆς κάτω σοφίας γενόμενοι, κυβέρνησιν Ἔνδοξοι, παρὰ τῆς θείας ἐκτήσασθε· ὅθεν ὡς θεράπαιναν, ταύτην ἐκείνῃ πανσόφως ὑπετάξατε.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Φιλόσοφοι, τοὺς σοφοὺς εἰ φιλεῖτε, σοφίσθητε, καὶ λέγειν διδάχθητε, πάντες οἱ λόγους θαυμάζοντες, πράξεως ἀκρίβειαν, καὶ θεωρίας ἐντεῦθεν ἐξασκούμενοι.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς

Ὡς ὄψιμος, ὑετὸς ἐπ᾽ ἐσχάτων ὁ πρώϊμος, ὑδάτων αἰώνων τε, Δημιουργὸς εἰς τὴν μήτραν σου, ἔσταξε Πανάμωμε, κατὰ καιρὸν ἀναψύχων τοὺς ἐκλείποντας.

Κανὼν β΄ τῶν ἁγίων, ᾠδὴ δ΄

Σύ μου ἰσχὺς Κύριε

ἦχος πλ.δ΄

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Στῦλος πυρός, λαοῦ πιστοῦ προηγούμενος, καὶ φλογίζων, τοὺς ἐχθροὺς τῆς πίστεως, τὰς δὲ φυλάς, σῴζων ἀσφαλῶς, τὰς ἑφεπομένας, ὁ μέγας ὤφθης Βασίλειος, θαρσείτω καὶ νικάτω, ἡ Χριστοῦ Ἐκκλησία, τηλικοῦτον πλουτήσασα πρόμαχον.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γλώσσης τρυφή, καὶ ἀκοῆς πάσης ἥδυσμα, ὁ σὸς λόγος, πέφυκε Γρηγόριε, μάννα ζωῆς, δρόσος γλυκασμοῦ, μέλι τὸ ἐκ πέτρας, ἀγγέλων ἄρτος οὐράνιος, ἀπλήστως ἐμφορεῖσθαι, τῆς ἡδύτητος πείθων, καὶ πληρῶν ἡδονῆς τοὺς μετέχοντας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ ποταμός, τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος, ἐπληρώθη, μέχρι καὶ προχύσεως, καὶ τὸ καλόν, πρόσωπον τῆς γῆς, ὡς τρυφῆς χειμάρρους, ἀπὸ χρυσοῦ ἄρδει στόματος, εὐφραίνων καὶ πιαίνων, τοῦ Χριστοῦ πᾶσαν πόλιν τοῖς τῶν θείων κυμάτων ὁρμήμασι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Φύσιν ἁπλήν, ἀνασχομένην συνθέσεως, καὶ φανεῖσαν, κρείττονα συγχύσεως, ἐπὶ τοῦ σοῦ, Δέσποινα Υἱοῦ, οἱ τρεῖς θεοφόροι, δογματισταὶ ὡμολόγησαν, ἐκ δύο θελημάτων, καὶ διπλῆς ἐνεργείας, τὸν διπλοῦν κατὰ φύσιν γνωρίσαντες.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ ε΄

ἦχος β΄

«Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός, καὶ τῶν αἰώνων ποιητὴς Κύριος, ἐν τῷ φωτί, τῶν σῶν προσταγμάτων, ὁδήγησον ἡμᾶς· ἐκτός σου γὰρ ἄλλον, Θεὸν οὐ γινώσκομεν». (β΄)

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς

Ὅπλον ἀήττητον, κατὰ ποικίλων πειρασμῶν ἔχοντες, τῶν δυσμενῶν, πάσης ἐπηρείας, λυτρούμεθα ἀεί, οἱ σὲ Θεοτόκον, ἁγνὴ ἐπιστάμενοι.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς

Νόμου τὸ πλήρωμα, ἡ ἀνωτέρα Χερουβὶμ τέτοκας, τὸν τοῦ Θεοῦ, ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, Υἱὸν μονογενῆ, ὃν ὑπὲρ τῶν δούλων, τῶν σῶν ἐξιλέωσαι.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς

Τὸν τοῦ παντὸς ποιητήν, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου ἁγνὴ φέρουσα, τοῦτον ἡμῖν, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, εὐΐλατον δίδου, τοῖς νῦν ἐκ καρδίας, πρὸς σὲ καταφεύγουσιν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς

Ἀπὸ στενώσεως, τῆς κατωδύνου μου ψυχῆς δέησιν, τῶν οἰκτιρμῶν μόνη τῇ τεκούσῃ, τὸν αἴτιον Λόγον, προσφέρω ὁ τάλας, οἰκτείρασα σῶσόν με.

Κανὼν α΄ τῶν ἁγίων, ᾠδὴ ε΄

Ὁ φωτισμὸς

ἦχος β΄

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σὺ τὴν πηγήν, τῶν σαυτοῦ χαρισμάτων, ἐκπιεῖν ὅλην, φιλάνθρωπε δέδωκας τοῖς ἁγίοις, ἐλαττωθεῖσαν, οὐδαμῶς τῇ κενώσει, τὸν δὲ κόσμον πάντα μεθύσασαν, τοῖς ἐκ τῆς κοιλίας, αὐτῶν θείοις ῥεύμασι.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τί μοι χρυσός, τί μοι πλοῦτος καὶ δόξα καὶ δυναστεία; καπνοὶ διαρρέοντες εἰς ἀέρα, πάντα οἰχέσθω, αὔρα πάντα φερέτω· ἐμοὶ πλοῦτος εἷς πολυέραστος, ἡ τῶν Διδασκάλων, τριὰς ῥητορεύουσα.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥεῖ ποταμός, ἀμβροσίαν καὶ νέκταρ, ῥεῖ τοῖς πεινῶσιν, ἀθάνατος βρῶσις, καὶ τοῖς διψῶσιν, ἄφθαρτος πόσις, ὕδωρ ζῶν εἰς αἰῶνας, καὶ συνέχον ζῶντας τοὺς πίνοντας· πάντες πλημμυρούσης, ζωῆς ἐμφορήθητε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς

Ἔσχεν ἰσχύν, καθ᾽ ἡμῶν ἡ κακία, ἀλλ᾽ οὐκ εἰς τέλος· ἠσθένησε γὰρ μετὰ τὴν Παρθένον, τὸν ἐν ἰσχὺϊ Δυνατὸν τετοκυῖαν, ὑπελθόντα σαρκὸς ἀσθένειαν, καὶ τόν δυνατὸν ἐν κακίᾳ νεκρώσαντα.

Κανὼν β᾽ τῶν ἁγίων, ᾠδὴ ε᾽

Ἵνα τὶ με ἀπώσω

ἦχος πλ.δ᾽

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τοὺς τῶν θείων πραγμάτων, καὶ τῶν ἀνθρωπίνων σοφοὺς ἐπιστήμονας, τὰς τῶν ὄντων φύσεις, φιλαλήθως ἡμῖν σαφηνίσαντας, καὶ τὸν τούτων Κτίστην, πᾶσι γνωρίσαντας ὡς θέμις, εὐχαρίστοις φωναῖς ἀμειψώμεθα.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸ πικραῖνον καὶ στῦφον, τῶν πρὸς σωτηρίαν φαρμάκων ἐγλύκαναν, ταῖς σοφαῖς τῶν λόγων, ἐπῳδαῖς τε καὶ τέχναις καὶ χάρισι, τῶν ψυχῶν οἱ θεῖοι θεραπευταί, θέλγεσθε πάντες, εὐσεβεῖς καὶ τερπόμενοι σῴζεσθε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Σιωπᾷ λόγος ἅπας, τῶν θεοκηρύκων λαλούντων τὰ ἔνθεα, καὶ κρατεῖ τῆς πάλαι, Διαθήκης ἡ νέα προβάλλουσα, τὰ σεπτὰ πυξία, τῶν ἐν αὐτῇ νομοθετούντων, οἷς ῥυθμίζεται, πᾶς πιστῶν σύλλογος.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὴν ἀθάνατον φύσιν, ἡ θνητὴ παρέδραμεν εἰς ἁγιότητα· καὶ παρθένος Κόρη, τοὺς ἀσάρκους ἀγγέλους παρήλασεν, ὡς Θεὸν τεκοῦσα, τὸν βασιλέα τῶν ἀγγέλων, ᾧ προσβλέπειν ἐκείνοις ἀδύνατον.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ ς᾽

ἦχος β᾽

«Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον. Ἐκ φθορᾶς, ὁ Θεός με ἀνάγαγε».

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς

Σωτηρίας λιμένα γινώσκων σε, πλέων πολυφρόντιδος βίου τὸ πέλαγος, ἐπικαλοῦμαι Δέσποινα, κυβερνῆτιν ψυχῆς μου γενέσθαι σε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς

Ἐνεδύθην στολὴν κακουχούμενος, Μῆτερ ἀειπάρθενε, τῆς ἀφροσύνης μου· ἀλλ᾽ ἡ Θεὸν κυήσασα, τῆς χαρᾶς τὸν χιτῶνα ἀντίδος μοι.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς

Ἱερᾶς πολιτείας ἐκπέπτωκα, ῥαθυμῶν ὁ δείλαιος· ἀλλ᾽ ἐπανάγαγε, εὐλογημένη πάναγνε, προσταγαῖς τοῦ Υἱοῦ σου ῥυθμίζουσα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς

Συμπαθείας με θείας ἀξίωσον, ἡ τὸν συμπαθέστατον Λόγον κυήσασα, τὸν τῷ ἰδίῳ αἵματι, ἐκ φθορᾶς τοὺς ἀνθρώπους ῥυσάμενον.

Κανὼν α᾽ τῶν ἁγίων, ᾠδὴ ς᾽

Ἄβυσσος ἁμαρτημάτων

ἦχος β᾽

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἴδια ἐν τῇ Τριάδι, τριττὰ συνθεολογεῖτε, τὴν ἀγεννησίαν τοῦ Πατρός, τοῦ Λόγου τὴν γέννησιν, καὶ Πνεύματος, τὴν ἐκπόρευσιν μόνου.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σήμερον τῷ οἴκῳ τούτῳ, περιφανὴς σωτηρία· δύο γὰρ καὶ τρεῖς συνηγμένους, Χριστὸς εἰς τὸ ὄνομα, αὐτοῦ τιμῶν, μέσος πάρεστι τούτων.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄπειρον τῆς γῆς τὸ βάθος, πρὸς τὸ οὐράνιον ὕψος· ἀλλ᾽ ἀπὸ τῆς γῆς τοὺς ἁγίους, ἐξῆρεν ἐπέκεινα τῶν οὐρανῶν, ὁ οὐράνιος ἔρως.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς

Νέαν σε πηγὴν Παρθένε, καὶ ἀφορμὴν μυστηρίων, ἔχοντες οἱ τρεῖς θεηγόροι, καιναῖς ὑποθέσεσι καινοπρεπῆ, προσαρμόζουσι φράσιν.

Κανὼν β᾽ τῶν ἁγίων, ᾠδὴ ς᾽

Ἱλάσθητί μοι Σωτὴρ

ἦχος πλ.δ᾽

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τριάδα μοναδικήν, θεολογεῖν ἐδιδάχθημεν· Μονάδα τριαδικήν, ὑμνεῖν παρελάβομεν· προσκυνεῖν ἐμάθομεν, παρὰ τῶν πατέρων, μίαν φύσιν τρισυπόστατον.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ Λόγος ἦν ἐν ἀρχῇ, πρὸς τὸν Πατέρα συνάναρχος· τῷ Λόγῳ Πνεῦμα συνῆν, ἀλλ᾽ ἐκ τοῦ Γεννήτορος· ἁπλῆ ὁμοούσιος, συμφυὴς Θεότης, ὡς οἱ θεῖοί φασὶ κήρυκες.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Συνάπτω καὶ διαιρῶ, τὰ συναπτῶς διαιρούμενα· ἓν ἀμερὲς ἐννοῶ, καὶ τρία φαντάζομαι. Διδασκάλους δέχομαι, τρεῖς θεοφορήτους, οὕτω πείθοντας πιστεύειν με.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀμήτωρ πρὸ τῆς σαρκός, ἀπάτωρ μετὰ τὴν σάρκωσιν· Υἱὸς Πατρὸς καὶ Μητρός, ὁ ταῦτα καλούμενος, ὑπὲρ νοῦν ἀμφότερα· τῷ Θεῷ γὰρ πρέπει, τῶν θαυμάτων τὰ παράδοξα.

Ἔτι καὶ ἔτι... Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου... Σοί, Κύριε.
Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς... Ἀμήν.

Κοντάκιον

Τοὺς ἀσφαλεῖς ἦχος β΄

Τοὺς ἱεροὺς καὶ θεοφθόγγους κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν διδασκάλων Κύριε, προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν· τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν κάματον, ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὁλοκάρπωσιν, ὁ μόνος δοξάζων τοὺς ἁγίους σου.

Ἰωάννου Καστρινάκη

Οἶκος

Τὶς ἱκανὸς τὰ χείλη διᾶραι, καὶ κινῆσαι τὴν γλῶσσαν πρὸς τοὺς πνέοντας πῦρ, δυνάμει Λόγου καὶ Πνεύματος; ὅμως τοσοῦτον εἰπεῖν θαρρήσω, ὅτι πᾶσαν παρῆλθον τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν οἱ τρεῖς, τοῖς πολλοῖς καὶ μεγάλοις χαρίσμασι, καὶ ἐν πράξει καὶ θεωρίᾳ, τοὺς κατ᾽ ἄμφω λαμπροὺς ὑπεράραντες· διὸ μεγίστων δωρεῶν τούτους ἠξίωσας, ὡς πιστούς σου θεράποντας, ὁ μόνος δοξάζων τοὺς ἁγίους σου.

Συναξάριον

Τῇ λ΄ τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου, μνήμη τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν καὶ οἰκουμενικῶν διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ὁμοῦ δίκαιον τρεῖς σέβειν ἑωσφόρους,
Φῶς τρισσολαμπὲς πηγάσαντες ἐν βίῳ.
Κοινὸν τὸν ὕμνον προσφέρειν πάντας θέμις,
Τοῖς ἐκχέασι πᾶσι κοινὴν τὴν χάριν.
Ἔαρ χελιδὼν οὐ καθίστησι μία·
Αἱ τρεῖς ἀηδόνες δὲ τῶν ψυχῶν ἔαρ.
Τὴν μὲν νοητὴν ἡ Τριὰς λάμπει κτίσιν,
Τριάς γε μὴν αὕτη δὲ τὴν ὁρωμένην.
Ἀπώλεσαν μὲν οἱ πάλαι Θεοῦ σέβας,
Ἐξ ἡλίου τε καὶ σελήνης ἀφρόνως·
Κἀλλος γὰρ αὐτῶν θαυμάσαντες καὶ τάχος,
Ὥσπερ θεοῖς προσῆγον οὐκ ὀρθῶς σέβας.
Ἐκ τῶν τριῶν τούτων δὲ φωστήρων πάλιν,

Ἡμεῖς ἀνηνέχθημεν εἰς Θεοῦ σέβας,
Κάλλει βίου γάρ, τῇ τε πειθοῖ τῶν λόγων,
Πείθουσι πάντας τὸν μόνον Κτίστην σέβειν.
Κτίσιν συνιστᾷ τὴν δὲ τὴν ὁρωμένην,
Τὸ πῦρ, ἀήρ, ὕδωρ τε, καὶ γῆς ἡ φύσις.
Οἱ δ' αὖ συνιστῶντές τε κόσμον τὸν μέγαν,
Τὴν πρὸς Θεόν τε πίστιν, ὡς ἄλλην κτίσιν
Στοιχειακῆς φέρουσι Τριάδος τύπον.
Μέλει γὰρ αὐτοῖς οὐδενὸς τῶν γηΐνων,
Καὶ γήινον νοῦν ἔσχον οὐδὲν ἐν λόγοις.
Ὁ Γρηγόριος γὰρ πῦρ πνέει νοῦς τὸν λόγον,
Πρὸς ὕψος αὖ πείθοντα πάντα ἐκτρέχειν.
Τοῖς λιποθυμήσασι δ' ἐκ παθῶν πάλιν,
Ἀναπνοὴ τις οἱ Βασιλείου λόγοι.
Μιμούμενος δὲ τὴν ῥοὴν τῶν ὑδάτων,
Ὁ καρδίαν τε καὶ στόμα χρυσοῦς μόνος,
Τοὺς ἐκτακέντας ἐκ παθῶν ἀναψύχει.
Οὕτω πρὸς ὕψος τὴν βροτῶν πᾶσαν φύσιν,
Ἐκ τῆς χθονὸς φέρουσι τοῖς τούτων λόγοις.
Λάμψεν ἑνὶ τριακοστῇ χρυσοτρισήλιος αἴγλη.

Τῶν τριῶν τούτων πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ πάντων τῶν ἁγίων, τὰς τῶν αἱρέσεων ἐπαναστάσεις κατάβαλε καὶ ἡμᾶς ἐν ὁμονοίᾳ καὶ εἰρηνικῇ καταστάσει διαφύλαξον καὶ τῆς οὐρανίου σου βασιλείας ἀξίωσον. Ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἱερομάρτυρος Ἱππολύτου πάπα Ῥώμης καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Κενσουρίνου, Σαβαΐνου, Χρυσῆς.

Τόλμῃ θάλασσαν Ἱππόλυτος εἰσδύνει,
Οἷα κροαίνων ἵππος ἐν λείῳ πέδῳ.
Τείνων τράχηλον τῷ ξίφει Κενσουρῖνος,
Ἣν οἷα ξυρῷ τοῖς συνάθλοις ἀκόνη.
Σπλάγχνα φλέγουσι Σαβαΐνου λαμπάσι,
Τὰ παμπόνηρα τέκνα τῆς ἀσπλαγχνίας.
Χρυσῆ βυθῷ βληθεῖσα, παστῷ τοῦ πόλου,
Νύμφη πρόσεισι προσφάτως λελουμένη.
Ἱππόλυτον πόντου τριακοστῇ ἔκτανε ῥεῦμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Θεοφίλου τοῦ Νέου.

Ὁ Θεόφιλος τὴν φίλην τμᾶται κάραν,
Θεοὺς φιλῆσαι μὴ θελήσας βαρβάρων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα ὁ ἅγιος νεομάρτυς Θεόδωρος ὁ Μυτιληναῖος καὶ ἐν Μυτιλήνῃ μαρτυρήσας ἐν ἔτει 1784, ἀγχόνῃ τελειοῦται.

Ὁ Θεόδωρος μαρτυρήσας προφρόνως,

Καὶ προφρόνως δέδεκται ἄφθαρτον στέφος.

Ταῖς τῶν ἁγίων σου πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ ζ΄

ἦχος β΄

«Εἰκόνος χρυσῆς, ἐν πεδίῳ Δειρᾷ λατρευομένης, οἱ τρεῖς σου παῖδες κατεφρόνησαν, ἀθεωτάτου προστάγματος· μέσον δὲ πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν».

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς

Σταυρῷ προσπαγείς, ὁ ἐκ σοῦ σωματωθεὶς Θεογεννήτρια, Ἀδὰμ διέρρηξε τὸ χειρόγραφον· ὃν νῦν δυσώπει Πανάμωμε, ἅπαντας κινδύνων ῥυσθῆναι, τοὺς ἐν πίστει κράζοντας· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς

Ἐλπὶς ἀγαθή, προσδοκία τε πιστῶν ὑπάρχεις δέσποινα· καὶ νῦν δεόμεθα δωρήσασθαι, σῆς συμπαθείας τὸ πέλαγος, πᾶσι τοῖς εἰς σὲ πεποιθόσι, καὶ τῷ Υἱῷ σου κραυγάζουσιν· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς

Σκοτίᾳ δεινῇ, τῇ τοῦ βίου συσχεθεὶς τὸν συλλυπούμενον, καὶ συναλγοῦντα οὐ κατέλαβον· τῇ σῇ Παρθένε λαμπρότητι, λῦσον τὴν ἀχλὺν τῶν πταισμάτων, καὶ καταύγασον ψάλλοντα· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς

Ὡραίαν στολήν, σωτηρίων ἐντολῶν διὰ βαπτίσματος, ἀμφιασάμενος ἀπημαύρωσα, δι᾽ ἀμελείας ὁ δείλαιος· νῦν δὲ σοι προστρέχω Παρθένε, τὸν χιτῶνα αἰτούμενος, τῆς σωφροσύνης διὰ σοῦ, πάλιν ἐνδύσασθαι.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς

Ζωῆς ἐκπεσών, ἀκηράτου μὲν τὸ πρὶν ὁ Ἀδὰμ σέσωσται· διὰ τοῦ τόκου σου νῦν δὲ Πάναγνε, τὸν ἀρρωστίᾳ κρατούμενον σῶσον, ἐπιρρώσασα κόρη, καὶ ἀξίωσον ψάλλειν σοι· εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Κανὼν α΄ τῶν ἁγίων, ᾠδὴ ζ΄

Ἀντίθεον πρόσταγμα

ἦχος β΄

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡττᾶται μακάριοι καὶ δραπετεύει, ἡ πρὶν ἀνυπόστατος, θρασύτης τῶν αἱρέσεων· κηρὸς δὲ τηκόμενος, ἀπὸ προσώπου πυρός, νόθον ἅπαν δόγμα τοῖς ὑμῶν, πυρπνόοις φθόγγοις, προσβάλλον δείκνυται.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ψευδεῖς μὲν ἐξέκλιναν Ἑλλήνων ὕθλους, πειθὼ δὲ τὴν τύραννον, ἀνθρώποις μόνην εἵλκοντο· ὑφ᾽ ἧς τὴν ἀλήθειαν, οἱ τρεῖς τονώσαντες, οὕτως ἅπαν σύστημα πιστῶν, χειροῦνται λόγοις καὶ καταπείθουσι.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς

Ἐν σοὶ πᾶσα πρόρρησις ἐπανεπαύθη, καὶ πέρας ἐδέξατο, ξενίζουσα τοὺς λέγοντας· ἐκ σοῦ δὲ λαμπροτέρα καὶ τῶν προρρήσεων, θαύματα πηγάζουσιν, Ἁγνή, σοφούς δηλοῦντα τοὺς ἑρμηνεύοντας.

Κανὼν β᾽ τῶν ἁγίων, ᾠδὴ ζ᾽

Θεοῦ συγκατάβασιν

ἦχος πλ.δ᾽

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σιγῶσαι καὶ κράζουσαι, ὁρώμεναί τε καὶ ἀκουόμεναι, ἀρετῆς καὶ σοφίας, οἱ θεηγόροι στῆλαι γεγόνασιν, ἔργῳ καὶ λόγῳ, βοᾶν προτρεπόμενοι· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Θεοῦ φωνὰς ἄνωθεν, ἐπιβροντώσας ἡμῖν ἐξαίσιον, ἀστραπῶν τε βολίδας, τοὺς ὑμῶν φθόγγους σοφοὶ δεχόμενοι, συμμελῳδοῦμεν ὑμῖν, καὶ συμψάλλομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ῥιφήσονται χάλαζαι, ἐκ πετροβόλων γλωσσῶν συντρίβουσαι, τὰ σαθρὰ τῶν δογμάτων, εἴ τις εἰς μέσον παρρησιάσηται, τῶν κενολόγων, ὀρθὰ μὴ φθεγγόμενος. Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παρθένον οἰκήσας σε, καὶ μετὰ τόκον Παρθένον ἔλιπεν, ὁ ἀμείβων στοιχεῖα, Θεοκυῆτορ Μαρία πανάχραντε· πρὸς ὃν βοῶμεν, σὺν σοὶ Παναμώμητε· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ η᾽

ἦχος β᾽

«Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων τοῖς παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς

Ἐξασθενεῖ μου νῦν ὁ νοῦς, εἰς τὰ βάθη ἐμπεσὼν τῆς ἀτιμίας, ὡς ἐντεῦθεν ποικίλοις περιπαρῆναι κακοῖς· ἀλλὰ σὺ με Παρθένε θεράπευσον, τῷ τῆς ἀπαθείας φωτὶ περιβαλοῦσα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς

Πύργον ἰσχύος ἀσφαλῆ, καὶ κρηπῖδα καὶ φρουρὰν καὶ προστασίαν, κεκτημένοι σε πίστει, διασῳζόμεθα νῦν ὑμνοῦντες τὸν τόκον σου Πάναγνε, καὶ ὑπερυψοῦντες εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς

Ἀθανασίας διαυγῆ, ἐπιστάμεθα πηγὴν σε Θεοτόκε, ὡς τεκοῦσαν τὸν Λόγον, τοῦ ἀθανάτου Πατρός, τὸν πάντας θανάτου λυτρούμενον, τοὺς ὑπερυψοῦντας αὐτὸν εἰς τούς αἰῶνας.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς

Ῥεῖθρον ἰάσεων ἡμῖν, ἀενάως τοῖς πιστοῖς Ἁγνὴ πηγάζεις, οὗ τὴν ἄφθονον χάριν, ἀπαρυόμενοι νῦν, ὑμνοῦμεν τὸν τόκον σου Ἄχραντε, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν α΄ τῶν ἁγίων, ᾠδὴ η΄

Ἰνδάλματος χρυσοῦ ἦχος β΄

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νοοῦμεν εὐσεβῶς, καὶ δοξάζομεν ὁμότιμον μίαν φύσιν, ἀπειροδύναμον Μονάδα τε καὶ Τριάδα, τὴν πάντα ταῦτα, λόγοις κυβερνῶσαν κρείττοσιν· οὕτω γὰρ δοξάζειν, οἱ τρεῖς θεοφόροι παρεγγυῶσιν, οἷς συμπροσκυνοῦμεν, αὐτὴν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡνώθησαν οἱ τρεῖς, θεοκήρυκες ἑνώσαντες τὴν Τριάδα, καὶ τὸ ἀμέριστον πᾶσι τετηρηκότες τῇ θείᾳ φύσει, μίαν παρ᾽ αὐτῆς ἀντέλαβον, ἀμέριστον δόξαν, εἰς ἔπαινον ἕνα συγκαλουμένην, τοὺς ὑπερυψοῦντας, αὐτὴν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς

Λαβὼν τὸ καθ᾽ ἡμᾶς, ἀντιδούς τε τὸ οἰκεῖον ὁ εὐεργέτης, ἔδρασε μόνον, οὐκ ἔπαθε δὲ Παρθένε· θεοποιεῖ γάρ, ἀλλ᾽ οὐκ εἰς φθορὰν μεθίσταται, μᾶλλον δὲ καὶ πάσχων, ἑκὼν διὰ πάθους τὰ πάθη λύει, ὡς οἱ τρεῖς πατέρες, ἡμᾶς μυσταγοῦσιν.

Κανὼν β΄ τῶν ἁγίων, ᾠδὴ η΄

Ἑπταπλασίως κάμινον ἦχος πλ.δ΄

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οὗς ὁ Θεὸς συνήνωσεν εἰς ὁμότιμον ἕνωσιν, ἐγκωμιαστής, μὴ χωριζέτω ἄνθρωπος· ἀλλ᾽ ἴσους ἡγούμενος, ἐν τοῖς αὐτοῖς χαρίσμασιν, ἴσων καὶ τῶν ὕμνων, μελῳδῶν ἀξιούτω· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ δυνατοὶ καὶ ἄμαχοι, τῆς Θεότητος σύμμαχοι, καὶ τῆς ἀληθείας, ἀψευδεῖς συνήγοροι, τὰ βάθη τοῦ Πνεύματος, καλῶς ἀνερευνήσαντες τὰς θεοπρεπεῖς, περὶ Θεοῦ ὑπολήψεις, ἐκεῖθεν συνιστῶσι, καὶ διδάσκουσι ψάλλειν· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἐξ οὐρανοῦ μὲν μέγιστοι, δύω λύχνοι φωτίζουσιν, ἐκ διαδοχῆς, ἀλλήλων τὴν ὑφήλιον· ἐκ γῆς δὲ φανότερον, τὴν σύμπασαν αὐγάζουσι, τρεῖς κατὰ ταὐτό, ὑπερμεγέθεις φωστῆρες, συλλάμποντες ἀλλήλοις, καὶ συμψάλλοντες ἅμα. Λαοὶ ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὑπὲρ ἡμῶν ἡ σάρκωσις, καὶ τὰ πάθη τὰ τίμια· δι᾽ ἡμᾶς Θεός, μετὰ νεκρῶν ἐγένετο, θανάτου μὲν ἄγευστος, οἷα παθῶν ἐλεύθερος, τῇ δὲ πρὸς τὴν σάρκα, τὴν θνητὴν κοινωνίᾳ, λεγόμενος καὶ πάθους, μετασχεῖν καὶ θανάτου· αὐτὸν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Καταβασίαι τῆς Ὑπαπαντῆς

ἦχος γ΄

α Χέρσον ἀβυσσοτόκον πέδον ἥλιος, ἐπεπόλευσέ ποτε· ὡσεὶ τεῖχος γὰρ ἐπάγη, ἑκατέρωθεν ὕδωρ, λαῷ πεζοποντοποροῦντι, καὶ θεαρέστως μέλποντι. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

γ Τὸ στερέωμα, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων, στερέωσον Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν, ἣν ἐκτήσω, τῷ τιμίῳ σου αἵματι.

δ Ἐκάλυψεν οὐρανούς, ἡ ἀρετή σου Χριστέ· τῆς κιβωτοῦ γὰρ προελθών,τοῦ ἁγιάσματός σου, τῆς ἀφθόρου Μητρός, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, ὤφθης ὡς βρέφος, ἀγκαλοφορούμενος, καὶ ἐπληρώθη τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως.

ε Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας συμβολικῶς, ἐν θρόνῳ ἐπηρμένῳ Θεόν, ὑπ᾽ ἀγγέλων δόξης δορυφορούμενον, ὦ τάλας! ἐβόα, ἐγώ· πρὸ γὰρ εἶδον σωματούμενον Θεόν, φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

ς Ἐβόησέ σοι, ἰδὼν ὁ πρέσβυς, τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ σωτήριον, ὃ λαοῖς ἐπέστη· ἐκ Θεοῦ Χριστὲ σὺ Θεός μου.

ζ Σὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα, παῖδας θεολογήσαντας, καὶ Παρθένῳ, ἀκηράτῳ, ἐνοικήσαντα, Θεὸν Λόγον ὑμνοῦμεν, εὐσεβῶς μελῳδοῦντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν».

η Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Ἀστέκτῳ πυρὶ ἑνωθέντες, οἱ θεοσεβείας προεστῶτες νεανίαι, τῇ φλογὶ δὲ μὴ λωβηθέντες, θεῖον ὕμνον ἔμελπον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Σύντομοι Ἀργαὶ

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Λουκᾶ κεφ. 1 ἦχος β΄

∴ Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. 46-47

∴ Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. 48

∴ Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 49-50

∴ Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. 51

∴ Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. 52-53

∴ Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 54-55

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ θ΄

ἦχος β΄

«Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σοφίᾳ, ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ, βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἁγίας Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι᾽ ἡμᾶς, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν». (β΄)

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς

Θεομακάριστε κόρη, τὴν ἐλπίδα μου πᾶσαν προθύμως ἀνατίθημι ἐν σοί, σῶσόν με Μήτηρ τῆς ὄντως ζωῆς, καὶ τρυφῆς ἀενάου, πλησθῆναι καθικέτευε ἁγνή, τὸν ἐν πίστει καὶ πόθῳ, σὲ ὕμνοις μεγαλύνοντα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς

Ἐπιφανεῖσα Παρθένε, τῆς ψυχῆς μου τὸν ζόφον, φωτός σου ταῖς ἀΰλοις ἀστραπαῖς, αὔγασον πύλη τοῦ θείου φωτός, καὶ πυρὸς αἰωνίου, ῥυσθῆναι καταξίωσον Ἁγνή, τὸν ἐν πίστει καὶ πόθῳ, σὲ ὕμνοις μεγαλύνοντα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς

Νενοσηκότας ὁρῶσα, καὶ ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, καὶ βεβλημένους πάθεσι δεινοῖς, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου Δέσποινα, θεραπεύσασα λῦσον τῶν νῦν παρενοχλούντων λυπηρῶν, ἵνα πάντες σὲ ὕμνοις, ἀπαύστως μεγαλύνωμεν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς

Ἐν τῇ γαστρί σου σκηνώσας, ἐκ γαστρὸς πρὸ αἰώνων, πατὴρ ὅνπερ ἐγέννησεν Υἱόν, τέλειος γέγονεν ἄνθρωπος, καὶ πηγὴν χαρισμάτων, σὲ Θεομῆτορ ἔδειξεν ἡμῖν, τοῖς πιστῶς προσκυνοῦσι τὴν ἄφραστόν σου γέννησιν.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Κανὼν α΄ τῶν ἁγίων, ᾠδὴ θ΄

Ἀνάρχου Γεννήτορος

ἦχος β΄

Μεγάλυνον ψυχή μου, τοὺς ἐν ἱεράρχαις, Φωστῆρας τρεῖς μεγάλους.

Ἰδοὺ τὸ ὑμέτερον, γεώργιον καὶ ποίμνιον, ὑπὲρ οὗ τοὺς μεγίστους πόνους ὑπέστητε, εἰς ἓν συνελθόντες ὁμοῦ τε, τοὺς τρεῖς ὑμᾶς συμπαραλαβόντες, κοινὴν ἔχει αἴνεσιν, τὴν ὑμῶν ἡδίστην ἕνωσιν.

Μεγάλυνον ψυχή μου τοὺς τρισσολαμπτῆρας, Χριστοῦ τῆς Ἐκκλησίας.

Οὐ δίστομον μάχαιραν, ἡ χάρις ἀλλὰ τρίστομον, κατὰ τῶν πολεμίων αὐτῆς προβάλλεται· ἓν οὐρανοχάλκευτον ξίφος, τρισὶν ἀκμαῖς κατεστομωμένον, ἀεὶ προμαχόμενον, τριλαμποῦς μιᾶς θεότητος.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τοὺς κεκοσμηκότας, Χριστοῦ τὴν Ἐκκλησίαν.
Ὑμῶν τὸ πολίτευμα, ἐν οὐρανοῖς ἦν ἔνδοξοι, καὶ τὴν σάρκα φορούντων, ἔτι τὴν ἄσπιλον· οὓς εἰλικρινῶς νῦν οἰκοῦντες, τοὺς ἐπὶ γῆς ἡμᾶς στεφομένους, τὰ ἄνω πρεσβεύετε, καὶ φρονεῖν καὶ πραγματεύεσθαι.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν, καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων.
Στενεῖ με τὸ πλάτος σου, τῶν μεγαλείων Δέσποινα, καταπνῖγον τὸν λόγον ὑπὸ πυκνότητος, καὶ μοι παραδόξως συμβαίνει, τὸ ἀπορεῖν ἐκ τῆς εὐπορίας· διὸ τὸν τοσοῦτόν σε, μεγαλύναντα δοξάζομεν.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Κανὼν β΄ τῶν ἁγίων, ᾠδὴ θ΄

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ

ἦχος πλ.δ΄

Μεγάλυνον ψυχή μου, τοὺς τῆς παναγίας Τριάδος τρεῖς ποιμένας.
Ἐπήρθη τῆς Τριάδος ἡ ἀρετή, καὶ τὰ πάντα τῆς δόξης ἐπλήρωσεν, ἄλλην ἡμῖν, αἴγλην ἀναλάμψασα τριλαμπῆ, ὡς ἑαυτῆς ἀπαύγασμα, τοὺς ἐπουρανίους μυσταγωγούς, δι᾽ ὧν ἐπὶ τὴν θείαν, ἐκείνης θεωρίαν, οἱ εὐσεβοῦντες ὁδηγούμεθα.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τοὺς ἐκ τρισηλίου, φωστῆρας τρεῖς μεγάλους.
Οὐκ ἔστι δευτερεῖον ἐν τοῖς τρισί· τὰ πρεσβεῖα γὰρ ἕκαστος φέρεται, πρῶτος δοκῶν, καὶ τοὺς ὁμοτίμους ὑπερνικῶν· ἐξοικειοῦται μᾶλλον δέ, τὴν ἀλλήλων νίκην περιχαρῶς· οὐ χώρα γὰρ ἐνταῦθα, τῷ φθόνῳ παρρησίας, λυμαινομένῳ τὴν ὁμόνοιαν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Μεγάλυνον ψυχή μου, τῆς τρισυποστάτου, καὶ ἀδιαιρέτου Θεότητος τὸ κράτος.
Πατέρας ἡ εὐσέβεια τοὺς αὐτῆς, πρωτοτόκους υἱοὺς ἀναδείξασα, τέκνα γεννᾷ, γνήσια καὶ ἄμωμα δι᾽ αὐτῶν, τελειούμενα Πνεύματι, τῷ ζωὴν λαλήσαντι ἐν αὐτοῖς· καὶ σῴζειν ἐξαιτεῖται, εἰς τέλος τὴν εἰρήνην, ἣν ἀπ᾽ αὐτῶν ἐκληρονόμησε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν, τῶν ἄνω στρατευμάτων.
Υἱὸν Θεοῦ τοῦ ζῶντος ἡ τῶν σοφῶν, διδασκάλων ἀκρότης ἐκήρυξε, τὸν σὸν Υἱόν, ἐξ ἀποκαλύψεως πατρικῆς, οὐκ ἐκ σαρκὸς καὶ αἵματος, τοῦτο μυηθεῖσα Μῆτερ Θεοῦ· διὸ σε καὶ Παρθένον, διδάξασα Μητέρα, καὶ Θεοτόκον ἐμεγάλυνε.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Καταβασία θ΄ ᾠδῆς

ἦχος γ΄

[Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, πάντων τῶν χριστιανῶν, σκέπε φρούρει φύλαττε, τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ.]

Ἐν νόμῳ σκιᾷ καὶ γράμματι, τύπον κατίδωμεν οἱ πιστοί, πᾶν ἄρσεν τὸ τὴν μήτραν διανοῖγον, ἅγιον Θεῷ· διὸ πρωτότοκον Λόγον, Πατρὸς ἀνάρχου Υἱόν, πρωτοτοκούμενον Μητρί, ἀπειράνδρῳ, μεγαλύνομεν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	
σύντομος	ἀργὴ	σύντομος	ἀργὴ

Ἔτι καὶ ἔτι… Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον… Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου… Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι… Ἀμήν.

Ἐξαποστειλάρια

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις

ἦχος γ΄

Τὰ τοῦ φωτὸς δοχεῖα, τὰς φεγγοβόλους ἀστραπάς, Βασίλειον νῦν τὸν Μέγαν, Γρηγόριον Θεολόγον, Χρυσόστομον Ἰωάννην, ἀνευφημήσωμεν πάντες.

Ἡ ἑνιαία θεότης, Πατὴρ Υἱὸς καὶ τὸ Πνεῦμα, ταῖς Βασιλείου πρεσβείαις, Γρηγορίου καὶ Ἰωάννου, καὶ τῆς ἁγνῆς Θεοτόκου, μὴ χωρισθείην σῆς δόξης.

Θεοτοκίον

Χρυσοπλοκώτατε πύργε, καὶ δωδεκάτειχε πόλις, ἡλιοστάλακτε θρόνε, καθέδρα τοῦ βασιλέως, ἀκατανόητον θαῦμα, πῶς γαλουχεῖς τὸν Δεσπότην;

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

χοροστατοῦντος ἀρχιερέως

Ἦχος λ΄ ἀ Νη

π. Ἱεροθέου Ιερομονάχου
Αθωνική Μουσική Ανθοδέσμη
Εσπερινός 1991 σ.97#

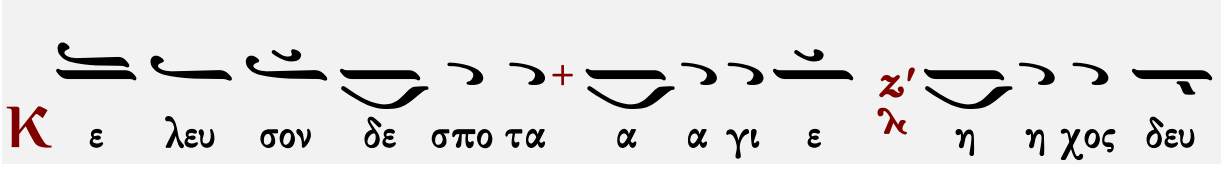

Αἶνοι

ἦχος β΄

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον· αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Πέτρου Λαμπαδαρίου	Ἰακώβου Πρωτοψάλτου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Κωνσταντίνου Πρίγγου	Γαβριὴλ Κουντιάδου	Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Ἀθανασίου Καραμάνη	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Γεωργίου Πρωγάκη	☜ Τὸν δεσπότην ☞	Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Ἄνωθεν οἱ προφῆται		

Στιχολογία

ψαλμὸς ρμη΄ 148

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.
Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.
Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.
Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.
Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.
Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.
Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἑρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.
Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.
Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.
Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.
Ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοὶς Ἰσραήλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ψαλμὸς ρμθ΄ 149

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν, ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.
Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιὼν ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.
Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.
Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.
Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.
Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.
Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.
Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.
Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ψαλμὸς ρν΄ 150

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Στιχηρὰ προσόμοια

Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασι

ἦχος β΄

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασι, στεφανώσωμεν τοὺς διδασκάλους; Τοὺς διῃρημένους τοῖς σώμασι, καὶ συνημμένους τῷ Πνεύματι, τοὺς τῶν θεοφόρων πρωτοστάτας, Τριάδος, τοὺς ἰσαρίθμους καὶ θεράποντας, φωστῆρας, τῆς οἰκουμένης διαλάμποντας, τῆς Ἐκκλησίας τοὺς στύλους, οὓς στεφάνοις δόξης, ὡς νικήσαντας στεφανοῖ, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Ποίοις ὑμνῳδιῶν κάλλεσιν, ἀναδήσωμεν τοὺς θεοφόρους; τοὺς οὐρανομύστας καὶ κήρυκας, τῆς ὀρθοδοξίας ὑπάρχοντας· τοὺς ἀκραιφνεστάτους θεολόγους, τὸν μέγαν ἱεροφάντορα Βασίλειον, τὸν θεῖον, καὶ θεορρήμονα Γρηγόριον· καὶ Ἰωάννην τὸν πάνυ, τὸν χρυσοῦν τὴν γλῶτταν, οὓς ἐδόξασεν ἡ Τριάς, ἀξίως ὁ Κύριος, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Ποίοις ἐγκωμιῶν ῥήμασιν, ἐπαινέσωμεν τοὺς ἱεράρχας; τοὺς ἰσαποστόλους ἐν χάριτι, καὶ ὁμοτίμους χαρίσμασι· τοὺς τῆς ἀσεβείας καταλύτας, σωτῆρας, καὶ ὁδηγούς λόγῳ καὶ πράγματι. Ποιμένας, χριστομιμήτους διὰ πίστεως· τοὺς ἐπιγείους ἀγγέλους βροτοὺς οὐρανίους· οὓς ἐτίμησεν ὁ Χριστός, τῆς δόξης ὁ Κύριος, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.
Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασι, καταστέψωμεν τὸν Χρυσολόγον, ἅμα Βασιλείῳ Γρηγόριον; τὰ σεπτὰ δοχεῖα τοῦ Πνεύματος, τοὺς στερροὺς τῆς πίστεως προμάχους, τούς στύλους τῆς Ἐκκλησίας, πιστῶν στήριγμα· ἁπάντων, ἁμαρτανόντων παραμύθιον· πηγὰς βλυζούσας τὸ νᾶμα· ἐξ οὗ ἀρυόμενοι, ἡδυνόμεθα ταῖς ψυχαῖς, αἰτοῦντες συγχώρησιν, σφαλμάτων καὶ μέγα ἔλεος.

Χρυσοστόμου μοναχοῦ — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δοξαστικὸν

ἦχος β΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Σήμερον αἱ ψυχαί, τῶν γηγενῶν ὑψοῦνται ἐκ γηΐνων. Σήμερον οὐράνιοι γίνονται, τῶν ἁγίων ἐν τῇ μνήμῃ· αἱ γὰρ πύλαι τῶν οὐρανῶν ἐπαίρονται, καὶ ἡμῖν τὰ τοῦ Δεσπότου γνωρίζονται/γνωρίζεται. Οἱ λόγοι τοὺς λόγους κηρύττουσι, καὶ αἱ γλῶσσαι τὰ θαύματα μέλπουσιν· ἡμεῖς δέ, πρὸς τὸν Σωτῆρα βοῶμεν. Δόξα σοι Χριστῷ τῷ Θεῷ, τοῖς γὰρ πιστοῖς εἰρήνη, διὰ τούτων ἐγεγόνει.

Πέτρου Ἐφεσίου	Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Πέτρου Φιλανθίδου		Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀθανασίου Καραμάνη		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Καὶ νῦν

ἦχος β΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Σήμερον ὁ Χριστός, ἐν τῷ ναῷ προσφέρεται ὡς βρέφος. Σήμερον ὑπὸ νόμον γίνεται, ὁ Μωσεῖ διδοὺς τὸν Νόμον, τῶν ἀγγέλων αἱ στρατιαὶ τεθάμβηνται, ἐν ἀγκάλαις γηραιαῖς κατεχόμενον, τὸν συνέχοντα πάντα θεώμεναι· Συμεὼν εὐλαβείας πλησθεὶς καὶ χαρᾶς ἐβόα· νῦν ἀπολύεις με Σῶτερ, ἐκ τῆς ἐπικήρου ζωῆς πρὸς τὴν ἀγήρω λῆξιν·εἶδον γὰρ σε καὶ εὐφράνθην.

Στεφάνου Λαμπαδαρίου		Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Κωνσταντίνου Πρίγγου	Ἀθανασίου Καραμάνη	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δοξολογία

Σύντομοι		Ἀργαί
Πέτρου Λαμπαδαρίου	ἦχος β΄	Ἰακώβου Πρωτοψάλτου
Ἰωάννου Καββάδα		Θεοδώρου Φωκαέως
Μανουὴλ Πρωτοψάλτου		
Μιχαὴλ Χατζηαθανασίου		

Ἀπολυτίκιον ΙΙ

ἦχος δ΄

Ὡς τῶν ἀποστόλων ὁμότροποι, καὶ τῆς οἰκουμένης διδάσκαλοι, τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων πρεσβεύσατε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Μανουήλ Πρωτοψάλτου	Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Κωνσταντίνου Πρίγγου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

Ἀμήν.

Ἦχος λ ν Νη

Δημητρίου Σουρλαντζή
Θ. Λειτουργία 1992 σ.1*

NH

Κ υ ρι ε ε λε ε η σον ν

NH

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον 6 λ

NH ΔΙ

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον Δ

NH

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον Δ

NH

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον 6 λ

NH

Κ υ ρι ε ε λε ε ε ε η σον ν

ἕτερα

NH

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον ν

NH

Κ υ ρι ε ε ε λε ε η σον 6 λ

NH

Κ υ ρι ε ε ε λε η σον Δ

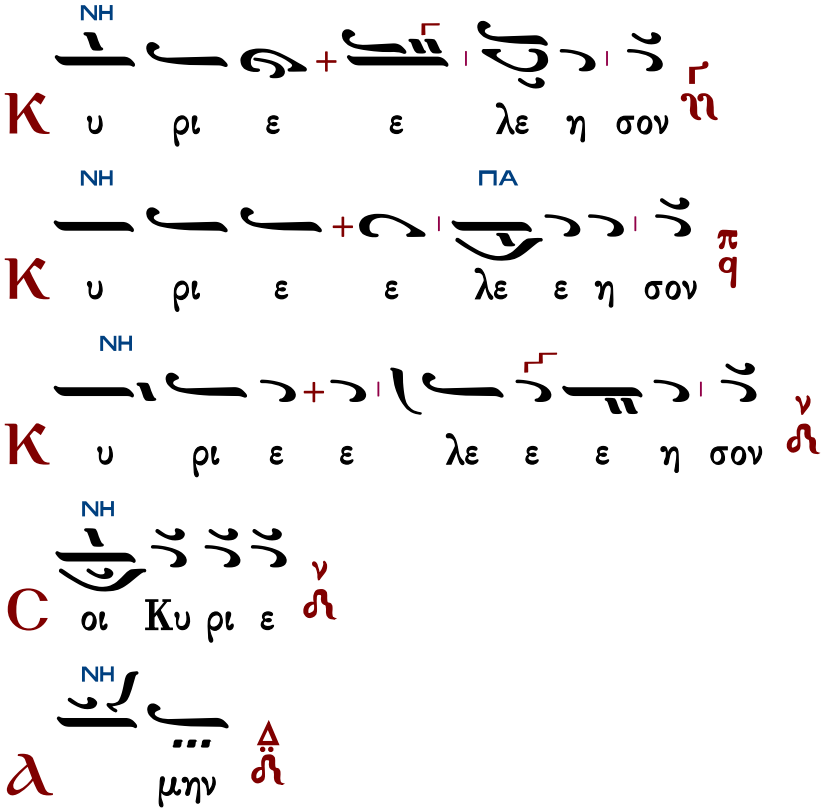

Τυπικὰ

Ἁγιορείτικης Παραδόσεως	Πατριαρχικῆς Παραδόσεως

Ἀντίφωνα

ἀντίφωνον α΄

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.366#

∴ Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα. 18:2

∴ Ἀνήγγειλαν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ εἶδοσαν πάντες οἱ λαοὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ. 96:6

∴ Ἀντὶ τῶν πατέρων σου ἐγενήθησαν οἱ υἱοί σου· καταστήσεις αὐτοὺς ἄρχοντας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. 44:17

∴ Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. 18:5

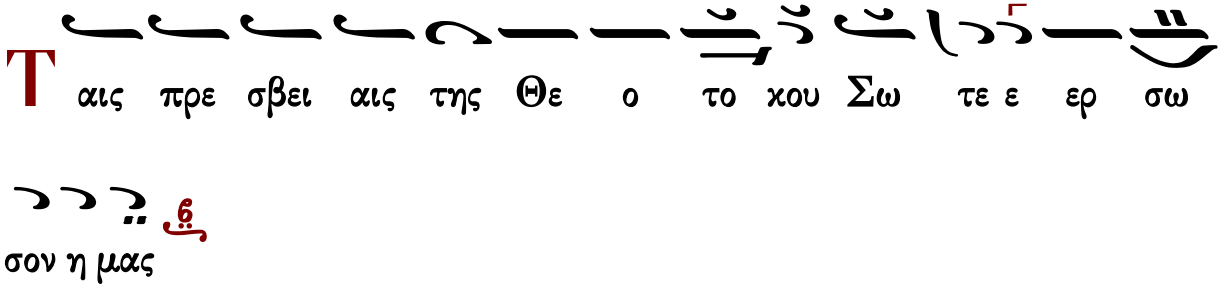

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

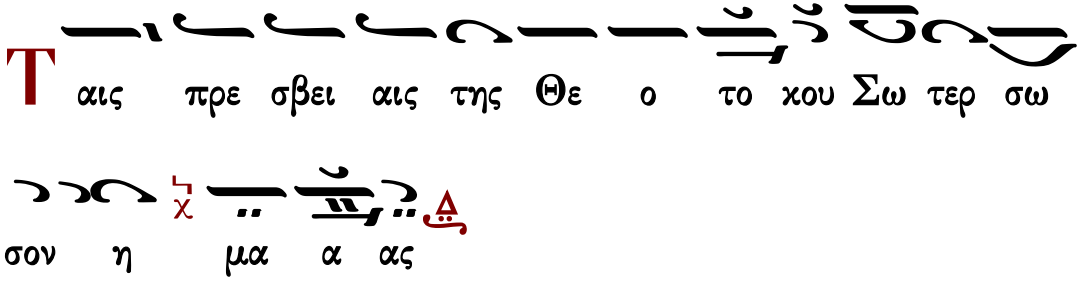

Ἔτι καὶ ἔτι... Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου... Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὸν τὸ κράτος... Ἀμήν.

ἀντίφωνον β΄

Ἦχος δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.366#

∴ Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ, αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμήν. 95:7

∴ Ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ. 95:3

∴ Εἴπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν· ὁ Κύριος ἐβασίλευσε, καὶ γὰρ κατώρθωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται, κρινεῖ λαοὺς ἐν εὐθύτητι. 95:10

∴ Ὅτι μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, φοβερός ἐστιν ὑπὲρ πάντας τοὺς θεούς. 95:4

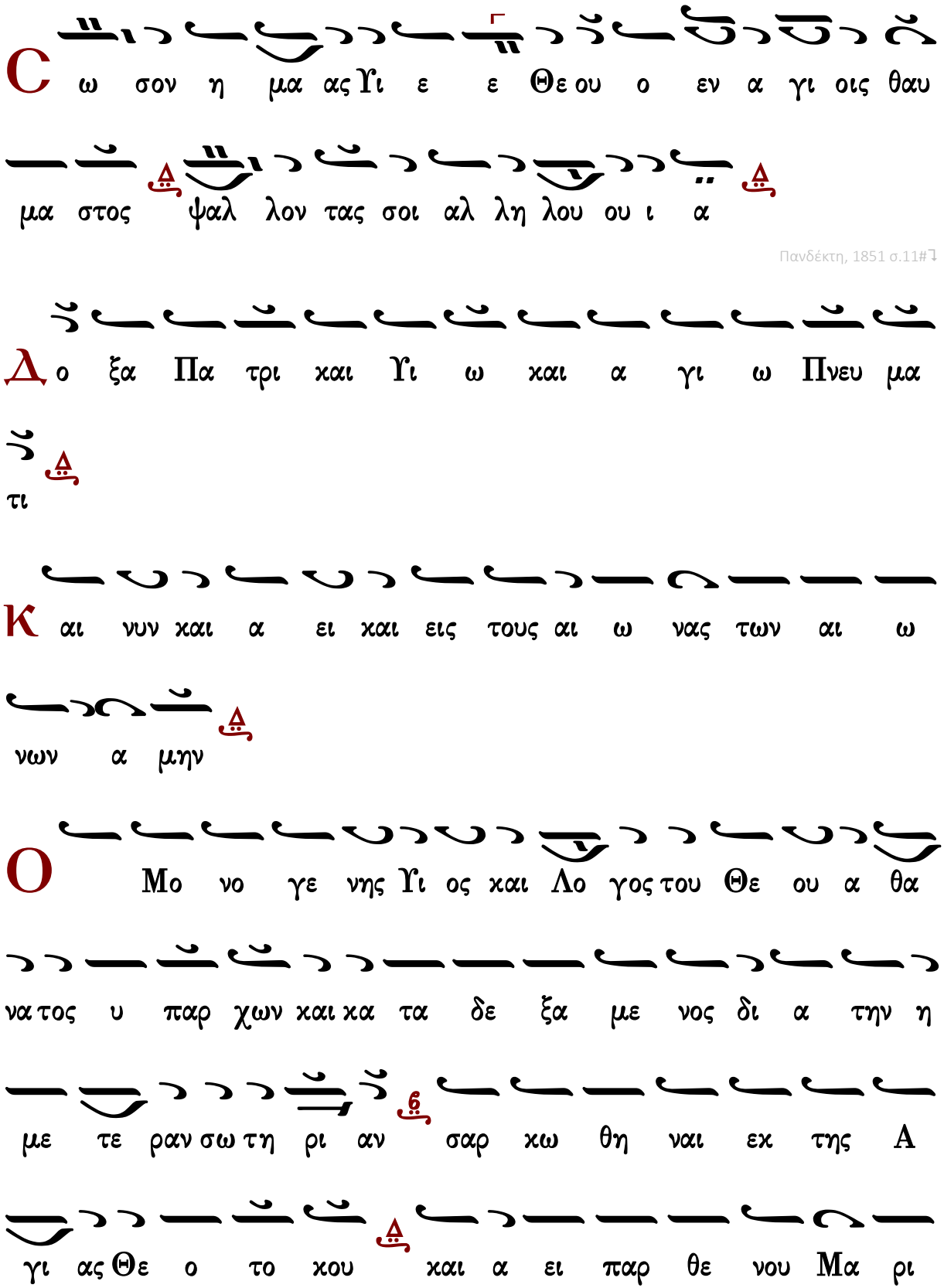
C
ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν α γι οις θαυ
μα στος ψαλ λον τας σοι αλ λη λου ου ι α
Πανδέκτη, 1851 σ.11#
Δ
ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι
Κ
αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων α μην
Ο
Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του Θε ου α θα
να τος υ παρ χων και κα τα δε ξα με νος δι α την η
με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι εκ της Α
γι ας Θε ο το κου και α ει παρ θε νου Μα ρι

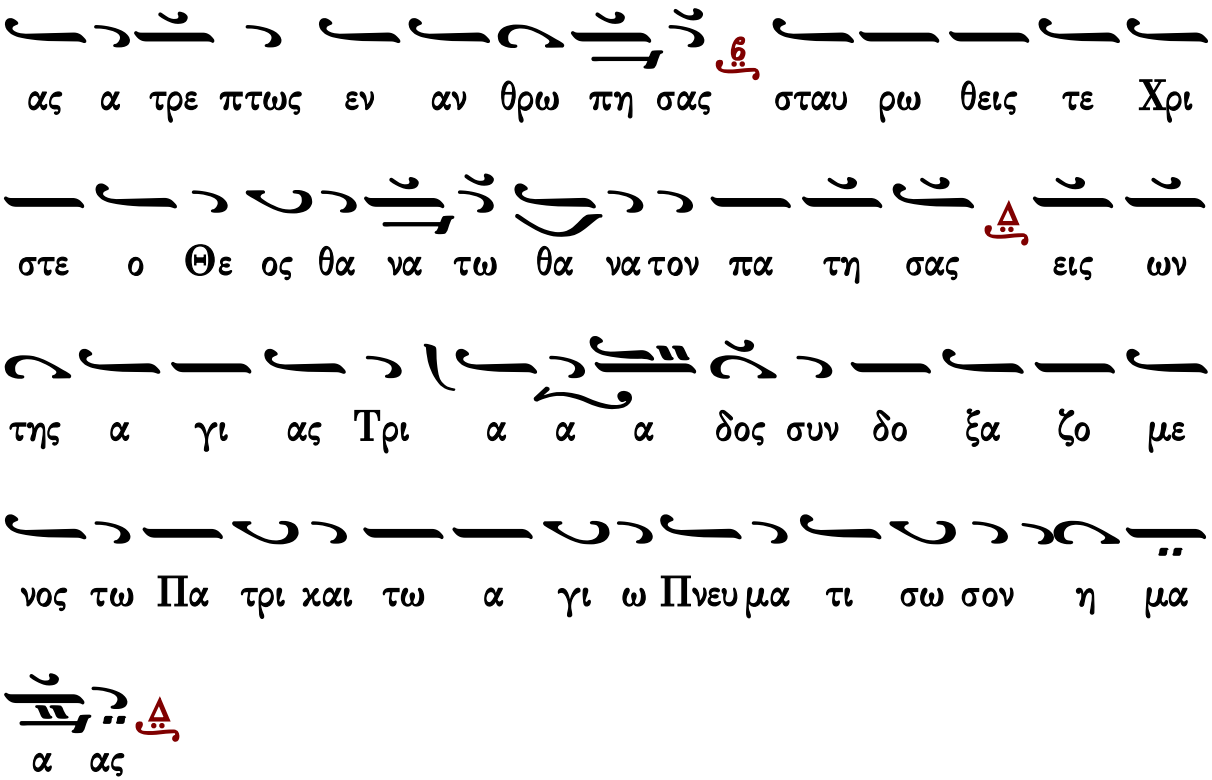

Ἔτι καὶ ἔτι… Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον… Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου… Σοί, Κύριε.
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος… Ἀμήν.

ἀντίφωνον γ′ ἦχος α′ πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.367#

∴ Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων. 88:6

∴ Ὅτι τίς ἐν νεφέλαις ἰσωθήσεται τῷ Κυρίῳ; καὶ τίς ὁμοιωθήσεται τῷ Κυρίῳ ἐν υἱοῖς Θεοῦ; 88:7

∴ Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων, μέγας καὶ φοβερὸς ἐπὶ πάντας τοὺς περικύκλῳ αὐτοῦ. 88:8

Τοὺς τρεῖς μεγίστους φωστῆρας τῆς τρισηλίου Θεότητος, τοὺς τὴν οἰκουμένην ἀκτῖσι δογμάτων θείων πυρσεύσαντας· τοὺς μελιρρύτους ποταμοὺς τῆς σοφίας, τούς τὴν κτίσιν πᾶσαν θεογνωσίας νάμασι καταρδεύσαντας· Βασίλειον τὸν μέγαν, καὶ τὸν Θεολόγον Γρηγόριον, σὺν τῷ κλεινῷ Ἰωάννῃ, τῷ τὴν γλῶτταν χρυσορρήμονι· πάντες οἱ τῶν λόγων αὐτῶν ἐρασταί, συνελθόντες ὕμνοις τιμήσωμεν· αὐτοὶ γὰρ τῇ Τριάδι, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρεσβεύουσιν.

Εἰσοδικὸν

Ἦχος Δι

Πανδέκτη 1851 σ.27#

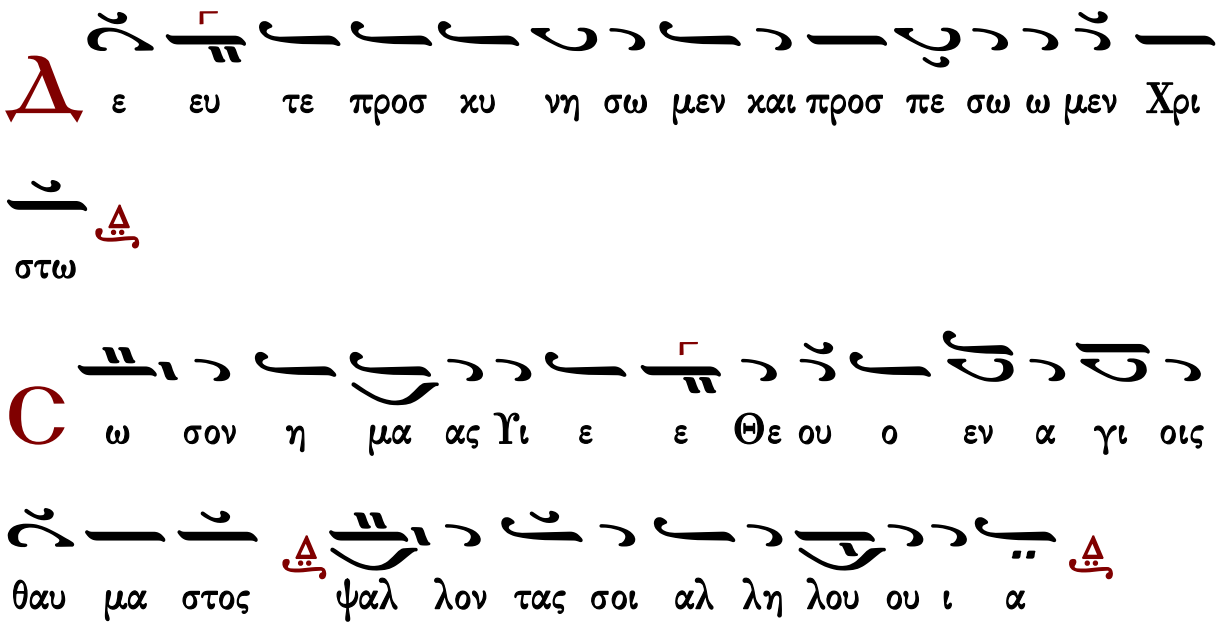

Ἀπολυτίκια

1

ἦχος α΄

Τοὺς τρεῖς μεγίστους φωστῆρας τῆς τρισηλίου Θεότητος, τοὺς τὴν οἰκουμένην ἀκτῖσι δογμάτων θείων πυρσεύσαντας· τοὺς μελιρρύτους ποταμοὺς τῆς σοφίας, τούς τὴν κτίσιν πᾶσαν θεογνωσίας νάμασι καταρδεύσαντας· Βασίλειον τὸν μέγαν, καὶ τὸν Θεολόγον Γρηγόριον, σὺν τῷ κλεινῷ Ἰωάννῃ, τῷ τὴν γλώτταν χρυσορρήμονι· πάντες οἱ τῶν λόγων αὐτῶν ἐρασταί, συνελθόντες ὕμνοις τιμήσωμεν· αὐτοὶ γὰρ τῇ Τριάδι, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρεσβεύουσιν.

τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ

Κοντάκιον εἰς τὴν Ὑπαπαντήν

ἦχος α΄

Ὁ μήτραν παρθενικὴν ἁγιάσας τῷ τόκῳ σου, καὶ χεῖρας τοῦ Συμεὼν εὐλογήσας ὡς ἔπρεπε, προφθάσας καὶ νῦν ἔσωσας ἡμᾶς Χριστὲ ὁ Θεός. Ἀλλ᾽ εἰρήνευσον ἐν πολέμοις τὸ πολίτευμα, καὶ κραταίωσον βασιλεῖς οὓς ἠγάπησας, ὁ μόνος φιλάνθρωπος.

Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Τρισάγιος Ὕμνος

Γεωργίου Πρωγάκη Ι	ἦχος β΄	Γαβριὴλ Κουντιάδου
Γεωργίου Πρωγάκη ΙΙ		Ἱεροθέου ἱεροδιακόνου
Κύριε σῶσον τοὺς εὐσεβεῖς καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν.		

Ἀπόστολος

Προκείμενον. Ἦχος πλ.δ΄.
Πρόσχωμεν

∴ Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. 18:5

∴ Οἱ οὐρανοί διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα. 18:2

Σοφία
Πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. 13:7-16
Πρόσχωμεν
Ἀδελφοί, μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ὑμῶν, οἵτινες ἐλάλησαν ὑμῖν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ· ὧν ἀναθεωροῦντες τὴν ἔκβασιν τῆς ἀναστροφῆς, μιμεῖσθε τὴν πίστιν. Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς

καὶ σήμερον ὁ αὐτός, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Διδαχαῖς ποικίλαις καὶ ξέναις μὴ περιφέρεσθε· καλὸν γὰρ χάριτι βεβαιοῦσθαι τὴν καρδίαν, οὐ βρώμασιν, ἐν οἷς οὐκ ὠφελήθησαν οἱ περιπατήσαντες. Ἔχομεν θυσιαστήριον, ἐξ οὗ φαγεῖν οὐκ ἔχουσιν ἐξουσίαν οἱ τῇ σκηνῇ λατρεύοντες. Ὧν γὰρ εἰσφέρεται ζῴων τὸ αἷμα περὶ ἁμαρτίας εἰς τὰ ἅγια διὰ τοῦ ἀρχιερέως, τούτων τὰ σώματα κατακαίεται ἔξω τῆς παρεμβολῆς. Διὸ καὶ Ἰησοῦς, ἵνα ἁγιάσῃ διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος τὸν λαόν, ἔξω τῆς πύλης ἔπαθε. Τοίνυν ἐξερχώμεθα πρὸς αὐτὸν ἔξω τῆς παρεμβολῆς, τὸν ὀνειδισμὸν αὐτοῦ φέροντες. Οὐ γὰρ ἔχομεν ὧδε μένουσαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν. Δι᾽ αὐτοῦ οὖν ἀναφέρωμεν θυσίαν αἰνέσεως διὰ παντὸς τῷ Θεῷ, τουτέστι καρπὸν χειλέων ὁμολογούντων τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. Τῆς δὲ εὐποιΐας καὶ κοινωνίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε· τοιαύταις γὰρ θυσίαις εὐαρεστεῖται ὁ Θεός.
Εἰρήνη σοι.

Ἦχος ⸗ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.74#

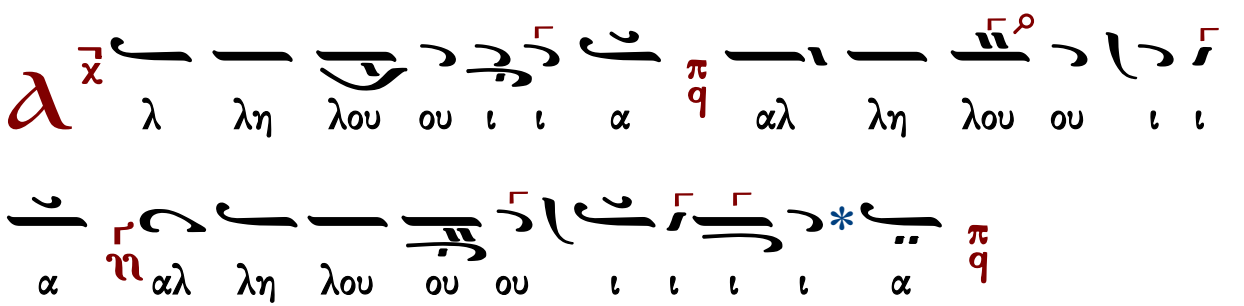

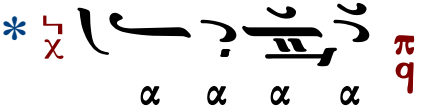

τὸ τέλος

∴ Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων. 88:6

∴ Ὅτι τίς ἐν νεφέλαις ἰσωθήσεται τῷ Κυρίῳ; καὶ τίς ὁμοιωθήσεται τῷ Κυρίῳ ἐν υἱοῖς Θεοῦ; 88:7

Εὐαγγέλιον

Σοφία. Ὀρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 5:14-19
Πρόσχωμεν.
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου· οὐ δύναται πόλις κρυβῆναι ἐπάνω ὄρους κειμένη. [15]Οὐδὲ καίουσι λύχνον, καὶ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλ᾽ ἐπὶ τὴν λυχνίαν, καὶ λάμπει πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ. [16]Οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα, καὶ δοξάσωσι τὸν Πατέρα ὑμῶν, τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς. [17]Μὴ νομίσητε, ὅτι ἦλθον καταλῦσαι τὸν νόμον, ἢ τοὺς προφήτας· οὐκ ἦλθον καταλῦσαι, ἀλλὰ πληρῶσαι. [18]Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἰῶτα ἓν ἢ μία κεραία οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου, ἕως ἂν πάντα γένηται. [19]Ὃς ἐὰν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων, καὶ διδάξῃ οὕτω τοὺς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· ὃς δ᾽ ἂν ποιήσῃ καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος ⲅ ⲡⲁ Δι

Γεωργίου Πρωγάκηι
Μουσική συλλογή
Λειτουργία 1909 σ.59/733*

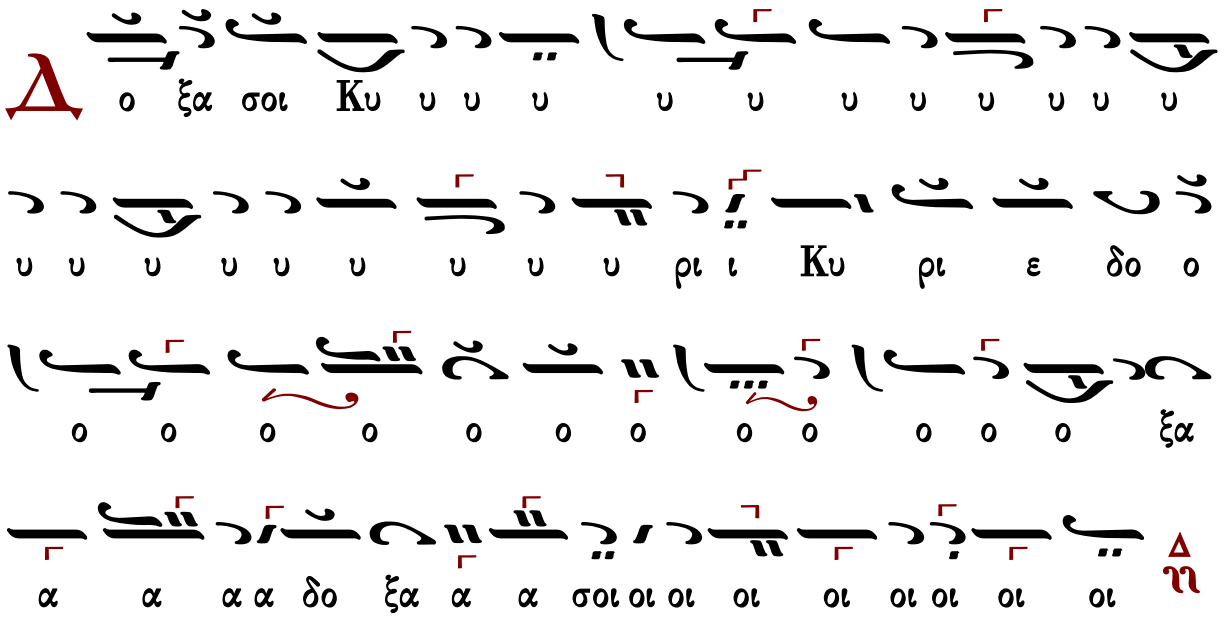

Ἐκτενὴς δέησις

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν· εἴπωμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τῶν πρεσβυτέρων, τῶν διακόνων καὶ τῶν

μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων σου, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει καὶ τῇ ἐνορίᾳ ταύτῃ, τῶν ἐπιτρόπων καὶ συνδρομητῶν τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, σὺν ταῖς γυναιξὶ καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῶν.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀειμνήστων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων καὶ τῶν ἁπανταχοῦ ὀρθοδόξων.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τῶν ἀπεκδεχομένων τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Δέησις ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων

Εὔξασθε οἱ κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ.
Κύριε, ἐλέησον.
Οἱ πιστοὶ ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἵνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ.
Κύριε, ἐλέησον.
Κατηχήσῃ αὐτοὺς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἑνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ.
Κύριε, ἐλέησον.
Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ καὶ διαφύλαξον αὐτούς, ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Οἱ κατηχούμενοι, τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.
Σοί, Κύριε.

Ἵνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθετε· οἱ κατηχούμενοι, προέλθετε· ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθετε. Μή τις τῶν κατηχουμένων.

Ἡ λειτουργία τῶν πιστῶν

Ὅσοι πιστοί, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Σοφία.
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Σοφία!
Ὅπως ὑπὸ τοῦ κράτους σου πάντοτε φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Χερουβικὸν ἦχος πλ.δ΄

Οἱ τὰ Χερουβὶμ μυστικῶς εἰκονίζοντες, καὶ τῇ ζωοποιῷ Τριάδι τὸν τρισάγιον ὕμνον προσᾴδοντες, πᾶσαν τὴν βιοτικὴν ἀποθώμεθα μέριμναν. Ὡς τὸν βασιλέα τῶν ὅλων ὑποδεξόμενοι, ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως δορυφορούμενον τάξεσιν. Ἀλληλούϊα.

349	Πέτρου Λαμπαδαρίου	400	Βασιλείου Νικολαΐδη III
494	Πέτρου Ἐφεσίου	557	Βασιλείου Νικολαΐδη IV
431	Θεοδώρου Φωκαέως	288	Θρασυβούλου Στανίτσα
459	Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου	400	Γεωργίου Καρακάση
315	Ἰωάσαφ Διονυσιάτου	244	Δοσιθέου Κατουνακιώτου
616	Παναγιώτου Κηλτζανίδου	269	Γεωργίου Τσατσαρώνη I
351	Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου	365	Γεωργίου Τσατσαρώνη II

328	Ἐμμανουὴλ Φαρλέκα	348	Δημητρίου Σουρλαντζῆ
579	Γαβριὴλ Κουντιάδου	281	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
320	Βασιλείου Νικολαΐδη Ι	244	Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
391	Βασιλείου Νικολαΐδη ΙΙ	362	Κωνσταντίνου Λάμπρου

Λειτουργικά

Γεράσιμου Κανελλίδου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Θρασυβούλου Στανίτσα
Δημητρίου Σουρλαντζῆ		Ἀντωνίου Σύρκα
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	τὰ κατὰ παράδοσιν	Γεωργίου Καρακάση
Γεωργίου Τσατσαρώνη		Δημοσθένους Παϊκοπούλου

Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε, τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, ὃν χάρισαι ταῖς ἁγίαις σου Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῷον, ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα καὶ ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας.
Κύριε, ἐλέησον.
Καὶ ὧν ἕκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει καὶ πάντων καὶ πασῶν.
Καὶ πάντων καὶ πασῶν.
Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἑνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ, δοξάζειν καὶ ἀνυμνεῖν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ πάντων ὑμῶν.
Καὶ μετά τοῦ πνεύματός σου.
Πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὑπὲρ τῶν προσκομισθέντων καὶ ἁγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὅπως ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ θυσιαστήριον εἰς ὀσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψῃ ἡμῖν τὴν θείαν χάριν καὶ τὴν δωρεὰν τοῦ ἁγίου Πνεύματος δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.

Τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ ἁγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.
Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, δέσποτα, μετὰ παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα, καὶ λέγειν·
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.
Σοί, Κύριε.
Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ᾽ οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν

τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Πρόσχωμεν, τα Ἅγια τοῖς ἁγίοις.
Εἷς Ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Κοινωνικὸν ἦχος πλ.δ΄

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν
καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. Ἀλληλούϊα.

468	Πέτρου Λαμπαδαρίου	199	Γεωργίου Τσατσαρώνη
315	Δανιὴλ Πρωτοψάλτου	353	Δημητρίου Σουρλαντζῆ
458	Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος	327	Κωνσταντίνου Λάμπρου
272	Ἀνδρέου Τσικνοπούλου	---	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
244	Γεωργίου Καρακάση		

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

ἦχος β΄

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὕρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου	Γαβριὴλ Κουντιάδου
Δημητρίου Σουρλαντζῆ	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν. [Ἀμήν. Ἀμήν. Εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον.]
Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν σου· ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν ἁγίων [ἀθανάτων καὶ ἀχράντων] σου μυστηρίων· στήριξον ἡμᾶς ἐν τῷ σῷ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου· ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

ἦχος β΄		ἦχος πλ.α΄
Ι. Μ. Βατοπαιδίου	Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας Ι	Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας ΙΙ

Ὀρθοί. Μεταλαβόντες τῶν θείων, ἁγίων, ἀχράντων... Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...

Κύριε, ἐλέησον.
Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν...
Σοί Κύριε.
Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν...
Ἀμήν.
Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.
Ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ὁ εὐλογῶν τοὺς εὐλογοῦντάς σε Κύριε καὶ ἁγιάζων τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, σῶσον τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. Τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου φύλαξον, ἁγίασον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου σου. Σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ θείᾳ σου δυνάμει καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ. Εἰρήνην τῷ κόσμῳ σου δώρησαι, ταῖς Ἐκκλησίαις σου, τοῖς ἱερεῦσι, τοῖς ἄρχουσιν ἡμῶν, τῷ στρατῷ καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου. Ὅτι πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δώρημα τέλειον ἄνωθέν ἐστι καταβαῖνον ἐκ σοῦ τοῦ Πατρός τῶν φώτων, καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

ἦχος β΄

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (β΄)
Τὸ ὄνομα Κυρίου εἴη εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Γαβριὴλ Κουντιάδου | Δημητρίου Σουρλαντζῆ | Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας

Ἀπόλυσις

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος αὐτοῦ ἔλθοι ἐφ᾽ ὑμᾶς, τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Εὐλόγησον πάτερ.

Χριστὸς ὁ ἀληθινός Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων

ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι᾽ εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

κατὰ τὴν ἀπόλυσιν

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζή
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.563#

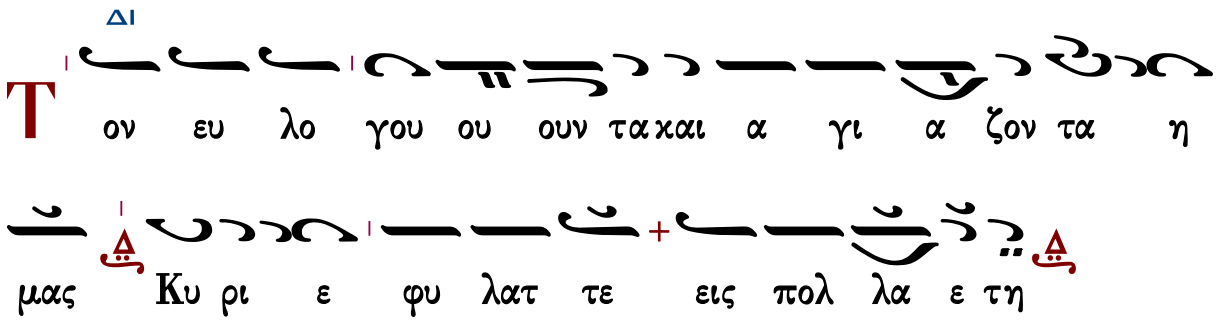

εἰς ἀρχιερατικὴν Θεῖαν Λειτουργίαν

Φυλάξαι Κύριος ὁ Θεὸς πάντας ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε·

νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ∴ Λουκᾶς Λουκᾶ ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Εὐχαριστοῦμεν ὅσους μᾶς ἐνημερώνουν γιὰ λάθη ποὺ ἐντοπίζονται.
gerry.monk@gmail.com louka.loukas@gmail.com

ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΕΣΠΕΡΑΣ

Ἀνοιξαντάρια Φωκαέως

Θεοδώρου Φωκαέως

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇η

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Εσπερινός, 1909 σ.2#

ξα α σοι οι ο Θε ο ο ο ος αλ λη λου ου ου

ι ι ι ι α

α ν τα νε λει εις το Πνε ε ευ μα α α αυ

τω ω ων και εκ λει ει ει ψου ου ου ου σι

και εις τον χου ου ουν α α αυ τω ων ε πι

στρε ε ε ψου ου ου ου σιν δο ξα α σοι οι ο Θε

ο ο ο ος αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

θ ξα πο στε λεις το ο Πνε ε ευ μα α α α

σου και κτι σθη η σο ον ται αι και α να και

νι ι ι ει ει εις το προ ο σω ω πον τη η ης γη

ης Δο ξα σοι Πα α α τερ δο ο ξα α σοι οι Υι ι

ε ε ε ε ε δο ξα α σοι το Πνε ε ευ μα α

το ο ο Α α γι ι ι ον δο ξα α σοι οι

ο Θε ο ος αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

Η η τω η δο ξα α Κυ υ ρι ι ι ου

ου εις τους αι ω ω να α ας ευ φραν θη η σε

ται αι αι Κυ ρι ι ο ος ε πι τοις ε ε ερ

γοι οις α α αυ του δο ξα σοι οι οι Α γι ι ε δο

ο ο ξα α σοι οι Κυ υ υ ρι ι ι ι ε δο

ξα α σοι οι Βα σι λευ ου ου ρα α α α νι

ι ι ε ε ε δο ξα α σοι οι ο Θε ο ο

ο ος α α αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

Ο ε πι βλε ε ε ε ε πων ε ε πι ι ι τη η

η ην γην και ποι ων α α αυ την τρε ε ε ε

ε ε ε μειν ο α πτο με ε νος των ο ρε

ε ω ω ων και κα πνι ι ι ι ι ζο και κα

πνι ι ζο ο ον ται δο ο ξα σοι οι οι Α γι ι

ε δο ο ξα α σοι οι Κυ υ υ ρι ι ι ι ε

δο ο ξα α α σοι Βα σι λευ ου ου ρα α α

α α α α νι ι ι ι ου ρα α νι ι ι ε

δο ο ξα α α σοι το Πνε ε ευ μα το α α α

α α α γι ι ι το α α γι ι ο ον δο ξα α

σοι οι ο Θε ο ο ο ο ος Αλ λη λου ου ου

ι ι ι α α

α σω τω Κυ ρι ι ι ω ω εν τη ζω ω

η η η η μου ψα λω ω τω Θε ε ω ω ω μου ε

ως υ υ πα α αρ χω ω δο ξα α σοι οι τρι συ

πο ο στα α τε Θε ε ο ο ο τη ης Πα α α

α α τερ Υι υι ε και Πνε ε ευ μα α σε ε προσ

χυ υ νου ου ου ου με ε εν και δο ο ξα α α ζο ο

ο ο μεν δο ο ξα α σοι οι ο Θε ο ο ο ο

ος Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

Η δυν θει ει ει η α αυ τω η δι α λο ο

γη η η η μου ε γω ω δε ε ευ φραν θη η

σο ο ο μαι ε πι τω Κυ υ ρι ι ι ω ω

δο ξα α σοι οι Πα α τε ερ α α α να α α αρ

χε δο ξα α σοι Υι ε συ υ υ να να αρ χε δο ξα α

σοι το Πνε ε ευ μα α το ο ο α α γι ι ι

ον το ο μο ου ου σι ι ι ον χαι ο μο

ο ο ο ο ο θρο ο χαι ο μο ο θρο ο νο ον Τρι

α αις α γι α δο ο ο ο ο ξα α α α σοι δο
ο ξα α σοι οι ο Θε ο ο ο ο ος Αλ λη
λου ου ου ου ου ι ι ι ι α
χ λει ποι εν α μαρ τω ω ω λοι α πο ο
ο ο τη η η η ης γη ης και α α α νο ο ο
μοι οι οι ω στε ε μη η υ υ πα α αρ χει
ειν α α αυ τους δο ξα σοι οι οι Πα α α τερ δο ξα α
σοι Υι υι ε ε ε ε δο ο ξα α α σοι το Πνε ε
ευ μα α α το α α α α α α γι ι ι το α α
γι ι ο ον Τρι α αις α γι α δο ο ο ξα α α

α σοι δο ο ξα α σοι οι ο Θε ο ο ο ο

ος Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

υ λο ο ο ο γει η ψυ χη η η η

μου το ον Κυ υ υ ρι ι ι ι ον ο Η λι

ο ος ε ε ε γνω τη ην δυ υ υ σι ιν α α αυ του

ε ε ε ε ε θου σχο ο ο τος και ε γε ε ε

νε ε το ο ο νυ υξ δο ο ξα α σοι οι Βα

σι λε ε ε ευ ε που ου ρα α α α α α α

νι ι ε ε που ρα α νι ι ι ε δο ο ξα

α α σοι Παν το χρα α α το ο ορ συ υ υν

ϒι υι ω ω χαι Πνε ευ μα α α τι Δο ο ξα

σοι οι ο Θε ε ο ος Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι

α

ϖ

ς ε με γα λυ υ υν θη η η τα ε ερ γα

σου ου Κυ ρι ι ε πα α α α αν τα εν σο φι

ι ι α ε ποι οι οι η η η η σας δο ξα α σοι

Πα α τε ερ α α γε ε εν νη η η η τε δο

ξα α σοι οι ϒι ε ε ε ε ε γεν νη η τε δο ο

ξα α α α σοι το Πνε ευ μα το ο ο α γι ι

ο ον το εχ του Πα α τρο ος ε εχ πο ρε ευ

ο ο ο με ε ε ε νον και εν Υι ω α να παυ

ο ο ο με ε ε ε νον Τρι α ας α γι α δο

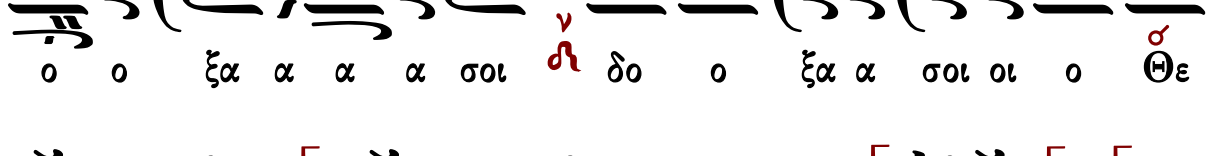
ο ο ξα α α α σοι δο ο ξα α σοι οι ο Θε

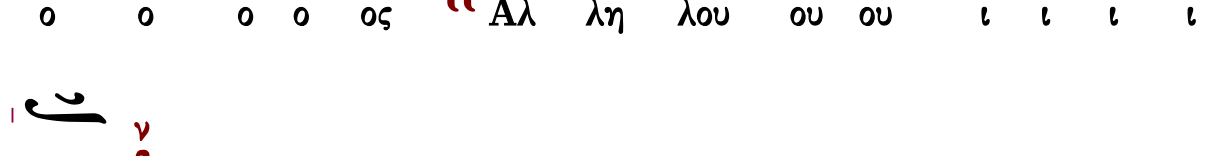
ο ο ο ο ος Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι

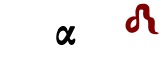
α

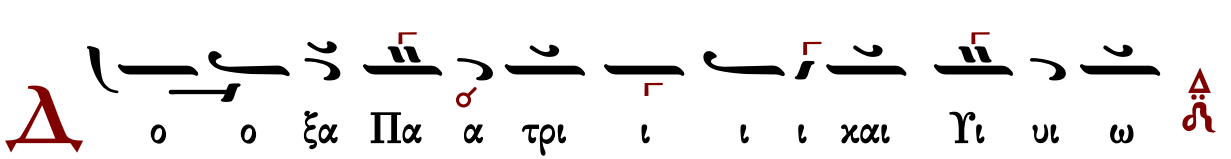
Δ
ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω

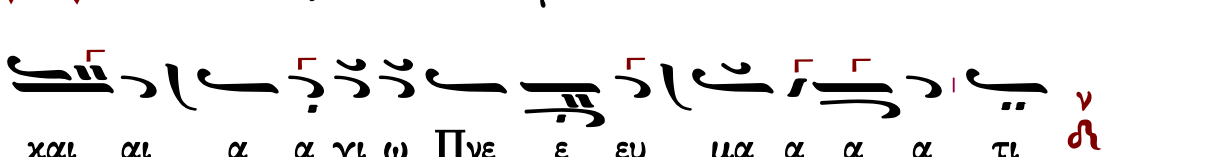
και αι α α γι ω Πνε ε ευ μα α α α τι

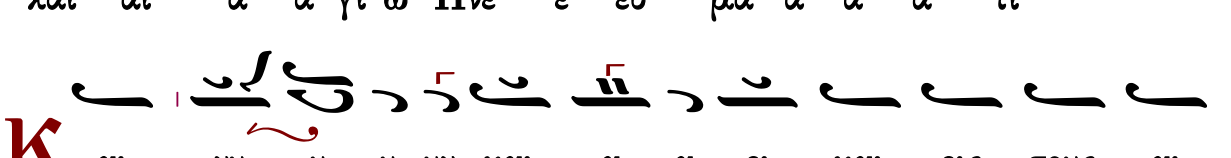
Κ
αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι

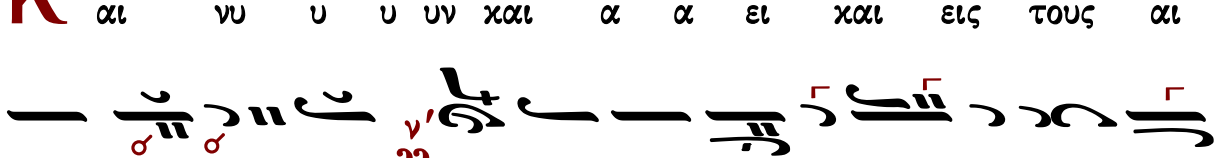
ω ω να α ας των αι ω ω ω νω ων α α

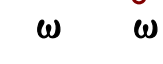
α μην

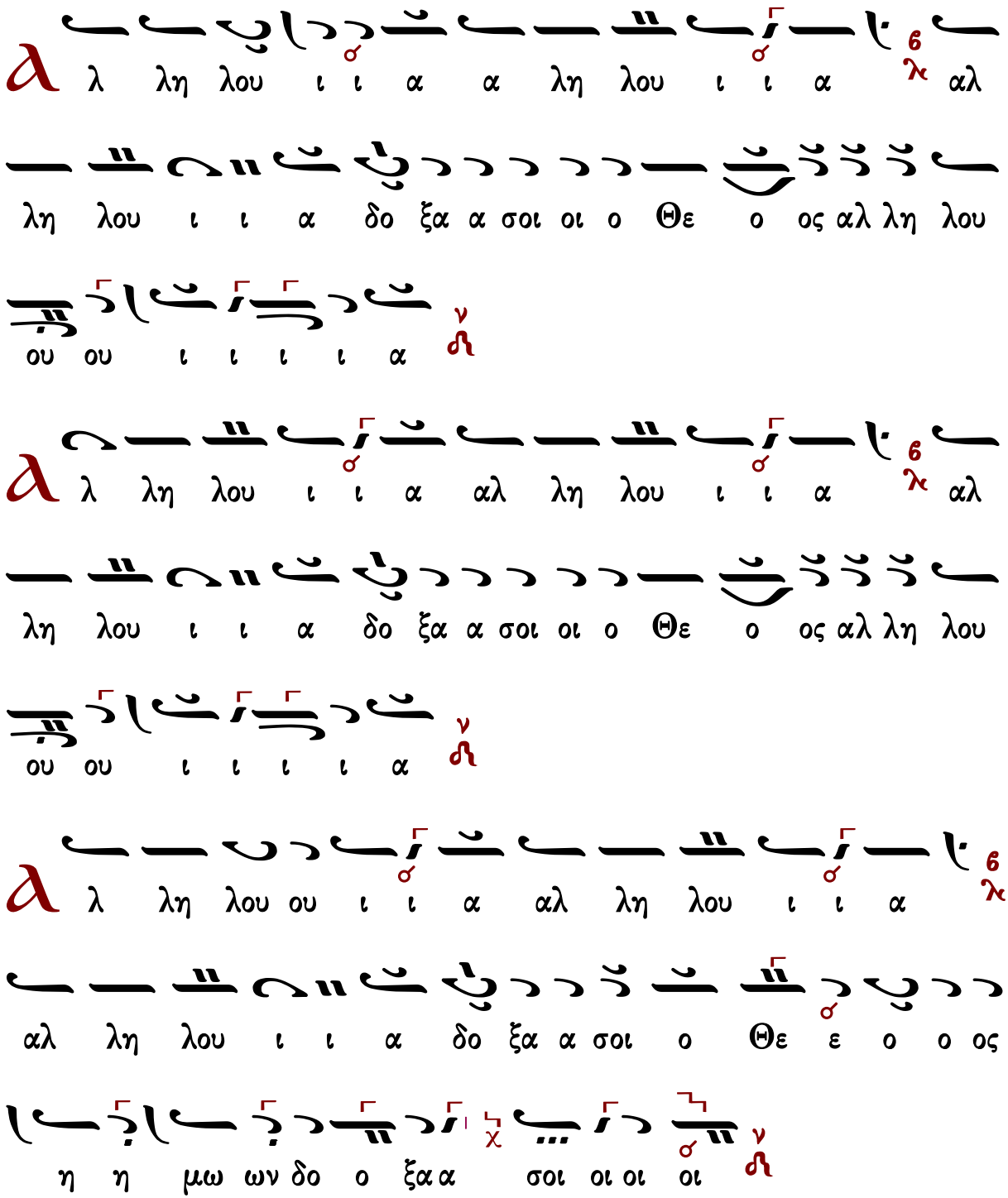

Κεκραγάρια

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος ζ΄ Δι

Πανδέκτη, Εσπερινός
1850 σ.191*

Κα α τευ θυν θη η η η η η η η η η η τω ω
με ε ε ε ε ε ε
ον μου ου Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ε ε ε
ο ο ο ο ο ο ο ο ο προ ο ο σχε ε ε ε ε ε
ες τη φω νη η η η η η τη ης δε ε η η
η η σε ε ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω της δε
η η σε ε ω ω ω ω ω ω ω ω ω ως μου ου ου ου
ου ου ου εν τω κε κρα γε ε ναι αι αι αι με προ
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος σε ε με ε
ε ε ει ει ει εισ α α α α α κου σο ο ο ο ο
ε ε ε ε ε ε ε

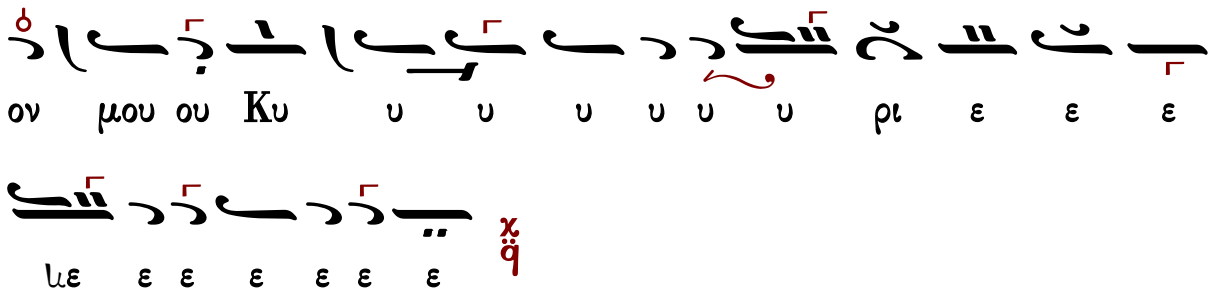

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος Πα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
Βουκουρέστι 1820 σ.89*

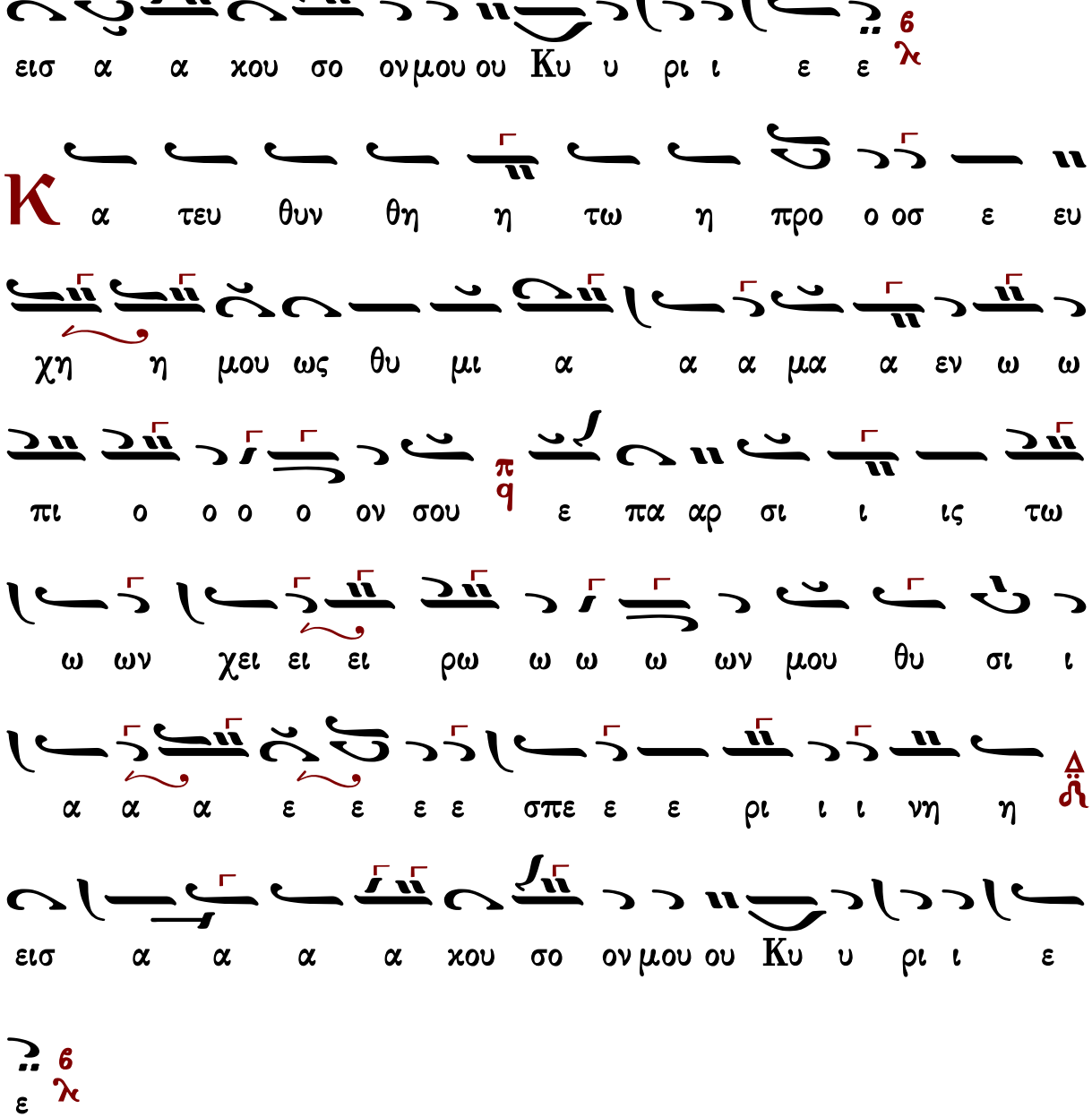

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.157#

Κ υ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ο ος σε ε εισ α

κου ου ου σο ο ον μου εισ α κου σο ον μου ου Κυ υ

υ ρι ι ι ι ε π q Κυ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ος

σε εισ α α α κου σο ο ο ον μου Δ ñ προ σχες τη φω

νη η η τη ης δε η σε ω ω ω ως μου π q εν τω

κε κρα γε ναι αι με προ ο ος σε ε εισ α α κου

σο ον μου ου Κυ υ ρι ι ε ε 6 λ ¿

Κ α τευ θυν θη η τω η προ ο οσ ευ χη η η

μου ως θυ μι α α α μα α εν ω πι ο

ο ο ον σου π q ε πα αρ σι ι ις τω ων χει ει ει

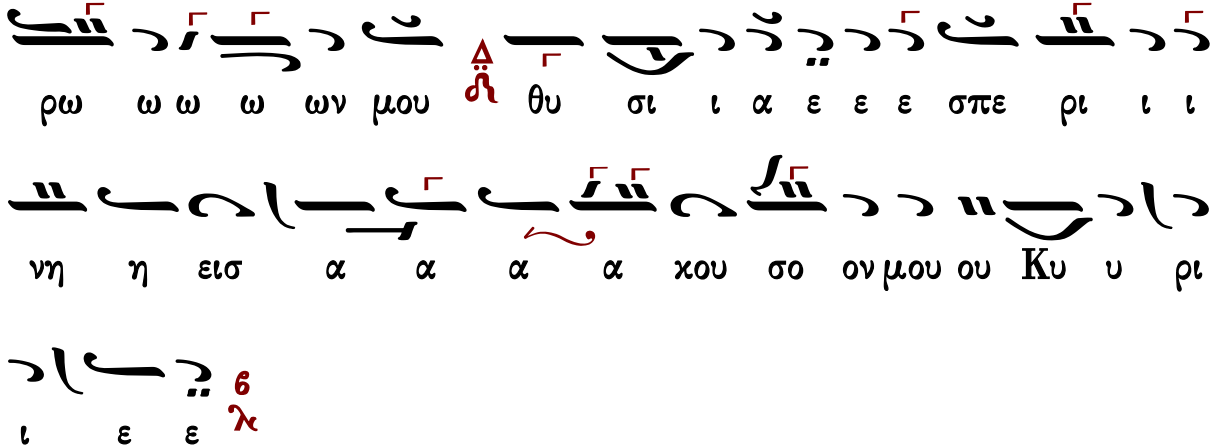

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.58*

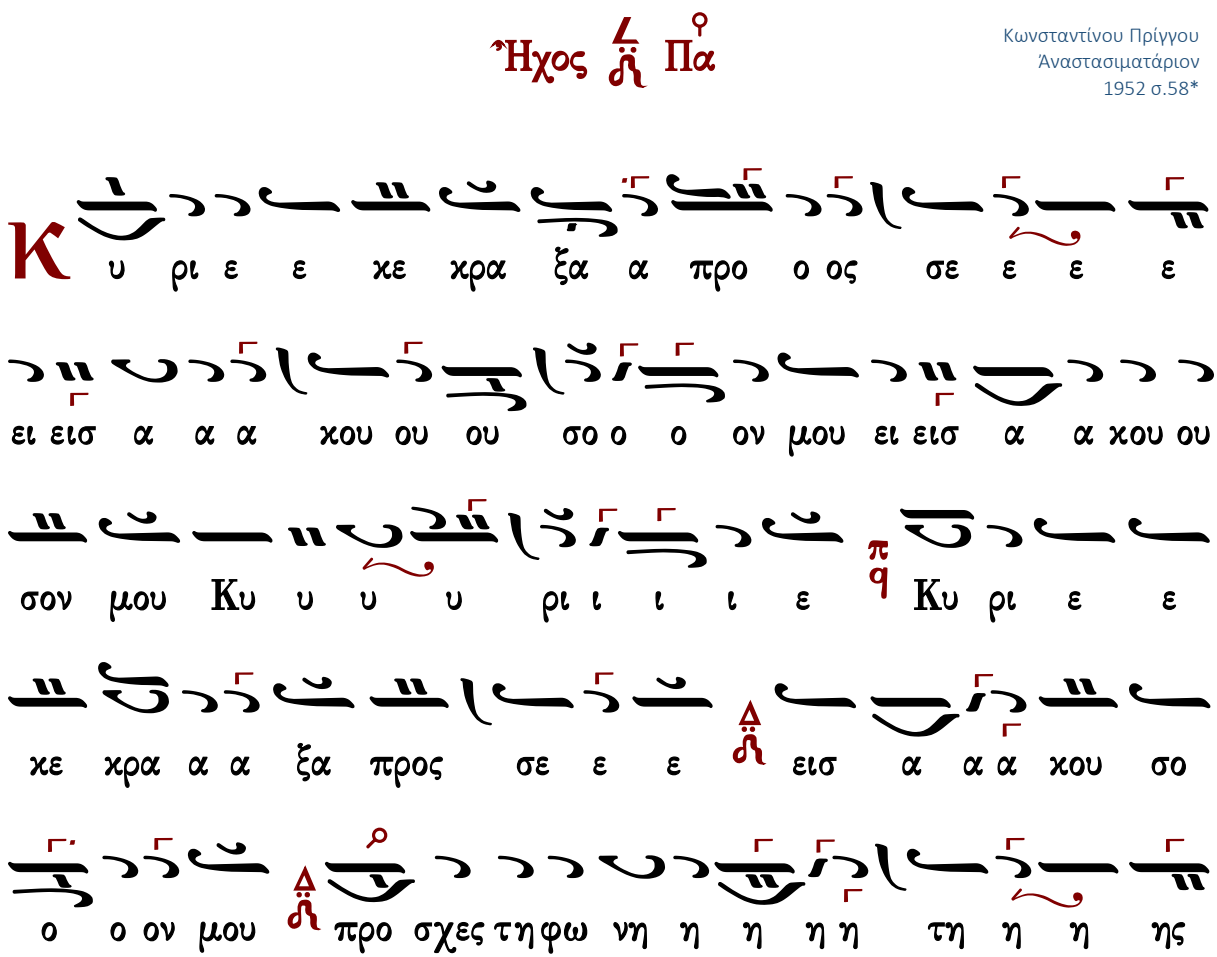

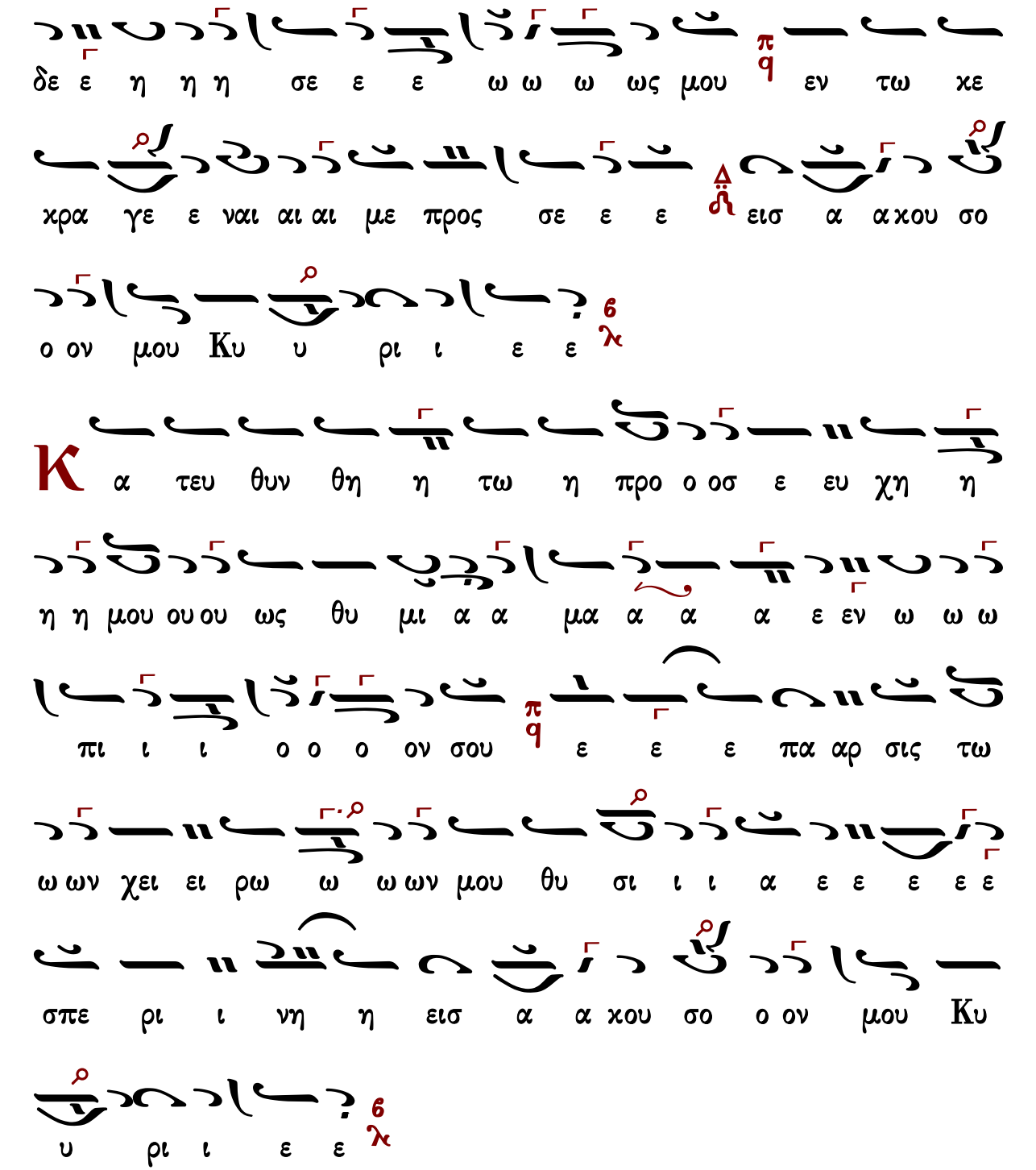

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος ζ Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.241*

Κ υ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ος σε ε ε ∆ εισ

α κου ου ου σο ο ον μου εισ α α κου σο ον μου ου Κυ

υ υ ρι ι ι ι ε π q Κυ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ος

σε ε ε ∆ εισ α α α κου ου ου σο ο ο ο ον

μου ∆ προ σχες τη φω νη η η τη ης δε η η η σε ω ω

ω ως μου π q εν τω κε κρα γε ναι αι με ε ε προ ο ος

σε ε εισ α ακου σο ον μου ου Κυ ρι ι ε ε ϛ λ

Κ α τευ θυν θη η τω η προ ο οσ ευ χη η η

μου ∆ ως θυ μι α α μα α εν ω ω ω πι ο ο ο ον

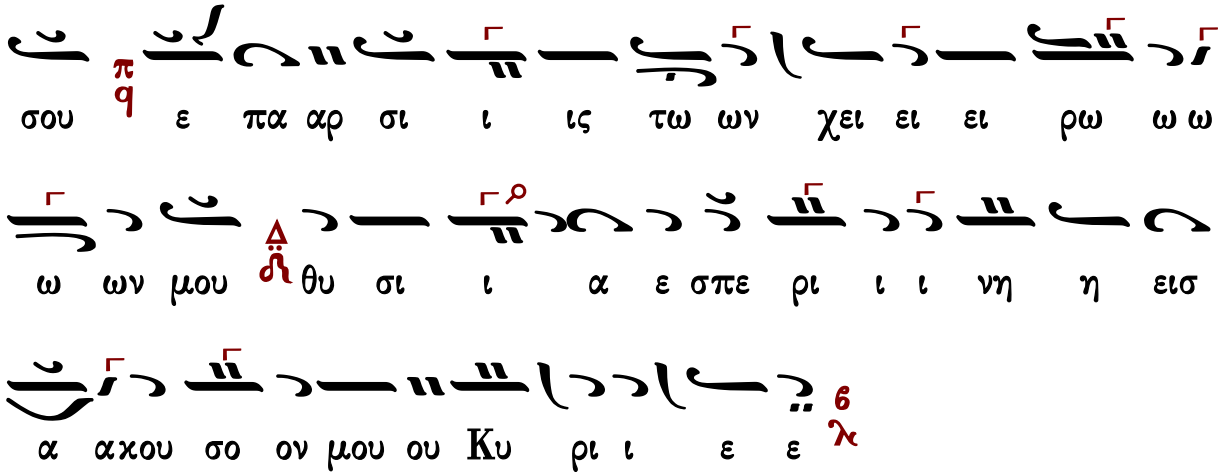

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Β6*

Ἦχος Πα

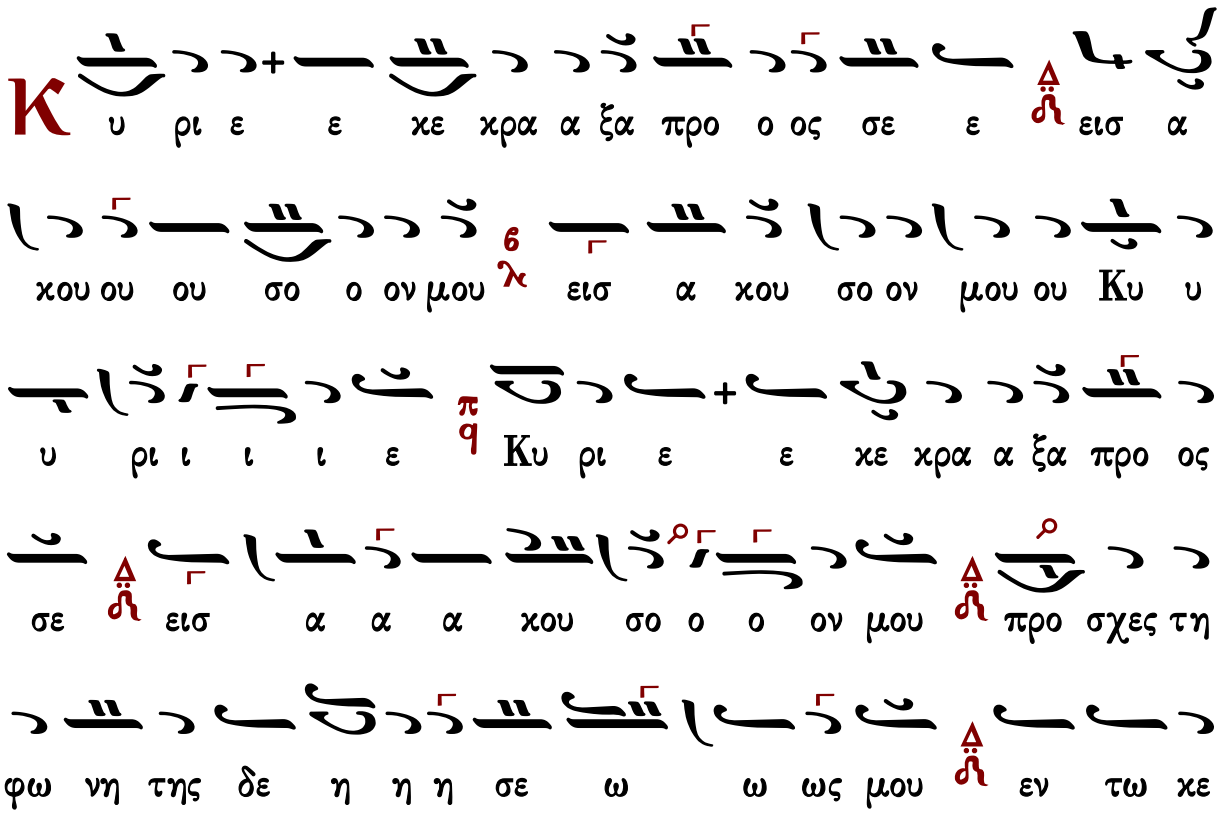

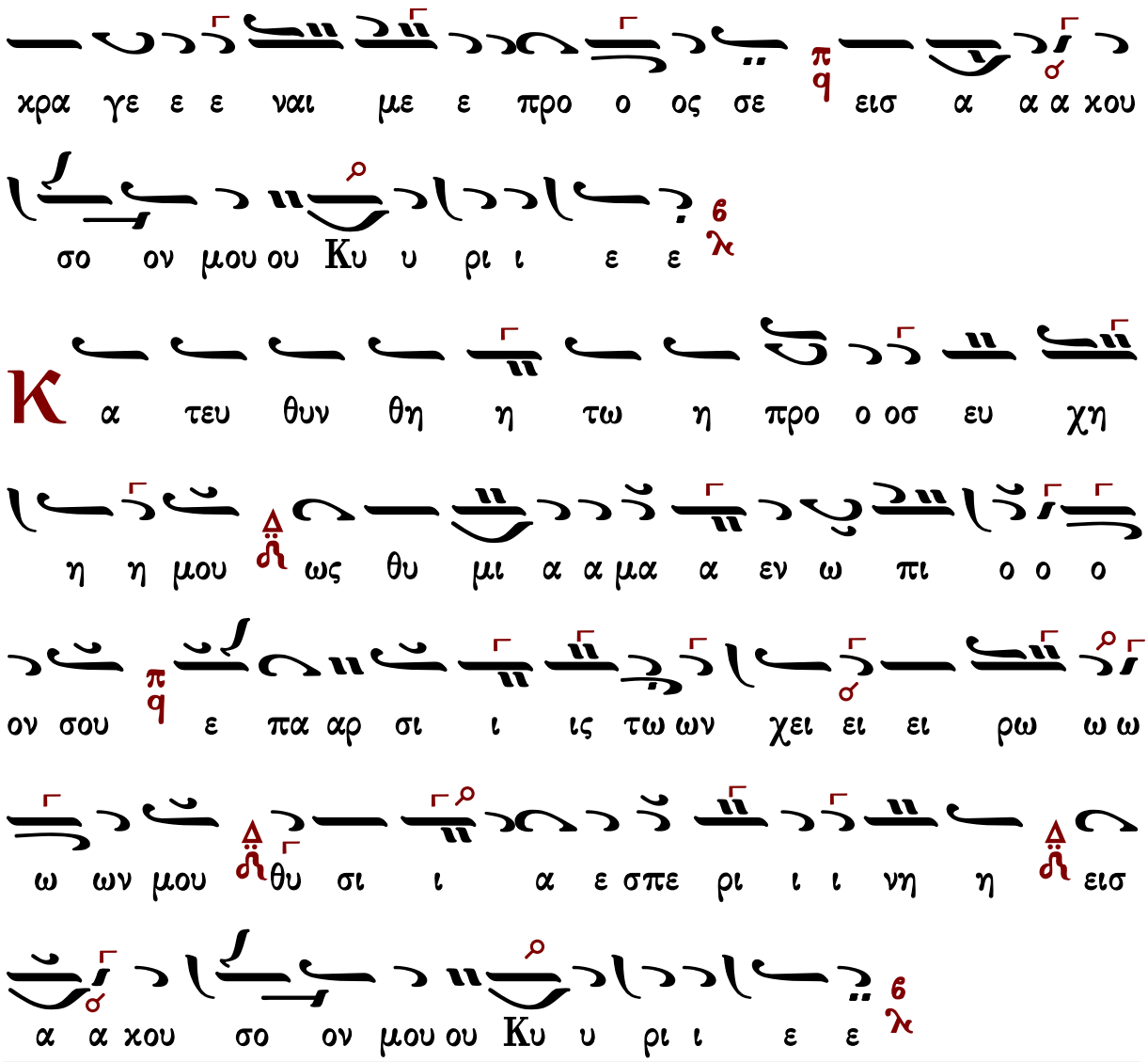

Στιχολογία

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος Βʋ

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
Βουκουρέστι 1820 σ.90*

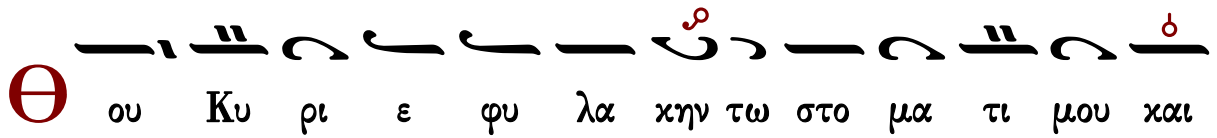

θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου

Μη εκ χλι νης την χαρ δι αν μου εις λο γους πο νη ρι

ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα α σεις εν α μαρ τι ι

αις

Συν αν θρω ω ποις ερ γα ζο με ε νοις την α νο μι

ι αν και ου μη συν δυ α α σω με τα των εκ λε κτων αυ

των

Παι δευ σει με δι ι και ος εν ε λε ει και ε λεγ

ξει με ε λε ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α τω

την κε φα λην μου

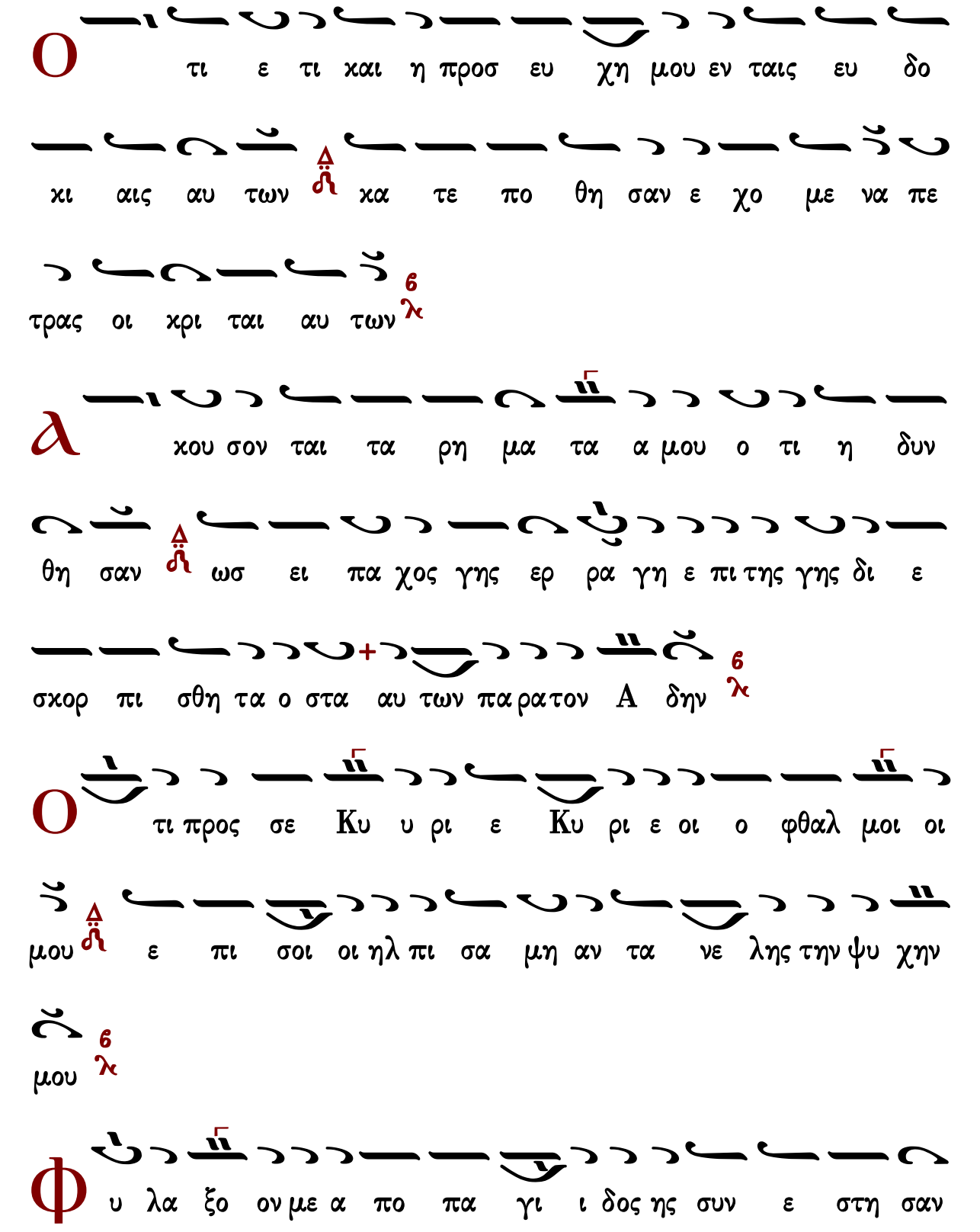
Ο τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο
κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε
τρας οι κρι ται αυ των
α κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν
θη σαν ως ει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε
σκορ πι σθη τα ο στα αυ των παρατον Α δην
Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι οι
μου ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χην
μου
Φ υ λα ξο ον με α πο πα γι ι δος ης συν ε στη σαν

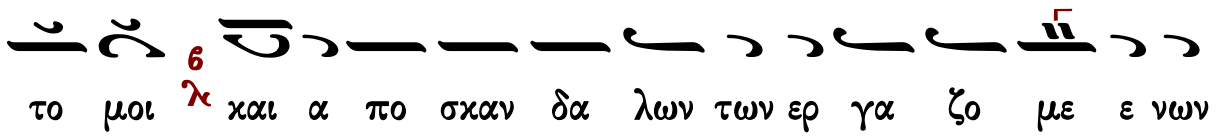

το μοι 6 λ και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με ε νων

την α νο μι ι αν 6 λ

Π

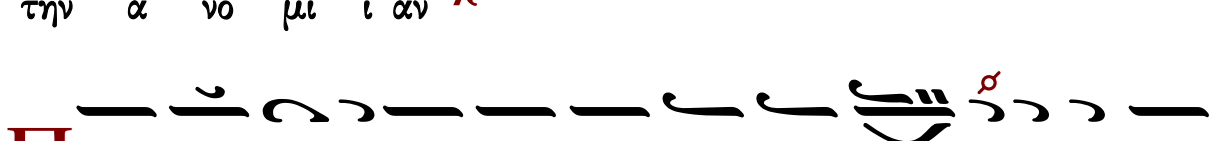

ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ τω

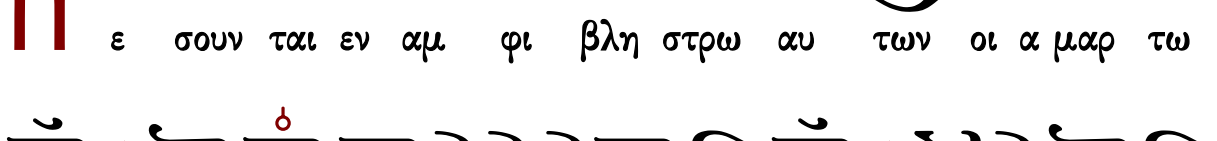

λοι Δ κα τα μο ο νας ει μι ε γω Δ ε ως αν πα

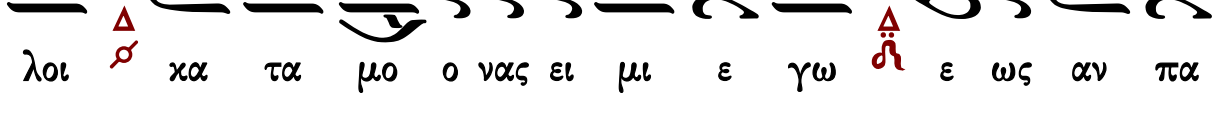

ρελ θω 6 λ

Φ

ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου

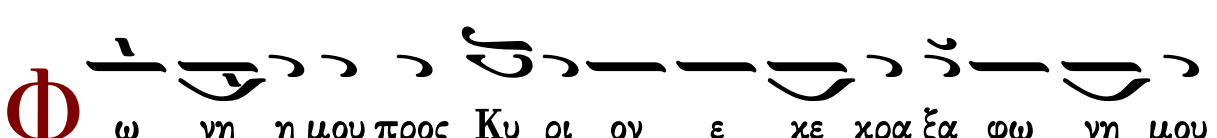

προς Κυ υ ρι ον ε δε η θην 6 λ

Θ

κ χε ω εν ω πι ον αυ του την δε η σιν μου

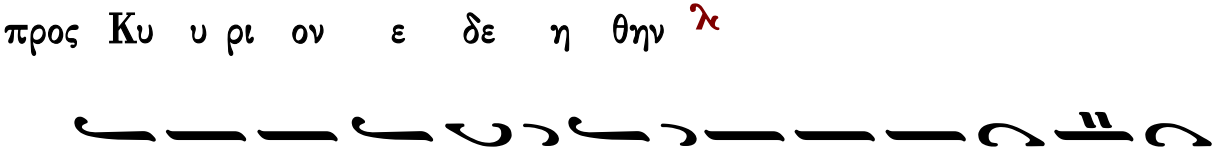

την θλι ψιν μου εν ω πι ον αυ του α παγ γε λω

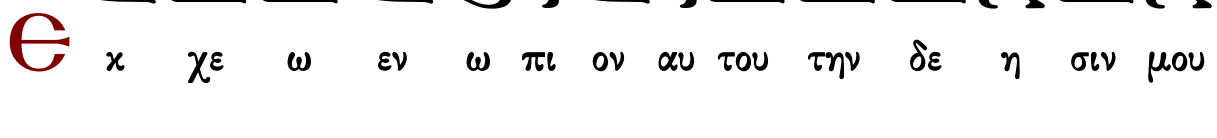

ω 6 λ

Є ν τω εκ λει πει ειν εξ ε μου το πνευ μα μου

και συ ε ε γνως τας τρι βους μου

Є ν ο δω τα αυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρυ

ψαν πα γι δα μοι

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε πε βλε

πον και ουκ η η ην ο ε πι γι νω σκων με

Λ πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε ε

στιν ο εκ ζη των την ψυ χην μου

Є κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ

+ ει η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζων των

Π

ρο ο ο σχες προς την δε η σι ιν μου ο τι ε τα

πει νω θην σφο δρα 6 λ

Ρ

υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο ο τι

ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με 6 λ

Є

ξ α γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην μου του εξ

ο μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τι σου 6 λ

Є

με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα

πο δως μοι 6 λ

Є

κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ ρι ε

εισ α α κου σον της φω νης μου 6 λ

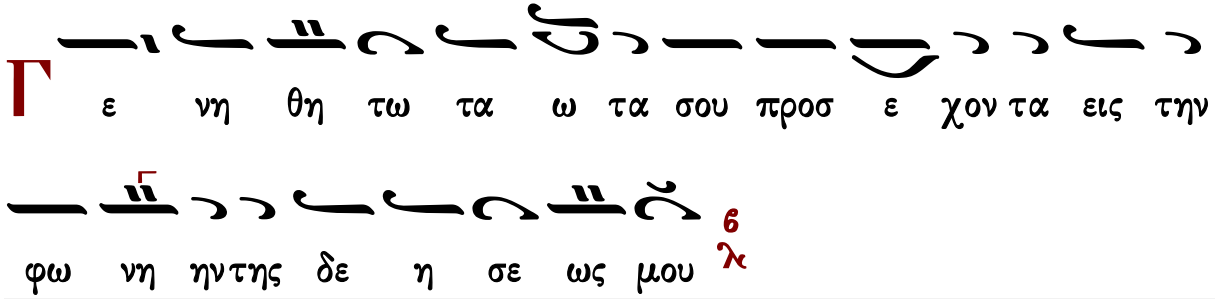

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Βȣ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.158#

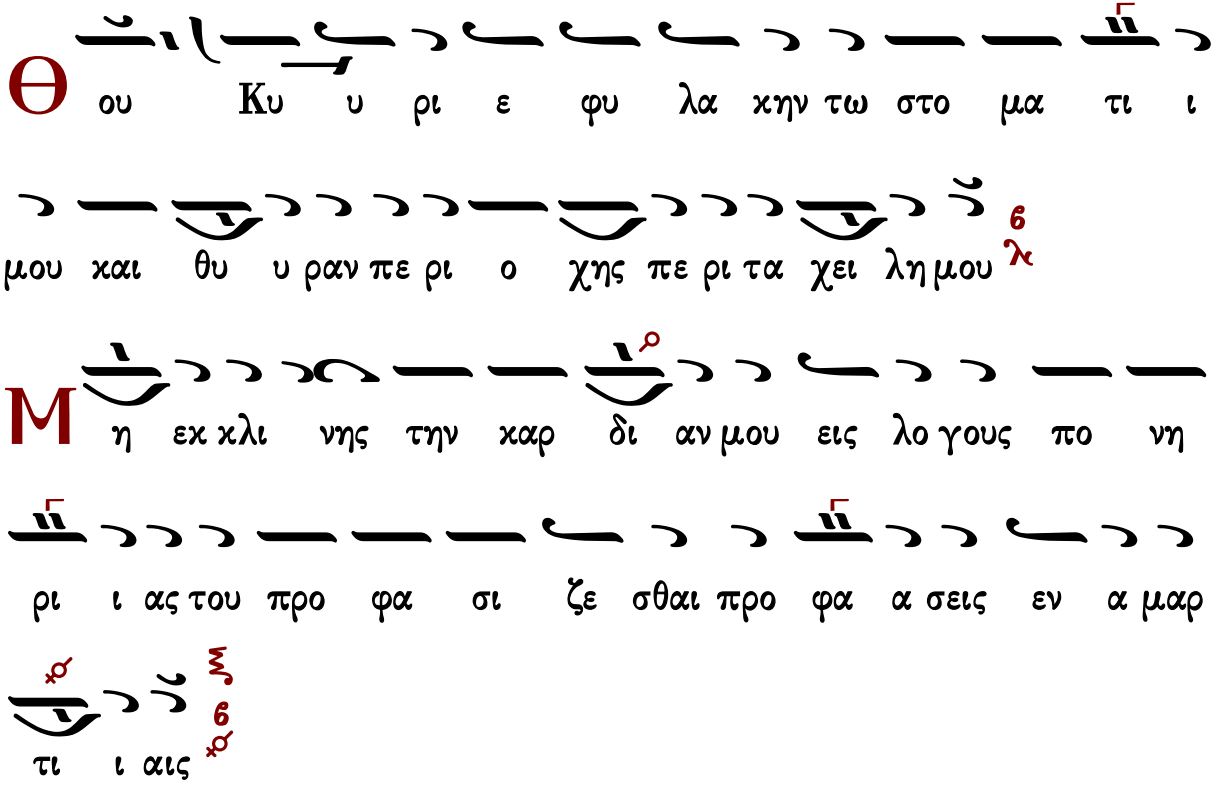

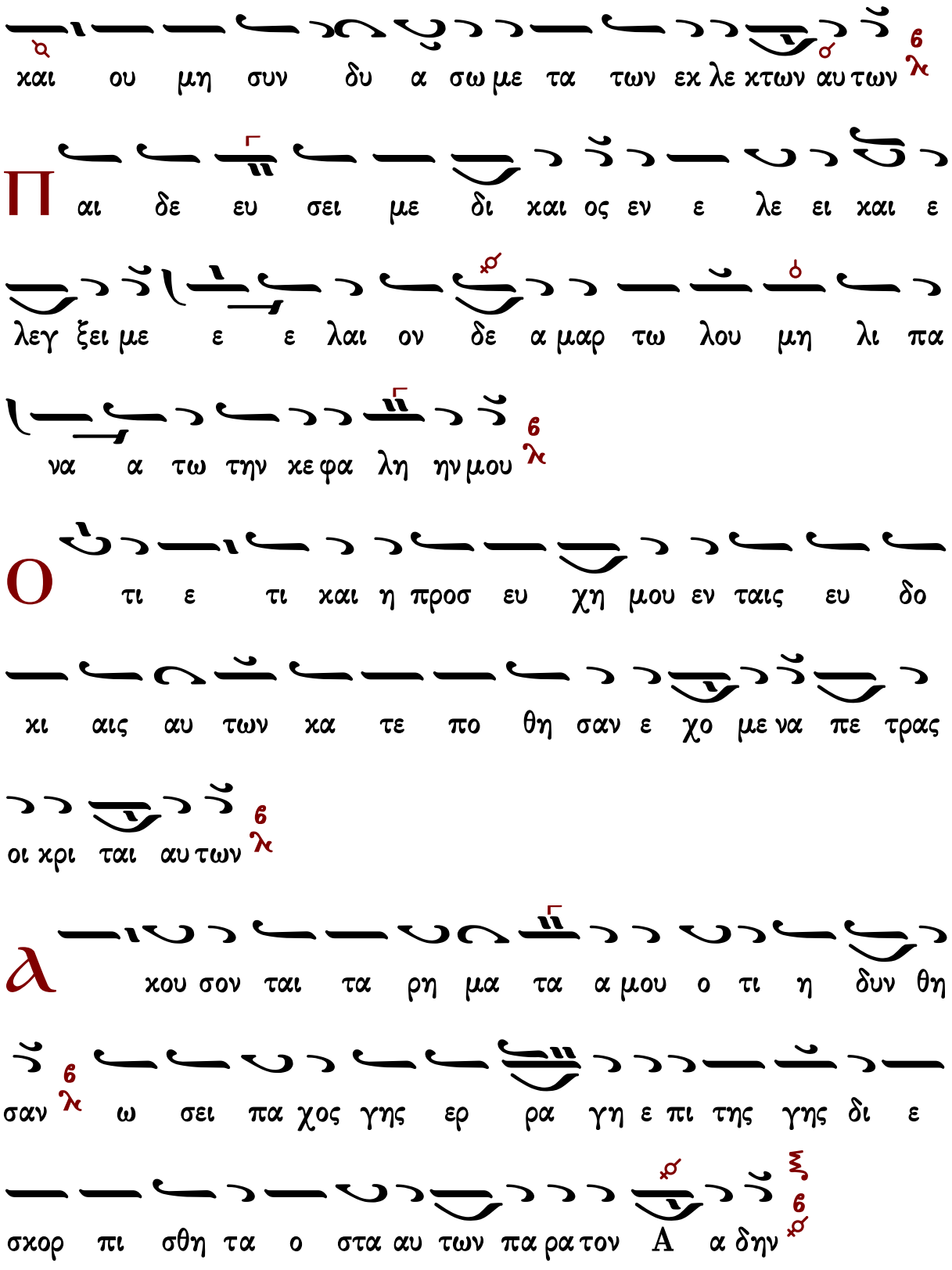
και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων αυ των
Π αι δε ευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε
λεγ ξει με ε ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα
να α τω την κε φα λη ην μου
Ο τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο
κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας
οι κρι ται αυ των
Α κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν θη
σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε
σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην

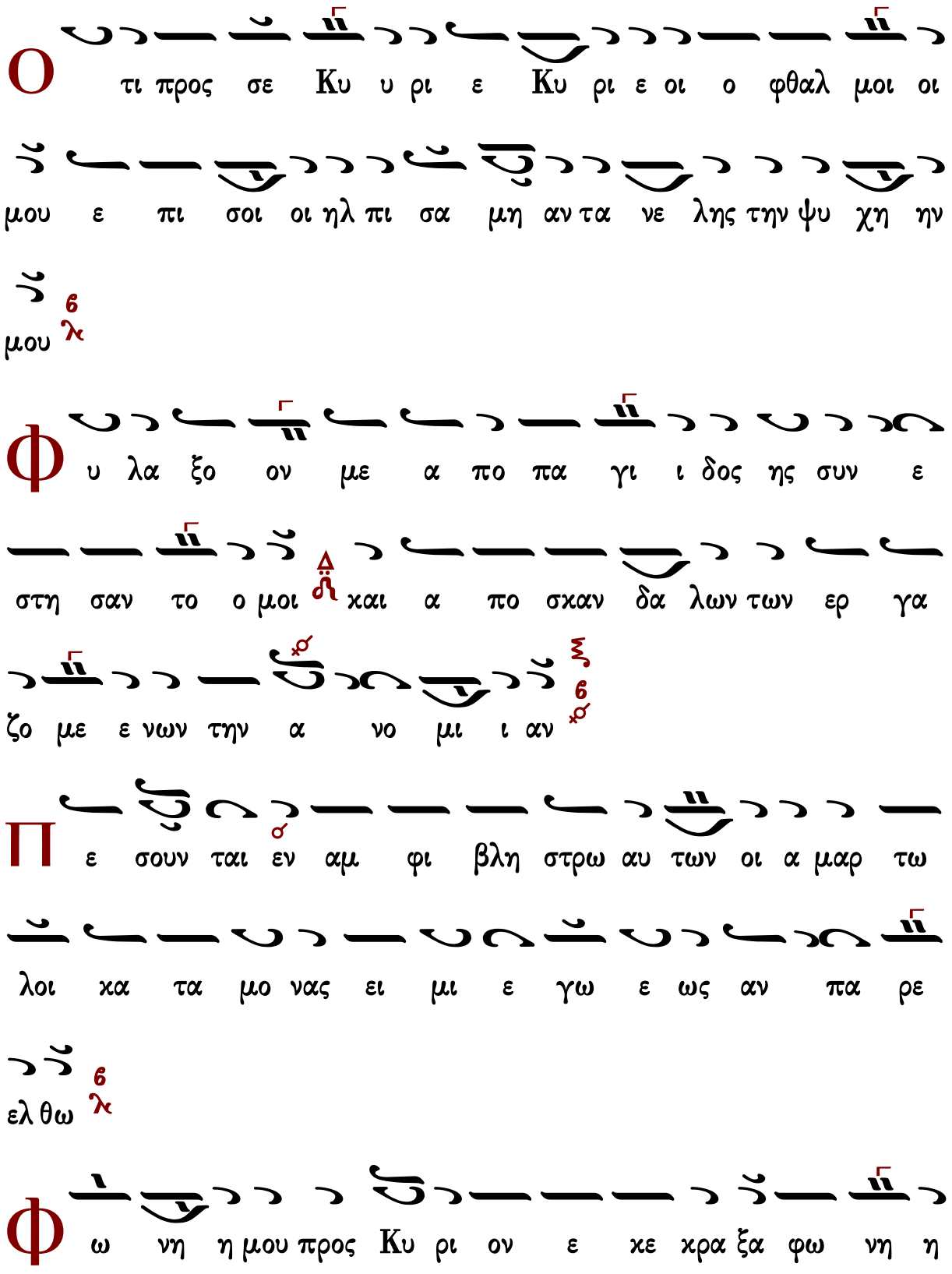
Ο
τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι οι
μου ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χη ην
μου
Φ
υ λα ξο ον με α πο πα γι ι δος ης συν ε
στη σαν το ο μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα
ζο με ε νων την α νο μι ι αν
Π
ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ τω
λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε
ελ θω
Φ
ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη η

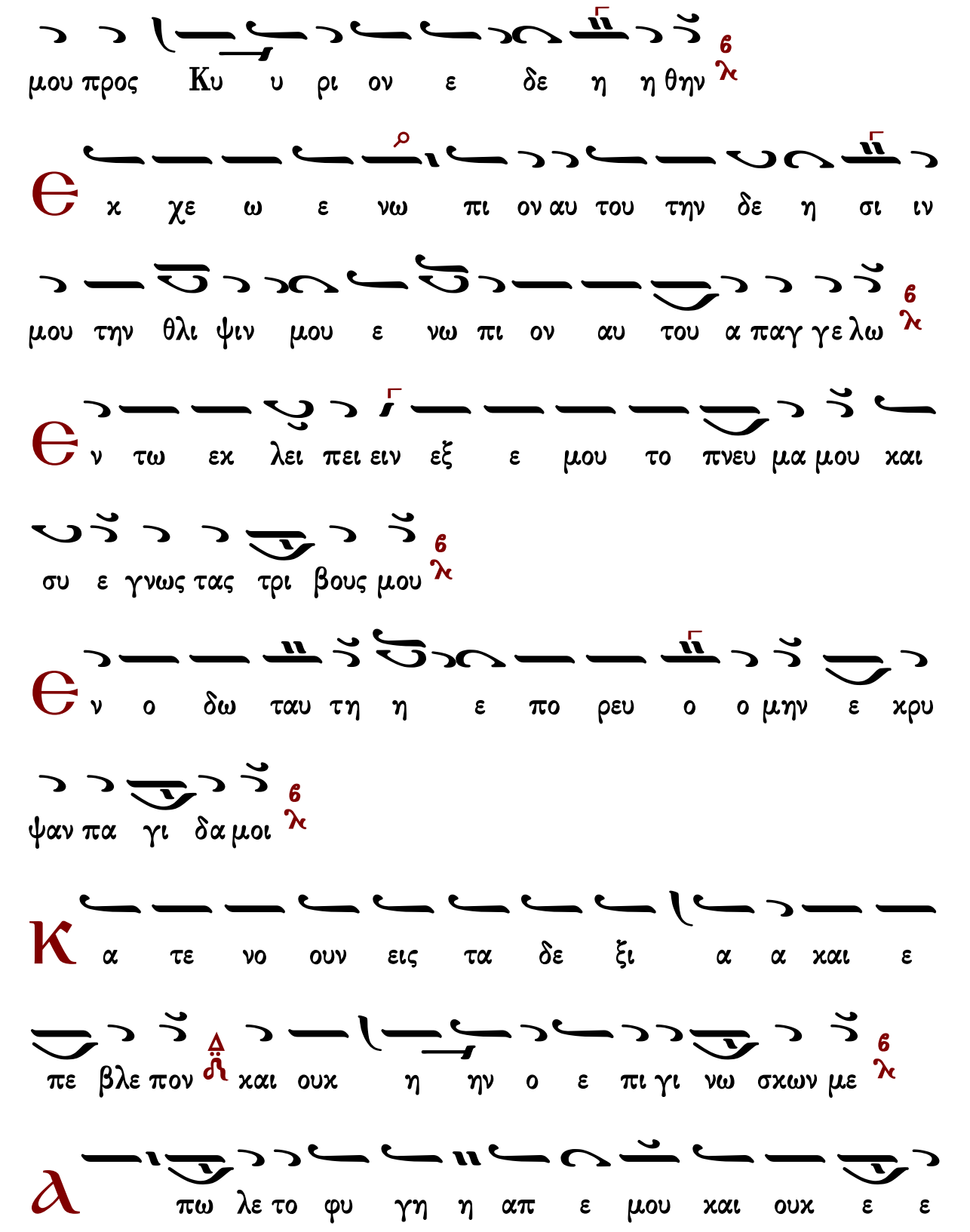
μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η η θην
6
Є κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν
μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α παγ γε λω
6
Є ν τω εκ λει πει ειν εξ ε μου το πνευ μα μου και
συ ε γνως τας τρι βους μου
6
Є ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρυ
ψαν πα γι δα μοι
6
Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε
πε βλε πον και ουκ η ην ο ε πι γι νω σκων με
6
Λ πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε ε

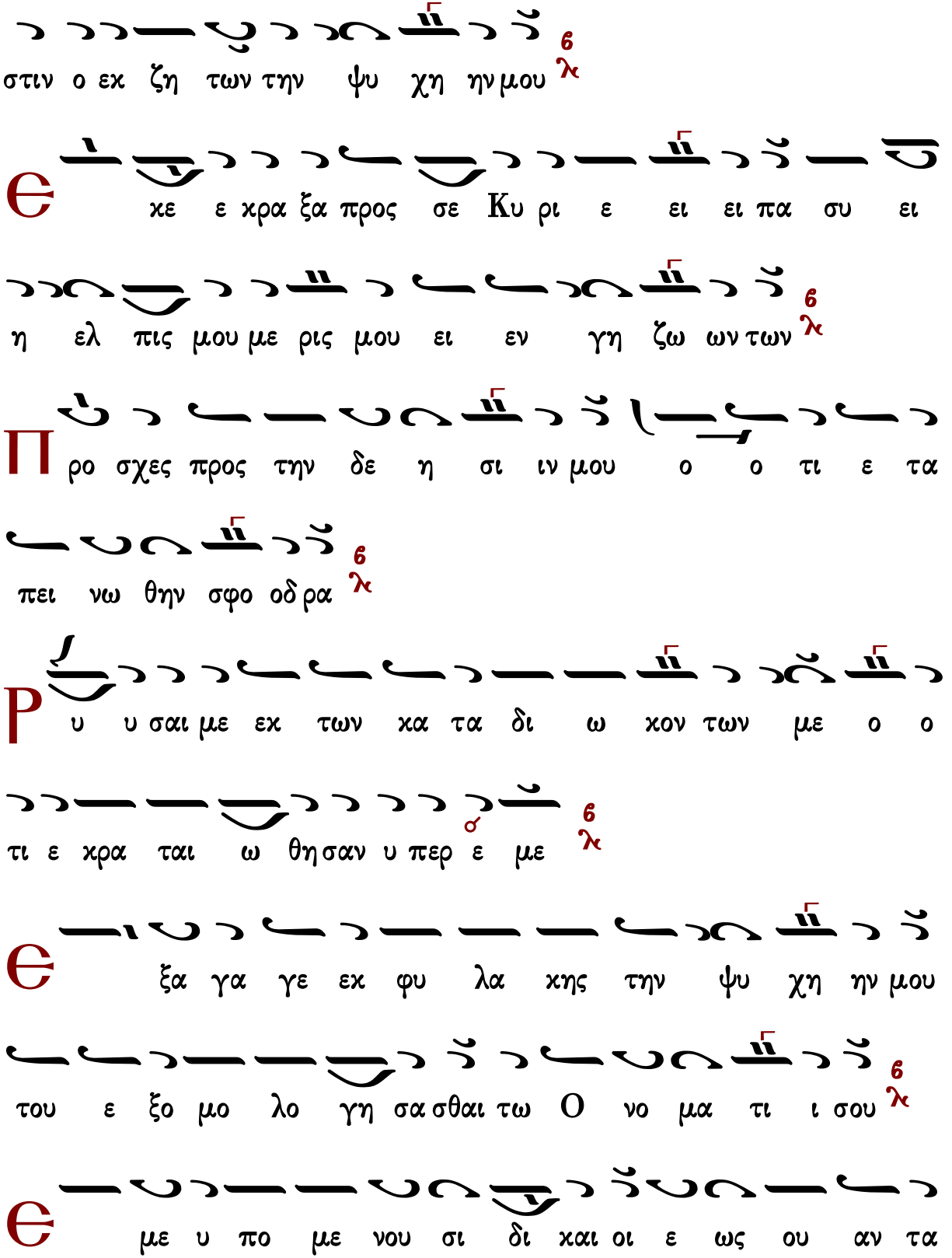
στιν ο εχ ζη των την ψυ χη ην μου
Θε κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει
η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζω ων των
Προ σχες προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε τα
πει νω θην σφο οδ ρα
Ρυ υ σαι με εχ των κα τα δι ω κον των με ο ο
τι ε κρα ται ω θη σαν υ περ ε με
Θε ξα γα γε εχ φυ λα κης την ψυ χη ην μου
του ε ξο μο λο γη σα σθαι τω Ο νο μα τι ι σου
Θε με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα

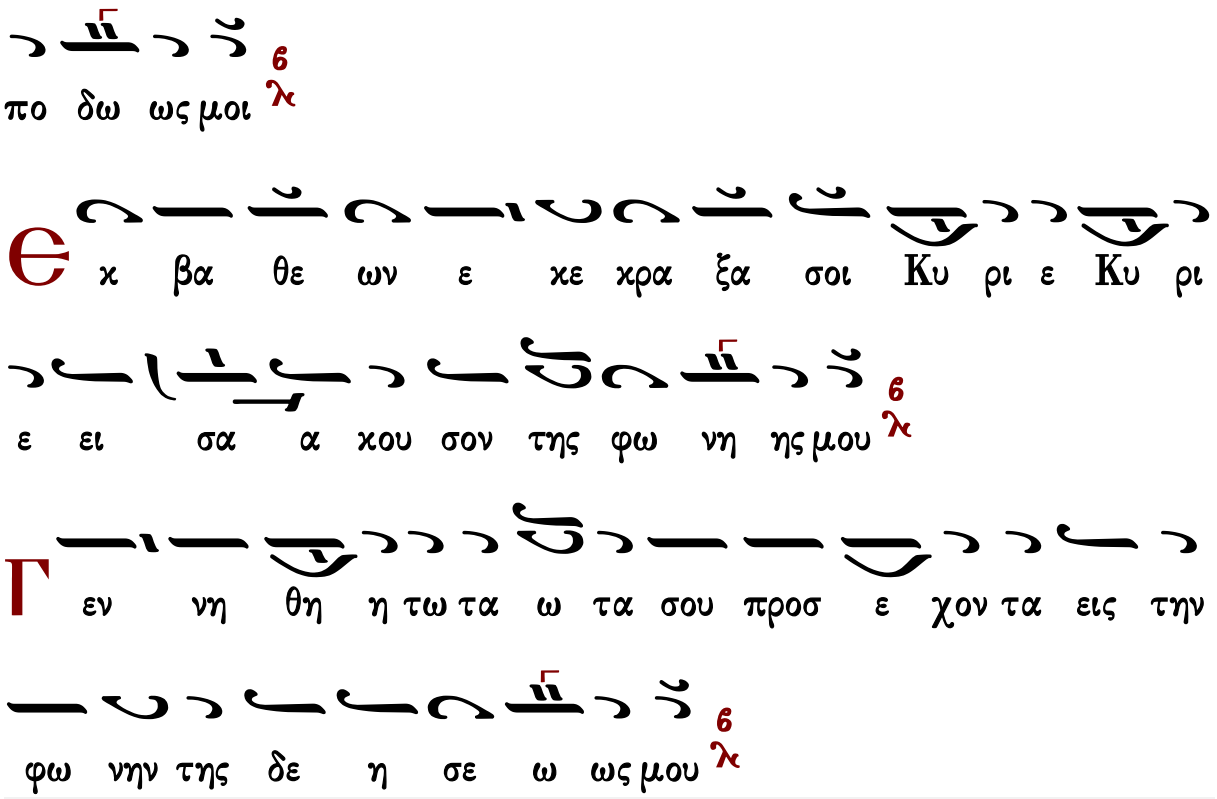

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Στιχηρὰ — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Βȣ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Β6*

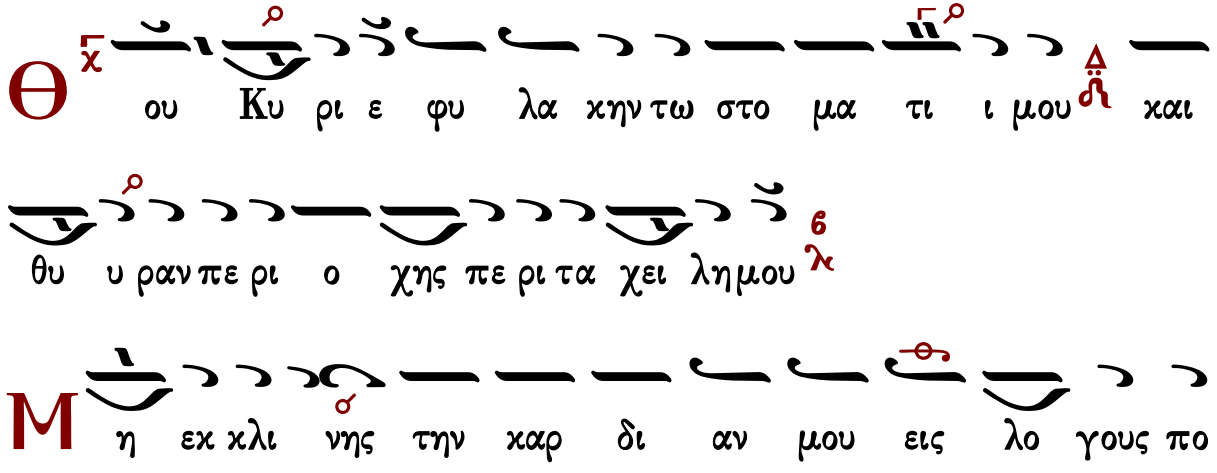

νη ρι ι ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα σεις εν

α μαρ τι ι αις

C υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι

αν και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων αυ

των

Π αι δε ευ σει με δι ι και ος εν ε λε ε ει και

ε λεγ ξει με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α τω

την κε φα λη ην μου

Ο τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο

κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε

τρας οι χρι ται αυτων

α κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν θη

σαν ως ει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε

σκορ πι σθη τα ο στα αυτων πα ρα τον α δην

ο τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι οι μου

ε πι σοι οι ηλ πι σα μη η αν τα νε λης την ψυ χη ην

μου

φ υ λα ξο ον με α πο πα γι ι δος η ης συν ε

στη σαν το ο μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο

με ε νων την α νο μι ι αν

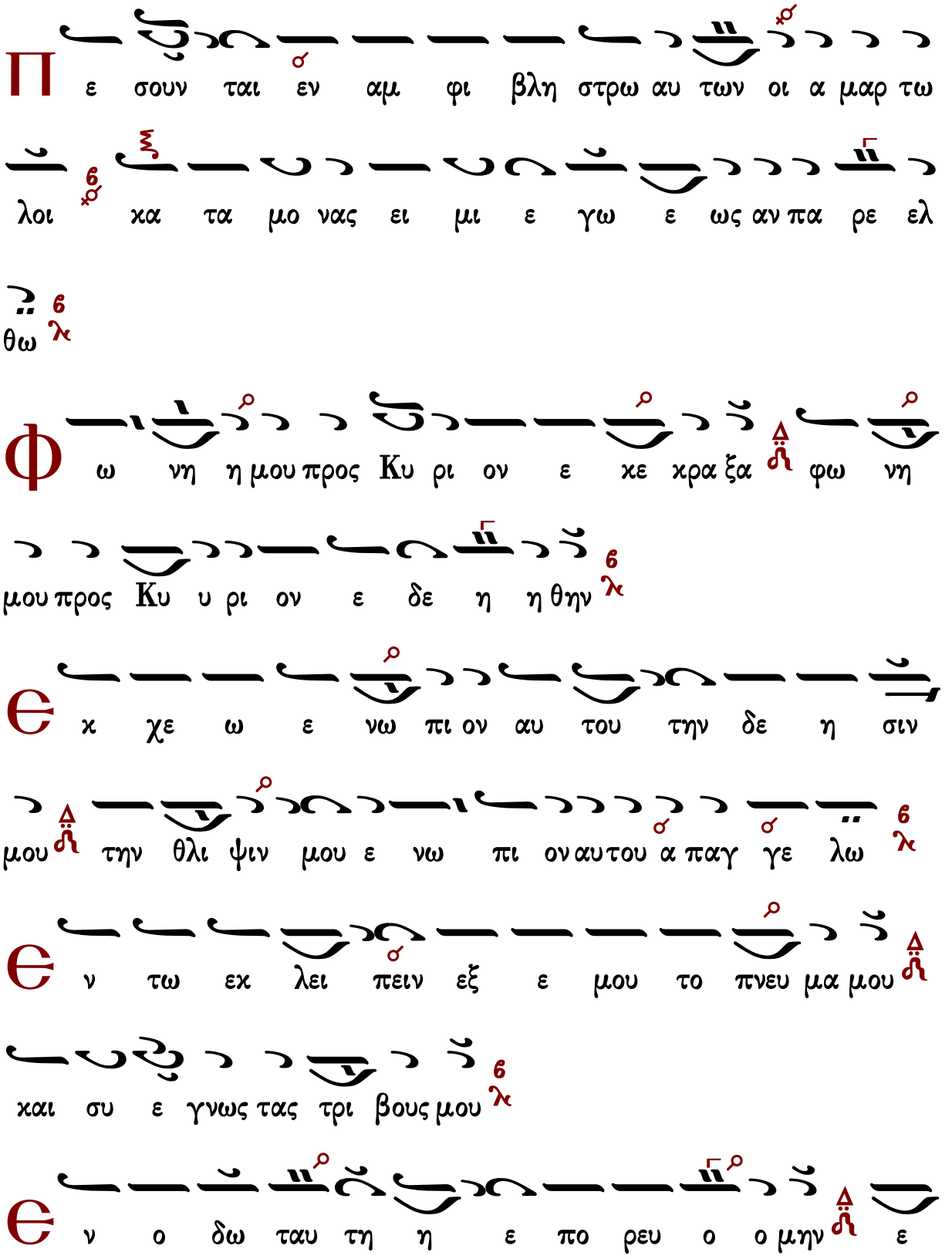
Π
ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ τω
λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ
θω
Φ
ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη
μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η η θην
Є
κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σιν
μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυτου α παγ γε λω
Є
ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου
και συ ε γνως τας τρι βους μου
Є
ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε

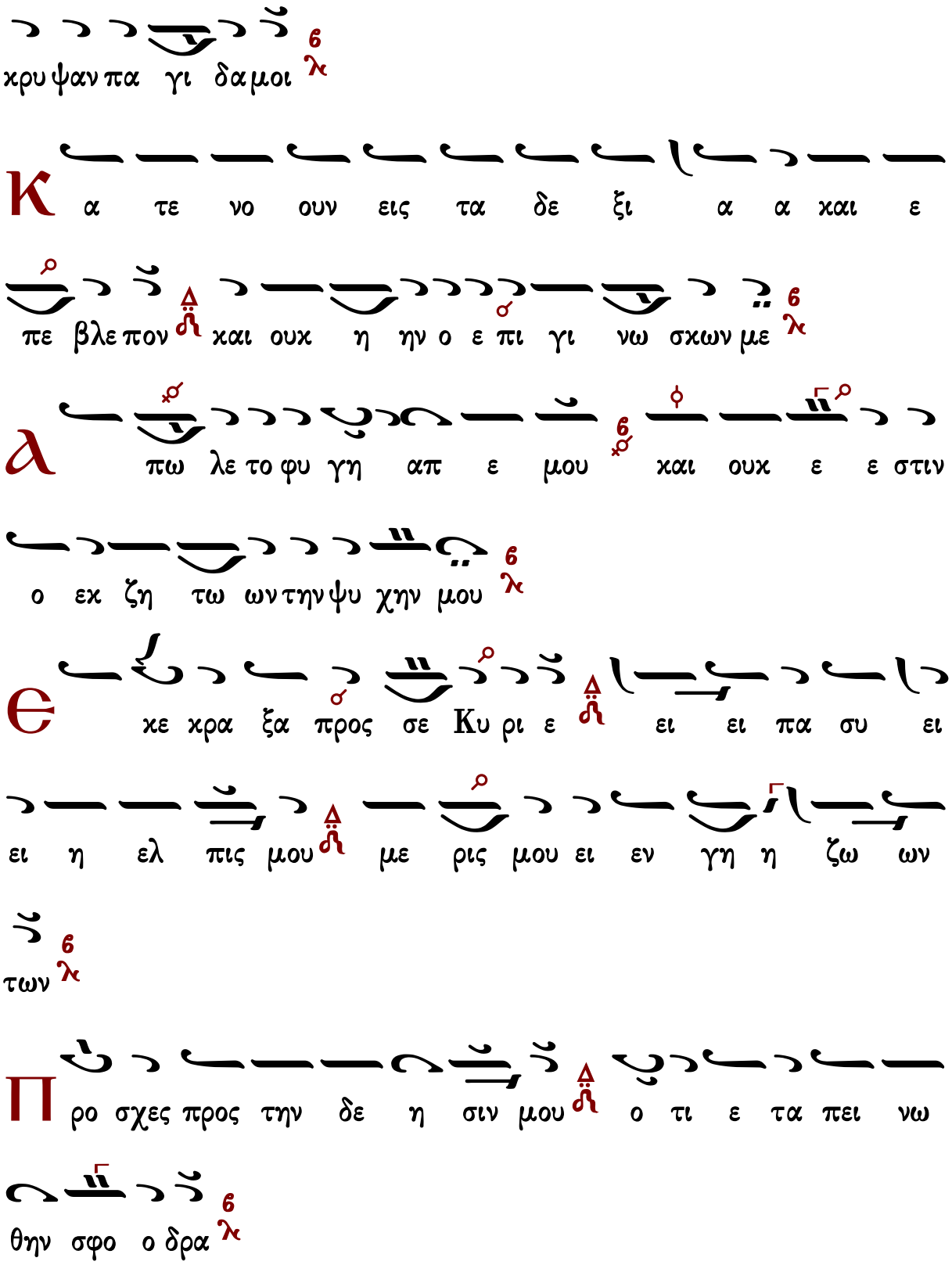
κρυ ψαν πα γι δα μοι
Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε
πε βλε πον και ουκ η ην ο ε πι γι νω σκων με
α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε ε στιν
ο εκ ζη τω ων την ψυ χην μου
Ε κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει
ει η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη η ζω ων
των
Π ρο σχες προς την δε η σιν μου ο τι ε τα πει νω
θην σφο ο δρα

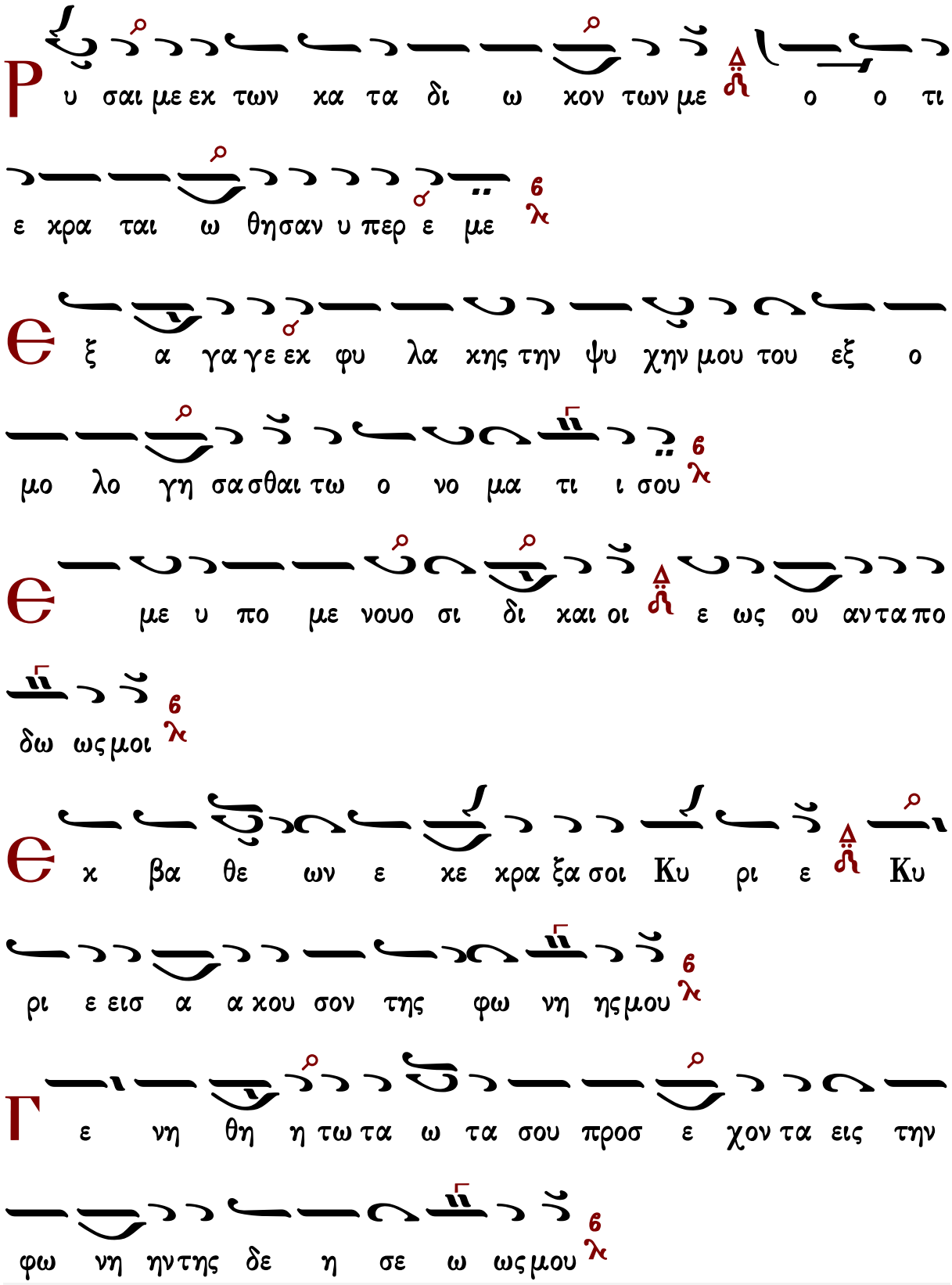
Ρ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο ο τι
ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με
Θ ξ α γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην μου του εξ ο
μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τι ι σου
Θ με υ πο με νουο σι δι και οι ε ως ου αν τα πο
δω ως μοι
Θ κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ
ρι ε εισ α α κου σον της φω νη ης μου
Γ ε νη θη η τω τα ω τα σου προσ ε χον τα εις την
φω νη ην της δε η σε ω ως μου

Στιχηρὰ Προσόμοια

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν

Ἦχος δ΄ Βυ

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ
Μουσικόν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη 1904 σ.200*
(διασκ. Γερασίμου μοναχοῦ)

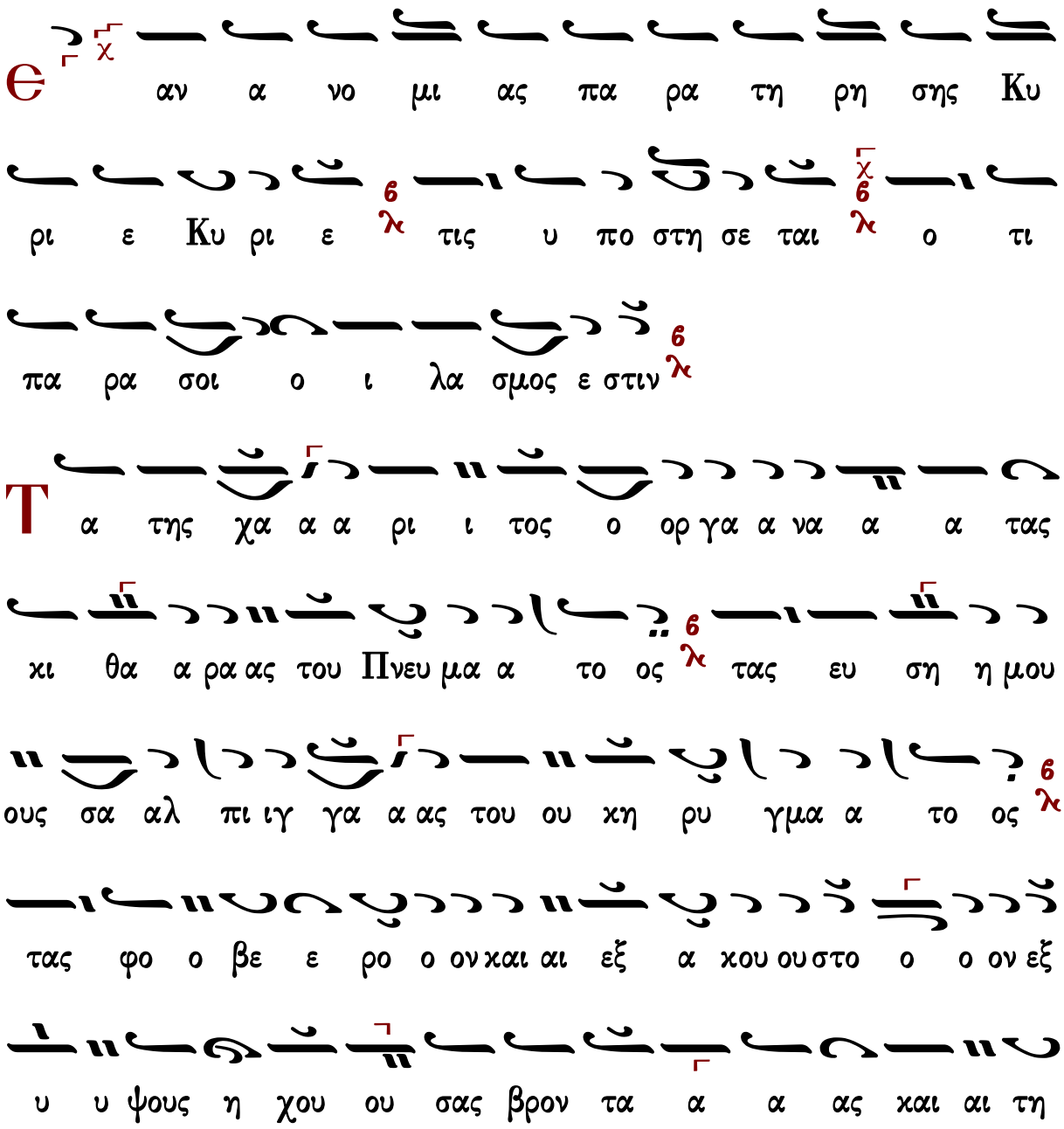

ην δο ξα αν του ου ου Θε ου γνω ρι ζου ου σα ας τοις

πε ρα α σι ι τους τρει εις κη η ρυ υ κας της με γα

λη ης Τρι ι α δο ος Ι ι ω ω α α αν νη η η ην

και αι Βα α σι λει ει ον α α ξι ι ι ως συν Γρη

γο ρι ι ι ω ω τι ι μη σω ω με εν

Θ ν ε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει

να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου εις

τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη η μου ε πι τον

Κυ ρι ον

τὸ ἴδιο

λ πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος α

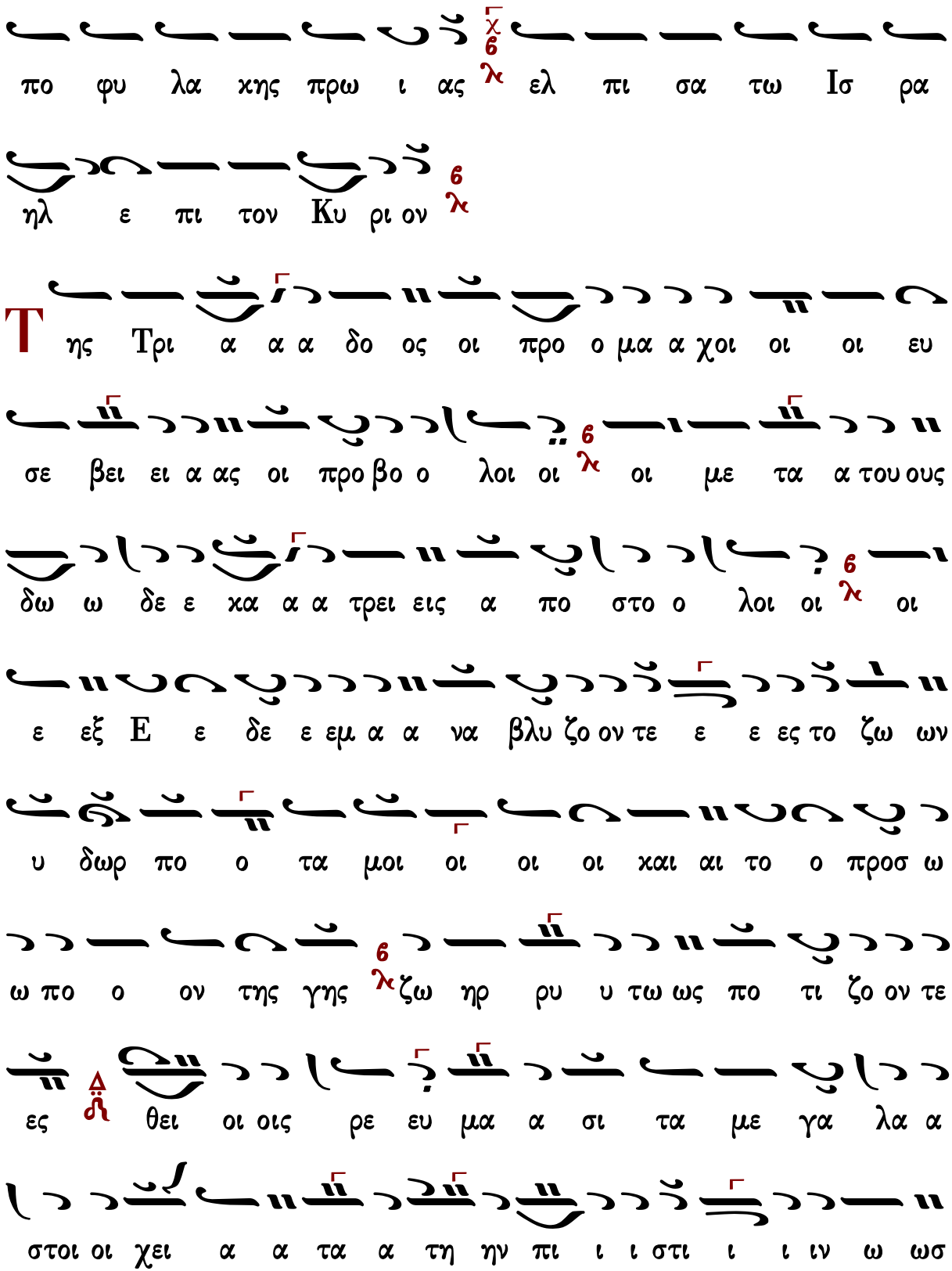
πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισ ρα
ηλ ε πι τον Κυ ρι ον
Τ ης Τρι α α α δο ος οι προ ο μα α χοι οι οι ευ
σε βει ει α ας οι προ βο ο λοι οι οι με τα α του ους
δω ω δε ε κα α α τρει εις α πο στο ο λοι οι οι
ε εξ Ε ε δε ε εμ α α να βλυ ζο ον τε ε ε ες το ζω ων
υ δωρ πο ο τα μοι οι οι οι και αι το ο προσ ω
ω πο ο ον της γης ζω ηρ ρυ υ τω ως πο τι ζο ον τε
ες θει οι οις ρε ευ μα α σι τα με γα λα α
στοι οι χει α α τα α τη ην πι ι ι στι ι ι ιν ω ωσ

πε ερ χτι σι ιν συν ι ι στω ω ων τα α ξι ο

χρε ε ε ω ως τι ι μα σθω ω σα αν 6 λ

χ Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος και

πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις 6 λ και αυ τος λυ τρω

σε ται τον Ισ ρα ηλ χ 6 λ εκ πα σων των α νο μι ων αυ

του 6 λ

τὸ ἴδιο

χ λ ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη χ 6 λ ε

παι νε σα τε αυ τον παν τες οι λα οι 6 λ

Ο υκ ει σι ι ι λα α λι αι αι φη η σι ι ιν ου

δε λο ο γοι οι λε γο με ε νοι οι 6 λ ων ου χι ι α α

χου ου ο ον ται αι αι αι αι φω ναι α αυ τω ων ει

εις πα σαν γη η ηνγα αρ και θα λα ασσα α α αν ο φθο ογ γος

εξ ε ε δρα με ε ε ε τω ων ε εν θε ω ωνκαι

αι αι σο φων Δι δα σκα α λω ων της κτι σε ε ω ως

ο θε εν α α ρι ι στα της αυ των θει ει οι οις νο

μοι οις συ υγ κρο ο τει ει ει ται αι αι αι και αι συ υν ε

χε ε ται προ ος μι ι ι αν ορ θο δο ξι ι ι α αν

τα α πε ρα α τα α

τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ

του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου

6
λ
με ε νει εις τον αι ω ω να
Τα του Πνε ε ευ μα α τος ο ορ γα α να α α α
λη θει ει α ας ταις σαλ πι ιγ γα ας τους του Λο ο γου ου
6
λ
ρη η το ο ρα α ας ε ευ φη μη σω ω με εν φω
6
λ
ναι αις α α σμα α α τω ων τοις δο γμα α σι ι ι ιν αυ τω
ων οι ε πο ο με νοι οι οι οι ι ι χε ε τευ
6
λ
ο ον τε ε ες αυ τους παρ ρη σι ι α αν ως ε χο ον τα
Δ
δ
ας προς το ον Κυ υ ρι ι ον του αι τη σαι αι ει
ει ρη νη ην στα α θη η ρα α αν με ε ε εν ει εις α
α ει τη η οι χου ου με ε ε νη η μιν δε πα α

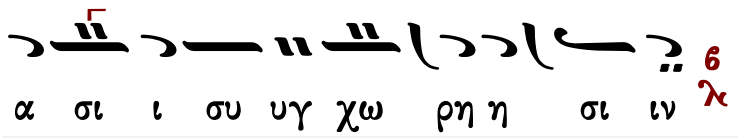

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσι

Ἦχος Βȣ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2001 σ.388/386*

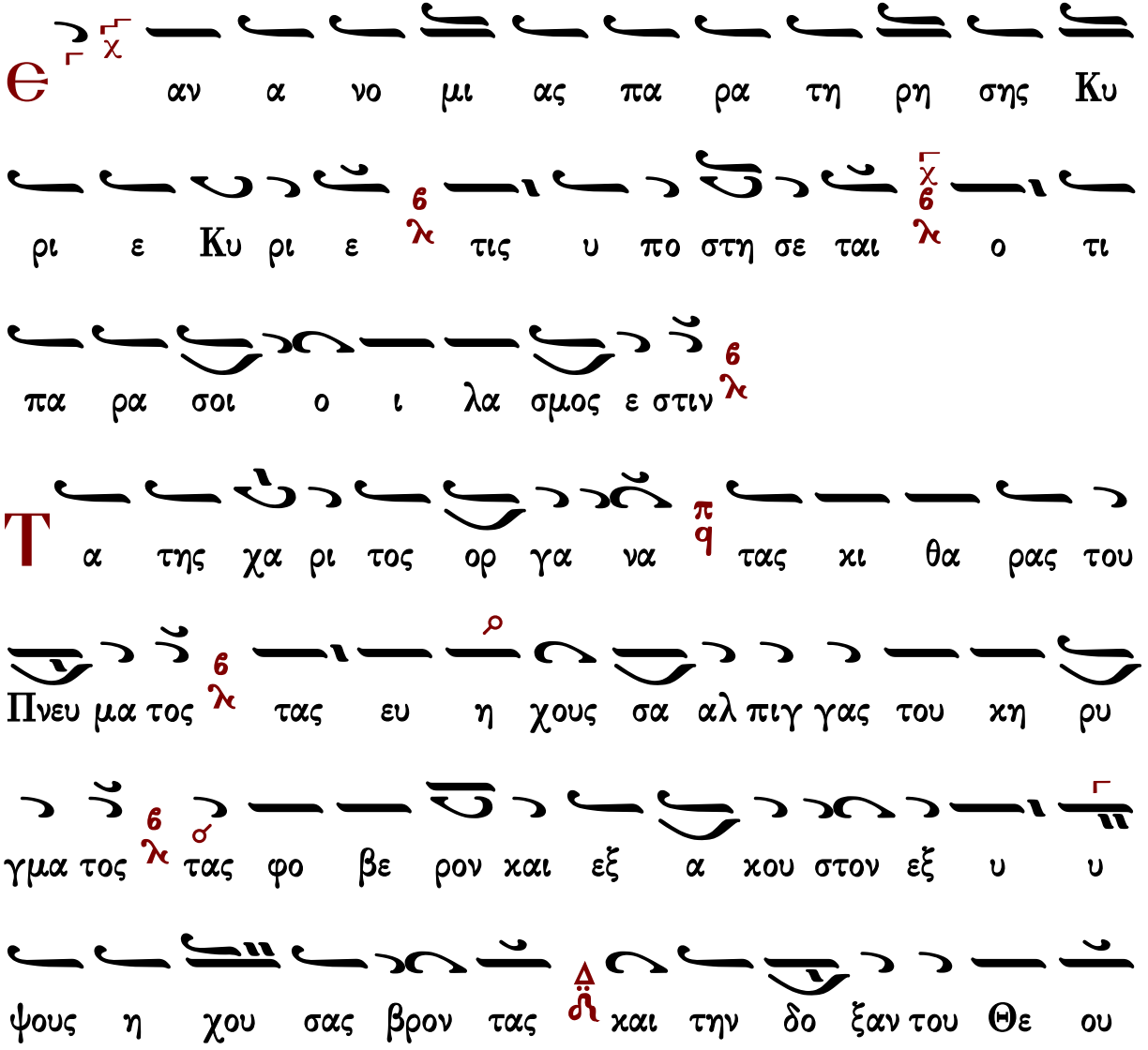

γνω ρι ζου ου σας τοις πε ρα σι τους τρει εις κη ρυ κας της

με γα α λης Τρι α δος Ι ω αν νην και Βα σι

λει ον α ξι ι ως συν Γρη γο ρι ι ω τι μη σω μεν

Θ ν ε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει

να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου εις

τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη η μου ε πι τον

Κυ ρι ον

τὸ ἴδιο

λ πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος α

πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισ ρα

ηλ ε πι τον Κυ ρι ον

Τ ης Τρι α δος οι προ μα χοι π q ευ σε βει ας οι

προ βο λοι 6 λ οι με τα τους Δω ω δε κα τρεις α πο στο λοι 6 λ

οι εξ Ε δεμ α να βλυ ζον τες το ζω ων υ δωρ πο τα

μοι Δ ἡ και το προσ ω πον της γης ζω ηρ ρυ υ τως πο τι

ζον τες θει οις ρευ μα σι 6 λ τα με γα λα στοι χει ει α Δ ἡ

τα την πι στιν ωσ περ κτι σιν συν ι στω ων τα α ξι

ο χρε ε ως τι μα σθω σαν 6 λ

χ Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος και

πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις 6 λ και αυ τος λυ τρω

σε ται τον Ισ ρα ηλ χ 6 λ εκ πα σων των α νο μι ων αυ

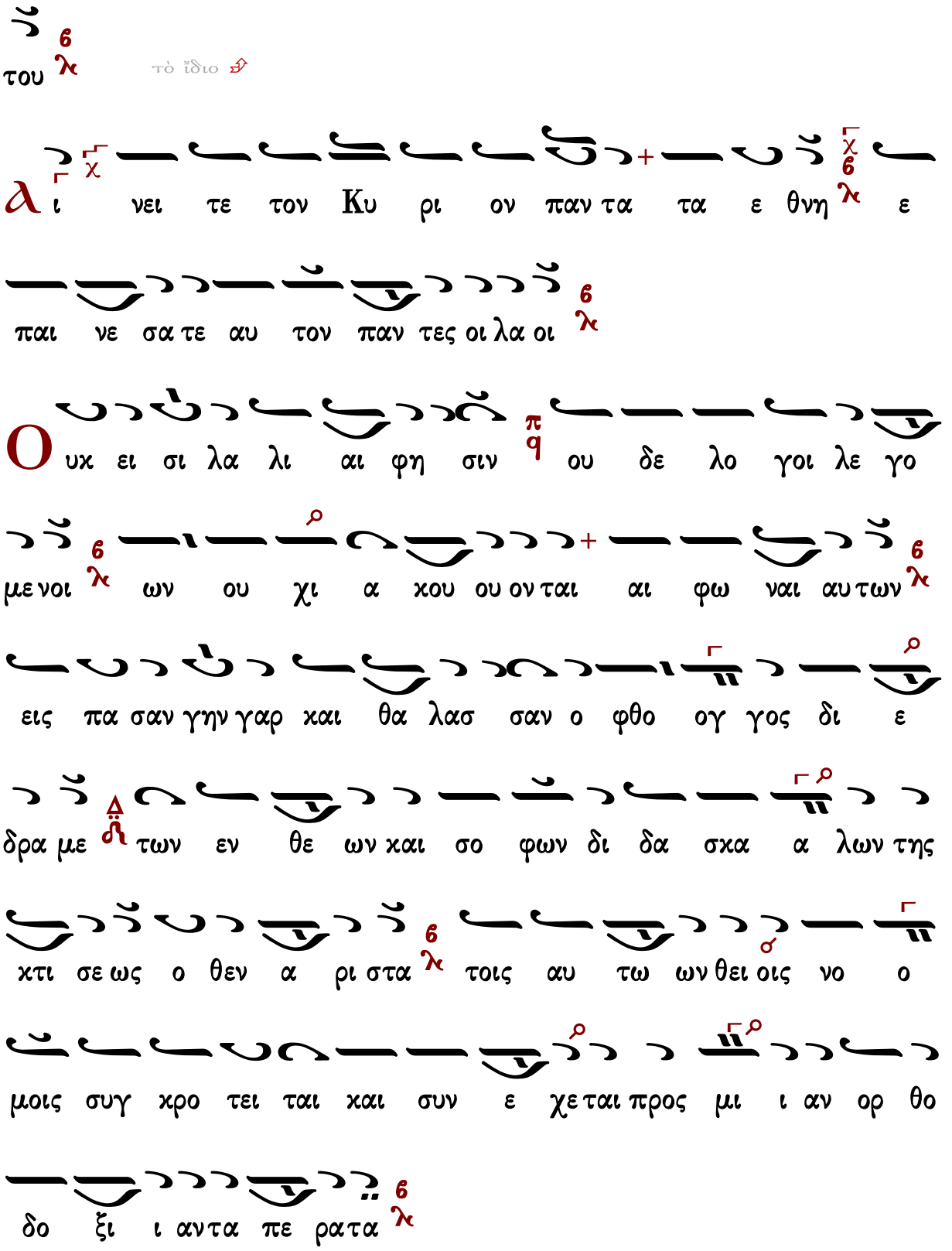
του
τὸ ἴδιο
α ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη ε
παι νε σα τε αυ τον παν τες οι λα οι
Ο υκ ει σι λα λι αι φη σιν ου δε λο γοι λε γο
με νοι ων ου χι α κου ου ον ται αι φω ναι αυ των
εις πα σαν γην γαρ και θα λασ σαν ο φθο ογ γος δι ε
δρα με των εν θε ων και σο φων δι δα σκα α λων της
κτι σε ως ο θεν α ρι στα τοις αυ τω ων θει οις νο ο
μοις συγ κρο τει ται και συν ε χε ται προς μι ι αν ορ θο
δο ξι ι αν τα πε ρα τα

Ο τι ε χρα ται ω θη το ε λε ος αυ
του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου
με ε νει εις τον αι ω ω να
Τα του Πνευ μα τος ορ γα να α λη θει ας τας
σαλ πιγ γας τους του Λο γου ρη η τορας ευ φη μη σω
μεν φω ναις α σμα των τοις δο γμα σιν αυ τω ων οι ε
πο μενοι ι κε τευ οντες αυ τους παρ ρη σι ι ανως
ε χον τας προς τον Κυ ρι ον του αι τη η σαι ει
ρη νην στα θη ραν μεν εις α ει τη οι κου με ε νη
η μιν δε πα σι συγ χω ρησιν

Δοξαστικὸν

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.42*

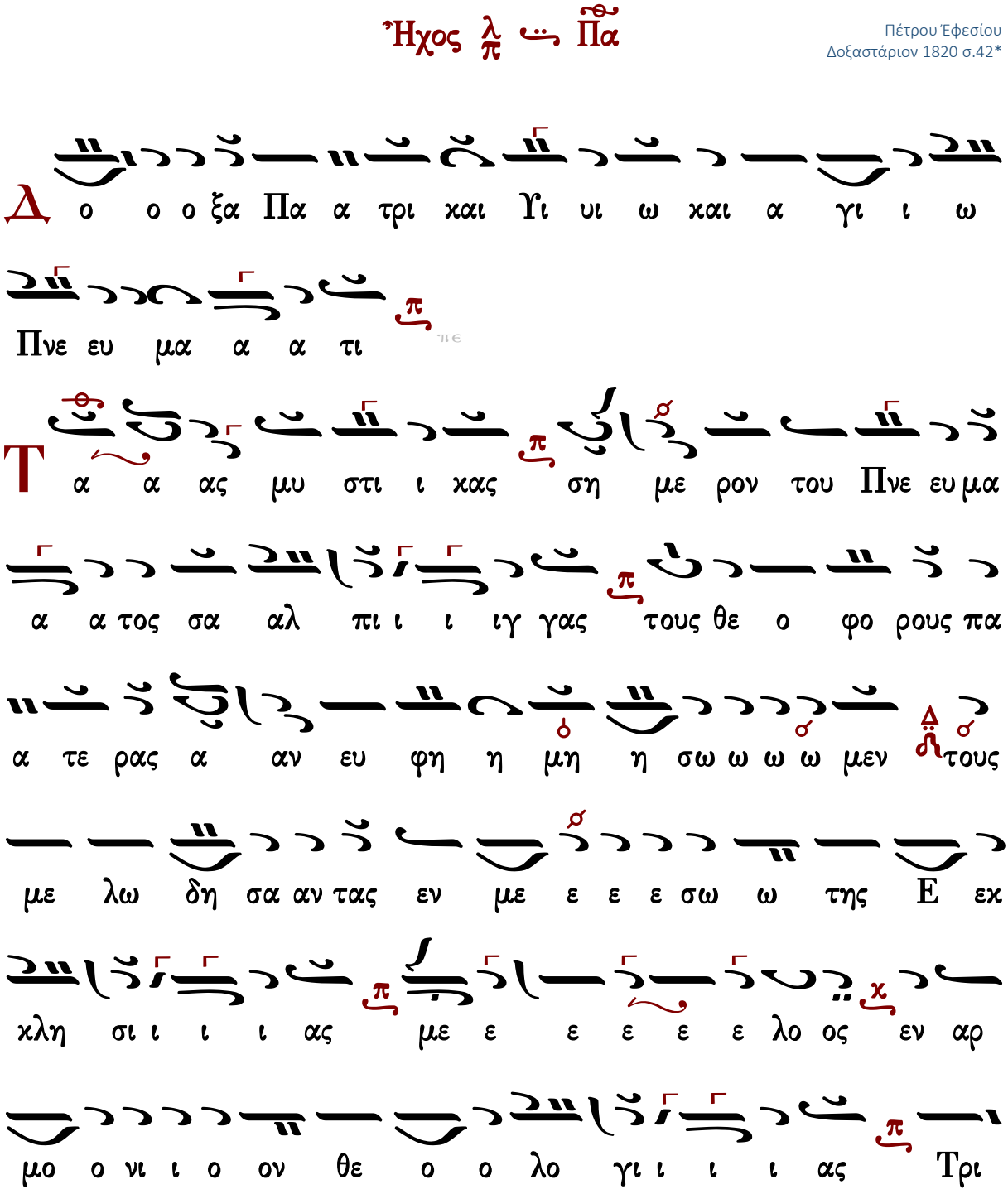

α α δα α μι α α α αν α πα α ρα αλ λα α α α

κτον ου σι αν τε ε και αι αι Θε ο ο τη η η η

τα τους κα θαι ρε ε τα α ας Α α ρει ει ει

ου και ορ θο ο δο ξων προ ο ο μα α α χου

ους τους πρε σβευ ο ο ον τας παν το τε ε ε Κυ υ

ρι ι ι ω ε λε η θη η ναι τα ας ψυ χα α

ας η η η η μων

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοχίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Μουσική Κυψέλη Α’
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.113/116*

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και α γι

ι ω Πνε ευ μα α α τι

Τ α α α ας μυ στι ι χας ση με ε ρον του Πνευ μα

α α τος σα αλ πι ι ι ιγ γας τους θε ο φο

ρους Πα α τε ρας α α αν ευ φη η μη η σω ω ω ω

μεν τους με λω δη σα αν τας εν με ε ε ε σω ω της

Ε εκ κλη σι ι ι ι ας με ε

ε ε ε ε λο ος εν αρ μο ο νι ι ο ον θε ο ο

λο γι ι ι ι ι ας Τρι α α δα α μι α

α α αν α πα ρα αλ λα α α α κτον ου σι α α αν

τε και αι αι θε ο ο τη η η η τα τους κα

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.108*

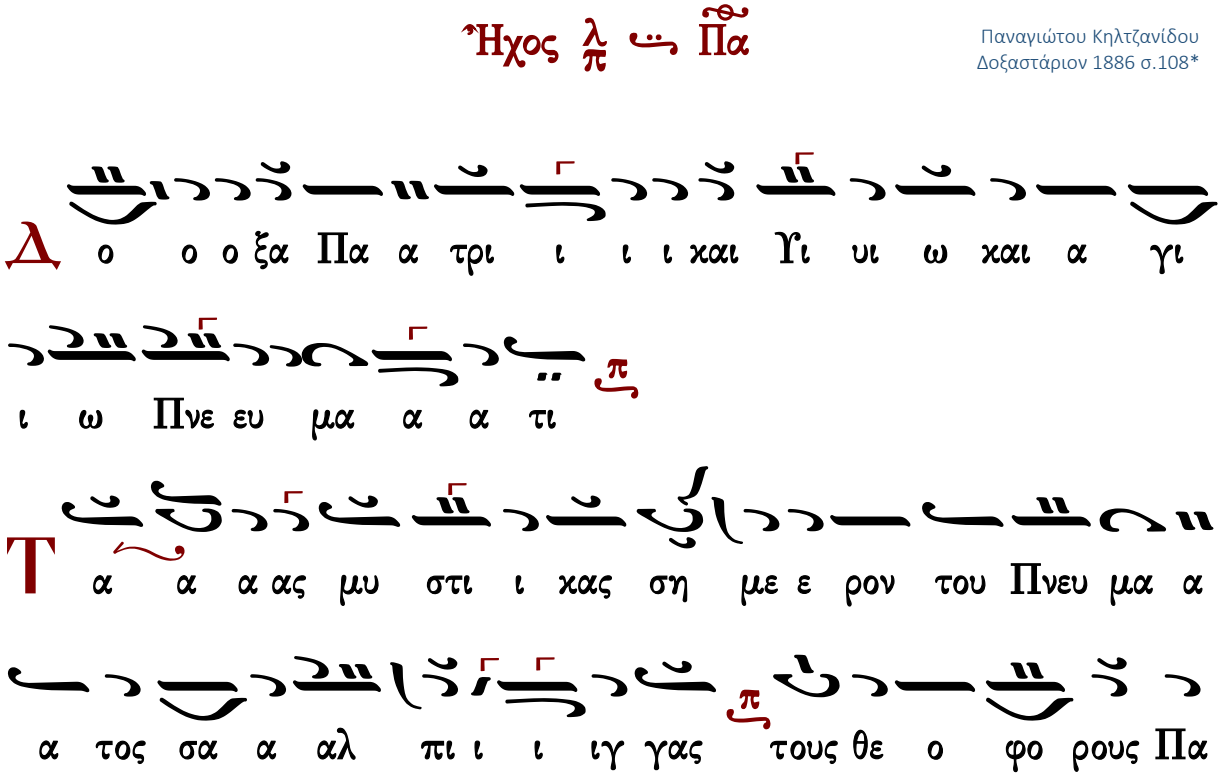

α τε ε ε ρας α α αν ευ φη η μη η σω ω

ω ω μεν τους με λω δη σα αν τα ας εν με ε ε ε σω

ω της Εκ κλη σι ι ι ι ας με ε ε ε ε ε

λο ος εν αρ μο ο νι ι ο ον θε ο ο λο γι ι ι ι

ας Τρι α α δα α μι α α α αν α πα ρα αλ λα

α α α κτον ου σι ι α αν τε και αι αι Θε

ο ο τη η η η τα τους κα θαι ρε ε τα α ας τη

ης πλα α α νης και ορ θο ο δο ξω ω ω

ων προ ο ο μα α α χου ους τους πρε σβευ ο

ο ον τας παν το τε ε ε Κυ υ ρι ι ι ω ε

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος λ π ⸏ Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.86*

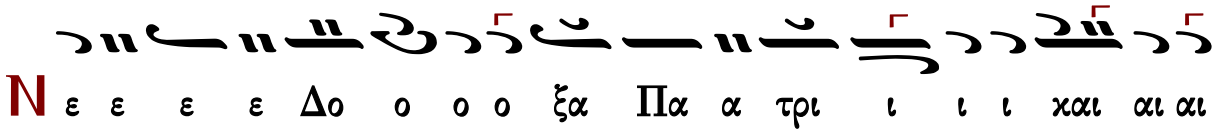

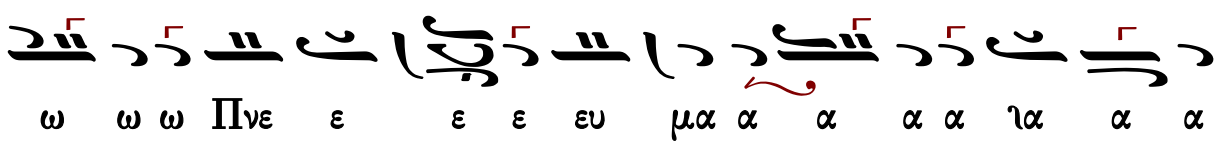

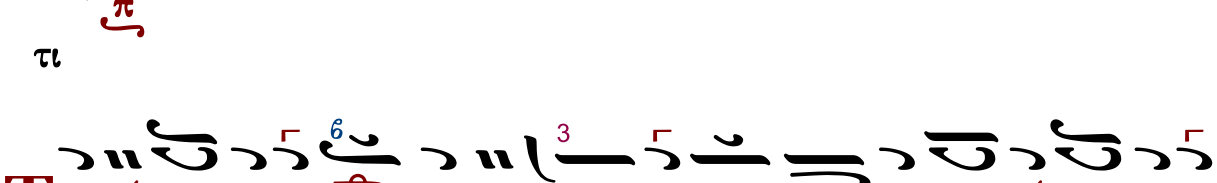

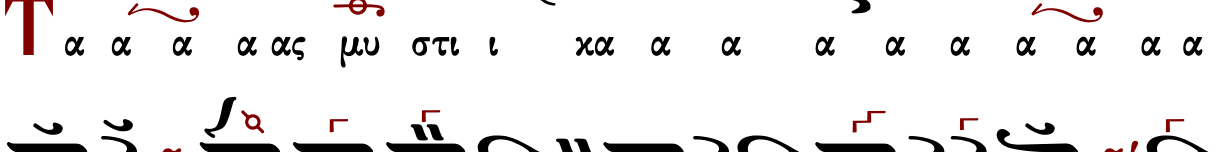

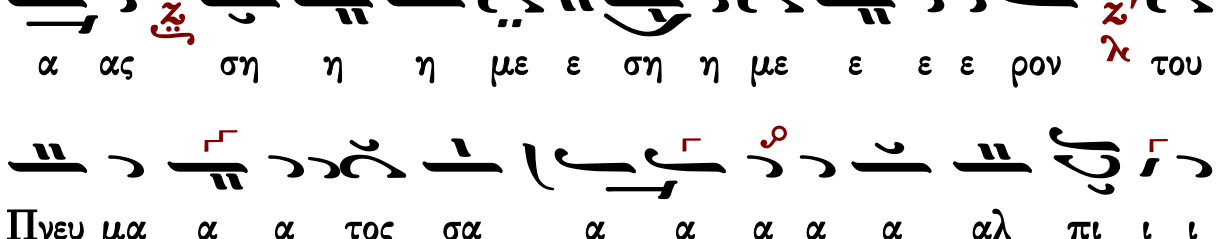

ι ι ι

χι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ας

Τρι α α α α δα α μι α α α αν α πα

ρα α α αλ λα α α α χτον ου σι ι α αν τε

ε χαι αι θε ε ο ο ο ο ο τη η η η η ιη

η η η τα τους κα θαι ρε ε ε ε τα α ας Α

ρει ει ει ει ει ει ει ει ιει ει ει ει ου χαι ο

ορ θο ο δο ο ο ο ξω ων προ ο μα α α

α α α α α χους τους πρε σβε ε ε ε ε ε

ε ε ιε ε ε ευ ο ο ο ιε ε ε ο ο ο ο ο ο

ιο ο ο ο ο ο ο ον τας πα αν

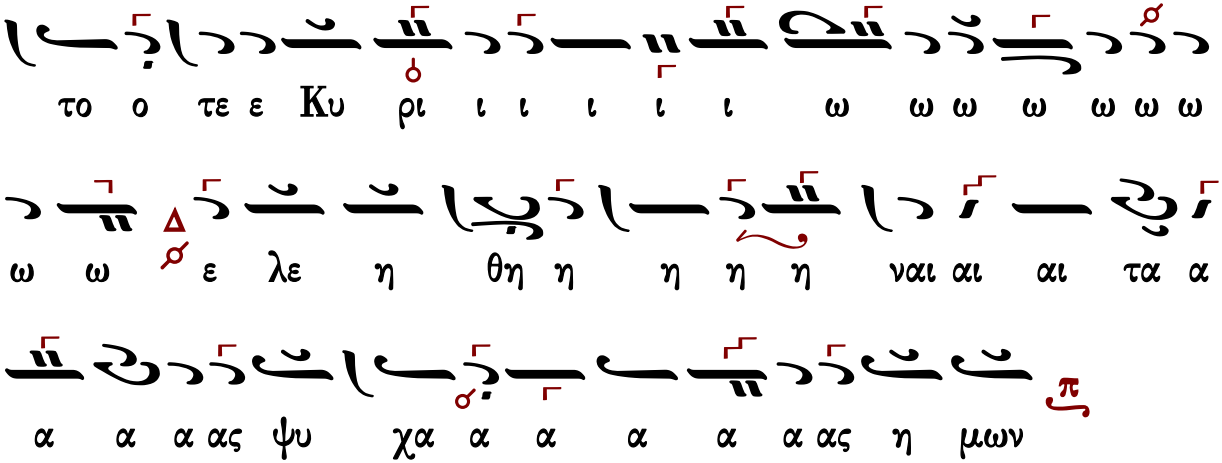

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.221#

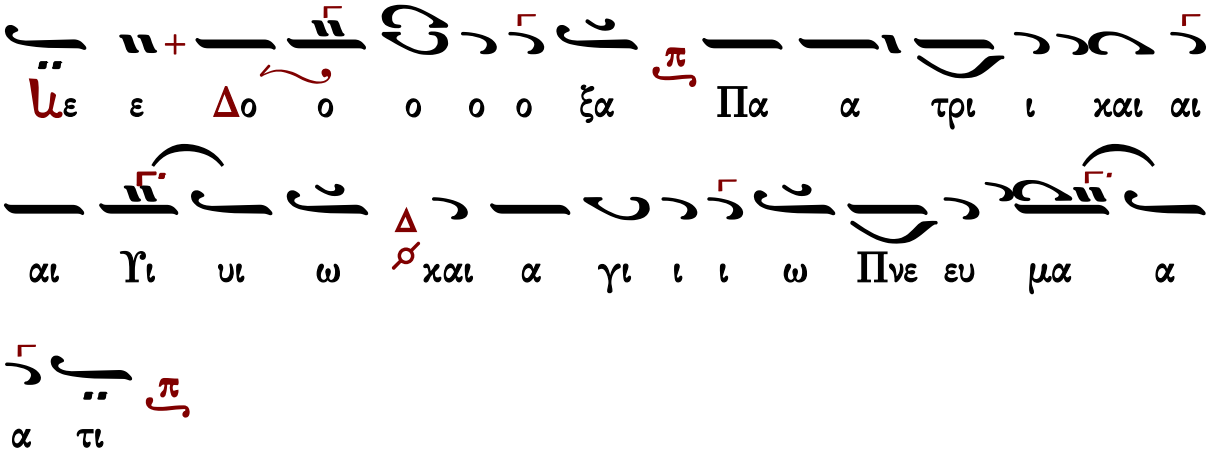

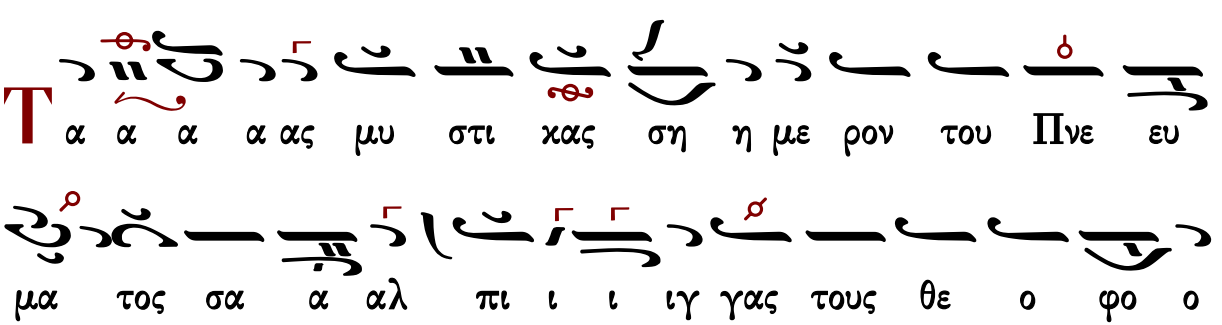

ρου ου ους Πα τε ε ε ε ρας αν ε ε ευ φη μη

η η η η σω ω ω ω μεν *1[τους με ε λω

ω δη η σα α αν ταις εν με ε σω ω τη η

ης Ε ε εκ χλη σι ι ι ι ας *2[με λος εν α αρ μο

ο νι ι ι ο ο ον θε ο ο ο λο γι ι ι

ι ι ας Τρι α α α δα α μι α α αν

α α πα ρα α α αλ λα α α κτον ου σι ι α

α αν τε και αι αι θε ο ο ο ο τη η η η

τα τους κα θαι ρε ε τα α α ας της πλα α α α

νης και ορ θο ο δο ξω ω ων προ ο ο μα α α

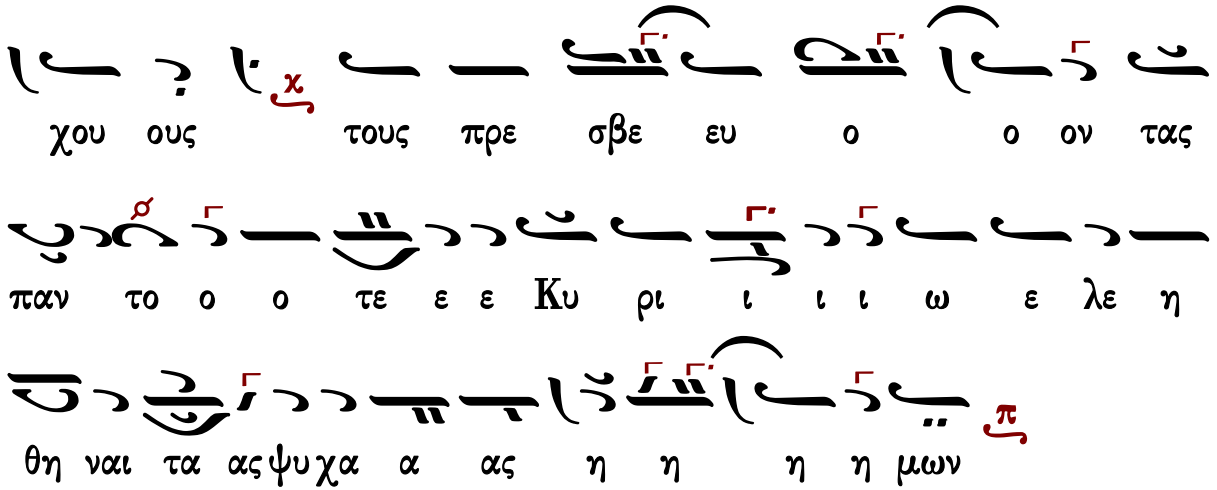

Ἕτεραι θέσεις

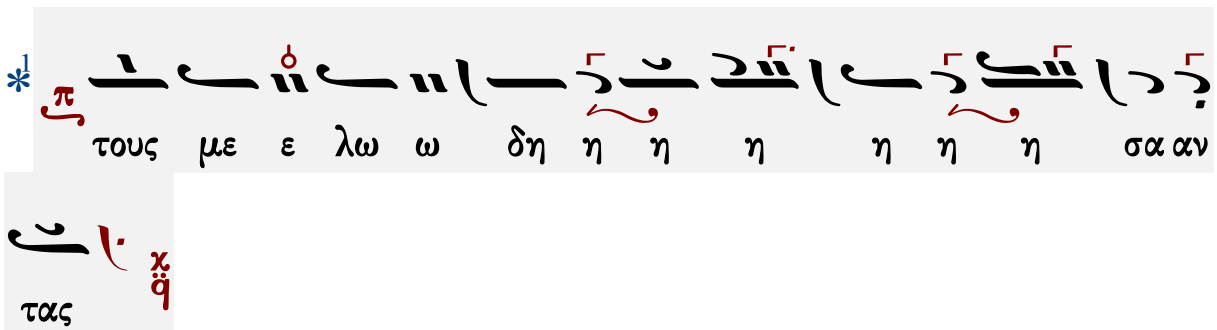

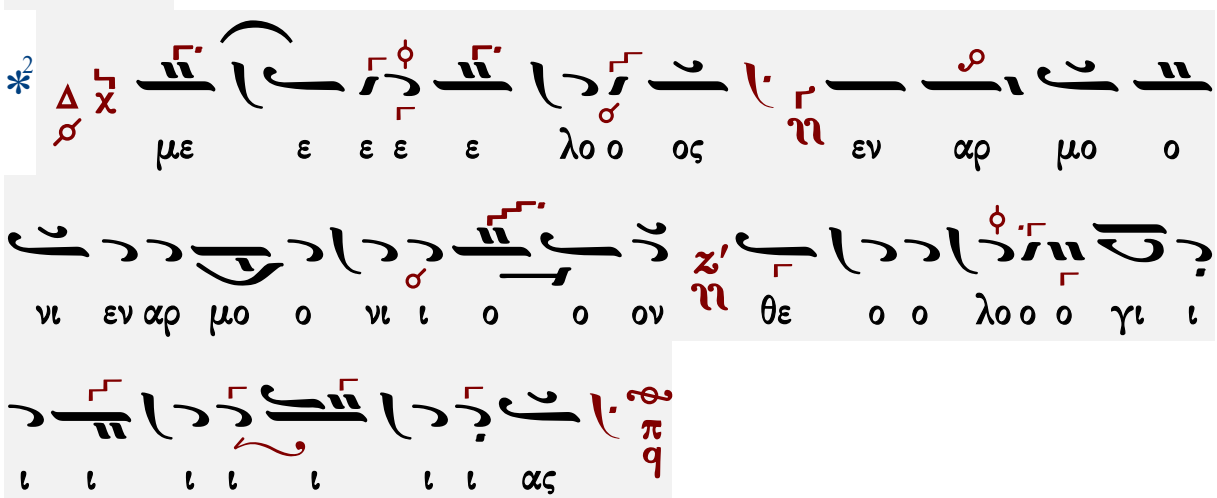

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης — Θεοτοχίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου

Ἦχος λ π Πα

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.216*

ΠΑ

με Δ ο ο ο ο ο ο ξα Πα α τρι ι και αι

αι Υι ω Δ και α α γι ι ω Πνε ευ μα

α α τι

ΜΕΛ ΔΙ

Τα α α α ας μυ στι κας ση με ρον του Πνε ευ

μα τος σα α α α α αλ πι ι ι ιγ γας Δ

ΚΕ ΔΙ ΠΑ

τους θε ο φο ο ρου ου ου ους πα α α τε ε ε ε

ρας Δ αν ε ε ευφη μη η η η η σω ω ω ω

ΜΕΛ ΚΕ ΔΙ

μεν τους με ε λω ω δη η σα α αν τας εν

με ε σω ω τη η ης Ε ε εκ κλη η η σι ι ι ι

ΠΑ ΖΩ

ας Δ με ε ε ε ε λο ο ο ος η εν αρ μο ο

ΠΑ
νι εν αρ μο ο νι ι ο ον θε ο ο λο ο ο γι ι ι ι
ΚΕ
ι ι ι ι ι ας Τρι α α δα α μι α α αν
ΔΙ
α πα ρα α α α α αλ λα α α χτον ου σι ι
ΠΑ
α α αν τε και αι αι Θε ο ο ο ο ο τη η
ΚΕ
ΔΙ
η η τα τους κα θαι ρε ε τα α α ας της πλα
ΚΕ
α α α νης και ορ θο δο ξω ω ω ων προ ο ο
μα α α α α χου ους τους πρε σβε ευ ο ον τας
ΠΑ
πα αν το ο ο τε ε ε ε Κυ ρι ι ι ι ω
ΜΕΛ ΠΑ
ε λε η θη ναι αι τα ας ψυ χα α ας η η η η
μων

Ἦχος λ/π ⸗ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.66/2088*

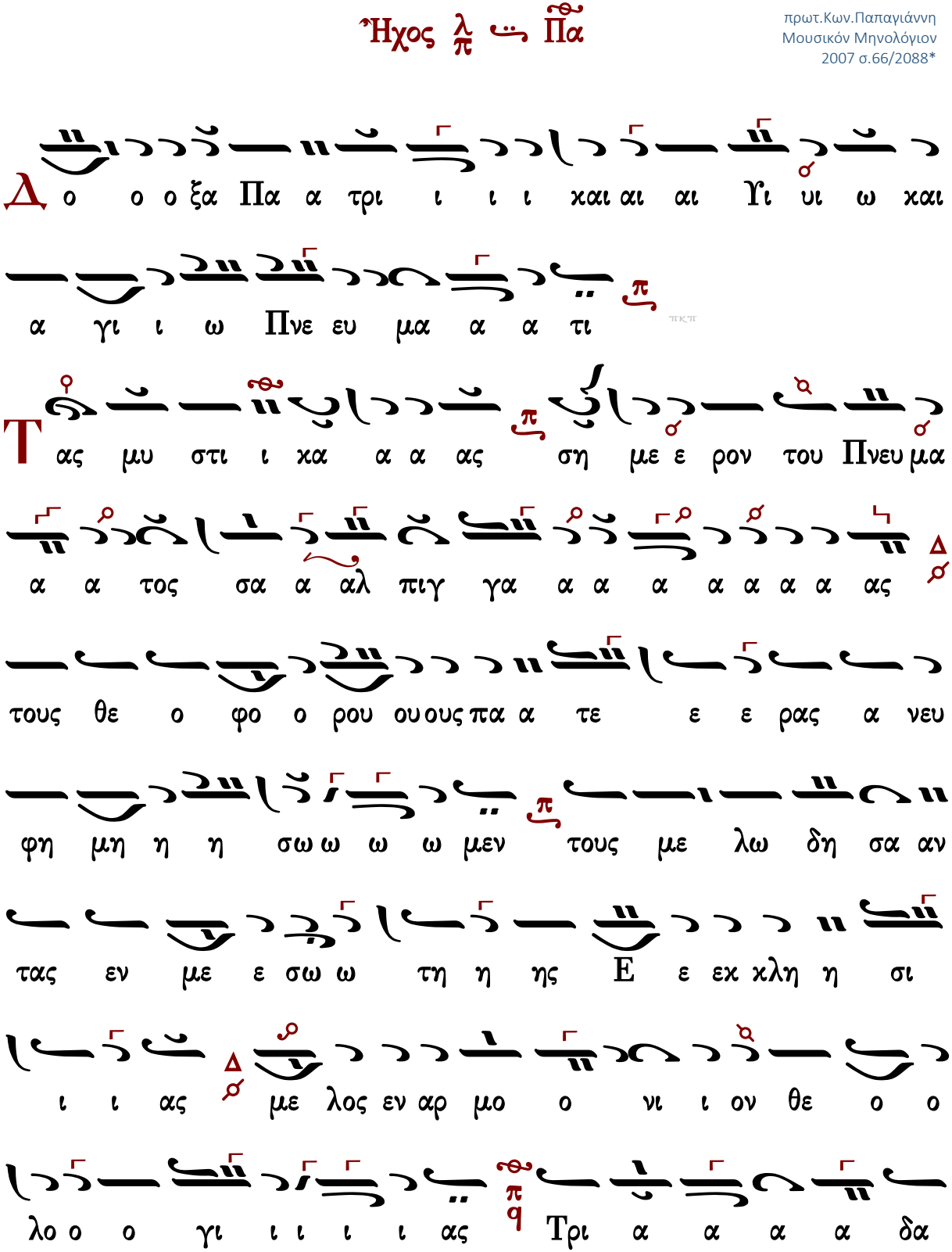

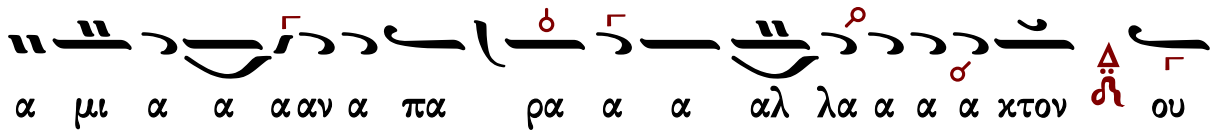

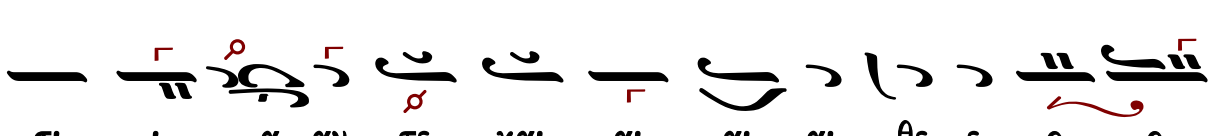

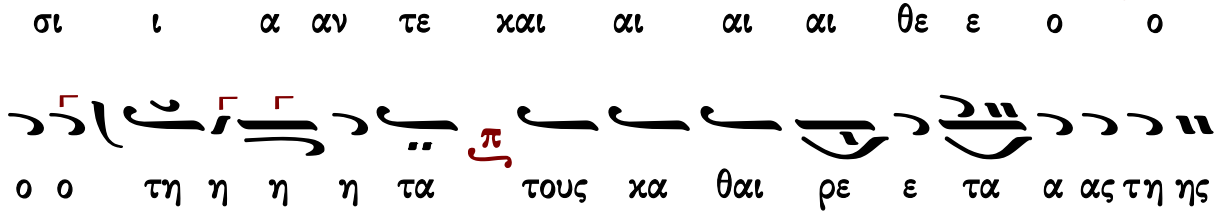

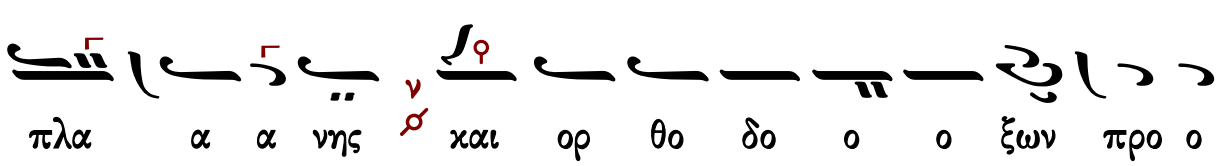

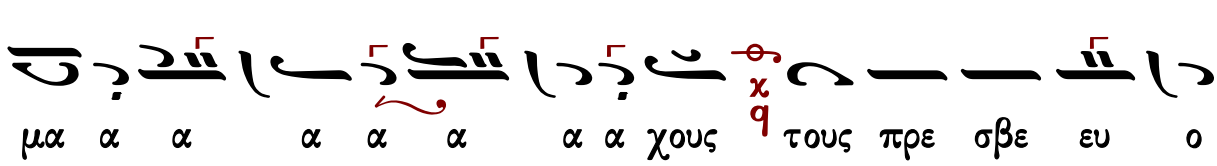

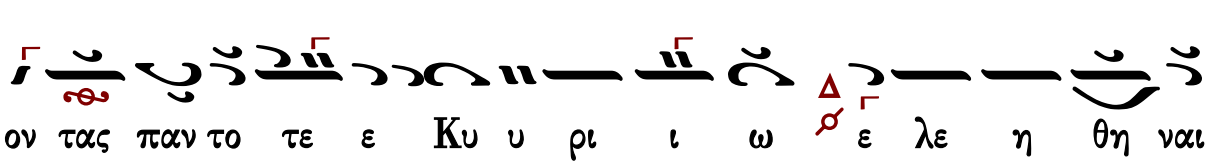

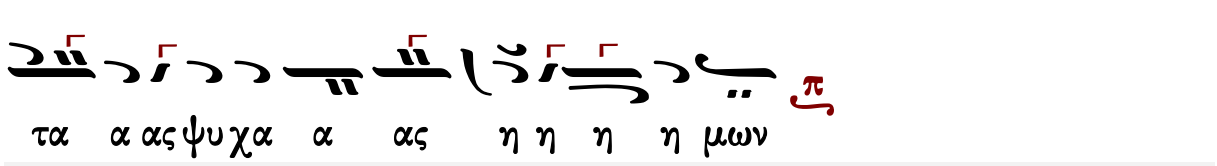

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοχίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Λάμπρου

Ἦχος λ ⸗ Πα

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Δοξαστικά Πεντηκοσταρίου
2020 σ.40*

Ϋι υι ω χαι α γι ι ω Πνευ μα α α τι

Τ ας μυ υ υ στι χας ση η με ρον του Πνευ μα

α α τος σα α α αλ πι ι ι ιγ γας τους θε ο

φο ο ρου ου ους πα α τε ε ε ρας αν ε ε ευ φη μη

η η σω ω ω ω μεν τους με λω ω δη η σα αν

τας εν με ε ε σω ω τη η ης Ε ε εκ κλη η σι ι ι

ας με λος εν αρ μο ο νι ι ι ον θε ο ο

λο ο γι ι ι ι ι α ας Τρι α α δα α μι α

α α αν α πα ρα α α αλ λα α α α κτον ου σι ι

α α αν τε χαι αι αι Θε ο ο ο τη η η η τα

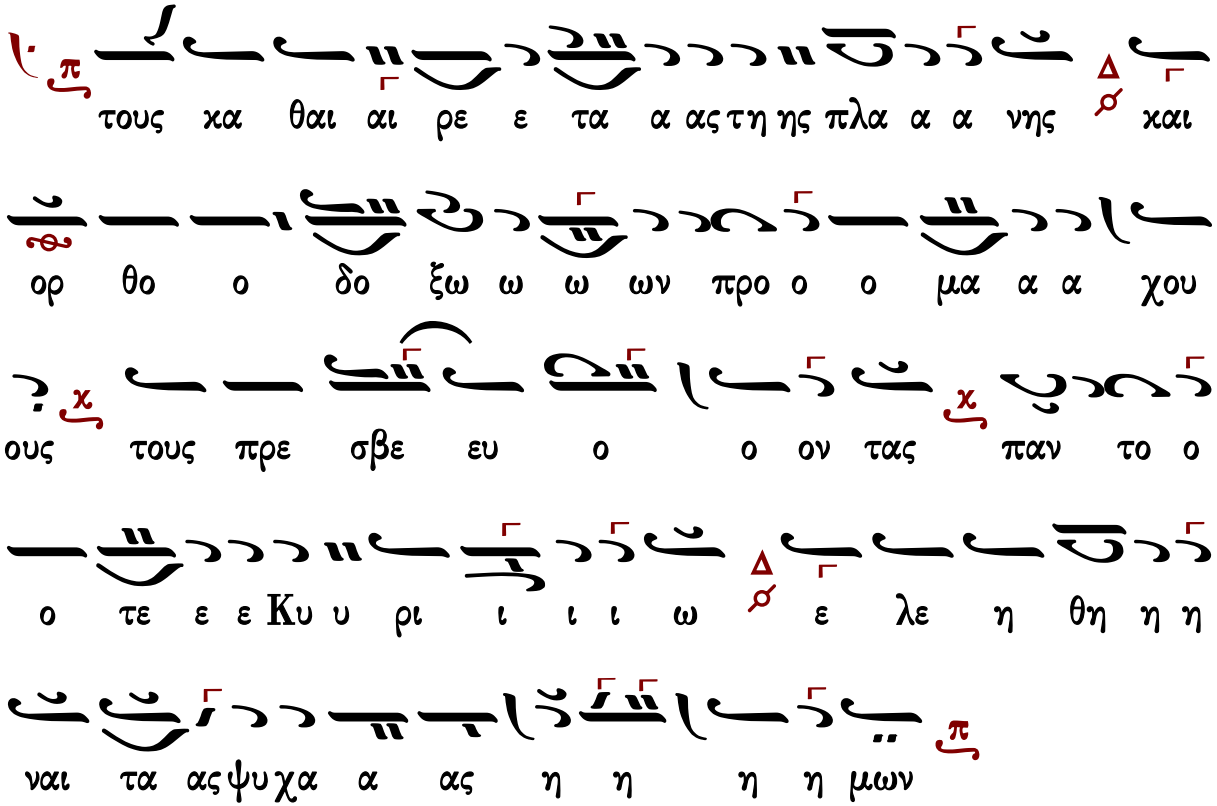

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Δογματικὸν Θεοτοκίον

Πέτρου Βυζαντίου

ἀργοσύντομον

Ἦχος λ ⸗ Πα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.162*

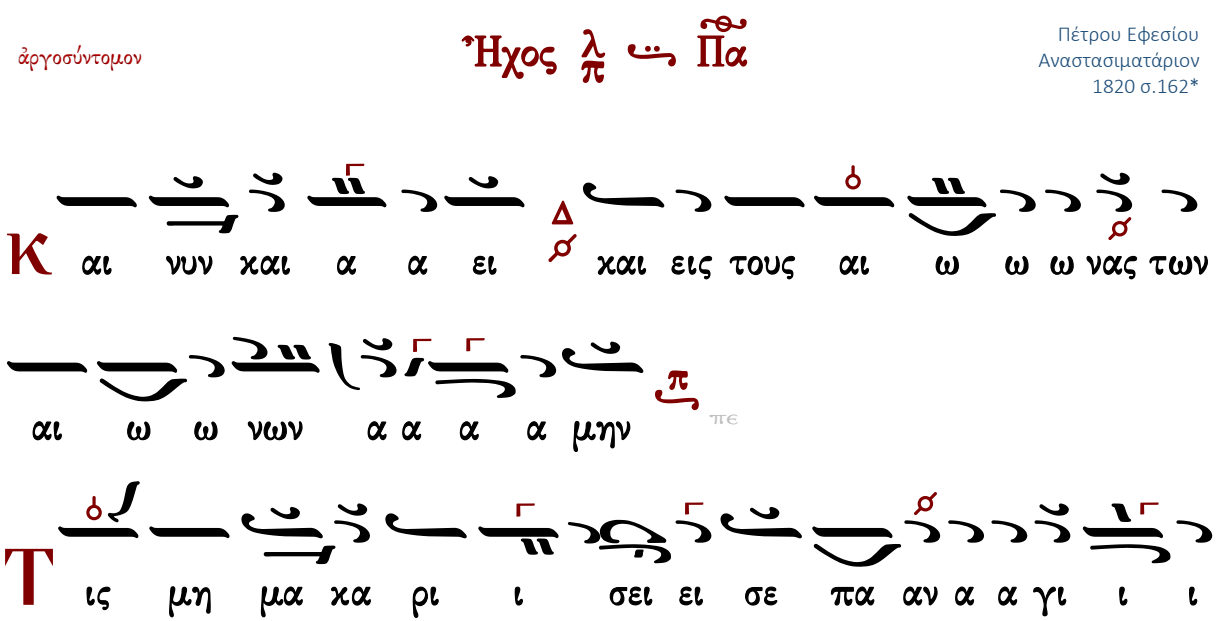

ι α α Παρ θε ε ε ε νε τις μη α αν υ μνη

η η η σει ει ει ει σου τον α α λο ο ο χε ευ

τον το ο ο ο χον ο γαρ α χρο νως εκ Πα τρος εκ

λαμ ψας Υι ος μο νο ο ο γε ε νης ο αυ τος εκ

σου ου της α α γνη η ης προ ο η η ηλ θεν α

φρα α στως σα αρ χω ω ω θεις φυ υ σει Θε ε ο

ο ος υ υ πα αρ χων και φυ σει γε νο με νος α αν

θρω ω πος δι ι η η η η μας ουκ εις δυ α α

δα α προσ ω ω ω ω πων τε ε μνο ο με ε ε ε νος αλλ

εν δυ α α δι ι φυ υ σε ε ων α συγ χυ υ τως

γνω ω ω ρι ζο ο με ε ε ε νος αυ το ον ι ι

κε τε ευ ε σε μνη Παμ μα κα α α α ρι ι ι ι στε

ε λε η θη η ναι τα ας ψυ χας η μω ω ω ω

ων

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἀργοσύντομον

Ἦχος λ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.271#

Κ αι αι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι αι ω ω ω

νας των αι ω ω νων α α α α μην

Τ ις μη μα κα ρι σει σε παν α γι α α α Πα αρ

θε ε ε νε τις μη α νυ υ μνη σει ει σου τον

α λο ο ο χε ε ευ τον το ο ο ο χον ο γαρ α

χρο νως εκ Πα τρος εκ λα αμ ψας Υι ος Μο ο νο

γε ε νης ο αυ τος εκ σου ου της α α α γνη η ης

προ ο η ηλ θεν α φρα α α στως σα αρ κω ω ω

θεις φυ σει Θε ε ε ο ο ος υ πα α αρ χων

και φυ σει γε νο ο με ε νος α αν θρω ω ω πος

δι ι η η η η μας ουκ εις δυ α α δα α

προ σω ω ω ω πων τε μνο ο με ε ε ε νος αλλ εν δυ

α α δι ι φυ υ σε ε ων α συγ χυ υ τως γνω ω

ω ρι ζο ο με ε ε ε νος αυ το ον ι ι κε τε

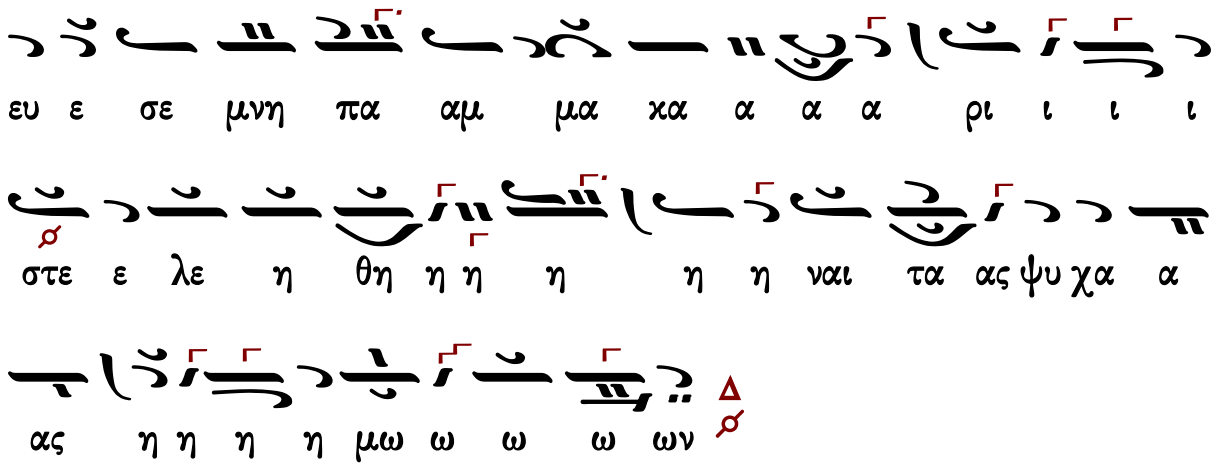

Σύντομον

Ἦχος λ/π Βου

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.506*

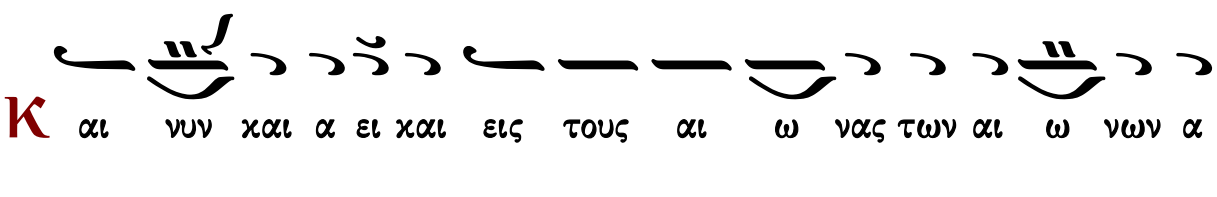

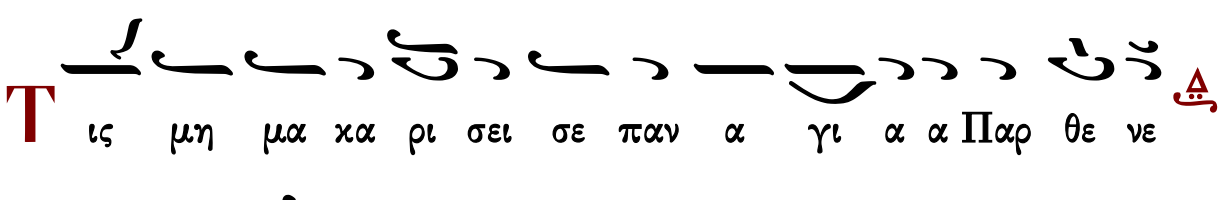

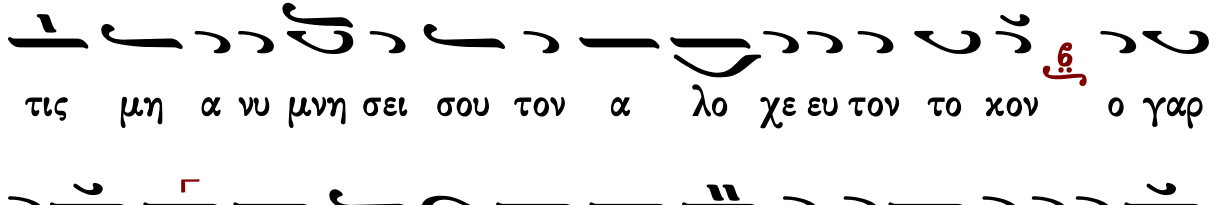

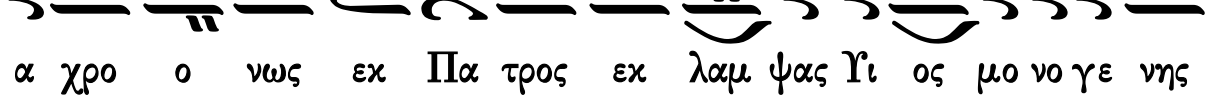

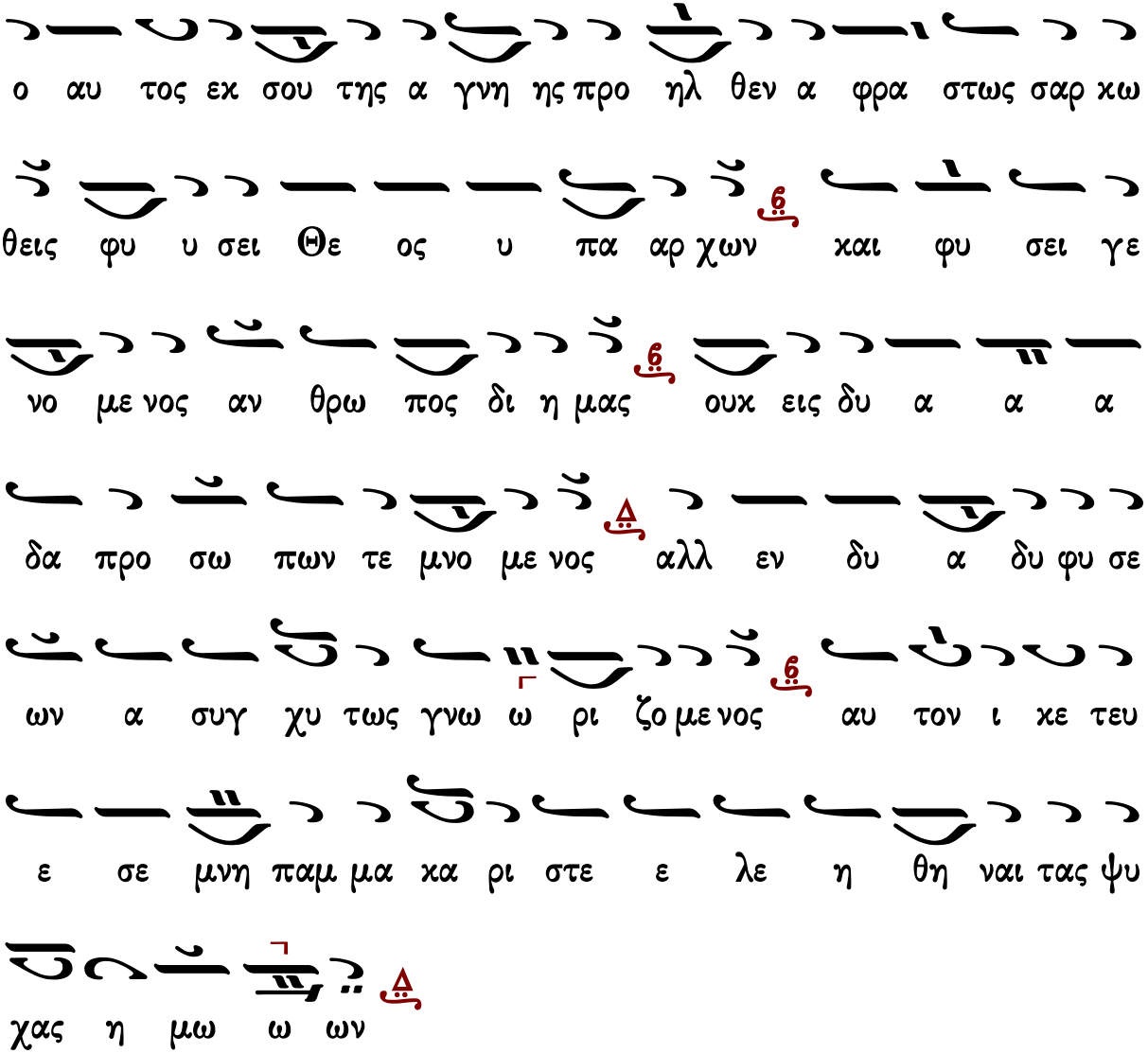

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος λ ⸗ Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.13*

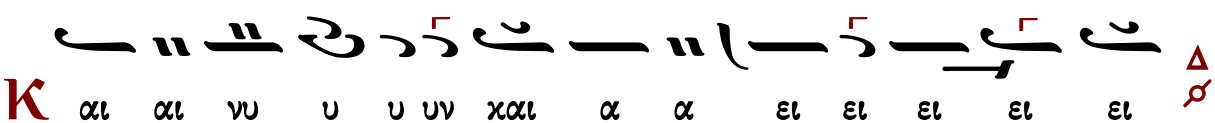

ψας Υι υι υι ο ο ο ος μο ο ο ο νο ο γε ε νη

α τρο ο ο ο ος ε εχ λα α α α α α α αμ

γα αρ α α χρο ο ο ο νω ω ω ως ε εχ Πα α α

χε ευ το ον το ο ο ο ο ο ο χον ο

σει ει α νυ υ μνη η σει ει σου τον α λο ο ο ο

νε ε ε ε ε ε ε ε τι ις μη α νυ υ μνη η

σε παν α γι ι ι α α α Πα αρ θε ε ε ε

Τι ι ις μη η η η μα χα ρι ι σει ει

ω νω ω ω ω ω ων α α μην

χαι αι ει εις τους αι αι ω ω ω να ας των αι ω ω

ου σου ος ε εχ το αυ ο ης η η η η η η η

α θεν ηλ η ο προ ης η γνη α α α ης τη ου ου

ω ω ω ω χω αρ α σα ως ω ω ω στω α α α φρα

ε Θε ει σει υ υ υ φυ θεις ω χω αρ α σα

Θε υ υ υ υ υ υ υ υ ος ο ο ο ε

και χ π αρ χων α α α α πα υ ος ο

ος ο ο νο ε ε ε με ο ο νο γε σει υ υ φυ

ι ι ος ο ο πο θρω ανθρω α α α θρω ω ω ω αν α α α

ου ουκ εις δυ ι ι η η μας q π ι ι δι ι ι ι ι

ο ο ο μνο τε πων ω ω ω ω προσ δα α α α

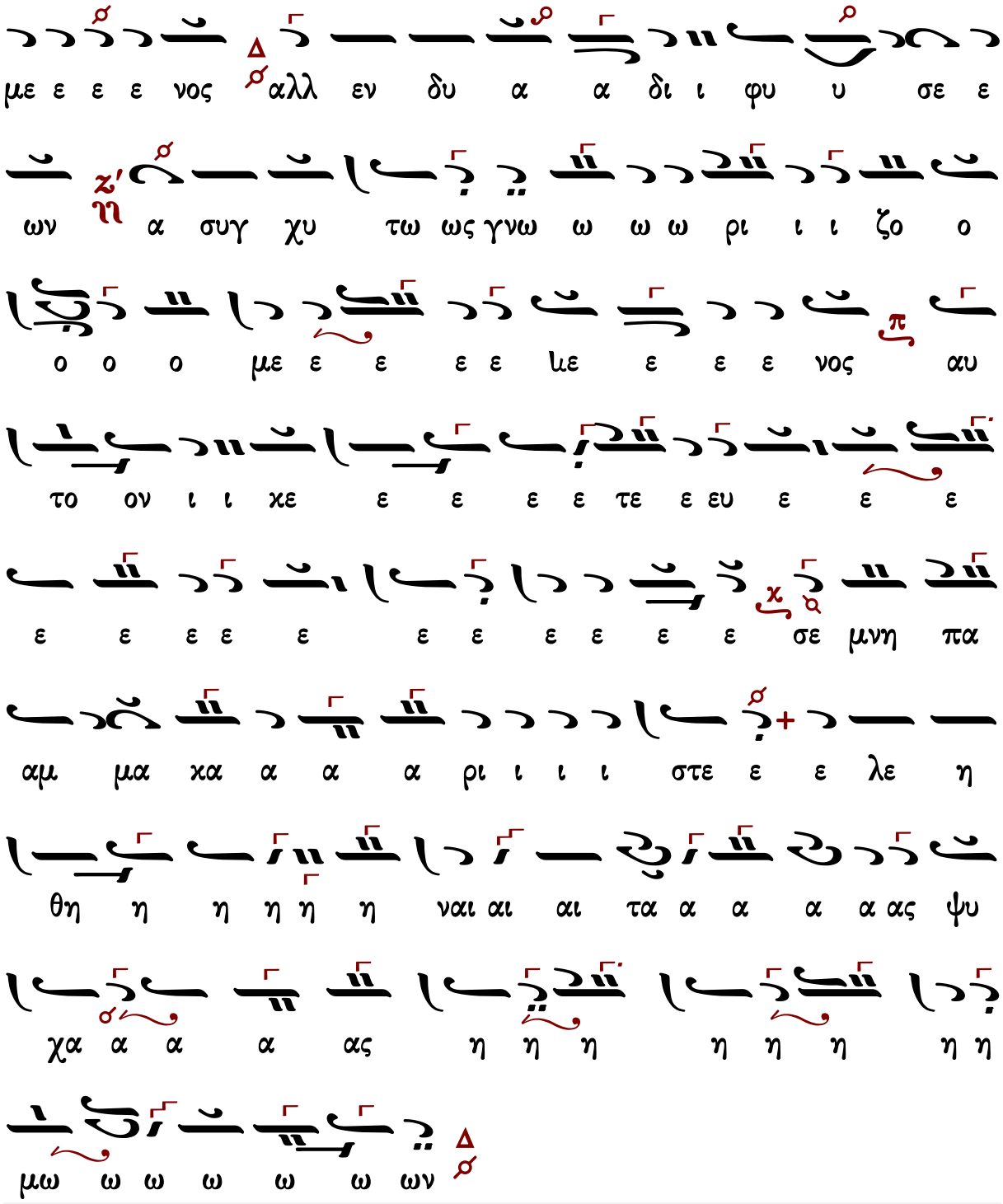
με ε ε ε νος αλλ εν δυ α α δι ι φυ υ σε ε
ων α συγ χυ τω ως γνω ω ω ω ρι ι ι ζο ο
ο ο ο με ε ε ε ε με ε ε ε νος αυ
το ον ι ι χε ε ε ε ε τε ε ευ ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε σε μνη πα
αμ μα χα α α α ρι ι ι ι στε ε ε λε η
θη η η η η η ναι αι αι τα α α α α ας ψυ
χα α α α ας η η η η η η η η η
μω ω ω ω ω ω ων

ἀργοσύντομον

Ἦχος λ̇ π̇ ⸏ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.101*

Κ αι νυ υν χαι αι αι α α ει χαι εις του ου

ου ους αι ω ω ω ω νας των αι ω ω ω νων α

α α μην

Τ ις μη μα χα ρι σει σε παν α γι ι α α α α

Παρ θε ε ε ε νε τις μη α νυ μνη η σει ει ει

σου τον α λο ο ο ο χε ε ευ τον το ο ο ο ο

χον ο γαρ α χρο νως εκ Πα τρος εκ λα αμ ψας Υι

ο ος μο ο νο ο ο γε ε νης ο αυ τος εκ σου

ου τη ης α α α γνη η η ης προ η η η ηλ θεν

α φρα α α στω ω ως σαρ χω ω ω θεις φυ υ

σει ει Θε ε ε ο ο ο ο ος υ πα α αρ χων και

φυ σει γε νο ο με ε ε νος α αν θρω ω ω πος

δι ι ι ι ι η η η μας ου ου ου χ εις δυ α

α δα προ οσ ω ω ω ω πων τε μνο ο ο ο με ε ε

νος αλλ εν δυ α α δι φυ υ σε ε ε ων α

συγ χυ τως γνω ω ω ρι ζο ο ο ο με ε ε

νος αυ τον ι ι κε ε τε ε ευ ε σε μνη

Πα αμ μα κα α α ρι ι ι στε ε λε η

θη ναι τα α α ας ψυ χα α ας η η η μω ω ω

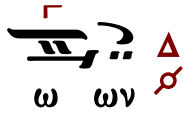

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἀργοσύντομον

Δογματικὸν Θεοτοκίον ἀργοσύντομο

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ20*

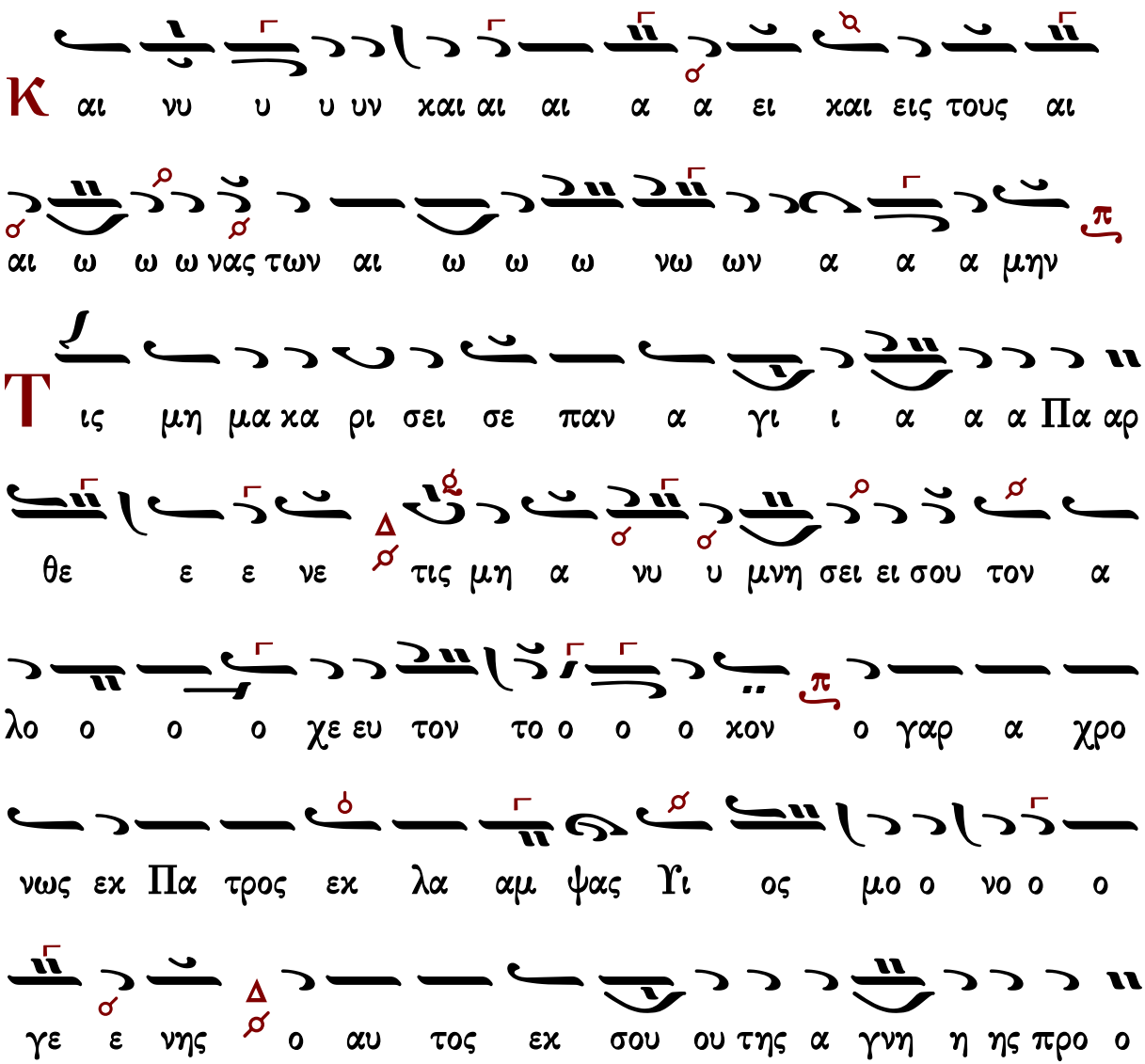

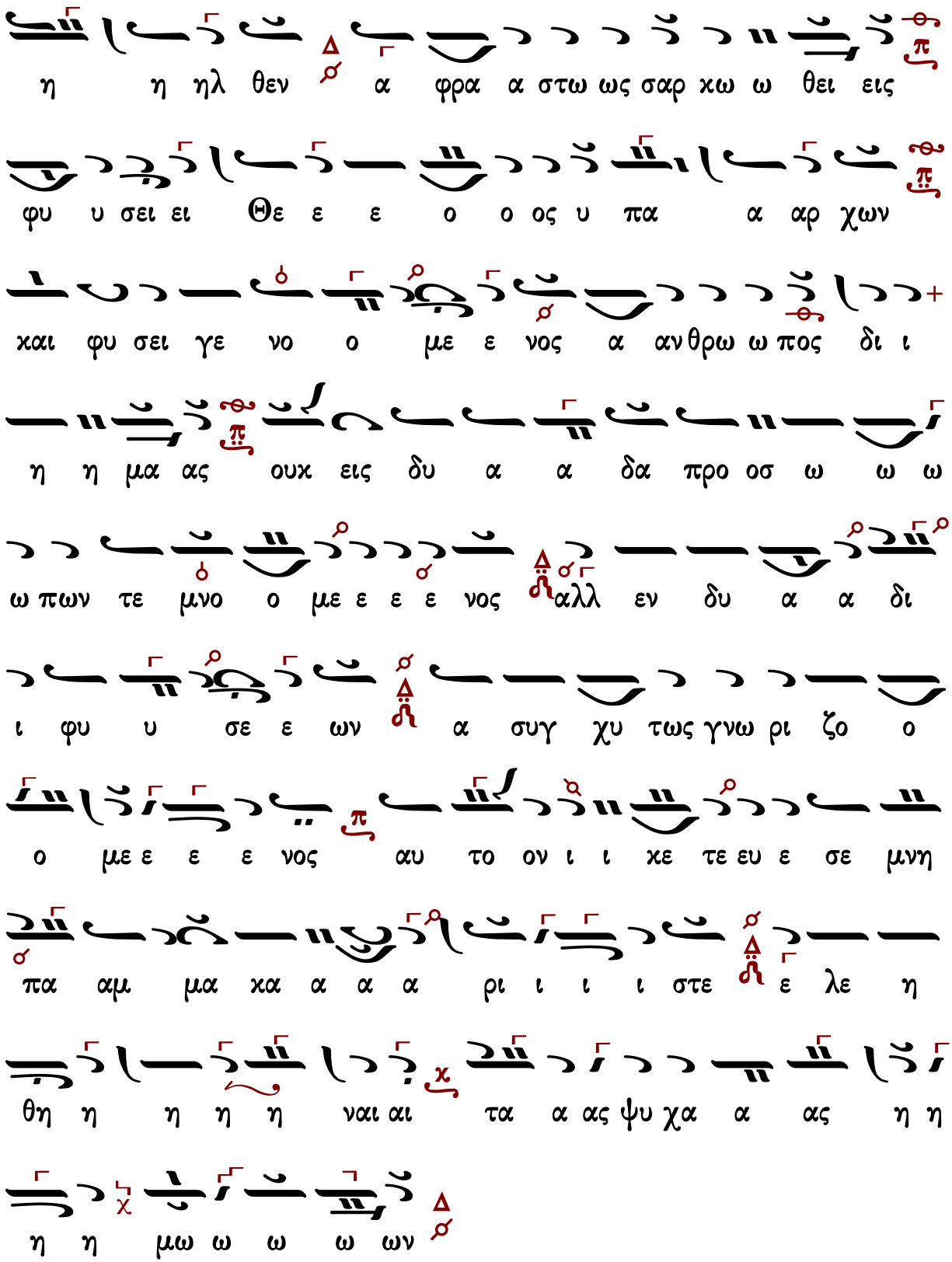
η η ηλ θεν α φρα α στω ως σαρ χω ω θει εις
φυ υ σει ει Θε ε ε ο ο ος υ πα α αρ χων
χαι φυ σει γε νο ο με ε νος α αν θρω ω πος δι ι
η η μα ας ουκ εις δυ α α δα προ οσ ω ω ω
ω πων τε μνο ο με ε ε ε νος αλλ εν δυ α α δι
ι φυ υ σε ε ων α συγ χυ τως γνω ρι ζο ο
ο με ε ε ε νος αυ το ον ι ι κε τε ευ ε σε μνη
πα αμ μα κα α α α ρι ι ι ι στε ε λε η
θη η η η η ναι αι τα α ας ψυ χα α ας η η
η η μω ω ω ω ων

Δογματικὸν Θεοτοκίον σύντομο

Ἦχος λ/π ⸏ Βϋ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ136*

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων α

μην

Τ ις μη μα κα ρι σει σε παν α γι α α Παρ θε νε

τις μη α νυ μνη σει σου τον α λο χε ευ τον το κον ο γαρ

α χρο ο νως εκ Πα τρος εκ λαμ ψας Υι ος μο νο γε

νης ο αυ τος εκ σου της α γνη ης προ ηλ θεν α φρα στως

σαρ κω θεις φυ υ σει Θε ος υ παρ χων και φυ σει

γε νο με νος αν θρω πος δι η μας ουκ εις δυ α α α

δα προσ ω πων τε μνο με νος αλλ εν δυ α δι φυ σε ων

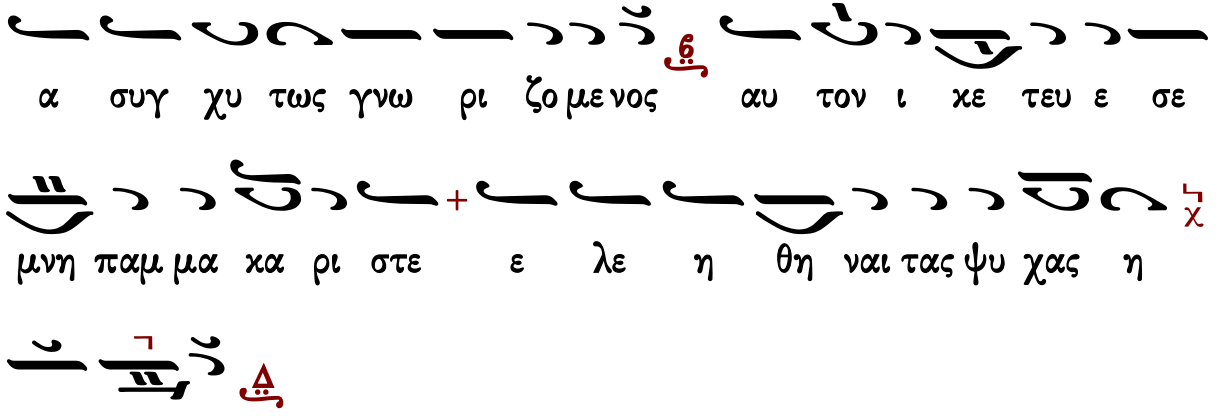

Γαβριήλ Κουντιάδου

ἀργοσύντομον

Ἦχος λ πλ. Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.106*

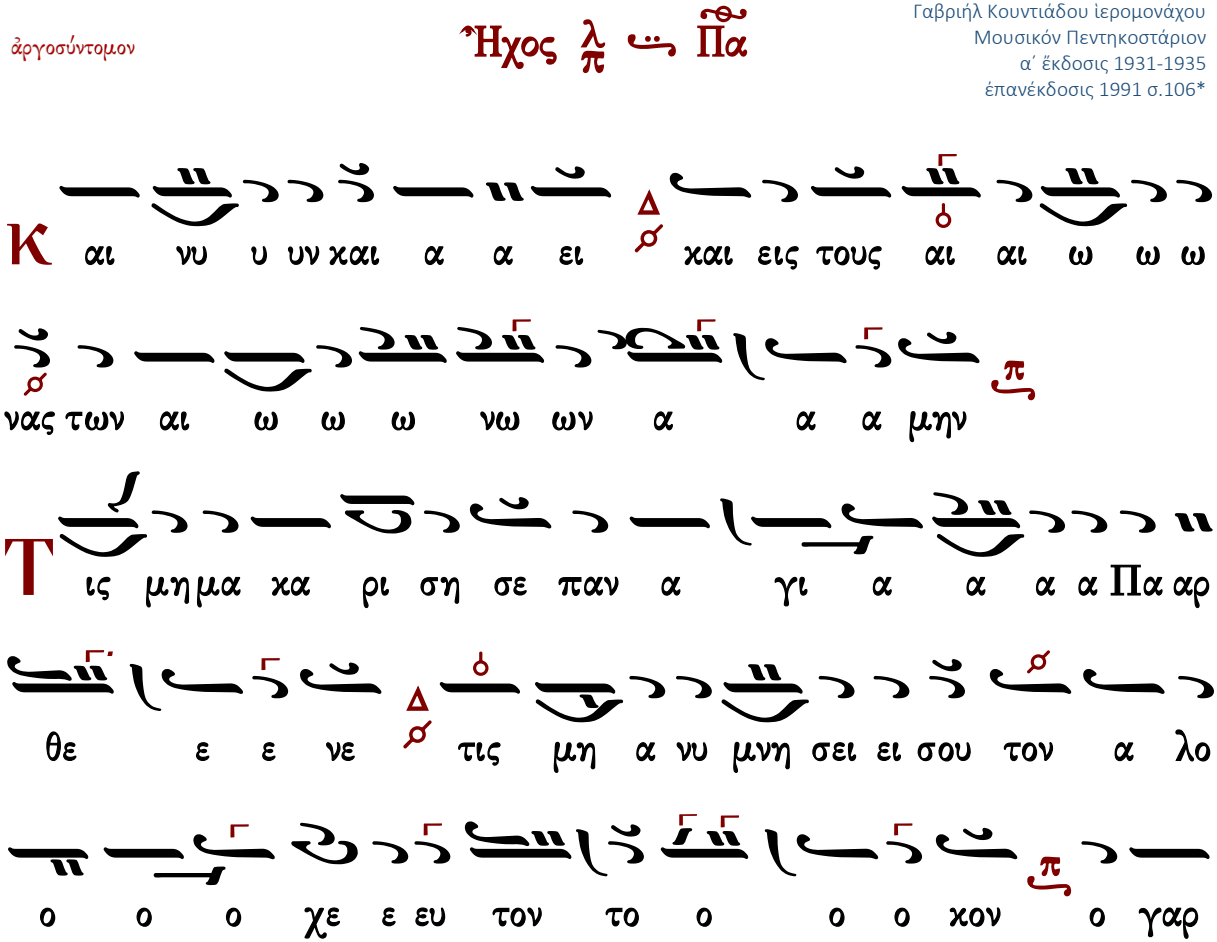

α χρο νως εκ Πα τρος εκ λα αμ ψας Υι ο ος μο ο

νο ο ο γε ε νης ο αυ τος εκ σου ου τη ης α α

α γνη η ης προ ο η η ηλ θεν α φρα α α στως σα

αρ χω ω ω θεις φυ υ σει ει Θε ε ε ο ο ος υ

πα α αρ χων και φυ σει γε νο ο με ε ε νος

α αν θρω ω ω πος δι ι η η η η μας ουκ

εις δυ α α δα προ οσ ω ω ω ω πων τε μνο ο

ο ο με ε ε ε νος αλλ εν δυ α δι φυ υ σε

ε ε ων α συγ χυ υ υ τως γνω ω ω ρι ζο ο με

ε ε νος αυ το ον ι ι κε ε τε ε ευ ε

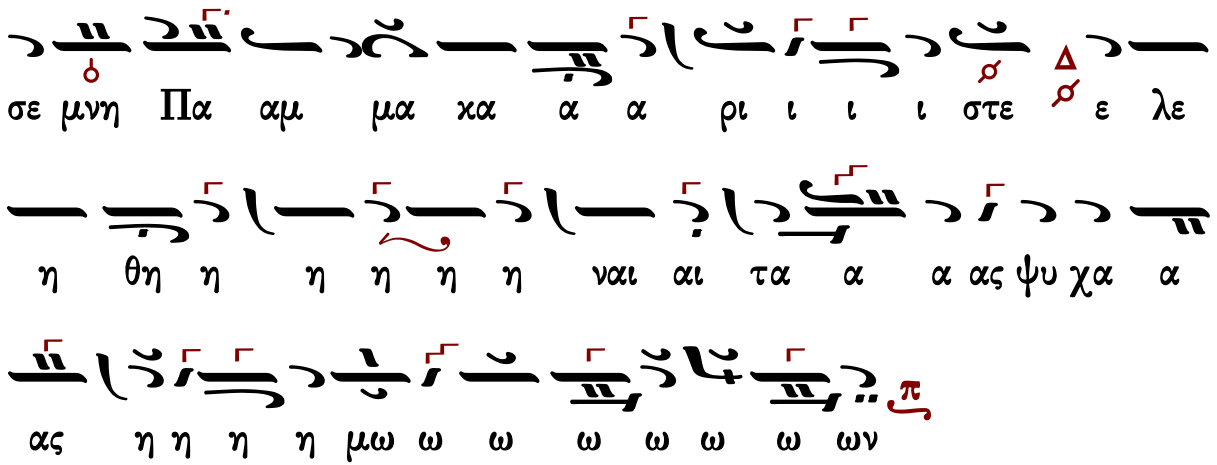

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου

ἀργοσύντομον

Ἦχος λ π Πα

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.71*

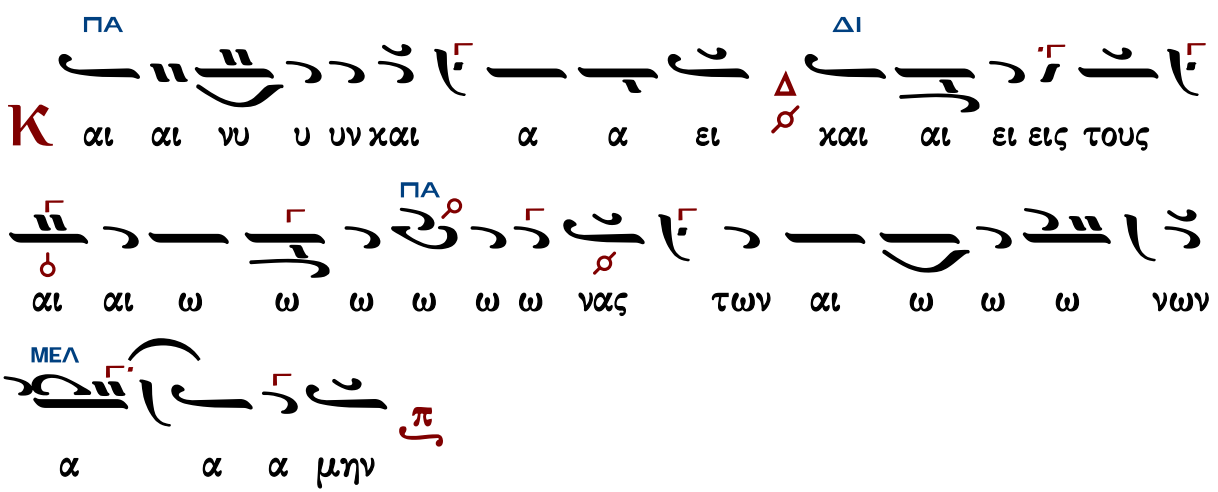

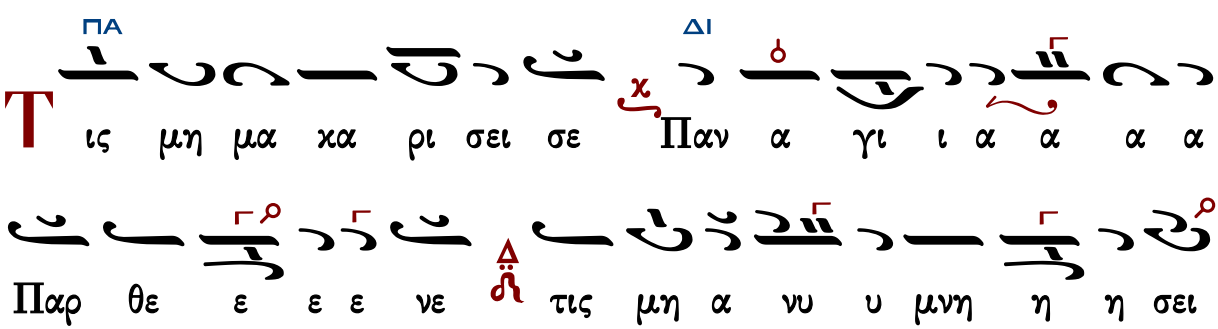

ΠΑ

ει ει σου τον α λο ο ο ο χε ε ευ τον το ο

ΜΕΛ ΠΑ ΔΙ

ο ο ο χον ο γαρ α χρο νως εκ Πα τρος εκ λα

ΠΑ ΔΙ

αμ ψας Υι ο ος μο ο νο ο ο γε νης ο αυ τος

ΠΑ

εκ σου ου της α γνη η η ης προ ο η η η ηλ θε

ΝΗ

α φρα α α στως σα αρ χω ω ω θεις φυ υ σει Θε

ΖΩ ΜΕΛ ΔΙ

ο ο ο ος υ πα α αρ χων και φυ σει γε νο

ΠΑ

ο με ε ε νος α αν θρω ω ω πος δι ι ι ι

ΜΕΛ ΚΕ

ι η η η η μας ουκ εις δυ α α δα α

ΔΙ

προ σω ω ω ω πων τε μνο ο ο ο ο ο με ε ε

ΠΑ

νος αλλ εν δυ α α δι φυ υ σε ε ε ων α

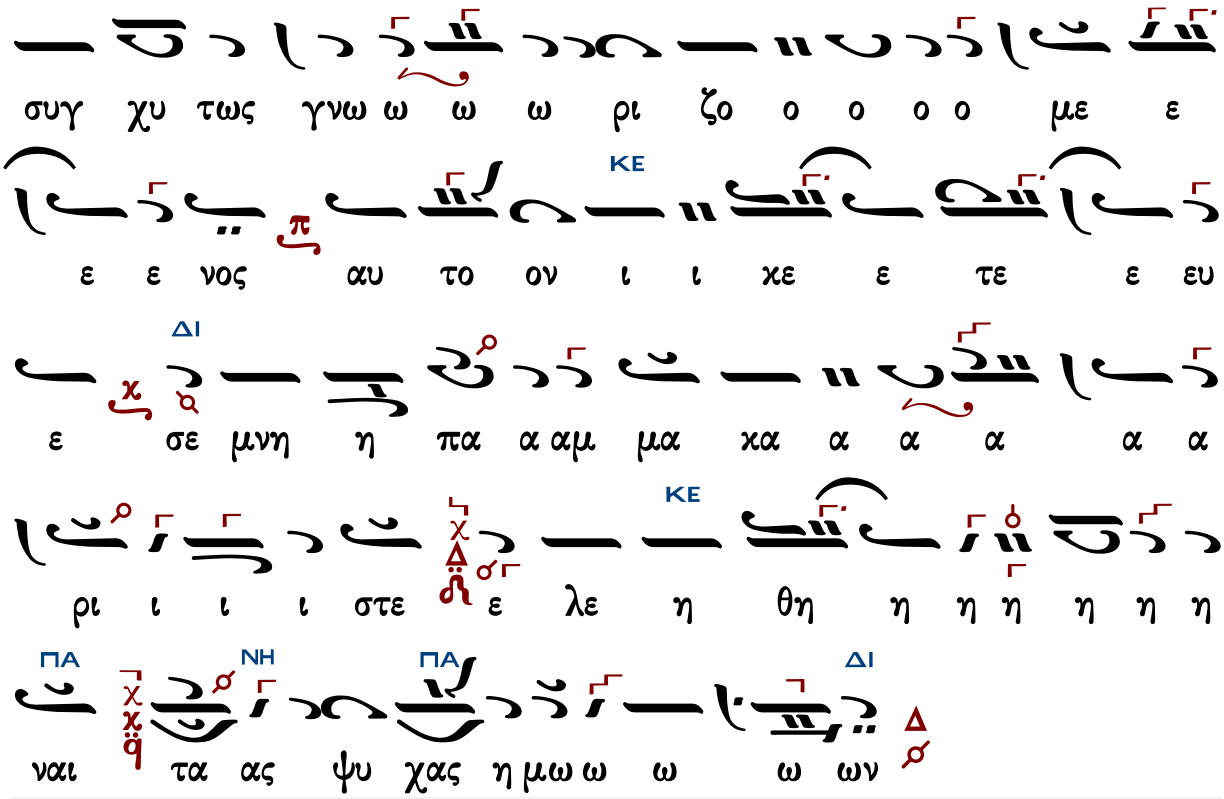

Ἐπιλύχνιος Εὐχαριστία

Μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος Δι

Πανδέκτη - Εσπερινός
1850 σ.213*

α να α α α α του ου ου Πα α τρο ος ου ου

ου ρα α α α νι ι ι ι ι ου ου ου ου

α α α α γι ι ι ι ι ου ου μα α α κα

α ρο ο ο ος Ι ι ι ι η η η η σου ου ου

ου ου ου Χρι ι ι ι στε ε ε ε ελ θο ο ο

ον τες ε ε πι τη η η ην η η η η λι ι

ι ι ι ου ου δυ υ υ υ σι ι ι ιν ι ι δο ο

ο ον τε ε ε ες φω ω ω ω ω ως ε ε σπε

ε ε ρι ι νο ο ο ον υ υ μνου ου ου με ε ε εν

Πα α α α τε ε ε ε ρα α α α α

α α αι αι αι αι χαι ον ο ο ο ο υι υι υι Υι

μα ευ ε ε ε Πνε ον ο ο ο ι ι ι γι α

ο ο ι ι ι ξι α α α ον ο ε ο Θε α α

α πα ε ε ε εν ε ε ε σε ον ο ο

ι οι ροι αι αι αι χαι ι ι ι ι σι ι ι α α α

ω φω αι αι αι υ υ υ υ μνει ει ει σθαι αι αι οις ιο ιο οι

αις αι αι ι ι σι αι αι αις αι αι αι ναι ω ω

υ ι δι ι δου ους δι ο ο ο ο ην η η ω ω ω ζω ου

ου ου ου ου ε ε ε ε Θε ε ε ε υι Υι

ι ι ο ο ο ο ο ο ο ο χο ο ο σμος

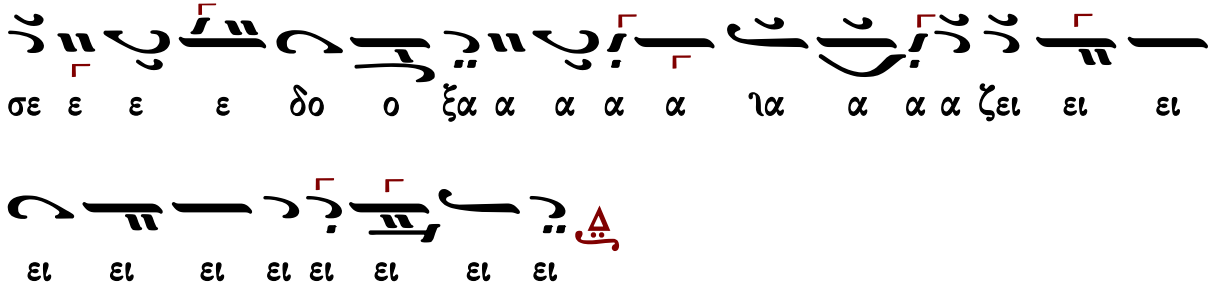

Ἰωάννου Σακελλαρίδου

Ἦχος Δι

Μουσικός Πανδέκτης
Εσπερινός-Απόδειπνον
«ΖΩΗ»1977 σ.33#

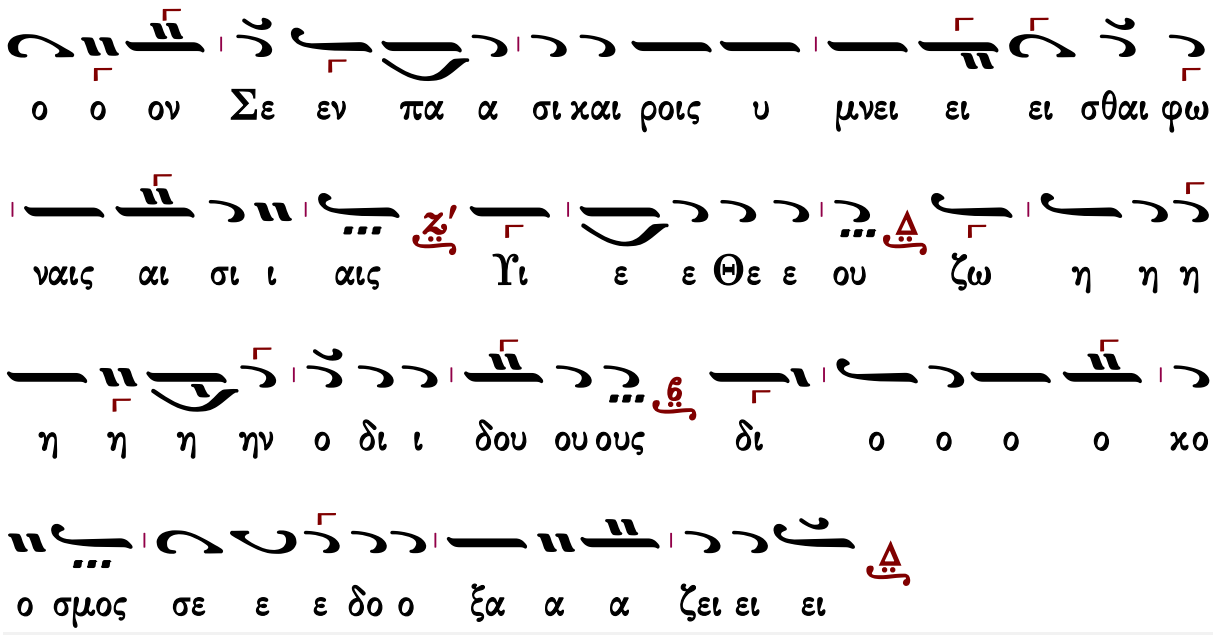

Γεωργίου Τσατσαρώνη

Ἀργοσύντομον

Ἦχος Δι

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Βυζαντινός Ἑσπερινός
1993 σ.167*

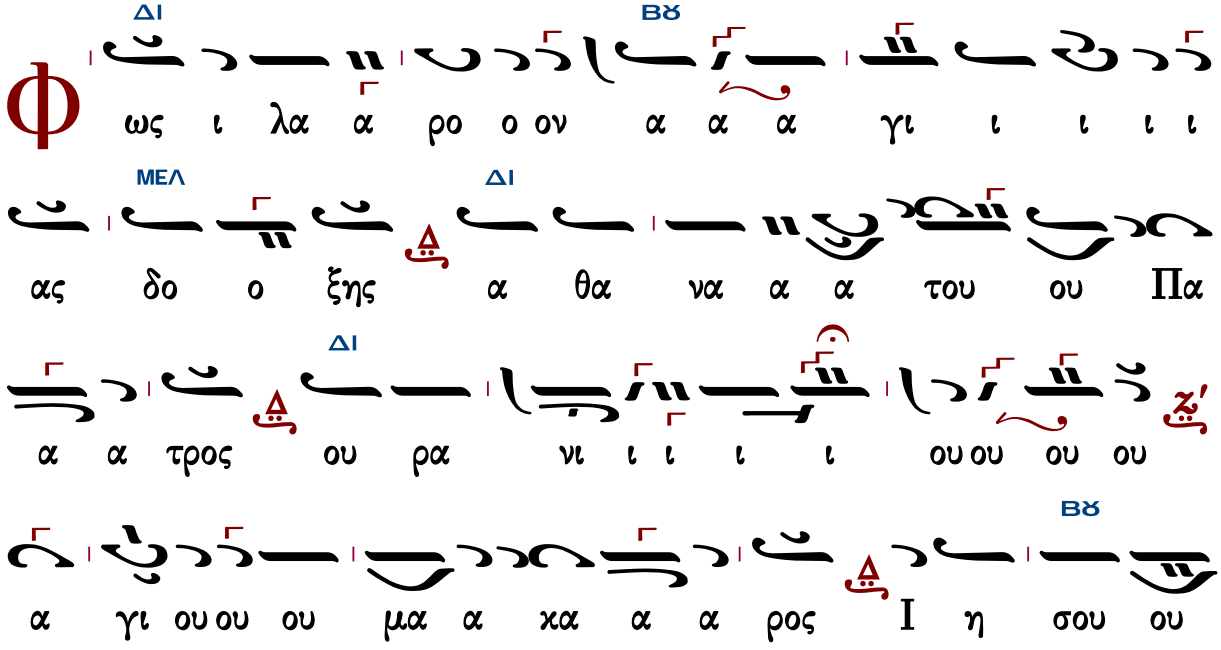

ΜΕΛ

ου Χρι ι ι ι ι στε ελ θο ο ον τες ε

ΔΙ ΓΑ

πι ι τη η ην η η η λι ι ι ου ου δυ υ υ σιν

ΔΙ

ι δο ον τε ες φω ως ε ε σπε ε ρι ι ι ι

ΔΙ

νο ον υ υ μνου ου ου ου ου ου με ε ε εν Πα

ΒΘ

τε ε ε ε ρα α Υι υι υι ον χαι α α γι

ΔΙ

ι ον Πνε ε ε ευ μα α Θε ε ε ον α α

ΒΘ

ξι ι ι ο ο ο ο ον σε ε ε εν πα α σι

ΔΙ ΜΕΛ

ι ι χαι αι αι ροι οι οις υ μνει ει σθαι φω ναις

ΔΙ

αι αι αι σι ι ι ι αις Υι υι ε Θε ου ζω

ω ω η η η ην ζω η η η η ην ο δι

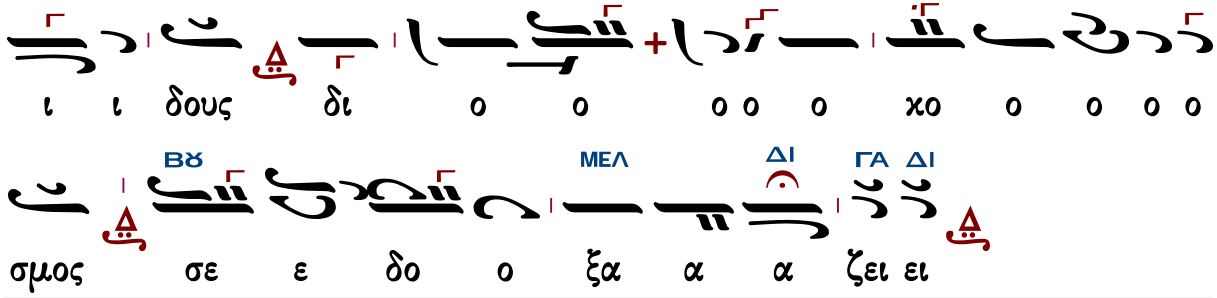

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ἦχος Δι

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία
Τόμος α΄ Ἑσπερινὸς
Θεσσαλονίκη 1986 σ.309*

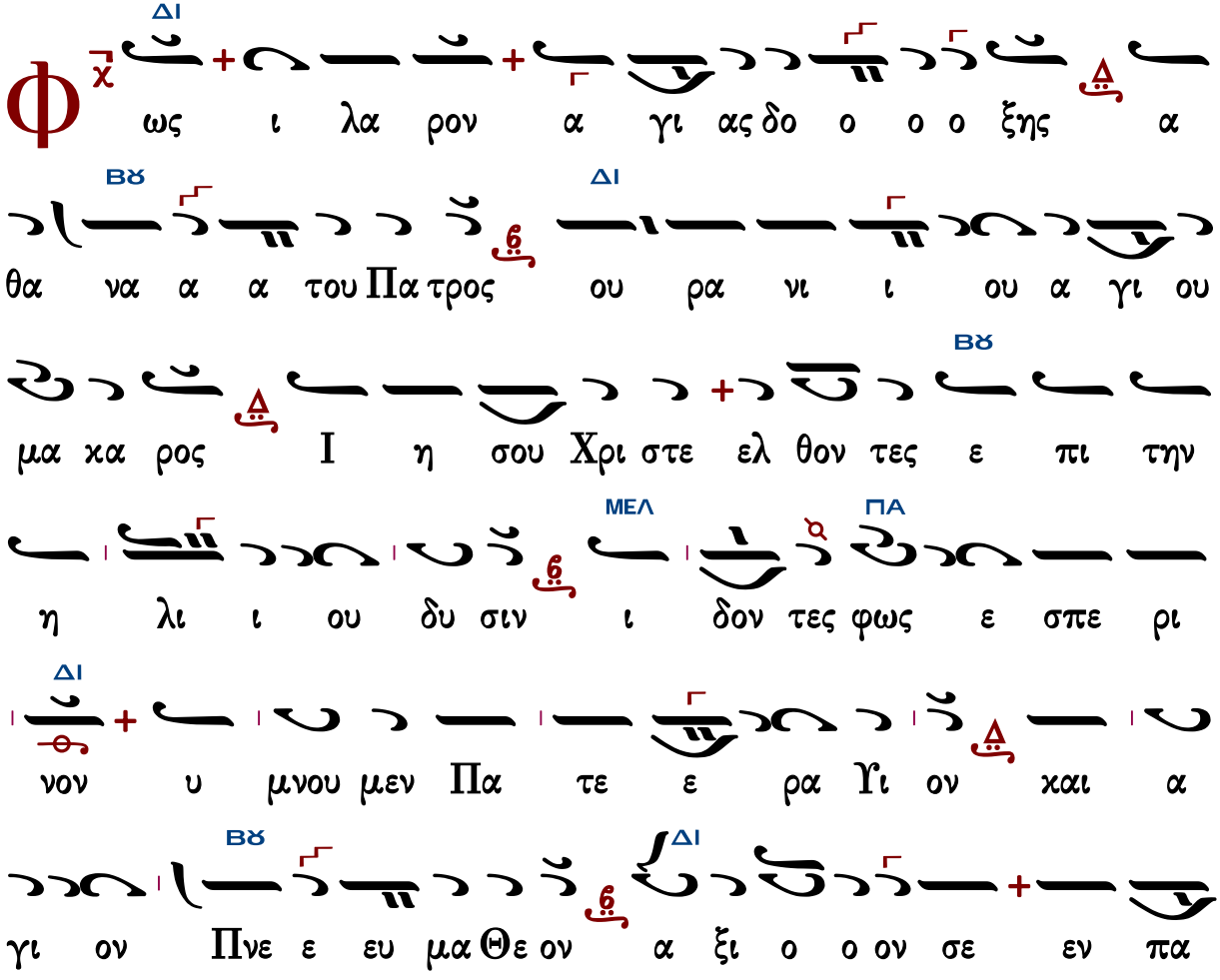

Θὶς τὴν Λιτὴν

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Δι

Μουσική Κυψέλη Β΄
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.114/470*

ω ω νυ υ υ υ μον τον Βα σι λει ει

ο ον της βα σι λει ει α ας τον φερ ω ω νυ

υ υ υ μον και Ι ω αν νην τον ο ον τως

χα ρι τω ω ω νυ υ υ υ μον τους της σο

φι ι ι ι ας βυ υ θους του Πνευ μα τος τα α ρει ει ει

θρα τα ω κε α α α νει ει ει ει α

τας πη γας τας α ει ει ει ει βλυ ζου ου σας το

υ υ υ δωρ το ζω ω ω ων το αλ λο ο με ε

ε ε νον τους δι αυ γει εις μα α αρ γα

ρι ι ι τα ας τους ε πι γει ους φω ω στη η η

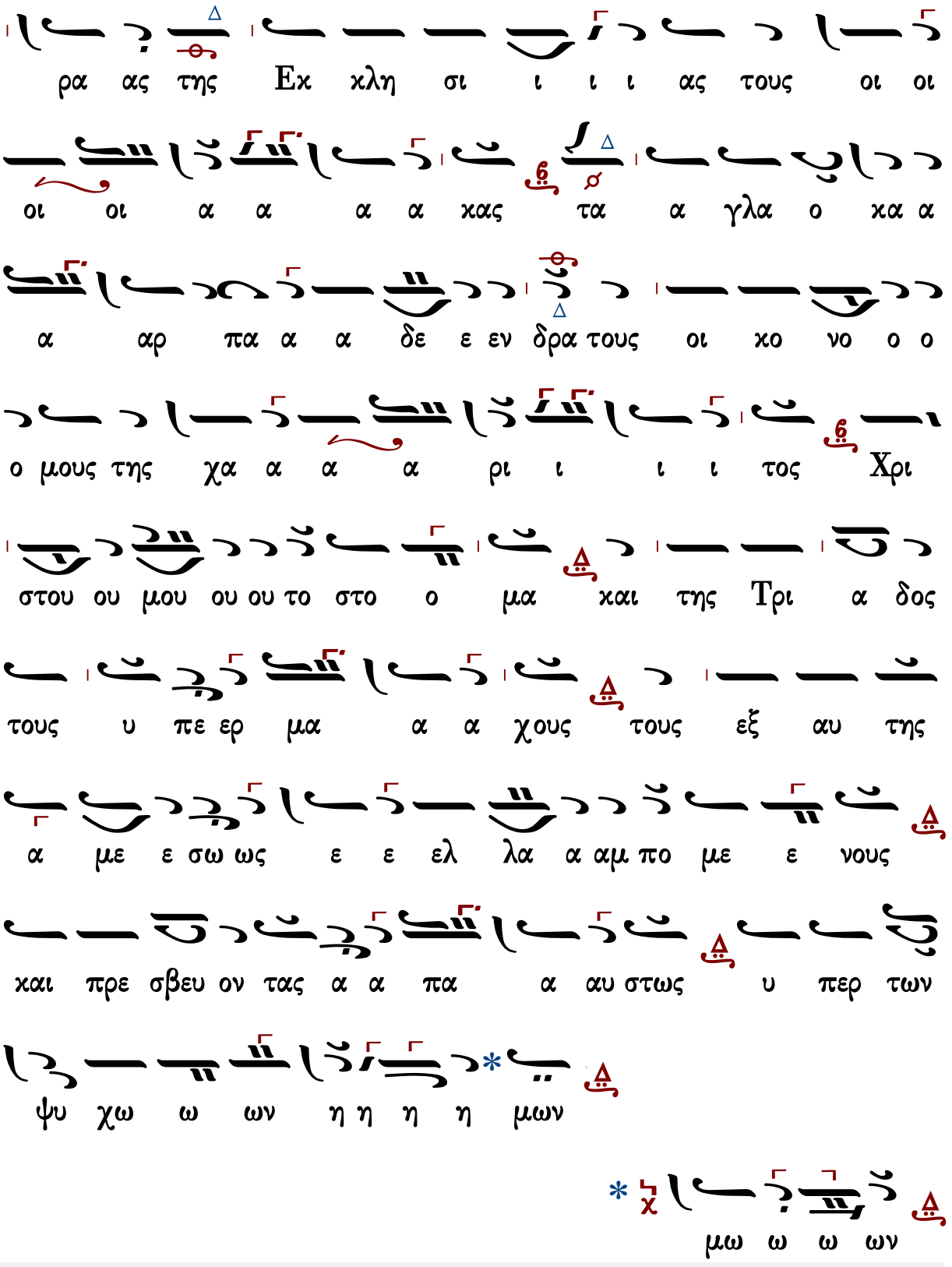
μων η η η η ων ω ω ψυ χω
πα α αυ στως υ περ των και πρε σβευ ον τας α α
χους τους εξ αυ της α με ε σω ως ε ε ελ λα α αμ πο με ε νους
στου ου μου ου ου το στο ο μα και της Τρι α δος
τους υ πε ερ μα α α
α αρ πα α α δε ε εν δρα τους οι χο νο ο ο
ο μους της χα α α α ρι ι ι ι τος Χρι
οι οι α α α α χας τα α γλα ο κα α
ρα ας της Εκ κλη σι ι ι ι ας τους οι οι
μω ω ω ων

Ἦχος Δι

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.484*

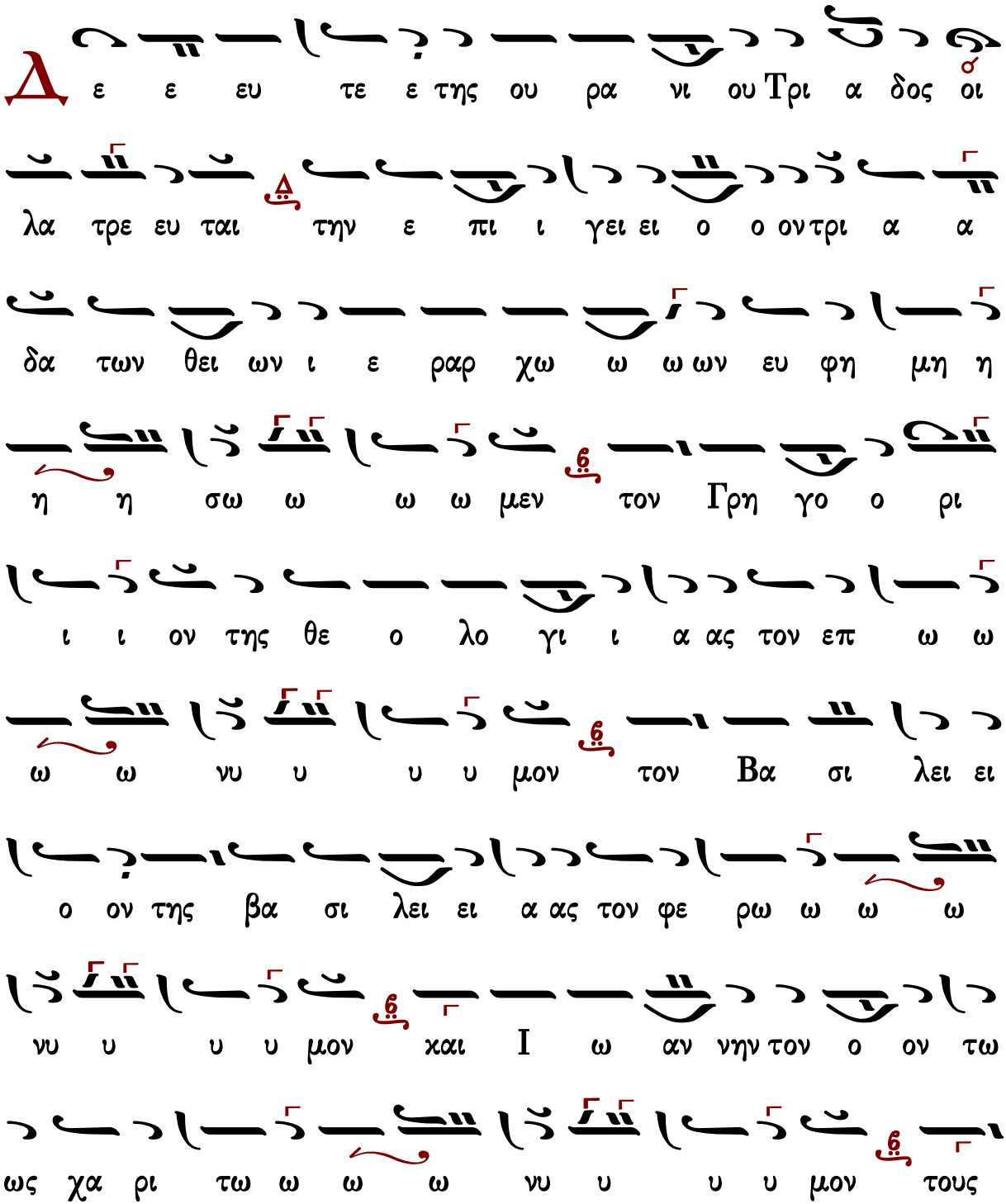

της σο φι ι ι ι α ας βυ υ υ θους του Πνευ μα

τος τα α ρει ει ει θρα τα ω κε α α α α νει

ει ει ει α τας πη γας τας α ει ει ει βλυ ζου

ου σας το υ υ δωρ το ζω ω ω ων το αλ λο ο

ο ο με ε ε ε νον τους δι αυ γεις μα α

αρ γα α α ρι ι ι τα ας τους ε πι γει ους

φω ω στη η η ρα ας της Εκ κλη σι ι ι ι ας τους

οι οι οι οι α α α α καις τα α γλα ο ο

κα α α αρ πα α α δε ε εν δρα α τους οι κο

νο ο ο ο μους της χα α α α ρι ι ι ι τος

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2001 σ.391/389*

Ἦχος Δι

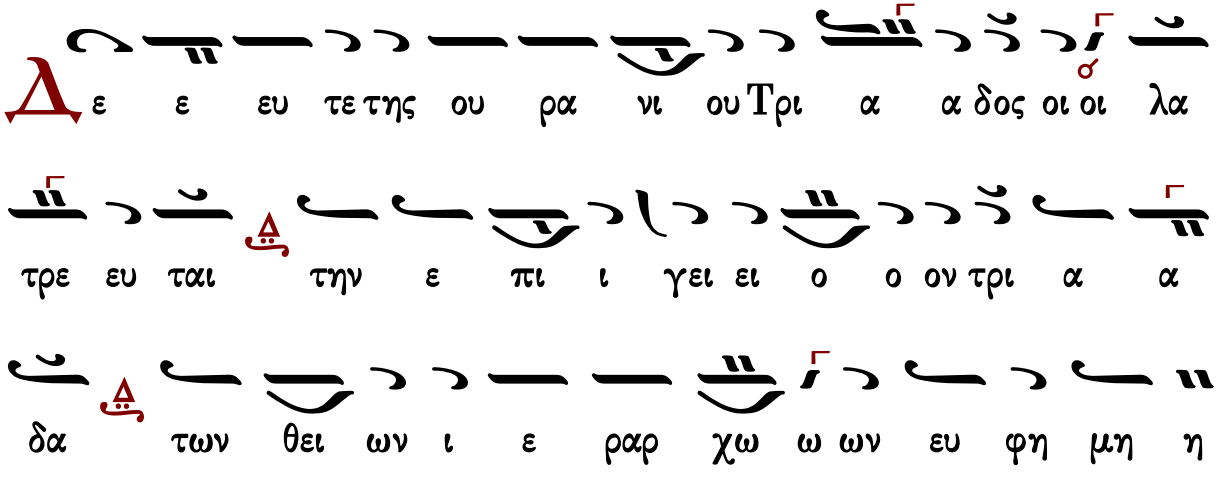

η σω ω ω ω μεν τον Γρη γο ο ρι ι ον της θε

ο λο γι ας τον ε πω ω ω νυ μον τον Βα

σι λει ει ον της βα σι λει ας το ον φε ρω

ω ω νυ υ υ υ μον και Ι ω αν νην τον ο

ον τω ως χα ρι τω ω ω νυ υ υ υ μον τους της σο

φι ι ι ας βυ υ θου ους του Πνευ μα τος τα α ρει ει ει

θρα τα ω κε α α α α νι ι ι ι α τας πη

γα ας τας α ει ει ει βλυ ζου ου σας το υ υ δωρ το

ζω ω ω ων το αλ λο ο ο ο με ε ε ε νον τους

δι αυ γει ει εις μαρ γα α ρι ι ι τα ας τους

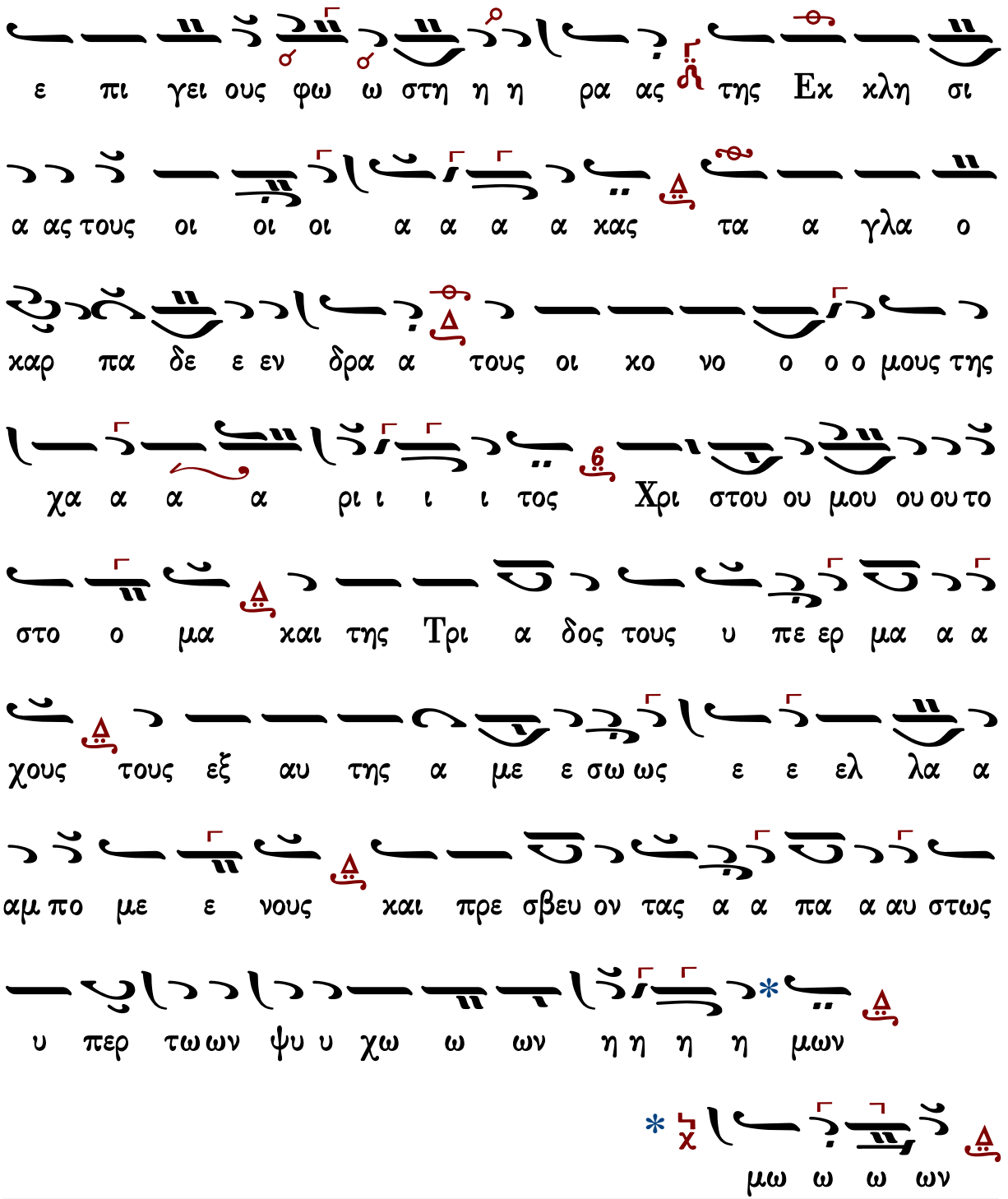

Ἀρτοκλασία

Θεοτόκε Παρθένε

Ἦχος λ π ϊ Κε

Πανδέκτη Εκκλ. Μουσικής
Δημοσθένους Παϊκόπουλου#

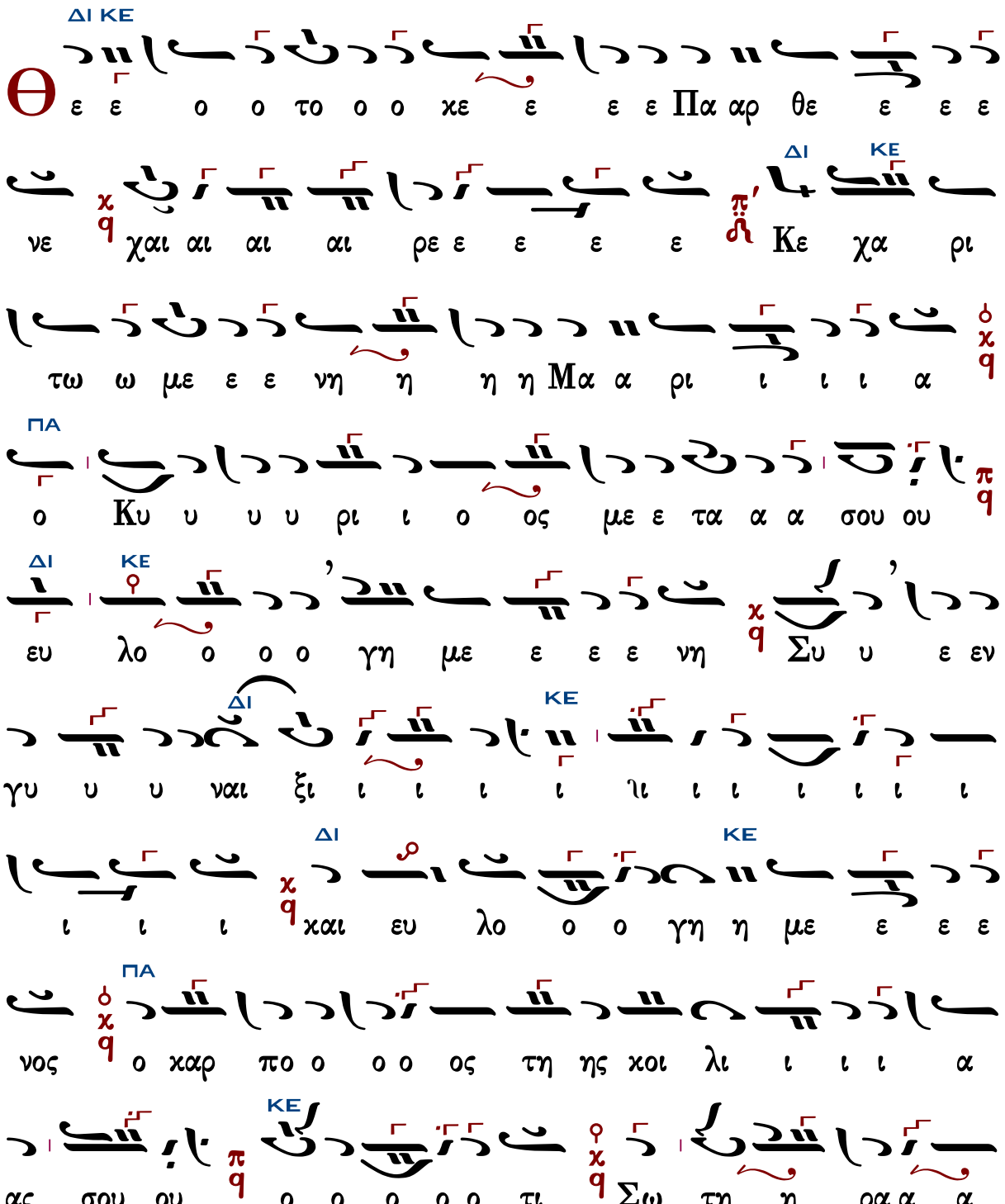

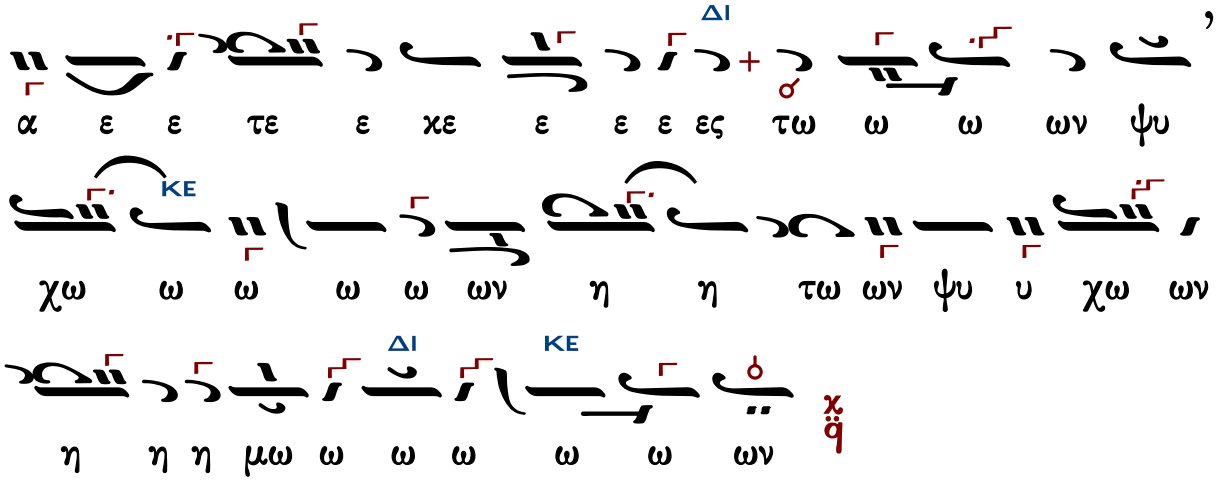

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ἡ συνέχεια Λουκᾶς Λουκᾶ

Γεωργίου Πρωγάκη

Μέλος στιχηραρικόν

Ἦχος λ ϋ Κε

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
τ.Α' Εσπερινός 1909 σ.130*

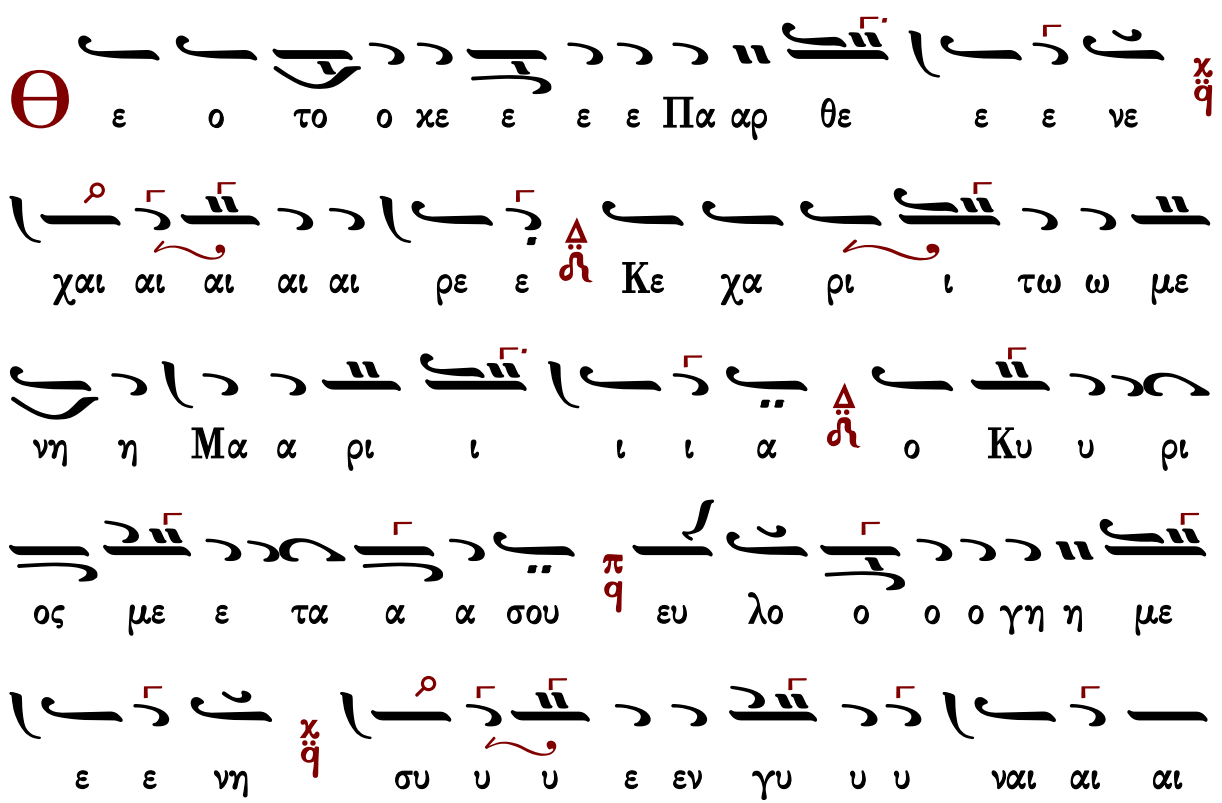

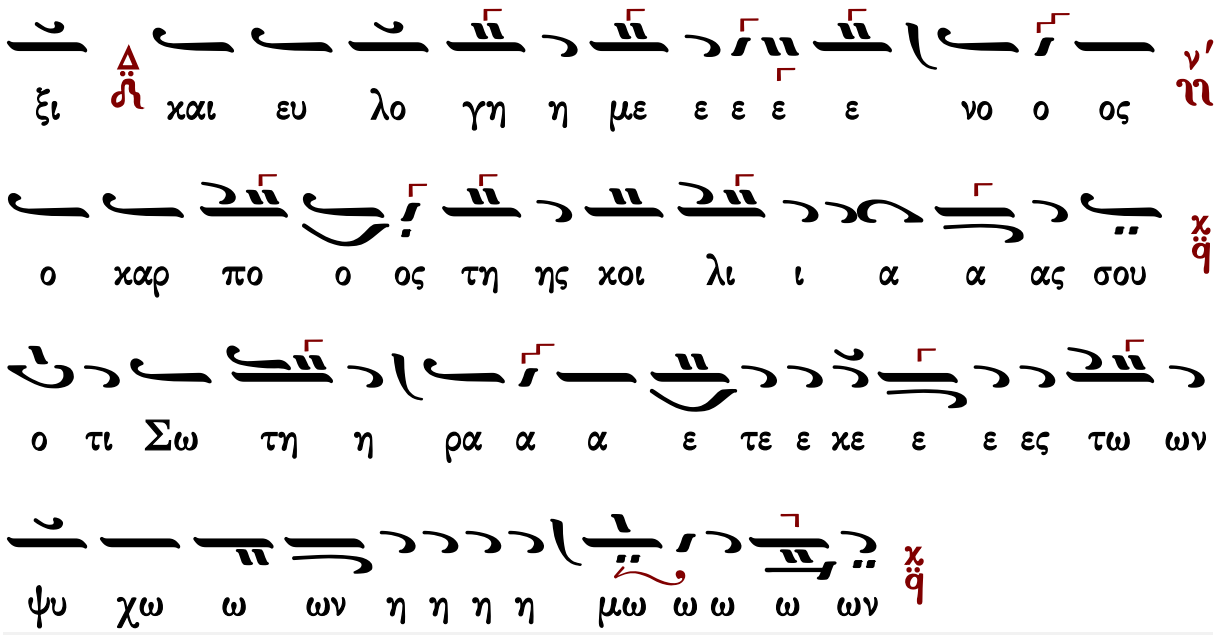

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ἡ συνέχεια Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἰωάσαφ Διονυσιάτου

Ἦχος λ π ἀ Κε

Αθωνική Μουσική
Ανδοδέσμη Εσπερινού
Ιερά Μονή Φιλοθέου
Άγιον Όρος, 1991 σ.362*

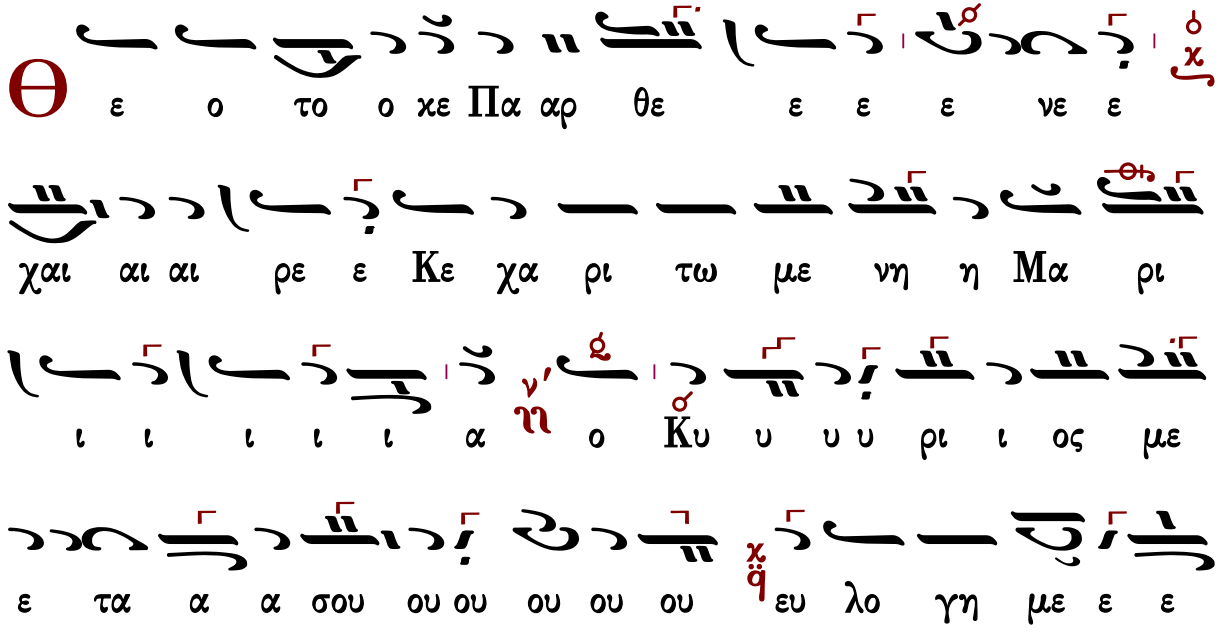

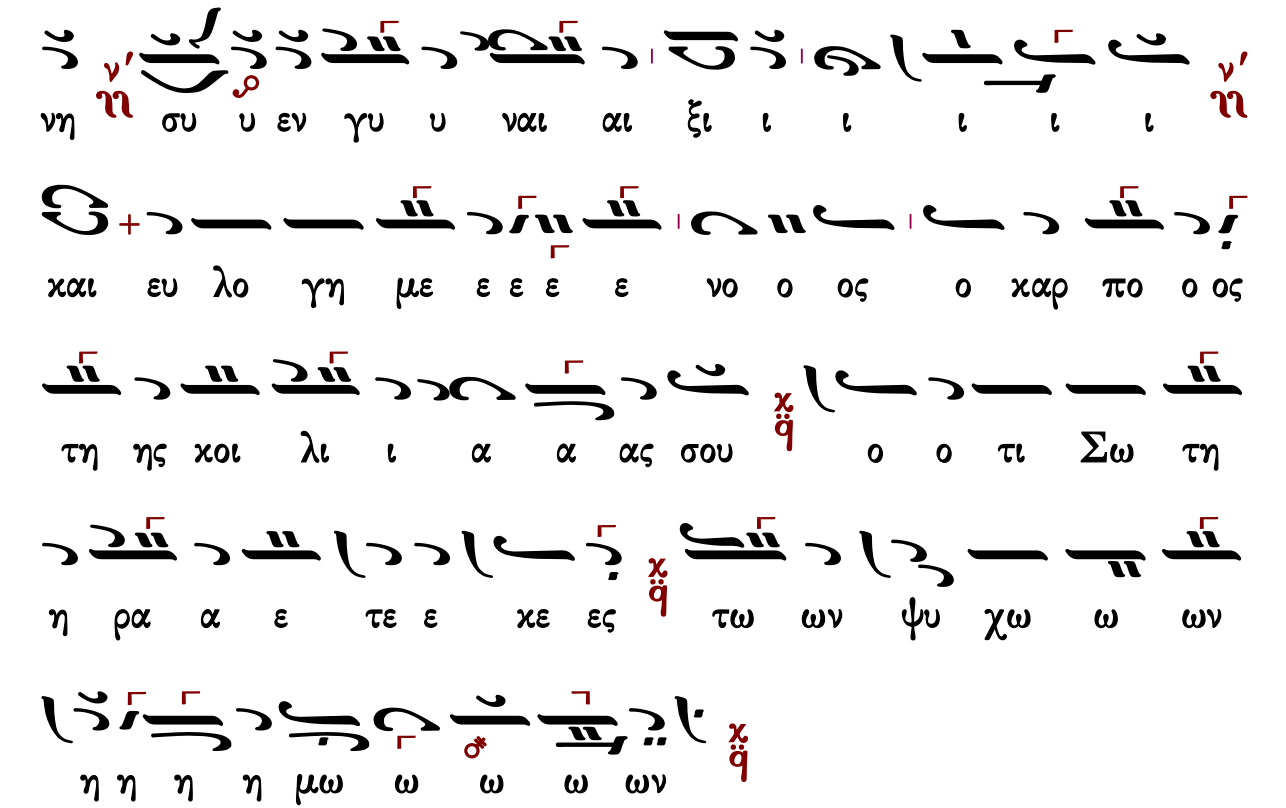

Ἀβραάμ Εὐθυμιάδη

Ὀκτάηχον

Ἦχος δ Πα

Ἀβραάμ Εὐθυμιάδη *

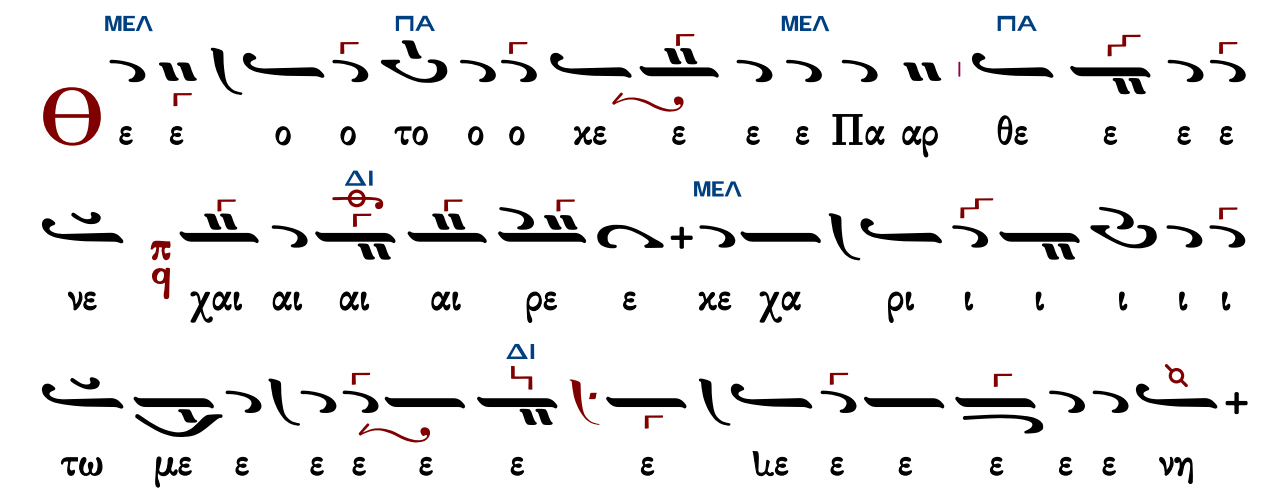

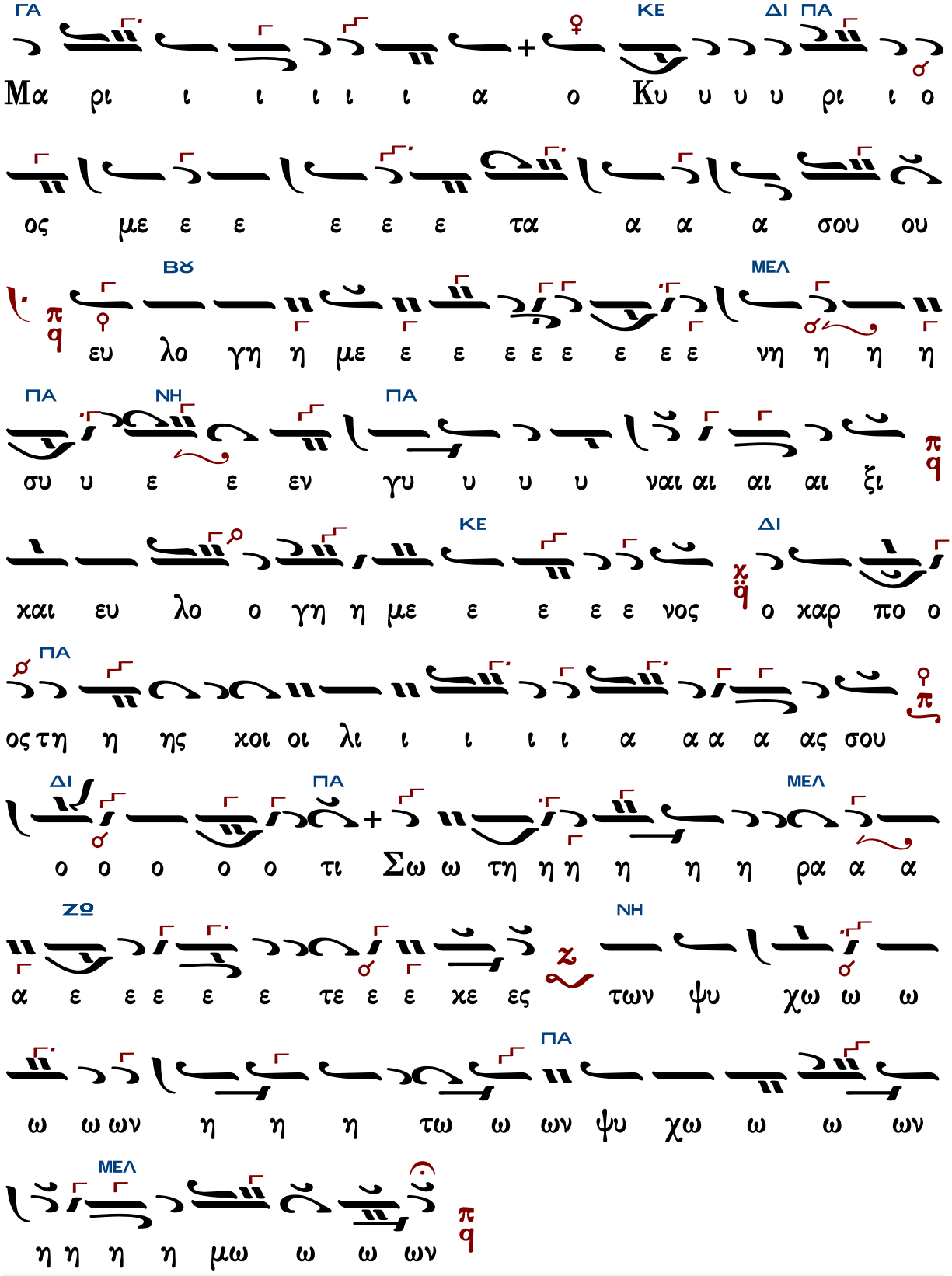
ΓΑ ΚΕ ΔΙ ΠΑ
Μα ρι ι ι ι ι ι α ο Κυ υ υ υ ρι ι ο
ος με ε ε ε ε ε τα α α α σου ου
ΒΧ ΜΕΛ
ευ λο γη η με ε ε ε ε ε ε ε ε νη η η η
ΠΑ ΝΗ ΠΑ
συ υ ε ε εν γυ υ υ υ ναι αι αι αι ξι
ΚΕ ΔΙ
χαι ευ λο ο γη η με ε ε ε ε νος ο χαρ πο ο
ΠΑ
ος τη η ης χοι οι λι ι ι ι ι α α α α ας σου
ΔΙ ΠΑ ΜΕΛ
ο ο ο ο ο τι Σω ω τη η η η η η ρα α α
ΖΩ ΝΗ
α ε ε ε ε ε τε ε ε χε ες των ψυ χω ω ω
ΠΑ
ω ω ων η η η τω ω ων ψυ χω ω ω ων
ΜΕΛ
η η η η μω ω ω ων

Ὀκτάηχον

Ἦχος δ πλ. Πα

Ἐλευθέριου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Α
1986 σ.345*

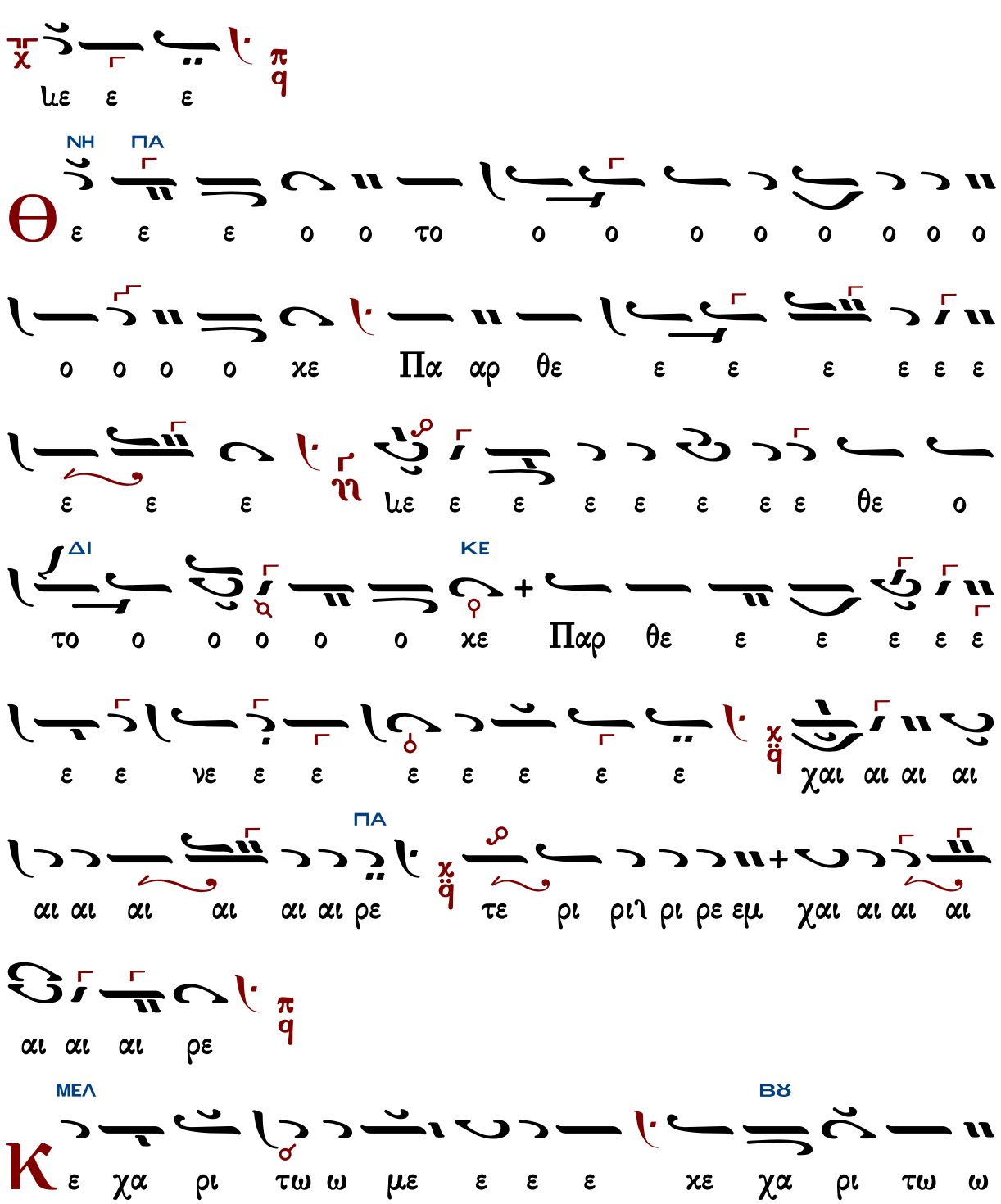

με ε ε ε ε ε ε ε ε νη τι ι ι ι
ΜΕΛ
τι ι ι ι τε ε ρι ρε ε ρι ρε ε ε ρι ρε τε ε ρεμ
χ
ΓΑ
αι αι αι αι αι αι αι ρε Μα ρι ι ι ι ι ι α
ΝΗ
ο Κυ υ ρι ος με τα α σου ου ου ου ου το ο το
ΓΑ
ο ο ο το ο το ο ο ο το ρο ο ρο τε ρε
ΝΗ
ΓΑ
ε ρι ρεμ τε ρε ρε ρι ρι ρι ρεμ χαι ρε συ εν γυ
ναι ξι
ΝΗ
ΔΙ
υ λο ο γη η με ε ε ε ε ε ε ε νη συ υ
ε ε εν γυ υ ναι ξι ι ι ι ι ι ι ι ι τι ι

ΝΗ
ΔΙ
ΠΑ
ΝΗ ΠΑ
ΚΕ
ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ἡ συνέχεια Λουκᾶς Λουκᾶ

Πλούσιοι

Γεωργίου Πρωγάκη

Ἦχος Γα

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Εσπερινός 1909 σ.131#

σον ται παν τος α γα θου

τὸ τρίτον

* ουκ ε λατ τω θη σον ται παν τος α γα θου ου

ου ου

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Εἰς τὸν Στίχον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἱεροθέου ἱερομονάχου Φιλοθεΐτου

ἀργόν

Ἦχος Ζω

Αθωνική Μουσική
Ανδοδέσμη Εσπερινού
Ιερά Μονή Φιλοθέου
Άγιον Όρος, 1991 σ.306*

Πλου σι ι ι οι οι οι οι ε πτω χευ σα

αν και ε πει ει ει ει ει να α α α σαν οι δε

ε ε ε εκ ζη του ου ου ου ουν τε ε ε ες τον

Κυ ρι ι ο ο ο ον ουκ ε λα ατ τω ω θη σον

ται αι παν το ο ο ο ος α α γα α α θου ου ου

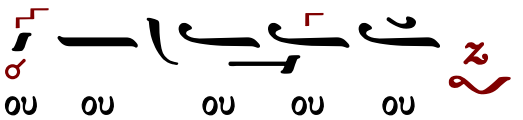

Εἰς τὸν Στίχον

Στιχηρὰ προσόμοια

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

Χαίροις ἀσκητικῶν

Ἦχος λ̇ π̇ ϟ̇ Κε

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ
Μουσικόν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη
1904 σ.203*

οι οις δο ο γμα α σι χαι αι ταις ποι οι χι λαι αις α ρε

ται αι αις οι ε εχ θρε ψα αν τε ε ε ες οι τη ης χα ρι ι το

ο ος δι α πρυ υ υ σι οι οι χη η ρυ υ χες νο

ο ο μου ους οι οι προ ο εχ θε με ε νοι οι Χρι στου

ου ου τω ω πλη ρω μα α τι οι ο ο δη η γοι οι προ

ος τα α α α α α νω του πα α ρα δει ει

ει σου ου αι εισ ο ο δοι Χρι στον κα τα α πε ε εμ

ψαι αι ταις ψυ υ χαις η η μων αι τει ει ει τε το με ε

γα ε ε λε ε ε ος

Κ αυ χη σον ται ο σι οι εν δο ξη χαι α γαλ

λι α σον ται ε πι χοι των αυ των
αι αι αι ροις ι ε ε ρα αρ χω ων η
η τρι ι ι ας ου ου ρα νο ο βα μο ο νες ε πι ι ι
γει οι οι α αγ γε ε λοι του ου χο σμου ου ου η η σω
τη η ρι α α η τω ων αν θρω ω ω ω ω πων χα α ρα
χαι της οι χου με ε ε νης οι δι ι δα σκα α λοι του
Λο ο γου οι προ ο μα χοι ι α τροι οι οι ε
πι ι στη η μο ο νες τω ων νο ση η μα τω ων της ψυ χη
η ης χαι του ου σω μα α το ο ο ος οι α α ειρ ρο ο οι οι
οι πο τα μοι οι οι οι του ου Πνε ευ μα α τος λο

ο ο γοι οις οι οι χα α ταρ δευ σα αν τε ες της γη

η ης α α παν προσ ω ω πον οι θε ε ο ο λο ο γοι

οι αι αι βα α α α σεις οι χρυ υ σο λο ο ο

γοι οι οι εν θε ε οι Χρι στον κα τα α πε ε εμ

ψαι αι ταις ψυ υ χαις η η μων αι τει ει ει τε το με ε

γα ε ε λε ε ε ος

Ο ι ι ε ρεις σου Κυ ρι ε εν δυ σον ται

δι και ο συ νην και οι ο σι οι οι σου α γαλ λι

α σον ται

Χ αι αι αι ροις ι ε ε ρα αρ χω ων η

η τρι ι ι ας χq του ου ε πι ι γει ου ου στε ρε ω ω

ω μα το ος η λι ι ι ος χq α α χτι νε ε ες χαι αι δα

δου ου χι αι αι εχ τρι ισ η λι ι ι ι ου α αυ γης χq

των ε σχο τι σμε ε ε νων η α α να βλε ε ψις πq τα

α αν θη τα ε ευ ο σμα χq πα ρα δει ει ει σου

τα α καλ λι ι ι στα χq ο ο θε ο ο λο γο ος ο σο φο ο

ος τε Βα α σι λει ει ο ο ο ος ο Χρυ υ σο στο ο μο ο

ος χq τα πυ ξι ι ι α του ου Πνε ευ μα α τος χq πλα α

α κε ες αι αι θε ε ο χα ρα α κτοι οι μα ζοι οι

οι οι οι εχ βλυ ζο ον τες χq της σω ω τη η ρι ι α ας

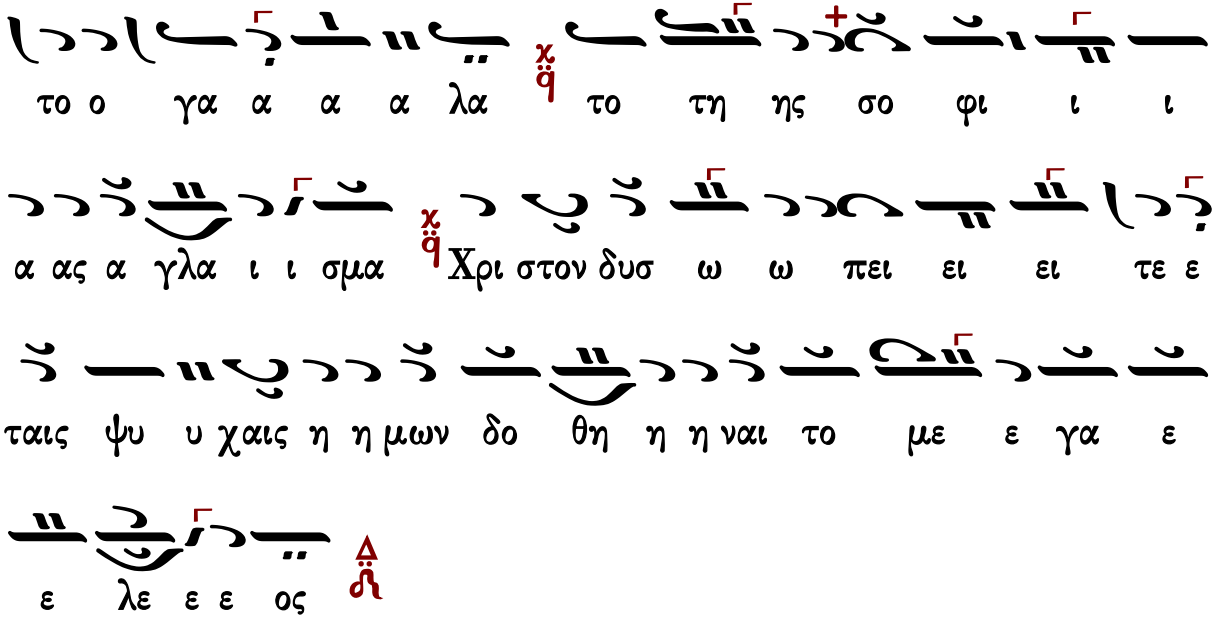

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Δοξαστικὸν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Χαίροις ἀσκητικῶν

Ἦχος λ ἀ Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2001 σ.399/397*

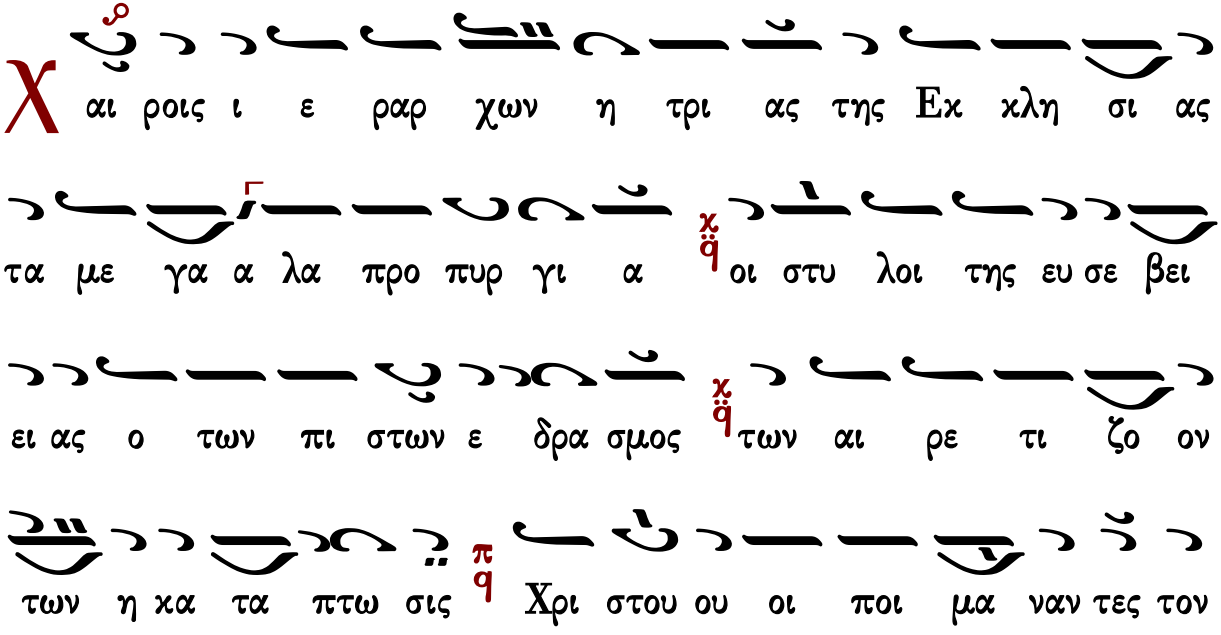

λα ο ον θει οις δο γμα σι χαι τις ποι κι λαις α

ρε ται αις οι εκ θρε ψαν τες οι της χα ρι τος δι

α πρυ σι οι κη ρυ κες νο μους οι προ εκ θε με νοι Χρι

στου τω πλη ρω μα τι οι ο δη γοι προς τα α α νω του

πα ρα δει ει σου αι εισ ο δοι Χρι στον κα τα πε εμ ψαι

ταις ψυ χαις η μων αι τει ει τε το με γα ε λε ος

Κ αυ χη σον ται ο σι οι εν δο ξη χαι α γαλ

λι α σον ται ε πι κοι των αυ των

Χ αι ροις ι ε ραρ χων η τρι ας ου ρα νο βα μο νες

ε πι ι γει οι αγ γε λοι του κο σμου η σω τη ρι

ι α η των αν θρω πων χα ρα χ κ αι της οι κου με ε

νης οι δι δα σκα λοι π κ του Λο ο γου οι προ μα χοι ι α

τροι οι ε πι στη μο νες χ κ των νο ση μα των της ψυ χη

ης και του σω μα τος χ κ οι α ειρ ρο οι πο τα μοι +

οι του Πνευ μα τος ο χ κ λο γοις οι κα ταρ δευ σαν τες της γη ης

α παν προσ ω πον χ κ οι θε ο λο γοι αι βα α σεις οι

χρυ σο λο ο γοι οι εν θε οι π κ Χρι στον κα τα πε εμ +

ψαι ταις ψυ χαις η μων αι τει ει τε το με γα ε λε

ος χ κ

χ Ο ι ι ε ρεις σου Κυ ρι ε εν δυ σον ται

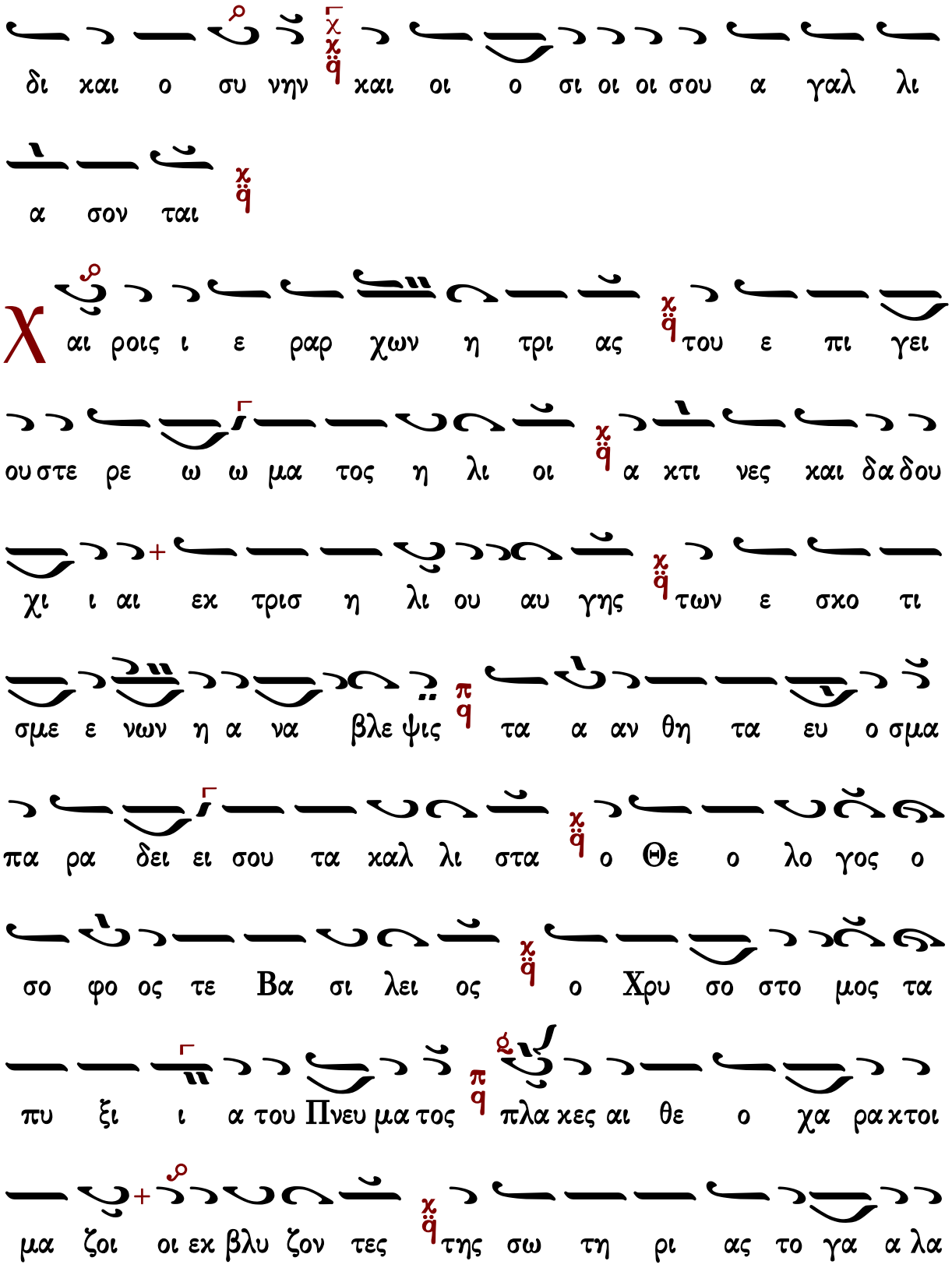
δι και ο συ νην και οι ο σι οι οι σου α γαλ λι
α σον ται
αι ροις ι ε ραρ χων η τρι ας του ε πι γει
ου στε ρε ω ω μα τος η λι οι α κτι νες και δα δου
χι ι αι εκ τρισ η λι ου αυ γης των ε σκο τι
σμε ε νων η α να βλε ψις τα α αν θη τα ευ ο σμα
πα ρα δει ει σου τα καλ λι στα ο Θε ο λο γος ο
σο φο ος τε Βα σι λει ος ο Χρυ σο στο μος τα
πυ ξι ι α του Πνευ μα τος πλα κες αι θε ο χα ρα κτοι
μα ζοι οι εκ βλυ ζον τες της σω τη ρι ας το γα α λα

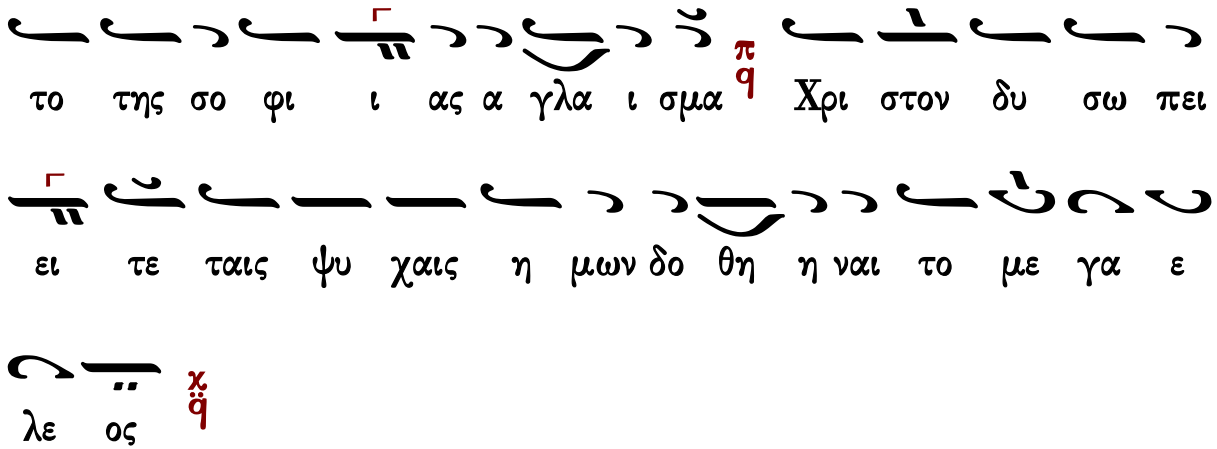

Δοξαστικὸν

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος λ π ϊ Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.81*

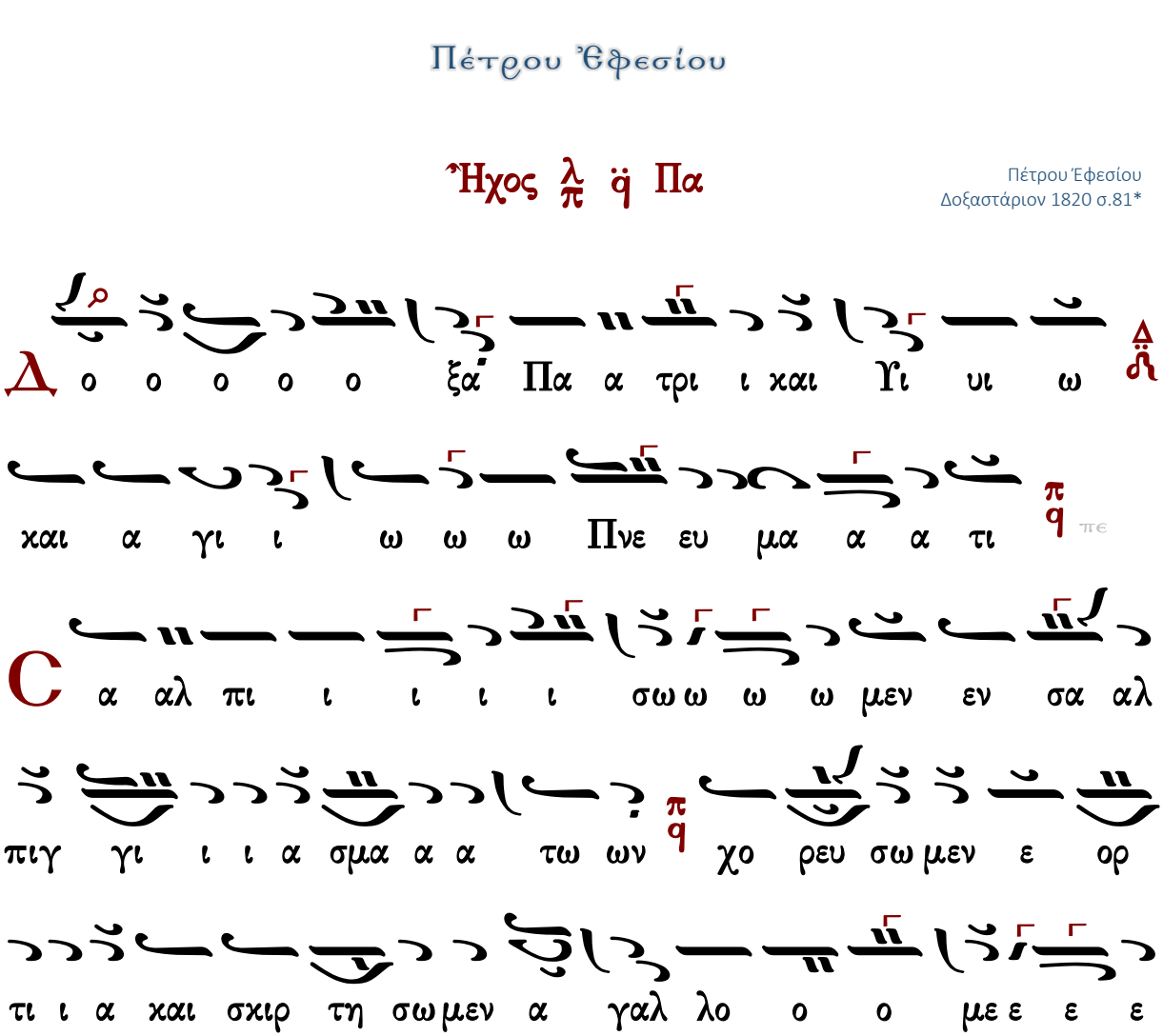

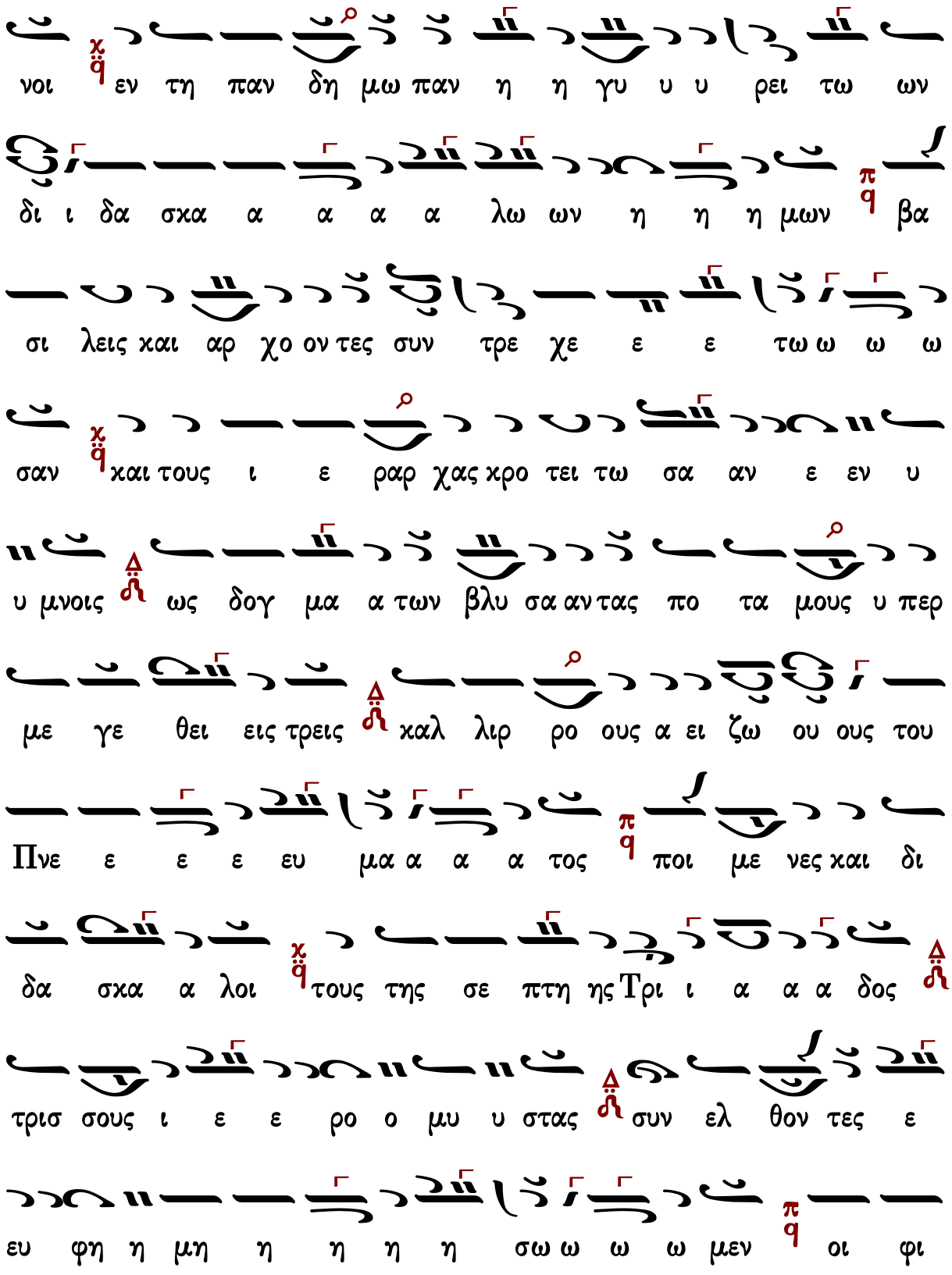
νοι εν τη παν δη μω παν η η γυ υ υ ρει τω ων
δι ι δα σκα α α α α λω ων η η η μων βα
σι λεις και αρ χο ον τες συν τρε χε ε ε τω ω ω ω
σαν και τους ι ε ραρ χας χρο τει τω σα αν ε εν υ
υ μνοις ως δογ μα α των βλυ σα αν τας πο τα μους υ περ
με γε θει εις τρεις καλ λιρ ρο ους α ει ζω ου ους του
Πνε ε ε ε ευ μα α α α τος ποι με νες και δι
δα σκα α λοι τους της σε πτη ης Τρι ι α α α δος
τρισ σους ι ε ε ρο ο μυ υ στας συν ελ θον τες ε
ευ φη η μη η η η η σω ω ω ω μεν οι φι

λο σο φοι οι οι του ους σο ο φους οι ι ε ρεις τους

ποι οι με ε ε νας οι α μαρ τω ω λοι οι οι του ους

προ σταα α α τας οι πε νη τες τους πλου ου τι ι

στας οι εν θλι ψε ε σι ι ι του ους πα ρα α μυ

θου ου ου ουν τας τους συν ο δι τας οι ο ο

δοι οι οι πο ο ο ο ροι οι εν θα λα α ασση η τους

κυ υ βερ νη η η η τας οι παν τες τους παν τα χου

θερ μω ως προ φθα α α νο ο ο ον τας θει ους αρ

χι ι ε ε ρα αρ χας εγ κω μι α α ζο ον

τες ου ου τω ως ει ει πω ω ω μεν παν α γι

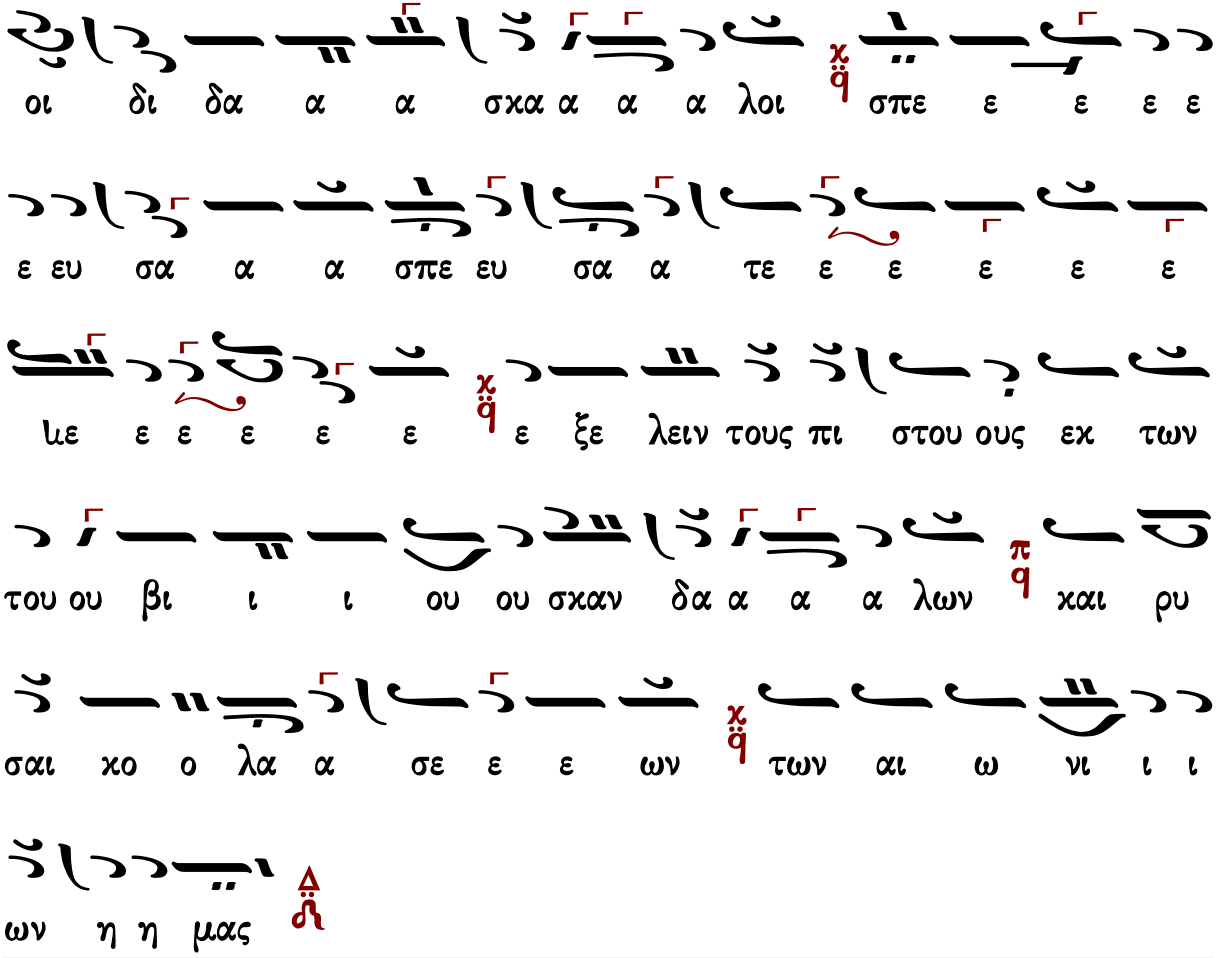

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος λ π ἠ Πα

Μουσική Κυψέλη Β'
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.122/478*

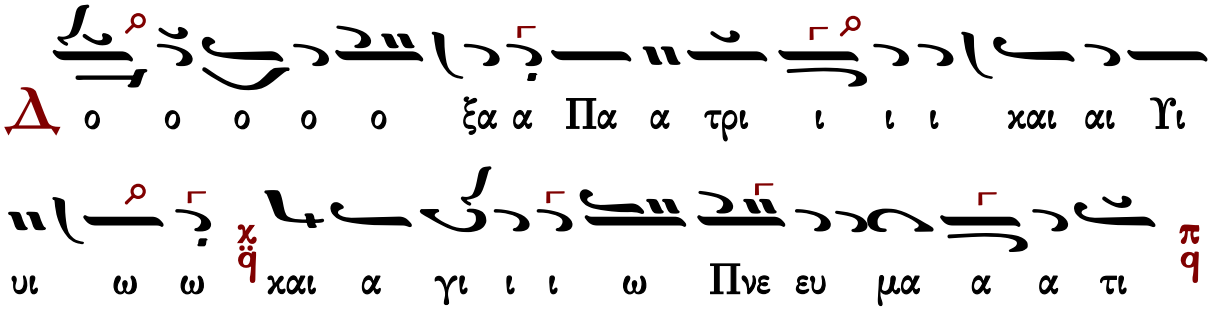

C

α αλ πι ι ι ι ι σω ω ω ω μεν εν σαλ

πιγ γι ι ι α σμα α α τω ων χο ρευ σω μεν ε

ορ τι ι α και σκιρ τη σω μεν α γα αλ λο ο ο

με ε ε ε νοι εν τη παν δη μω παν η η γυ υ υ

ρει ει τω ων δι ι δα σκα α α α α λω ων η

η η μων βα σι λεις και αρ χο ον τες συν τρε χε ε

ε τω ω ω ω σαν και τους ι ε ραρ χας κρο τει τω

σα αν ε εν υ υ μνοις ως δο γματων βλυ σα αν τας

πο τα μους υ περ με γε θει εις τρεις καλ λιρ ρο ους

α ει ζω ους του ου ου ου Πνε ε ε ε ευ μα α α α

τος ποι με νες χαι δι δα σκα α λοι τους της
σε πτης Τρι ι α α α δος τρισ σους ι ε ε ρο ο μυ υ
σταις συν ελ θον τες ε ευ φη η μη η η η η
σω ω ω ω μεν οι φι λο σο φοι οι οι τους σο
ο φους οι ι ε ρεις τους ποι οι με ε ε νας οι α
μαρ τω ω λοι οι οι του ους προ στα α α α τας οι
πε νη τες του ους πλου τι ι σταις οι εν θλι
ι ψε ε σι ι ι ι του ους πα ρα α μυ θου ου
ου ουν τας τους συν ο δι τας οι ο ο δοι οι
οι πο ο ο ο ροι οι εν θα λα α ασ ση η τους κυ

υ βερ νη η η η τας πq οι παν τες τους παν τα χου

θερ μως προ ο φθα α α νο ο ο ον τας χq θει ου ους αρ

χι ε ε ρα α αρ χας εγ κω μι α α ζο ον

τες ου ου τως ει ει πω ω ω μεν πq παν α γι οι

δι ι δα α α σκα α α α λοι κq σπε ε ε

ε ε ε ευ σα α α α σπε ευ σα α τε ε ε ε

ε ε με ε ε ε ε ε ε κq εξ ε λειν του ους πι ι

στους εκ των του ου βι ι ι ου ου σκαν δα α

α α λων και ρυ σαι κο ο λα σε ε ε ων

των αι αι ω νι ων η η μας Δ

Ἦχος λ̇ π ϊ Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.301*

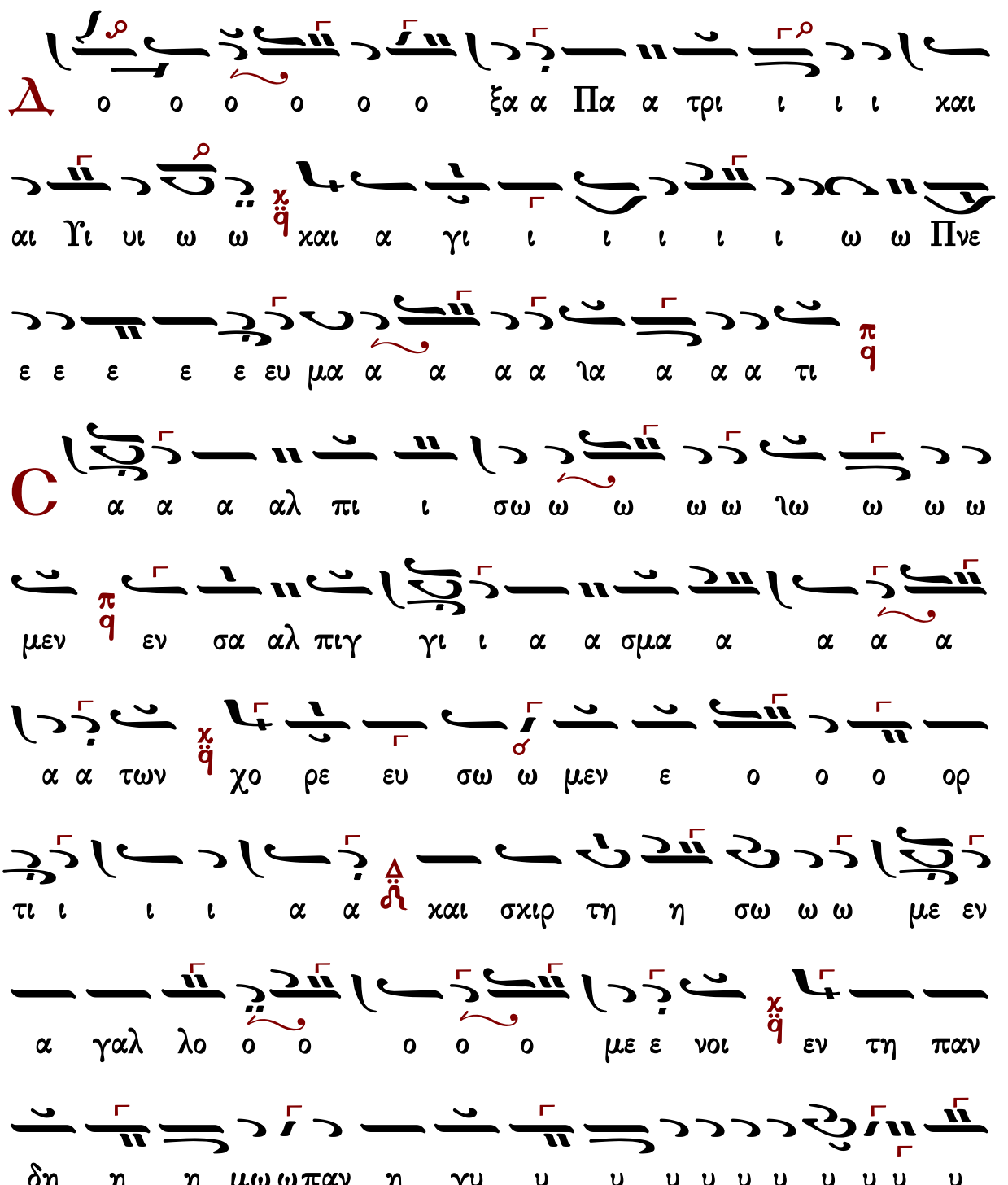

ρει ει ει ῆ των Δι δα σκα α α α α α λω ω ω ω

ω ω ων η η μων π q βα σι λεις και α αρ χο ον τες

συν τρε ε χε ε ε ε τω ω ω σαν χ q και τους

ι ε ρα α αρ χα ας κρο τει ει τω ω ω σαν ε ε εν

υ υ υ μνοι οις ως δο γμα α τω ων βλυ υ υ υ

υ σα αν τας π δ πο τα μους υ υ πε ερ με γε ε ε

θεις τρει ει εις π ο κα α α αλ λι ιρ ρο ο ο ο

ου ους χ q α ει ζω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ους χ q του πνε ε

ε ε ε ευ μα α τος π q ποι με νε ες και δι δα

σκα α α λοι τους της σε πτη ης Τρι ι α α α α α

δος τρισ σους ι ι ε ε ε ρο μυ υ υ στας συν

ελ θο ο ον τες ευ φη η μη η η η η η

σω ω μεν οι φι λο ο σο ο ο φοι του ους σο

ο ο φου ους οι ι ε ρει ει ει εις του ους ποι οι οι

με ε ε ε ε ε ε νας οι α μα αρ τω

ω λοι του ου ου ους προ ο ο ο στα α α α α

α α τας οι πε νη η τες τους πλου ου τι ι στας

οι εν θλι ι ψε ε σι τους πα ρα μυ θου ου ου ου

ου ου ου ου ουν τας τους συ υν ο ο δι ι τας

οι ο ο δοι οι οι πο ο ο ο ο ροι οι εν θα

λα α α α ασ ση τους χυ υ βε ε ερ

νη η η η η τας οι πα α αν τε ες τους παν τα

χου θερ μως προ ο φθα α α νο ο ο ον τας

θει ει ου ουους α α α αρ χι ε ε ρα α α αρ

χα α ας εγ χω μι α α ζο ον τε ες ου τω ως

ει ει ει πω ω ει ει ει πω ω μεν παν α

α α γι οι οι οι Δι δα α α α α α α σκα α α α α

ια α α α λοι σπε ε ε ε ε ε ε ε ε ευ

σα α τε ε εξ ε ε λει ει ει ειν τους πι ι στου ου

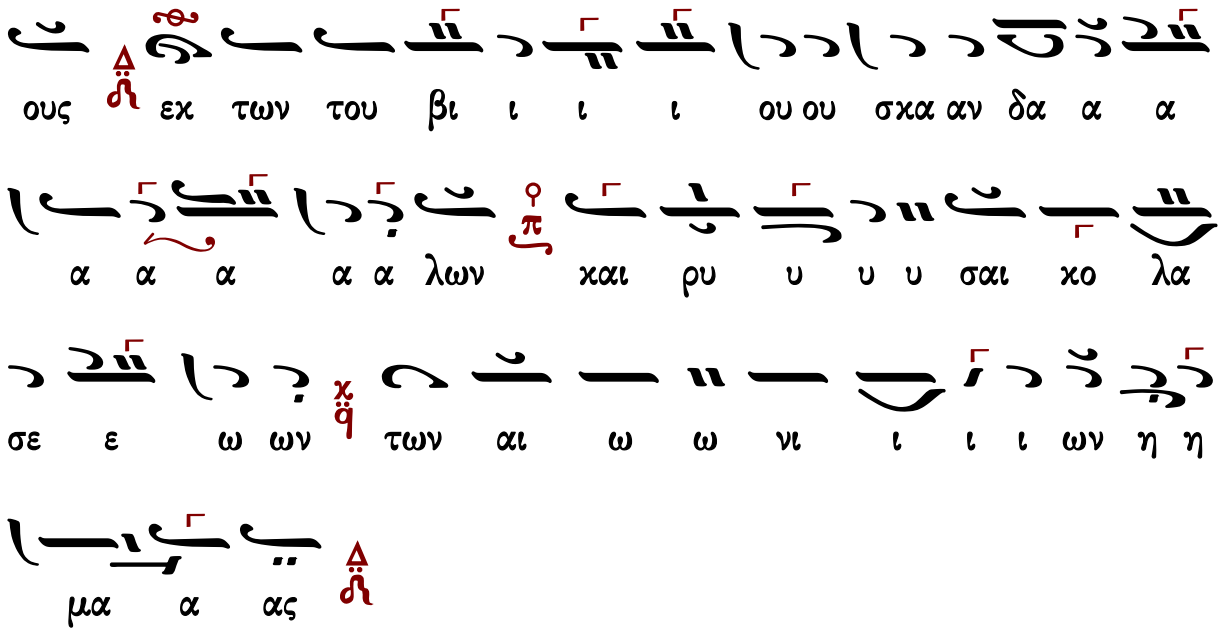

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ π ϊ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.285*

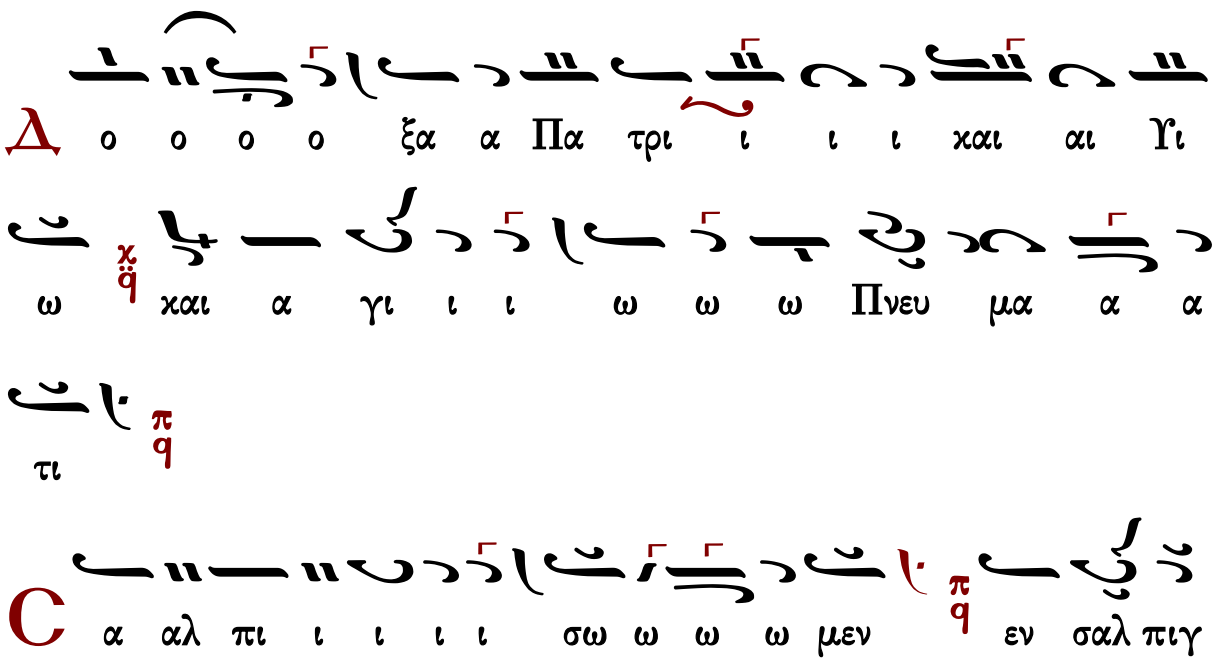

γι ι ι ι α α σμα α α τω ων χο ρευ σω μεν ε

ο ο ορ τι ι ι α και σκι ρτη σω μεν α α γα αλ

λο ο ο με ε ε ε νοι εν τη παν δη μω παν

η γυ υ υ ρει των δι ι δα α σκα α α α α λων η

η η μων βα σι λεις και α α αρ χο ο ον τες συν

τρε ε χε ε ε τω ω ω ω σαν και τους ι ε ρα

α αρ χας κρο τει τω σαν εν υ υ υ μνοις ως δο ογ

μα α των βλυ υ σα α αν τας πο τα μους υ περ με

γε ε θει εις τρεις καλ λι ιρ ρο ους α ει ζω ω ω

ους του ου Πνε ε ε ε ευ μα α α α τος ποι με νες

και δι δα α α σκα α α λοι τους της σε πτη η ης

Τρι ι ι α α α α δος τρισ σους ι ε ρο μυ υ υ

στας συν ελ θο ον τες ευ φη η μη η η η η σω ω

ω ω μεν οι φι λο σο φοι οι οι οι τους σο φους

οι ι ε ρει εις τους ποι με ε ε νας οι α

μαρ τω λοι οι οι οι του ους προ στα α α α τας οι

πε νη η τες του ου ου ου ους πλου ου τι στας οι ε εν

θλι ι ψε σι ι ι ι ι του ους πα ρα α μυ θου ου

ου ουν τας τους συ υν ο ο δι ι τας οι ο ο

δοι οι οι πο ο ο ο ροι οι εν θα λα α α ασ

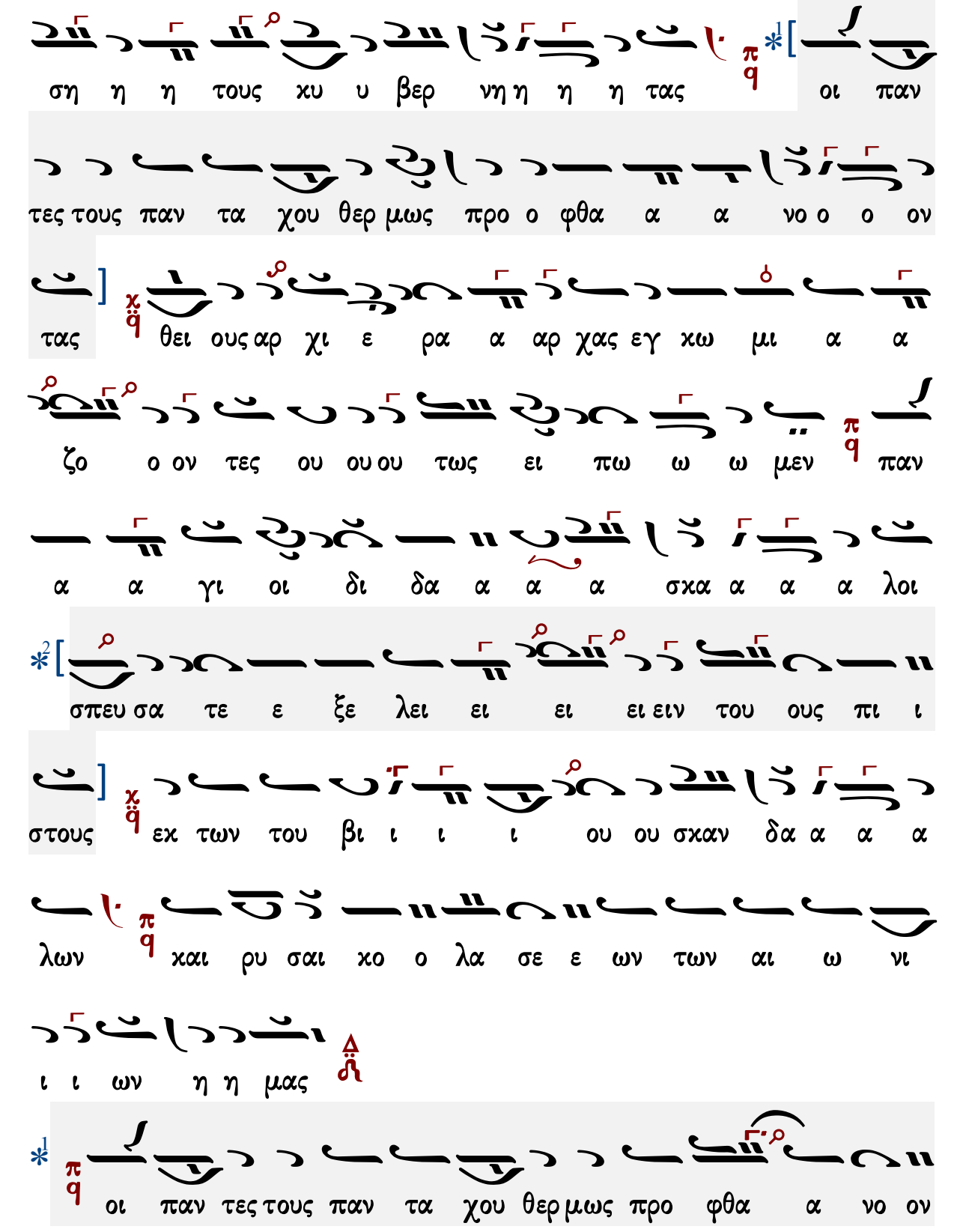
οι παν τες τους παν τα χου θερ μως προ φθα α νο ον
τας θει ους αρ χι ε ρα α αρ χας εγ χω μι α α
ζο ο ον τες ου ου ου τως ει πω ω ω μεν παν
α α γι οι δι δα α α α σκα α α α λοι
σπευ σα τε ε ξε λει ει ει ει ειν του ους πι ι
στους εκ των του βι ι ι ι ου ου σκαν δα α α α
λων και ρυ σαι κο ο λα σε ε ων των αι ω νι
ι ι ων η η μας
οι παν τες τους παν τα χου θερ μως προ φθα α νο ον

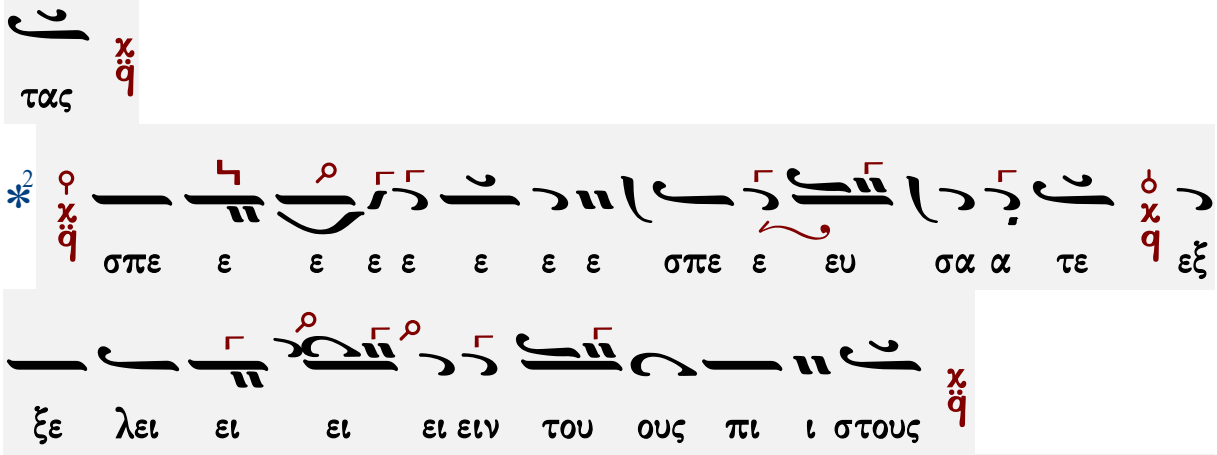

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοχίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ/π ἀ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2001 σ.400/398*

ο με ε ε ε νοι εν τη παν δη μω παν η η γυ υ

υ ρει ει των δι δα σκα α α λω ων η η η μων

βα σι λεις και αρ χο ον τες συν τρε ε χε ε ε τω ω

ω ω σαν και τους ι ε ρα α αρχας χρο τει τω σαν ε εν

υ υ υ μνοις ως δο γμα των βλυ υ σα αν τας πο

τα μους υ περ με γε ε θει εις τρεις καλ λιρ ρο ους α

ει ζω ου ους του Πνε ε ε ευ μα α α α τος ποι

με νες και δι δα σκα α λοι τους της σε πτης Τρι ι α

α α δος τρισ σους ι ε ε ρο ο μυ υ στας συν ελ θον τες

ε ευ φη η μη η η η σω ω ω ω μεν οι φι

λο σο φοι οι του ους σο ο φους οι ι ε ρεις τους

ποι οι με ε ε νας οι α μαρ τω ω λοι του ους

προ στα α α α τας οι πε νη η τες του ους πλου τι

ι στας οι εν θλι ι ψε ε σι ι ι του ου ους πα ρα α

μυ θου ου ου ουν τας τους συν ο δι τας οι ο ο

δοι οι οι πο ο ο ο ροι οι εν θα λα α ασ ση η

τους χυ υ βερ νη η η η τας οι πα αν τες τους παν

τα χου θερ μως προ ο φθα α α νο ο ο ον τας θει

ους αρ χι ε ε ρα α αρ χας εγ χω μι α α ζο ον

τες ου ου τως ει ει πω ω ω μεν παν α γι ι οι

δι ι δα α α σκα α α α λοι σπε ε ε ε ε

ε ε ευ σα α α α σπε ευ σα α τε ε ε ε ε ε

με ε ε ε ε ε ε εξ ε λει ει ειν του ους πι ι ι

στους εκ των του βι ι ι ου ου σκαν δα α α α

λων και ρυ υ σαι κο λα σε ε ων των αι ω νι

ι ι ων η η μα α α ας

Θεοτοκίον

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος

Ἦχος λ ϡ Κε

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος
Αναστασιματάριον
1832 σ.212*

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης | Νῦν ἀπολύεις | Λουκᾶς Λουκᾶ

Δοσιθέου Κατουνακιώτου I

Ἦχος λ ϊ Κε

Δοσίθεου Κατουνακιώτου
Ὀκτάηχον Ἑβδομαδάριον
1995 σ.179*

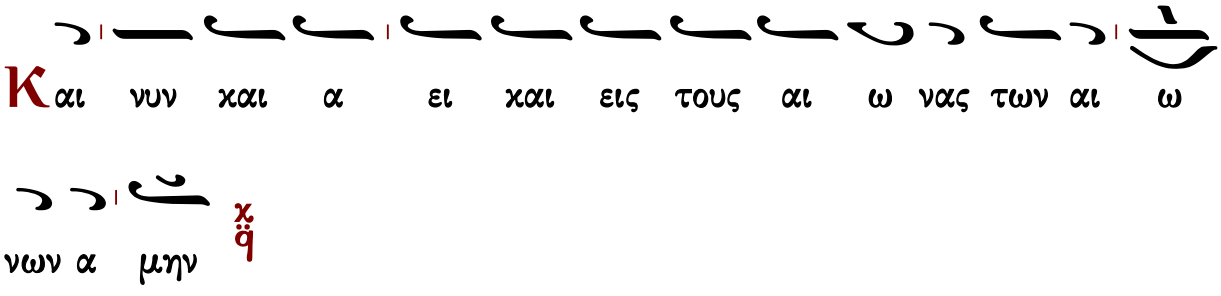

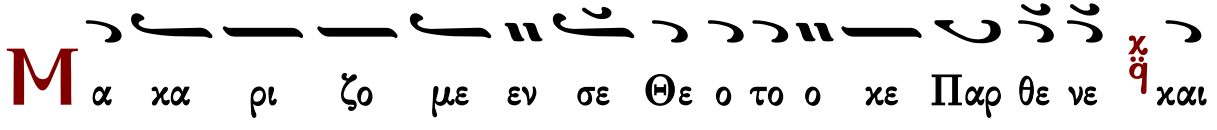

δο ξα ζο μεν σε οι πι στοι οι κα τα χρε ος χ ϙ την πο λιν

την α σει ει στον το τει ει ει χος το αρ ρη κτον χ ϙ

την αρ ρα γη η προ στα σι ι αν π ϙ και κα τα φυ γη η

των ψυ χων η μω ω ω ω ων χ ϙ

Δοσιθέου Κατουνακιώτου II

Ἦχος λ π ϙ Κε

Δοσίθεου Κατουνακιώτου
Ὀκτάηχον Ἑβδομαδάριον
1995 σ.180*

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην χ ϙ

Μα κα ρι ζο μεν σε Θε ο το ο κε Παρ θε ε νε π ϙ

και δο ξα ζο μεν σε οι πι στοι οι κα τα χρε ε ος π ϙ

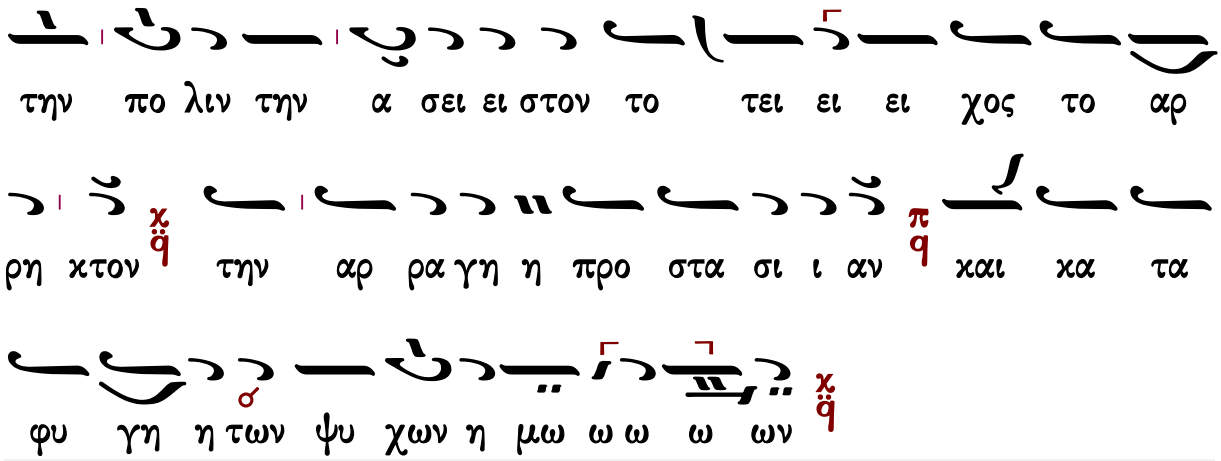

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Νῦν ἀπολύεις | Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ π ϙ̈ Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2001 σ.232*

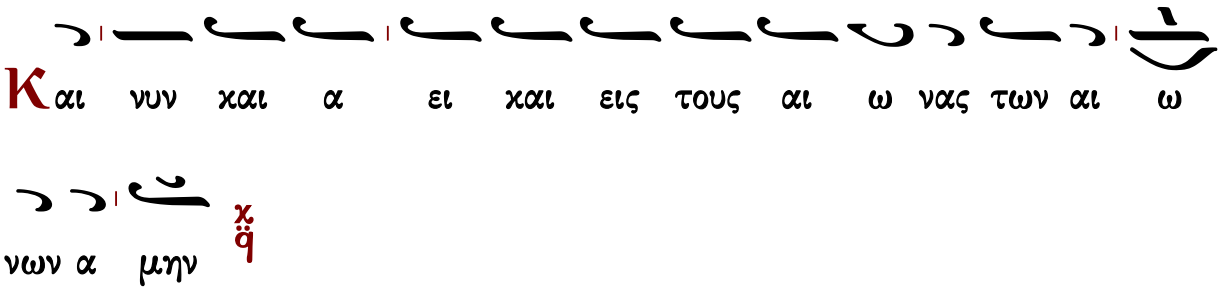

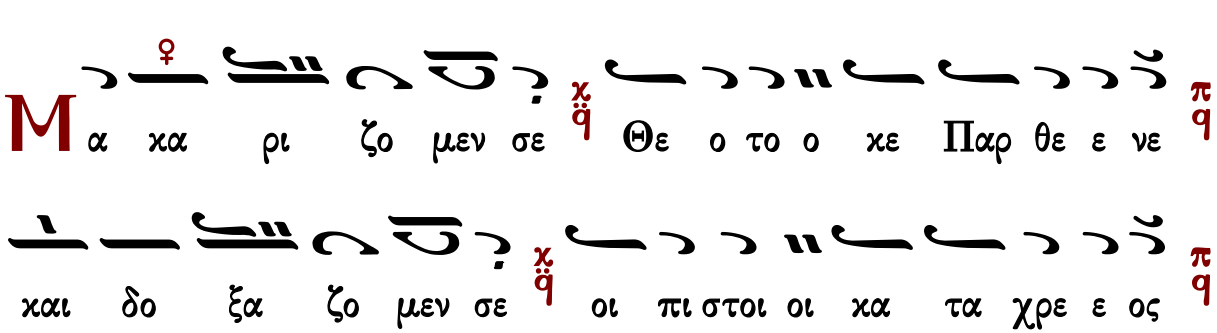

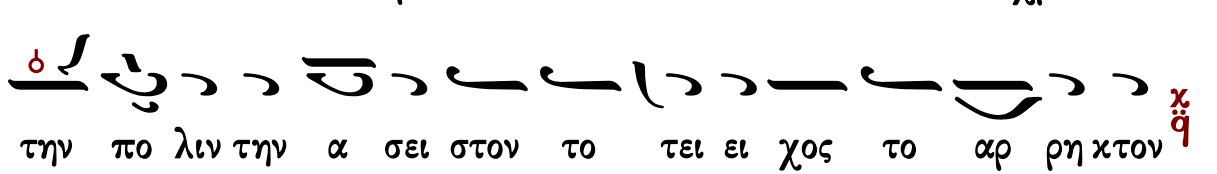

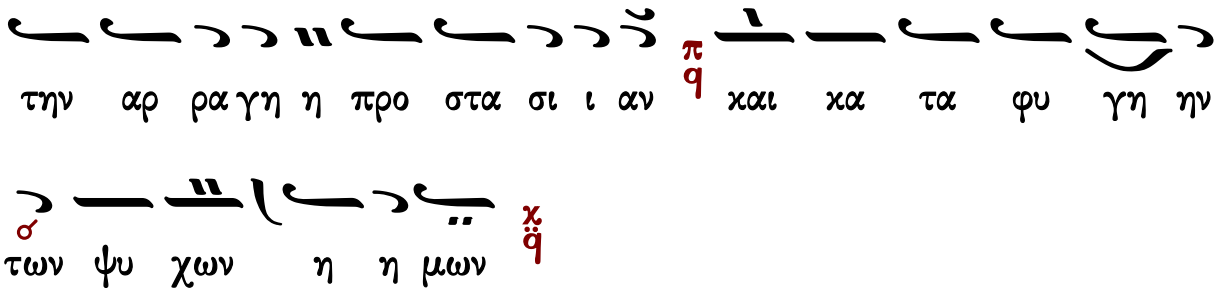

Ἀπολυτίκια

1

Μανουήλ Πρωτοψάλτου

Ἦχος πλ. δ Πα

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.97*

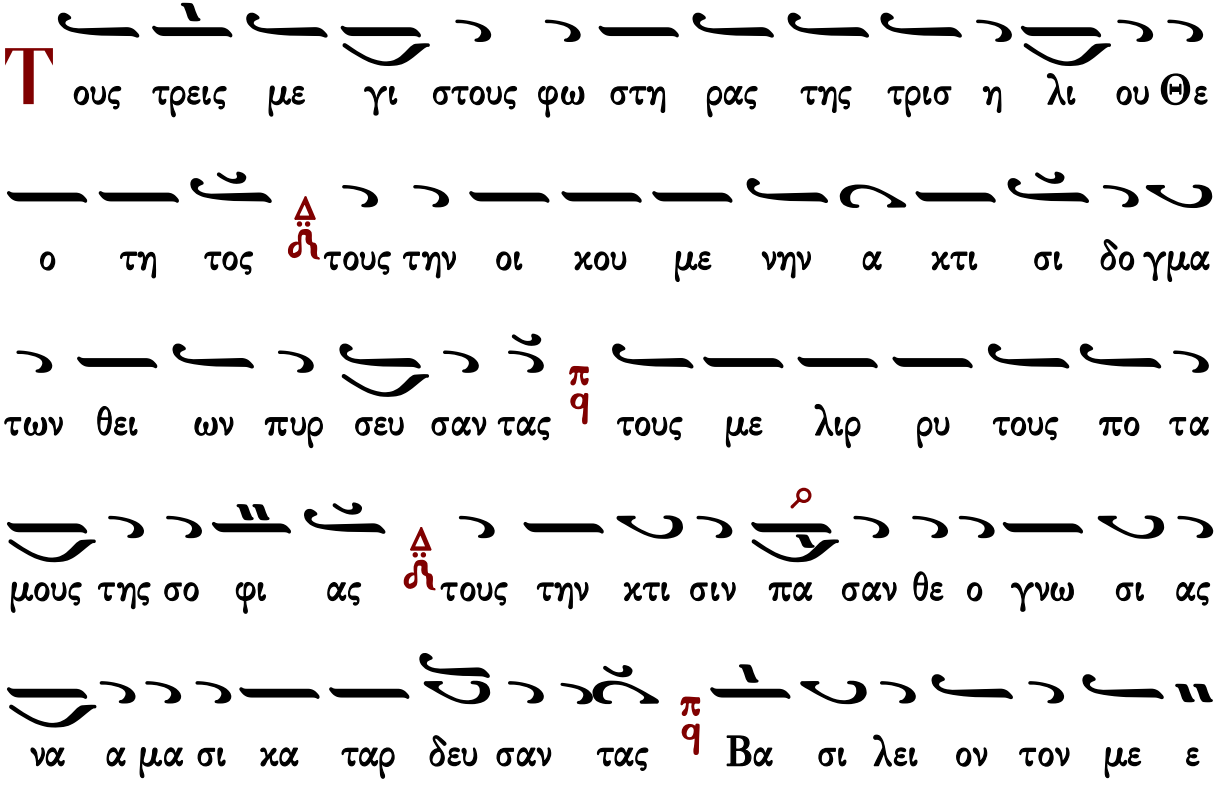

γαν και τον Θε ο λο γον Γρη γο ρι ον συν τω

κλει νω Ι ω αν νη τω την γλωτ ταν χρυ σορ ρη

μο νι παν τες οι των λο γων αυ των ε ρα σται συν

ελ θον τες υ μνοι οις τι μη σω μεν αυ τοι γαρ τη Τρι

α δι υ περ η μων α ει πρε σβε ευ ου ου σιν

ου ου σι ι ι ιν

ἑσπέρας	ὄρθρος	Θείας Λειτουργία	
Θεοτοκίον	ἀπολυτίκιον II	Εἰσοδικὸν	ἀπολυτίκιον τοῦ ναοῦ

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Πα

Μουσική Κυψέλη Β'
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.124/480*

Τ ους τρεις με γι στους φω στη ρας της τρισ η λι ου

Θε ο τη τος τους την οι κου με νην α κτι σι

δογ μα των θει ων πυρ σευ σαν τας τους με λιρ ρυ

τους πο τα μους της σο φι ας τους την κτι σιν πα σαν

θε ο γνω σι ας να α μα σι κατ αρ δευ σαν τας Βα

σι λει ον τον με γαν και τον Θε ο λο γον Γρη

γο ρι ον συν τω κλι νω Ι ω αν νη τω

την γλωτ ταν χρυ σορ ρη μο νι παν τες οι των λο

γων αυ των ε ρα σται συν ελ θον τες υ μνοις

τι μη σω μεν αυ τοι γαρ τη Τρι α δι υ περ

η μων α ει πρε σβε ευ ου ου σι

ου ου σι ι ι ιν

ἑσπέρας	ὄρθρος	Θείας Λειτουργία

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.493*

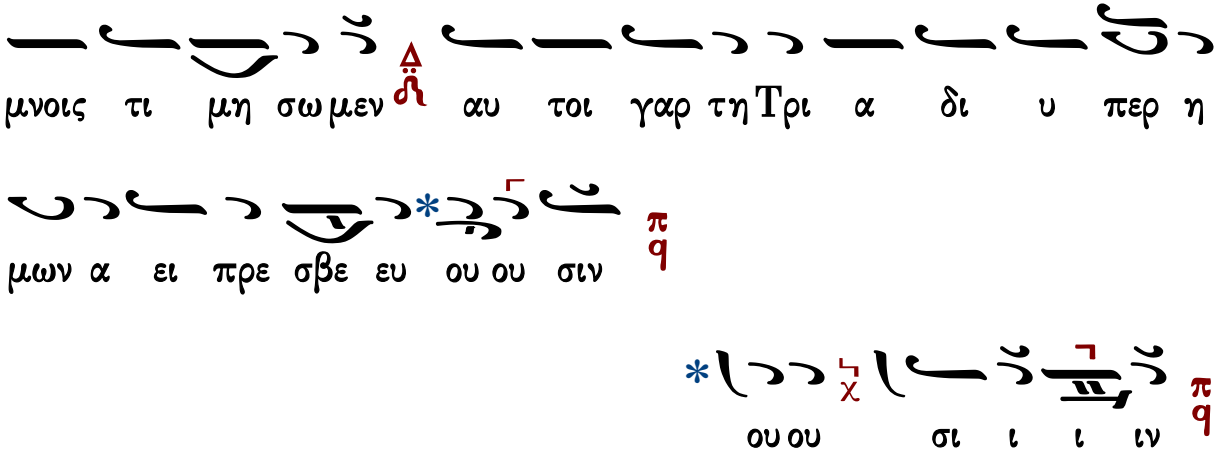

ἑσπέρας	ὄρθρος	Θείας Λειτουργία	
Θεοτοκίον	ἀπολυτίκιον II	Εἰσοδικὸν	ἀπολυτίκιον τοῦ ναοῦ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος ⸗ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.59#

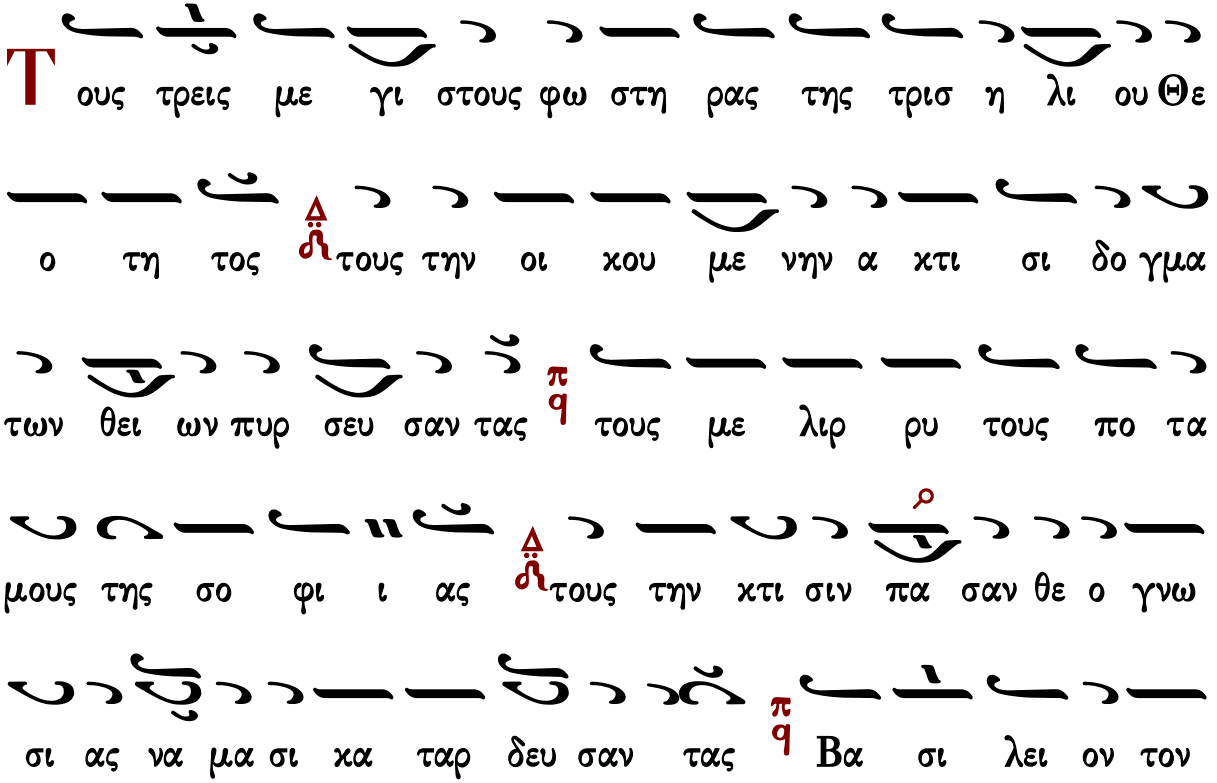

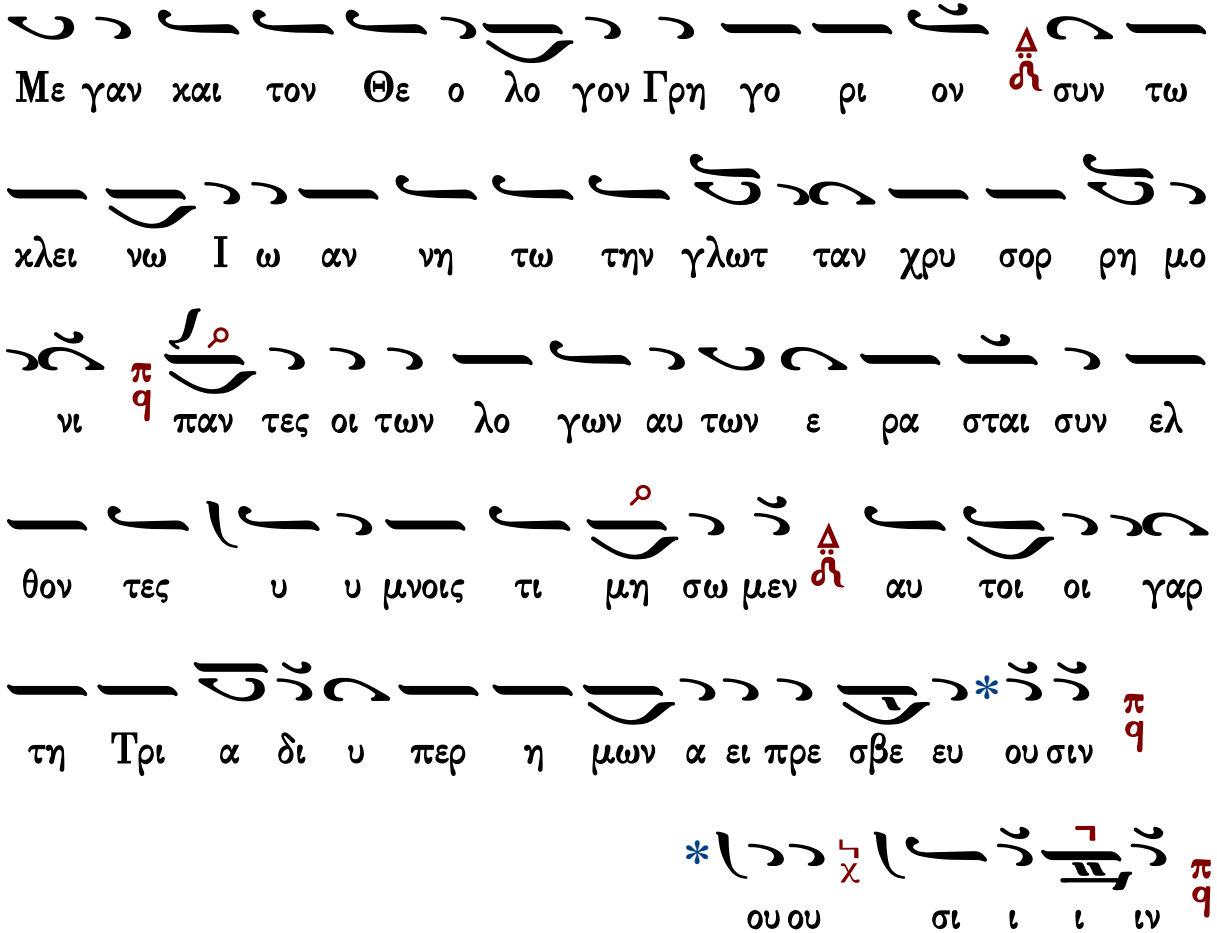

ἑσπέρας	ὄρθρος	Θείας Λειτουργία	
Θεοτοκίον	ἀπολυτίκιον II	Εἰσοδικὸν	ἀπολυτίκιον τοῦ ναοῦ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος πλ. δ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.402/400*

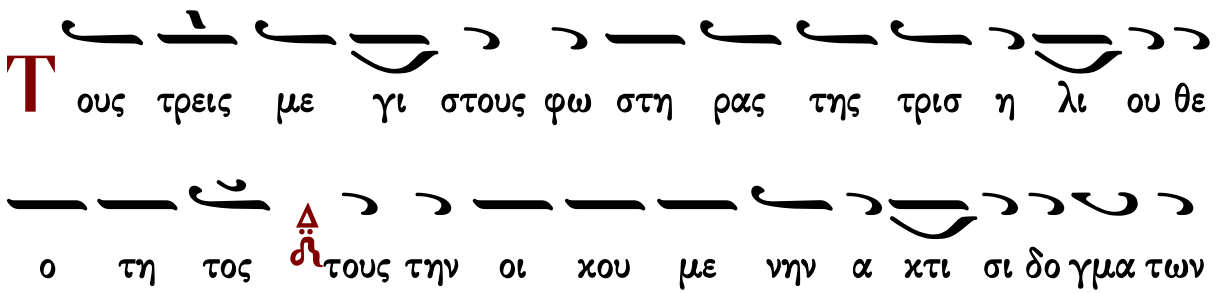

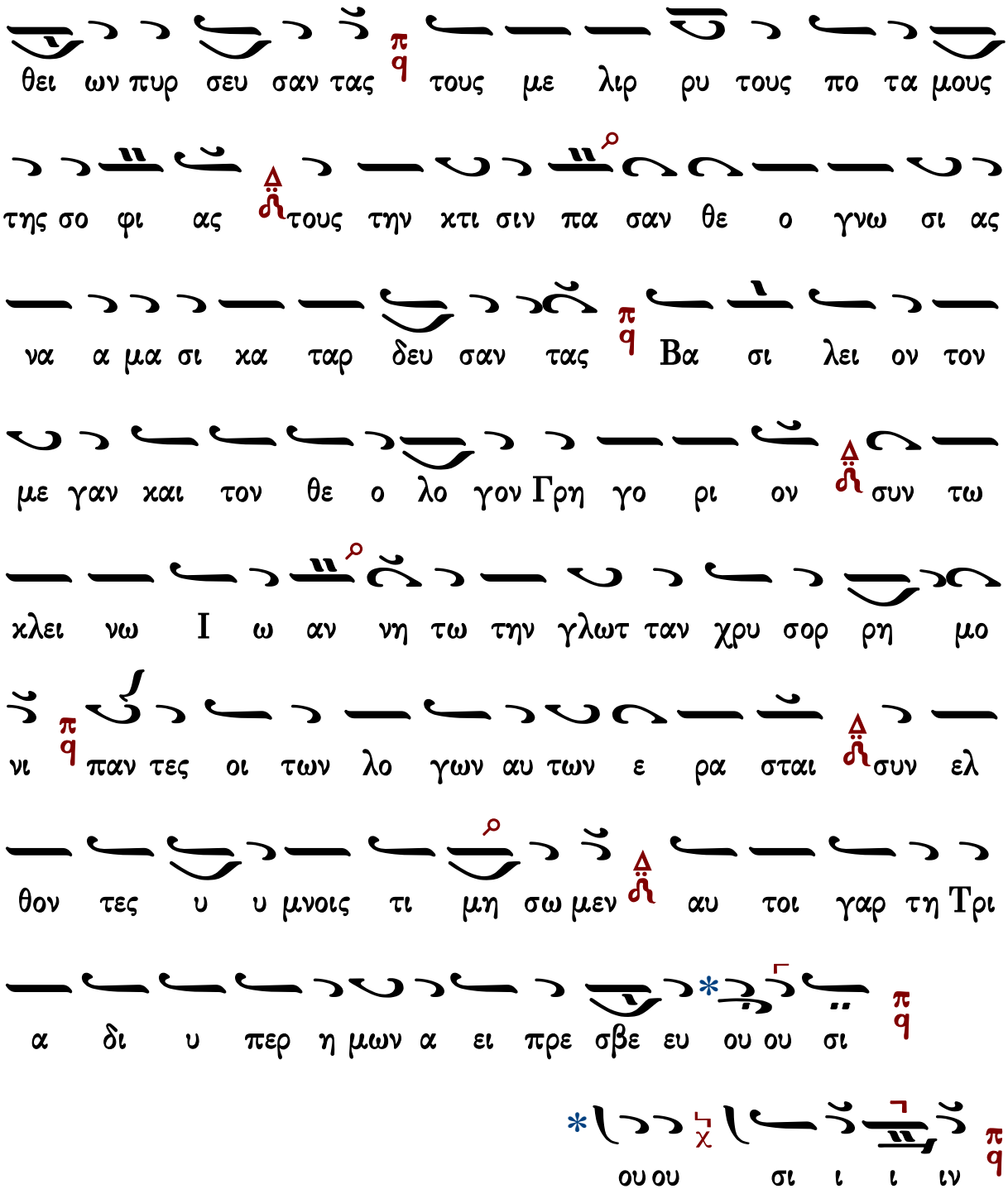

ἑσπέρας	ὄρθρος	Θείας Λειτουργία	
Θεοτοκίον	ἀπολυτίκιον II	Εἰσοδικὸν	ἀπολυτίκιον τοῦ ναοῦ

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

Ἦχος ⸗ Πα

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ
Μουσικόν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη 1904 σ.457*
(διασκευὴ Γερασίμου μοναχοῦ)

Τους τρεις με γι στους φω στη η η ρας της τρισ η

λι ου ου Θε ο τη η τος τους την οι χου με νην

α α χτι ι σι δο γμα α α τω ων θει ει ει ει ω ων

πυ υ υρ σε ε ευ σα α αν τα ας τους με λιρ ρυ

τους πο τα μους τη ης σο φι ι ι α ας τους την χτι

σιν πα α α α α σαν θε ο γνω σι ας να α μα

σι χα α τα α αρ δε ε ευ σα α αν τα ας Βα

σι λει ον τον με ε ε ε γαν και τον θε ο λο ο

ο ο γο ον Γρη η η γο ο ο ρι ι ι ο ον συν τω

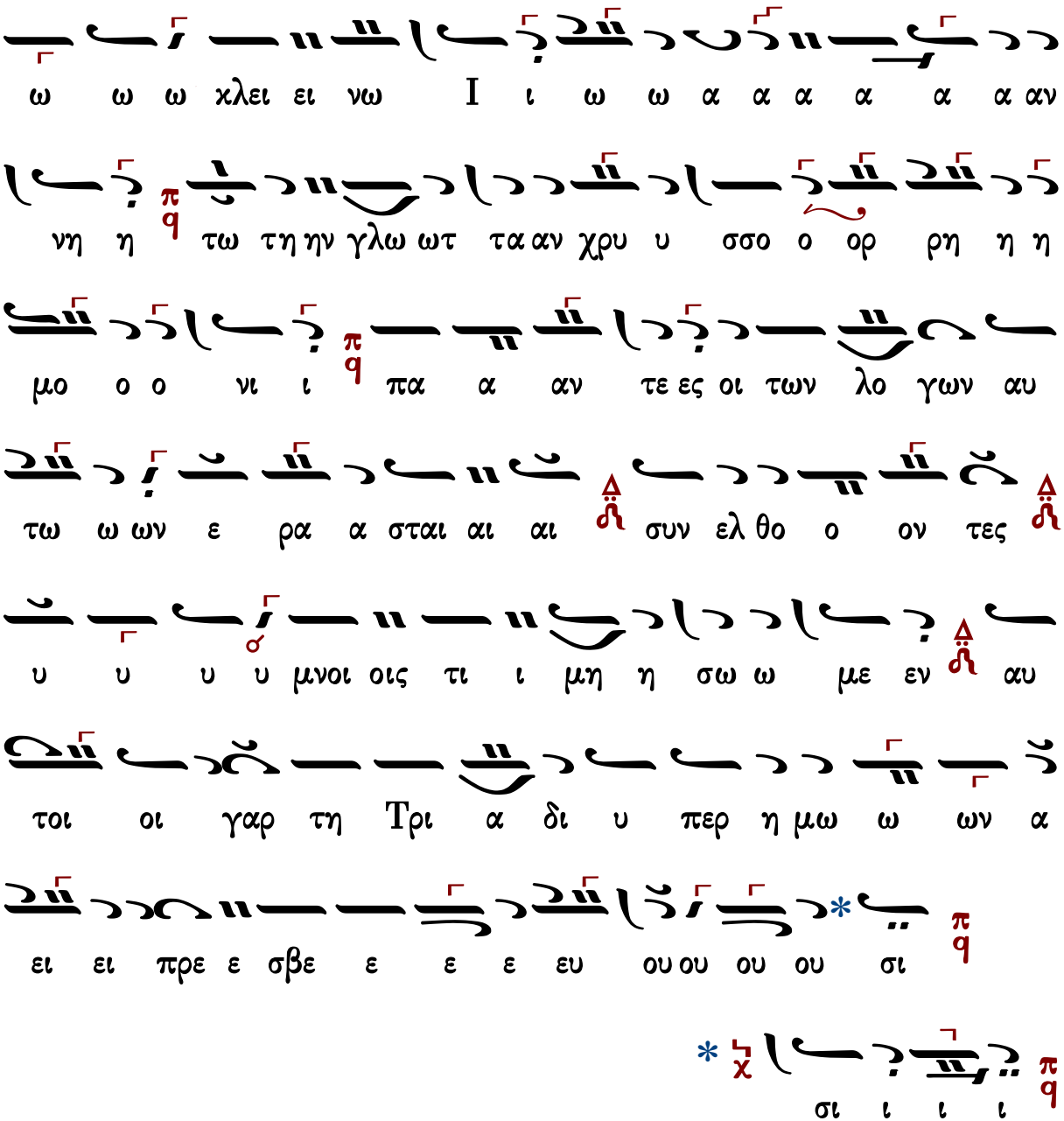

ἑσπέρας	ὄρθρος	Θείας Λειτουργία	
Θεοτοκίον	ἀπολυτίκιον II	Εἰσοδικὸν	ἀπολυτίκιον τοῦ ναοῦ

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.97*

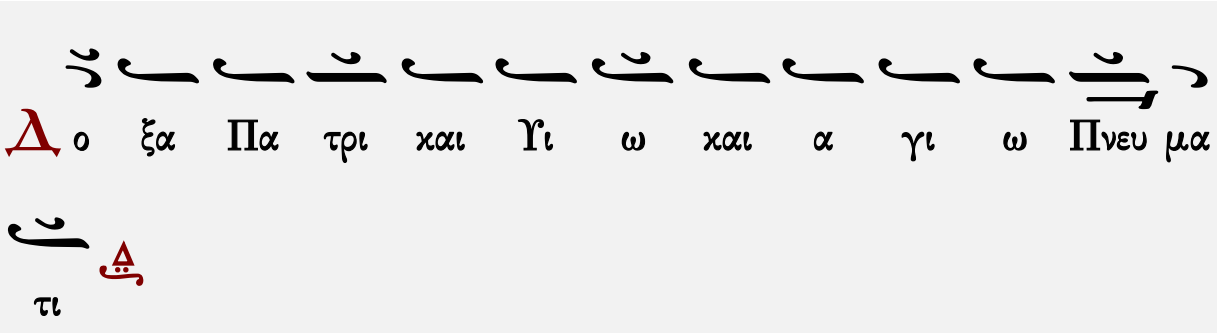

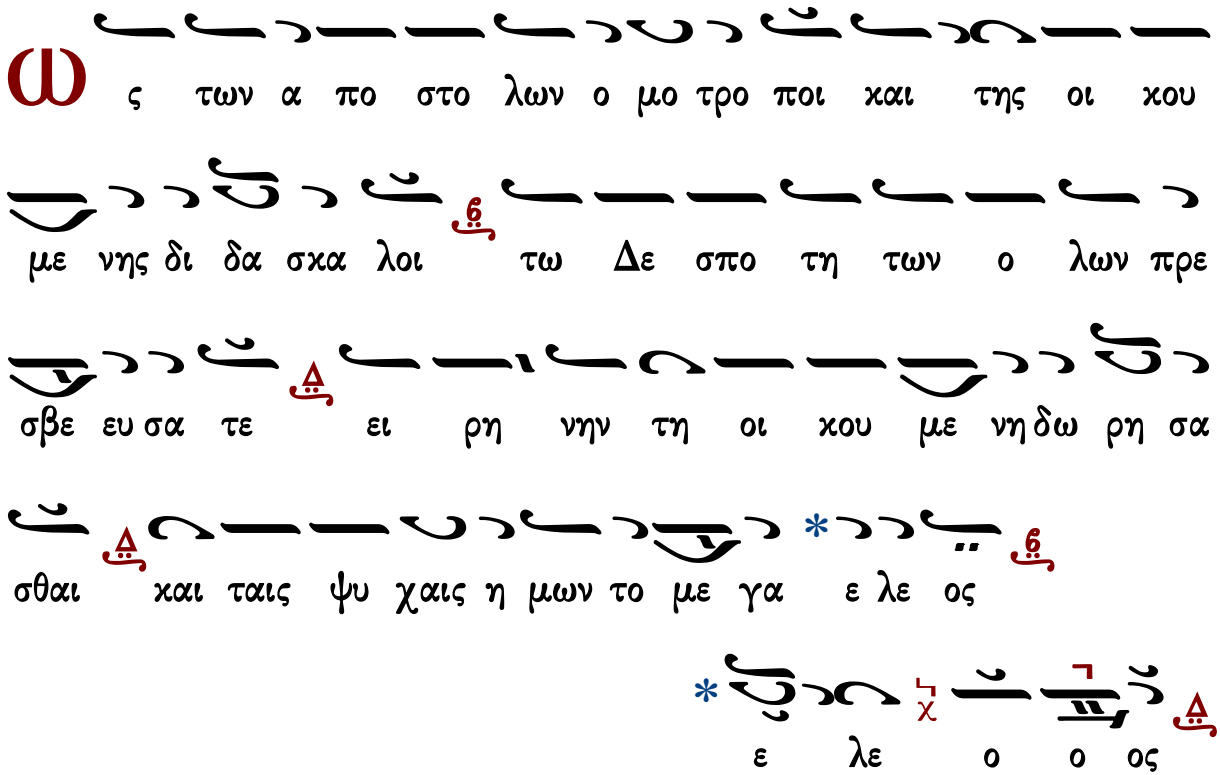

ὄρθρος: Θεοτοκίον	Θεία Λειτουργία

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Μουσική Κυψέλη Β'
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.125/481*

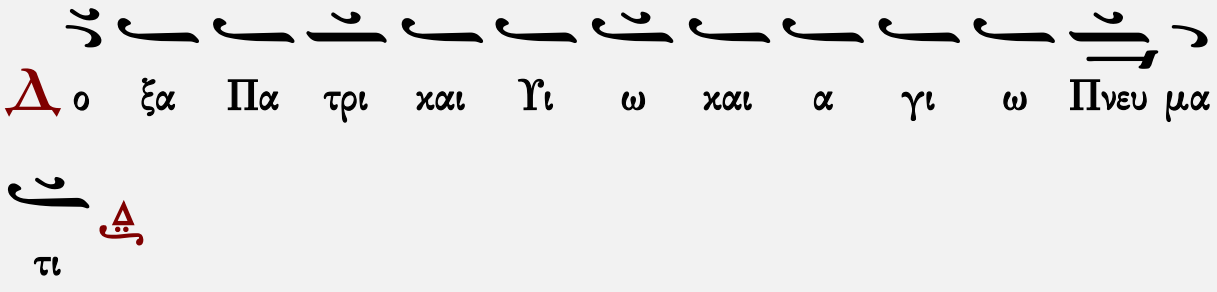

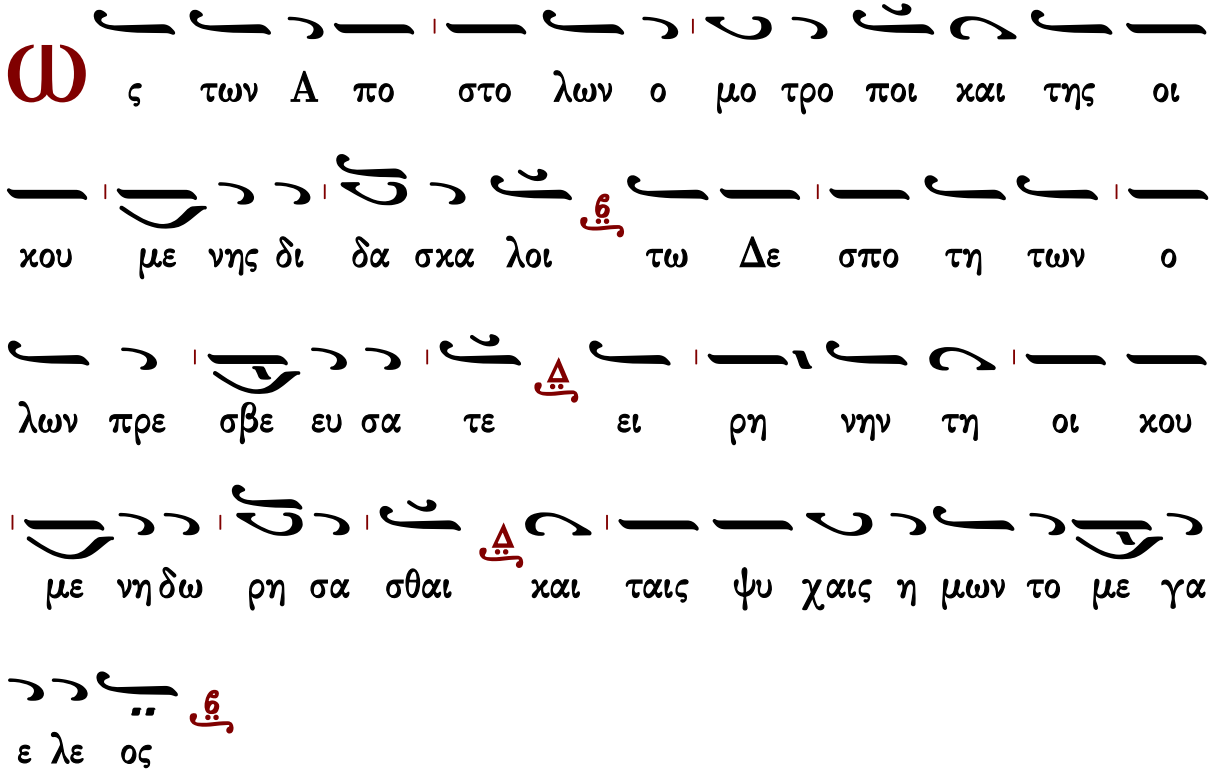

[ὄρθρος: Θεοτοκίον](#)	[Θεία Λειτουργία](#)

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος Δι

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.494*

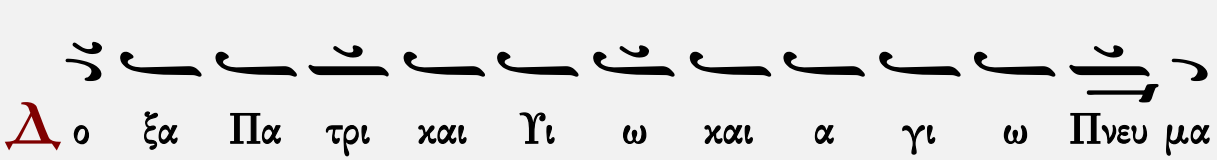

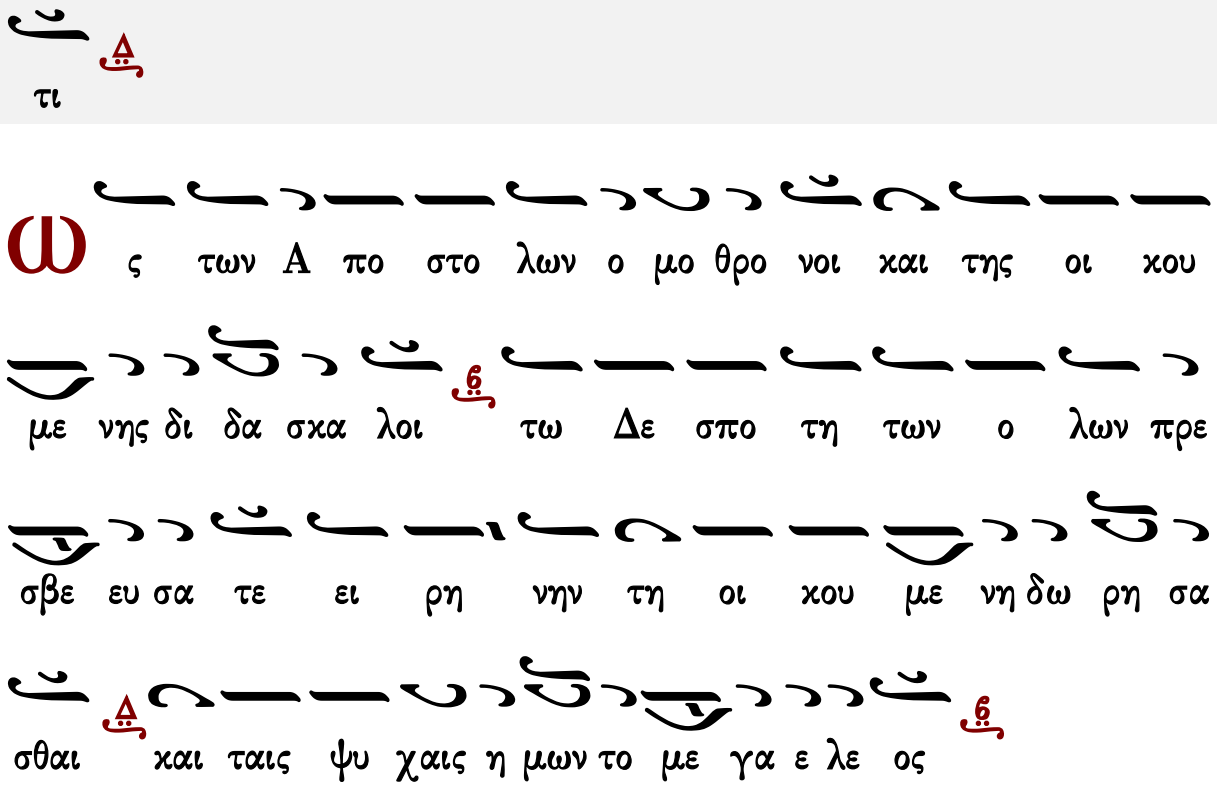

ὄρθρος: Θεοτοκίον | Θεία Λειτουργία

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.60#

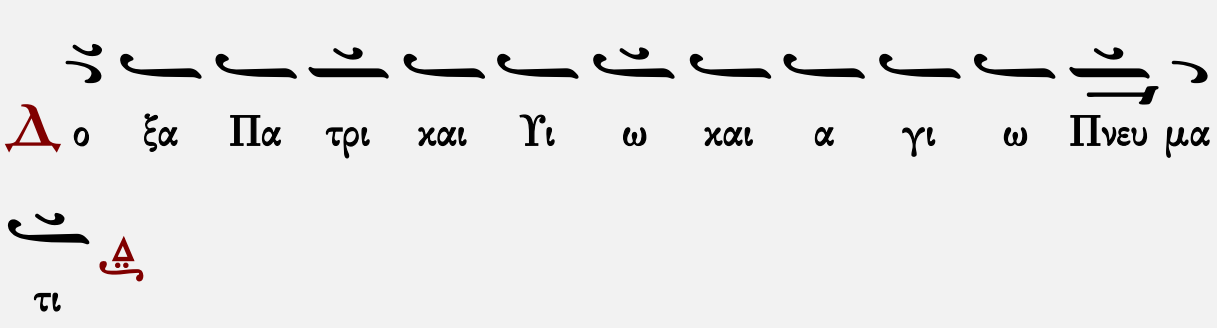

οι κου με νης δι δα σκα λοι τω Δε σπο τη των ο

λων πρε σβε ευ σα τε ει ρη νην τη οι κου με

νη δω ρη σα σθαι και ταις ψυ χαις η μων το με γα ε

λε ος με γα ε λε ο ο ος

ὄρθρος: Θεοτοκίον	Θεία Λειτουργία

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.402/400*

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Ω ς των α πο στο λων ο μο τρο ποι και της οι

κου με νης δι δα σκα λοι τω Δε σπο τη των ο

λων πρε σβε ευ σα τε ει ρη νην τη οι χου με νη δω

ρη σα σθαι και ταις ψυ χαις η μων το με γα ε λε ος

ὄρθρος: Θεοτοκίον	Θεία Λειτουργία

Θεοτοκίον

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος Πα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.15*

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

Του Γα βρι ηλ φθεγ ξα με νου σοι Παρ θε νε το χαι

ρε συν τη φω νη ε σαρ κου τω ο των ο λων Δε σπο

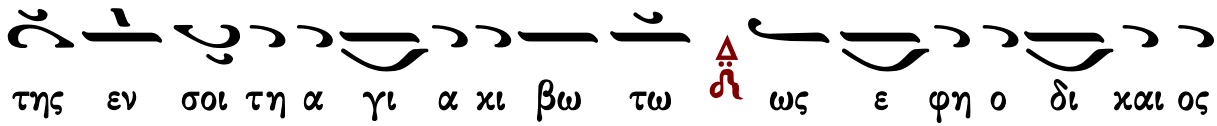

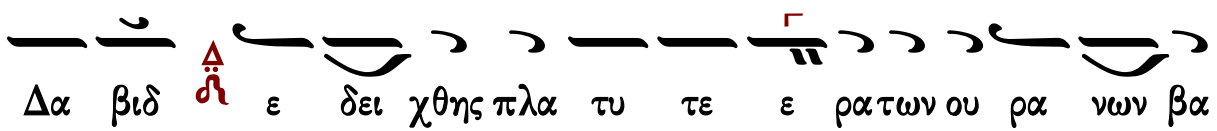

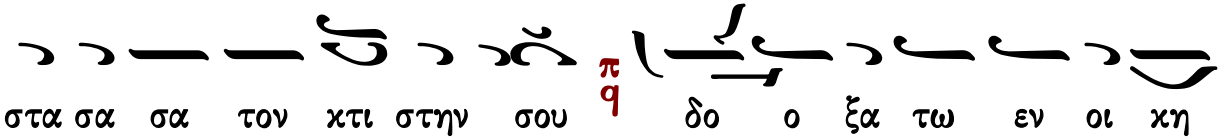

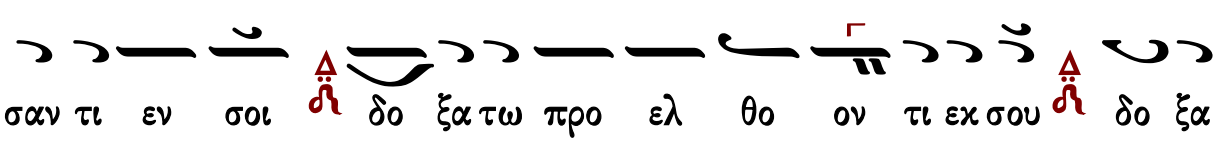

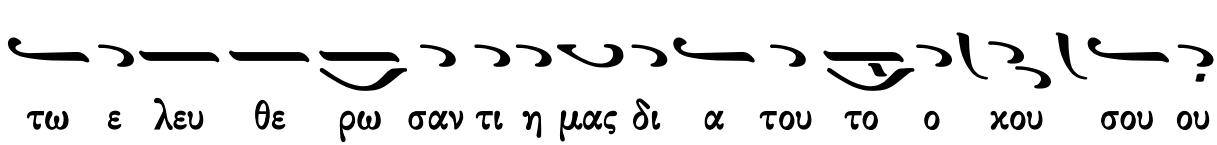

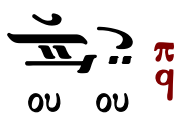

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Θεοτοκίον

Ἦχος Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.13#

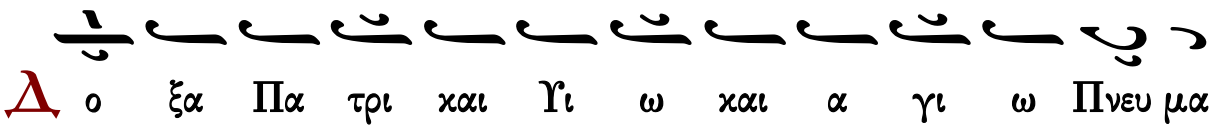

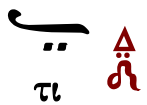

Κ αι νυν χαι α ει χαι εις τους αι ω νας των αι ω
νων α μην
Τ ου Γα βρι ηλ φθεγ ξα με νου σοι Παρ θε νε το χαι
ρε συν τη φω νη ε σαρ κου το ο των ο λων
Δε σπο ο της εν σοι τη α γι α Κι βω τω ως ε φη
ο δι χαι ος Δα βιδ ε δει χθης πλα τυ τε ε ρατων
ου ρα νων βα στα σα σα τον Κτι στην σου δο ο ξα τω εν οι
κη σαν τι εν σοι δο ξα τω προ ελ θο ον τι εκ σου
δο ξα τω ε λευ θε ρω σαν τι η μας δι α του το ο κου ου
σου ου ου ου

Θεοτοκίον

Ἦχος ⸗ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Αναστασιματάριον 1952 σ.17*

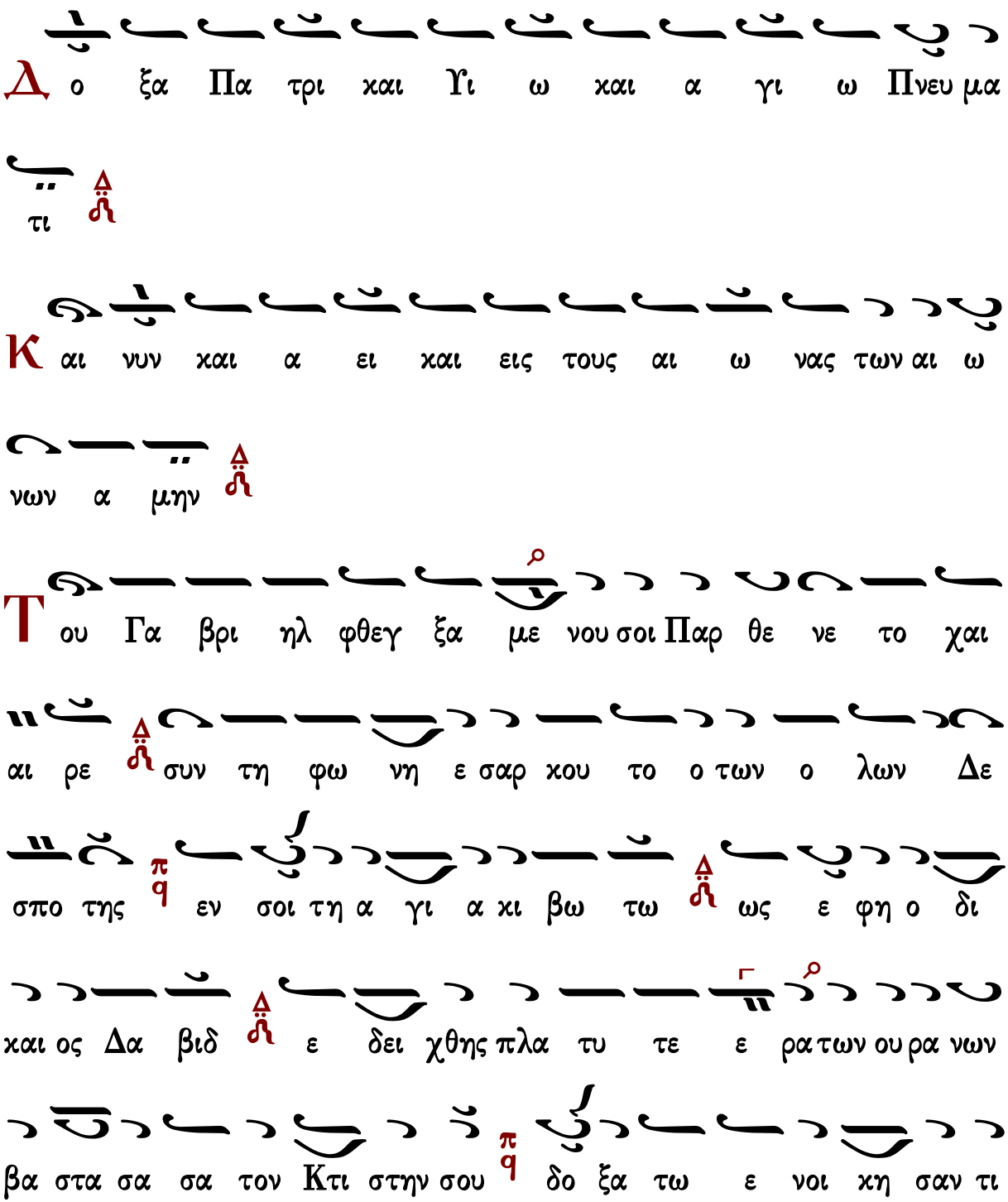

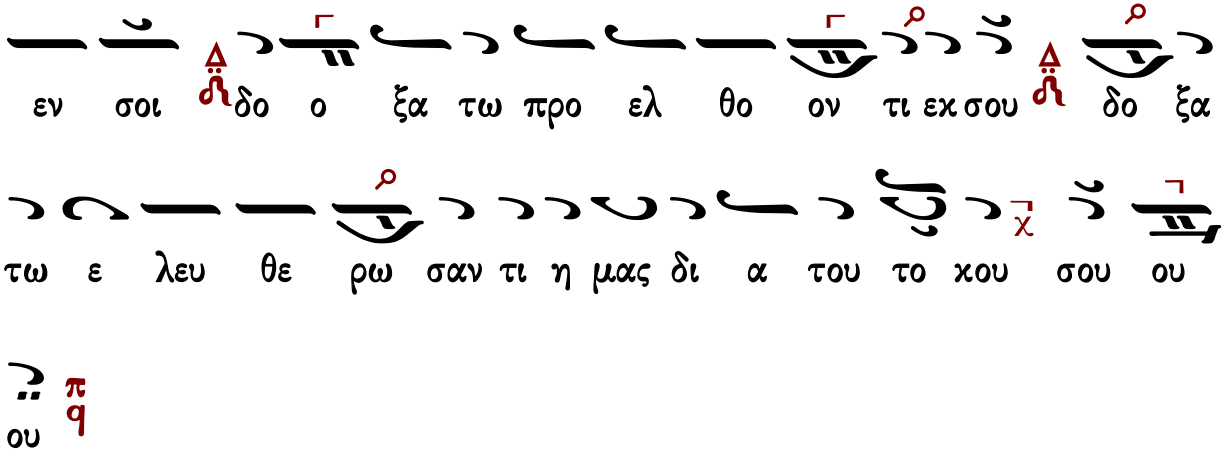

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.26*

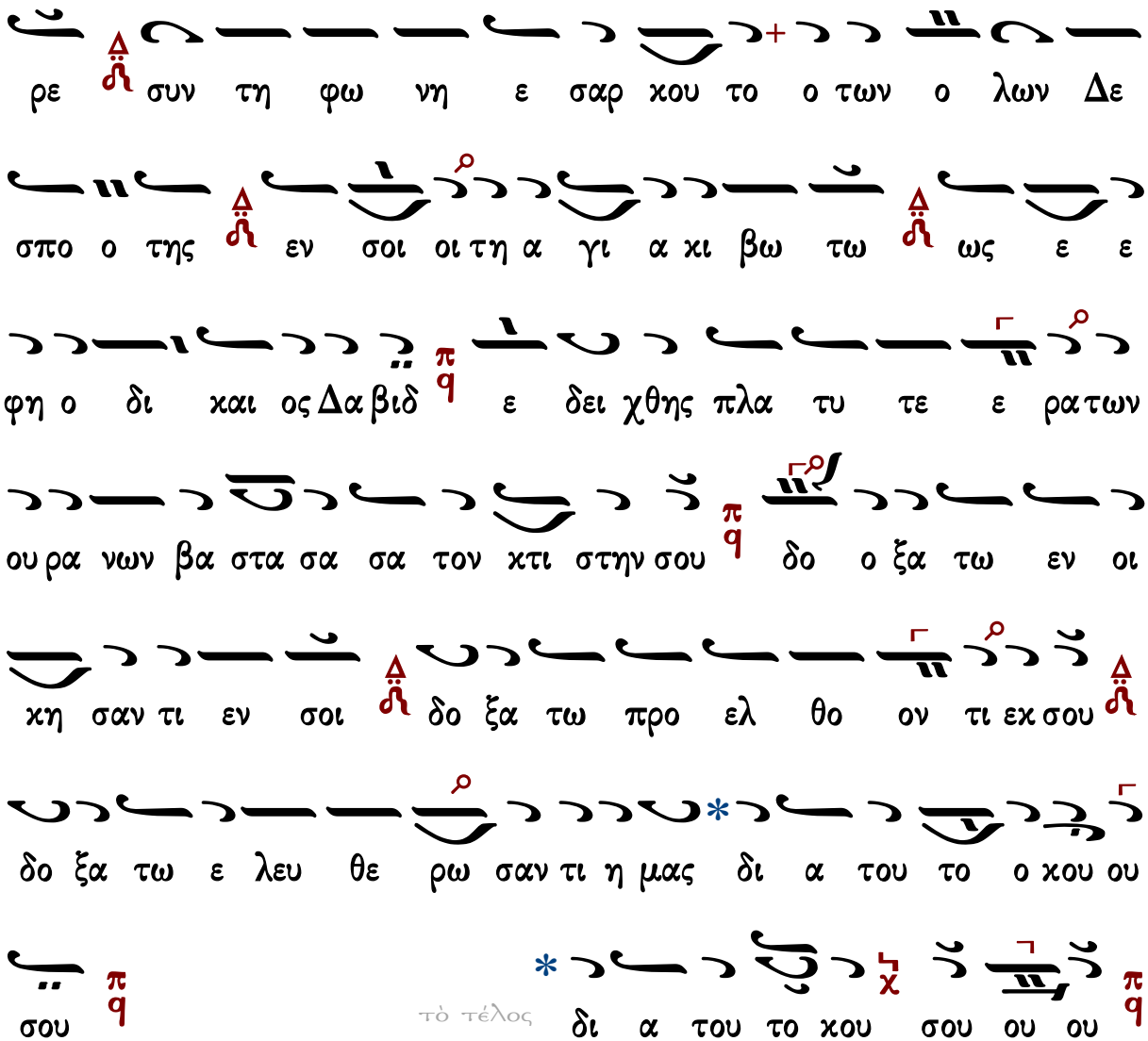

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἑσπέρας: Ἀπόλυσις — Λουκᾶς Λουκᾶ

Θεοτοκίον

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Βȣ

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
Βουκουρέστι 1820 σ.103*

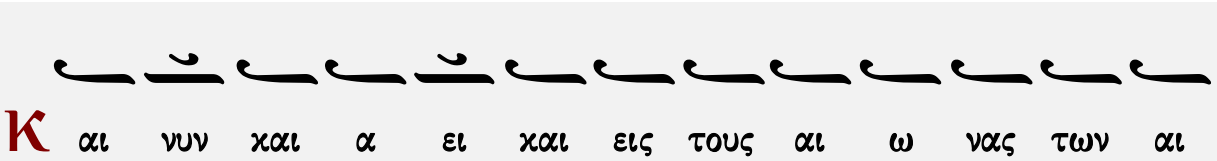

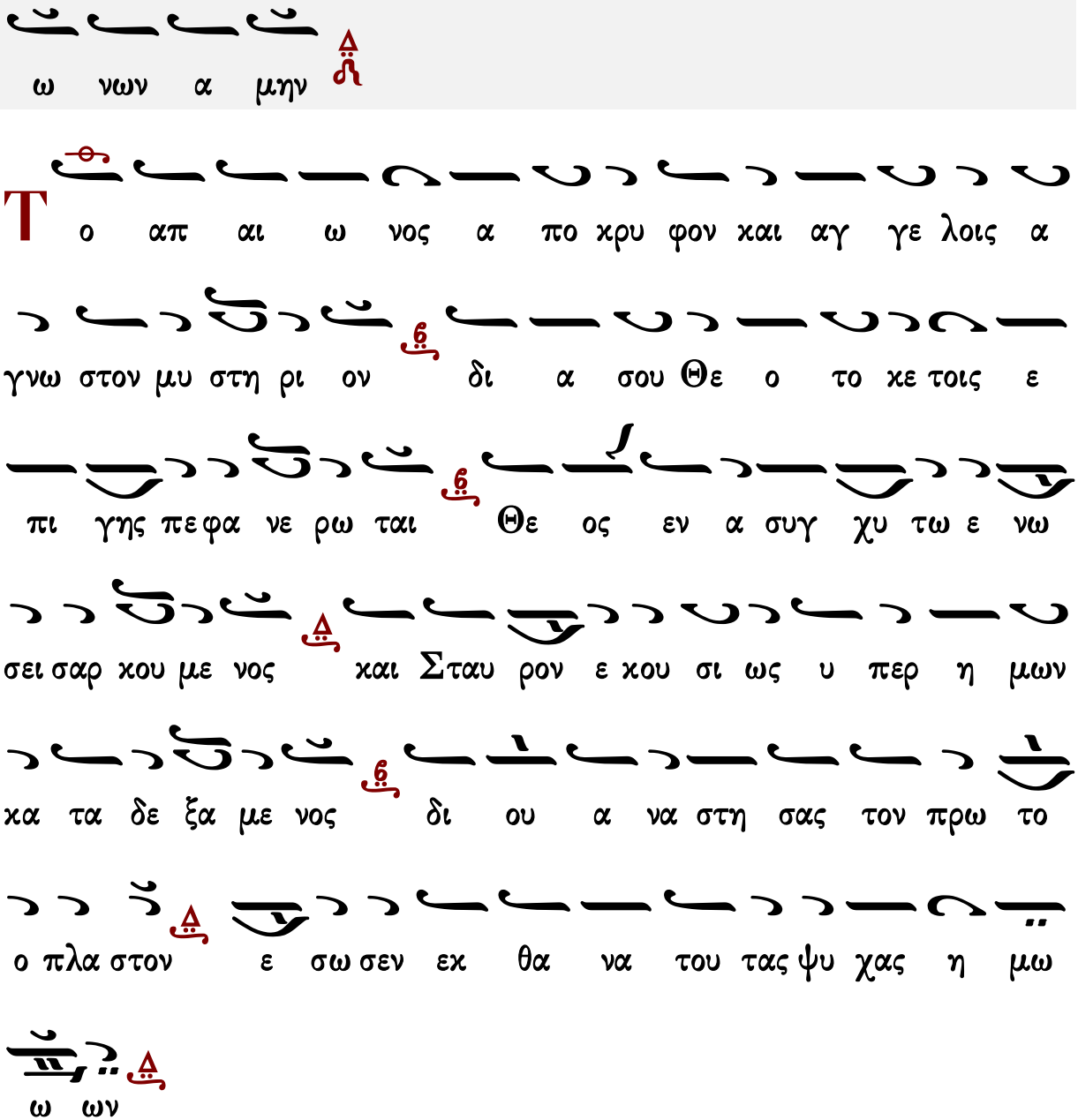

Ὄρθρος: Κάθισμα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Βȣ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.172#

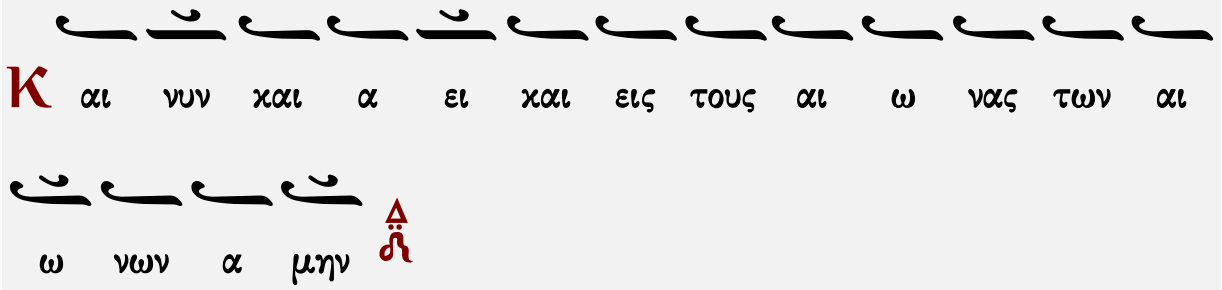

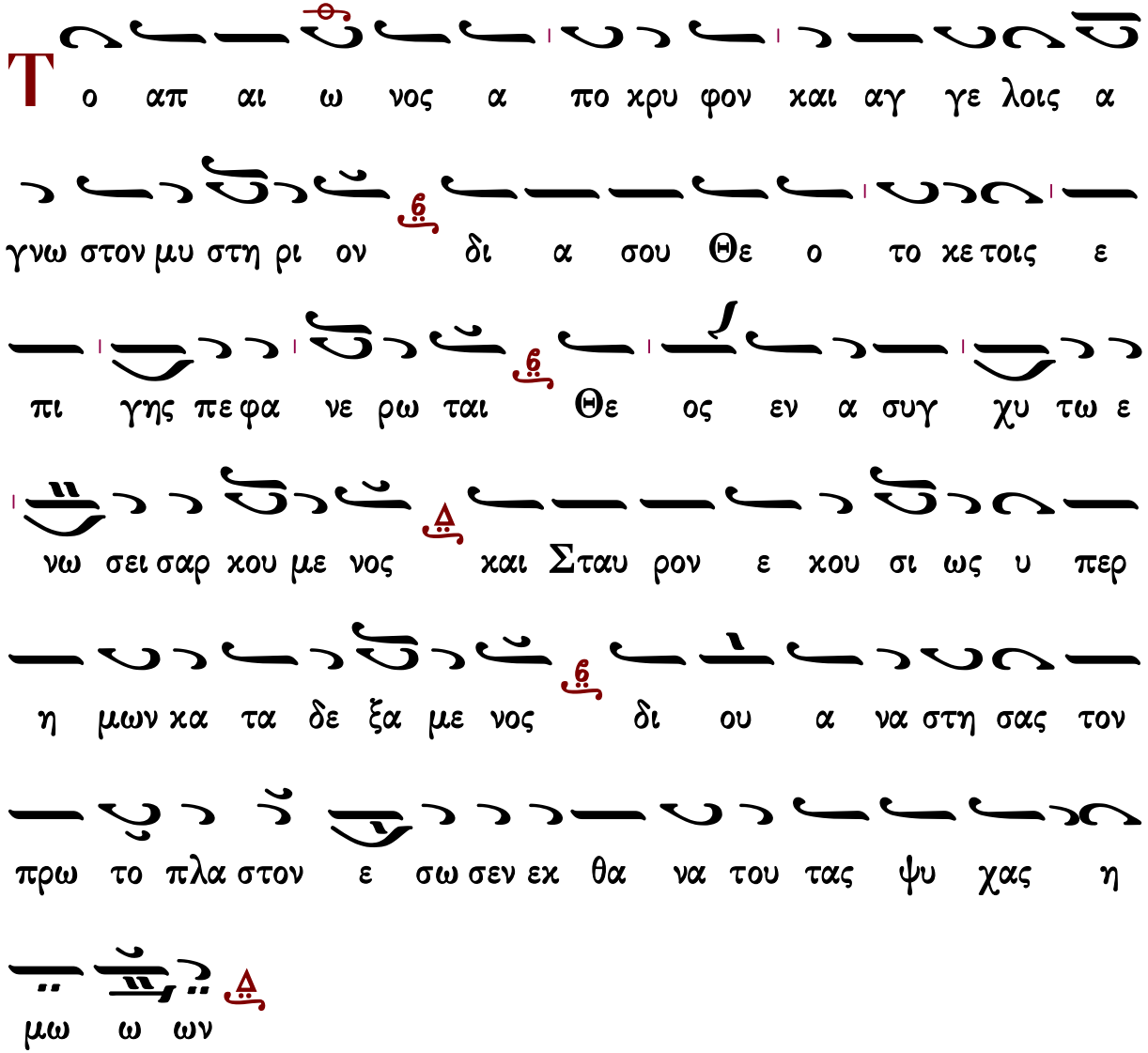

Ὄρθρος: Κάθισμα

Ἦχος δ΄ Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Αναστασιματάριον
1952 σ.70*

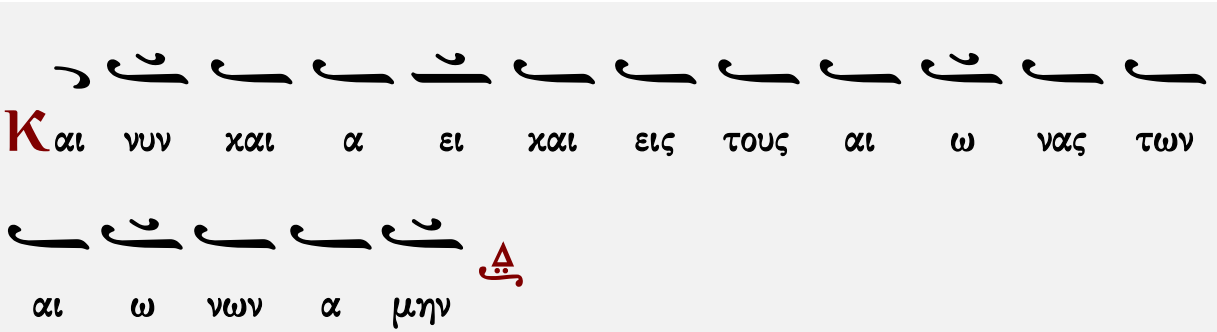

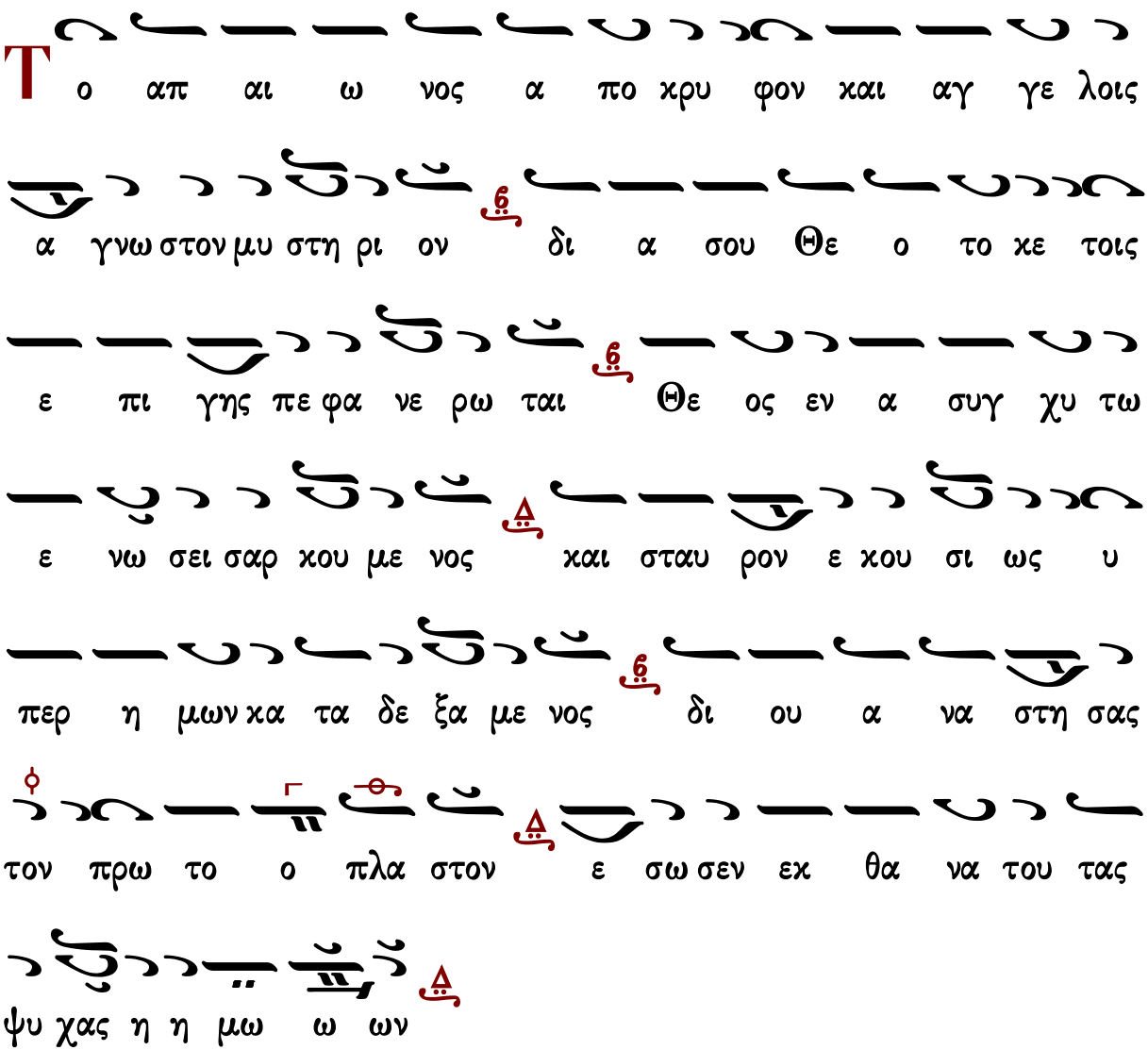

Ὄρθρος: Κάθισμα

Ἦχος πλ. Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.282*

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων α μην

Το απ αι ω νος α πο χρυ φον και αγ γε λοις α γνω στον μυ στη ρι ον δι α σου Θε ο το κε τοις ε πι γης πε φα νε ρω ται Θε ος εν α συγ χυ τω ε νω σει σαρ κου με νος και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ η μων κα τα δε ξα με νος δι ου α να στη σας τον πρω το πλα στον ε σω σεν εκ θα να του * τας ψυ χας η μων * τας ψυ χας η μω ω ων

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.134/889#

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην

Το απ αι ω νος α πο χρυ φον και αγ γε λοις α γνω
στον μυ στη ρι ον δι α σου Θε ο το κε τοις ε πι
γης πε φα νε ρω ται Θε ος εν α συγ χυ τω ε νω σει
σαρ κου με νος και σταυ ρον ε κου σι ως υ περ η μων κα
τα δε ξα με νος δι ου α να στη σας τον πρω το
ο πλα στον ε σω σεν εκ θα να του τας ψυ χας η

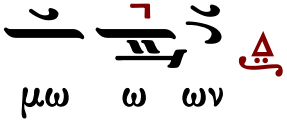

ΟΡΘΡΟΣ

Θεὸς Κύριος

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος ⸗ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.13#

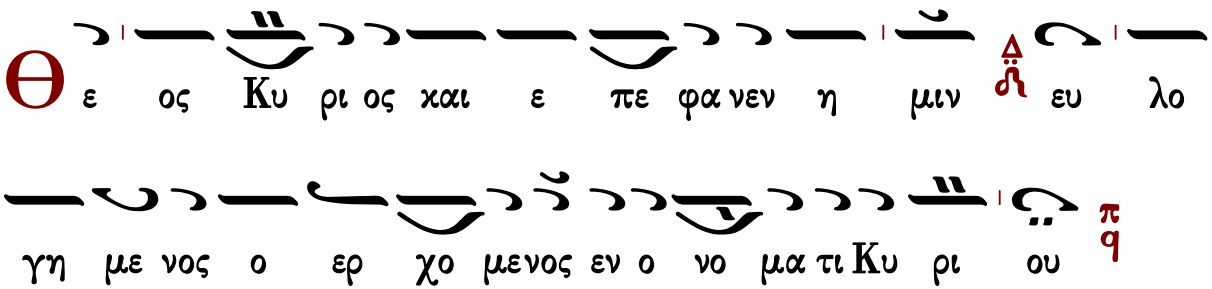

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

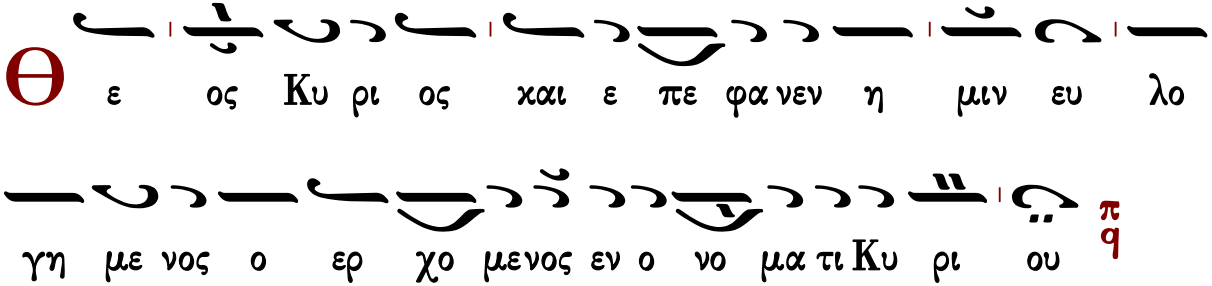

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος ⸗ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.17*

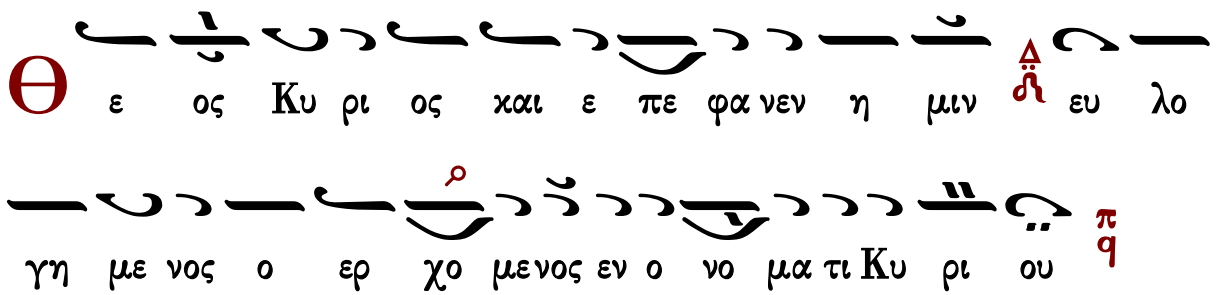

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπολυτίκιον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

Ἦχος ⸗ Πα

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ
Μουσικόν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη
1904 σ.428*

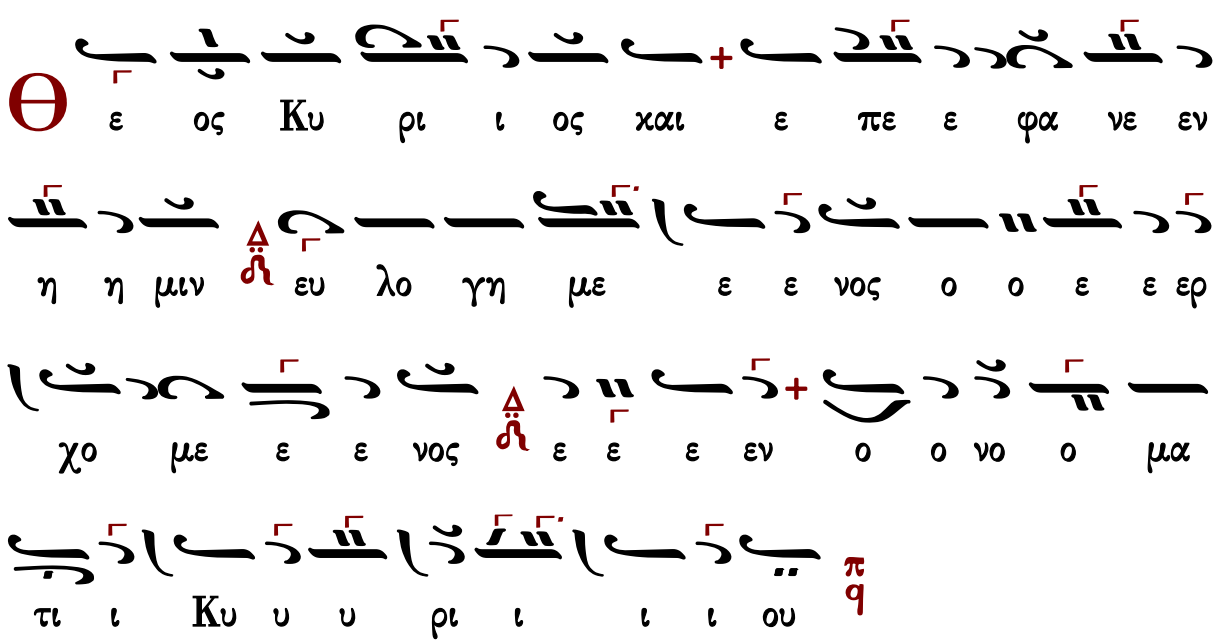

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Καθίσματα

Κάθισμα μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν

Ταχὺ προκατάλαβε

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.274*

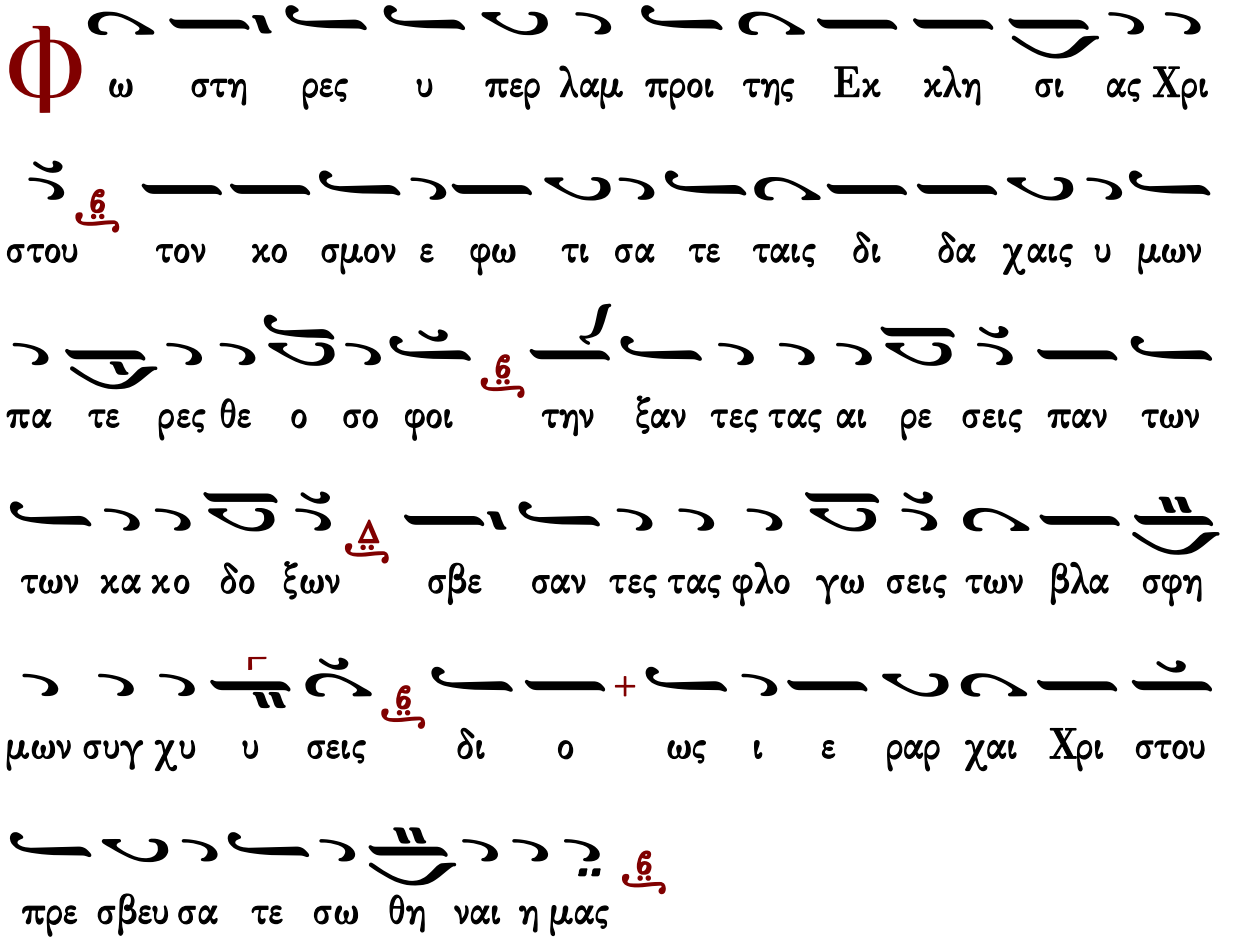

Κάθισμα μετὰ τὴν β' στιχολογίαν

Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.403*

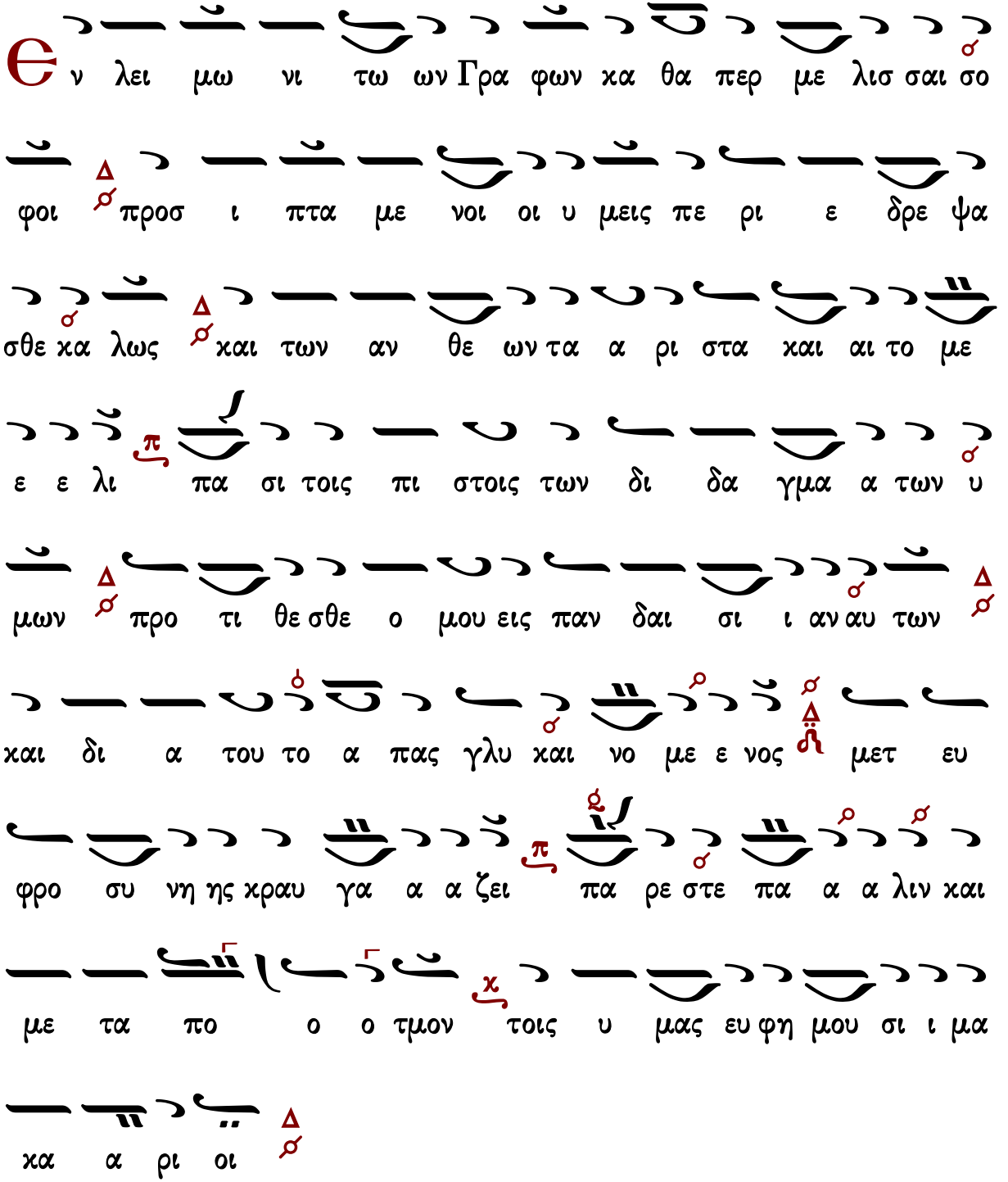

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

τὸ αὐτὸ

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Θεοτοκίον

Τρι χυ μι αις τω ων πα θων ο α συν ει δη τος ε

γω χει μα ζο με νο ος α γνη ε πι κα λου μαι σε

θερ μως μη με πα ρι δης τον δει λαι ον α α πο λε ε ε

σθαι α βυσ σον ε λε ους η τε ε ξα α σα πλην

σου γαρ ελ πι ι δα ου κε ε κτη η μαι μη ουν ε

χθροις ε πι χαρ μα και γε ε ε λως ο πε ποι θως σοι

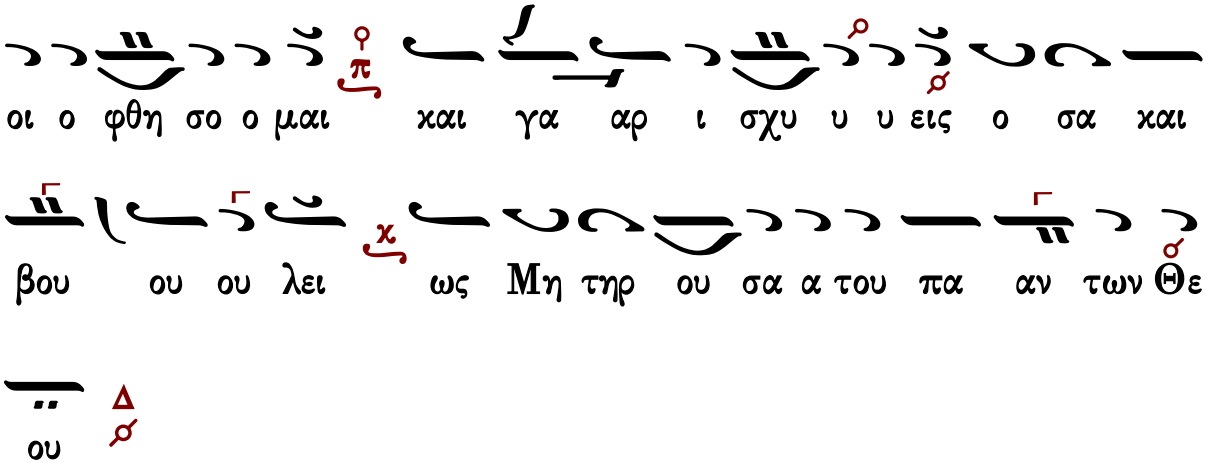

Πολυέλεος

Δοῦλοι Κύριον

Δοῦλοι Κύριον. Ἀλληλούϊα.
Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου, αἰνεῖτε δοῦλοι Κύριον. Ἀλληλούια.
Οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸς Κύριος.
Ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, ὅτι καλόν.
Ὅτι τὸν Ἰακὼβ ἐξελέξατο ἑαυτῷ ὁ Κύριος.
Ἰσραὴλ εἰς περιουσιασμὸν ἑαυτῷ.
Ὅτι ἐγὼ ἔγνωκα, ὅτι μέγας ὁ Κύριος,
Καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν παρὰ πάντας τοὺς Θεούς.
Πάντα ὅσα ἠθέλησεν ὁ Κύριος ἐποίησεν,
Ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ,
Ἐν ταῖς θαλάσσαις, καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἀβύσσοις.
Ἀνάγων νεφέλαις ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς.
Ἀστραπὰς εἰς ὑετὸν ἐποίησεν.
Ὁ ἐξάγων ἀνέμους ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ.
Ὡς ἐπάταξε τὰ πρωτότοκα Αἰγύπτου,
Ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους.
Ἐξαπέστειλε σημεῖα καὶ τέρατα ἐν μέσῳ σου Αἴγυπτε,
Ἐν Φαραῷ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς δούλοις αὐτοῦ.
Ὃς ἐπάταξεν ἔθνη πολλά,
Καὶ ἀπέκτεινε βασιλεῖς κραταιούς.

Τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορῥαίων.
Καὶ τὸν Ὤγ βασιλέα τῆς Βασάν.
Καὶ πάσας τὰς βασιλείας Χαναάν.
Καὶ ἔδωκε τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν,
Κληρονομίαν Ἰσραὴλ λαῷ αὐτοῦ.
Κύριε τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα.
Καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.
Ὅτι κρινεῖ Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ,
Καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται.
Τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων.
Στόμα ἔχουσι καὶ οὐ λαλήσουσιν.
Ὀφθαλμοὺς ἔχουσι καὶ οὐκ ὄψονται.
Ὦτα ἔχουσι καὶ οὐκ ἐνωτισθήσονται.
Οὐδὲ γὰρ ἔστι πνεῦμα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν.
Ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιοῦντες αὐτά,
Καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ᾽ αὐτοῖς.
Οἶκος Ἰσραὴλ εὐλογήσατε τὸν Κύριον.
Οἶκος Ἀαρὼν εὐλογήσατε τὸν Κύριον.
Οἶκος Λευὶ εὐλογήσατε τὸν Κύριον.
Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον εὐλογήσατε τὸν Κύριον.
Εὐλογητὸς Κύριος ἐκ Σιὼν ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ.

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Δόξα... Καὶ νῦν... Πολυελέου — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἐξομολογεῖσθε

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθὸς, ἀλληλούϊα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀλληλούϊα.
Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τῶν Θεῶν, ἀλληλούϊα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀλληλούϊα.
Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ τῶν Κυρίων, ἀλληλούϊα·...
Τῷ ποιήσαντι θαυμάσια μεγάλα μόνῳ, ἀλληλούϊα·...
Τῷ ποιήσαντι τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, ἀλληλούϊα·...
Τῷ στερεώσαντι τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ἀλληλούϊα·...
Τῷ ποιήσαντι φῶτα μεγάλα μόνῳ, ἀλληλούϊα·...
Τὸν ἥλιον εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας, ἀλληλούϊα·...
Τὴν σελήνην, κ᾽ τοὺς ἀστέρας εἰς ἐξουσίαν τῆς νυκτός, ἀλληλούϊα·...

Τῷ πατάξαντι Αἴγυπτον σὺν τοῖς πρωτοτόκοις αὐτῶν, ἀλληλούϊα·…
Καὶ ἐξαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ μέσου αὐτῶν, ἀλληλούϊα·…
Ἐν χειρὶ κραταιᾷ, καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ, ἀλληλούϊα·…
Τῷ καταδιελόντι τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν εἰς διαιρέσεις, ἀλληλούϊα·…
Καὶ διαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ διὰ μέσου αὐτῆς, ἀλληλούϊα·…
Καὶ ἐκτινάξαντι Φαραὼ, καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῖς εἰς θάλασσαν ἐρυθράν, ἀλληλούϊα·…
Τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἀλληλούϊα·…
Τῷ πατάξαντι βασιλεῖς μεγάλους, ἀλληλούϊα·…
Καὶ ἀποκτείναντι βασιλεῖς κραταιούς, ἀλληλούϊα·…
Τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορῥαίων, ἀλληλούϊα·…
Καὶ τὸν Ὤγ βασιλέα τῆς Βασάν, ἀλληλούϊα·…
Καὶ δόντι τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν, ἀλληλούϊα·…
Κληρονομίαν Ἰσραὴλ δούλῳ αὐτοῦ, ἀλληλούϊα·…
Ὅτι ἐν τῇ ταπεινώσει ἡμῶν ἐμνήσθη ἡμῶν ὁ Κύριος, ἀλληλούϊα·…
Καὶ ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, ἀλληλούϊα·…
Ὁ διδοὺς τροφὴν πάσῃ σαρκί, ἀλληλούϊα·…
Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τοῦ οὐρανοῦ, ἀλληλούϊα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀλληλούϊα.

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Δόξα… Καὶ νῦν… Πολυελέου — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἐκλογὴ εἰς Ἱεράρχας

Ἦχος λ̇ π̇ ⲧⲉ ⲛⲟ

Τὴν οἰκουμένην. Ἀλληλούϊα
Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην. Ἀλληλούϊα
Οἵ τε γηγενεῖς καὶ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, ἐπὶ τὸ αὐτὸ πλούσιος καὶ πένης.
Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.
Δεῦτε τέκνα ἀκούσατέ μου, φόβον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς.
Πορευόμενος ἄμωμος καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην.
Ἀθῶος χερσὶ καὶ καθαρὸς τῇ καρδίᾳ, ὃς οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ ματαίῳ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ.
Εὐηγγελισάμην δικαιοσύνην ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ.
Οὐκ ἔκρυψα τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἀπὸ συναγωγῆς πολλῆς.

Τὴν δικαιοσύνην σου οὐκ ἐκρυψα ἐν τῇ καρδίᾳ μου,
Τὴν ἀλήθειάν σου καὶ τὸ σωτήριόν σου εἶπα.
Διηγήσομαι τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε.
Νίψομαι ἐν ἀθώοις τὰς χεῖρας μου, καὶ κυκλώσω τὸ θυσιαστήριόν σου Κύριε.
Τοῦ ἀκοῦσαι με φωνῆς αἰνέσεώς σου καὶ διηγήσασθαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.
Κύριε ἠγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου, καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου.
Εἶπα τοῖς παρανομοῦσι μὴ παρανομεῖτε, καὶ τοῖς ἁμαρτάνουσι μὴ ὑψοῦτε κέρας.
Οὐκ ἐκάθησα μετὰ συνεδρίου ματαιότητος καὶ μετὰ παρανομούντων οὐ μὴ εἰσέλθω.
Ἐμίσησα ἐκκλησίαν πονηρευομένων καὶ μετὰ ἀσεβῶν οὐ μὴ καθήσω.
Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν.
Ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, καὶ οὐχ ὑποσκελισθήσεταιι.
Οἰκονομήσει τοὺς λόγους αὐτοῦ, ἐν κρίσει.
Ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται.
Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ καὶ ἐλπιεῖ ἐπ᾽ αὐτόν.
Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.
Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσει.
Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται.
Μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων αἰνέσουσί σε.

Ἀλληλούϊα

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Δόξα... Καὶ νῦν... Πολυελέου — Λουκᾶς Λουκᾶ

Δοῦλοι Κύριον

μέλος σύντομον

Ἦχος $\frac{\text{ν}}{\text{ϙ}}$ **Πα**

Ἀγγελικός Χορός Πολυέλεοι
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
Ἅγιον Ὄρος 2002 σ.1*

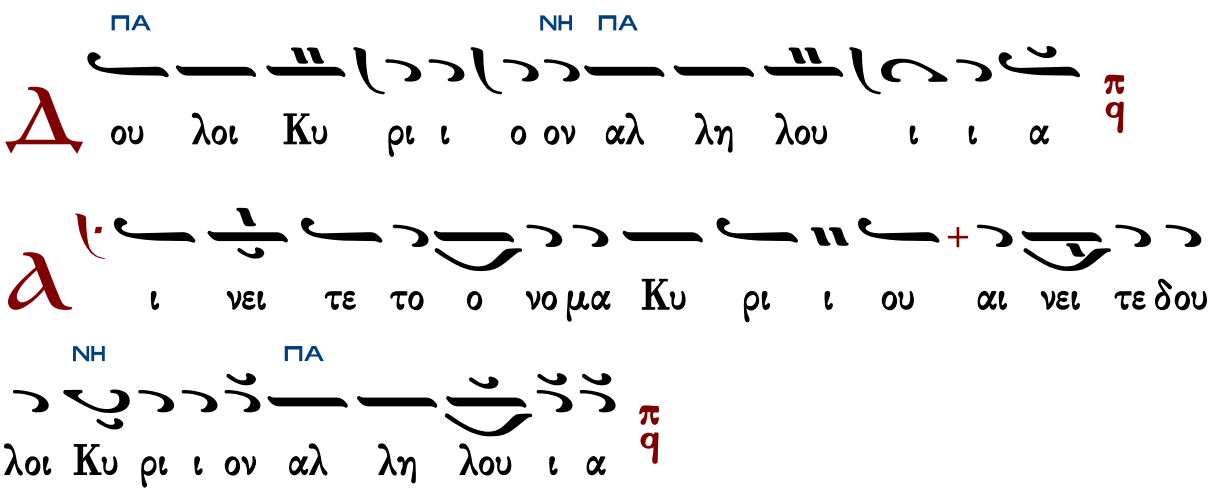

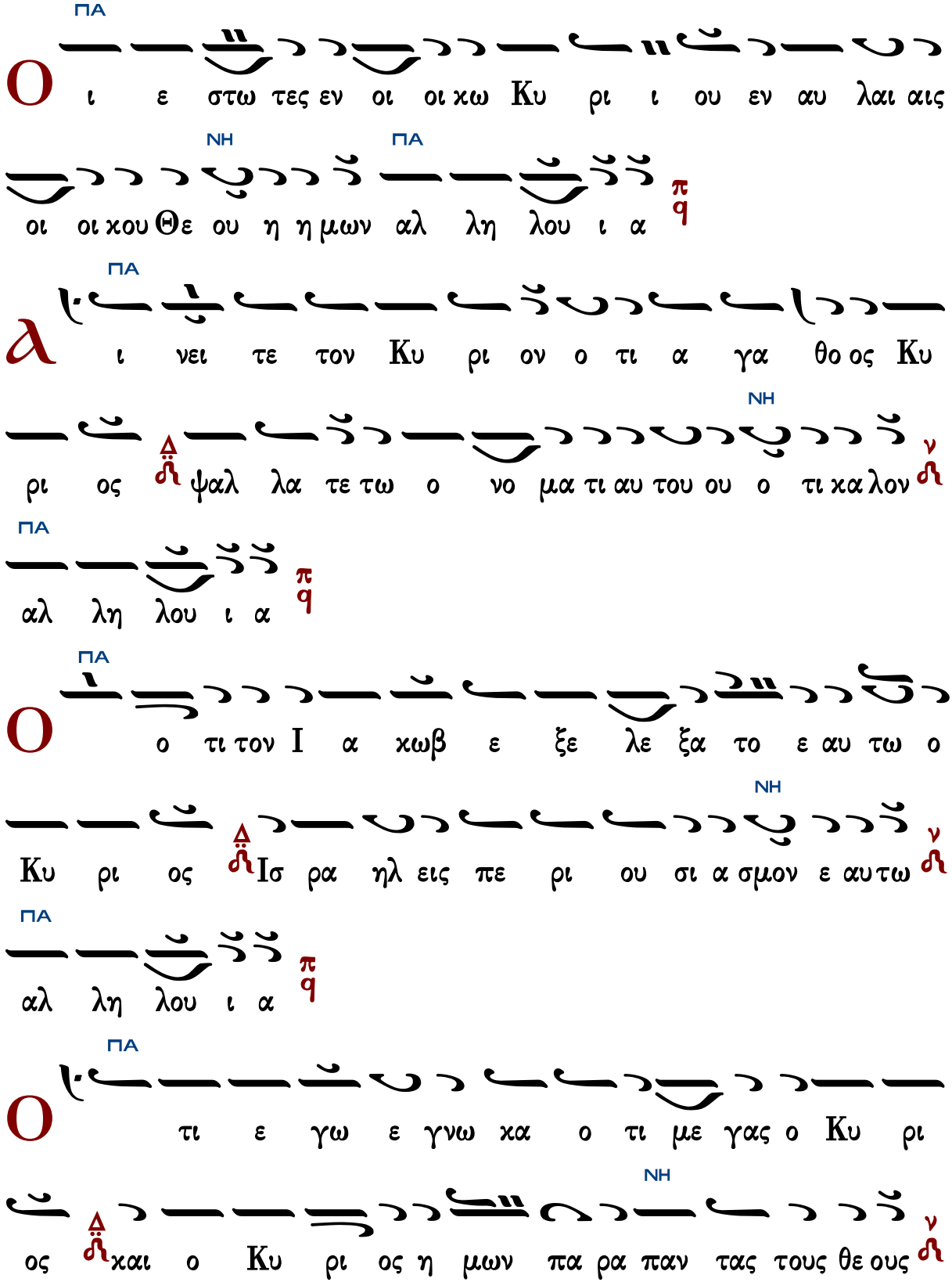
ΠΑ
Ο ι ε στω τες εν οι οι χω Κυ ρι ι ου εν αυ λαι αις
ΝΗ ΠΑ
οι οι χου Θε ου η η μων αλ λη λου ι α
π q
ΠΑ
λ ι νει τε τον Κυ ρι ον ο τι α γα θο ος Κυ
ΝΗ
ρι ος Δ ψαλ λα τε τω ο νο μα τι αυ του ου ο τι κα λον ν
ΠΑ
αλ λη λου ι α
π q
ΠΑ
Ο ο τι τον Ι α κωβ ε ξε λε ξα το ε αυ τω ο
ΝΗ
Κυ ρι ος Δ Ισ ρα ηλ εις πε ρι ου σι α σμον ε αυ τω ν
ΠΑ
αλ λη λου ι α
π q
ΠΑ
Ο τι ε γω ε γνω κα ο τι με γας ο Κυ ρι
ΝΗ
ος Δ και ο Κυ ρι ος η μων πα ρα παν τας τους θε ους ν

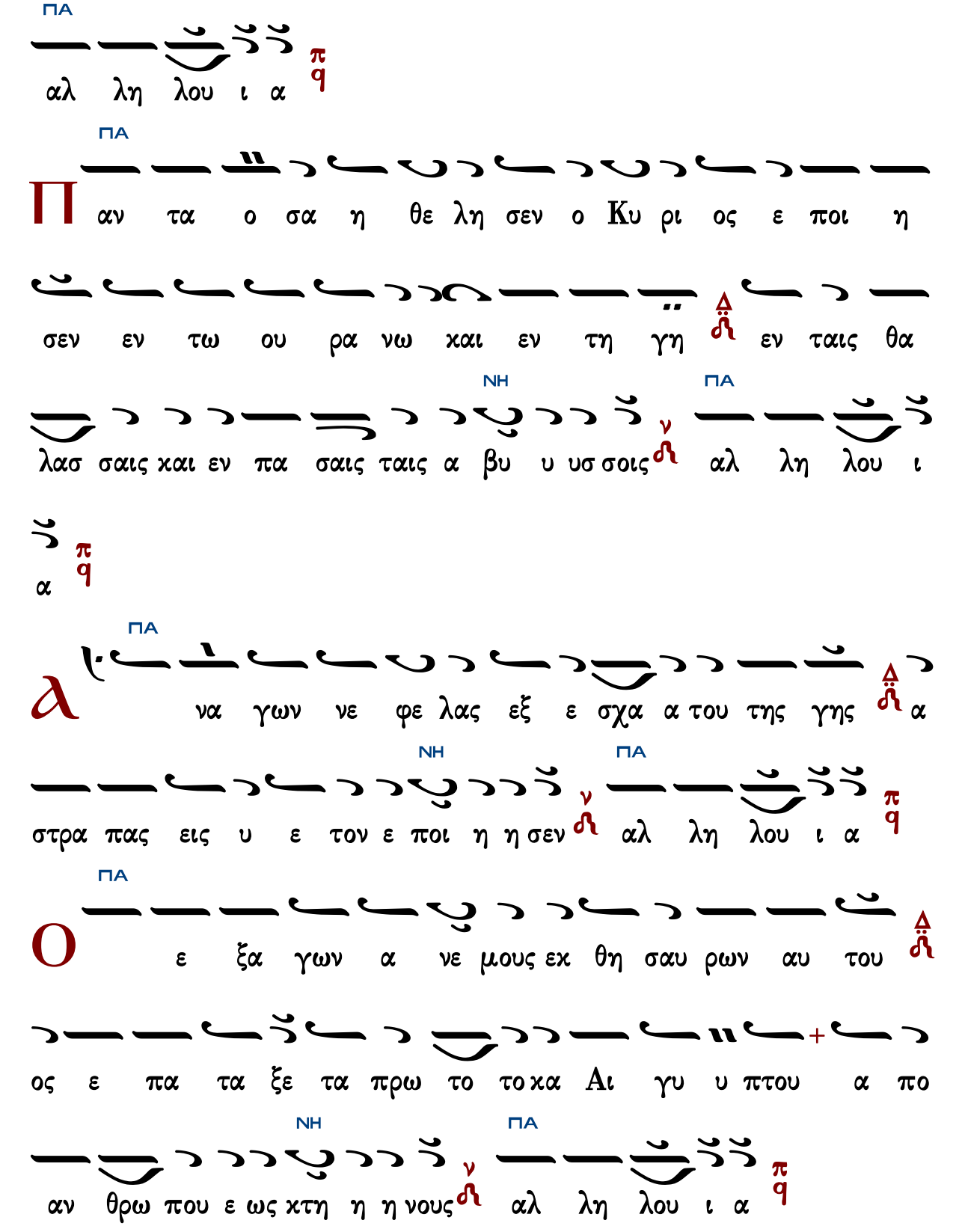
ΠΑ
αλ λη λου ι α
ΠΑ
Π αν τα ο σα η θε λη σεν ο Κυ ρι ος ε ποι η
σεν εν τω ου ρα νω και εν τη γη εν ταις θα
ΝΗ ΠΑ
λασ σαις και εν πα σαις ταις α βυ υ υσ σοις αλ λη λου ι
α
ΠΑ
α να γων νε φε λας εξ ε σχα α του της γης α
ΝΗ ΠΑ
στρα πας εις υ ε τον ε ποι η η σεν αλ λη λου ι α
ΠΑ
Ο ε ξα γων α νε μους εκ θη σαυ ρων αυ του
ος ε πα τα ξε τα πρω το τοκα Αι γυ υ πτου α πο
ΝΗ ΠΑ
αν θρω που ε ως κτη η η νους αλ λη λου ι α

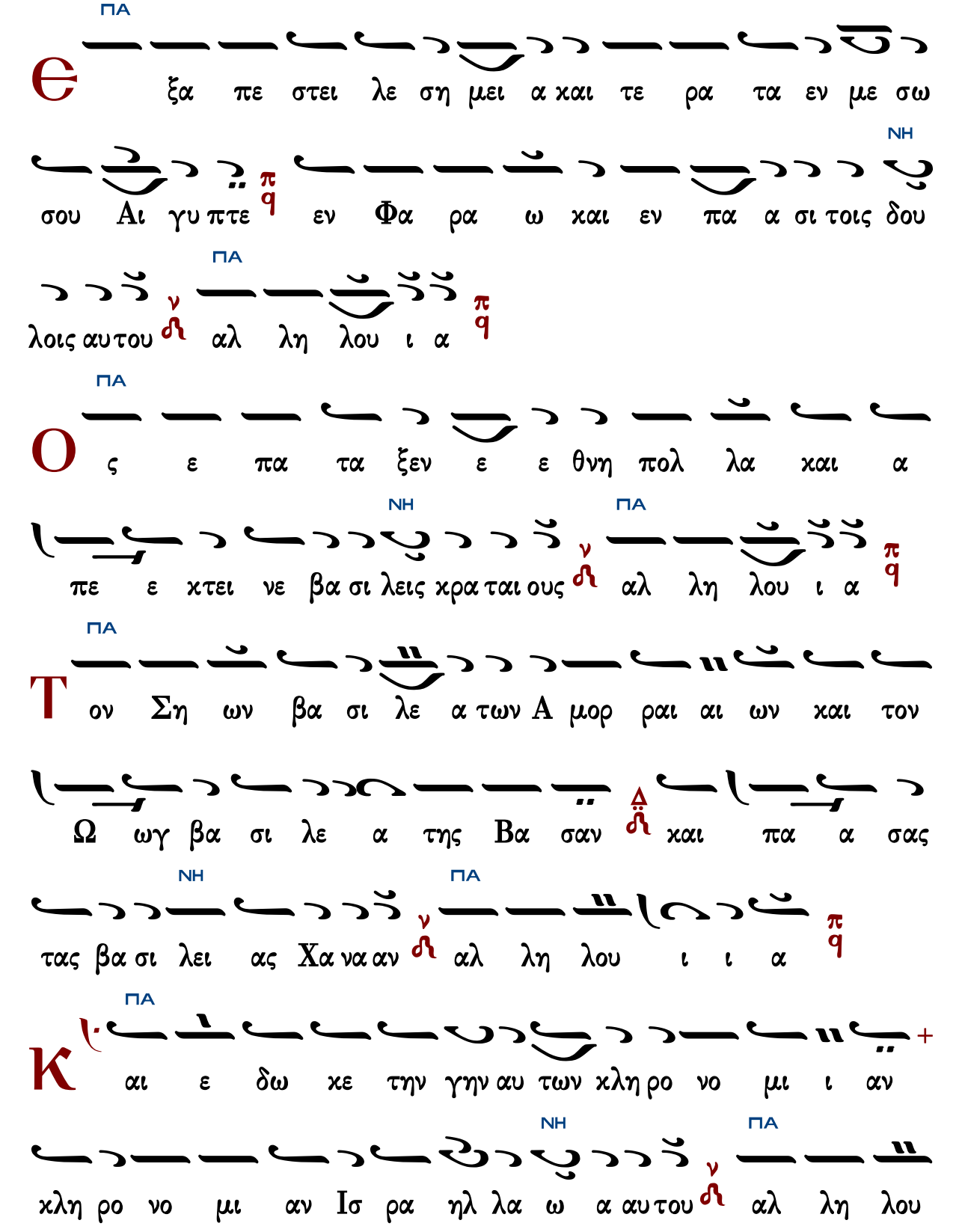
ΠΑ
Θ ξα πε στει λε ση μει α και τε ρα τα εν με σω
ΝΗ
σου Αι γυ πτε εν Φα ρα ω και εν πα α σι τοις δου
λοις αυ του αλ λη λου ι α
ΠΑ
Ο ς ε πα τα ξεν ε ε θνη πολ λα και α
ΝΗ ΠΑ
πε ε κτει νε βα σι λεις κρα ται ους αλ λη λου ι α
ΠΑ
Τ ον Ση ων βα σι λε α των Α μορ ραι αι ων και τον
Ω ωγ βα σι λε α της Βα σαν και πα α σας
ΝΗ ΠΑ
τας βα σι λει ας Χα να αν αλ λη λου ι ι α
ΠΑ
Κ αι ε δω κε την γην αυ των κλη ρο νο μι ι αν
ΝΗ ΠΑ
κλη ρο νο μι αν Ισ ρα ηλ λα ω α αυ του αλ λη λου

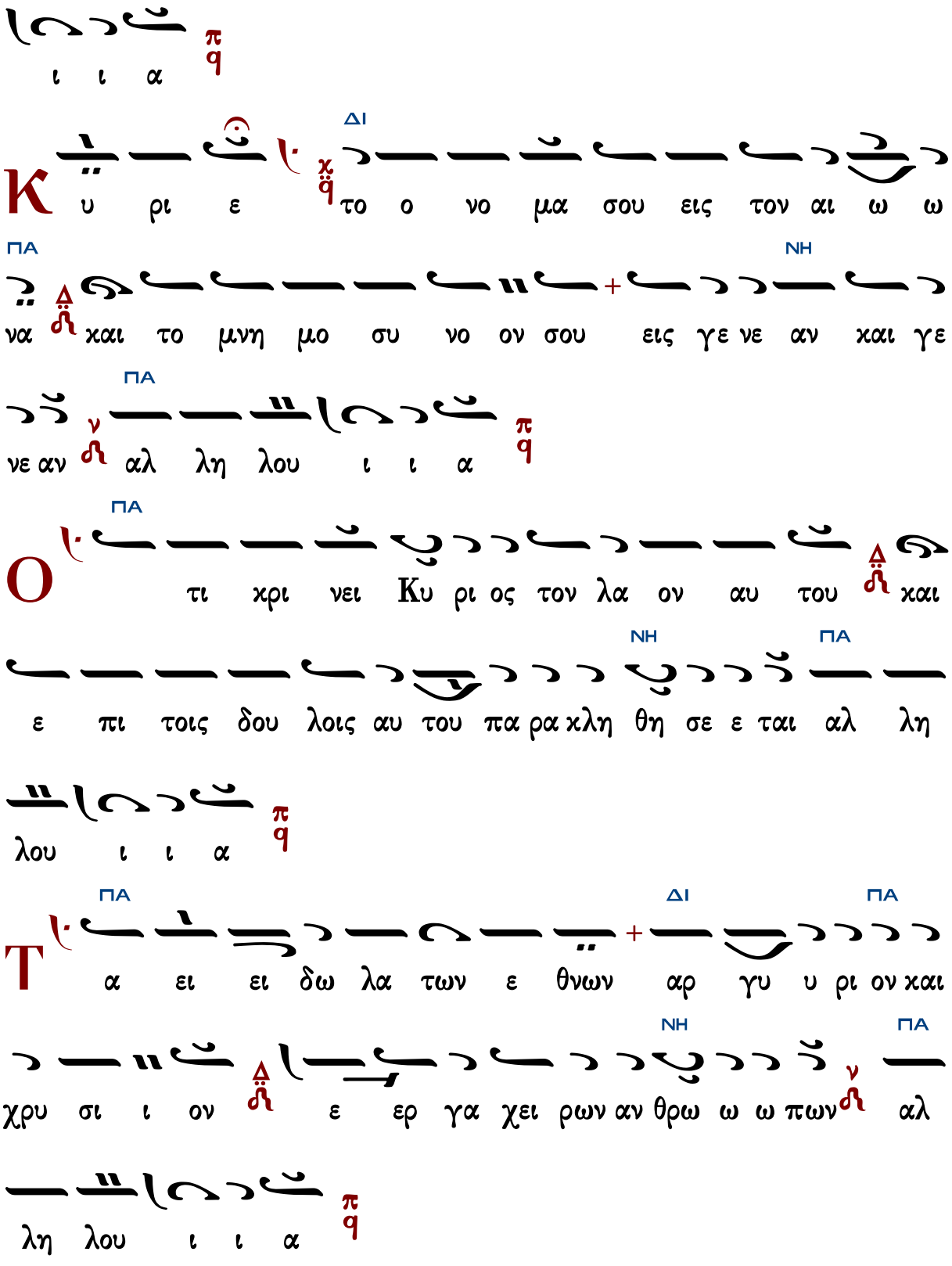
ι ι α
Κ υ ρι ε το ο νο μα σου εις τον αι ω ω
ΔΙ
ΠΑ
ΝΗ
να και το μνη μο συ νο ον σου εις γε νε αν και γε
νε αν αλ λη λου ι ι α
ΠΑ
Ο τι χρι νει Κυ ρι ος τον λα ον αυ του και
ΠΑ
ε πι τοις δου λοις αυ του πα ρα κλη θη σε ε ται αλ λη
λου ι ι α
Τ α ει ει δω λα των ε θνων αρ γυ υ ρι ον και
ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ
χρυ σι ι ον ε ερ γα χει ρων αν θρω ω ω πων αλ
ΠΑ
λη λου ι ι α

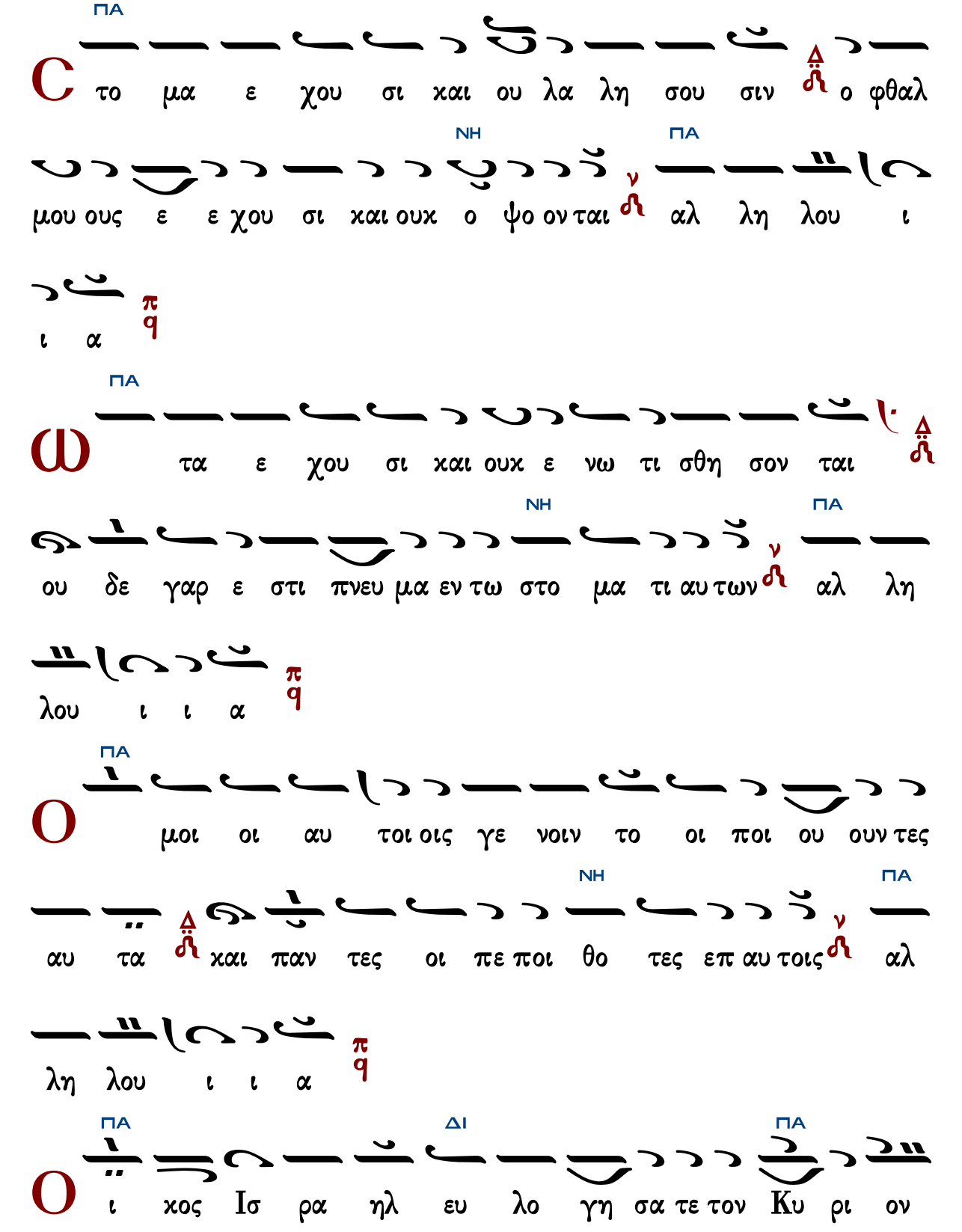
ΠΑ
C
το μα ε χου σι και ου λα λη σου σιν ο φθαλ
ΝΗ ΠΑ
μου ους ε ε χου σι και ουκ ο ψο ον ται αλ λη λου ι
ι α
ΠΑ
Ω
τα ε χου σι και ουκ ε νω τι σθη σον ται
ΝΗ ΠΑ
ου δε γαρ ε στι πνευ μα εν τω στο μα τι αυ των αλ λη
λου ι ι α
ΠΑ
Ο
μοι οι αυ τοι οις γε νοιν το οι ποι ου ουν τες
ΝΗ ΠΑ
αυ τα και παν τες οι πε ποι θο τες επ αυ τοις αλ
λη λου ι ι α
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
Ο
ι κος Ισ ρα ηλ ευ λο γη σα τε τον Κυ ρι ον

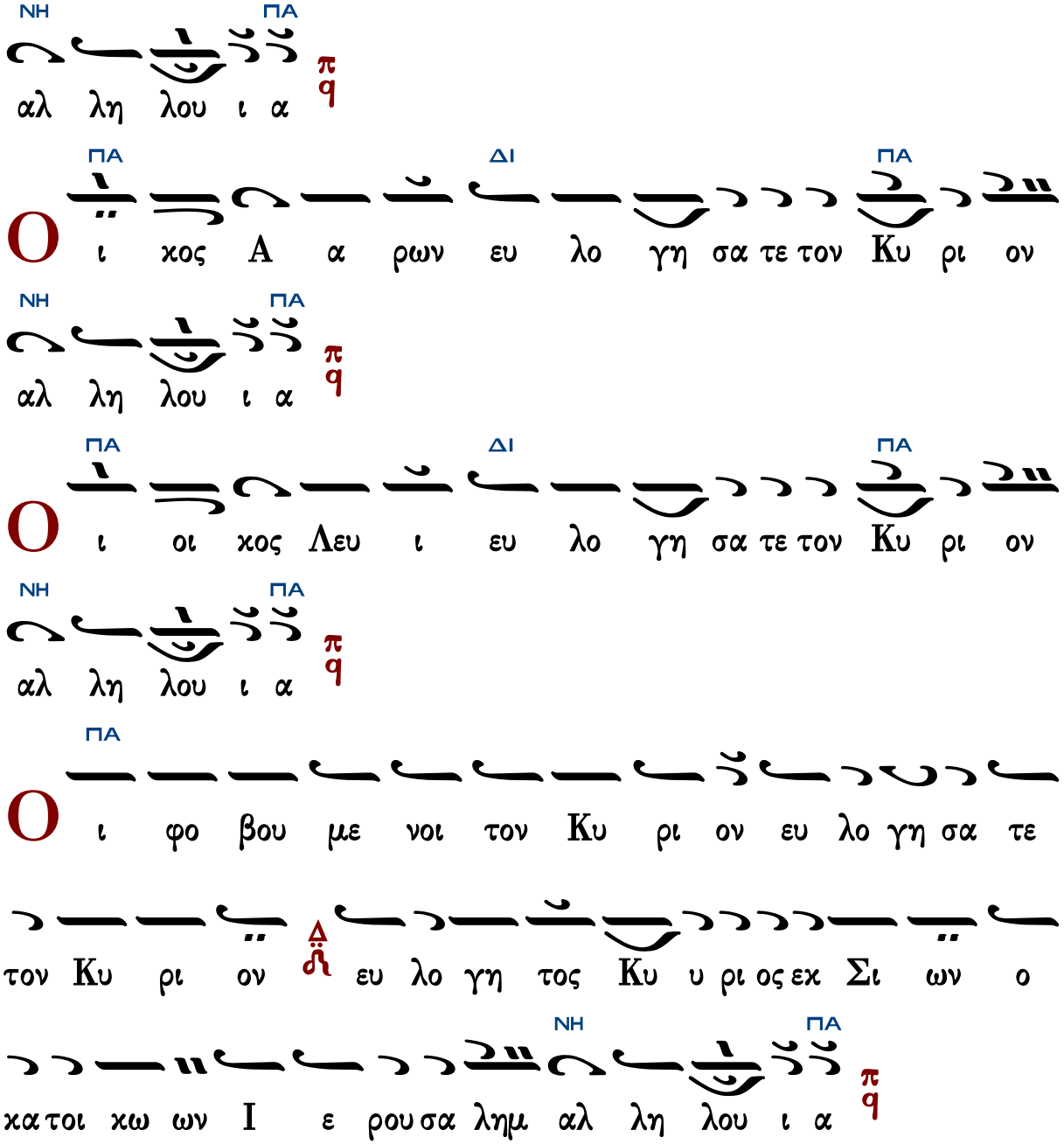

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Δόξα... Καὶ νῦν... Πολυελέου — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἐξομολογεῖσθε

5ηχον – Ῥυθμὸς τρίσημος

Ἦχοι: α', πλ.δ', πλ. β', βαρύς, α'

Ἦχος ⲗ ϥ̈ Πα

Ψαλτήριον Τερπνόν
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
1995 σ.607#

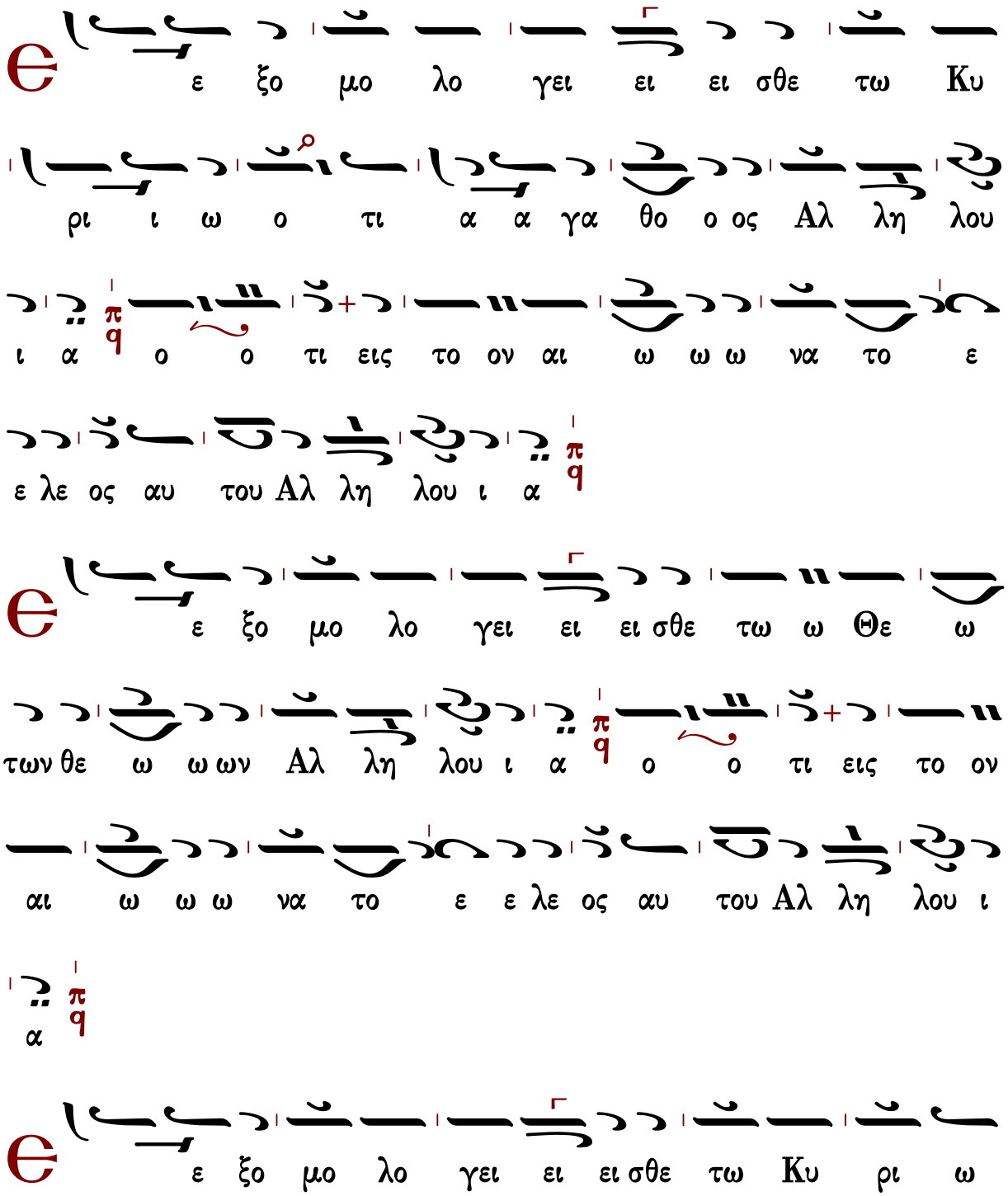

τω ων χυ ρι ι ι ω ω ων Αλ λη λου ι α
ο ο τι εις το ον αι ω ω ω να το ε ε λε ος
αυ του Αλ λη λου ι α
Τ ω ποι η η σαν τι θαυ μα σι α με γα α λα
μο ο νω ω ω Αλ λη λου ι α ο ο τι εις το
ον αι ω ω ω να το ε ε λε ος αυ του Αλ λη λου
ι α
Τ ω ποι η η σαν τι ι τους ου ου ρα νους εν συ
νε ε σει ει ει Αλ λη λου ι α ο ο τι εις το
ον αι ω ω ω να το ε ε λε ος αυ του Αλ λη λου

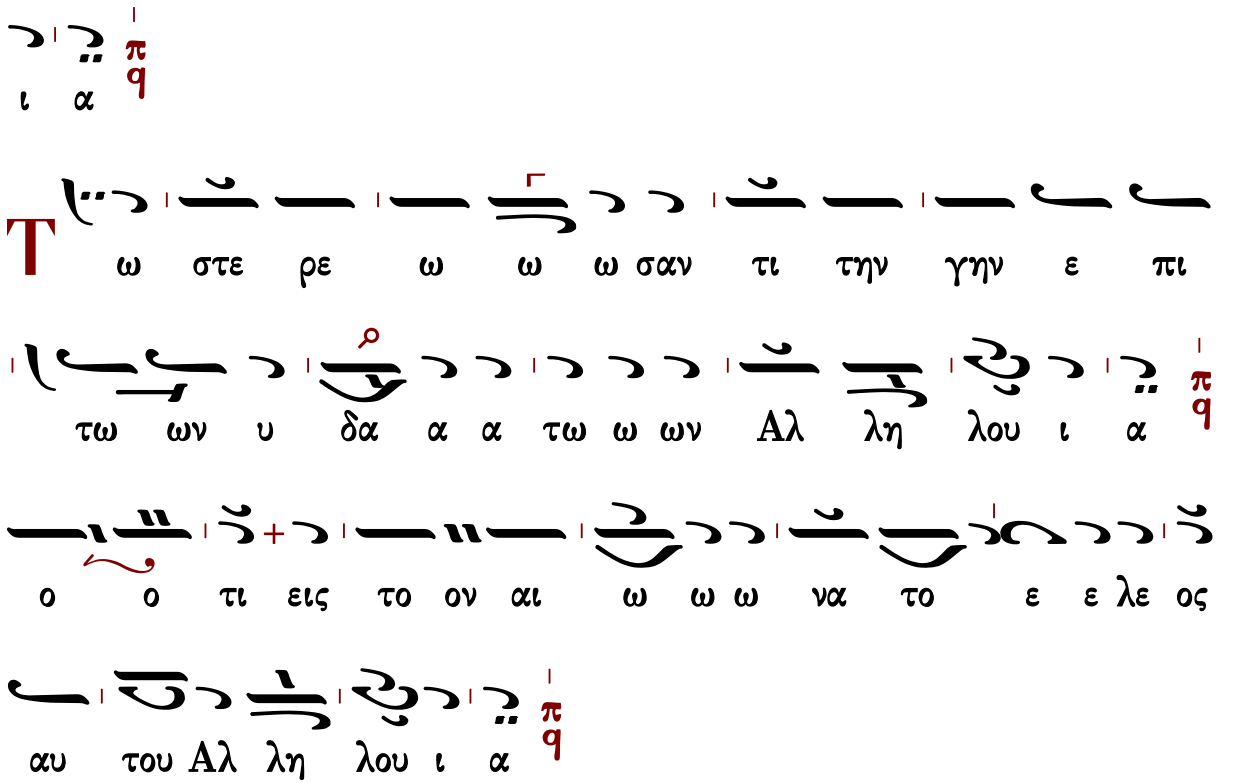
ι α
Τ ω στε ρε ω ω ω σαν τι την γην ε πι
τω ων υ δα α α τω ω ων Αλ λη λου ι α
ο ο τι εις το ον αι ω ω ω να το ε ε λε ος
αυ του Αλ λη λου ι α

Ἦχος λ π ϯ Πα

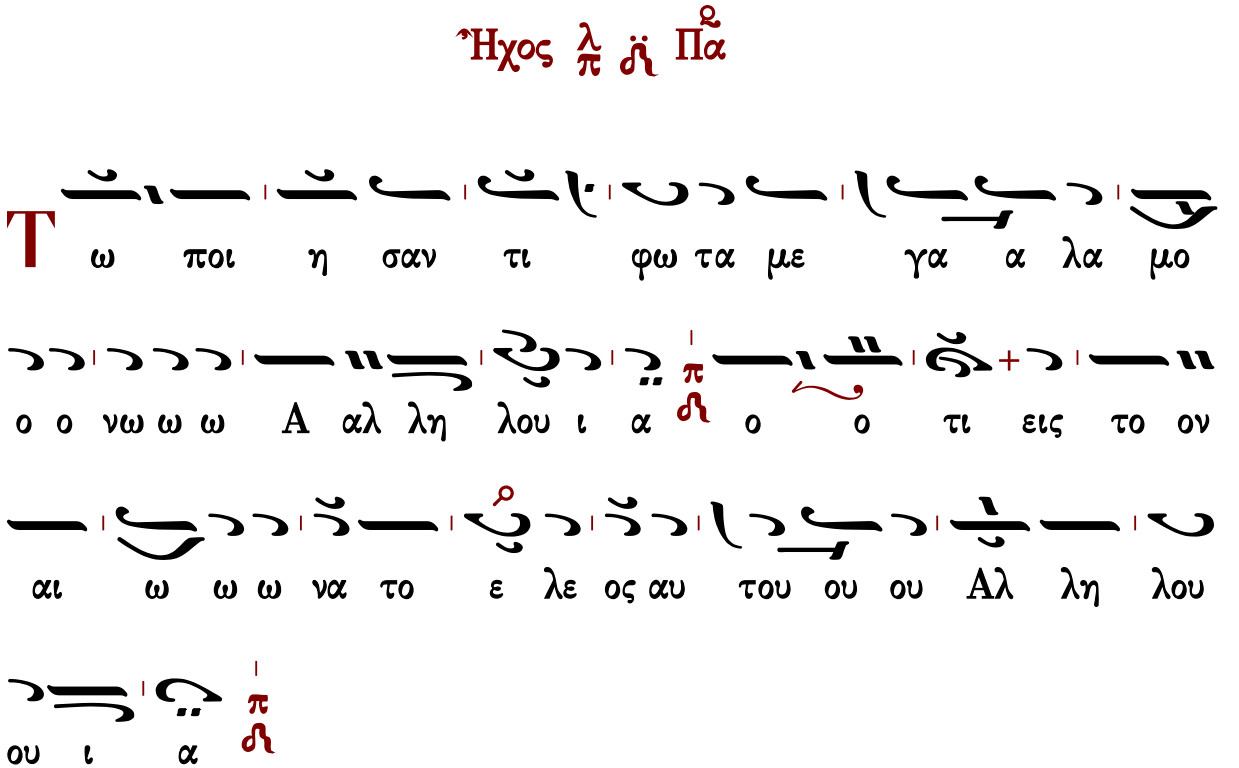
Τ ω ποι η σαν τι φω τα με γα α λα μο
ο ο νω ω ω Α αλ λη λου ι α ο ο τι εις το ον
αι ω ω ω να το ε λε ος αυ του ου ου Αλ λη λου
ου ι α

Τον η λι ον εις ε ξου σι αν τη ης η

με ε ε ρα α ας Α αλ λη λου ι α π ο ο τι εις

το ον αι ω ω ω να το ε λε ος αυ του ου ου Αλ

λη λου ου ι α π

Την σε λη νην και τους α στε ρας εις ε ξου

σι αν της νυ κτο ο ος Α αλ λη λου ι α π ο ο

τι εις το ον αι ω ω ω να το ε λε ος αυ του ου

ου Αλ λη λου ου ι α π

Τω πα τα ξαν τι Αι γυ πτον συν τοις

πρω ω το το κοις αυ τω ω ων Α αλ λη λου ι α π

* ο ο τι εις το ον αι ω ω ω να το ε λε ος αυ
του ου ου Αλ λη λου ου ι α

* ο ο τι εις τον αι ω ω ω να α το
ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ι α

Κ αι ε ξα γα γον τι τον Ισ ρα ηλ δι ι
α με σου αυ τω ω ων Α αλ λη λου ι α * ο ο
τι εις το ον αι ω ω ω να το ε λε ος αυ του ου
ου Αλ λη λου ου ι α

* ο ο τι εις τον αι ω ω ω να α το
ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ι α

Ἦχος λ̇ π̇ ⸏ Πα

Θ

ν χει ρι χρα ται α και ε εν βρα χι ο

νι υ ψη λω ω ω Α αλ λη λου ου ι α π̇ ο ο

τι εις το ον αι ω ω ω να το ε λε ος αυ του

ου ου Α αλ λη λου ου ι α π̇

Τ

ω κα τα δι ε λον τι την Ε ρυ

θρα α αν θα λασ σαν εις δι αι ρε ε ε σει ει εις

Α αλ λη λου ου ι α π̇ ο ο τι εις το ον αι

ω ω ω να το ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ου

ι α π̇

Κ αι δι α γα γον τι τον Ισ ρα ηλ δι ι

α με σου αυ τη η ης Α αλ λη λου ου ι α π ο ο

τι εις το ον αι ω ω ω να το ε λε ος αυ του

ου ου Α αλ λη λου ου ι α π

Κ αι εκ τι να ξαν τι Φα ρα ω και αι την

δυ να μιν αυ του εις θα λασ σαν Ε ρυ θρα α αν Α αλ

λη λου ου ι α π * ο ο τι εις το ον αι ω

ω ω να το ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ου ι α

π

* ο ο τι εις τον αι ω ω ω να α π το

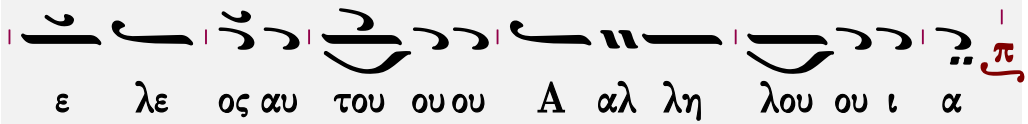
ε λε ος αυ του ουου Α αλ λη λου ου ι α

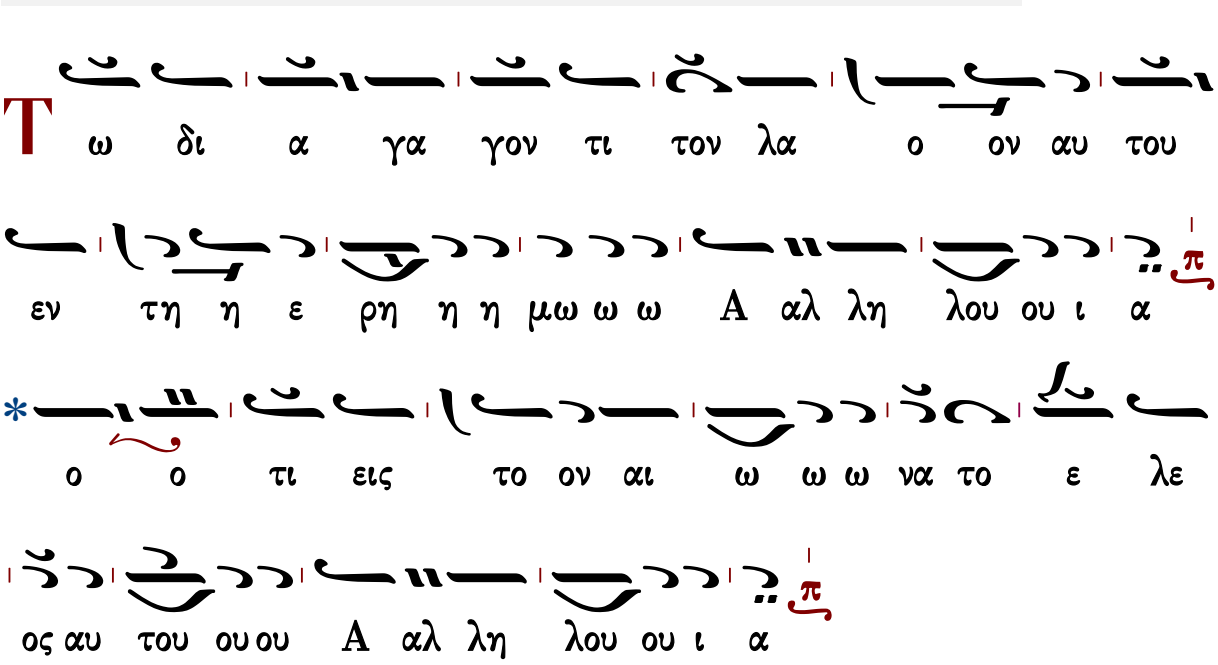
Τ ω δι α γα γον τι τον λα ο ον αυ του
εν τη η ε ρη η η μω ω ω Α αλ λη λου ου ι α
* ο ο τι εις το ον αι ω ω ω να το ε λε
ος αυ του ουου Α αλ λη λου ου ι α

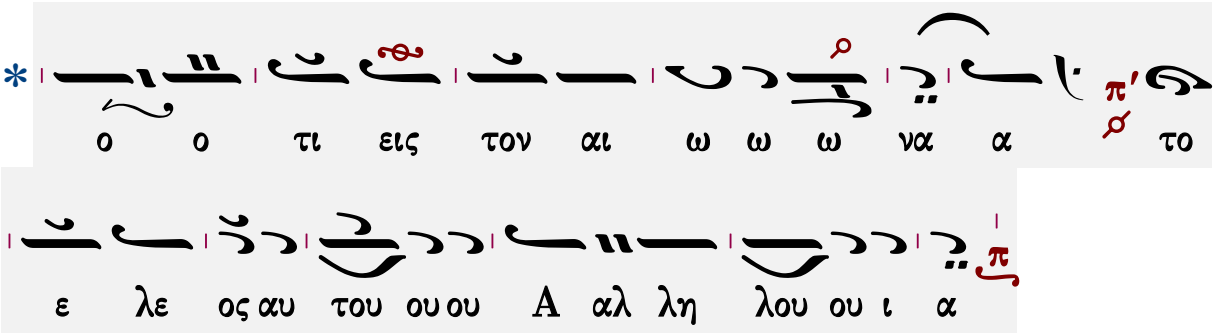
* ο ο τι εις τον αι ω ω ω να α το
ε λε ος αυ του ουου Α αλ λη λου ου ι α

Ἦχος Ζω

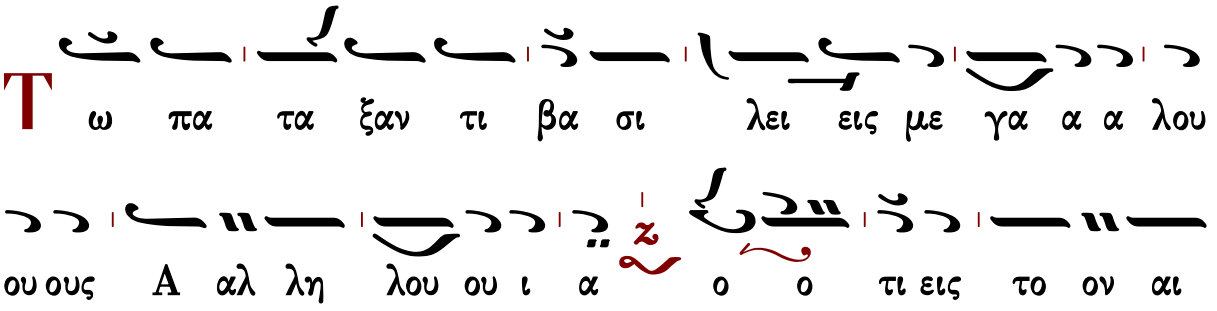
Τ ω πα τα ξαν τι βα σι λει εις με γα α α λου
ου ους Α αλ λη λου ου ι α ο ο τι εις το ον αι

ω ω ω να α το ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη

λου ου ι α

Κ αι α πο κτει ναν τι βα σι λεις κρα ται ου ου

ους Α αλ λη λου ου ι α ο ο τι εις το ον αι

ω ω ω να α το ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη

λου ου ι α

Τ ον Ση ων Βα σι λε α των Α α μορ ρε ε ε

ω ω ων Α αλ λη λου ου ι α ο ο τι εις το ον αι

ω ω ω να α το ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη

λου ου ι α

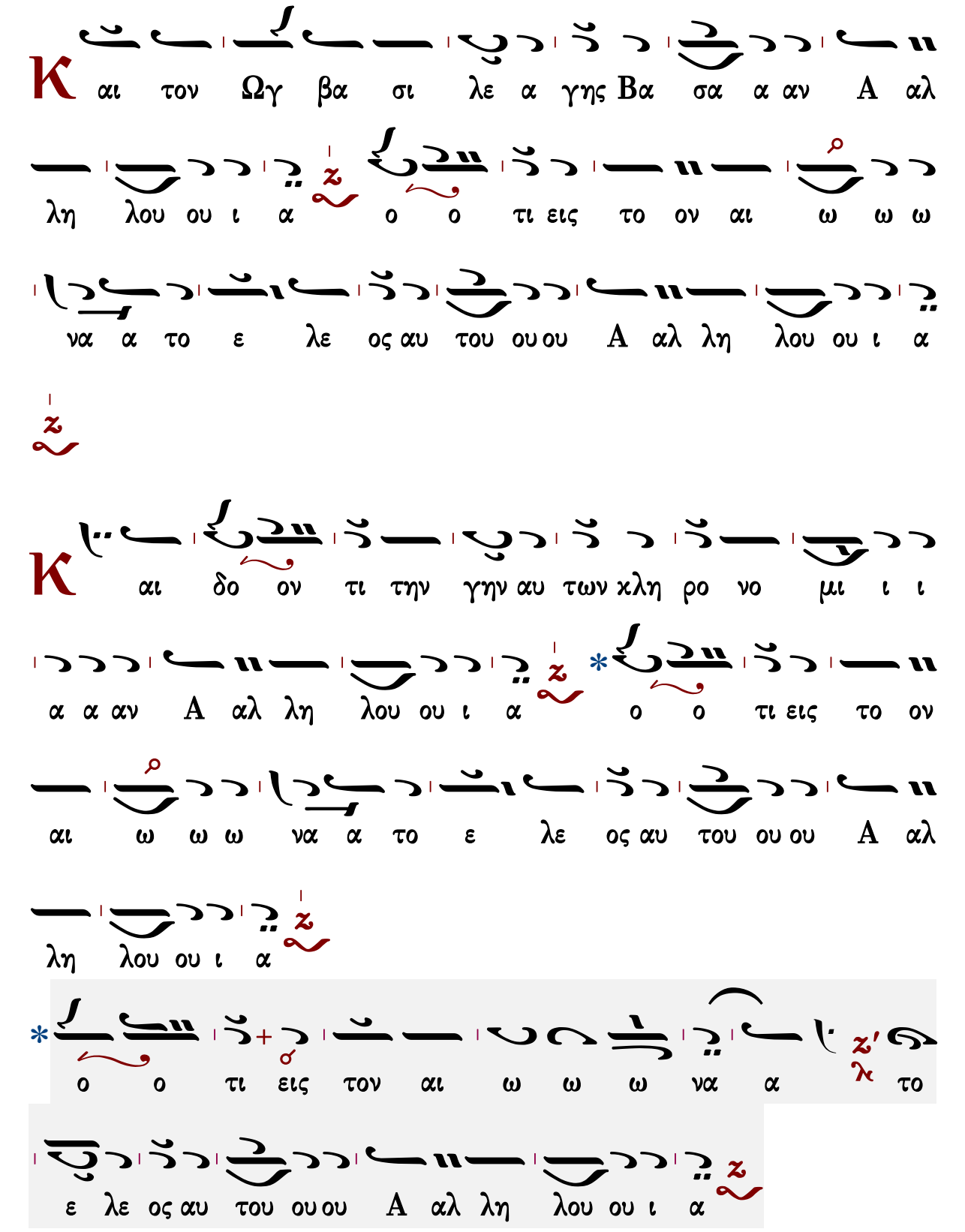
Κ αι τον Ωγ βα σι λε α γης Βα σα α αν Α αλ
λη λου ου ι α ο ο τι εις το ον αι ω ω ω
να α το ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ου ι α
Κ αι δο ον τι την γην αυ των χλη ρο νο μι ι ι
α α αν Α αλ λη λου ου ι α * ο ο τι εις το ον
αι ω ω ω να α το ε λε ος αυ του ου ου Α αλ
λη λου ου ι α
* ο ο τι εις τον αι ω ω ω να α το
ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ου ι α

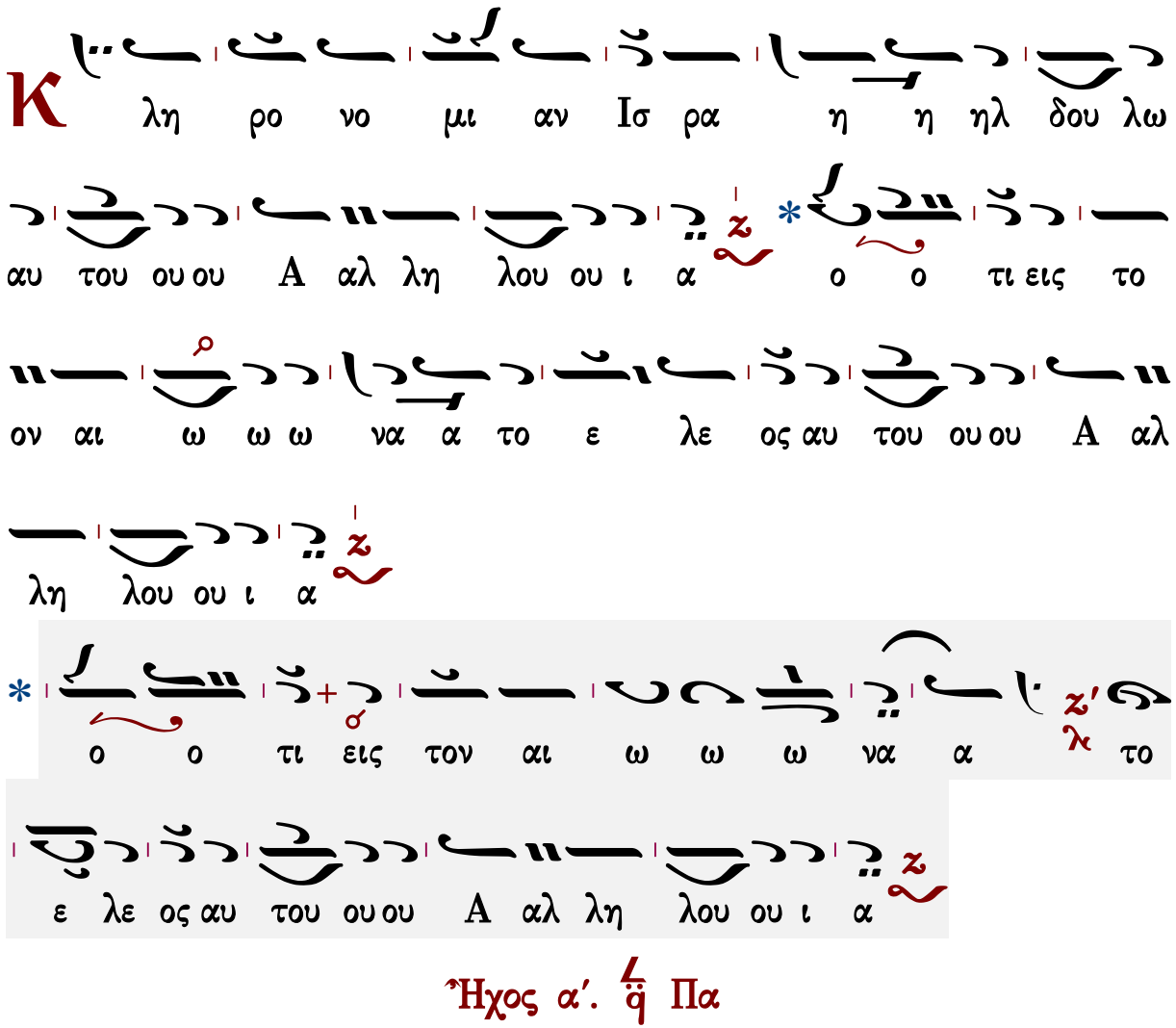
Κ
λη ρο νο μι αν Ισ ρα η η ηλ δου λω
αυ του ου ου Α αλ λη λου ου ι α ο ο τι εις το
ον αι ω ω ω να α το ε λε ος αυ του ου ου Α αλ
λη λου ου ι α
ο ο τι εις τον αι ω ω ω να α το
ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ου ι α

Ἦχος α΄. ⸗ Πα

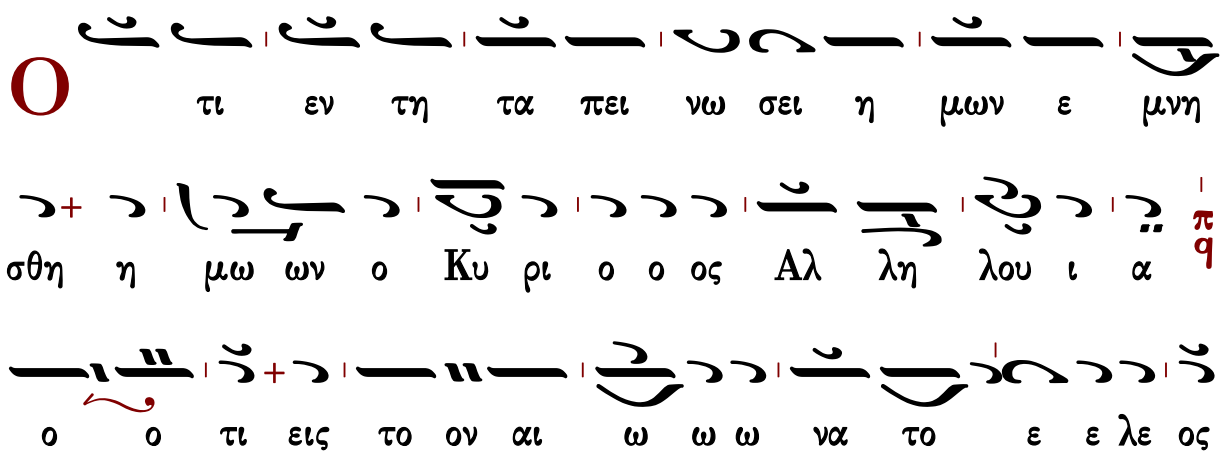
Ο
τι εν τη τα πει νω σει η μων ε μνη
σθη η μω ων ο Κυ ρι ο ο ος Αλ λη λου ι α
ο ο τι εις το ον αι ω ω ω να το ε ε λε ος

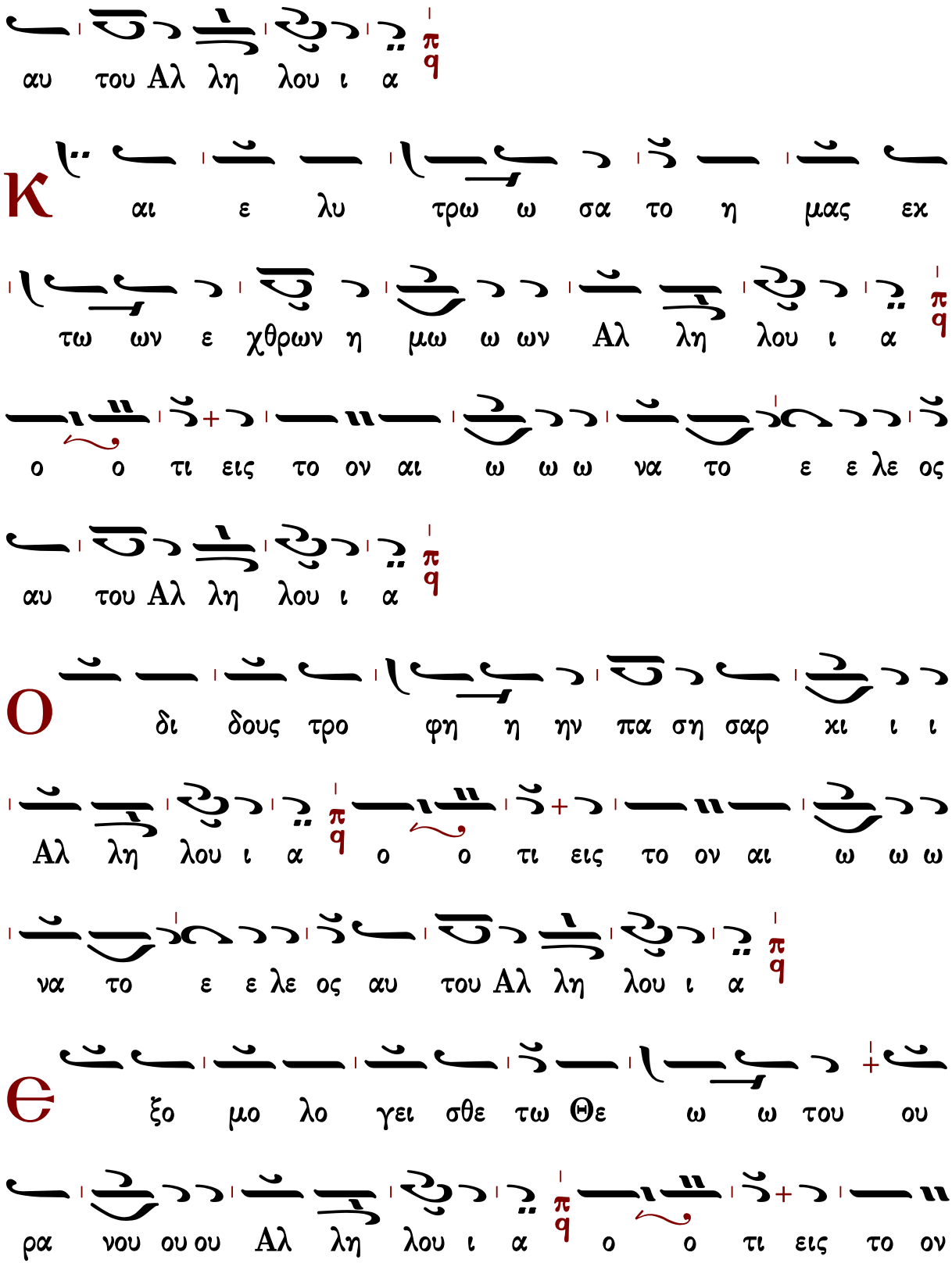
αυ του Αλ λη λου ι α
Κ
αι ε λυ τρω ω σα το η μας εκ
τω ων ε χθρων η μω ω ων Αλ λη λου ι α
ο ο τι εις το ον αι ω ω ω να το ε ε λε ος
αυ του Αλ λη λου ι α
Ο
δι δους τρο φη η ην πα ση σαρ κι ι ι
Αλ λη λου ι α ο ο τι εις το ον αι ω ω ω
να το ε ε λε ος αυ του Αλ λη λου ι α
Θ
ξο μο λο γει σθε τω Θε ω ω του ου
ρα νου ου ου Αλ λη λου ι α ο ο τι εις το ον

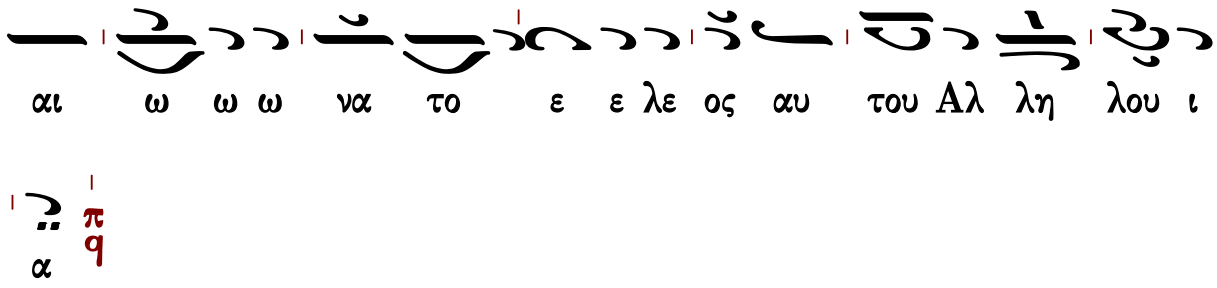

Ἐκλογὴ εἰς ἱεράρχας

Ἦχος

π. Γεωργίου Ρήγα
Μελωδήματα Σκιάθου
1958 σ. 33*

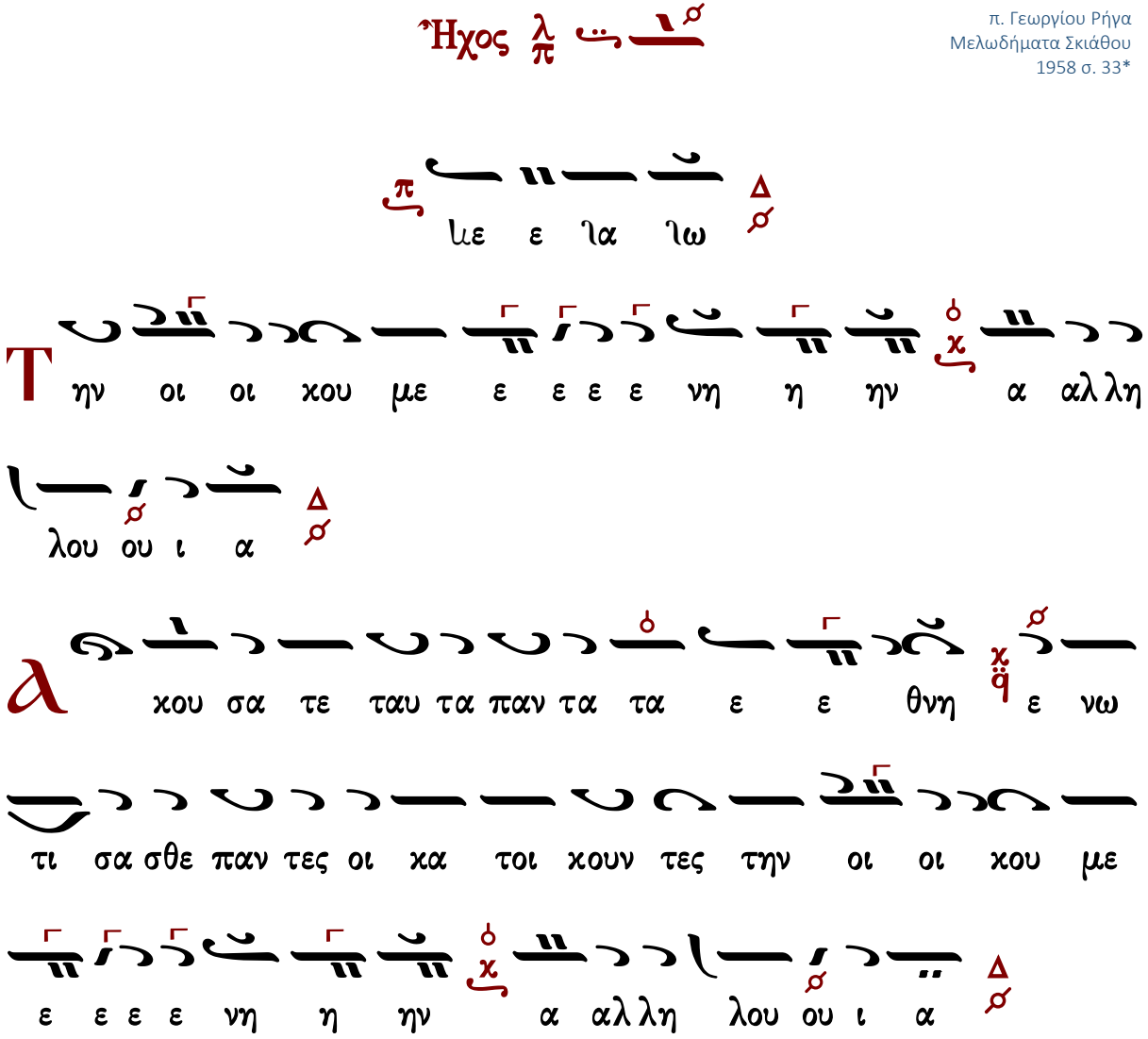

Ο ι τε γη γε νεις χαι υι οι των αν θρω ω ω

πων ε πι το αυ το ο πλου σι ο ος χαι πε ε ε

ε ε νη η ης α αλ λη λου ου ι α

Τ ο στο μα μου λα λη σει σο φι ι ι αν χαι

η με λε τη της καρ δι α ας μου συ υ νε ε ε

σι ι ιν α αλ λη λου ου ι α

Δ ευ τε τε κνα α κου σα τε ε ε μου φο βον

Κυ ρι ου ου δι δα α ξω ω υ υ μα α

ας α αλ λη λου ου ι α

Ι δου τα χει λη μου ου μη κω λυ υ υ σω

Κυ ρι ε ε συ ε ε ε ε ε γνω ω ως α αλ λη

λου ου ι α

Θ υ ηγ γε λι σα μην δι χαι ο συ υ νην εν Εκ

χλη σι α α με γα α α α α λη η η α αλ

λη λου ου ι α

Τ ην δι χαι ο συ νην σου ουκ ε ε χρυ υ ψα

εν τη η καρ δι ι α α α μου ου ου α αλ

λη λου ου ι α

Τ ην α λη θει α αν σου χαι το σω τη ρι ο

ον σου ει ει ει ει ει πα α α α αλ λη λου ου ι

α

Ο υκ ε κρυ ψα το ε λε ο ος σου και την α

λη θει αν σου α πο συν α α γω γη ης πο

ο ολ λη η ης α αλ λη λου ου ι α

Π ο ρευ ο με νος α α μω ω μος και ερ

γα ζο με νος δι και αι ο συ υ υ υ υ νη η

ην α αλ λη λου ου ι α

Θ ξο μο λο γη σο μαι σοι Κυ υ ρι ι ε εν εκ

κλη σι α πολ λη εν λα ω βα α ρει ει αι νε

ε σω ω ω σε ε ε α αλ λη λου ου ι α

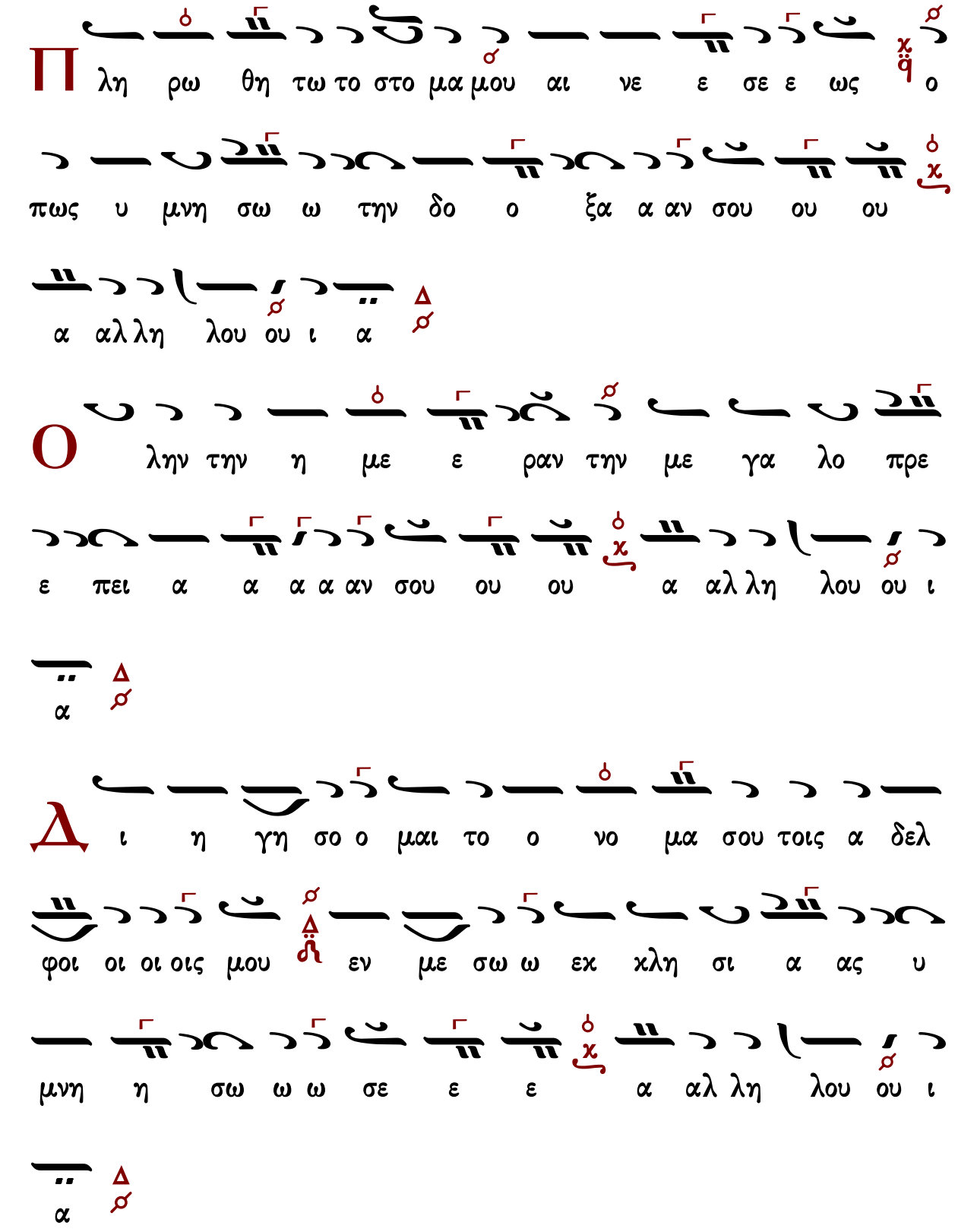
Π
λη ρω θη τω το στο μα μου αι νε ε σε ε ως ο
πως υ μνη σω ω την δο ο ξα α αν σου ου ου
α αλ λη λου ου ι α
Ο
λην την η με ε ραν την με γα λο πρε
ε πει α α α α αν σου ου ου α αλ λη λου ου ι
α
Δ
ι η γη σο ο μαι το ο νο μα σου τοις α δελ
φοι οι οι οις μου εν με σω ω εχ χλη σι α ας υ
μνη η σω ω ω σε ε ε α αλ λη λου ου ι
α

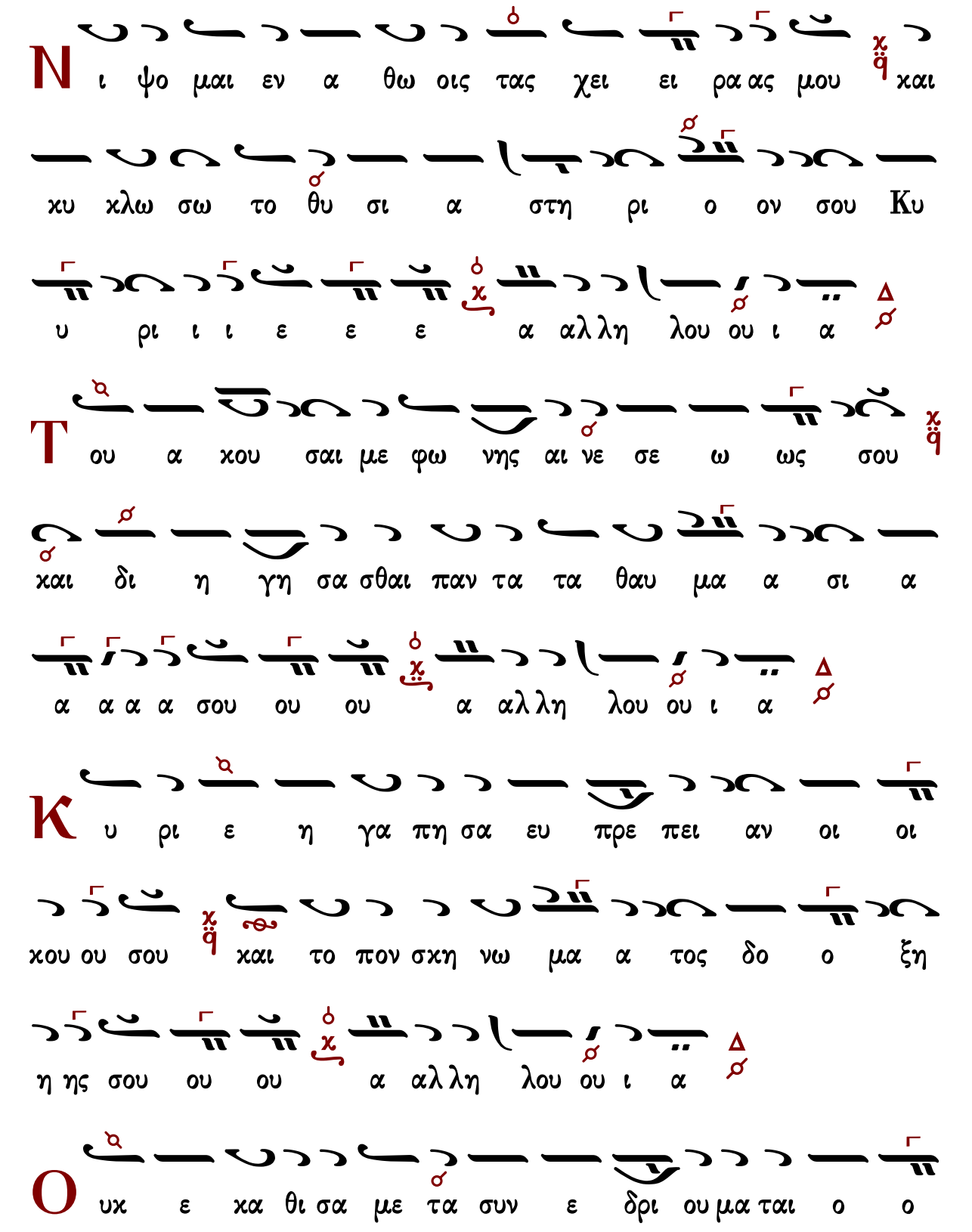
N ι ψο μαι εν α θω οις τας χει ει ρα ας μου και
χυ χλω σω το θυ σι α στη ρι ο ον σου Κυ
υ ρι ι ι ε ε ε α αλ λη λου ου ι α
Τ ου α χου σαι με φω νης αι νε σε ω ως σου
και δι η γη σα σθαι παν τα τα θαυ μα α σι α
α α α α σου ου ου α αλ λη λου ου ι α
Κ υ ρι ε η γα πη σα ευ πρε πει αν οι οι
χου ου σου και το πον σχη νω μα α τος δο ο ξη
η ης σου ου ου α αλ λη λου ου ι α
Ο υχ ε κα θι σα με τα συν ε δρι ου μα ται ο ο

τη η τος και με τα πα ρα νο μουν των ου μη η εισ

ε ε ε ε ελ θω ω ω α αλ λη λου ου ι α

Θ ι πα τοις πα ρα νο μου σι μη πα ρα νο μη η

τε και τοις α μαρ τα νου ου σι μη υ ψου ου τε κε

ε ε ε ε ρα α ας α αλ λη λου ου ι α

Θ μι ση σα Εκ κλη σι αν πο νη ρευ ο με

ε νων και με τα α σε βων ου μη η κα θη η η

η η σω ω ω α αλ λη λου ου ι α

Μ ι αν η τη σα μην πα ρα Κυ ρι ι ου ταυ

τη ην ζη τη η η η η σω ω ω α αλ λη λου

ου ι α

Τ ου κα τοι κειν με εν οι κω Κυ ρι ι ου πα σας

τας η με ρας τη ης ζω η η η η ης μου ου ου

α αλ λη λου ου ι α

Τ ου θε ω ρει ει ειν με την τερ πνο τη τα Κυ ρι

ι του και ε πι σκε πτε σθαι τον να ον τον α

α γι ο ον α α αυ του ου ου α αλ λη λου ου

ι α

Θ γω δε ω σει ε λαι α κα τα α κα αρ πος εν

τω οι οι κω του ου Θε ε ε ου ου ου α αλ

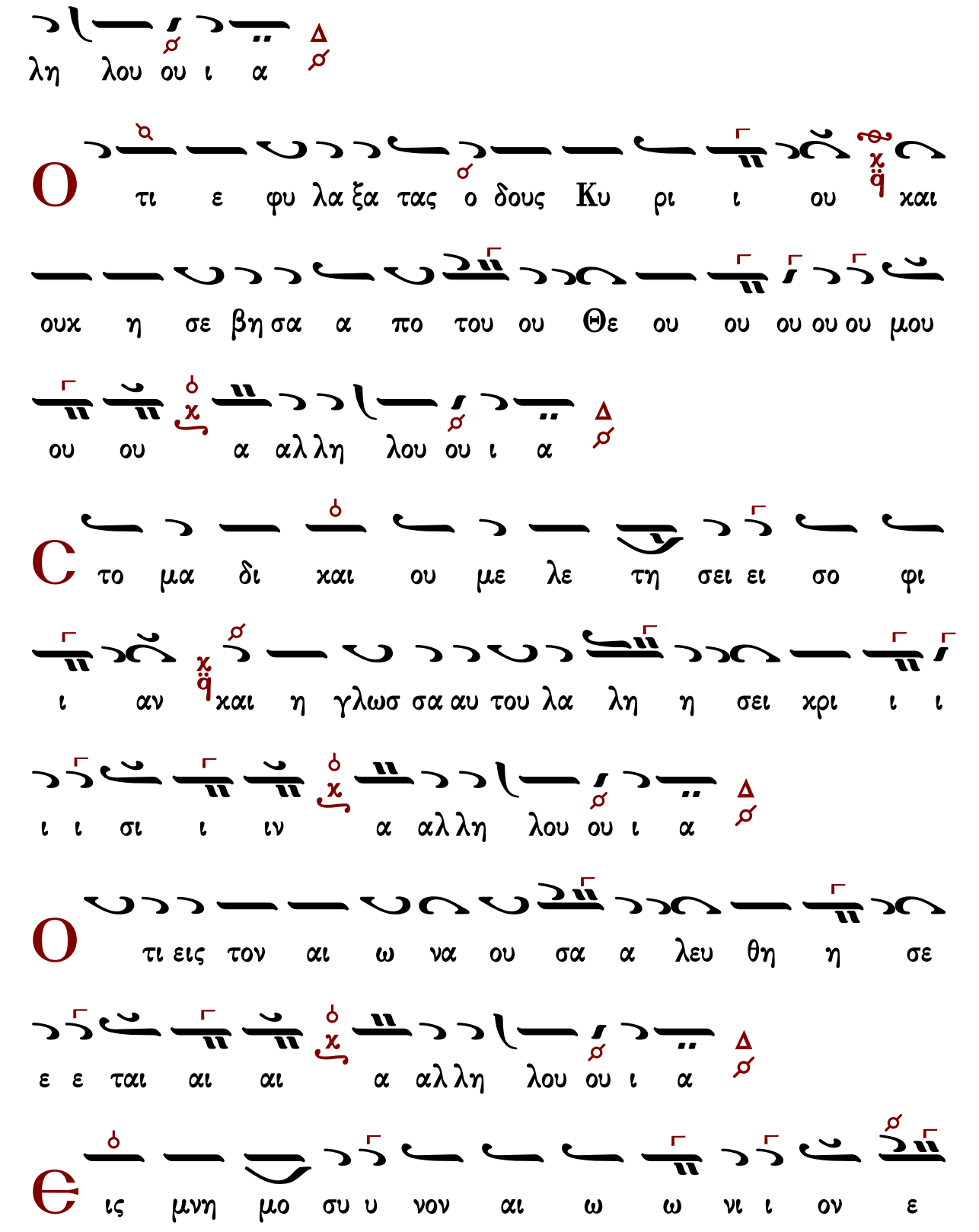
λη λου ου ι α
Ο τι ε φυ λα ξα τας ο δους Κυ ρι ι ου και
ουκ η σε βη σα α πο του ου Θε ου ου ου ου ου μου
ου ου α αλ λη λου ου ι α
Ϲ το μα δι και ου με λε τη σει ει σο φι
ι αν και η γλωσ σα αυ του λα λη η σει κρι ι ι
ι ι σι ι ιν α αλ λη λου ου ι α
Ο τι εις τον αι ω να ου σα α λευ θη η σε
ε ε ται αι αι α αλ λη λου ου ι α
Ⲉ ις μνη μο συ υ νον αι ω ω νι ι ον ε

ε σται δι ι και αι αι ο ο ος α αλ λη λου
ου ι α

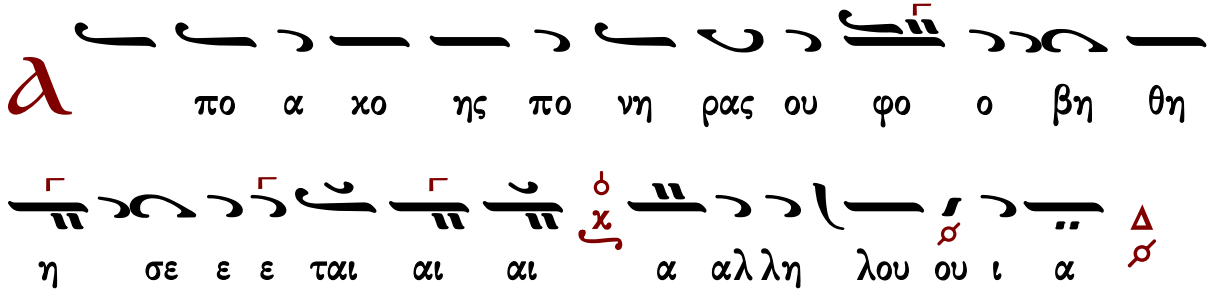
α πο α κο ης πο νη ρας ου φο ο βη θη
η σε ε ε ται αι αι α αλ λη λου ου ι α

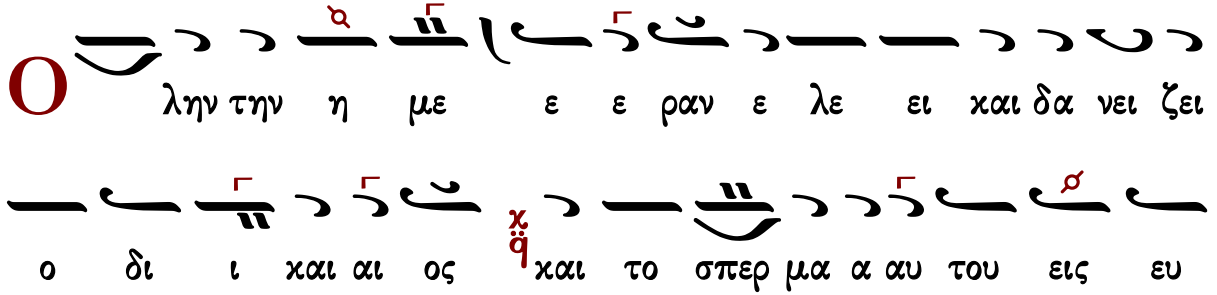
ο λην την η με ε ε ραν ε λε ει και δα νει ζει
ο δι ι και αι ος και το σπερ μα α αυ του εις ευ
λο γι ι αν ε ε ε ε ε σται αι αι α αλ λη
λου ου ι α

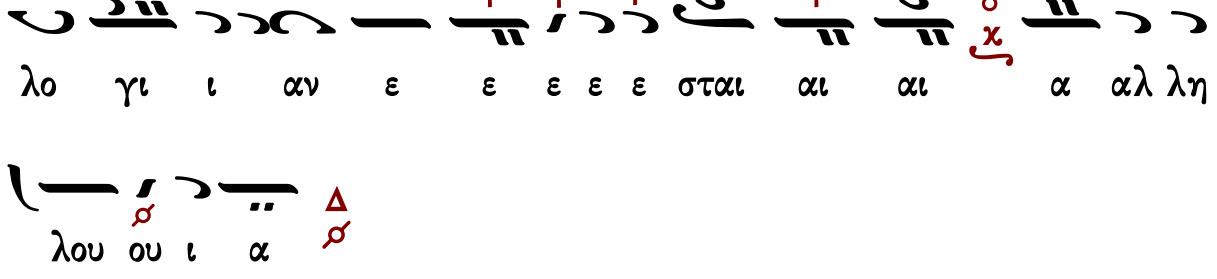
θ σκορ πι σεν ε δω κε ε τοις πε ε νη
η η σι ι ιν α αλ λη λου ου ι α

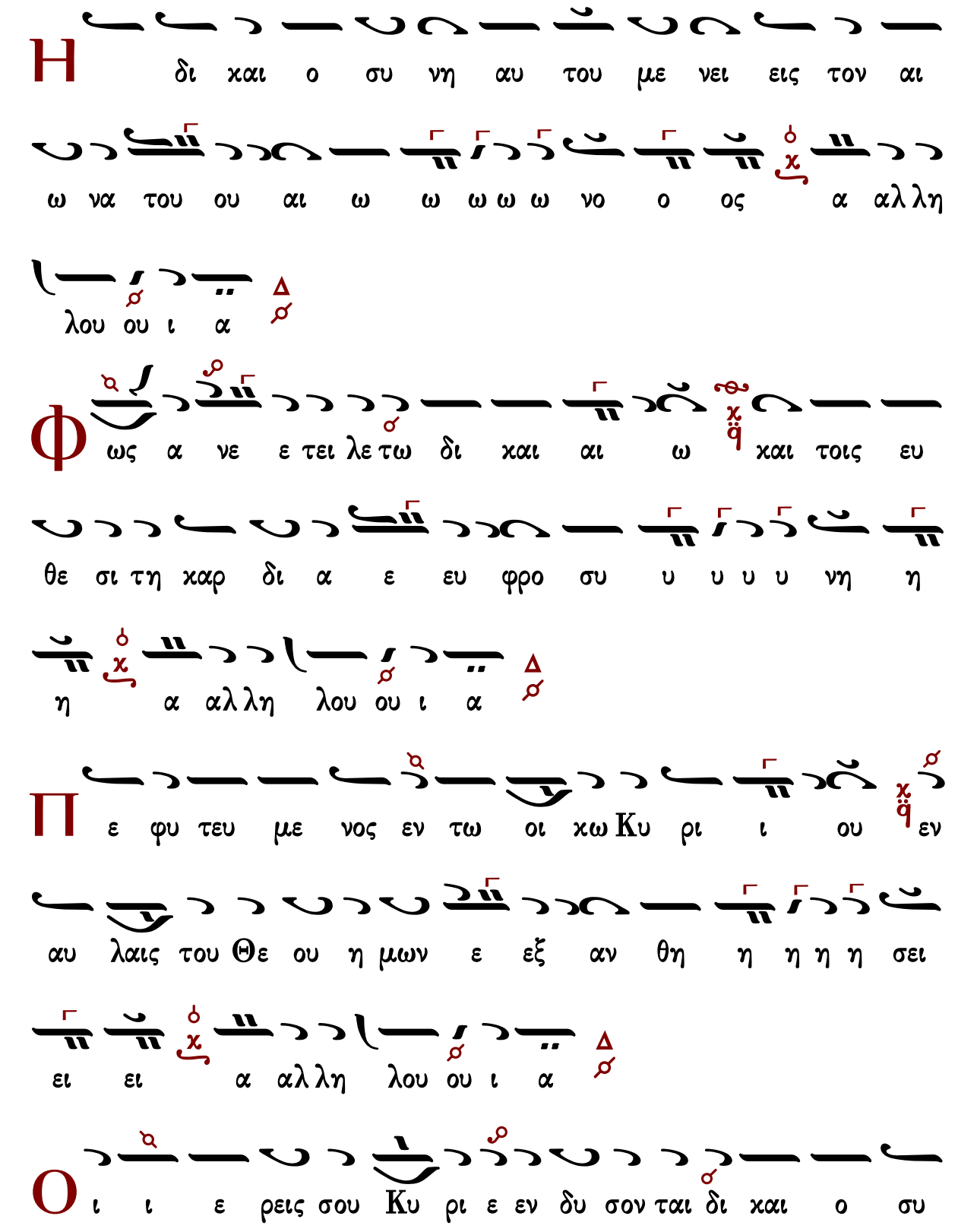
Η
δι και ο συ νη αυ του με νει εις τον αι
ω να του ου αι ω ω ω ω ω νο ο ος α αλλη
λου ου ι α
Δ
Φ
ως α νε ε τει λε τω δι και αι ω και τοις ευ
θε σι τη χαρ δι α ε ευ φρο συ υ υ υ υ νη η
η α αλλη λου ου ι α
Δ
Π
ε φυ τευ με νος εν τω οι χω Κυ ρι ι ου εν
αυ λαις του Θε ου η μων ε εξ αν θη η η η η σει
ει ει α αλλη λου ου ι α
Δ
Ο
ι ι ε ρεις σου Κυ ρι ε εν δυ σον ται δι και ο συ

υ νην χαι οι ο σι οι σου α γα αλ λι α

α σο ο ον ται αι αι α αλ λη λου ου ι α

Μ α χα ρι οι οι χα τοι χουν τες εν τω οι οι χω ω

σου εις τους αι ω νας των αι ω νων αι νε ε σου

σι ι ι ι ι σε ε ε α αλ λη λου ου ι α

Δόξα... Καὶ νῦν... Πολυελέου

Ἦχος πλ. Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.101/112*

Δ ο ξα Πα τρι χαι Υι ω ω χαι α γι ω Πνε

ε ευ μα α α α τι

Τ ον Πα τε ε ρα α προσ κυ νη σω μεν χαι τον Υι ον

δο ξο λο γη η σω ω μεν π/q και το παν α γι ον ο

μου παν τες Πνευ μα α νυ μνη σω μεν π/q χρα ζον τες

και λε γον τες παν α γι α Τρι ας σω σον πα ανταις η

μα ας π/q

Κ χ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ω νω ων α α α μην π/q

Τ ην Μη τε ε ρα α σου προσ α γει σοι εις ι κε σι αν

ο λα ο ος σου Χρι στε π/q ταις πα ρα κλη σε σιν αυ της

τους οι κτιρ μους σου δος η μι ιν α γα θε π/q ι να σε δο

ξα ζω μεν Δ/ρ τον εκ τα φου η μιν α να τει λαν τα α

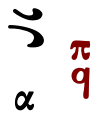

Ἔτι καὶ ἔτι... Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου... Σοί, Κύριε.
Ὅτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα... Ἀμήν.

Κάθισμα

Ἐπεφάνης σήμερον

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.404*

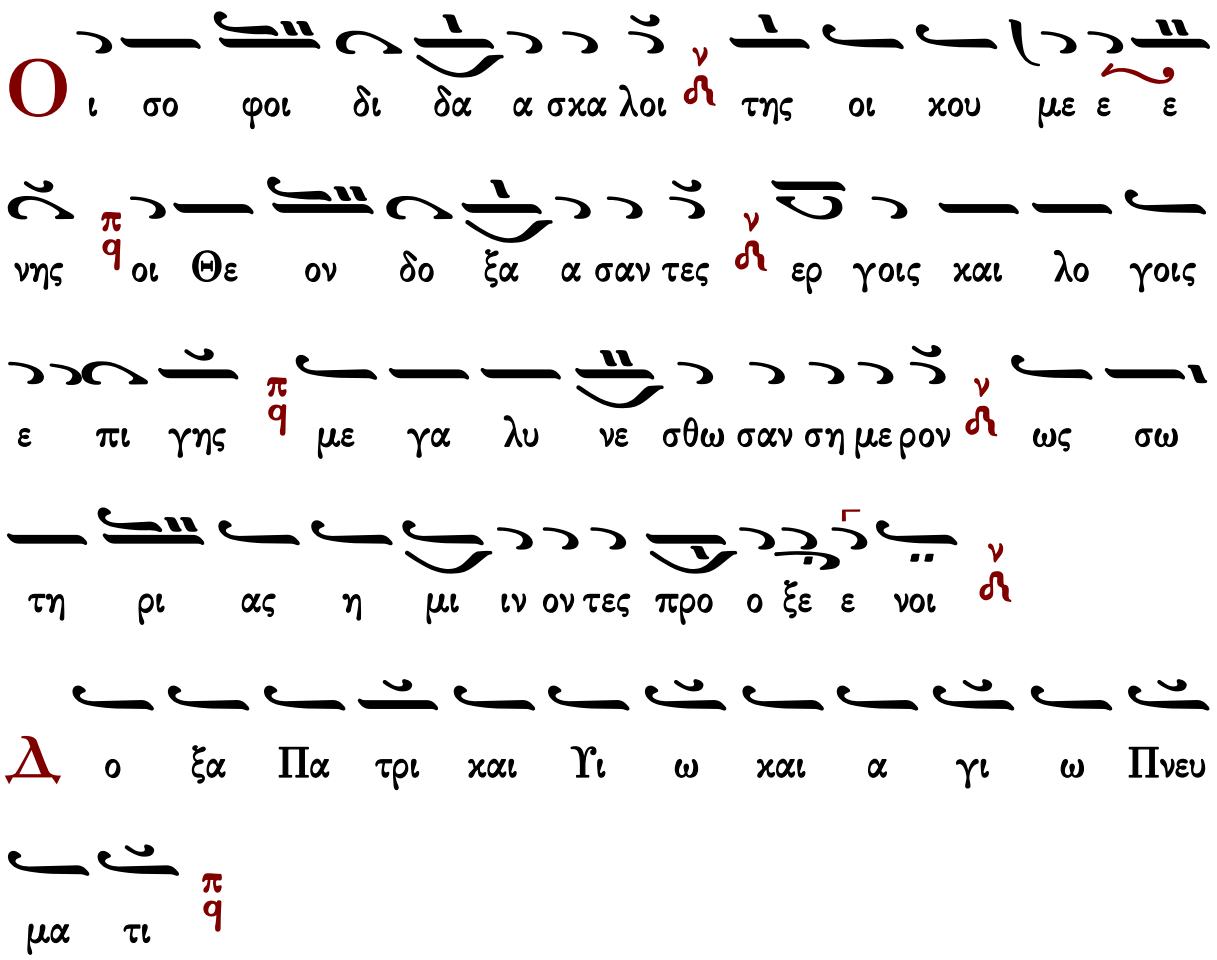

Є ορ τα ζει ση η με ρον η Εκ χλη σι ι ι

α τη̅ν σε πτη̅ν παν η η γυ ρι̅ν τω̅ν δι δα σκα

λω̅ν τω̅ν τρι ω̅ν και γαρ αυ τοι ε στε ρε ω σα̅ν τη̅ν

Εκ χλη σι αν αυ τω ων θει οις δο ο γμα α σι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω̅ν αι

ω νω̅ν α μη̅ν

Θεοτοκίον

Π ρο στα σι α α α μα χε τω̅ν θλι βο με ε ε

νω̅ν και θερ μη αν τι ι λη ψις τω̅ν πε ποι θο

τω̅ν ε πι σε εκ τω̅ν κι̅ν δυ νω̅ν με λυ τρω σαι συ

γαρ υ παρ χεις η πα αν τω̅ν βο η η θει ει α

α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου

Πέτρου Λαμπαδαρίου

σύντομον

Ἦχος Βȣ

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.176#

Θ κ νε ο τη τος μου πολ λα πο λε μει με πα α

θη αλλ αυ τος αν τι λα βου και σω σον Σω τηρ μου (β΄)

Ο ι μι σουν τες Σι ων αι σχυν θη τε α πο του Κυ

ρι ου ως χορ τος γαρ πυ ρι ε σε σθε απ ε ξη ραμ

με νοι (β΄)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω

Πνευ μα τι

λ γι ω Πνευ μα τι πα σα ψυ χη ζω ου ου ται

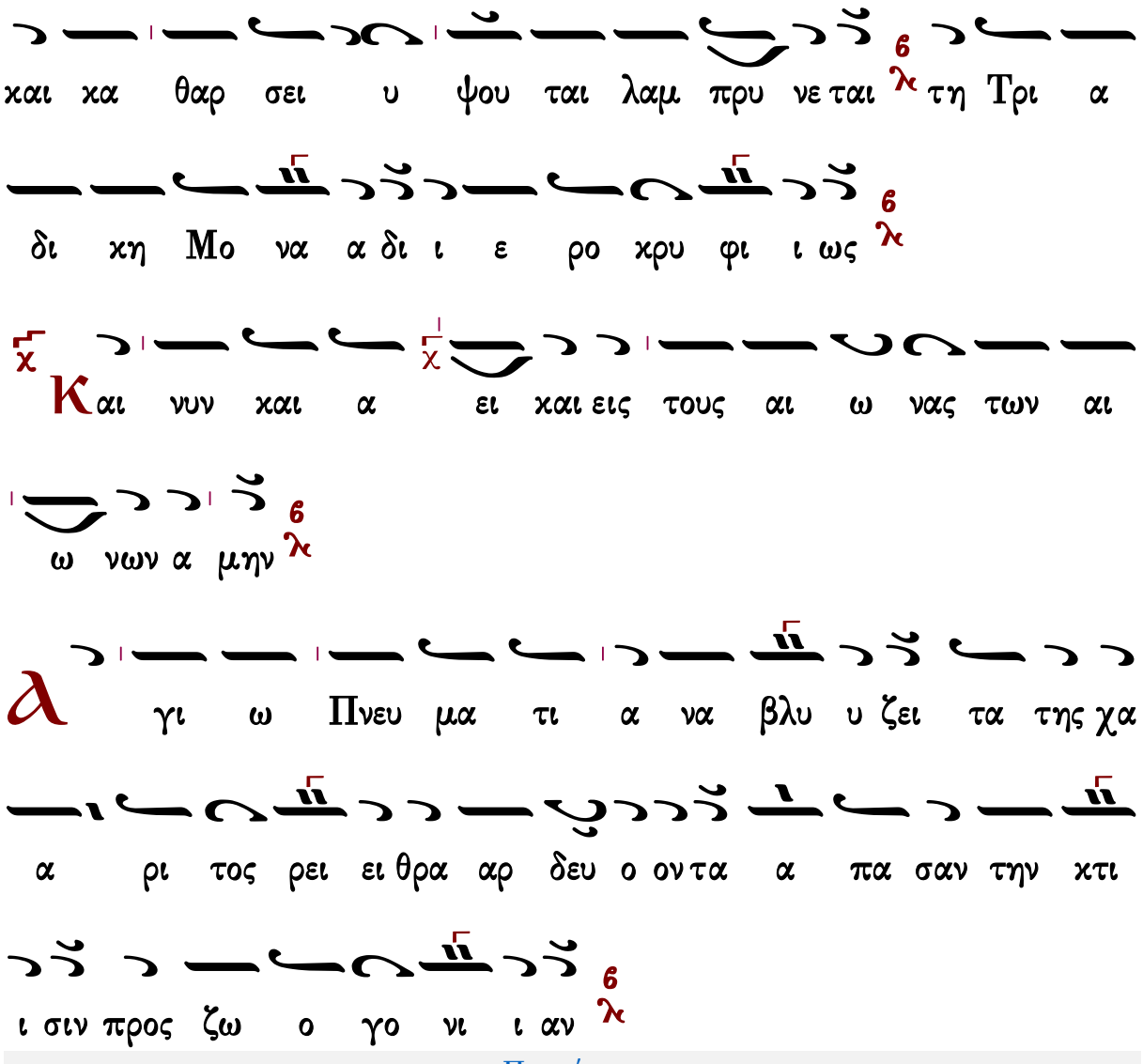

Πέτρου Λαμπαδαρίου

ἀργόν

Ἦχος Βȣ

Πανδέκτη
Ὄρθρος 1850 σ.34#

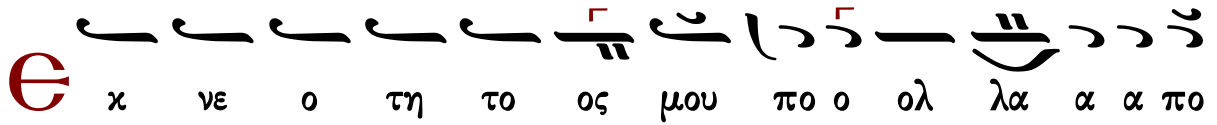

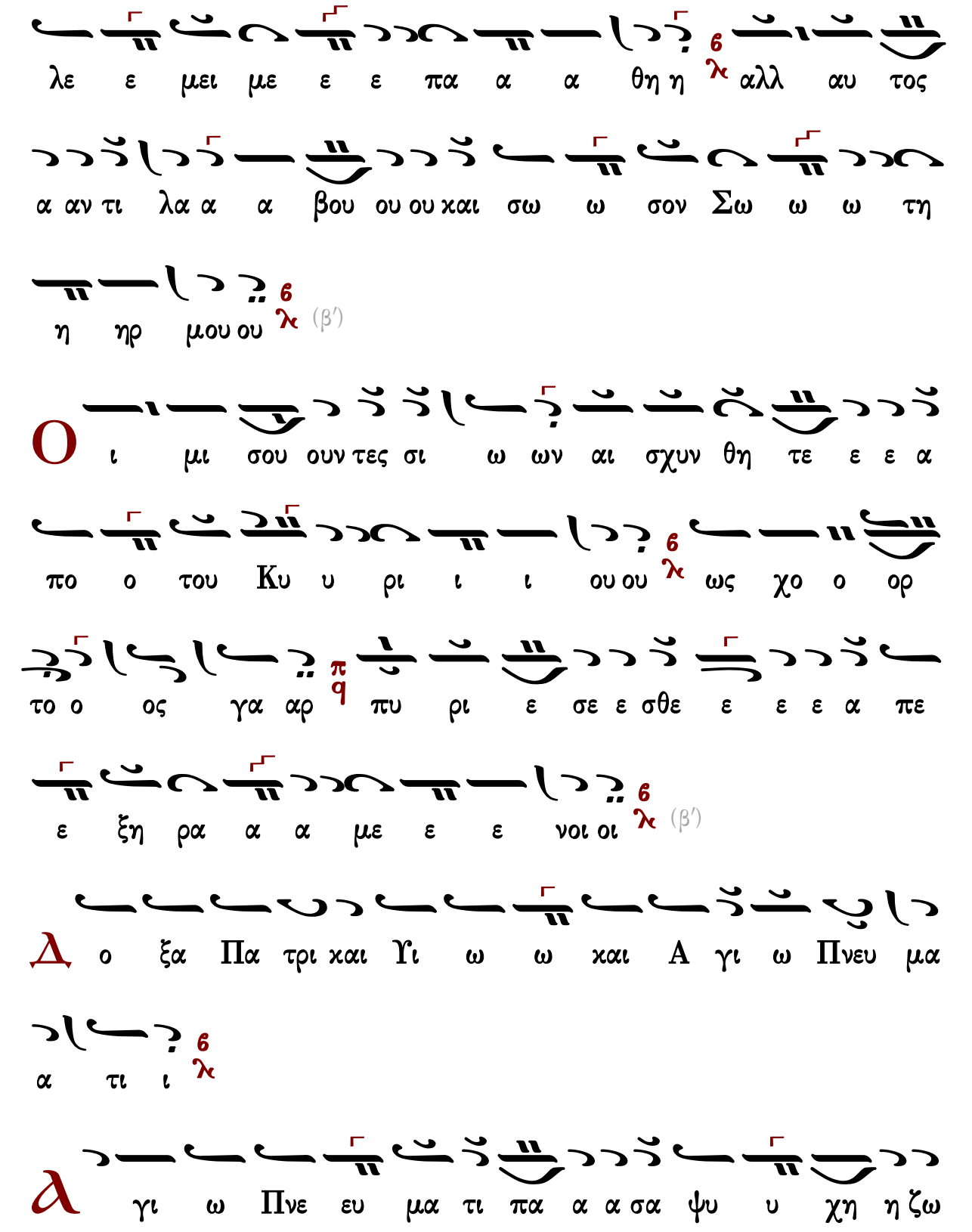
λε ε μει με ε ε πα α α θη η 6 λ αλλ αυ τος
α αν τι λα α α βου ου ου χαι σω ω σον Σω ω ω τη
η ηρ μου ου 6 λ (β′)
Ο ι μι σου ουν τες σι ω ων αι σχυν θη τε ε ε α
πο ο του Κυ υ ρι ι ι ου ου 6 λ ως χο ο ορ
το ο ος γα αρ π q πυ ρι ε σε ε σθε ε ε ε α πε
ε ξη ρα α α με ε ε νοι οι 6 λ (β′)
Δ ο ξα Πα τρι χαι Υι ω ω χαι Α γι ω Πνευ μα
α τι ι 6 λ
α γι ω Πνε ευ μα τι πα α α σα ψυ υ χη η ζω

ω ου ου ου ται αι και αι αι αι κα θαρ σει υ υ ψου ται αι

λαμ πρυ υ υ υ νε ε ε ται αι τη η Τρι

α δι κη η μο να α α δι ι ι ι ι ε ε ρο κρυ

υ υ φι ι ι ω ως

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α α μη ην

Ⲁ γι ω Πνε ευ μα τι α να βλυ υ υ υ

ζει τα τη ης χα α α ρι το ο ος ρει ει ει

θρα α αρ δε ευ ο ο ον τα α α πα σαν την

κτι ι ι σι ι ι ιν προς ζω ω ο γο νι ι ι α

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

ἀργόν

Ἦχος ⲇ̈ ⲛ̀ⲁ Ⲃⲩ

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ
Μουσικόν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη
1904 σ.486*

Θ
χ νε ο τη η το ος μου πο ο ολ λα α α πο

λε ε ε μει με ε πα α α θη η ⲗⲁ αλλ αυ

το ος αν τι λα α βου ου ου χαι σω ω ω σον Σω

ω τη η ηρ μου ου ⲗⲁ (β′)

Ο
ι μι σου ου ου ουν τε ⲉ̀ⲥ Σι ι ω ων αι σχυ υν

θη η η τε ε ε ε α α πο του Κυ

υ ρι ι ι ου ου ⲗⲁ ως χο ο ο ο ορ το ο ο

ος γαρ πυ υ ρι ε ε σε ε ε σθε ε ε ε α πε ξη

ρα με ε ε ε ε νοι οι 6 λ (β′)

Δ ο ξα Πα τρι ι ι ι χαι αι Υι υι ω Δ χαι αι αι α γι

ι ω ω Πνε ευ μα α τι ι 6 λ

Δ γι ω ω Πνε ευ μα α τι Δ πα α α α σα α

ψυ υ χη η ζω ω ου ου ου ται αι χαι κα θα α α α

αρ σει ει υ ψου ου ου ται αι αι λα α αμ

πρυ υ νε ε ε ται Δ τη Τρι α δι κη η μο ο να

α α δι ι ι ι ε ε ε ρο κρυ υ φι ι ι ω

ως 6 λ

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Προχείμενον | Λουκᾶς Λουκᾶ

Γαβριὴλ Κουντιάδου

ἀργόν

Ἦχος Βγ

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.139*

Є

χ νε ο τη το ο ο ο ος μου πο ο ολ λα α

α πο λε ε μει με ε πα α α θη η λ6 αλλ αυ

το ο ος α αν τι λα α βου ου ου ου ου χαι σω ω

ω σον Σω ω τη η ηρ μου ου λ6 (β′)

Ο

ι μι σου ου ουν τες Σι ι ων αι σχυ υν θη

η η τε ε ε ε α πο ο του Κυ υ ρι ι

ι ου ου λ6 ως χο ορ το ο ο ος γα αρ π9 πυ ρι

ι ε σε ε σθε ε ε ε α πε ε ε ξη ρα α με

ε ε νοι οι λ6 (β′)

Δ

ο ξα Πα τρι ι ι ι χαι Υι υι ω χαι αι αι

αι α γι ι ω ω Πνε ευ μα α τι ι

γι ω Πνευ μα α τι πα α α σα ψυ υ χη

ζω ω ου ου ου ται αι χαι χα θα α α αρ

σει υ ψου ου ου ου ου ται αι λα αμ πρυ υ νε ε

ται αι τη Τρι α δι χη η μο ο ο να α α δι ι ι

ι ι ε ε ε ρο χρυ υ φι ι ι ω ως

αι νυ υ υν χαι α α ει χαι εις τους αι αι ω ω

ω νας των αι ω ω νων α α μη ην

γι ω Πνευ μα α τι α να βλυ υ υ ζει τα

τη ης χα α α α ρι το ος ρει ει ει θρα α

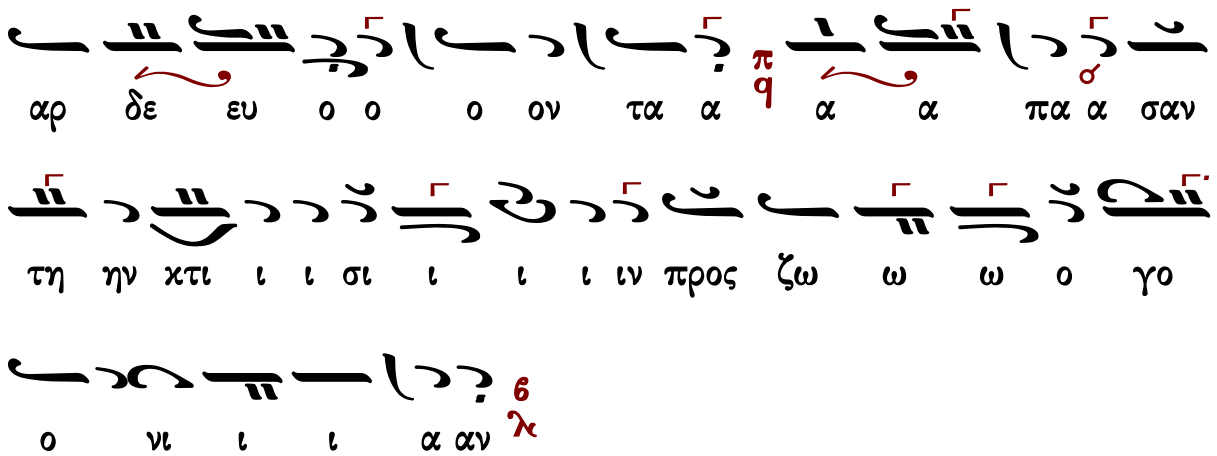

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ἀργοσύντομον

Ἦχος Βγ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.435*

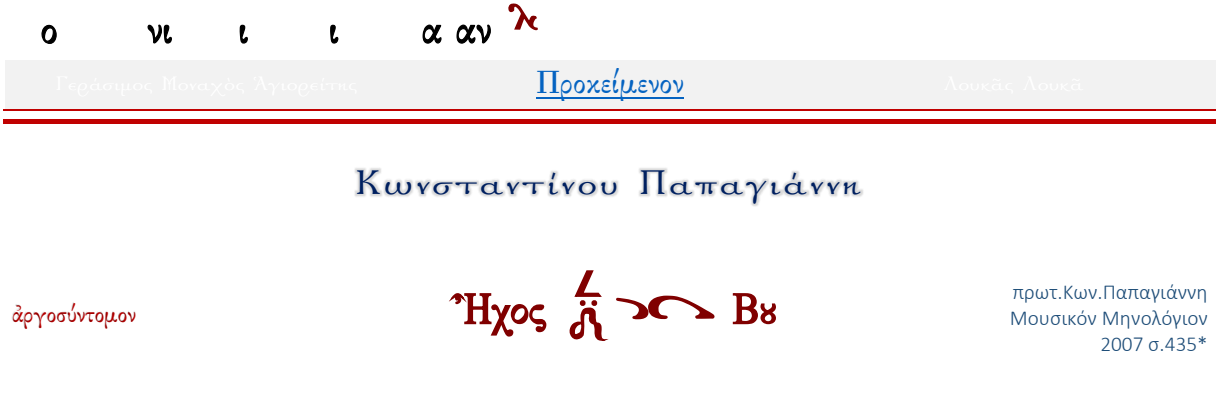

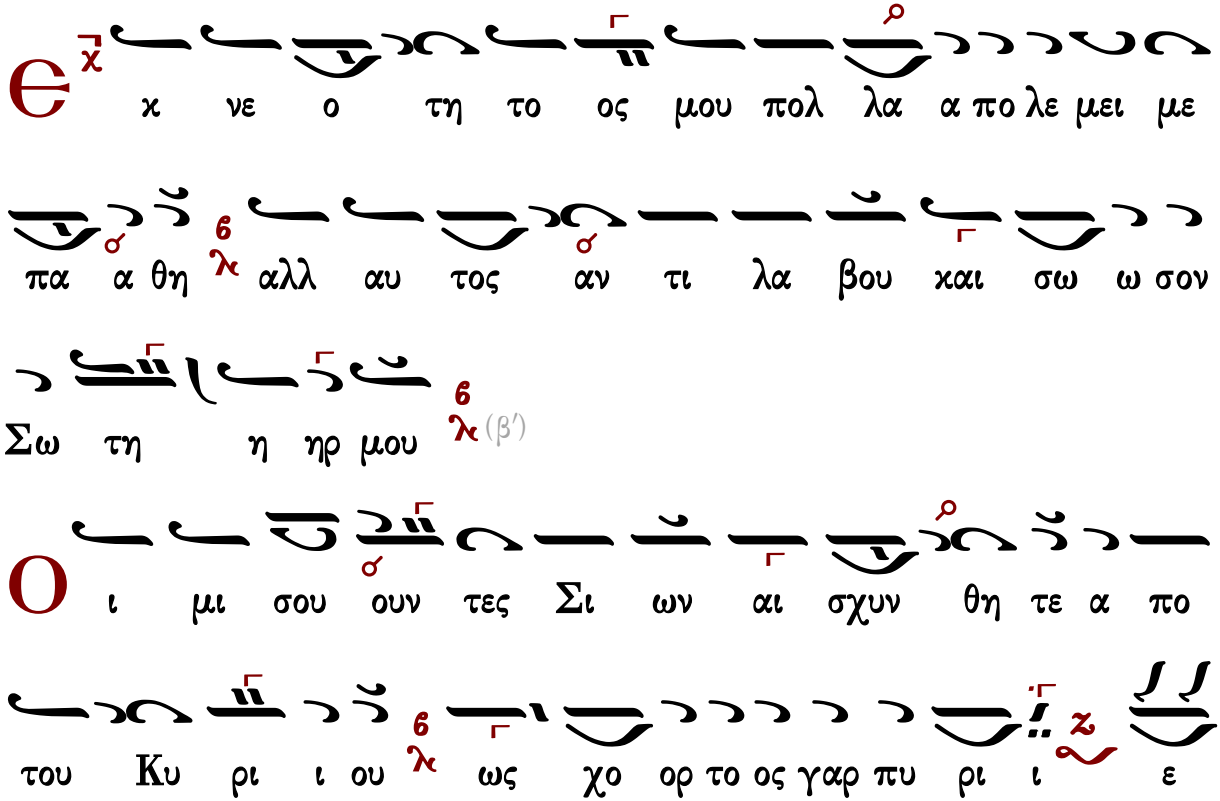

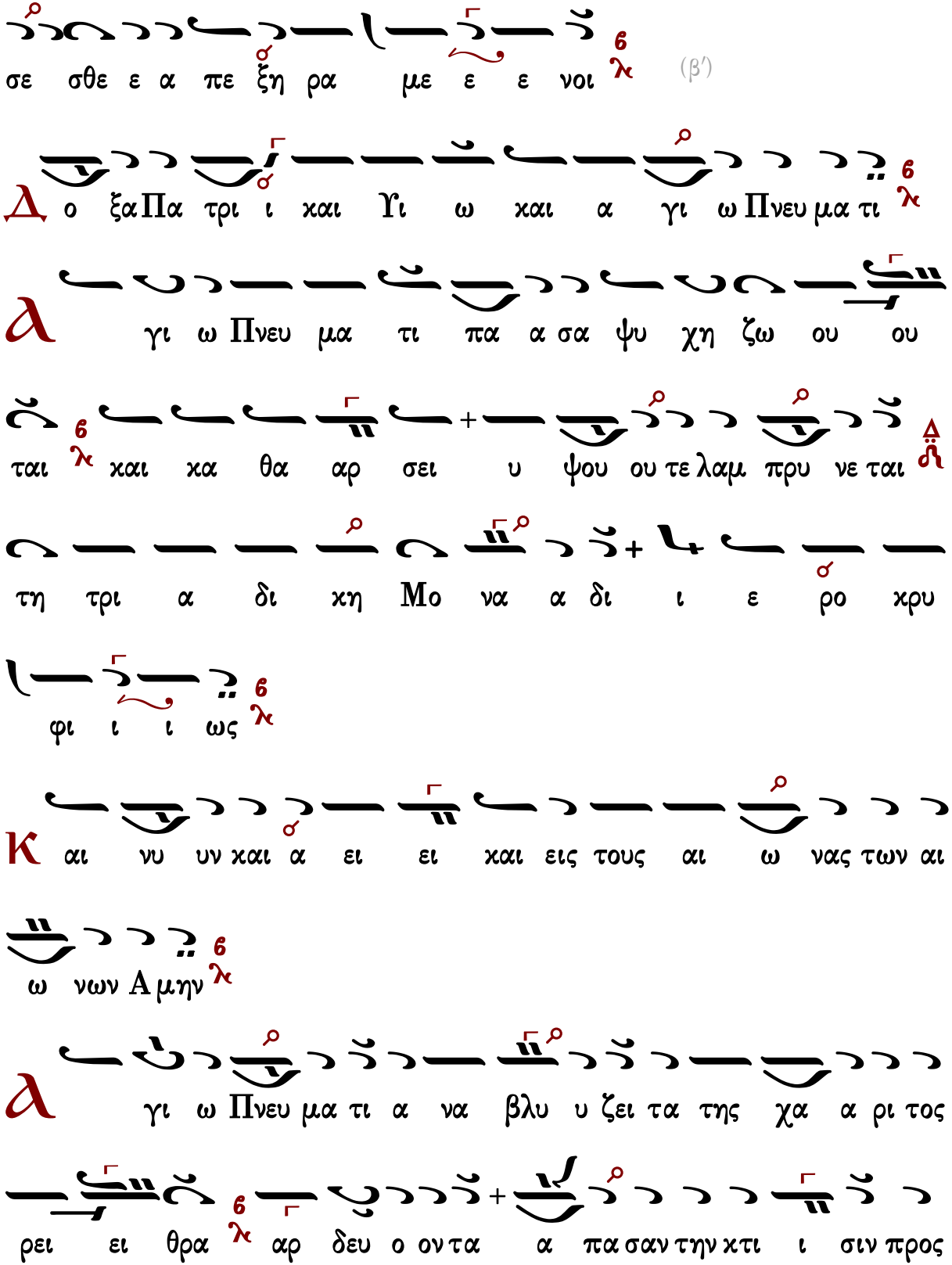
σε σθε ε α πε ξη ρα με ε ε νοι
(β′)
Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι
α γι ω Πνευ μα τι πα α σα ψυ χη ζω ου ου
ται και κα θα αρ σει υ ψου ου τε λαμ πρυ νε ται
τη τρι α δι κη Μο να α δι ι ε ρο κρυ
φι ι ι ως
Κ αι νυ υν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων Α μην
α γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα της χα α ρι τος
ρει ει θρα αρ δευ ο ον τα α πα σαν την κτι ι σιν προς

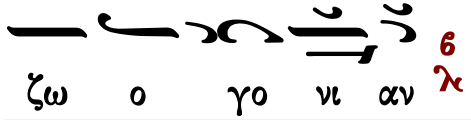

Θὶς τὸν Ν' Ψαλμὸν

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

ἰδιόμελον

Ἦχος λ π Πα

Μουσική Κυψέλη Β'
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2007 σ.87/443*

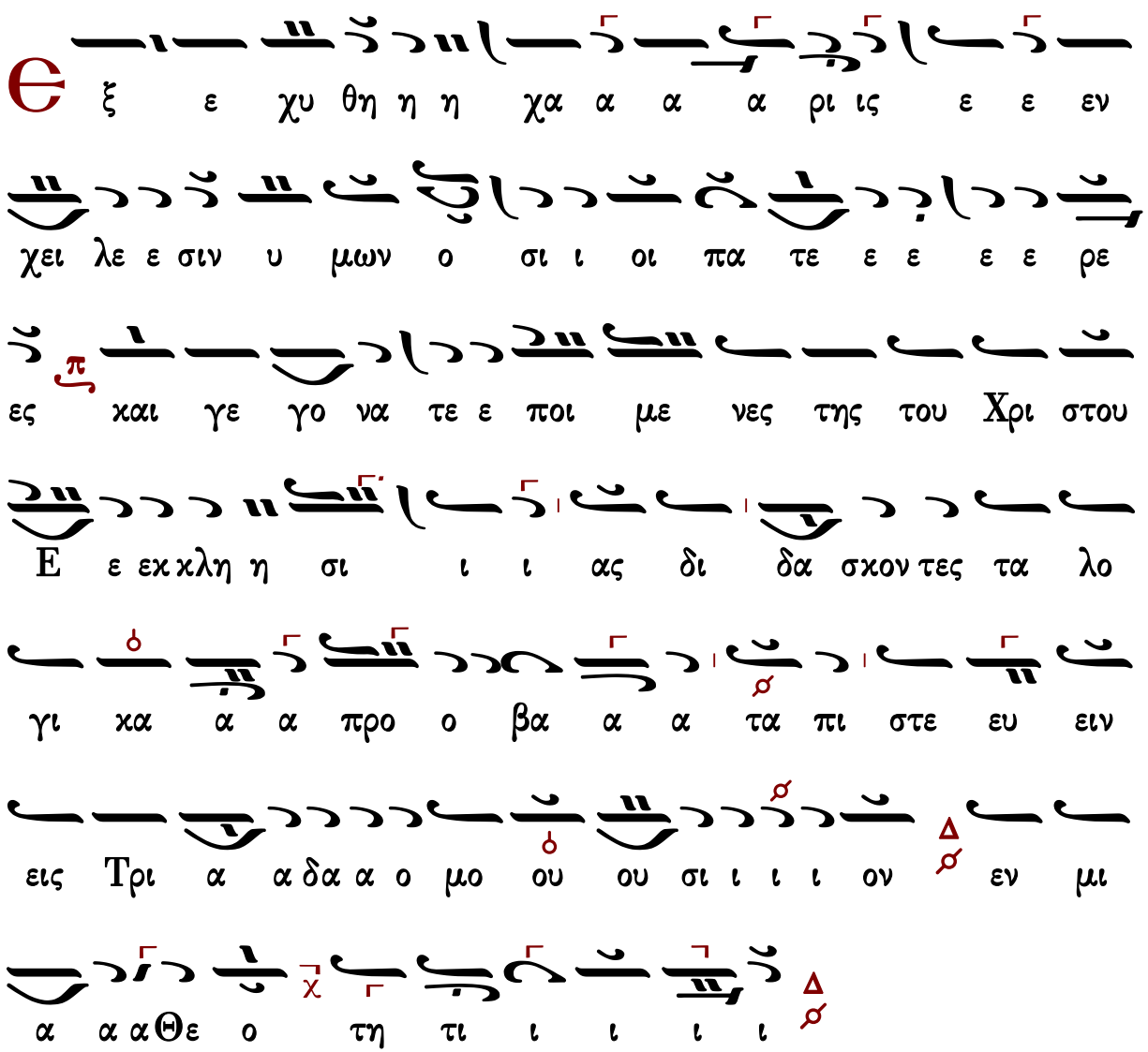

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ἰδιόμελον

Ἦχος λ̇ π̇ ⸏ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2001 σ.269/267*

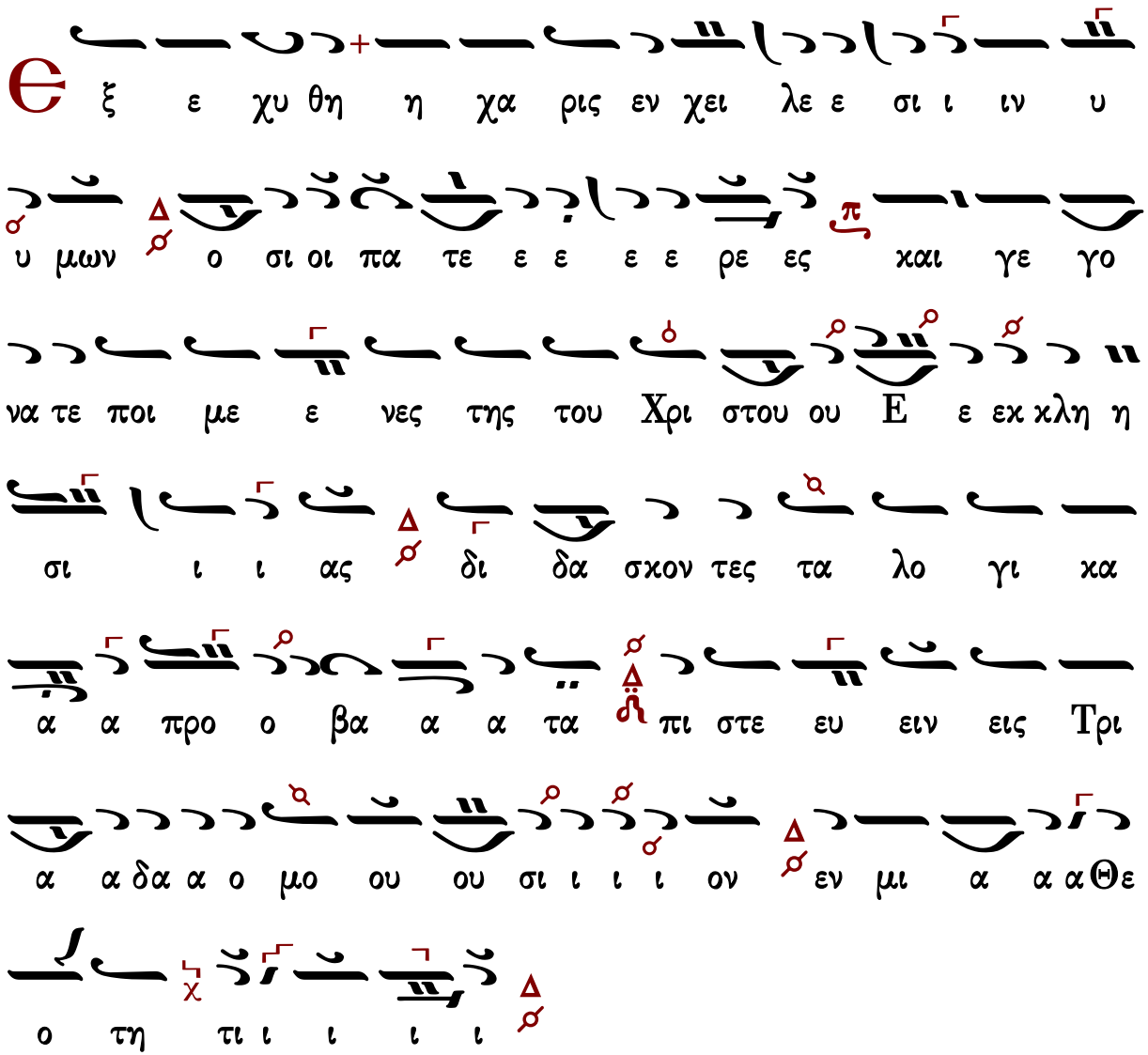

Κανόνες

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ α΄

ὁ εἱρμὸς

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.28*

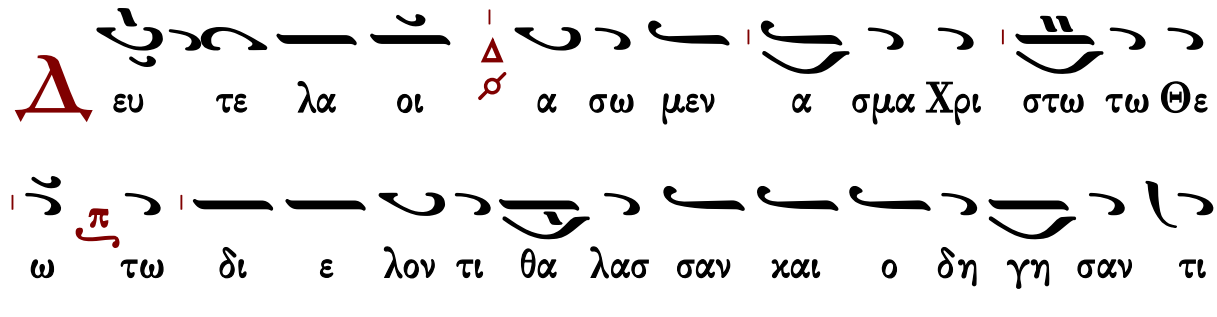

(β′)

τροπάρια

σ.405*

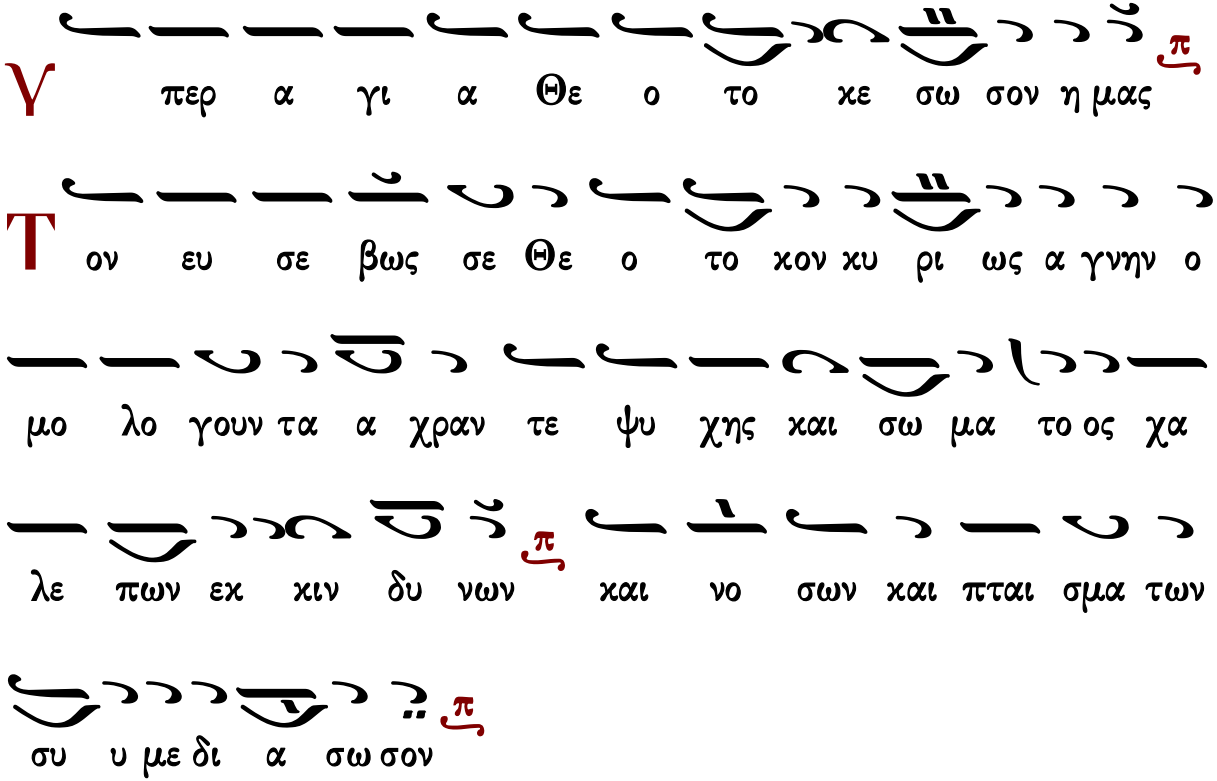

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Ο λην εν σοι των χα ρι σμα α των την α βυσ

σον α πο κει με νην ε γνω μεν δι ο προσ φευ γον

τε ες Θε ο το κε προ θυ μως τη σκε πη σου τη

θει α δι α σω ζο με θα

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Υ περ η μων των σε υ μνου ουν τω ων δυ σω πη

σον τον σαρ κω θεν τα παν α γνε εκ των α χραν των

σου ου και τι μι ων αι μα των ρυ σθη ναι εκ πται

σμα των και νο ση μα των πι κρων

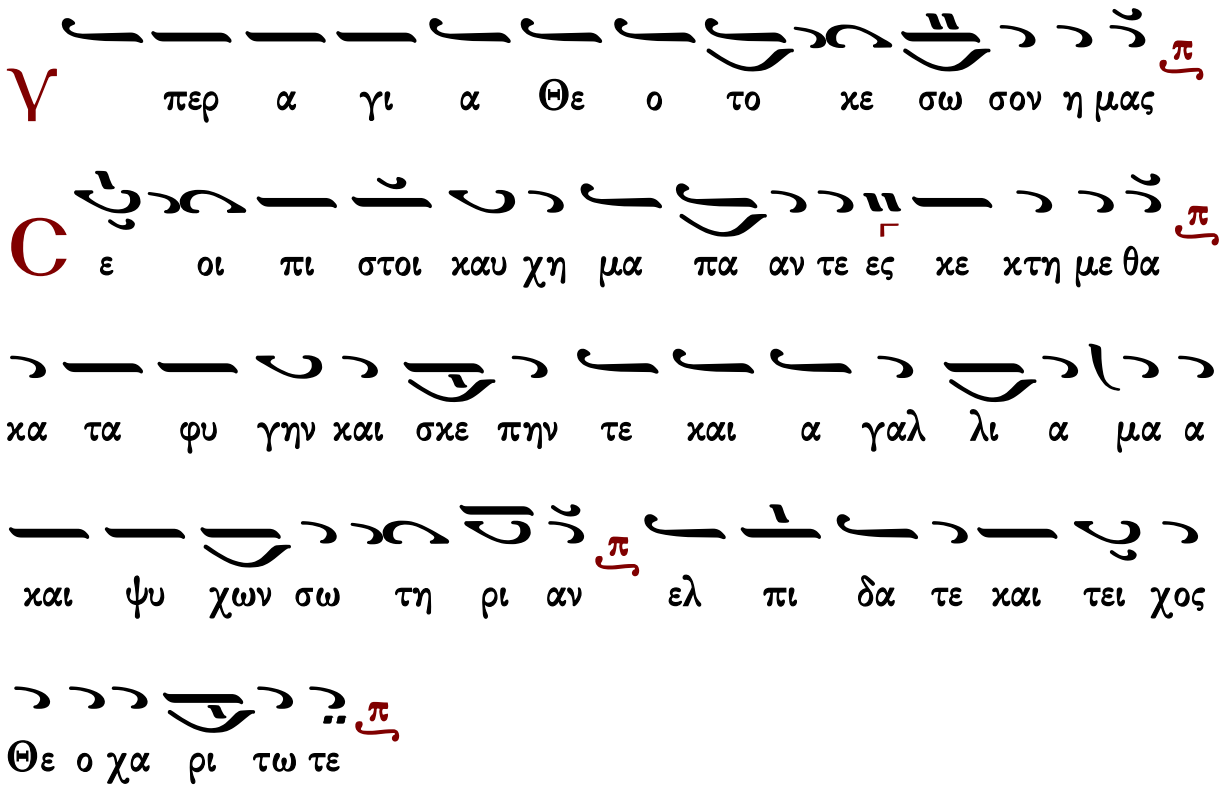

Κανὼν α΄ τῶν ἁγίων, ᾠδὴ α΄

Δεῦτε λαοί

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.406*

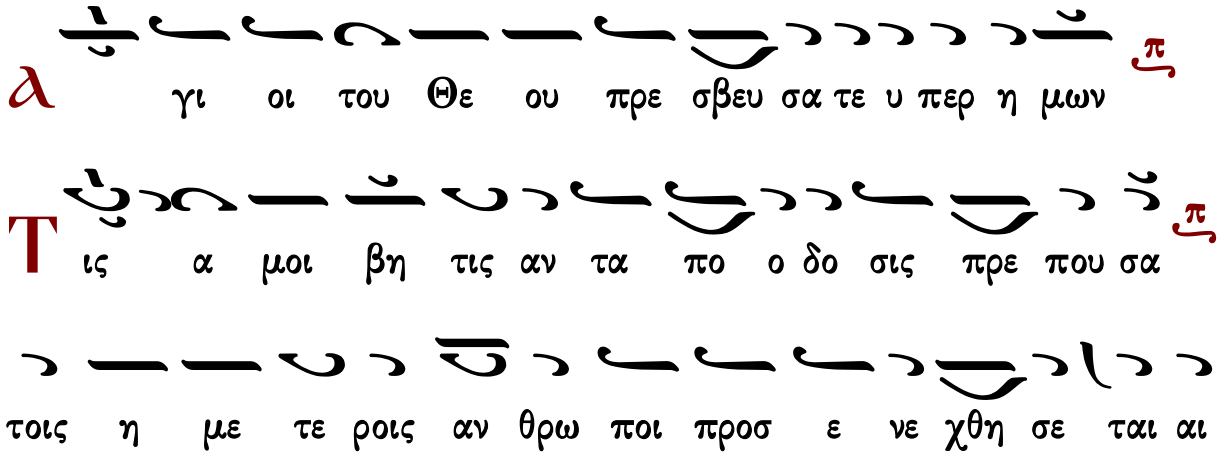

παρ η μων ευ ερ γε ταις δι ων προς το ευ
ει ει ναι χει ρα γω γου με θα
α γι οι του Θε ου πρε σβευ σα τε υ περ η μων
Ρ η το ρι και γλωσ σαι και τε ε χναι και με θο
δοι και πα σα λο γων δυ να μις νυν εις υ πο θε σι
ιν συγ κι νει σθω σαν μι αν και τους τε τι μη
κο τας αν τι τι μα τω σαν
α γι οι του Θε ου πρε σβευ σα τε υ περ η μων
Ι δι ον μεν ου δεν η νε ε σχον το κτη σα σθαι
εν γη οι ου ρα νο φρο νες φυ λα κες δ᾽ω φθη σα αν του

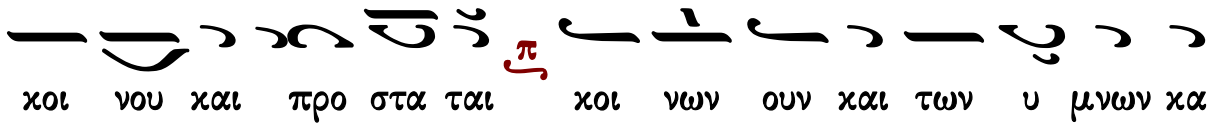

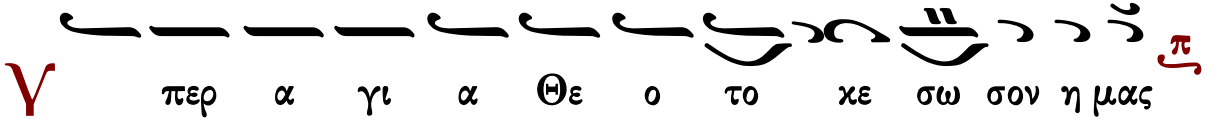

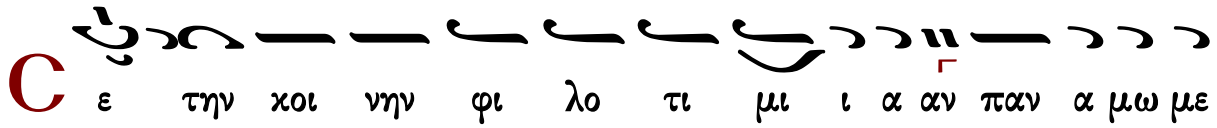

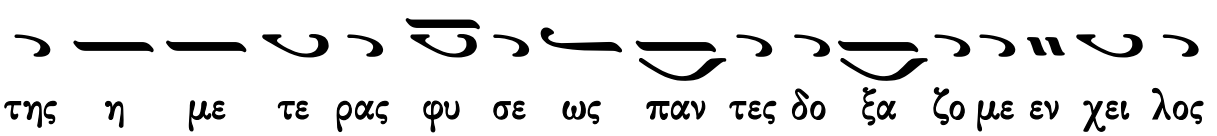

Κανὼν β΄ τῶν ἁγίων, ᾠδὴ α΄

Ἁρματηλάτην Φαραώ

Ἦχος λ/π ἡ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.407*

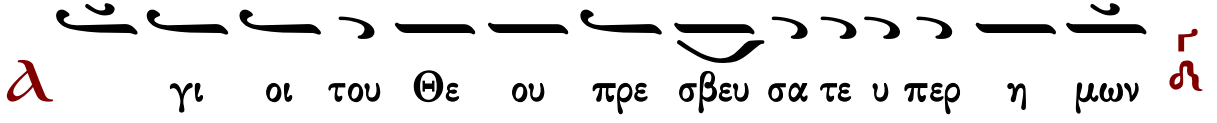

Ο υκ αν θρω πι νης το πα ρον εγ χει ρη μα σπου
δης κα το ορ θω ω μα αλλ η του σου θρο νου πα ρε
δρος φι λαν θρω πε σο φι α συν ερ γει τω μοι λο γου
χα ριν δι δου σα δι ης δο ξα α σαι δυ νη σο μαι
ους αυ τη κα λως προ ε δο ξα σεν
α γι οι του Θε ου πρε σβευ σα τε υ περ η μων
Ω σ περ κρα τηρ υ περ ερ ρυ η Δε σπο τα η
α γα θο τη ης σου και ο πο λυ υς πλου τος της
φι λαν θρω πι ας σου υ περ χυ θεις δι ω δευ σεν
ως και αλ λους αγ γε λους με τα σαρ κο ος υ πο

στη σα σθαι τους νυν προ κει με νους εις ε παι νον

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Є ξ ου ρα νου τοις ου ρα νι οις ε πρε πε και τα

εγ κω ω μι ι α αγ γε λι κο ος υ μνος τοις θει

οις αρ μο δι ος θε οι γαρ κα τα με θε ξιν οι τον φυ

σει και μο νον α λη θι νον Θε ον ε χον τες ζων τα εν

αυ τοις και φθεγ γο με νον

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

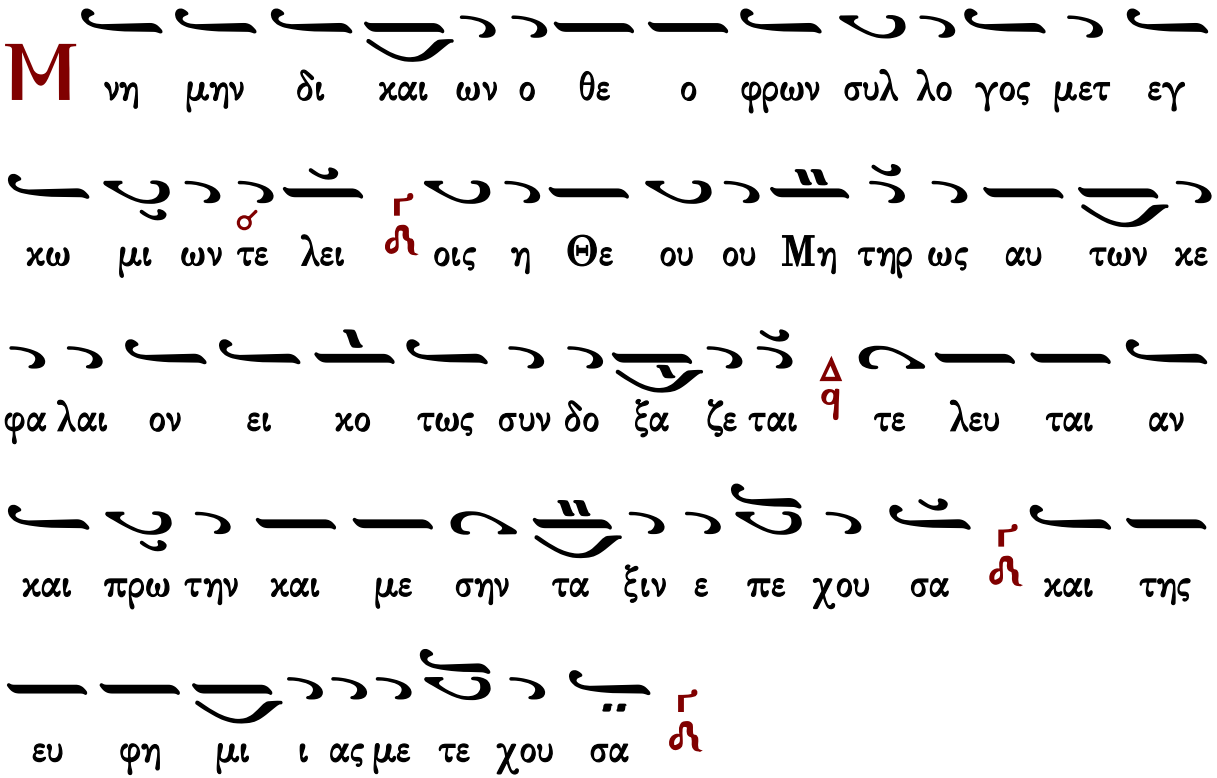

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ γ΄

ὁ εἱρμὸς

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.30*

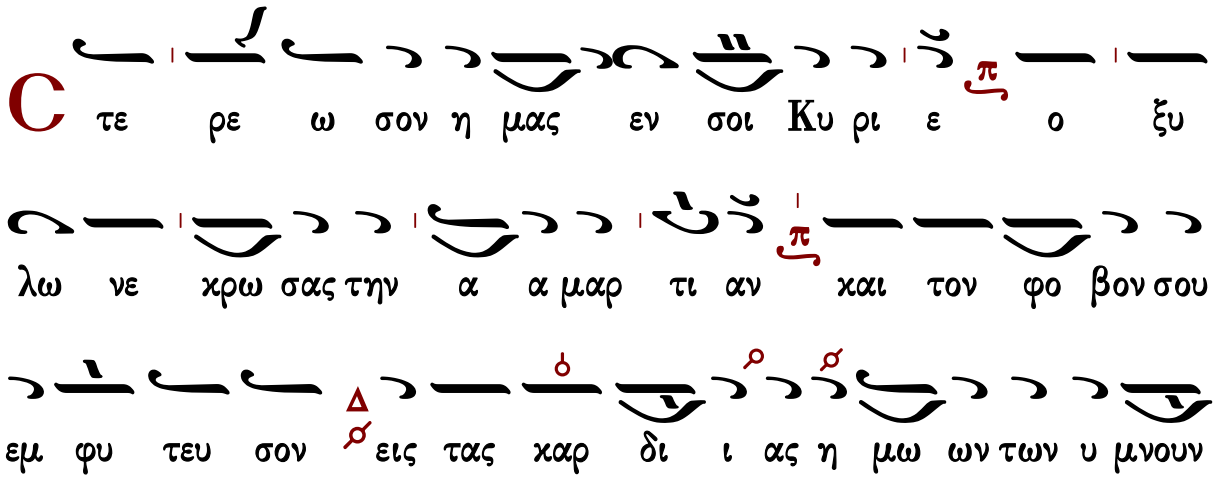

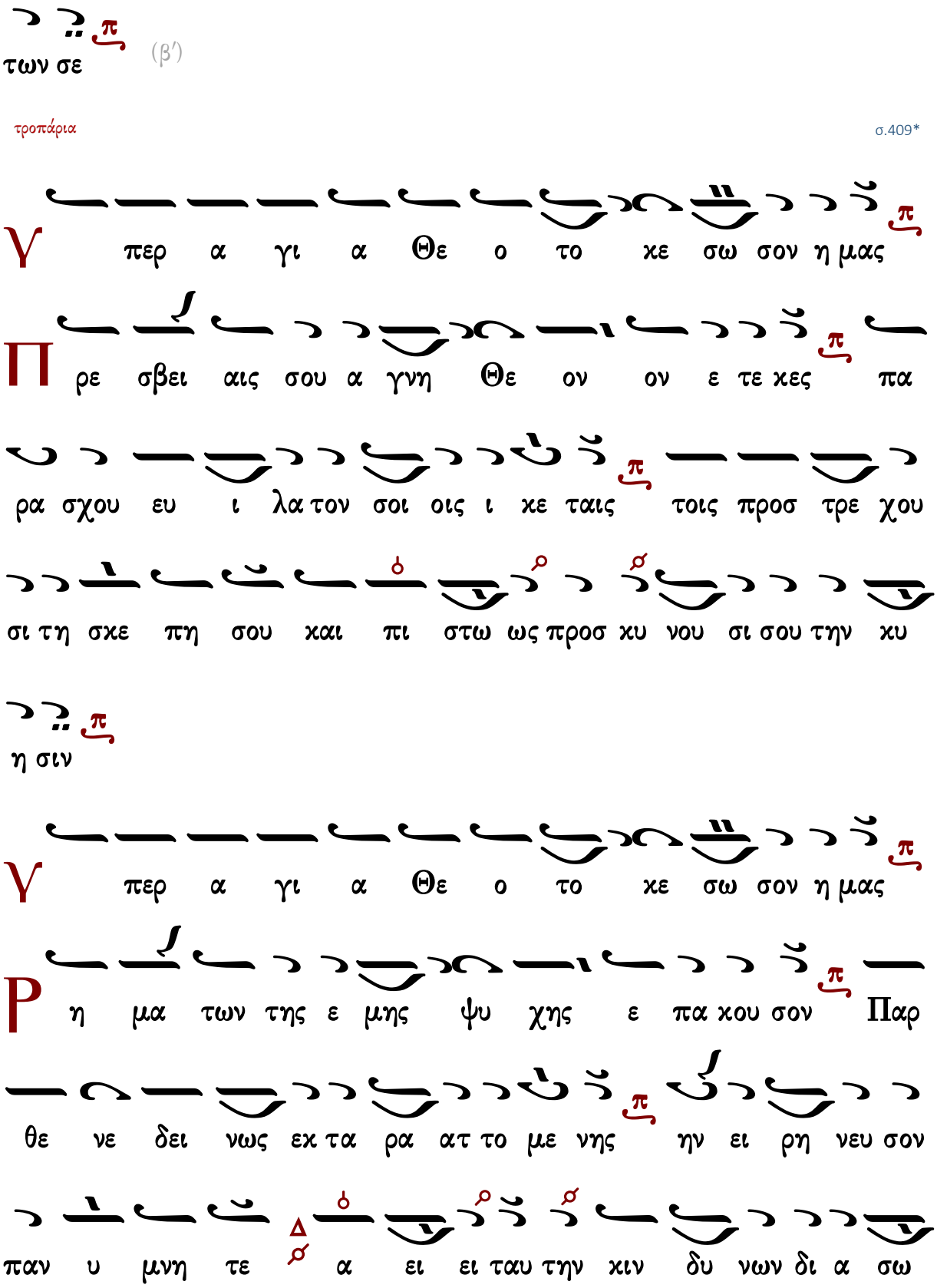
των σε
(β′)
τροπάρια
σ.409*
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
Π ρε σβει αις σου α γνη Θε ον ον ε τε κες πα
ρα σχου ευ ι λα τον σοι οις ι κε ταις τοις προσ τρε χου
σι τη σκε πη σου και πι στω ως προσ κυ νου σι σου την κυ
η σιν
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
Ρ η μα των της ε μης ψυ χης ε πα κου σον Παρ
θε νε δει νως εκ τα ρα ατ το με νης ην ει ρη νευ σον
παν υ μνη τε α ει ει ταυ την κιν δυ νων δι α σω

ζου σα
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
Ο λην μου την ζω ην δι α α κυ βερ νη σον Παρ θε
νε ελ πις μου και προ ο στα σι α πει ρα σμων και πε
ρι στα σε ων λυ τρου με ε νη δει νων με α ει παρ θε
νε
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
C ο φι αν του Θε ου την ε εν υ πο στα τον αγ
κα λαις ως ε χου σα Θε ε ο το κε εξ α γνοι ας και
πλα νη σε ως λυ τρω θη ναι τους υ μνουν τας σε ι

χε τευ ε
Κανὼν α΄ τῶν ἁγίων, ᾠδὴ γ΄
Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως
Ἦχος Πα
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.410*
α γι οι του Θε ου πρε σβευ σα τε υ περ η μων
Η σαλ πι ιγξ η με γα λη της Εκ κλη σι ας ο λυ
χνο ος ο φω τι ζων την οι κου με νην ο κη ρυξ ο
τω φθο ογ γω πε ρι λαμ βα νω ων παν τα τα πε ρα τα
ο με γα λω νυ μος συγ χρο τει την συν α ξιν τα
αυ την Βα σι λει ος
α γι οι του Θε ου πρε σβευ σα τε υ περ η μων

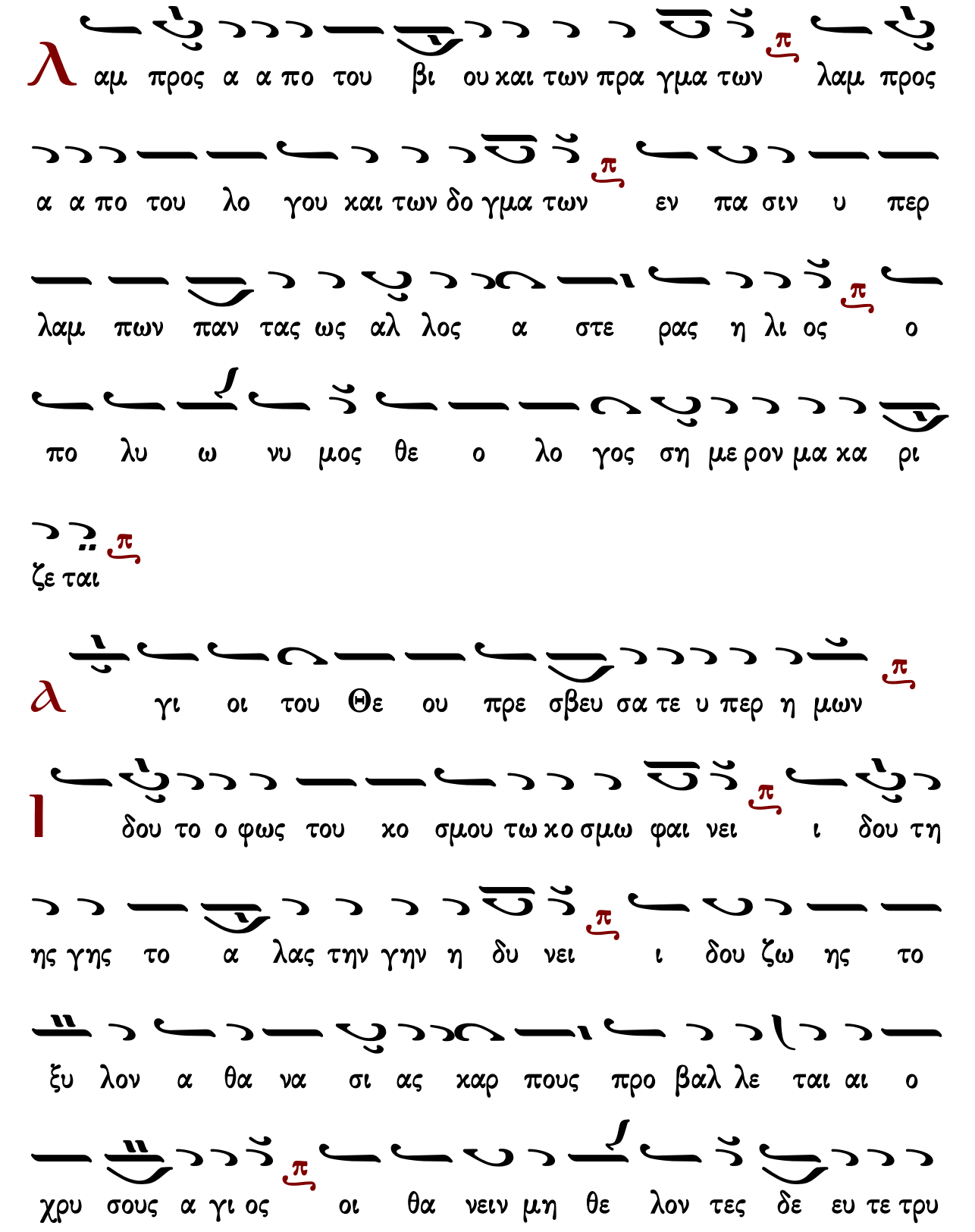
λ αμ προς α α πο του βι ου και των πρα γμα των λαμ προς
α α πο του λο γου και των δο γμα των εν πα σιν υ περ
λαμ πων παν τας ως αλ λος α στε ρας η λι ος ο
πο λυ ω νυ μος θε ο λο γος ση με ρον μα κα ρι
ζε ται
α γι οι του Θε ου πρε σβευ σα τε υ περ η μων
ι δου το ο φως του κο σμου τω κο σμω φαι νει ι δου τη
ης γης το α λας την γην η δυ νει ι δου ζω ης το
ξυ λον α θα να σι ας καρ πους προ βαλ λε ται αι ο
χρυ σους α γι ος οι θα νειν μη θε λον τες δε ευ τε τρυ

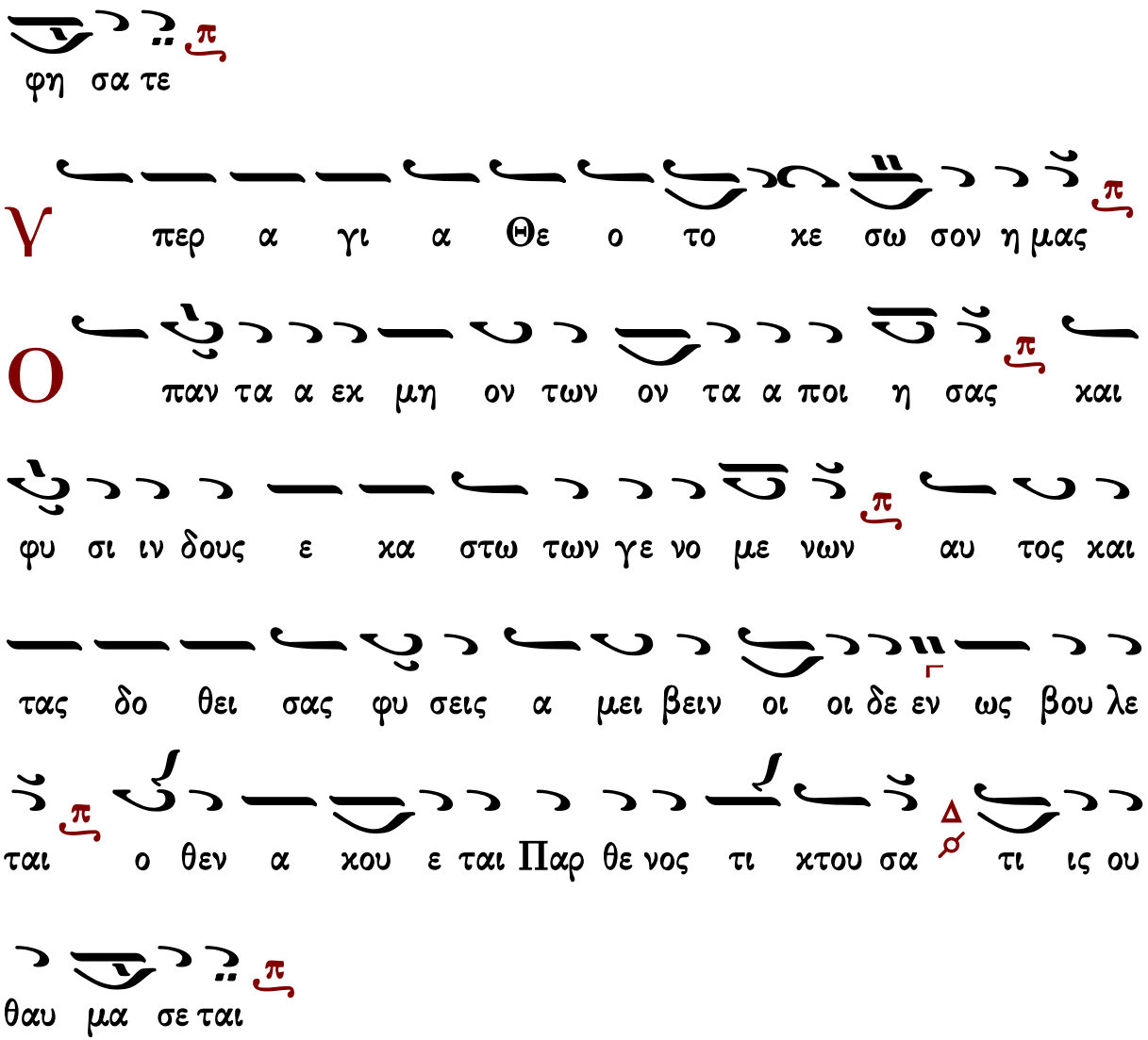

Κανὼν β΄ τῶν ἁγίων, ᾠδὴ γ΄

Ὁ στερεώσας

Ἦχος λ πλ. δ΄

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.411*

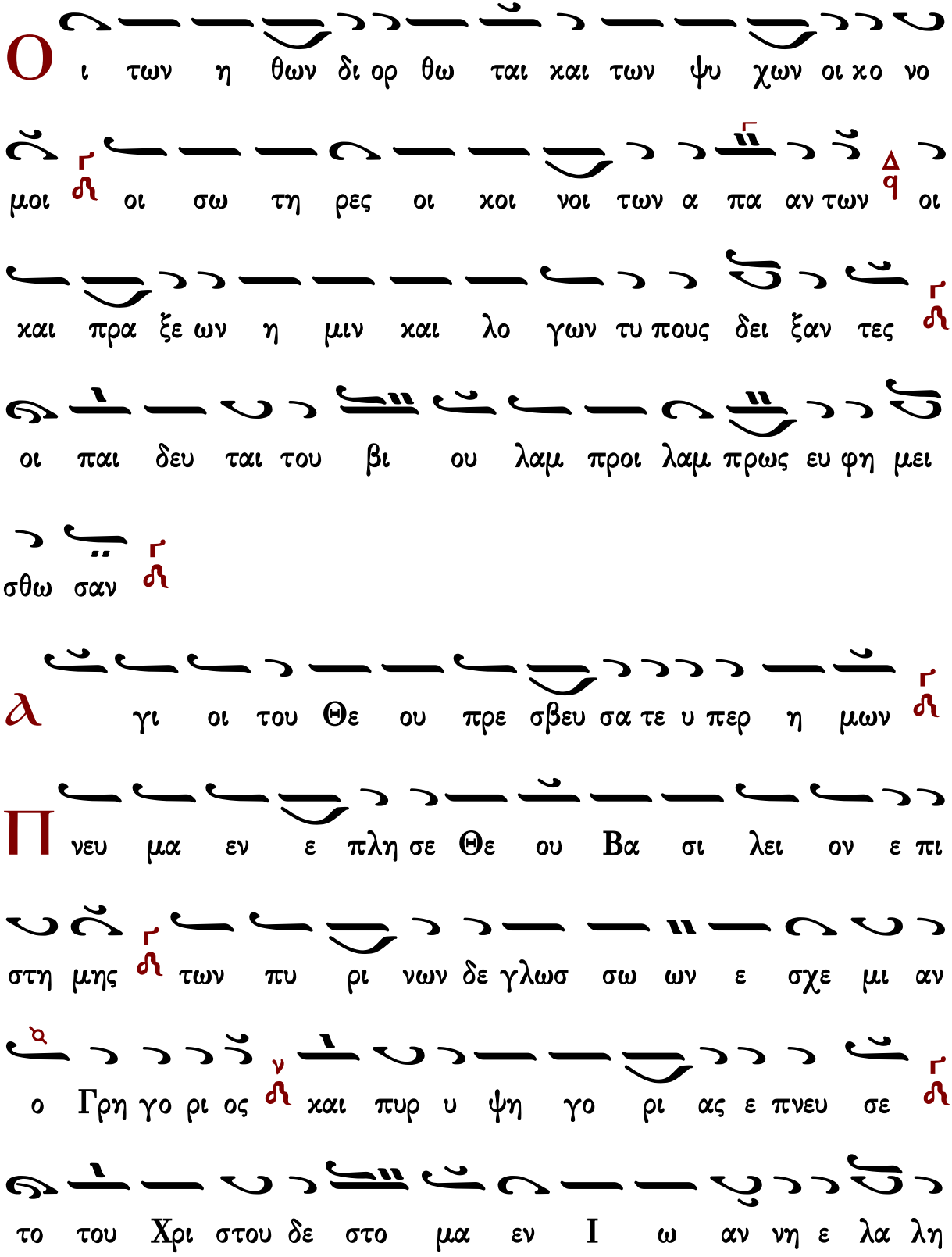
Ο ι των η θων δι ορ θω ται και των ψυ χων οι χο νο
μοι οι σω τη ρες οι χοι νοι των α πα αν των οι
και πρα ξε ων η μιν και λο γων τυ πους δει ξαν τες
οι παι δευ ται του βι ου λαμ προι λαμ πρως ευ φη μει
σθω σαν
λ γι οι του Θε ου πρε σβευ σα τε υ περ η μων
Π νευ μα εν ε πλη σε Θε ου Βα σι λει ον ε πι
στη μης των πυ ρι νων δε γλωσ σω ων ε σχε μι αν
ο Γρη γο ρι ος και πυρ υ ψη γο ρι ας ε πνευ σε
το του Χρι στου δε στο μα εν Ι ω αν νη ε λα λη

σε

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Του νυν αι ω νος την σα φως κα ταρ γου με νην σο

φι αν η μω ρι α του κη ρυ γμα τος ε χει

υ πο κυ πτου σαν αυ τη και δου λι κως λα τρευ ου

σαν κη ρυ κας γαρ η χα ρις σο φους προ βαλ λε ται ρη

το ρας

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

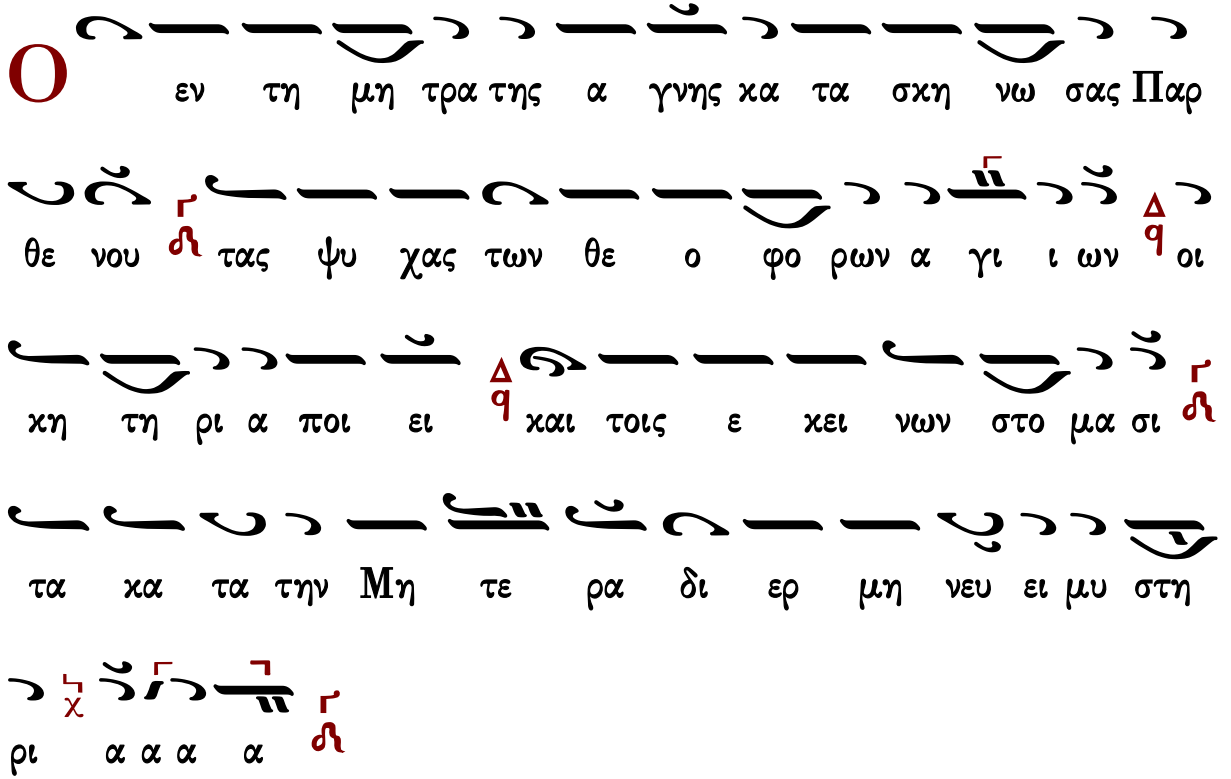

Ἔτι καὶ ἔτι… Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον… Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου… Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν… Ἀμήν.

Καθίσματα

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Ἦχος λ π ἡ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.412*

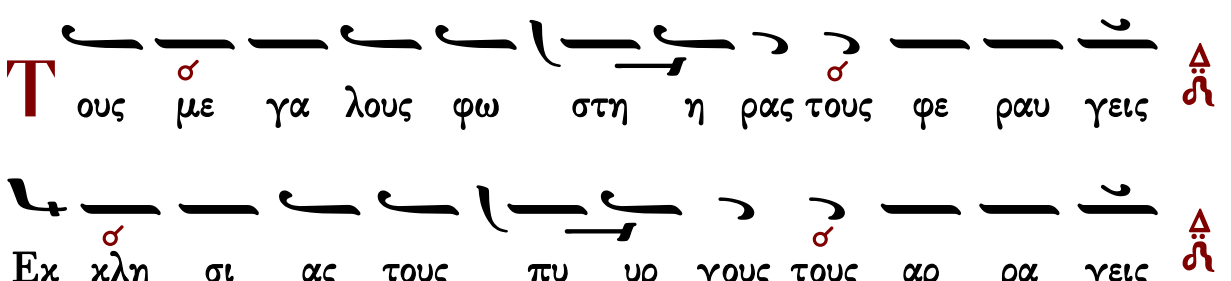

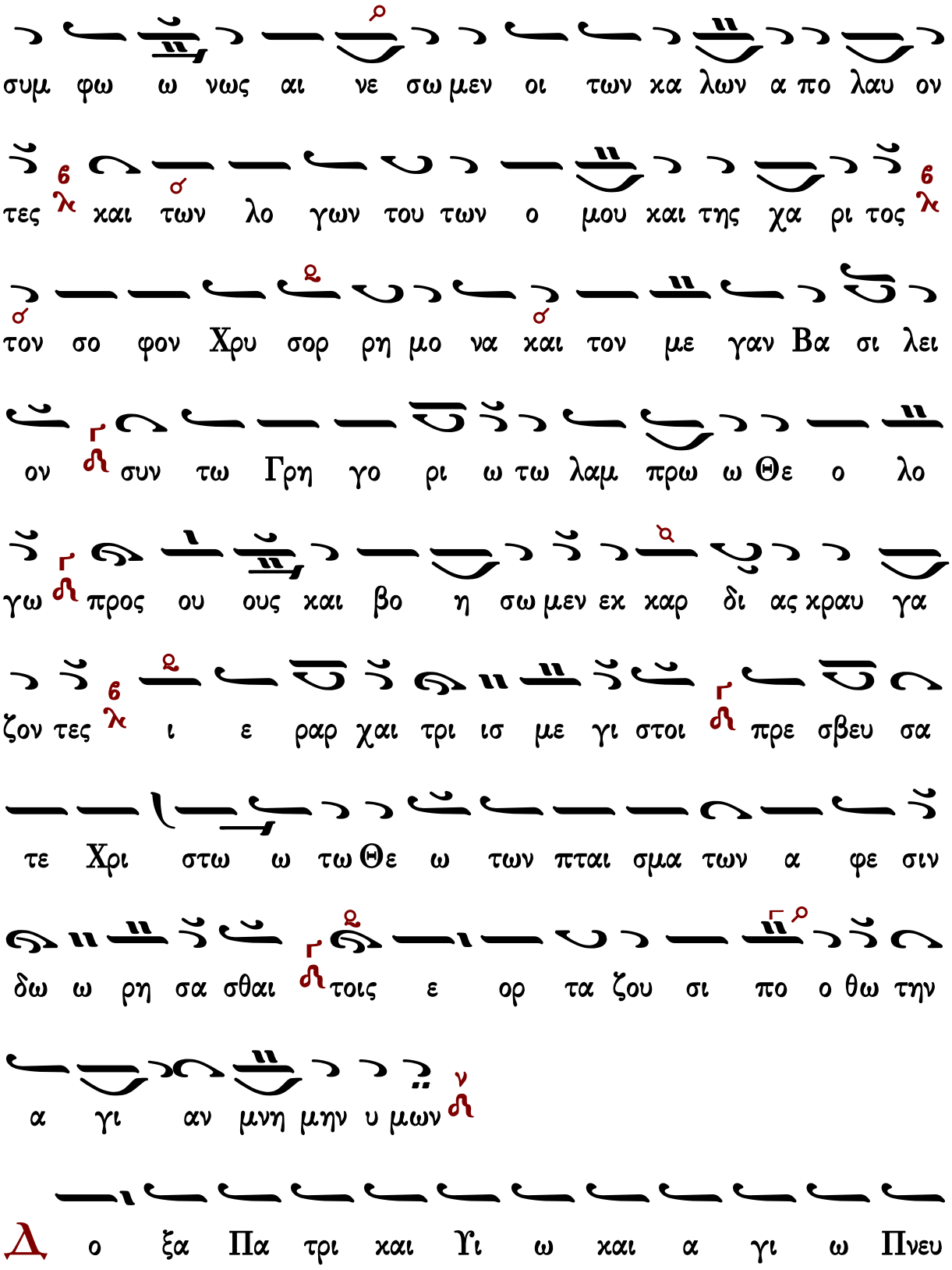
συμ φω ω νως αι νε σω μεν οι των κα λων α πο λαυ ον
τες λ και των λο γων του των ο μου και της χα ρι τος λ
τον σο φον Χρυ σορ ρη μο να και τον με γαν Βα σι λει
ον συν τω Γρη γο ρι ω τω λαμ πρω ω Θε ο λο
γω προς ου ους και βο η σω μεν εκ καρ δι ας κραυ γα
ζον τες λ ι ε ραρ χαι τρι ισ με γι στοι πρε σβευ σα
τε Χρι στω ω τω Θε ω των πται σμα των α φε σιν
δω ω ρη σα σθαι τοις ε ορ τα ζου σι πο ο θω την
α γι αν μνη μην υ μων
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ

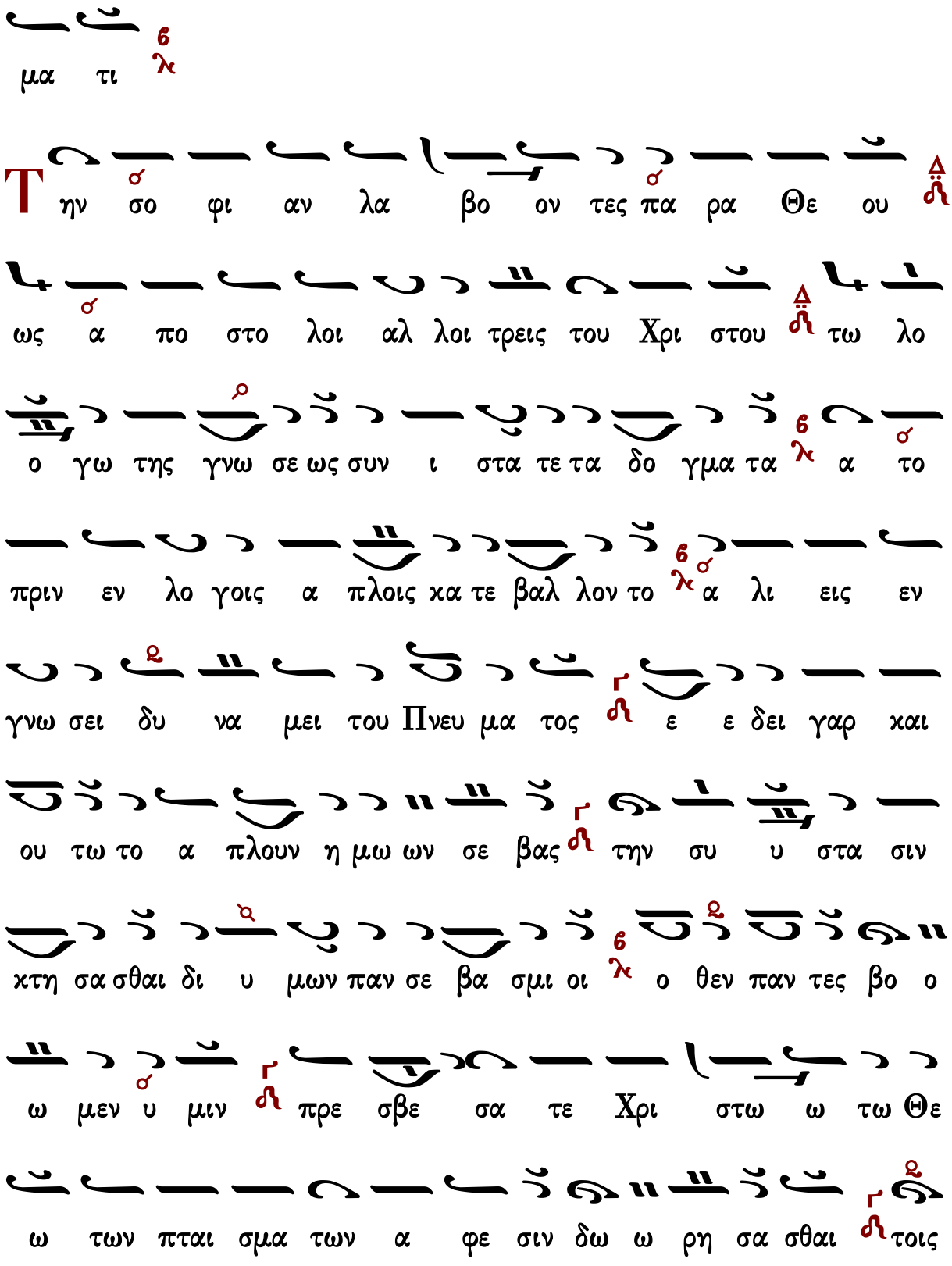
μα τι
Τ ην σο φι αν λα βο ον τες πα ρα Θε ου
ως α πο στο λοι αλ λοι τρεις του Χρι στου τω λο
ο γω της γνω σε ως συν ι στα τε τα δο γμα τα α το
πριν εν λο γοις α πλοις κα τε βαλ λον το α λι εις εν
γνω σει δυ να μει του Πνευ μα τος ε ε δει γαρ και
ου τω το α πλουν η μω ων σε βας την συ υ στα σιν
κτη σα σθαι δι υ μων παν σε βα σμι οι ο θεν παν τες βο ο
ω μεν υ μιν πρε σβε σα τε Χρι στω ω τω Θε
ω των πται σμα των α φε σιν δω ω ρη σα σθαι τοις

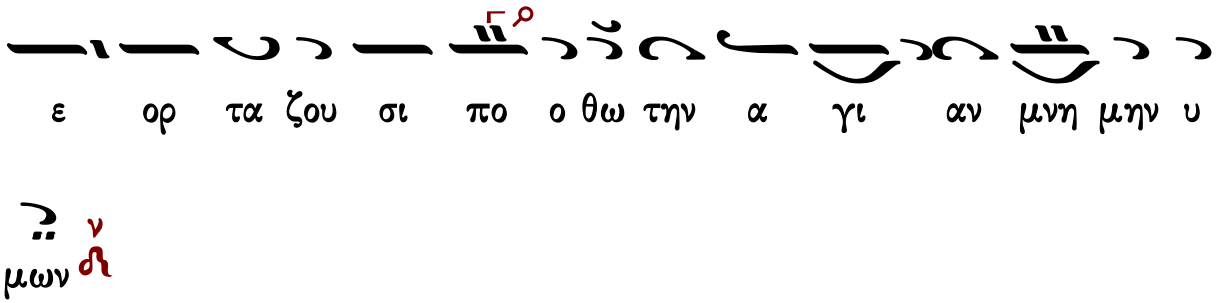

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇η

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.304*

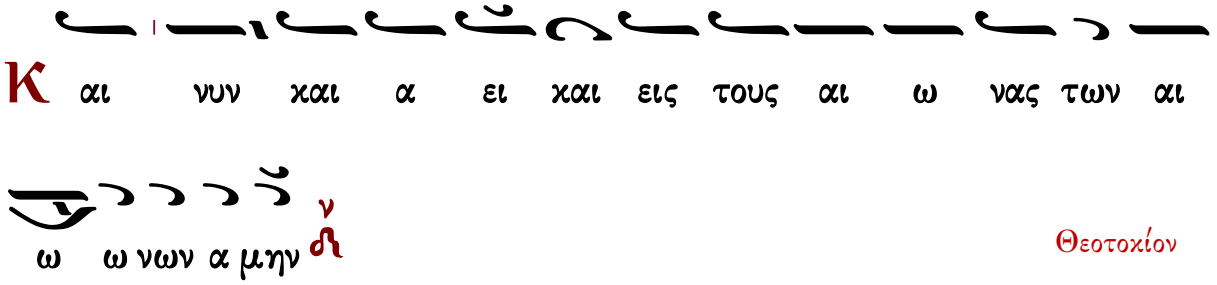

Θεοτοχίον

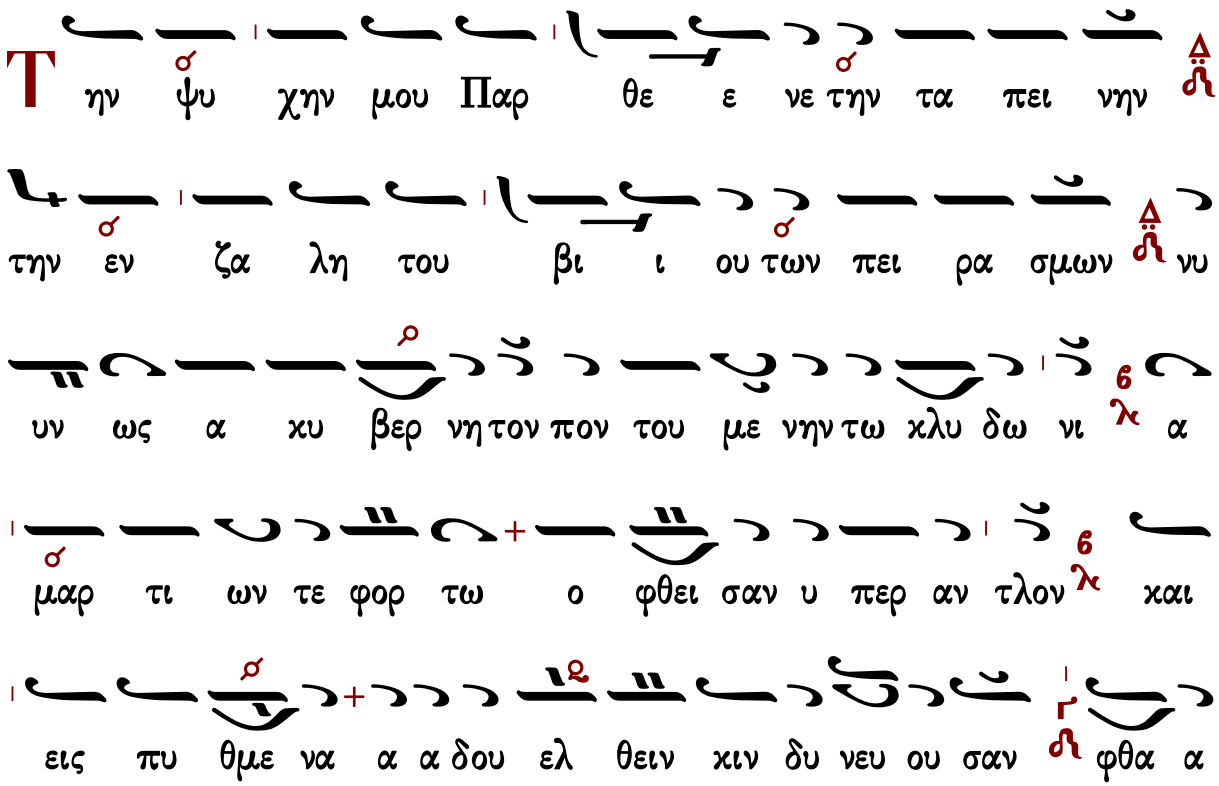

σον Θε ο το κε τη θερ μη σου πρε σβει α και σω

ω σον πα ρε χου σα σον λι με να τον ευ δι ον ι να

πι στει κρα αυ γα ζω σοι πρε σβευ ε τω σω Υι ω και

Θε ω των πται σμα των α φε σιν δο ο θη ναι μοι σε

γαρ ε χω ελ πι ι δα ο α να α ξι ος δου ου λο ος

σου

Κοντάκιον

Τοὺς ἀσφαλεῖς

Ἦχος Δι

συμφώνως μὲ...
Ἰωάννου Καστρινάκη
Αὐτόμελα Τροπάρια
2009 σ.77@

Τους ι ε ρους και θε ο φθογ γους κη η ρυ κας

την κο ρυ φην των δι δα σκα λων Κυ ρι ε προσ ε λα

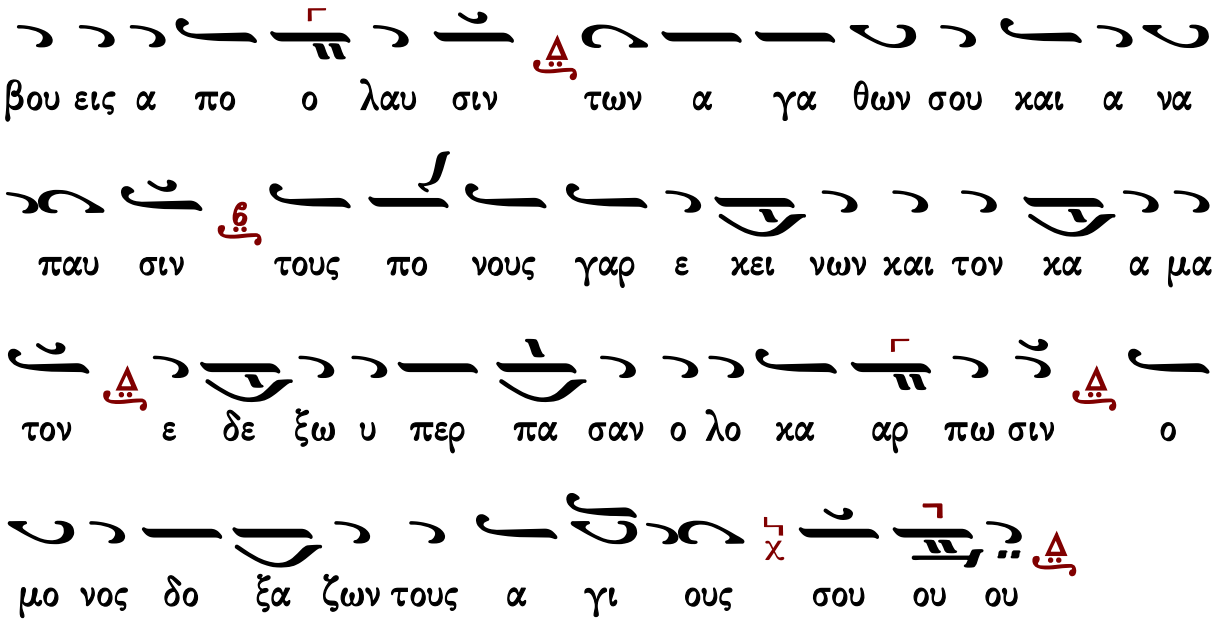

Καταβασίαι τῆς Ὑπαπαντῆς

Σύντομοι

Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου

ᾠδὴ α΄

Ἦχος ἡ Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.286#

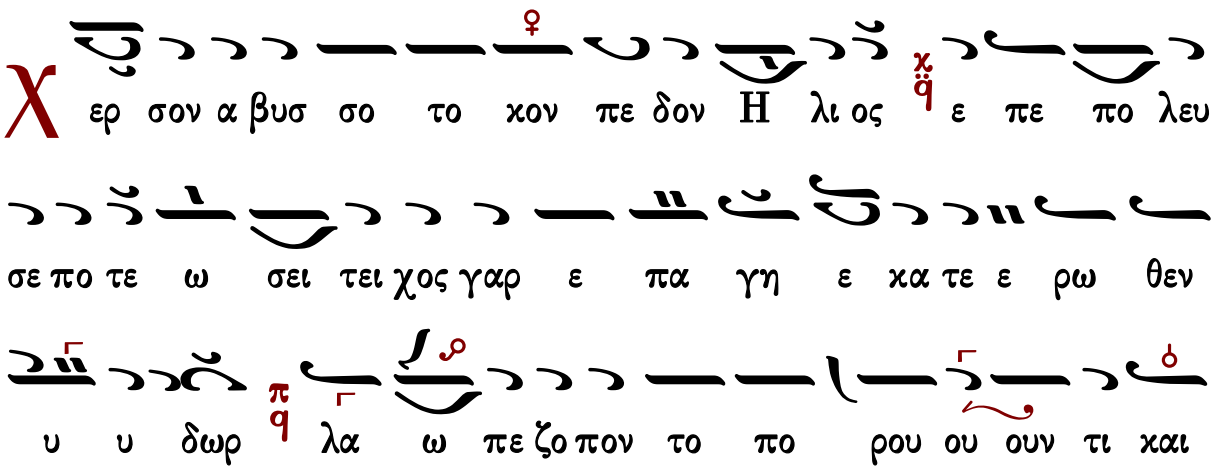

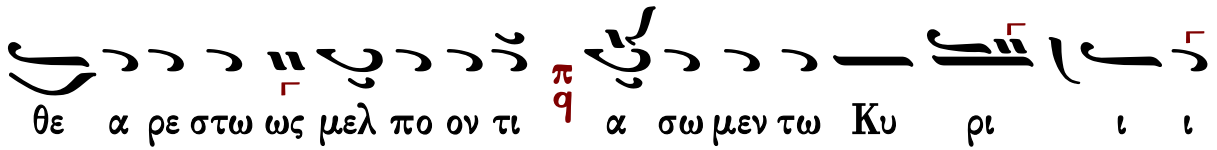
θε α ρε στω ως μελ πο ον τι α σω μεν τω Κυ ρι ι ι

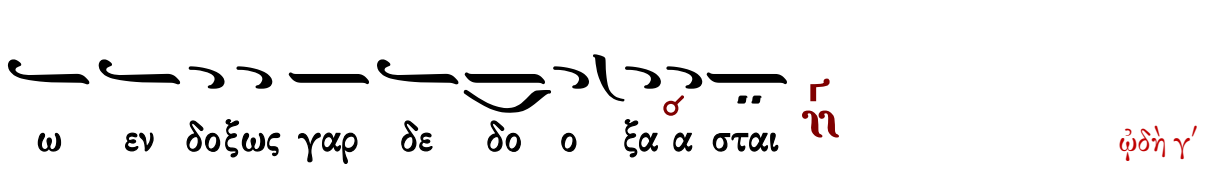
ω εν δοξως γαρ δε δο ο ξα α σται

ᾠδὴ γ′

Το στε ρε ε ω μα των ε πι σοι πε ε ποι θο

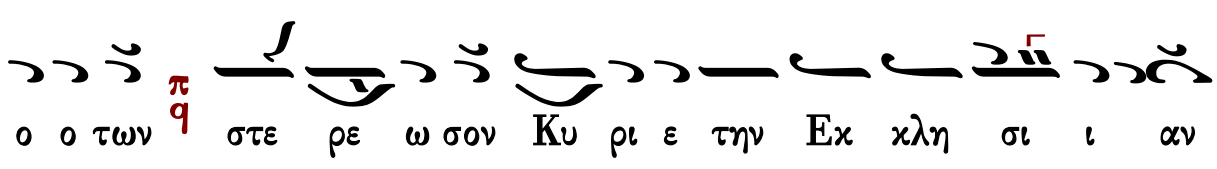
ο ο των στε ρε ω σον Κυ ρι ε την Εκ κλη σι ι αν

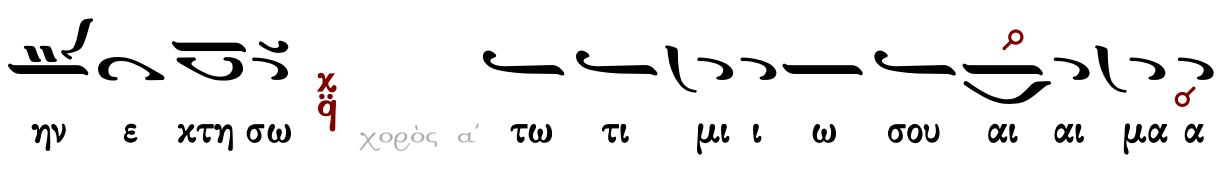
ην ε κτη σω χορὸς α′ τω τι μι ι ω σου αι αι μα α

τι

ᾠδὴ δ′

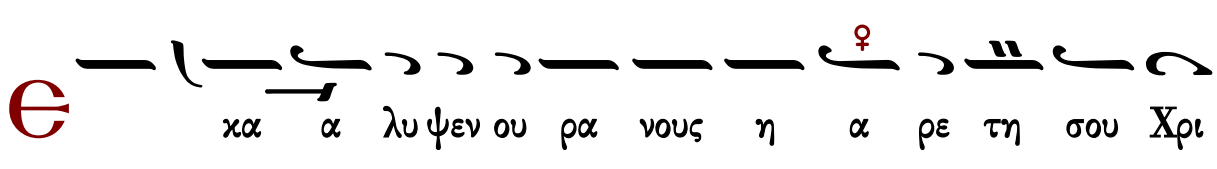
Θε κα α λυ ψεν ου ρα νους η α ρε τη σου Χρι

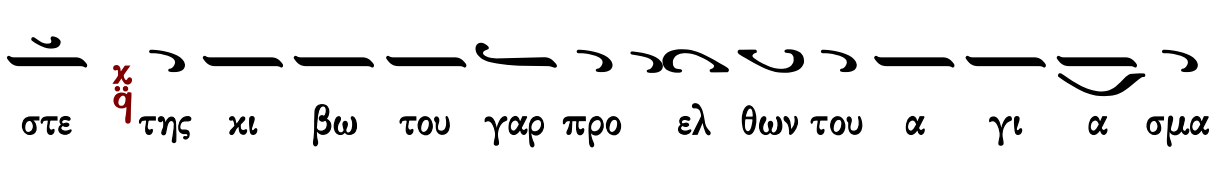
στε της κι βω του γαρ προ ελ θων του α γι α σμα

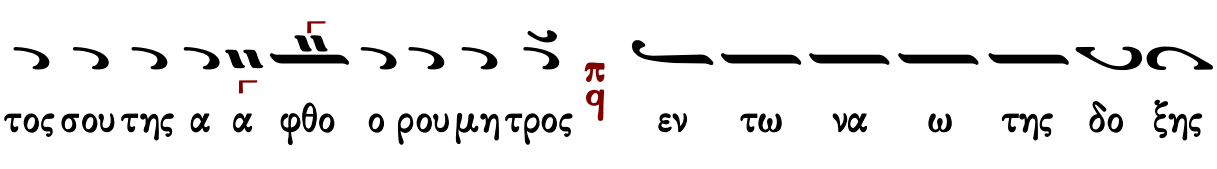
τος σου της α α φθο ο ρου μη τρος εν τω να ω της δο ξης

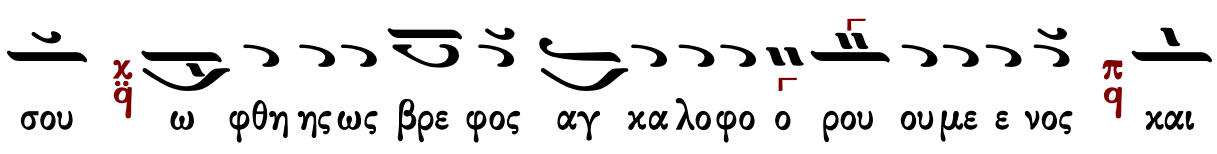
σου ω φθη ης ως βρε φος αγ κα λο φο ο ρου ου με ε νος και

ε πλη ρω θη τα πα αν τα της σης αι νε ε σε ε

ως

ᾠδὴ ε΄

Ω ς ει δεν Η σα ι ας συμ βο λι χως εν θρο νω

ε πηρ με νω Θε ον υπ Αγ γε λων δο ξης δο ρυ φο ο

ρου ου με ε νον ω τα α λας ε βο α ε γω προ γαρ ει

δον σω μα του με νον Θε ον φω τος α α νε σπε ρου και

ει ρη η νης δε σπο ο ζο ον τα

ᾠδὴ ς΄

Є βο ο ο η σε ε ε σοι ι δων ο πρε ε ε

σβυς τοις ο φθαλ μοι οις τοσω ω τη η ρι ι ον ο λα

οις ε πε στη εκ Θε ου Χρι στε συ υ Θε ος μου

ᾠδὴ ζ΄

C ε τον εν πυ ρι δρο σι σαν τα παι δας θε ο λο ο γη η σα

αν τας και Παρ θε νω α κη ρα τω εν οι κη σαν τα Θε

ον Λο ο γον υ μνου ου μεν ευ σε βως με ε λω δου ου ουν

τες ευ λο γη το ο ος ο Θε ος ο των πα τε ε

ρων η μων

ᾠδὴ η΄

α ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου μεν το

ον Κυ ρι ι ον

α στε κτω πυ ρι ι ε νω θεν τες οι θε ο

σε βει α προ ε στω τες νε α νι ι αι τη φλο

γι δε μη η λω βη θεν τες θει ον υ μνο ον ε ε με ελ

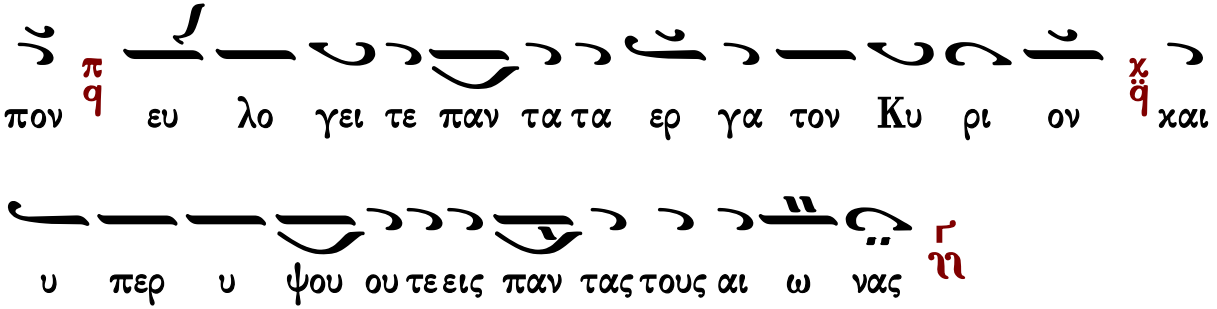

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Τιμιωτέρα — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἀργαί

Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου

Εἰς τὰς καταβασίας ταύτας ἐπεφέραμεν ἐλαφράς τινας μεταβολὰς πρὸς ἀποφυγὴν παρατονισμῶν καὶ ἀστόχου χωρισμοῦ λέξεων. Οὐσιαστικωτέρας διορθώσεις πρὸς καλυτέραν ἀπόδοσιν τοῦ νοήματος καὶ σύντμησιν μουσικῶν τινων γραμμῶν παραθέτομεν μεθ' ἑκάστην καταβασίαν. [πρωτ.Κων.Παπαγιάννης]

ᾠδὴ α΄ — **Ἦχος ἡ Γα** — πρωτ.Κων.Παπαγιάννη Μουσικόν Μηνολόγιον 2002 σ.65/512*

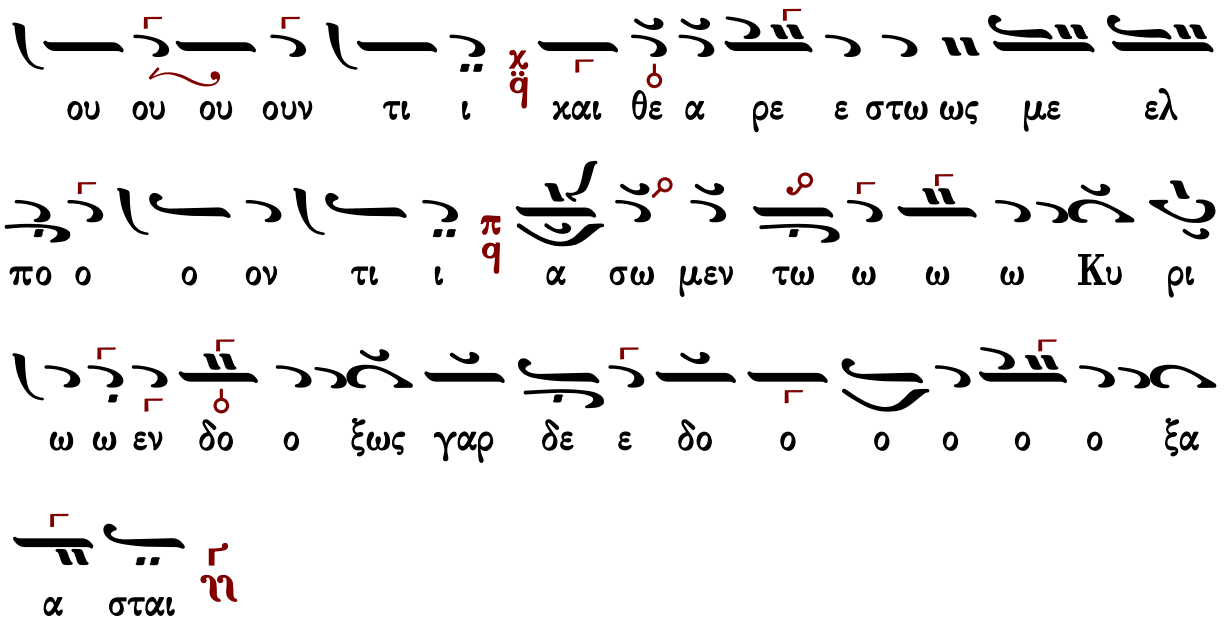
ου ου ου ουν τι ι χαι θε α ρε ε στω ως με ελ
πο ο ο ον τι ι α σω μεν τω ω ω ω Κυ ρι
ω ω εν δο ο ξως γαρ δε ε δο ο ο ο ο ο ξα
α σται

διασκευὴ

χ
ερ σον α βυσ σο το ο κον πε ε ε ε δον
η η λι ι ος ε πε πο ο λε ευ σε ε ε πο ο
τε ε ωσ ει τει χο ος γα αρ ε πα α α α
γη ε κα τε ε ρω ω θεν υ υ υ υ
δω ωρ λα ω πε ζο πον το πο ρου ου ου ου ουν
τι ι και θε α ρε ε στως με ελ πο ο ο ον

ᾠδὴ γ′

διασκευὴ

των ε πι ι σοι πε ε ε ε ποι οι θο ο ο τω
ων στε ρε ε ε ω ω ω ω σον Κυ υ ρι ι ε ε
ε την Ε εκ κλη σι ι ι ι α αν η η
η ην ε ε κτη η η σω τω ω τι μι ι ι ι
ω σου ου αι αι αι αι αι αι μα α τι

ᾠδὴ δ΄

κα λυ ψε εν ου ου ρα νου ου ους η α α
ρε ε ε τη η σου ου Χρι ι ι στε ε ε
της κι βω του γαρ προ ε ε ελ θων του ου α α α γι
α α σμα το ο ο ος σου ου της α φθο ο ο
ρου ου Μη η τρο ο ος εν τω ω να ω ω τη ης δο ο

ο ξη η η ης σου ου π ω ω φθη η ης ω ως βρε
ε ε φος χ α αγ κα λο ο φο ο ρου ου ου με ε ε
ε νο ος π και ε πλη ρω ω ω θη τα α πα α αν
τα α της σης αι αι νε ε ε ε ε ε σε ε
ως η

διασκευὴ

κα λυ ψε εν ου ου ρα νου ου ους η α α
ρε ε ε τη η σου ου Χρι ι ι στε ε ε χ
της κι βω του γαρ προ ε ε ελ θων του α γι α
σμα α α το ο ος σου ου χ της α φθο ο ο ρου ου
Μη η τρο ος π εν τω να ω ω ω της δο

ο ξη ης σου ω ω φθη η η ης ω ως βρε ε ε

φος αγ κα λο φο ρου ου ου με ε ε ε νο ος

και ε πλη ρω ω ω θη τα α πα α αν τα α της

σης αι αι νε ε ε ε ε ε σε ε ως

ᾠδὴ ε′

ς ει δε εν Η η σα ι ι ι ι ας συ υμ

βο ο λι ι ι κω ω ως εν θρο νω ε ε

ε πηρ με ε ε ε ε νω ω Θε ε ε ον υπ αγ

γε λω ων δο ο ο ξης δο ο ρυ υ φο ρου ου ου με

ε ε ε ε νο ον ω τα α α α α α α α α

λα ας ε βο ο ο α α ε ε ε γω ω προ

γαρ ει ει ει δο ον σω μα α του ου με νο ο ον Θε ε
ε ε ο ον φω το ο ος α α α νε σπε ε
ε ε ρου χαι ει ρη η η νης δε ε σπο ο ο ο ο
ο ζο ον τα
ἄλλη γραμμή
σω μα του ου με νο ον Θε ε ο ον
ὠδὴ ς΄
βο ο ο η η σε ε ε σοι οι ι δω ω
ω ων ο ο πρε ε ε σβυ υς τοις ο φθαλ μοι οι οις το ο
σω τη η η ρι ι ι ι ο ον ο ο λα οι οι
οι οις ε ε πε ε ε στη εκ Θε ου Χρι στε συ υ
υ υ υ Θε ος μου ου

διασχευὴ

ᾠδὴ ζ′

ον υ μνου ου ου ου με εν π/q ευ σεσ βως με ε ε
λω ω δου ουουν τε ες π/q ευ λο γη το ο ο ος ο Θε
ο ο ος ο των πα α τε ε ε ε ρω ων η η μω
ων η

ᾠδὴ η′

χ χ ♀
ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου ου
μεν το ον Κυ υ υ ρι ι ι ο ον π/q
στε ε κτω πυ ρι ι ι ι ε εν ω θε ε
ε εν τες χ/q οι οι θε ο σε βει ει ει α ας προ ο
ε ε στω ω ω τες νε ε α νι ι ι ι αι
αι π/q τη φλο γι δε μη η λω ω βη θε ε ε εν

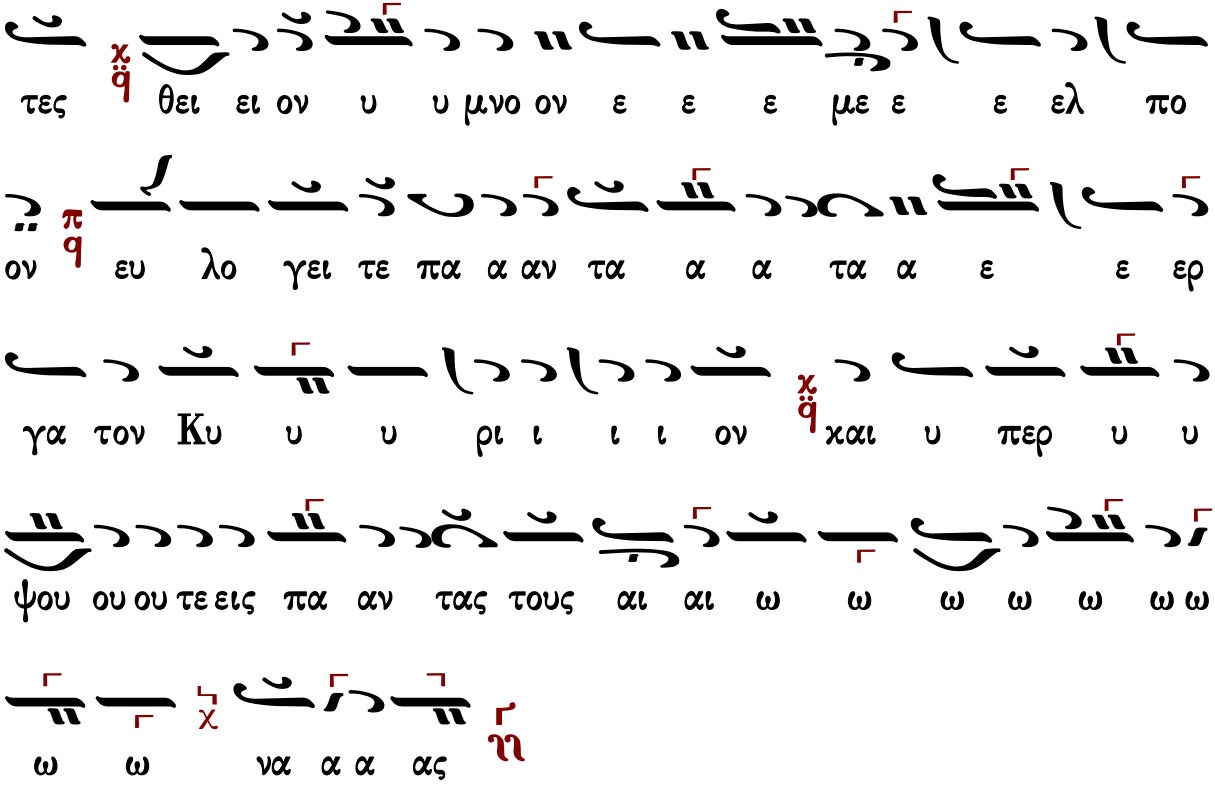

Τιμιωτέρα

Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου

Λουκᾶ κεφ. 1

Ἦχος Πα

∴ Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. 46-47

∴ Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. 48

∴ Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 49-50

∴ Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. 51

∴ Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. 52-53

∴ Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 54-55

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Πα

Πανδέκτη
Ὄρθρος 1850 σ.502#

Τη ν τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου βιμ Δ και εν δο

ξο τε ραν α συγ χρι ι τως των Σε ραφιμ π την α δι α

φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν π την ον τως Θε ο το

κον σε μεγα λυ νο μεν π

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ θ′ — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β'
2003 σ.21#

Μ χ ε γα λυ νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι

ον Δ και η γαλ λι α σε το χ πνευ μα μου Δ ε

πι τω Θε ω ω τω σω τη ρι μου π

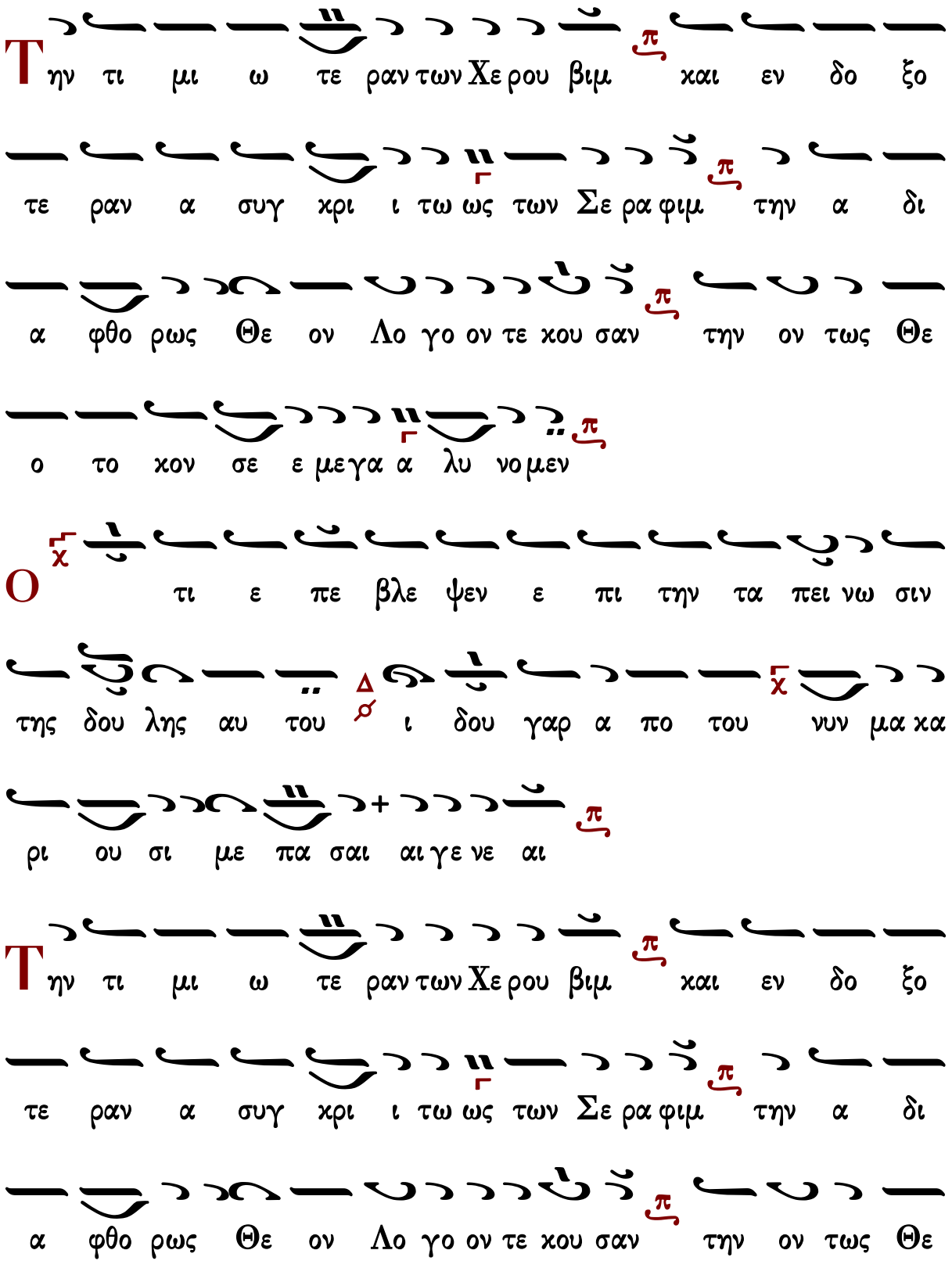
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ χρι ι τω ως των Σε ρα φιμ την α δι
α φθο ρως Θε ον Λο γο ον τε χου σαν την ον τως Θε
ο το χον σε ε με γα α λυ νο μεν
Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω σιν
της δου λης αυ του ι δου γαρ α πο του νυν μα κα
ρι ου σι με πα σαι αι γε νε αι
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ χρι ι τω ως των Σε ρα φιμ την α δι
α φθο ρως Θε ον Λο γο ον τε χου σαν την ον τως Θε

ο το χον σε ε με γα α λυ νο μεν
Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ να
τος και α γι ον το ο νο μα αυ του και το ε λε
ος αυ του εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου με
νοις αυ τον
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α
φθο ο ρως Θε ον Λο γο ον τε χου σαν την ον τως Θε ο
το χον σε ε με γα λυ νο μεν
Ε ποι η σε χρα τος εν βρα χι ο νι αυ του

δι ε σχορ πι σεν υ περ η φα νους δι α νοι

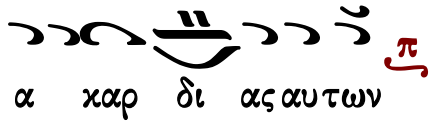
α χαρ δι ας αυ των

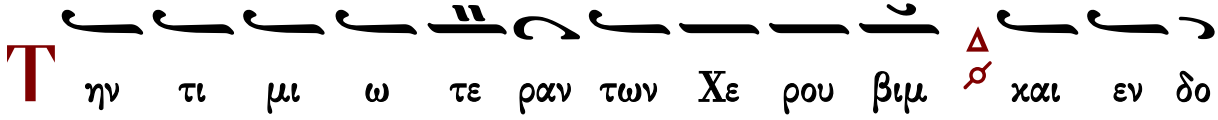
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

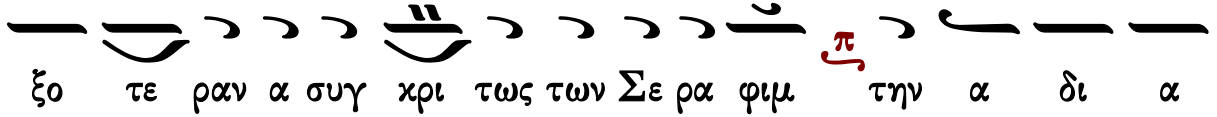
ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α

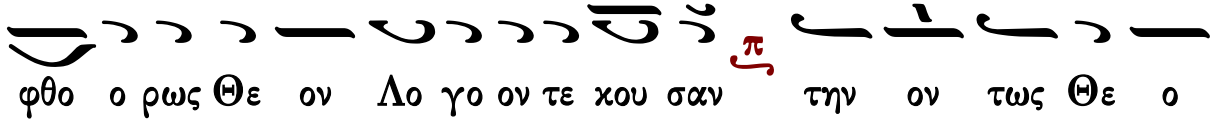
φθο ο ρως Θε ον Λο γο ον τε χου σαν την ον τως Θε ο

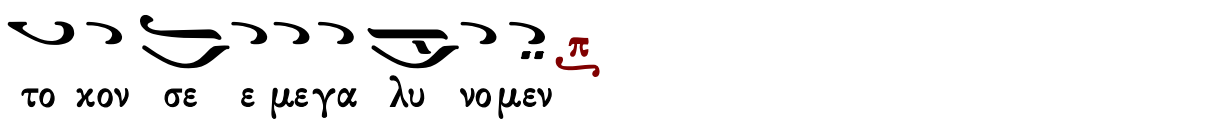
το χον σε ε μεγα λυ νο μεν

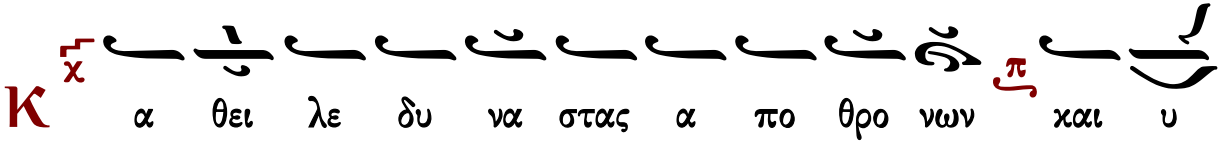
Κ α θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ

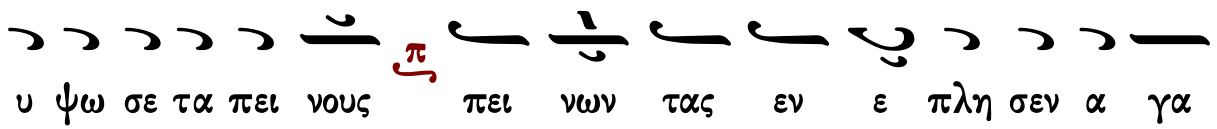
υ ψω σε τα πει νους πει νων τας εν ε πλη σεν α γα

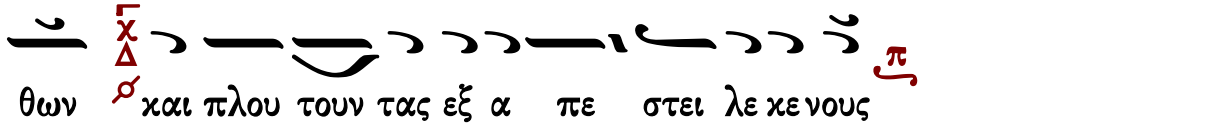
θων και πλου τουν τας εξ α πε στει λε κε νους

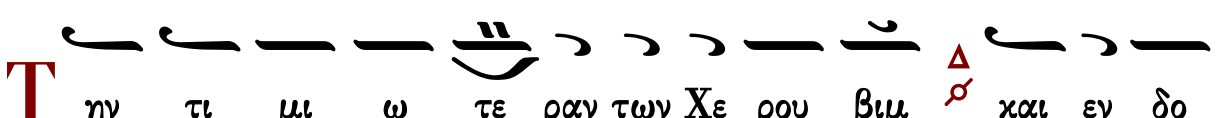
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

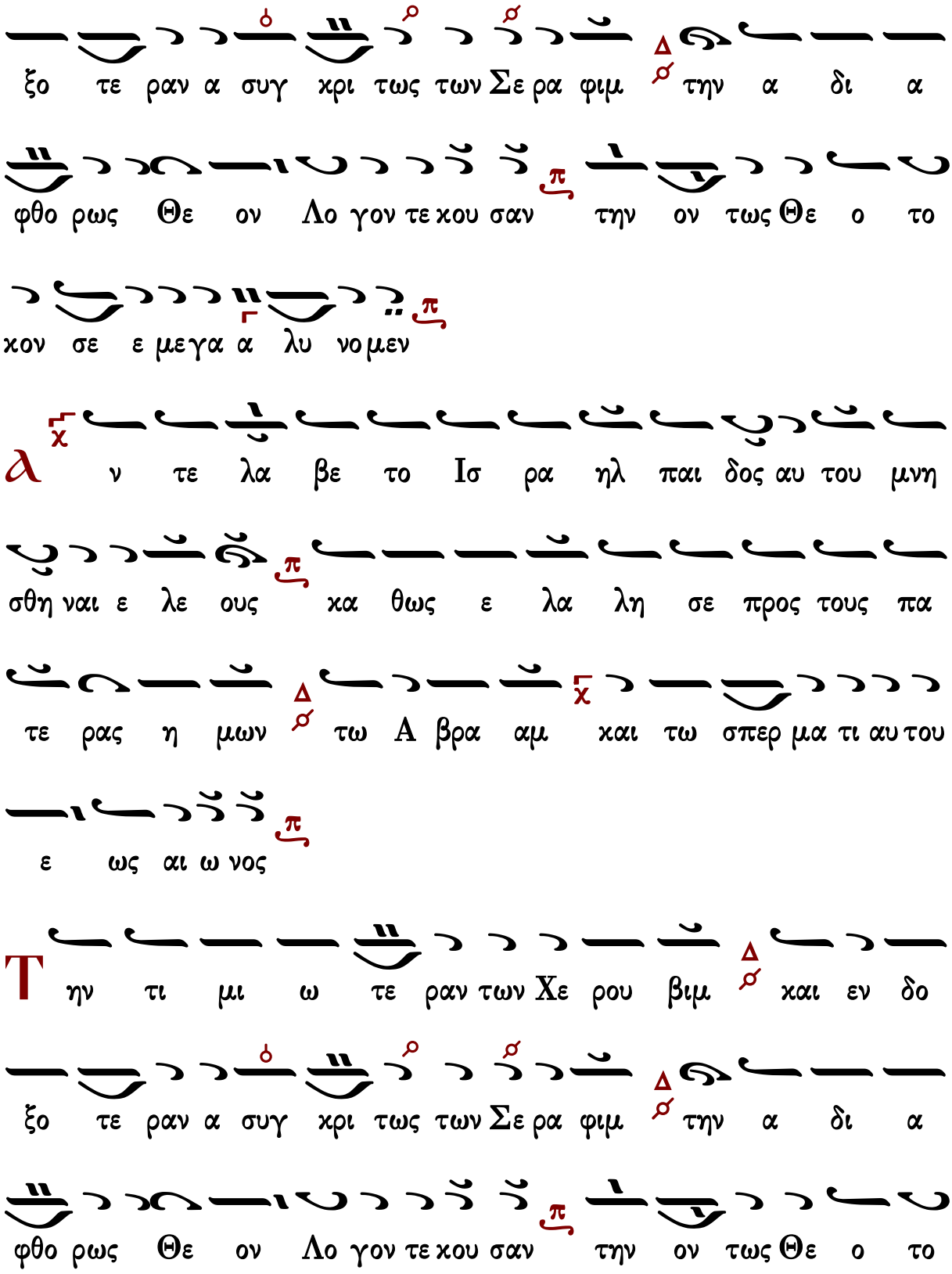
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ Δ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν π την ον τως Θε ο το
κον σε ε μεγα α λυ νο μεν π
Δ χ ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ του μνη
σθη ναι ε λε ους π κα θως ε λα λη σε προς τους πα
τε ρας η μων Δ τω Α βρα αμ χ και τω σπερ μα τι αυ του
ε ως αι ω νος π
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ Δ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ Δ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν π την ον τως Θε ο το

Κανόνες ᾠδῆς θ′

Κανὼν τῆς Θεοτόκου

ὁ εἱρμὸς

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.1.417*

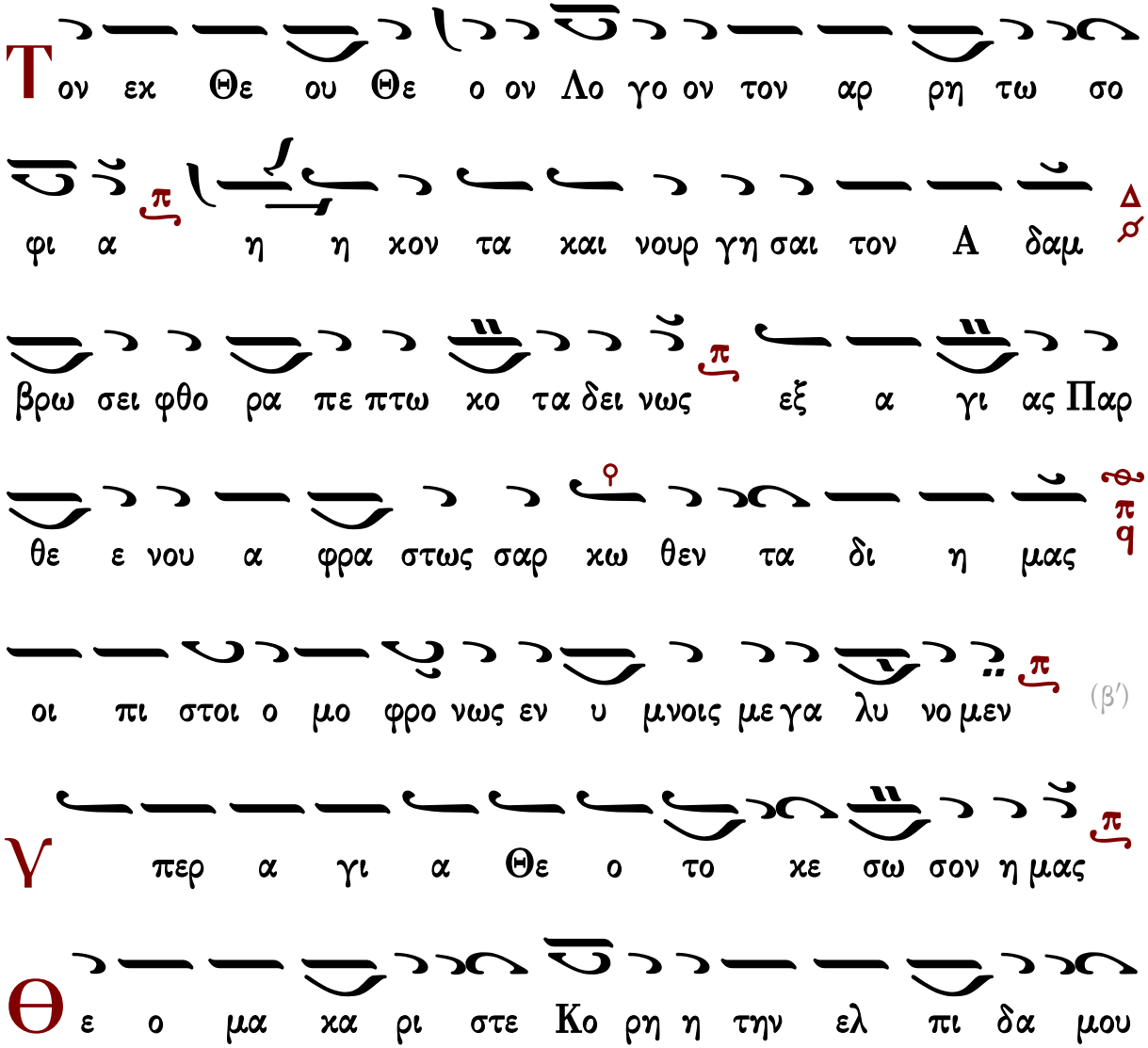

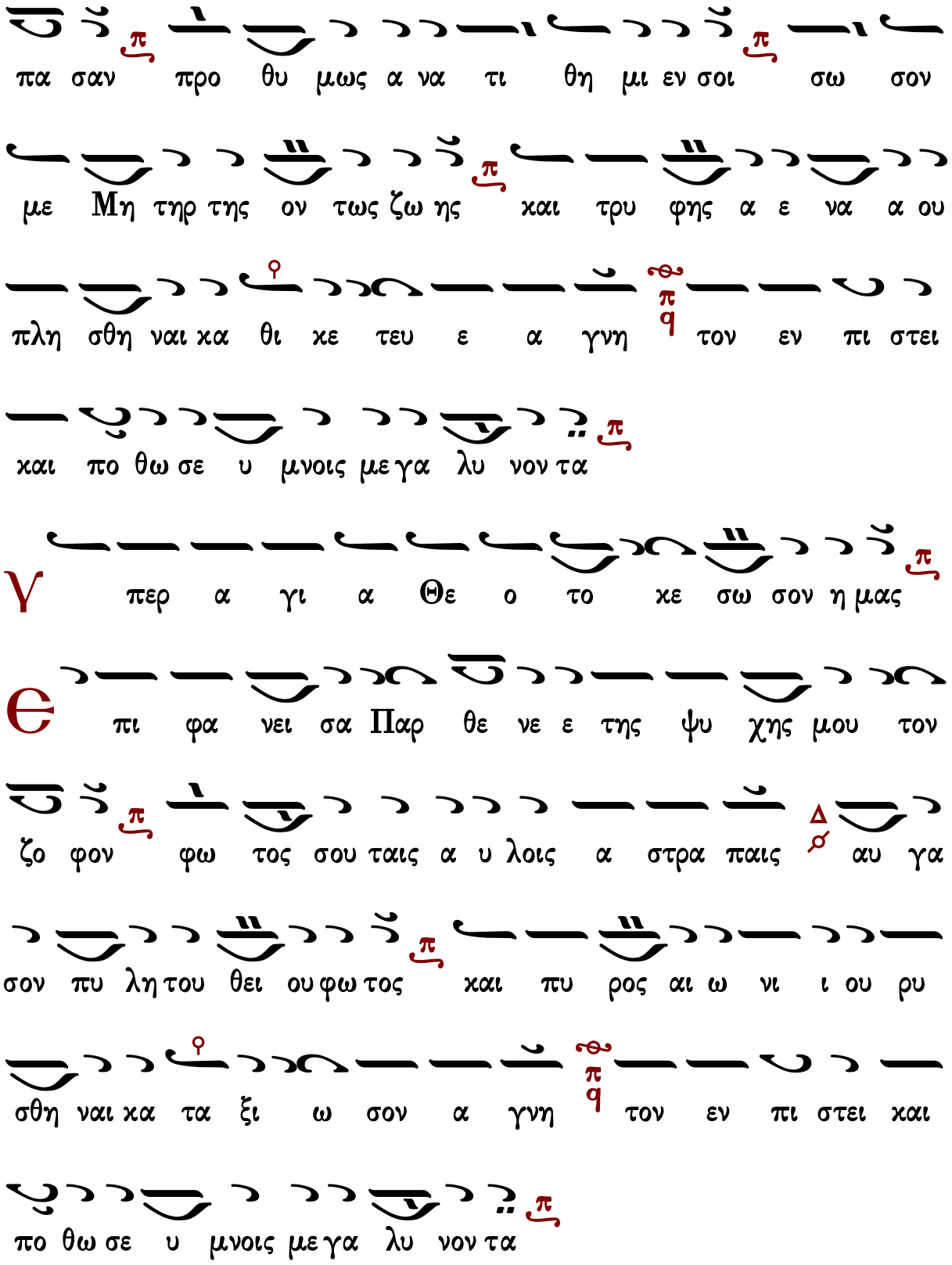
πα σαν προ θυ μως α να τι θη μι εν σοι σω σον
με Μη τηρ της ον τως ζω ης και τρυ φης α ε να α ου
πλη σθη ναι κα θι κε τευ ε α γνη τον εν πι στει
και πο θω σε υ μνοις με γα λυ νον τα
γ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
ϵ πι φα νει σα Παρ θε νε ε της ψυ χης μου τον
ζο φον φω τος σου ταις α υ λοις α στρα παις αυ γα
σον πυ λη του θει ου φω τος και πυ ρος αι ω νι ι ου ρυ
σθη ναι κα τα ξι ω σον α γνη τον εν πι στει και
πο θω σε υ μνοις με γα λυ νον τα

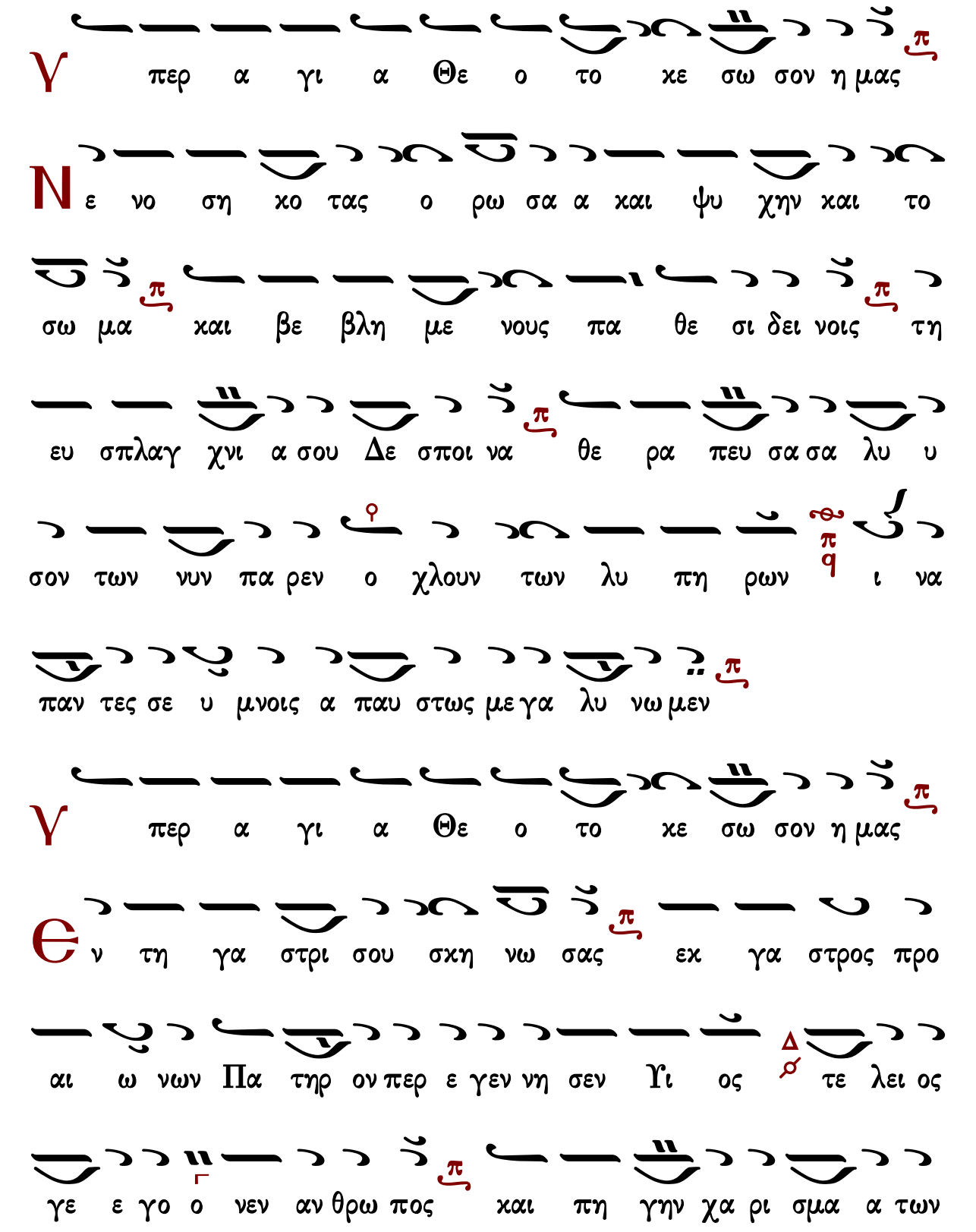
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
Ν ε νο ση κο τας ο ρω σα α και ψυ χην και το
σω μα και βε βλη με νους πα θε σι δει νοις τη
ευ σπλαγ χνι α σου Δε σποι να θε ρα πευ σα σα λυ υ
σον των νυν πα ρεν ο χλουν των λυ πη ρων ι να
παν τες σε υ μνοις α παυ στως με γα λυ νω μεν
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
Θε ν τη γα στρι σου σκη νω σας εκ γα στρος προ
αι ω νων Πα τηρ ον περ ε γεν νη σεν Υι ος τε λει ος
γε ε γο ο νεν αν θρω πος και πη γην χα ρι σμα α των

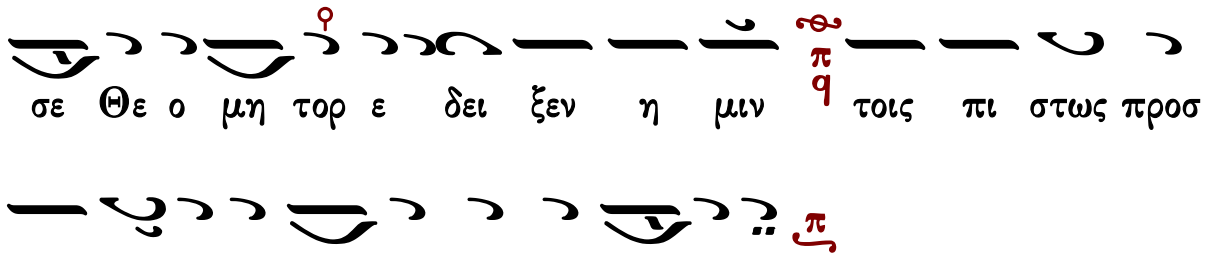

Κανὼν α΄ τῶν ἁγίων

Ἀνάρχου Γεννήτορος

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.419*

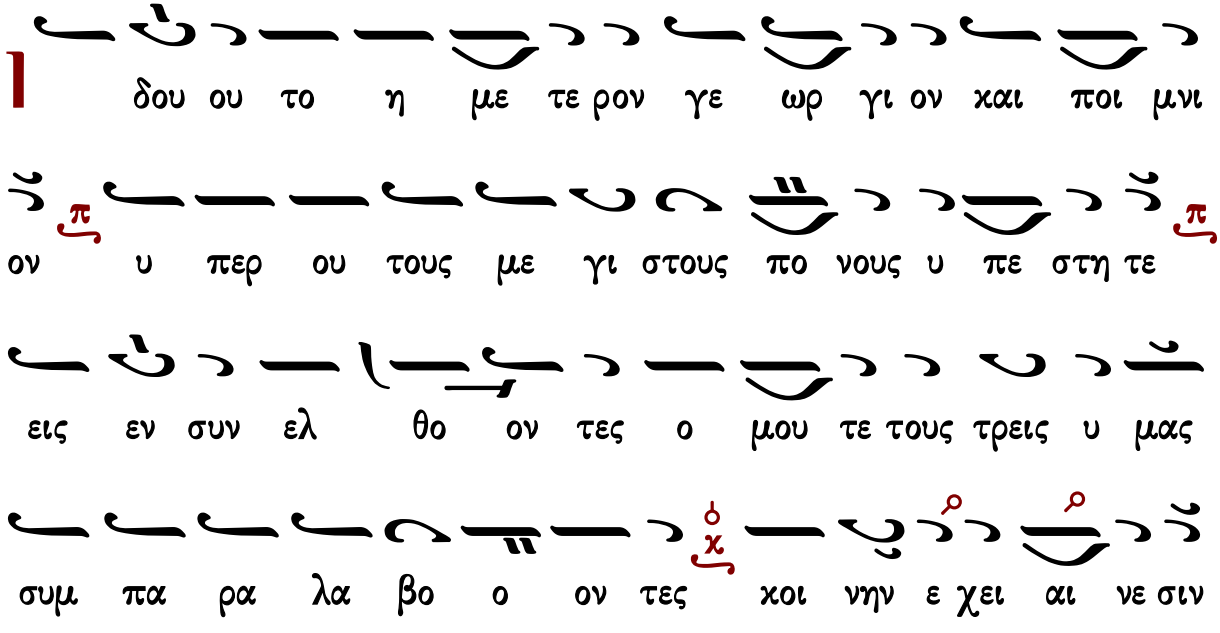

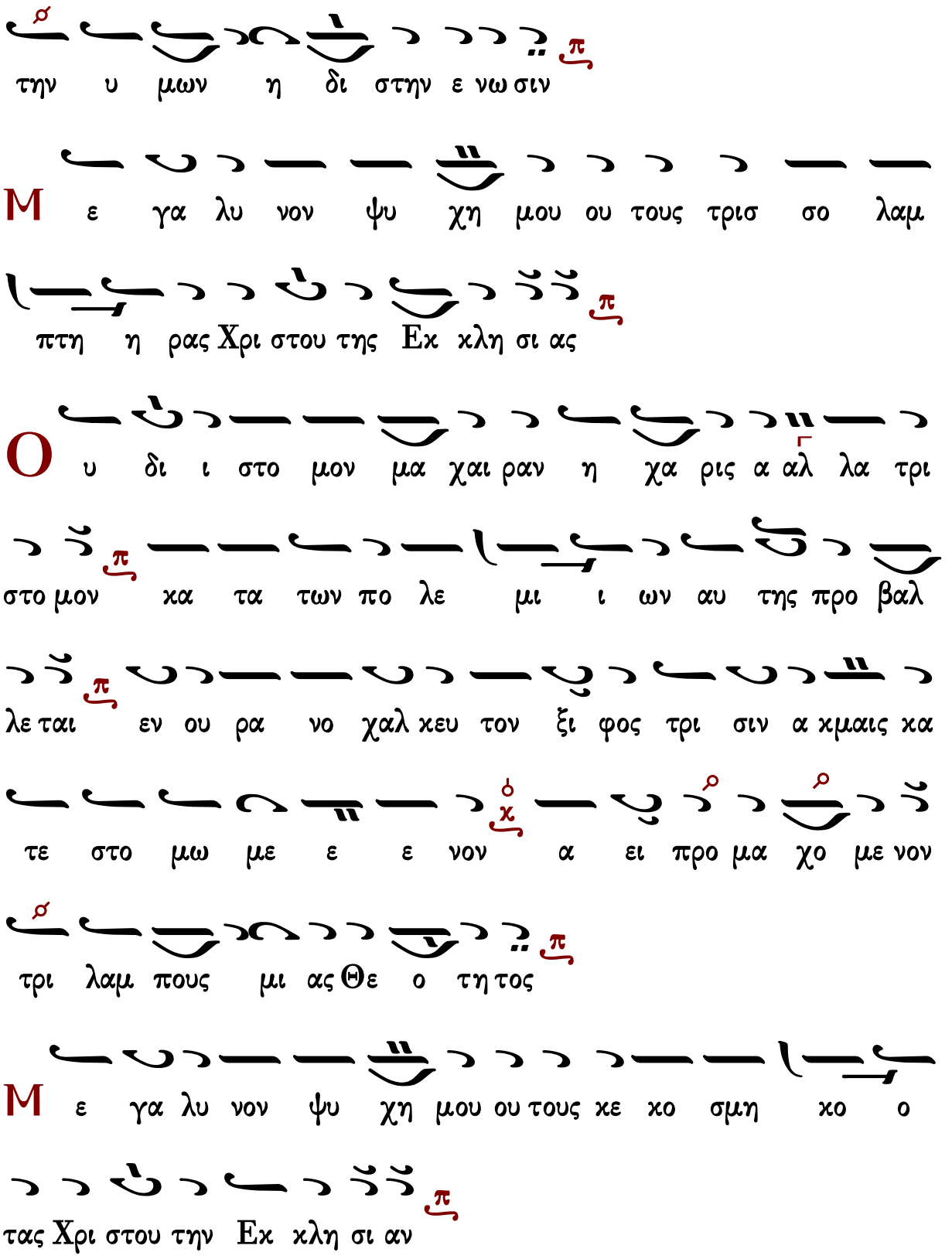
την υ μων η δι στην ε νω σιν
Μ ε γα λυ νον ψυ χη μου ου τους τρισ σο λαμ
πτη η ρας Χρι στου της Εκ κλη σι ας
Ο υ δι ι στο μον μα χαι ραν η χα ρις α αλ λα τρι
στο μον κα τα των πο λε μι ι ων αυ της προ βαλ
λε ται εν ου ρα νο χαλ κευ τον ξι φος τρι σιν α κμαις κα
τε στο μω με ε ε νον α ει προ μα χο με νον
τρι λαμ πους μι ας Θε ο τη τος
Μ ε γα λυ νον ψυ χη μου ου τους κε κο σμη κο ο
τας Χρι στου την Εκ κλη σι αν

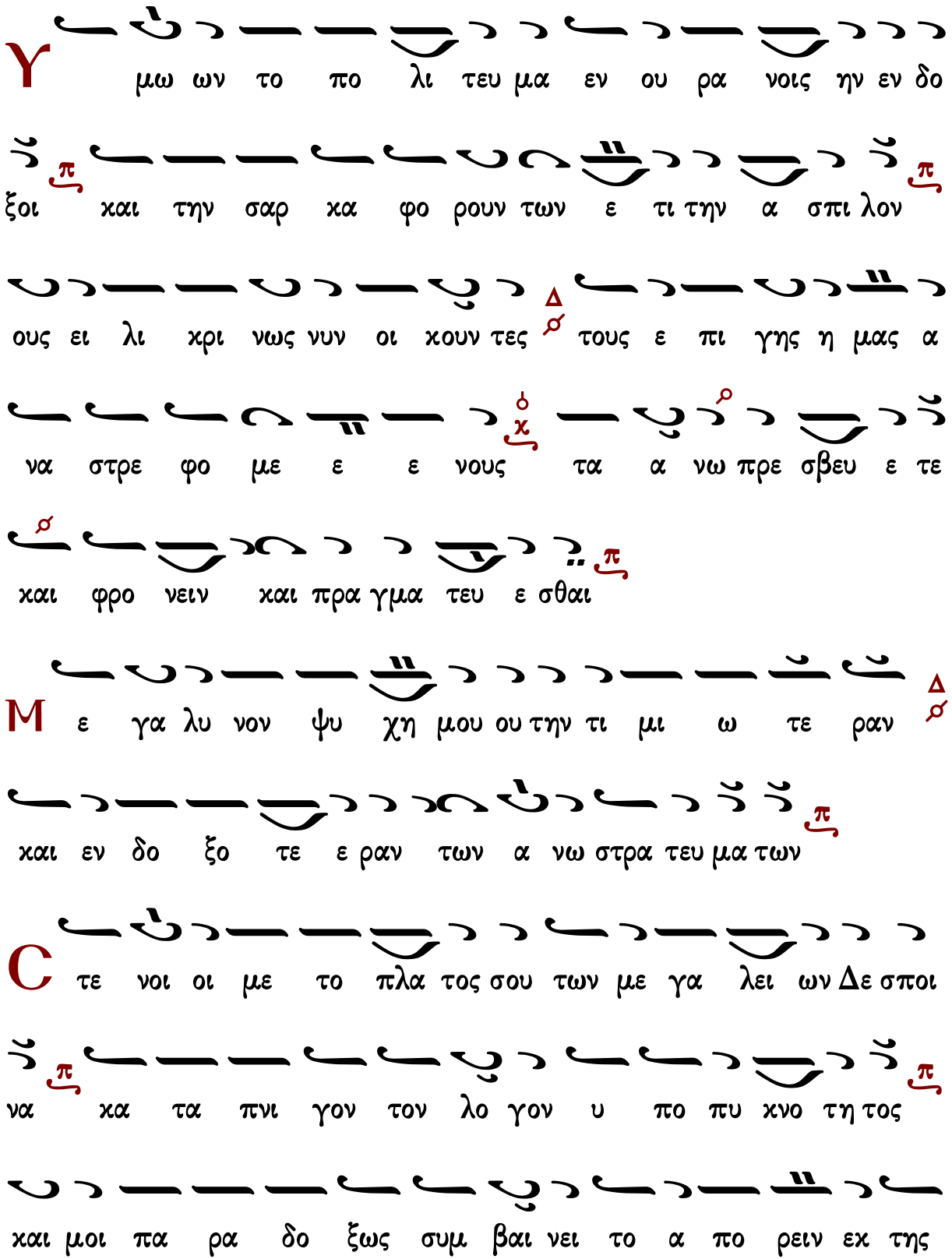
Υ
μω ων το πο λι τευ μα εν ου ρα νοις ην εν δο
ξοι και την σαρ κα φο ρουν των ε τι την α σπι λον
ους ει λι χρι νως νυν οι κουν τες τους ε πι γης η μας α
να στρε φο με ε ε νους τα α νω πρε σβευ ε τε
και φρο νειν και πρα γμα τευ ε σθαι
Μ ε γα λυ νον ψυ χη μου ου την τι μι ω τε ραν
και εν δο ξο τε ε ραν των α νω στρα τευ μα των
C τε νοι οι με το πλα τος σου των με γα λει ων Δε σποι
να κα τα πνι γον τον λο γον υ πο πυ κνο τη τος
και μοι πα ρα δο ξως συμ βαι νει το α πο ρειν εκ της

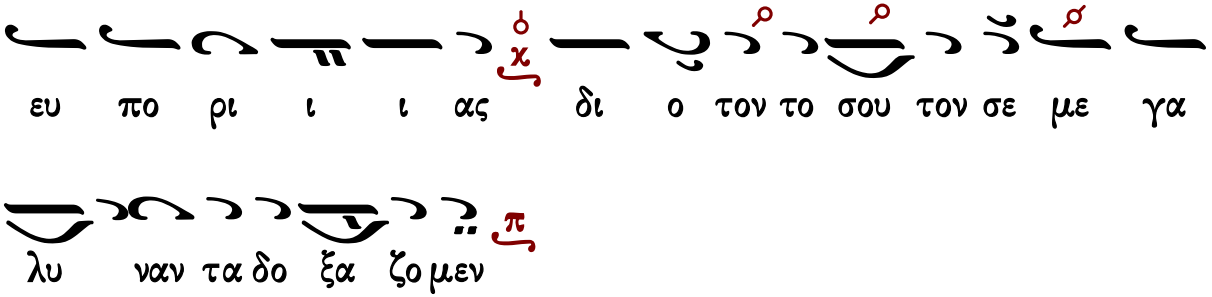

Κανὼν β΄ τῶν ἁγίων

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ

Ἦχος

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.421*

ω ων ε πι την θει αν ε χει ει νης θε ω ρι αν οι

ευ σε βουν τες ο δη γου με θα

Με γα α λυ νον ψυ χη μου τους εκ τρισ η λι ι

ου φω στη ρας τρει εις με γα λους

Ουκ ε στι δευ τε ρει ον εν τοις τρι σι τα πρε

σβει α γαρ ε κα στος φε ρε ται πρω τος δο κων και

τους ο μο τι μους υ περ νι κων εξ οι κει ου

ται μαλ λον δε την αλ λη λων νι ι κην πε ρι χα ρως

ου χω ρα γαρ εν ταυ θα τω φθο νω παρ ρη σι ι

ας λυ μαι νο με νω την ο μο νοι αν

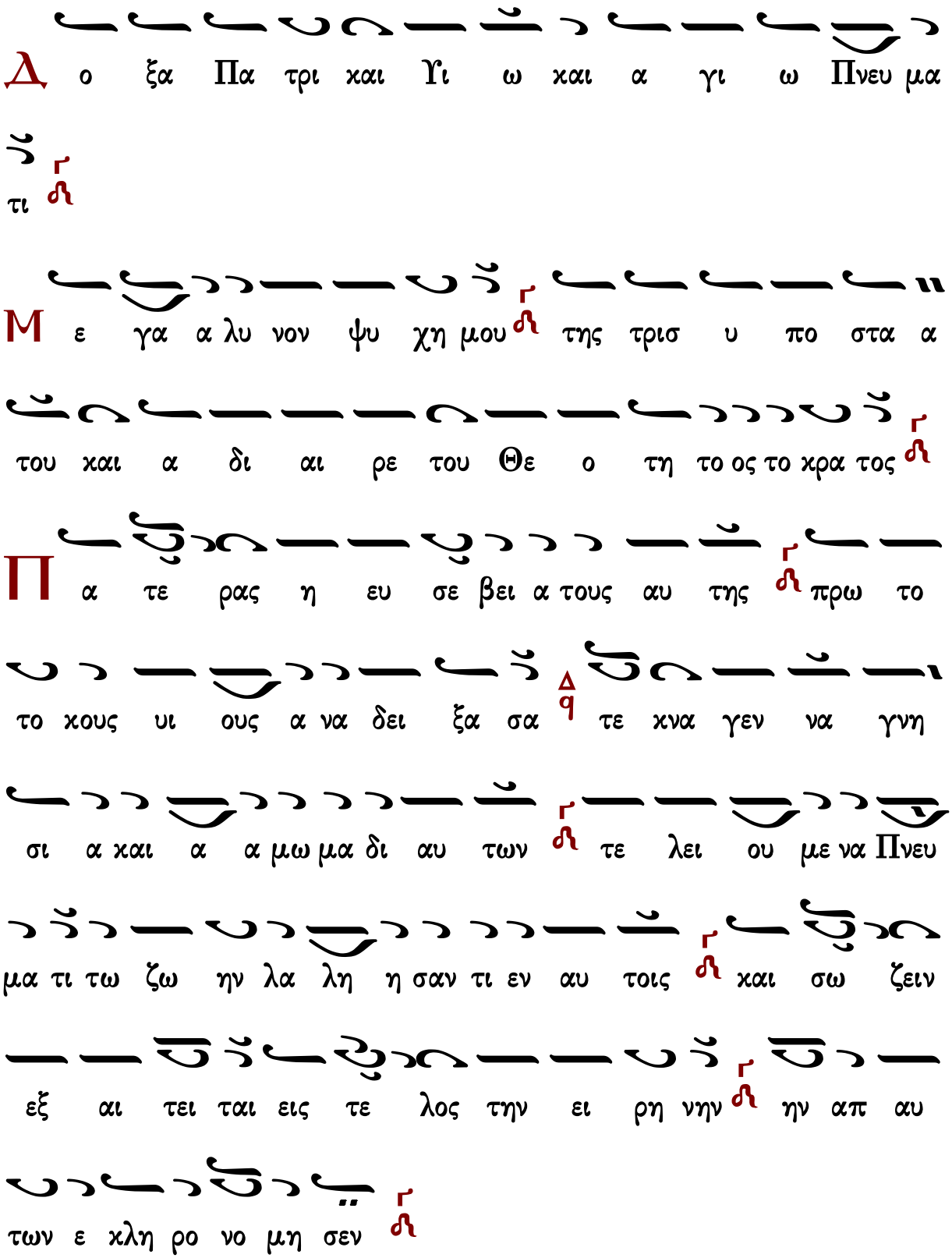
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι
Μ ε γα α λυ νον ψυ χη μου της τρισ υ πο στα α
του και α δι αι ρε του Θε ο τη το ος το κρα τος
Π α τε ρας η ευ σε βει α τους αυ της πρω το
το κους υι ους α να δει ξα σα τε κνα γεν να γνη
σι α και α α μω μα δι αυ των τε λει ου με να Πνευ
μα τι τω ζω ην λα λη η σαν τι εν αυ τοις και σω ζειν
εξ αι τει ται εις τε λος την ει ρη νην ην απ αυ
των ε κλη ρο νο μη σεν

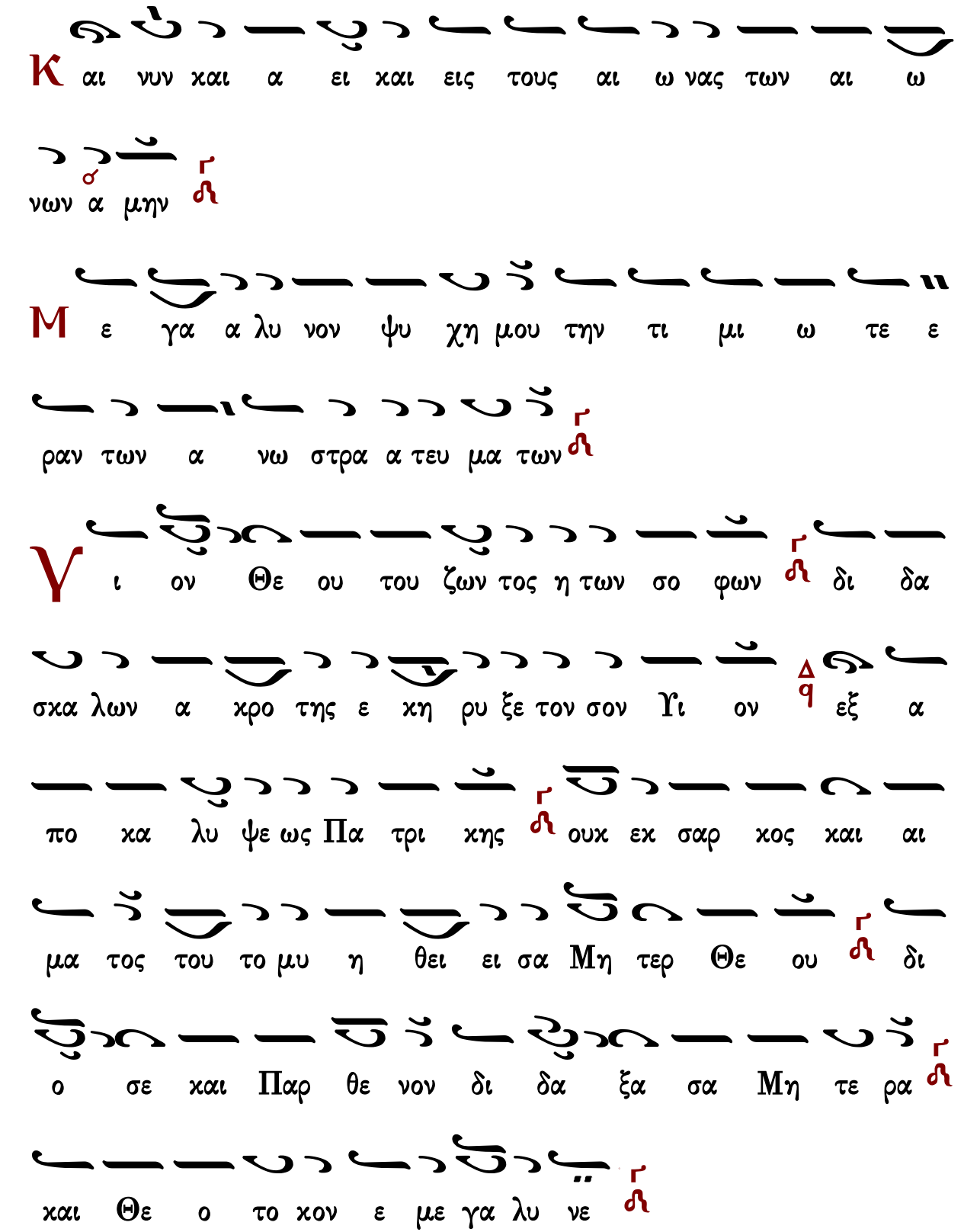
Κ αι νυν χαι α ει χαι εις τους αι ω νας των αι ω
νων α μην
Μ ε γα α λυ νον ψυ χη μου την τι μι ω τε ε
ραν των α νω στρα α τευ μα των
Υ ι ον Θε ου του ζων τος η των σο φων δι δα
σκα λων α χρο της ε κη ρυ ξε τον σον Υι ον εξ α
πο κα λυ ψε ως Πα τρι κης ουκ εκ σαρ κος και αι
μα τος του το μυ η θει ει σα Μη τερ Θε ου δι
ο σε και Παρ θε νον δι δα ξα σα Μη τε ρα
και Θε ο το κον ε με γα λυ νε

Καταβασία θ' ᾠδῆς

Πέτρου Λαμπαδαρίου (σύντομος)

ᾠδὴ θ'

Ἦχος ἡ Γα

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.293#

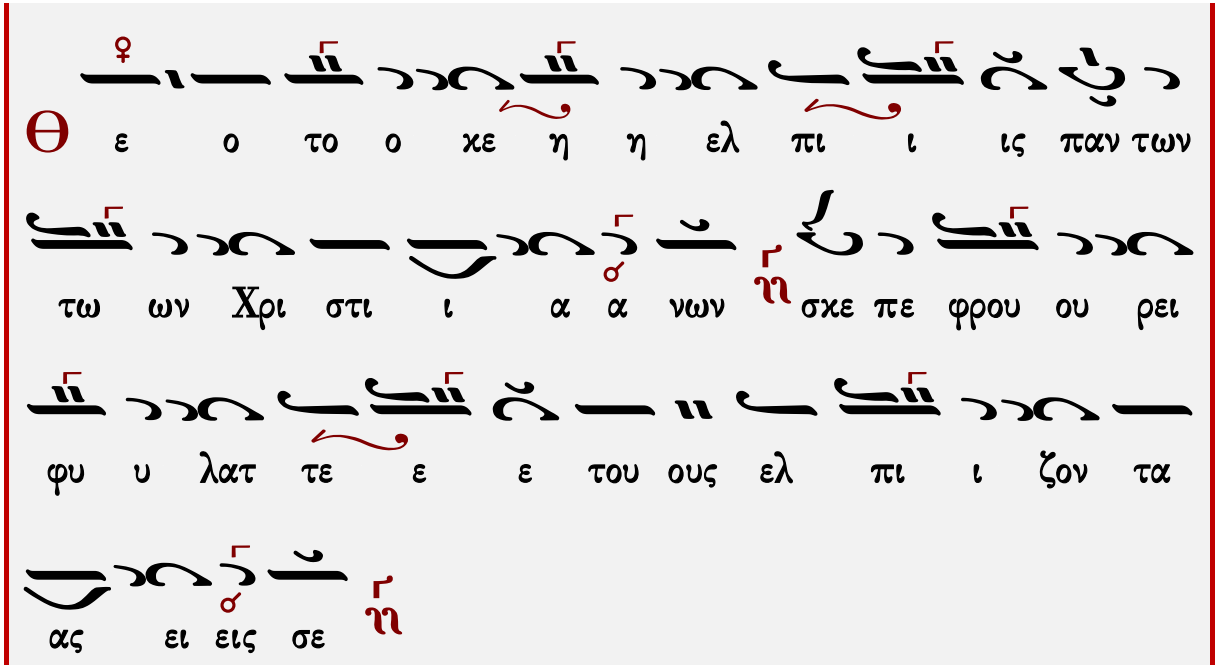

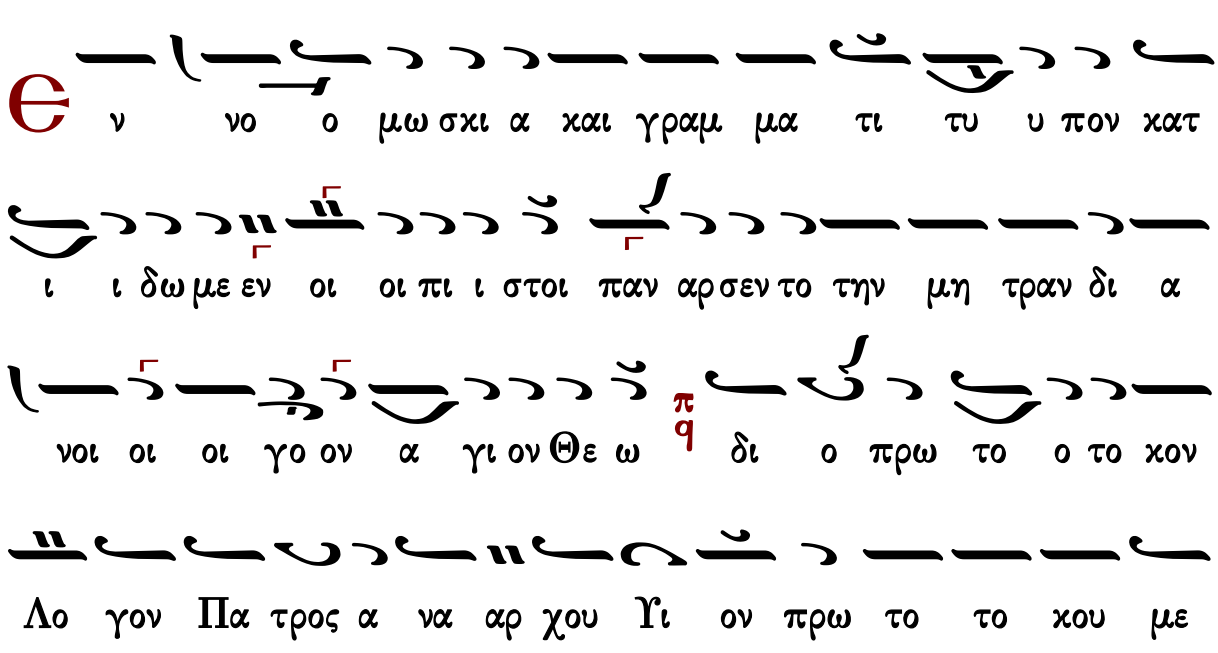

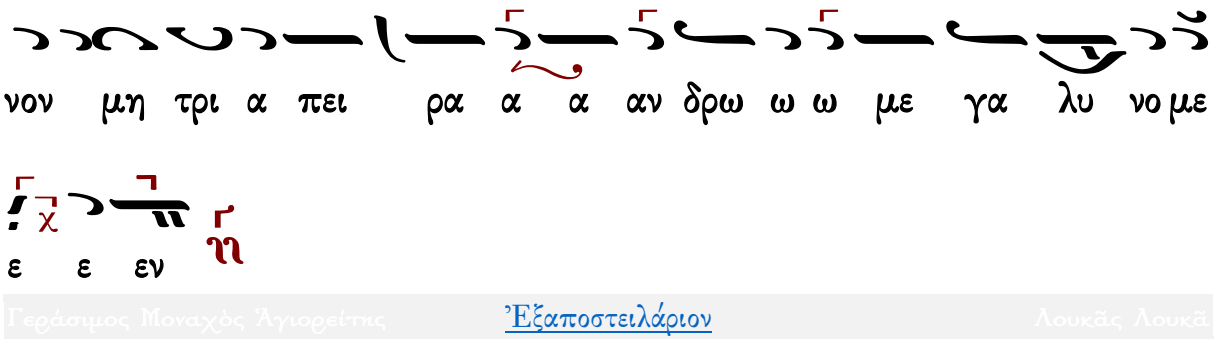

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (σύντομος)

ᾠδὴ θ′

Ἦχος ἡ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2002 σ.74/521*

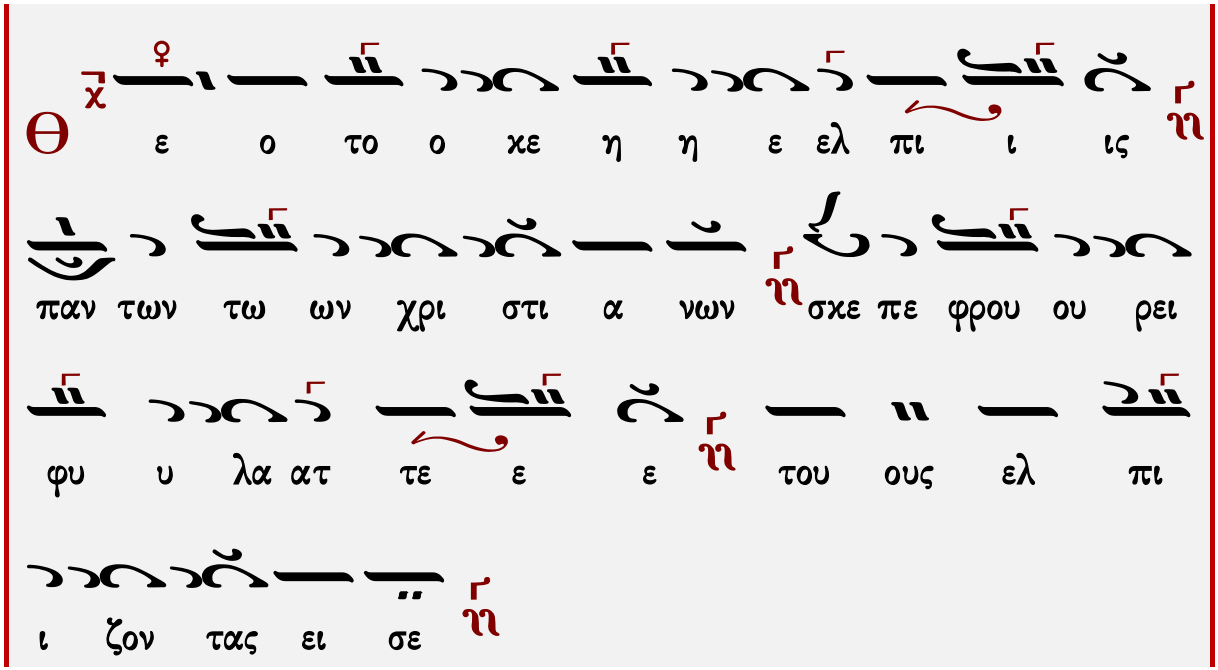

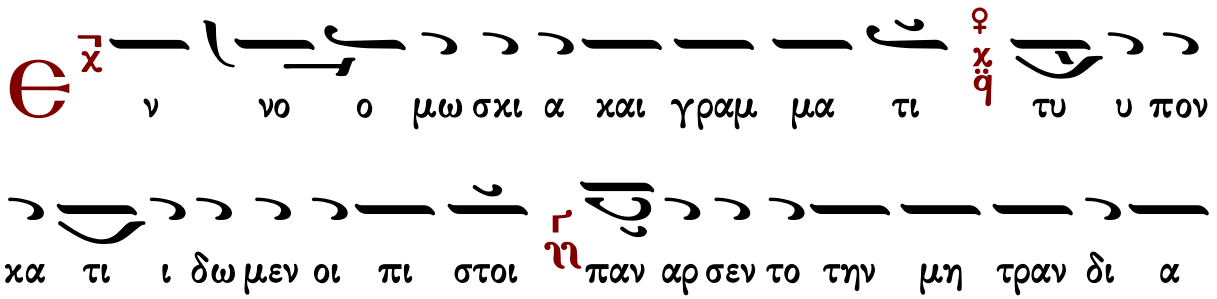

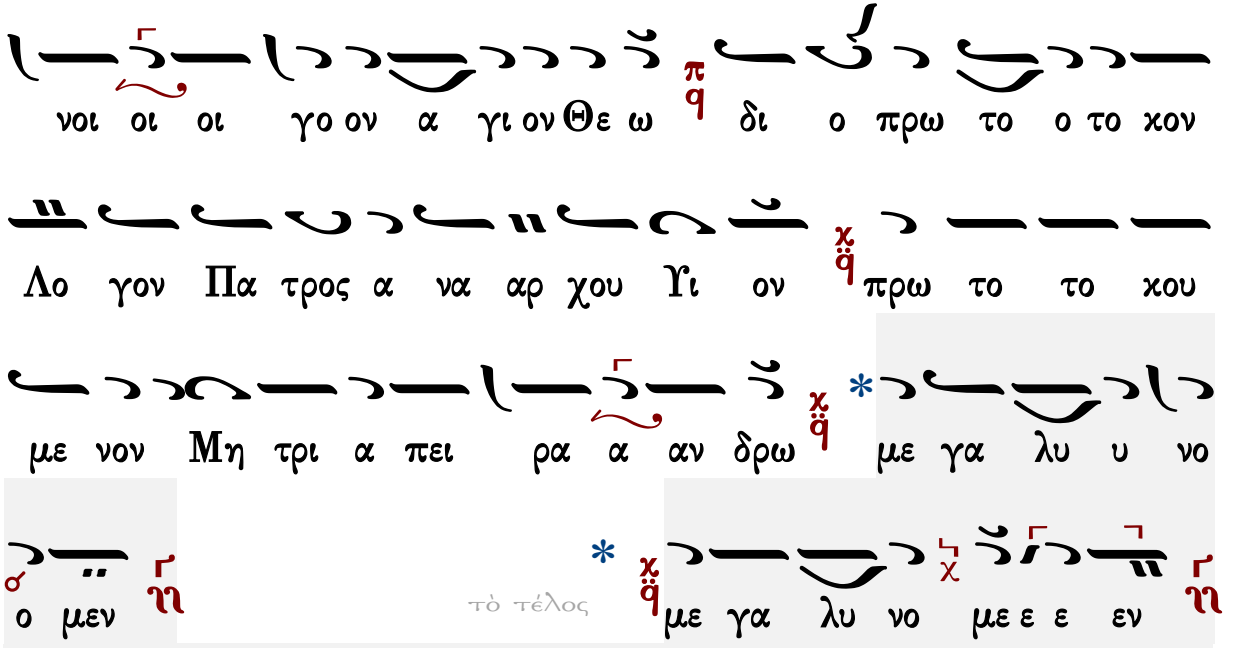

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐξαποστειλάριον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Πέτρου Λαμπαδαρίου (ἀργὴ)

ᾠδὴ θ′

Ἦχος ἠ Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.50#

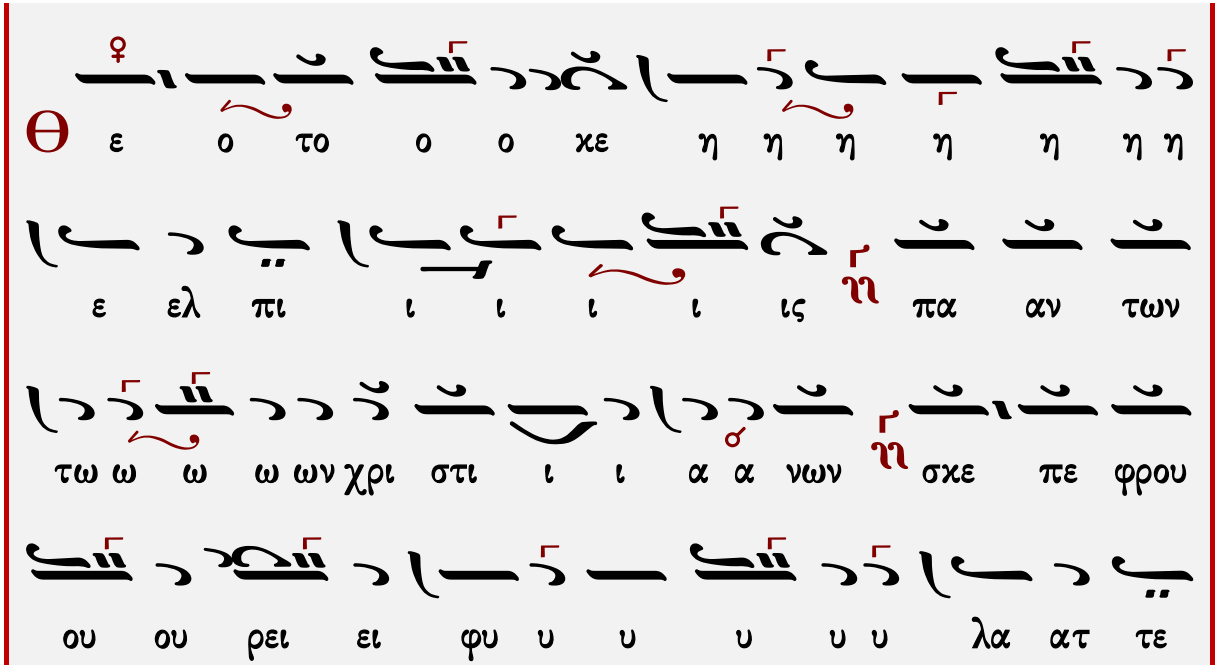

ζον ι ι ι ι πι ελ ους του η ε ε ε ε ε

σε εις εις ει ας α τα

υ λυ α α γα με ω ω δρω αν α α ρα πει α α ι

τρι ι η η η μη ον με νο ον χου το το πρω ον ο ο ο

υι υι υι ου ου χου αρ α α να α τρος πα ο γον

ο ο ο ο το ο ο ο το ο χον λο ο ο πρω ο ο δι ω ω

ε ε ε ε Θε ον ο ο ον α α γι ι ο ο γο ον ο ο ι οι οι οι οι νοι

α ι δι αν τρα μη την το σεν αρ α αν πα ι στοι οι ι

ι ι πι ι ι ι ι δω ω μεν οι οι οι κατ ι ι ι πον υ υ τυ ι

ι τι μα αμ α γρα και α α ι σκι ω μο ο νο ν

ε

σε εις εις ει ας α τα

η ε ε ε ε ε η του ους ελ πι ι ι ι ι ζον

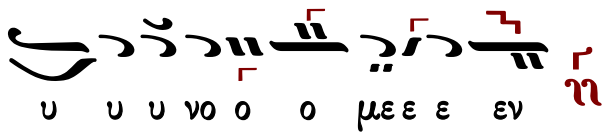

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (ἀργὴ)

ᾠδὴ θ′

Ἦχος ἡ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2002 σ.75/522*

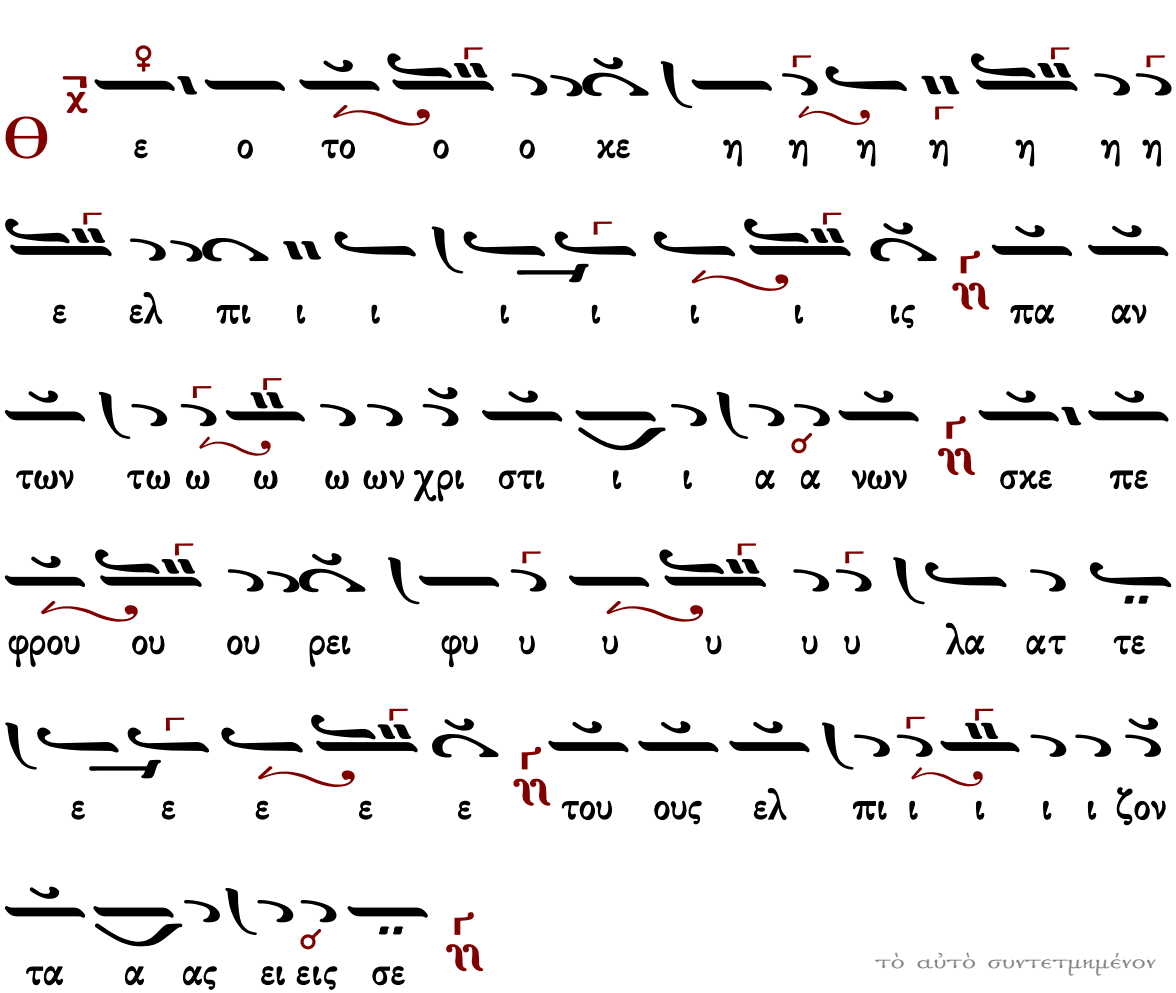

τὸ αὐτὸ συντετμημένον

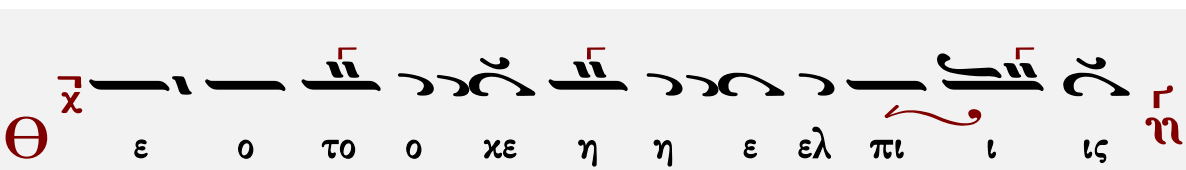

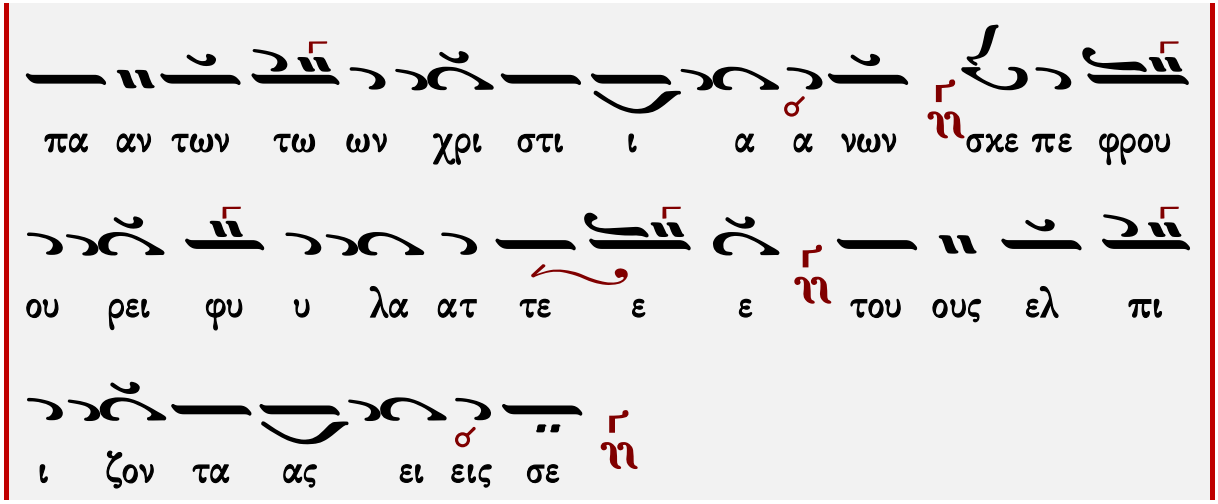
πα αν των τω ων χρι στι ι α α νων σκε πε φρου
ου ρει φυ υ λα ατ τε ε ε του ους ελ πι
ι ζον τα ας ει εις σε

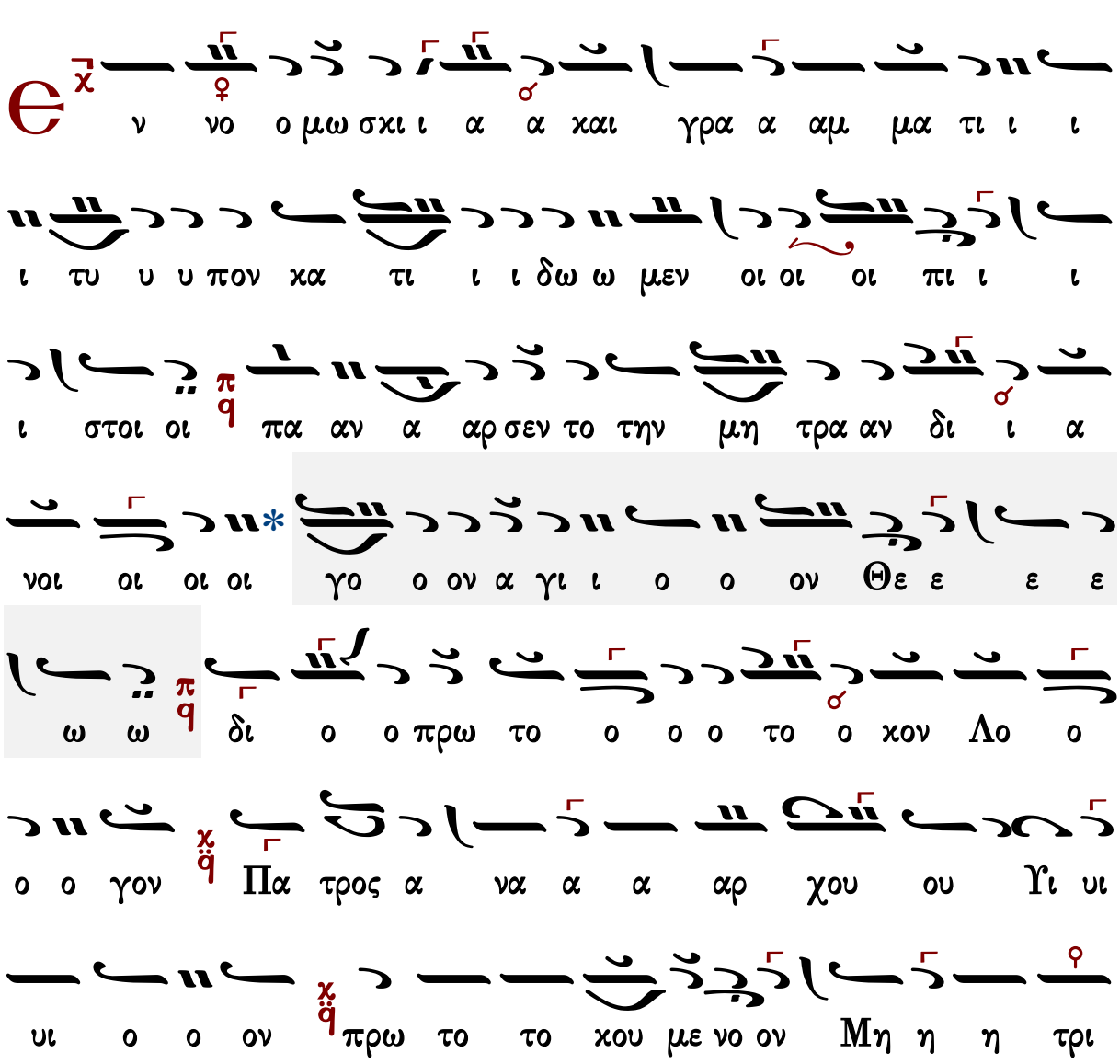
ν νο ο μω σκι ι α α και γρα α αμ μα τι ι ι
ι τυ υ υ πον κα τι ι ι δω ω μεν οι οι οι πι ι ι
ι στοι οι πα αν α αρ σεν το την μη τρα αν δι ι α
νοι οι οι οι γο ο ον α γι ι ο ο ον Θε ε ε ε
ω ω δι ο ο πρω το ο ο ο το ο κον Λο ο
ο ο γον Πα τρος α να α α αρ χου ου Υι υι
υι ο ο ον πρω το το κου με νο ον Μη η η τρι

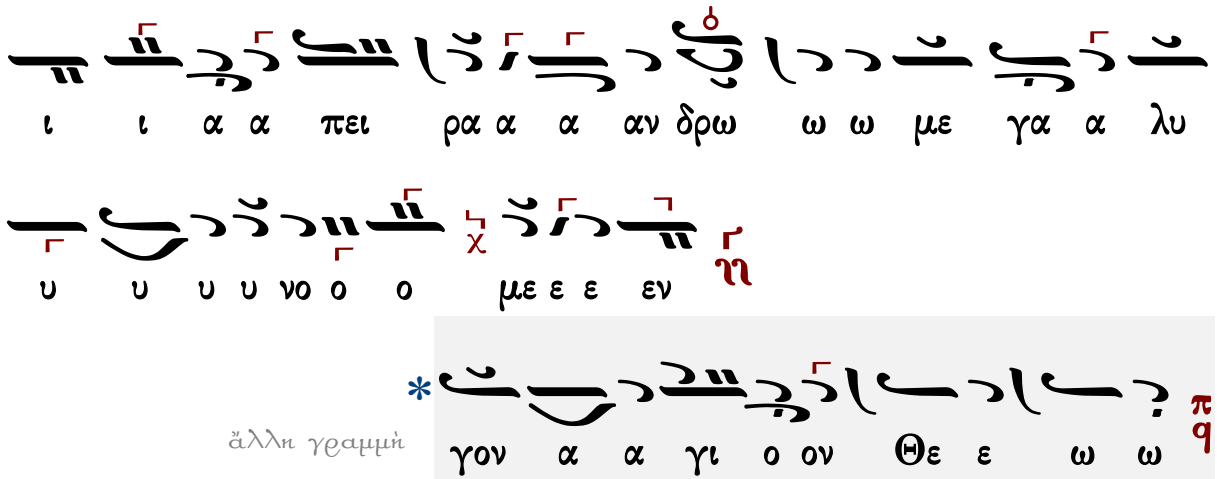

ἄλλη γραμμή

Ἐξαποστειλάρια

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις

Ἦχος ἠ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.423*

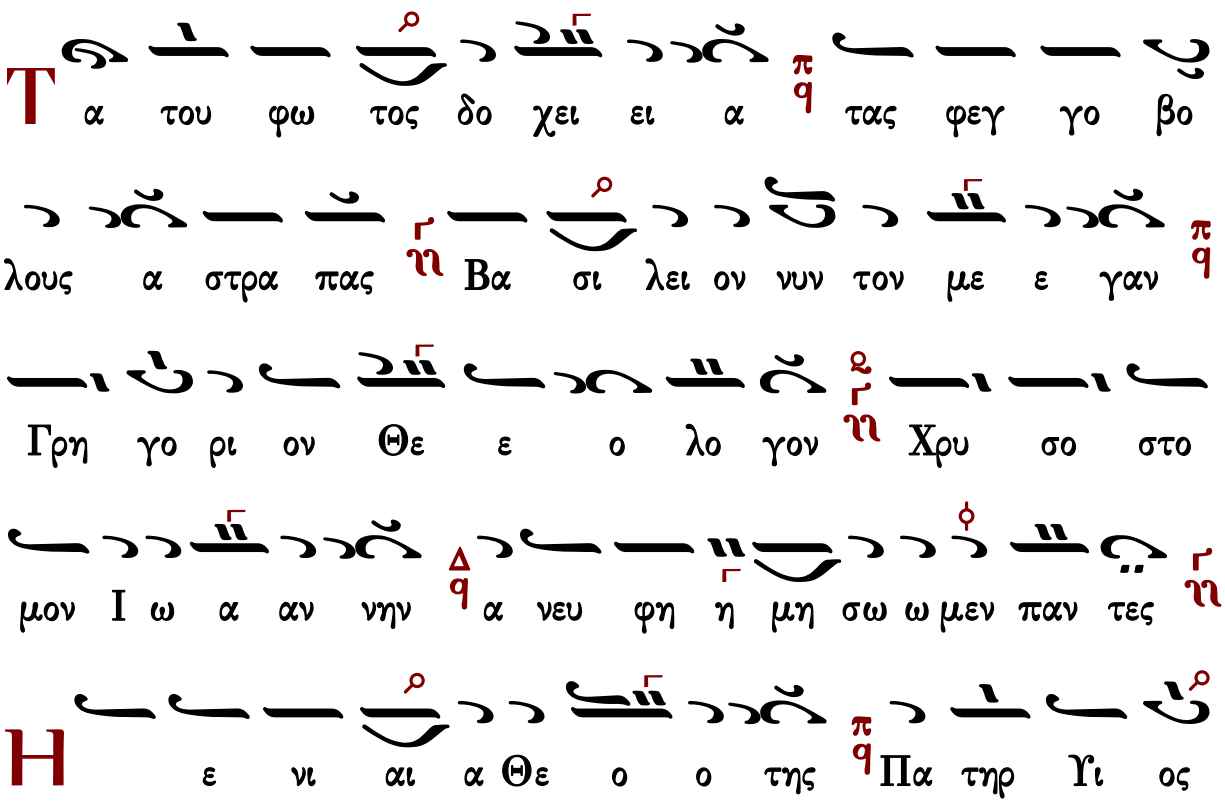

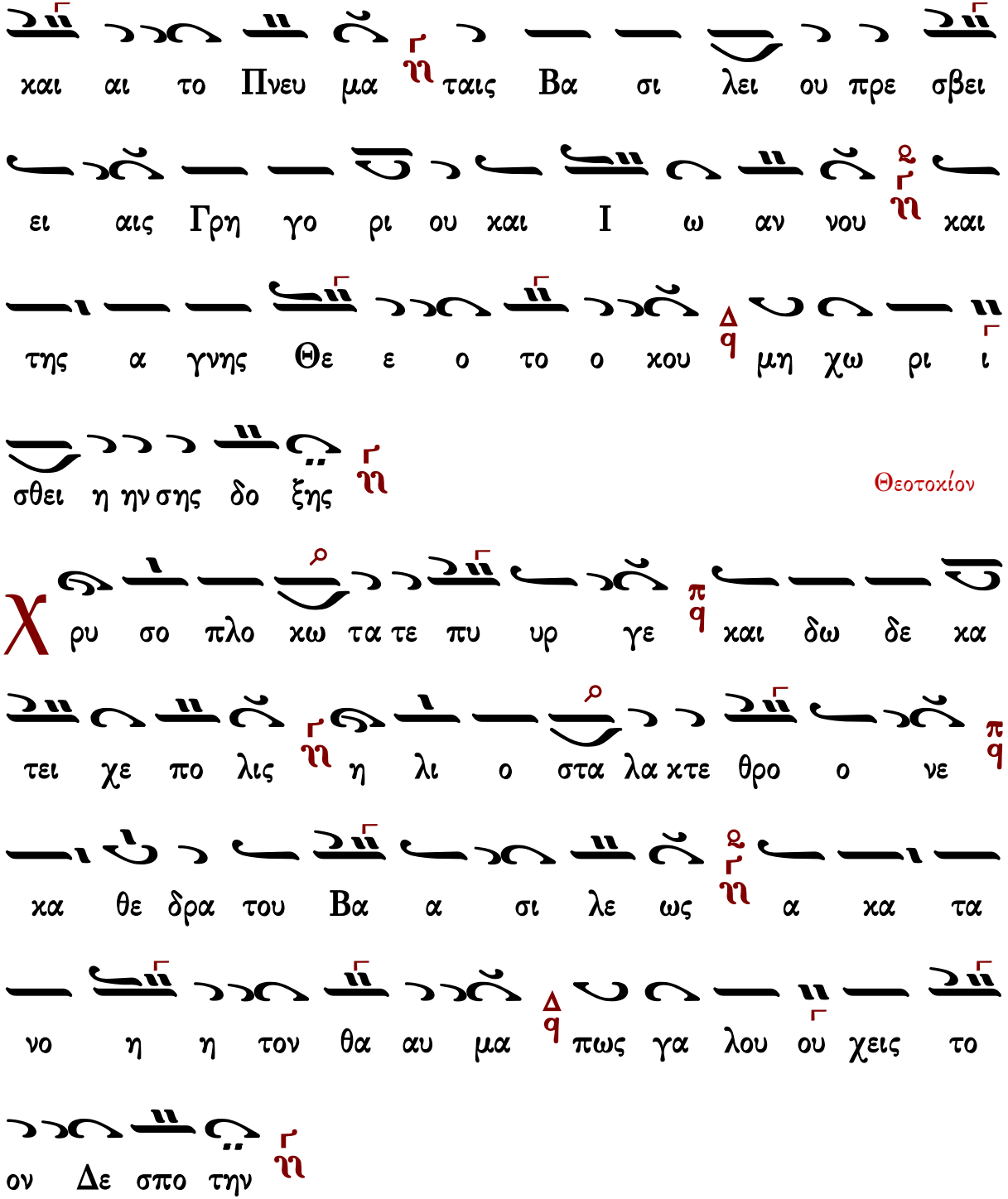

Θὶς τοὺς Αἴνους

Πασαπνοάρια

Ἦχος Δι

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.51*

Πα α σα πνο ο η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ

ρι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω ων ου ρα α

νων αι αι νει ει ει τε α αυ τον εν τοι οι οις υ ψι ι

στοις σοι οι πρε ε πει υ μνο ος τω ω ω Θε ε ε

ε ω

Αι νει τε α αυ το ον πα αν τες οι αγ γε ε λοι α αυ

του αι νει τε α αυ το ον πα α σαι αι δυ να α α μεις

α αυ του ου ου ου σοι οι πρε ε πει υ υ μνο ος τω

ω ω Θε ε ε ε ω

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Πανδέκτη-Ὀρθρος
1851 σ.525*

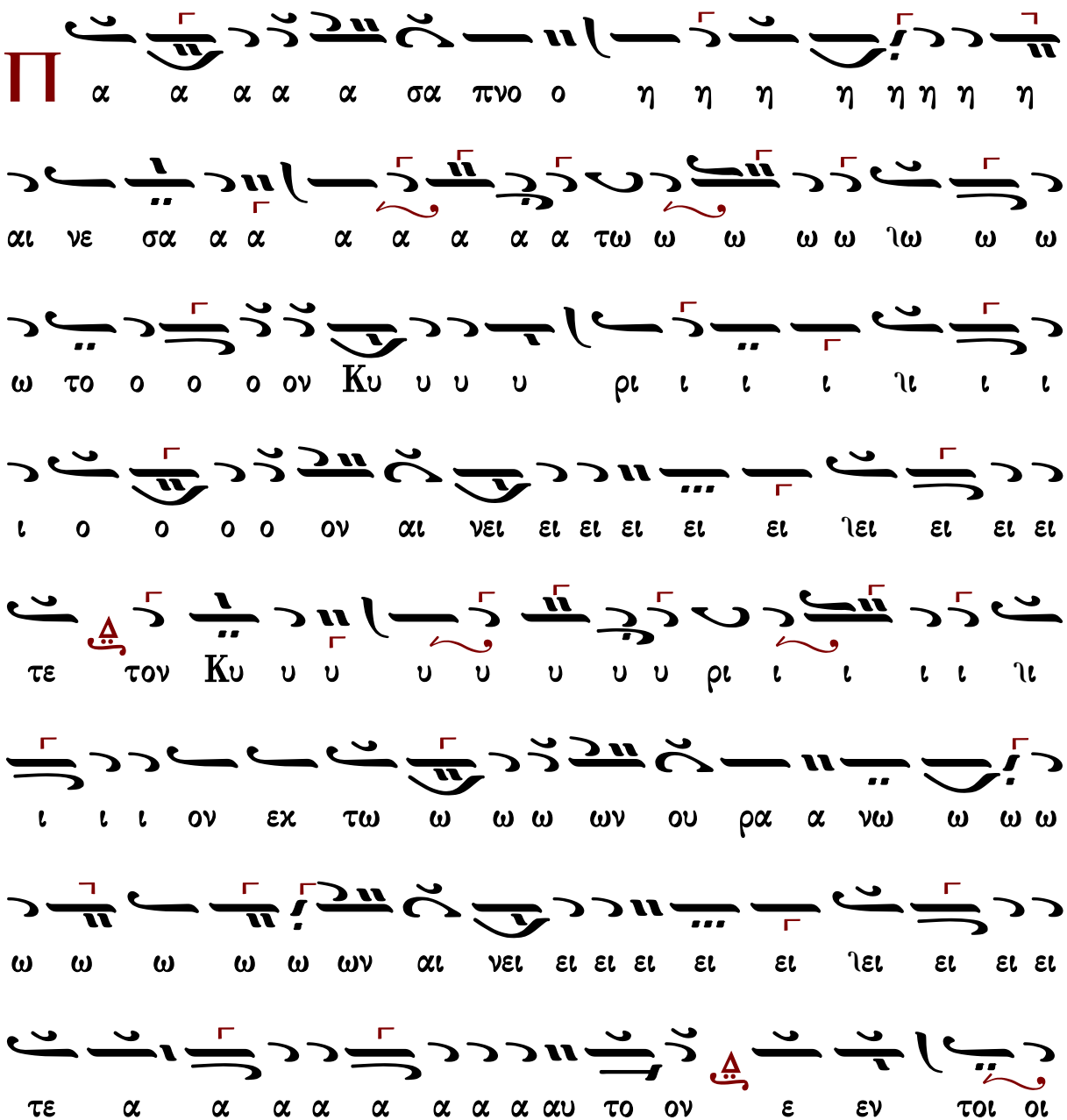

ιο ιο ιοις σοι ιο ιο ιοις στοι ι ι ι ι ψι υ ιοις ιο ιο ιο
ιο πρε ε ε ε ε με ε ε σοι πρε ε ε ε πει υ
μνο ος τω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω Θε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε υ υ μνος τω ω ω ω
ω Θε ω
α ι νει ει ει ει ει ει ιει ει ει ει τε α α α
α α α α α αυ το ον πα α α α α α α αν τε
ε ε ε ε με ε ε ες οι οι α α αγ γε ε ε ε ε
λοι α αυ του ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου αι νει
ει ει ει ει ιει ει ει ει τε α α α α α α α α αυ

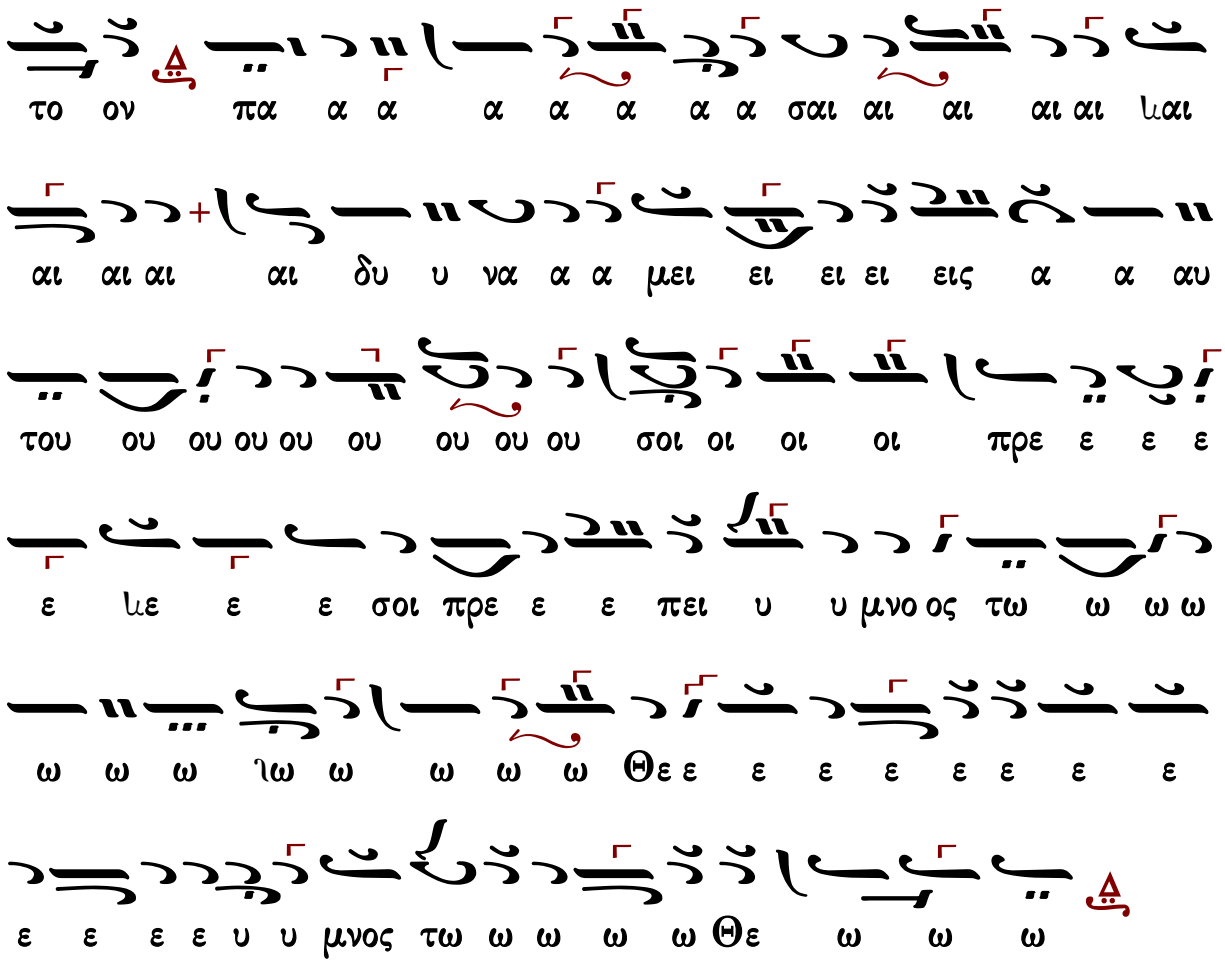

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Στιχολογία Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.86#

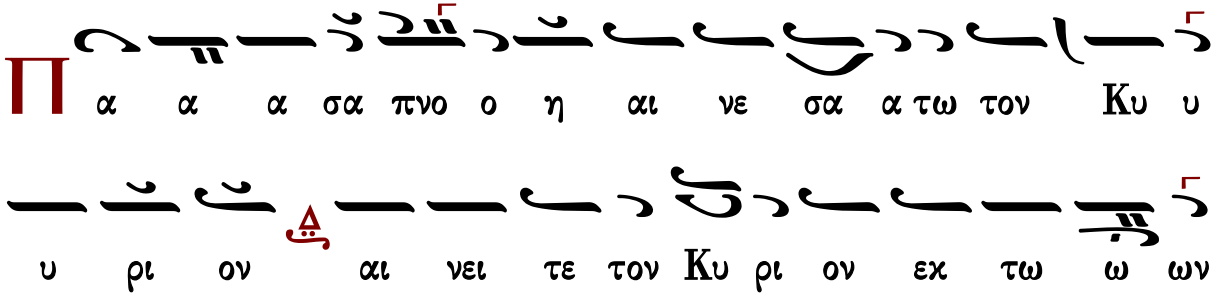

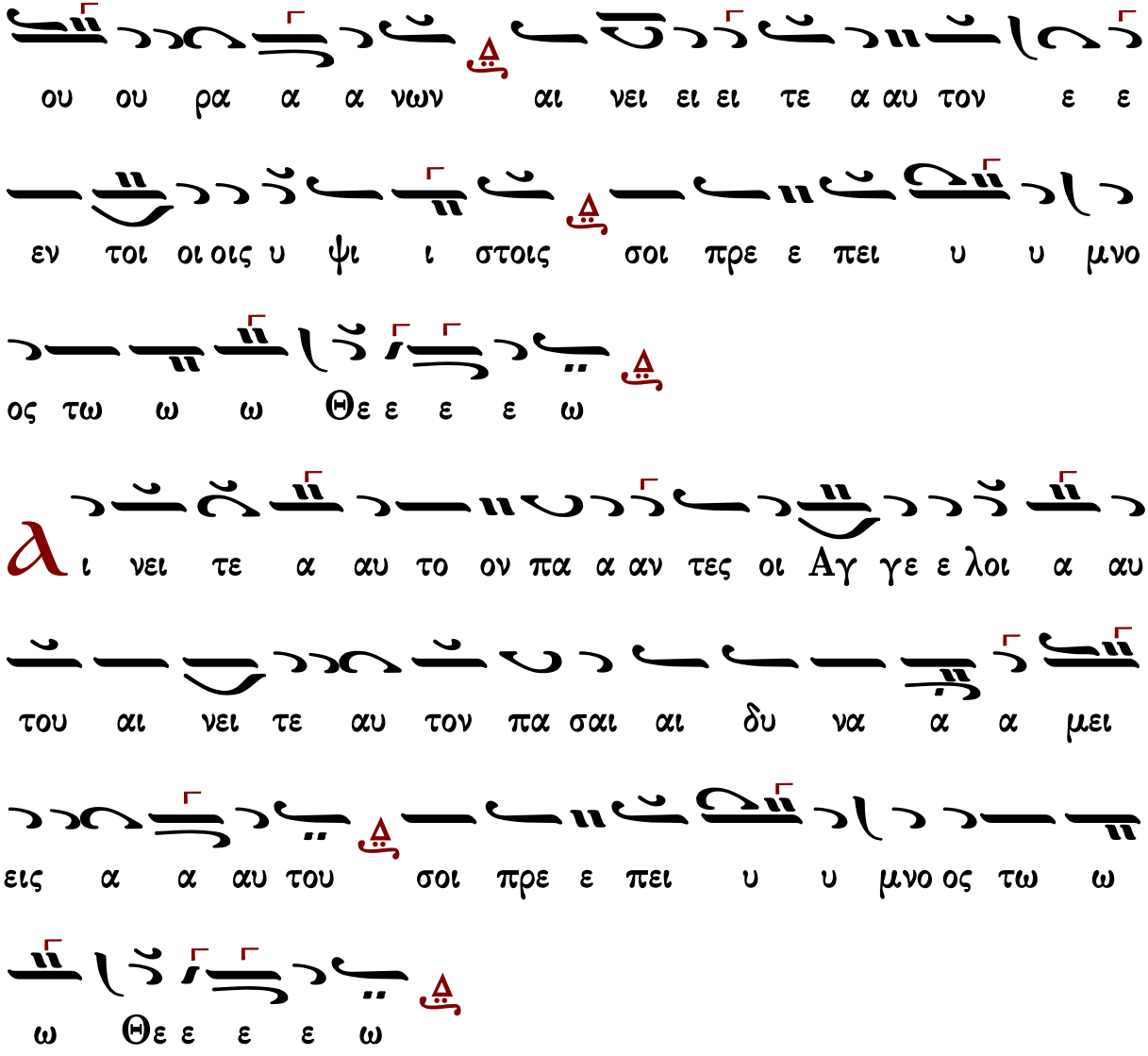

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Στιχολογία — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.34*

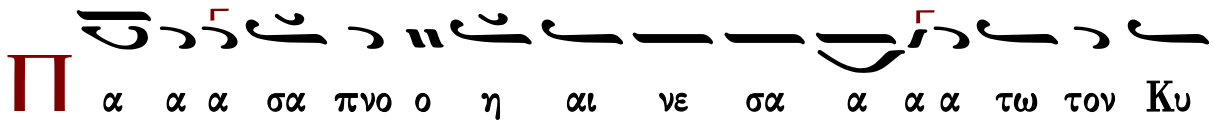

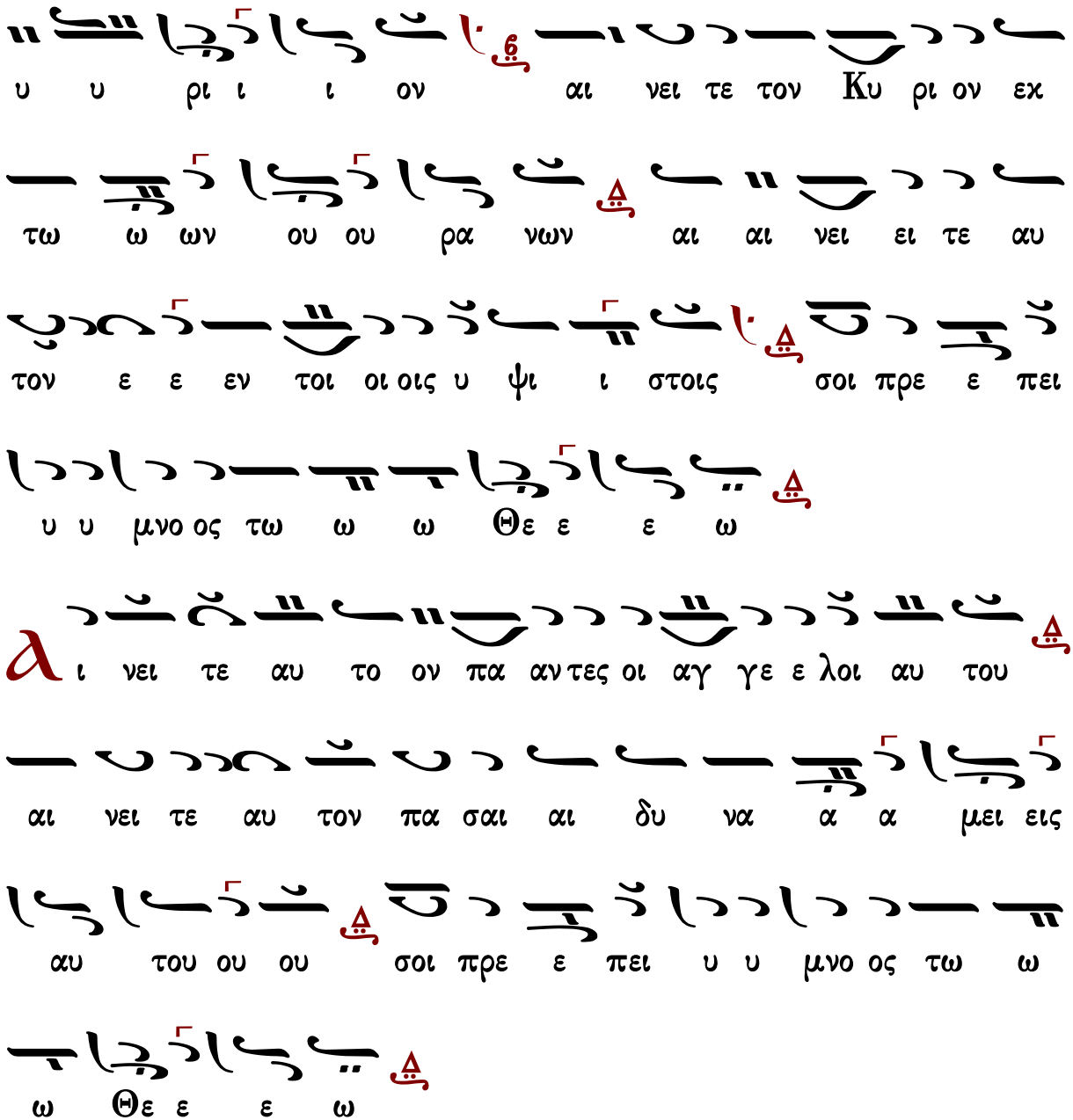

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.67*

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου

Ἦχος Δι

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.56*

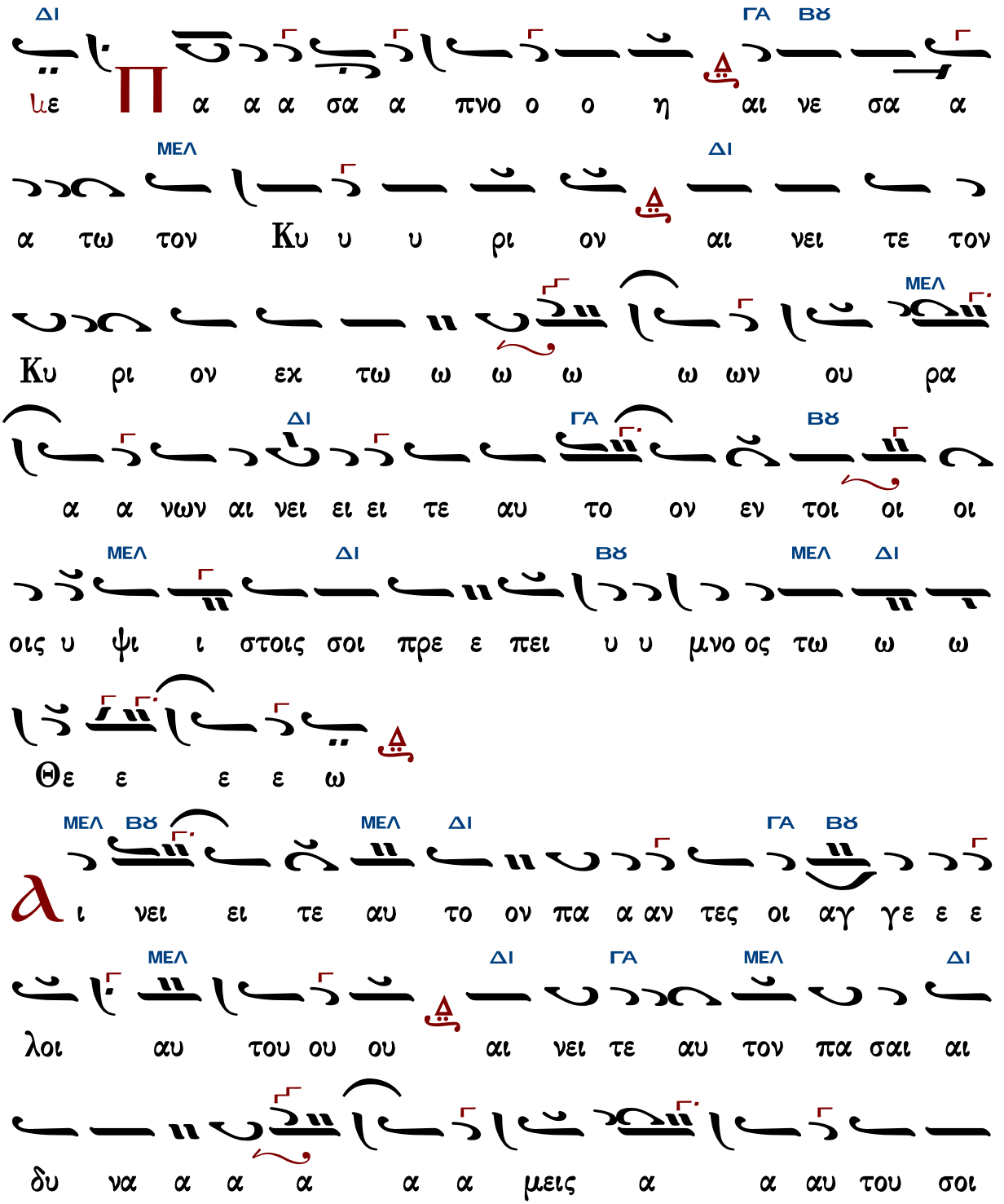

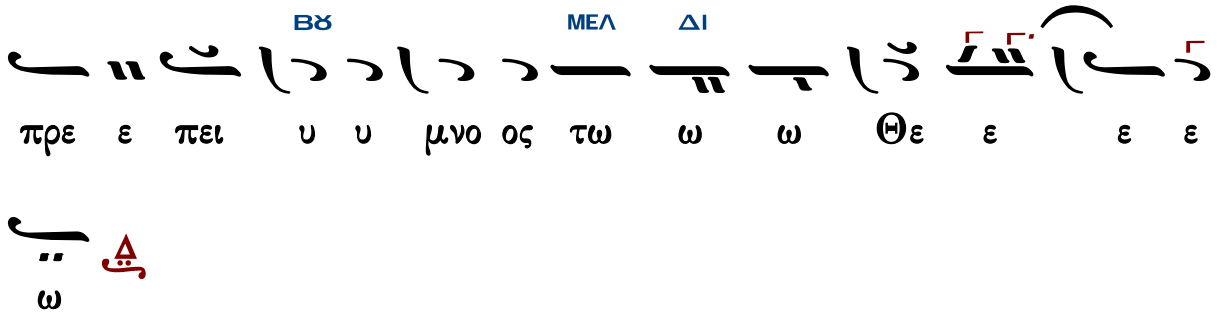

Ἀθανασίου Καραμάνη

Ἦχος Δι

Ἀθανασίου Καραμάνη
Ὄρθρος 1955 σ.38*

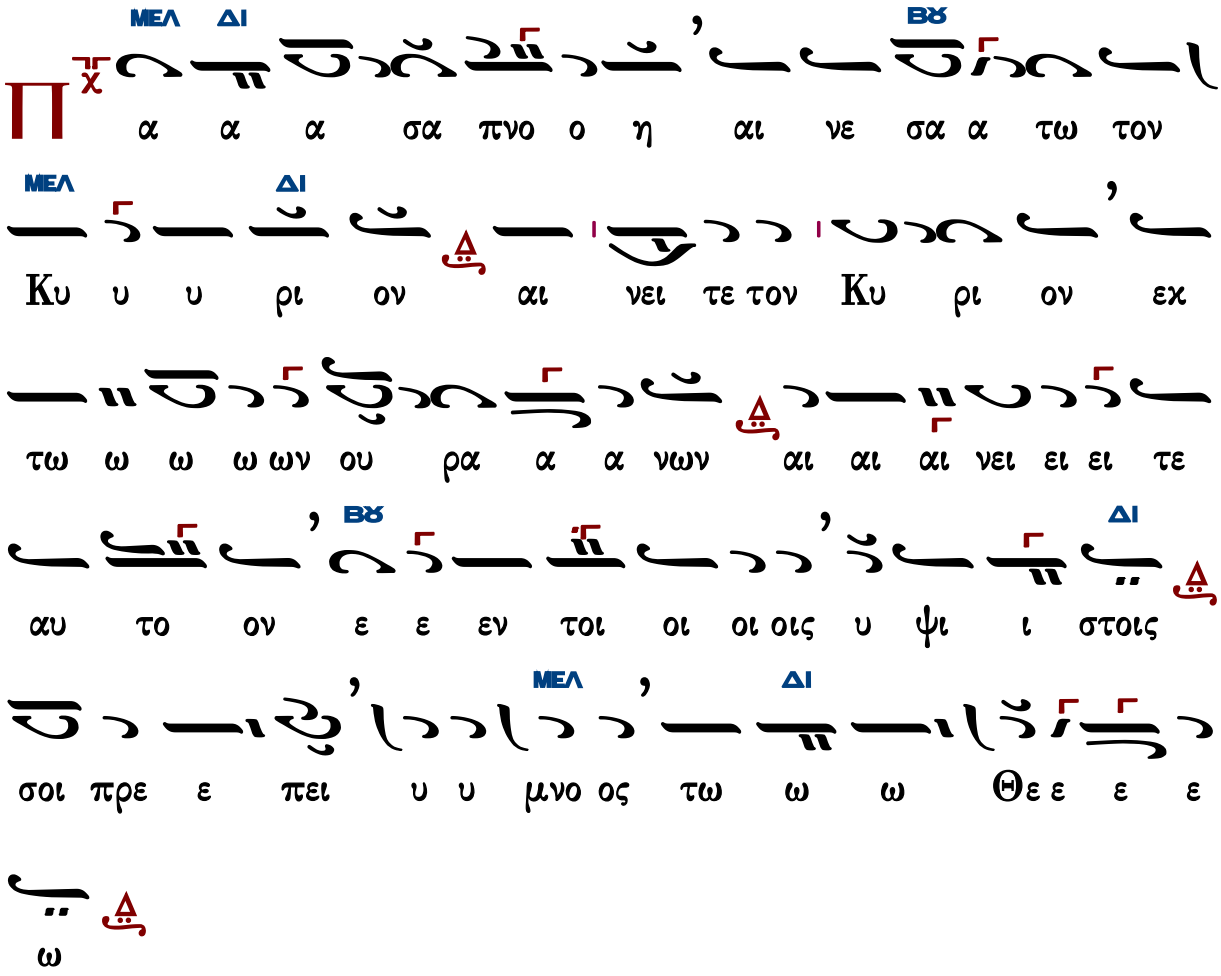

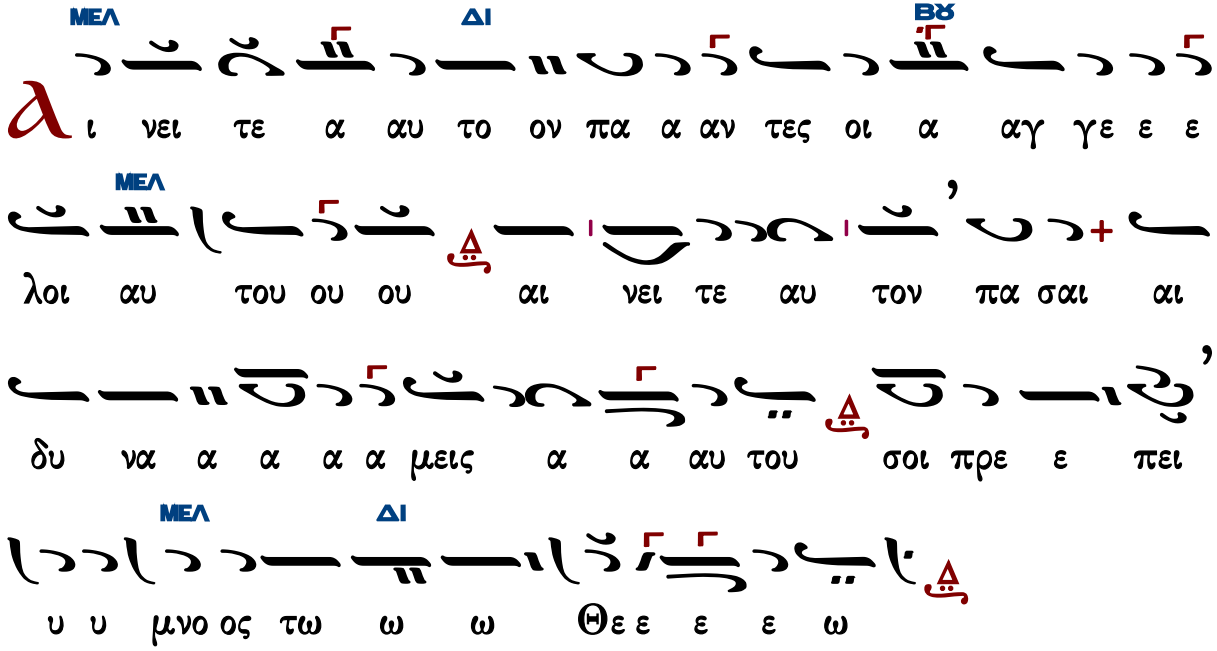

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Στιχολογία — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Α224*

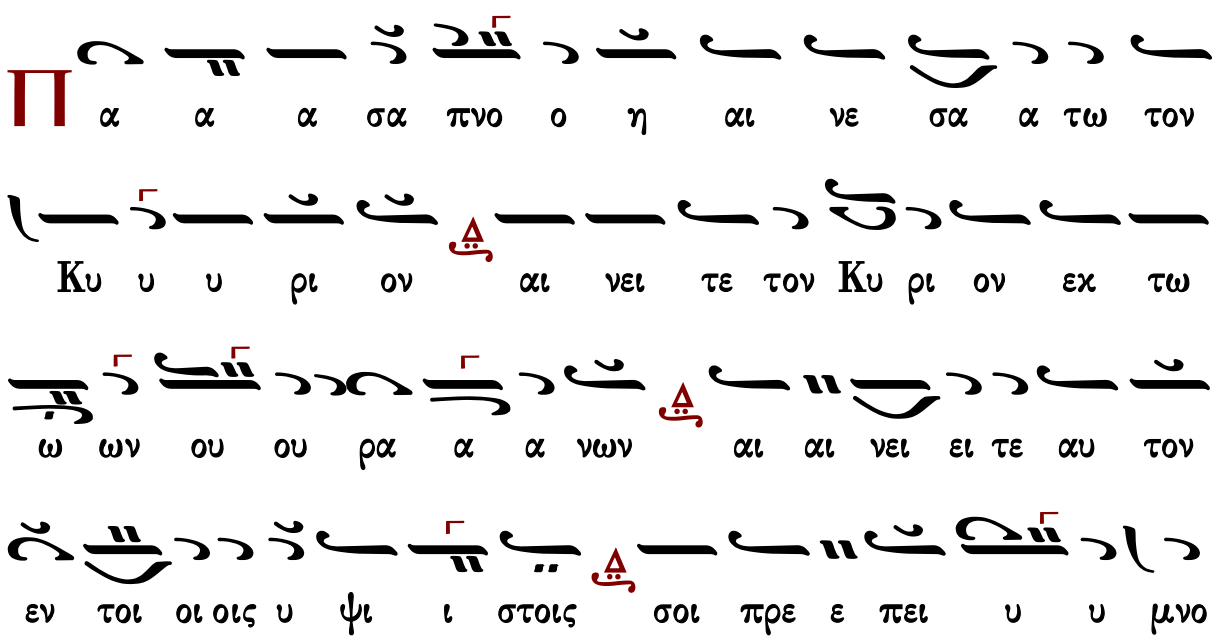

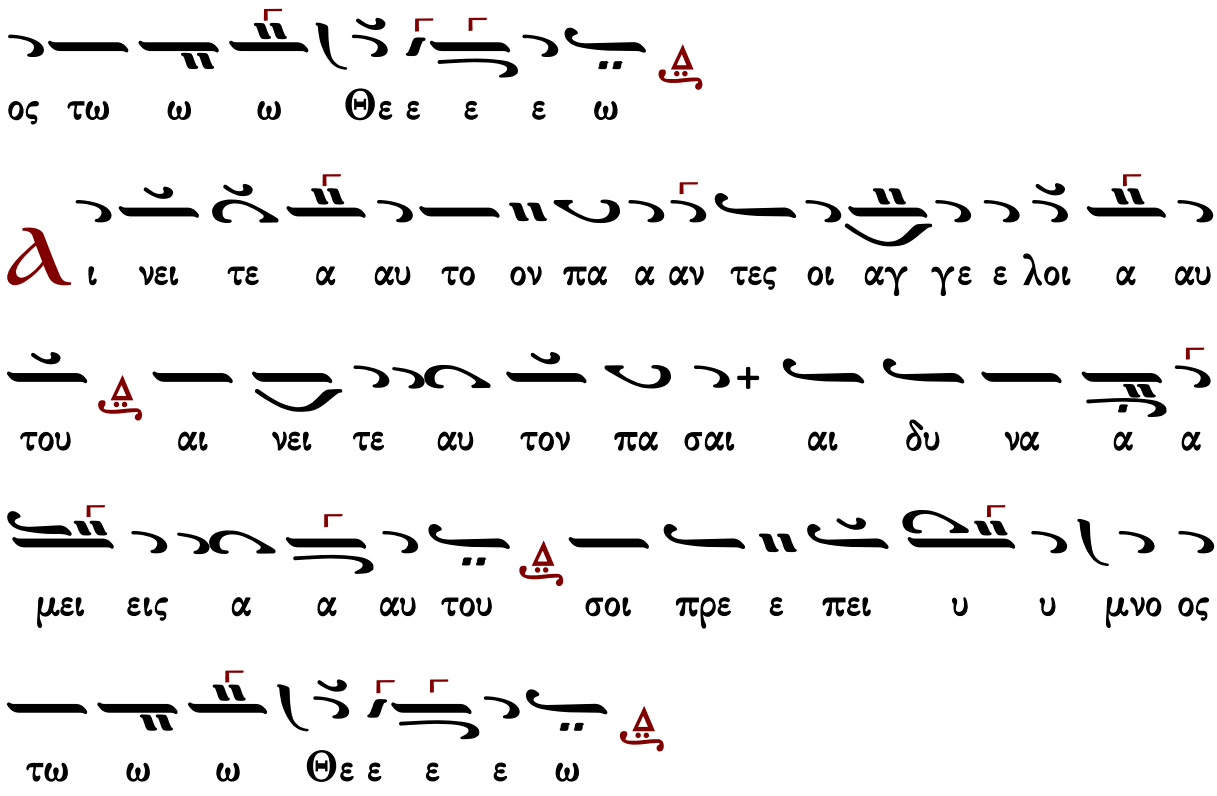

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ρυθμὸς 4σημος

Ἦχος Δι

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία
Τόμος β’ 1987 σ.72*

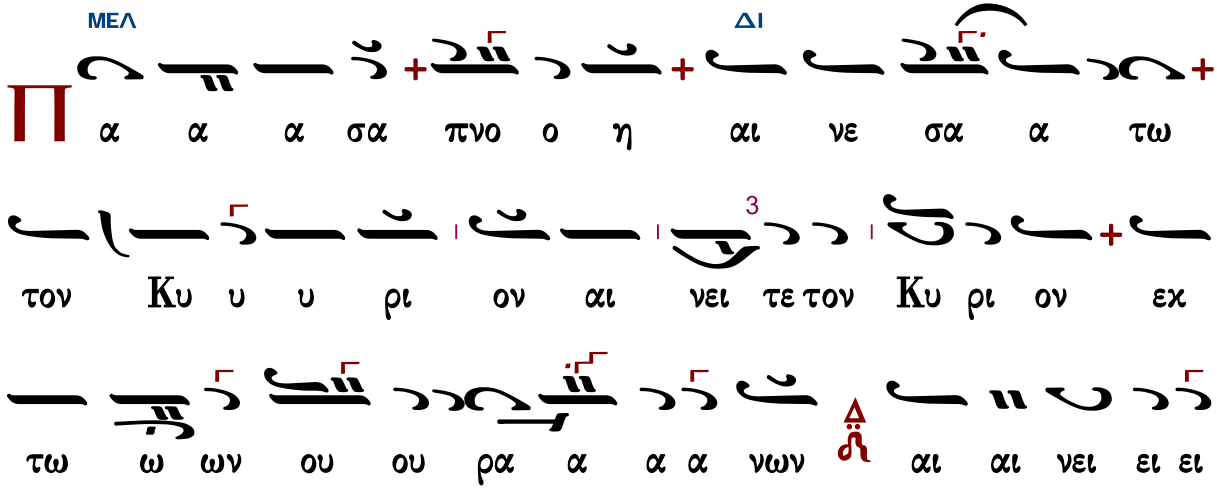

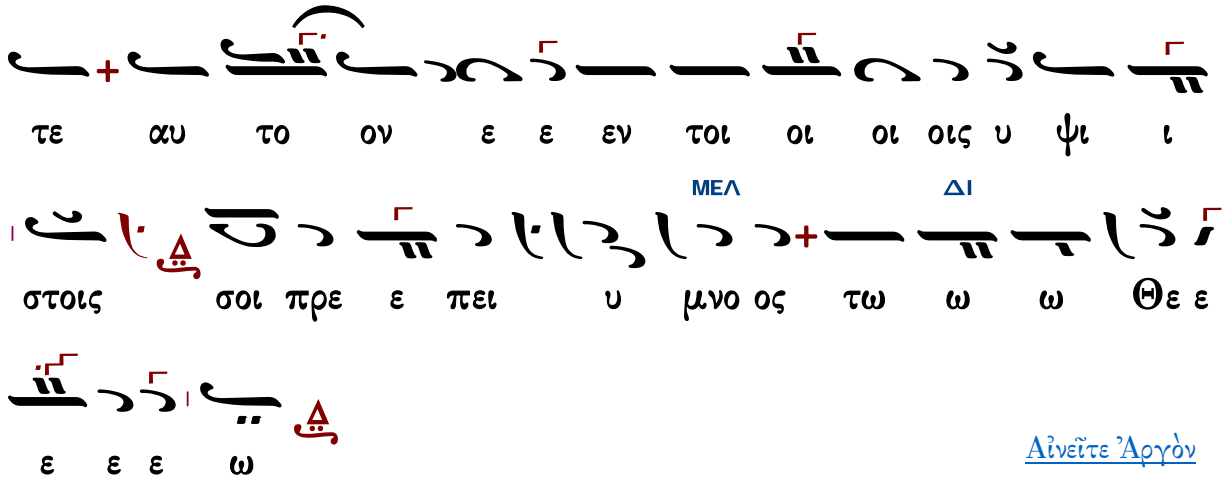

Αἰνεῖτε Ἀργὸν

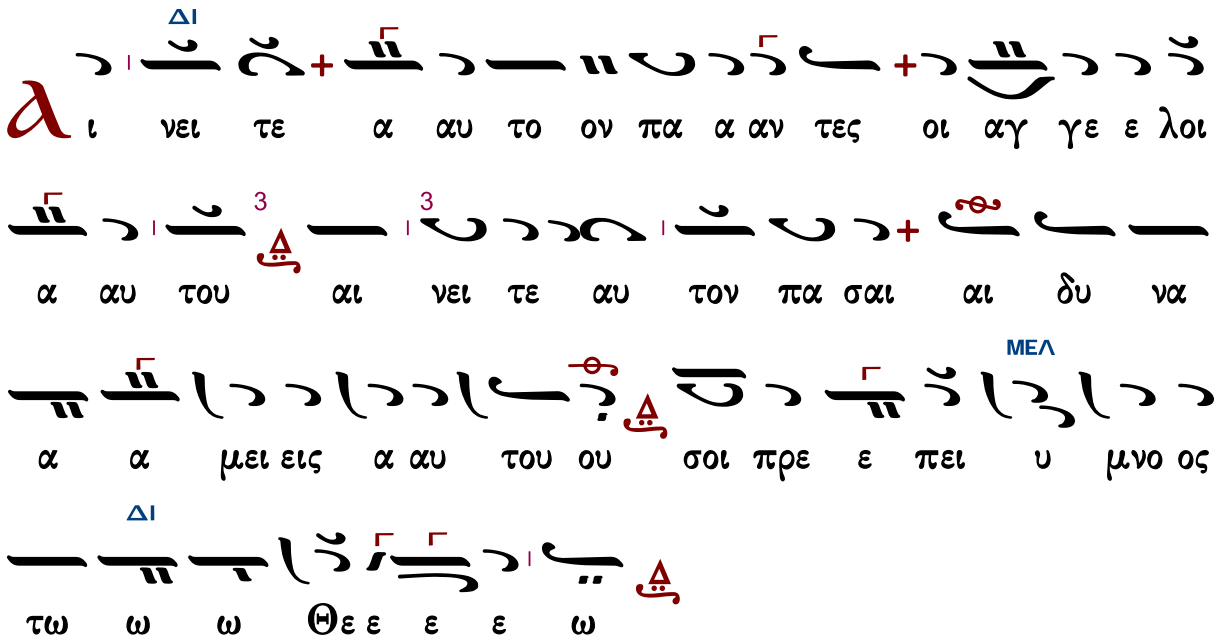

Ἀργὸν - Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῆς εἰκόνος

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου
(διασκ. Ελ. Γεωργιάδη)

Ἦχος Δι

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία
Τόμος β΄ 1987 σ.74*

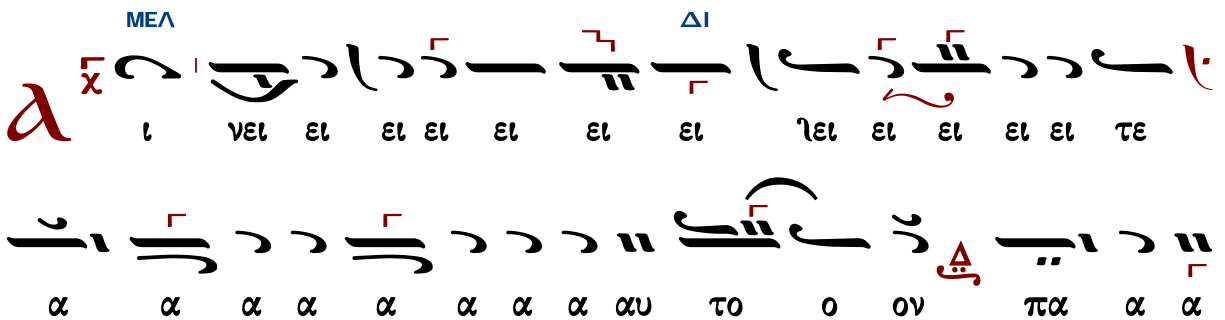

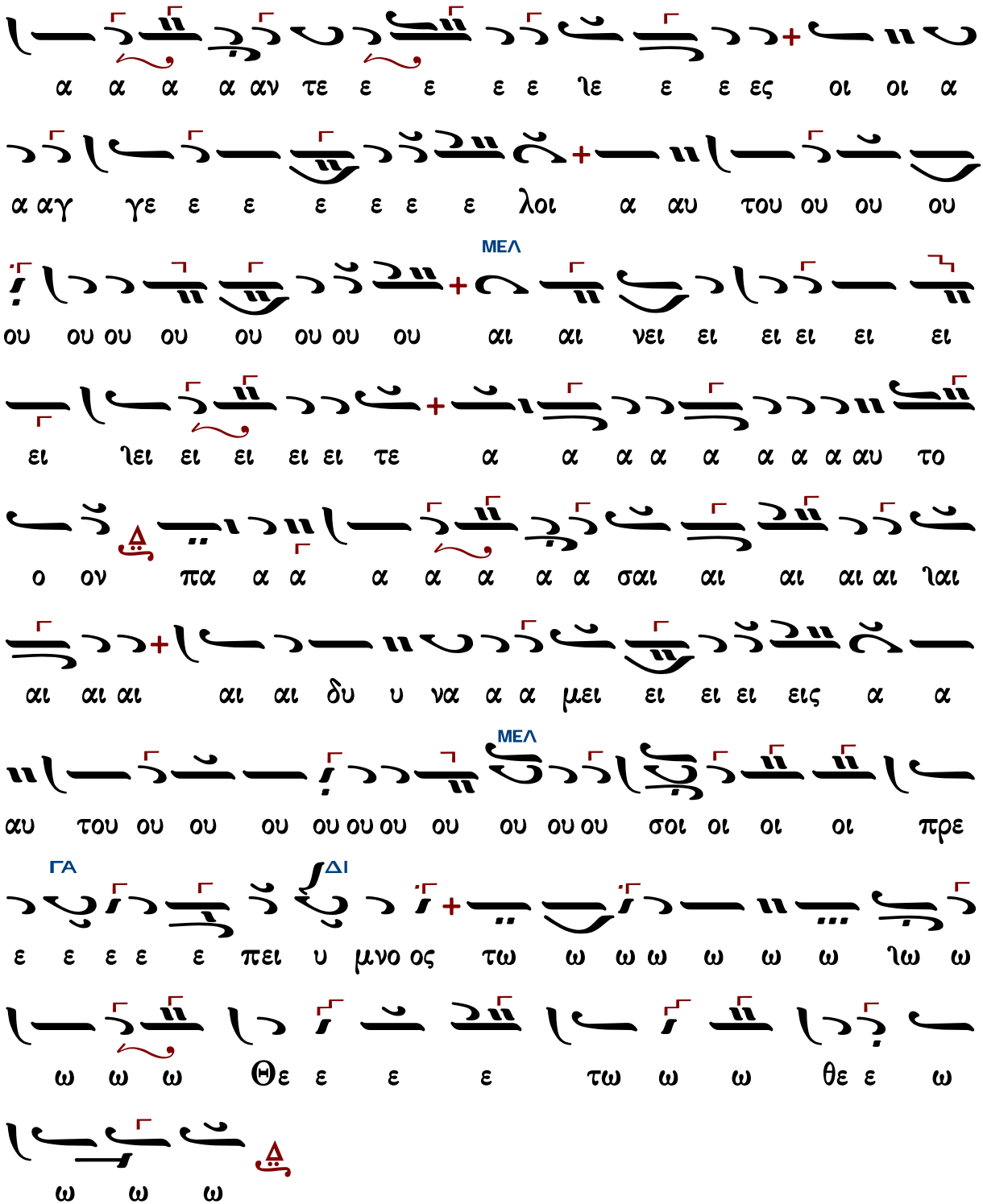

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ρυθμὸς 4σημος

Ἦχος Δι

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία
Τόμος β΄ 1987 σ.72*

ΜΕΛ ΔΙ

Π α α α σα πνο ο η αι νε σα α τω

τον Κυ υ υ ρι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ

τω ω ων ου ου ρα α α α νων αι αι νει ει ει

τε αυ το ον ε ε εν τοι οι οι οις υ ψι ι

ΜΕΛ ΔΙ

στοις σοι πρε ε πει υ μνο ος τω ω ω Θε ε

ε ε ε ω

Αἰνεῖτε Ἀργὸν

ΔΙ

Α ι νει τε α αυ το ον πα α αν τες οι αγ γε ε λοι

α αυ του αι νει τε αυ τον πα σαι αι δυ να

ΜΕΛ

α α μει εις α αυ του ου σοι πρε ε πει υ μνο ος

Ἀργὸν - Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῆς εἰκόνος

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου
(διασκ. Ελ. Γεωργιάδη)

Ἦχος Δι

Ἐλευθερίου Γεωγιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία
Τόμος β' 1987 σ.74*

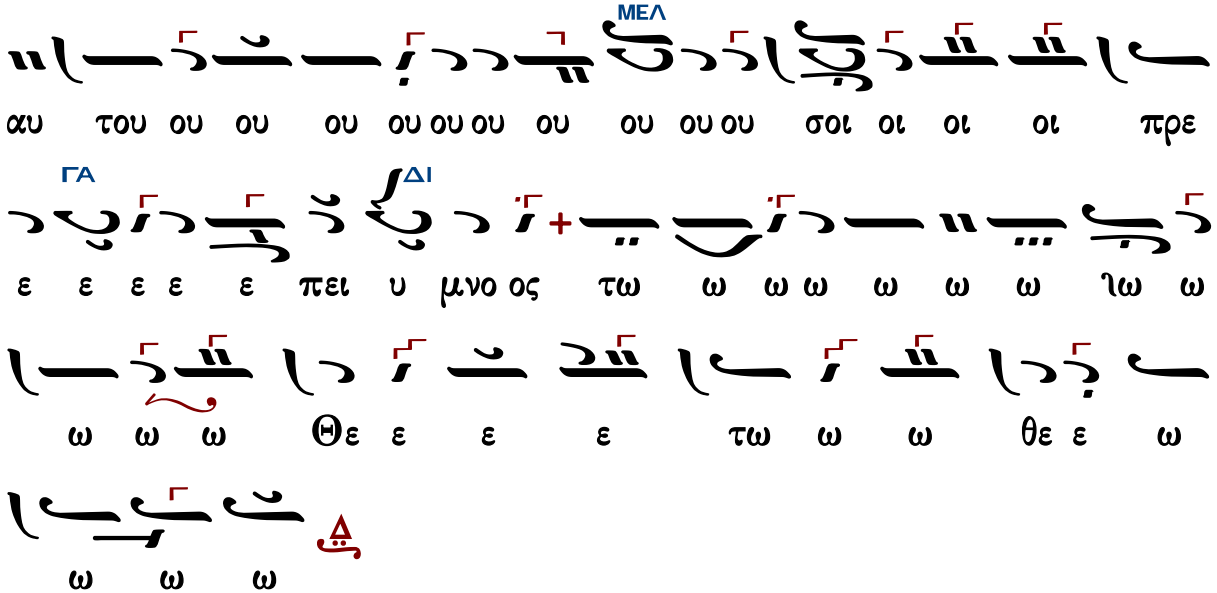

Στιχολογία

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Α225*

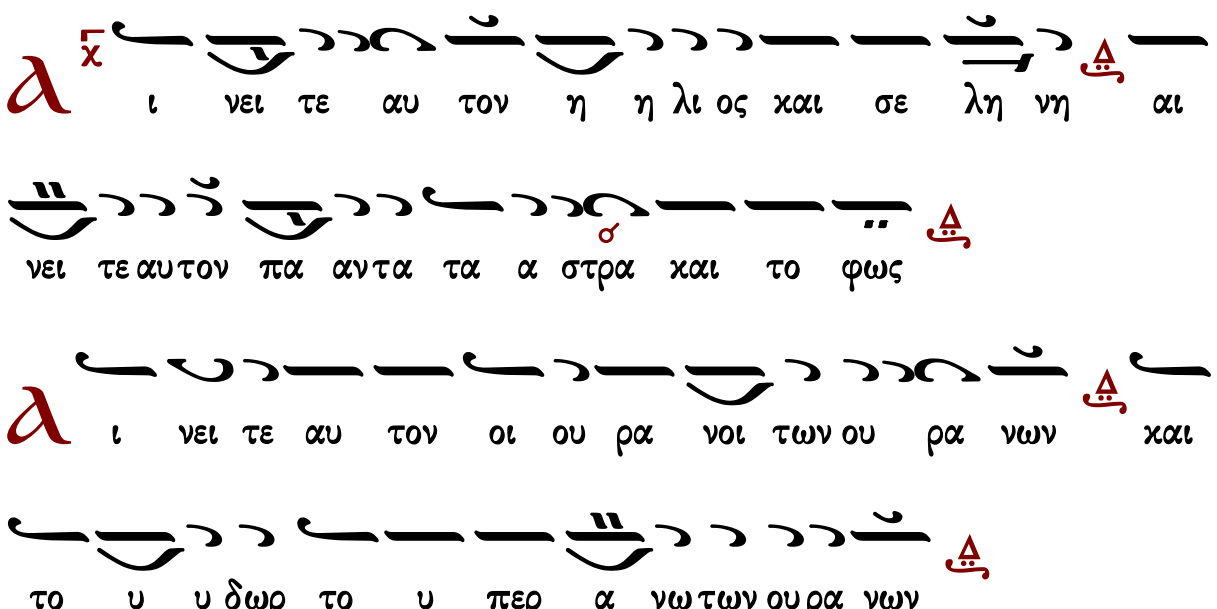

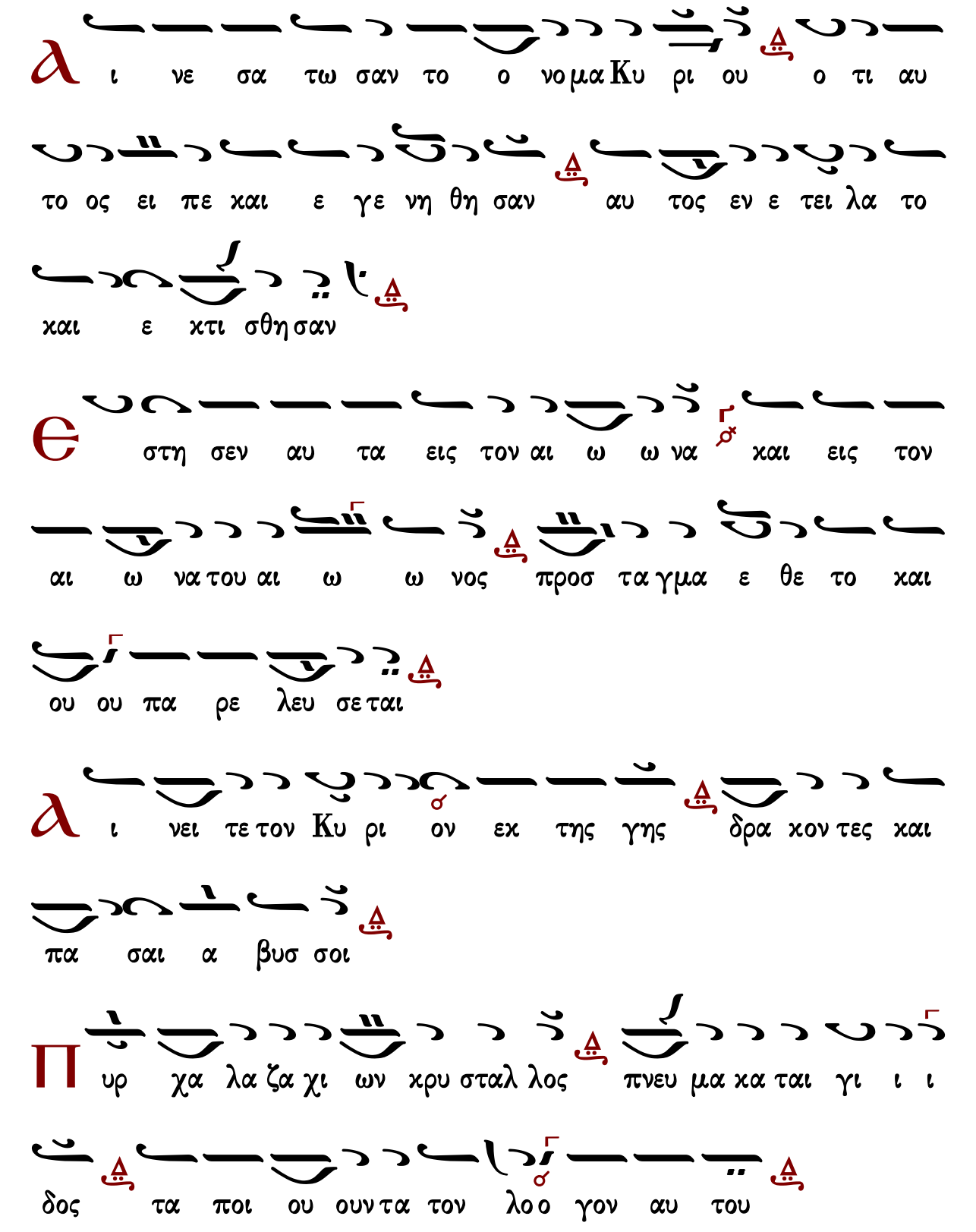
ι νε σα τω σαν το ο νο μα Κυ ρι ου ο τι αυ
το ος ει πε και ε γε νη θη σαν αυ τος εν ε τει λα το
και ε κτι σθη σαν
στη σεν αυ τα εις τον αι ω ω να και εις τον
αι ω να του αι ω ω νος προσ τα γμα ε θε το και
ου ου πα ρε λευ σε ται
ι νει τε τον Κυ ρι ον εκ της γης δρα κον τες και
πα σαι α βυσ σοι
υρ χα λα ζα χι ων κρυ σταλ λος πνευ μα κα ται γι ι ι
δος τα ποι ου ουν τα τον λο ο γον αυ του

Τ α ο ο ρη και παν τες οι βου νοι ξυ λα χαρ πο

φο ο ρα και πα σαι κε ε δροι

Τ α θη ρι ι α και παν τα τα κτη η νη ερ πε τα και

πε τει ναα πτε ρω τα

Β α σι λεις της γης και παν τες λα οι αρ χον τες και παν

τες χρι ται αι γης

Ν ε α νι σκοι και παρ θε ε ε νοι πρε σβυ τε ροι με

τα νε ω τε ρων αι νε σα τω σαν το ο νο μα Κυ

ρι ι ου ο τι υ ψω ω ω θη το ο νο μα αυ του ου μο

ο ο νου

Η εξ ο μο λο γη σις αυ του ε πι γης και

ου ρα νου και υ ψω σει κε ε ρας λα ου αυ του

Υ μνος πα σι τοις ο σι οις αυ του τοις υι οις Ισ ρα

ηλ λα ω εγ γι ζον τι αυ τω

α α σα τε τω Κυ ρι ω α σμα και νον η αι νε

σις αυ του εν εκ κλη σι ι α ο σι ι ων

Θ υ φραν θη τω Ισ ρα ηλ ε πι τω ποι η σαν τι

αυ τον και υι οι Σι ων α γαλ λι α σθω σαν ε πι

τω βα σι λει αυ των

α ι νε σα τω σαν το ο νο μα αυ του ου εν χο

ρω εν τυμ πα νω και ψαλ τη ρι ι ω ψα λα τω σαν αυ

τω

Ο τι ευ δο κει Κυ ρι ος εν τω λα ω αυ του και

υ ψω ω σει πρα εις εν σω τη ρι ι α

Κ αυ χη η σον ται ο σι οι εν δο ο ο ξη και α

γαλ λι α σον ται ε πι των κοι των αυ των

Α ι υ ψω σεις του Θε ου εν τω λα ρυγ γι αυ

των και ρομ φαι αι δι στο μοι εν ταις χερ σιν αυ των

Τ ου ποι η η σαι εκ δι κη σιν εν τοις ε θνε σιν

ε λε γμους εν τοις λα οις

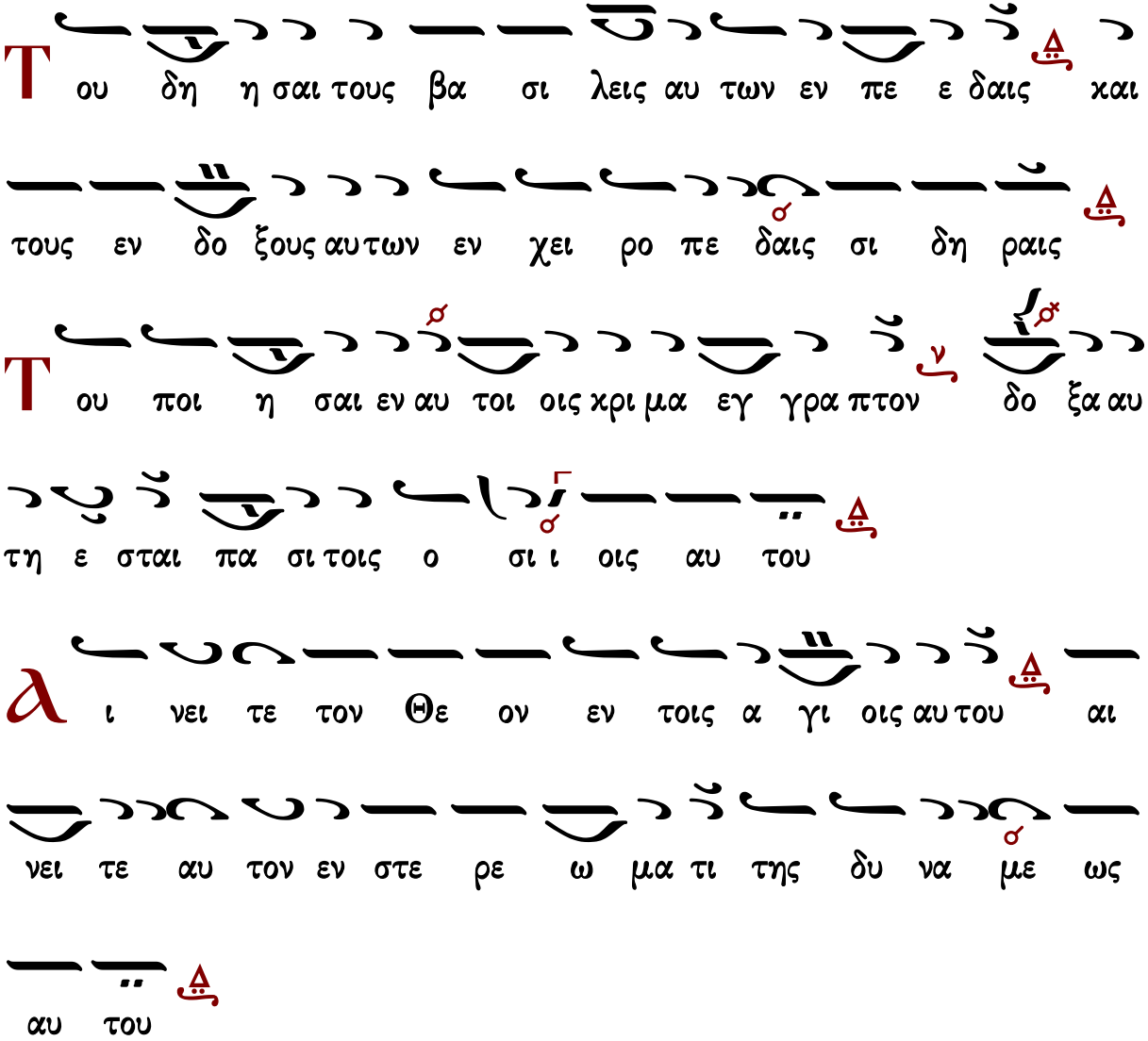

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Στιχηρὰ | Λουκᾶς Λουκᾶ

Στιχηρὰ προσόμοια

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασιν

Ἦχος Δι

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ
Μουσικὸν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη 1904 σ.207*
(διασκ. Γερασίμου μοναχοῦ)

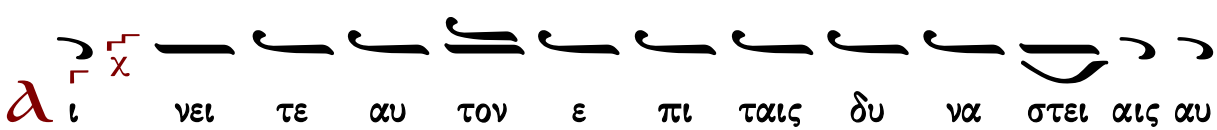

του αι νει τε αυ τον χα τα το πλη θος της με γα

λω συ νης α αυ του

Π οι οι οι οις ευ φη μι ω ω ω ων στε ε ε εμ

μα α α α σι στε φα νω ω σω ω ω με εν

του ους δι ι ι δα σκα α λους τους δι η ρη με ε

ε ε νους τοι οις σω ω ω μα α α α σι και συν

ημ με ε νου ου ους τω Πνε ευ μα α α α τι τους

των θε ο φο ρων πρω ω ω το στα α τας Τρι α α

δος τους ι σα ρι θμου ου ους και θε ε ρα α α πο ο

ο ον τας φω ω στη η ρας της οι κου με νη η ης δι

α λα α αμ πο ο ο ον τας τη ης Εκ κλη η σι α

α ας τους στυ υ λους ους στε φα α νοι οις δο ο ο

ξης ως νι κη η η η σαν τα ας στε ε ε φα α

α α νοι οι Χρι στος ο Θε ε ος η η μων ο ε χων

το με γα α ε ε ε λε ε ε ε ος

α ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω ω ω και αι

αι κι θα α ρα

Π οι οι οι οις υ μνω δι ω ω ω ων κα α α αλ

λε ε ε ε σιν α να δη η σω ω ω με εν

του ους θε ε ε ο φο ο ρους τους ου ρα νο μυ υ

υ υ στας και αι κη η η ρυ υ υ υ κας της ορ θο

δο ξι ι α α ας υ πα αρ χο ο ο ον τας τους α

κραι φνε στα τους θε ε ε ο λο ο γους τον με ε γαν ι

ε ρο φαν το ο ο ρα Βα α σι ι ι λει ει ει ει

ον το ον θει ει ον και θε ορ ρη μο ο ο να Γρη γο

ο ο ρι ι ι ι ον και αι Ι ω ω αν νη η ηντον πα

α νυ τον χρυ σου ουν τη ην γλω ω ωτ ταν ους

ε δο ο ο ο ξα σε εν η η η Τρι ι ι ι ας

α ξι ως ο ο Κυ ρι ι ος ο ε χων το με γα α

ε ε ε λε ε ε ε ος

α ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι

νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και αι αι ορ γα α

νω

Π οι οι οι οις εγ κω μι ω ω ω ων ρη η η η

μα α α α σιν ε παι νε ε σω ω ω με εν

του ους ι ε ε ε ρα αρ χας τους ι σα πο στο ο

ο ο λους ε εν χα α α ρι ι ι ι τι και ο μο

τι ι μου ου ους χα ρι ι σμα α α α σι τους της

α σε βει ας κα α α τα λυ υ τας σω τη η ρας

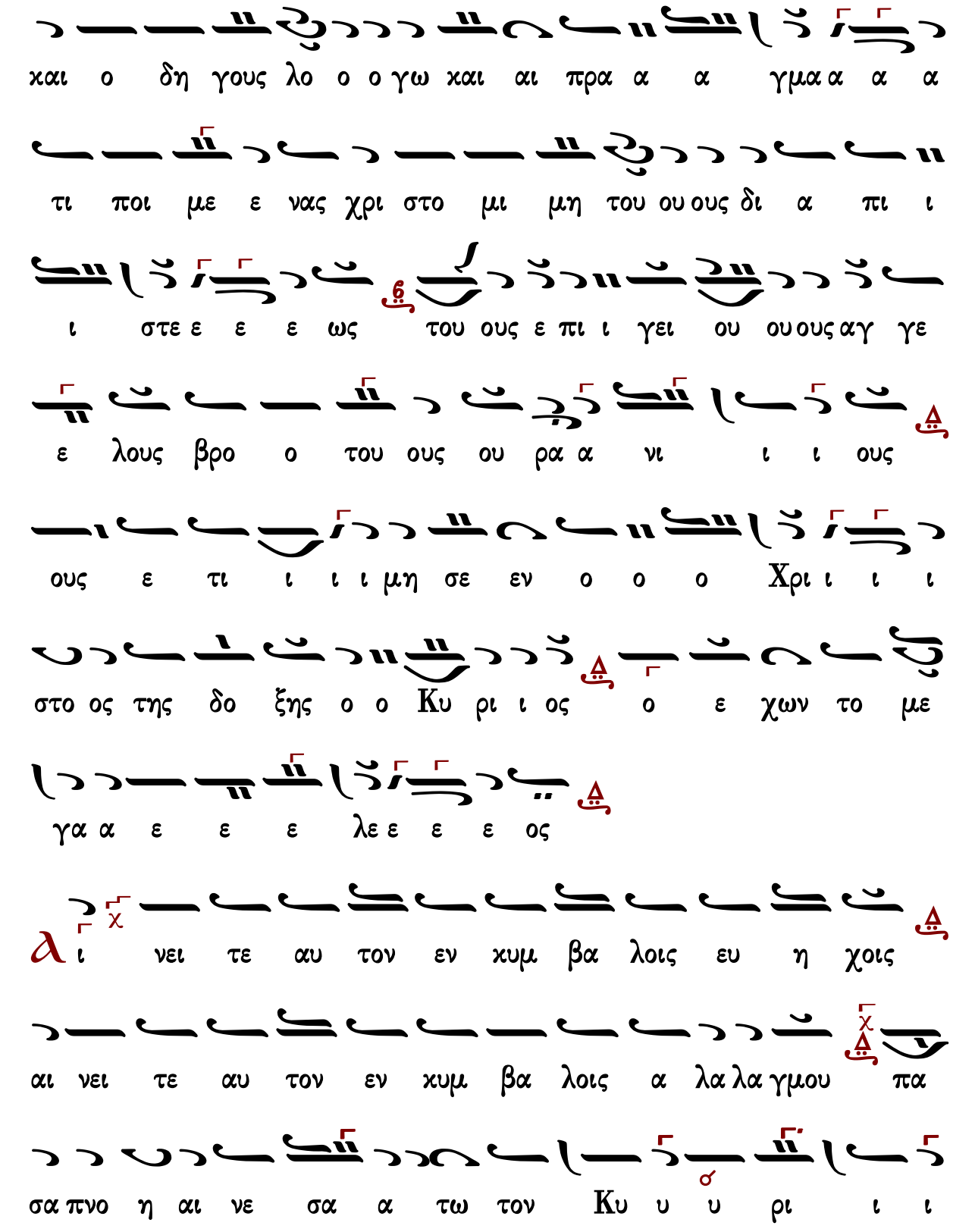
και ο δη γους λο ο ο γω και αι πρα α α γμα α α α
τι ποι με ε νας χρι στο μι μη του ου ους δι α πι ι
ι στε ε ε ε ως του ους ε πι ι γει ου ου ους αγ γε
ε λους βρο ο του ους ου ρα α νι ι ι ους
ους ε τι ι ι ι μη σε εν ο ο ο Χρι ι ι ι
στο ος της δο ξης ο ο Κυ ρι ι ος ο ε χων το με
γα α ε ε ε λε ε ε ε ος
λ ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις
αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γμου πα
σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ ρι ι ι

ον

Π οι οι οι οις ευ φη μι ω ω ω ων στε ε ε ε

μα α α α σι χα τα στε ε ψω ω ω με εν

το ον χρυ υ υ σο λο ο γον α μα Βα σι λει ει

ει ει ω Γρη γο ο ο ρι ι ι ι ον τα σε πτα δο

χει ει α α α του Πνε ευ μα α α α τος τους στερ ρους

της πι στε ω ω ως προ μα α χους τους στυ υ λους της

Εκ κλη σι α α ας πι στω ων στη η η ρι ι ι ι

γμα α πα αν των α μαρ τα νον τω ω ων πα ρα μυ υ

υ θι ι ι ι ον πη γα ας βλυ υ ζου σα α ας το

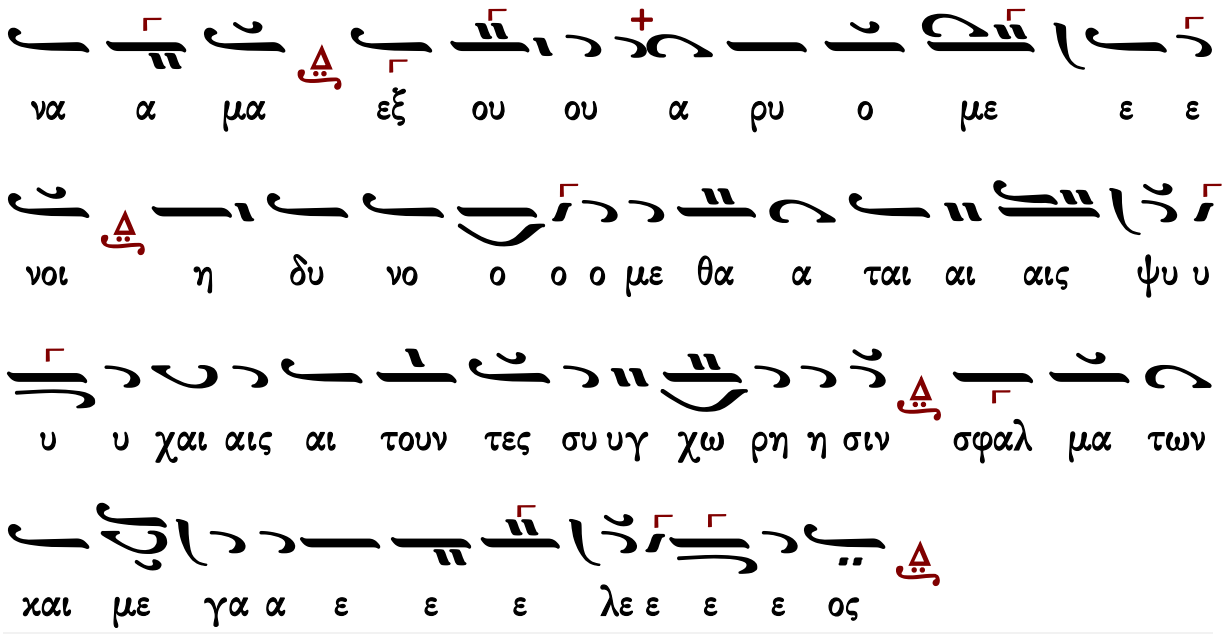

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασι

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.424*

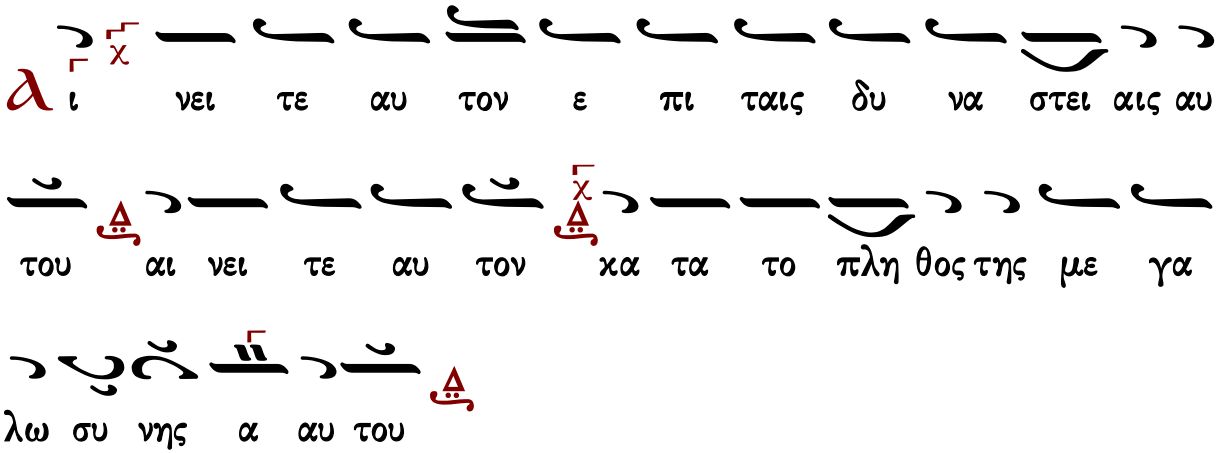

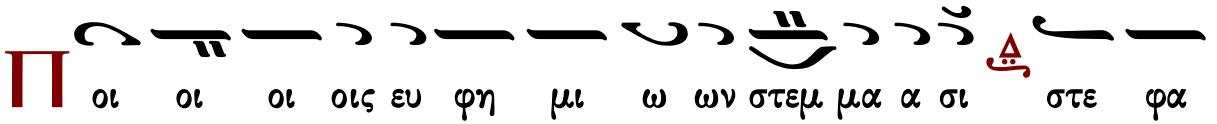

νω σω μεν τους δι ι ι δα σκα α λους τους δι η ρη

με νους τοις σω μα α σι και συν ημ με ε ε ε νους τω

Πνε ε ευ μα α α α τι τους των θε ο φο ρων

πρω ω ω το στα α τας Τρι α α δος τους ι σα ρι

θμου ου ου ους και θε ρα α α πο ο ο ον τας φω

στη η ρας της οι κου με νη η ης δι α λα α α α αμ

πο ο ο ον τας της Εκ κλη σι ι α α ας τους

στυ υ λους ους στε φα α νοι οις δο ο ο ξης ως

νι κη η σαν τας στε φα α νοι οι οι οι Χρι στο ος

ο Θε ο ο ος η η η η η μων ο ο ε ε χων

το με ε γα α ε ε ε λε ε ε ε ος
λ ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι νει
τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω ω ω χαι αι αι χι
θα α ρα
Π οι οι οις υ μνω δι ω ων χαλ λε ε σιν α να δη
σω μεν τους θε ε ε ο φο ο ρους τους ου ρα νο μυ
στας χαι χη ρυ υ χας της ορ θο δο ξι ι ι ι ας υ
πα α αρ χο ο ο ον τας τους α χραι φνε στα τους
θε ε ε ο λο ο γους τον με ε ε ε ε γα
αν ι ε ρο φα αν το ρα Βα σι ι ι λει ει ει ει

η ρη ορ θε και ον ει ει ει ει ον θει τον 6 ον

ω Ι και 6 ον ι ι ι ι ρι ο ο γο Γρη να μο

ην τη ουν σου χρυ ον α νυ η ην τον πα α αν

ι ι ξα σε εν η Τρι ι ταν ωτ ω ω ω γλω

ι ι ι ι ρι υ υ Κυ ο ως ι ξι α ας α α

ε λε ε α α ε ε ε χων το με ε γα ε ε ο ο ος

ος ε ε

α ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι

νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και αι αι ορ γα α

νω

Π

οι οι οι οις εγ χω μι ω ων ρη μα α σιν ε παι

νε σω μεν τους ι ι ι ε ρα αρ χας τους ι σα πο

στσο λους εν χα α ρι ι τι και ο μο τι ι ι ι

μους χα ρι ι ι σμα α α α σι τους της α σε

βει ας κα α α τα λυ υ τας σω τη η η η

η ρα ας και ο δη γους λο ο γω ω και πρα α α α

γμα α α α τι ποι με ε ε ε ε νας χρι

στο μι μη η τους δι α πι ι ι ι στε ε ε ε ως

τους ε πι γει ει ου ου ους αγ γε ε λους βρο

του ου ους ου ου ρα νι ι ι ι ους ους ε τι ι μη

σεν ο Χρι ι στος της δο ο ξης ο Κυ υ υ ρι ι

ι ι ος ο ο ε ε χων το με ε γα α ε ε

ε λε ε ε ε ος

α ι νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις ευ η χοις αι

νει τε αυ τον εχ χυμ βα λοις α λα λα γμου πα σα

πνο η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ ρι ι ι

ον

Π οι οι οις ευ φη μι ω ω ων στε ε ε ε εμ μα α α

α σι κα τα στε ε ψω ω με εν το ο ον Χρυ υ υ

σο λο ο γον α μα Βα σι λει ω Γρη γο ρι ι

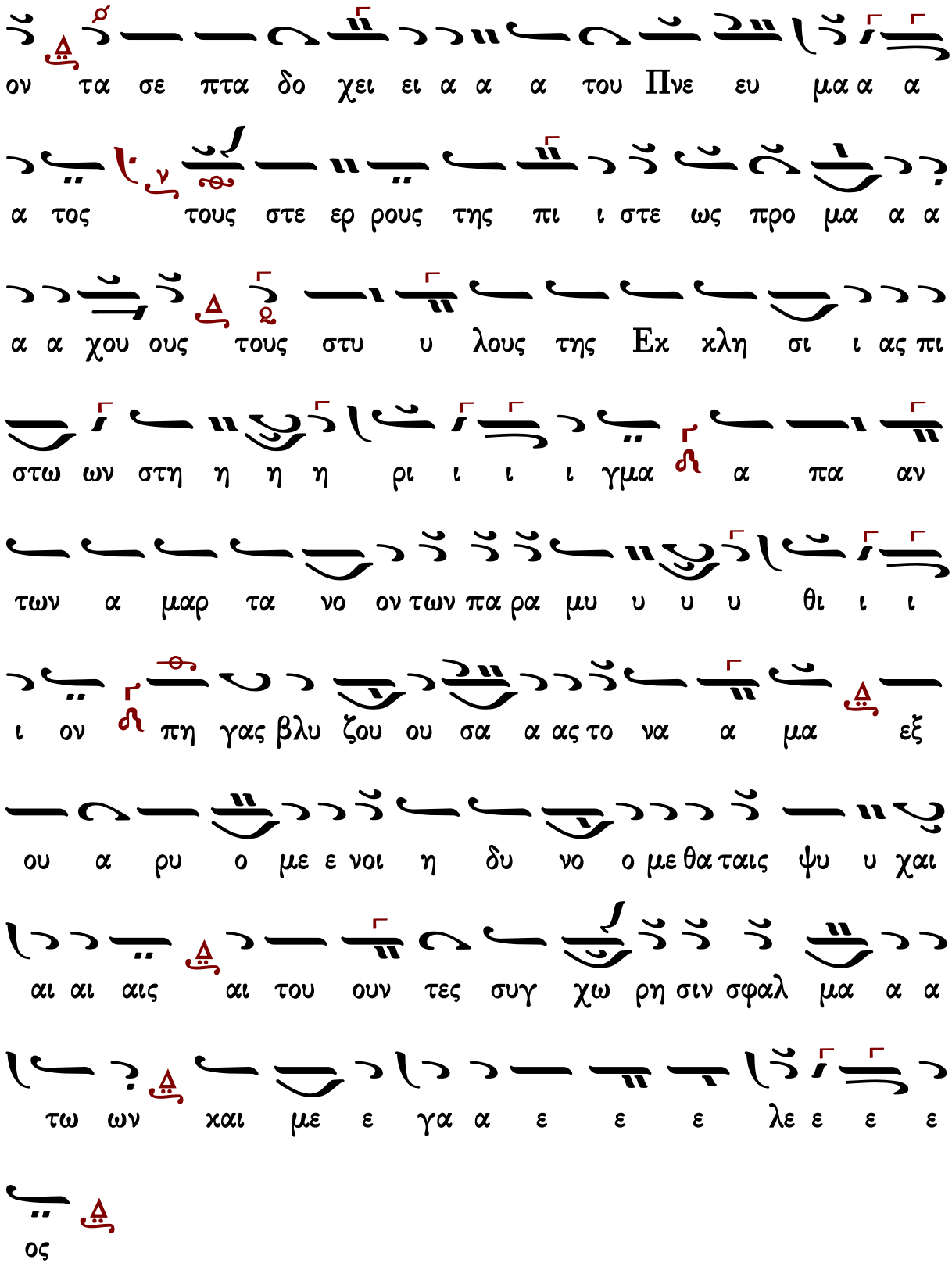
ον τα σε πτα δο χει ει α α α του Πνε ευ μα α α
α τος τους στε ερ ρους της πι ι στε ως προ μα α α
α α χου ους τους στυ υ λους της Εκ κλη σι ι ας πι
στω ων στη η η η ρι ι ι ι γμα α πα αν
των α μαρ τα νο ον των πα ρα μυ υ υ υ θι ι ι
ι ον πη γας βλυ ζου ου σα α ας το να α μα εξ
ου α ρυ ο με ε νοι η δυ νο ο με θα ταις ψυ υ χαι
αι αι αις αι του ουν τες συγ χω ρη σιν σφαλ μα α α
τω ων και με ε γα α ε ε ε λε ε ε ε
ος

Δοξαστικὸν

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος πλ. Δι

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.169*

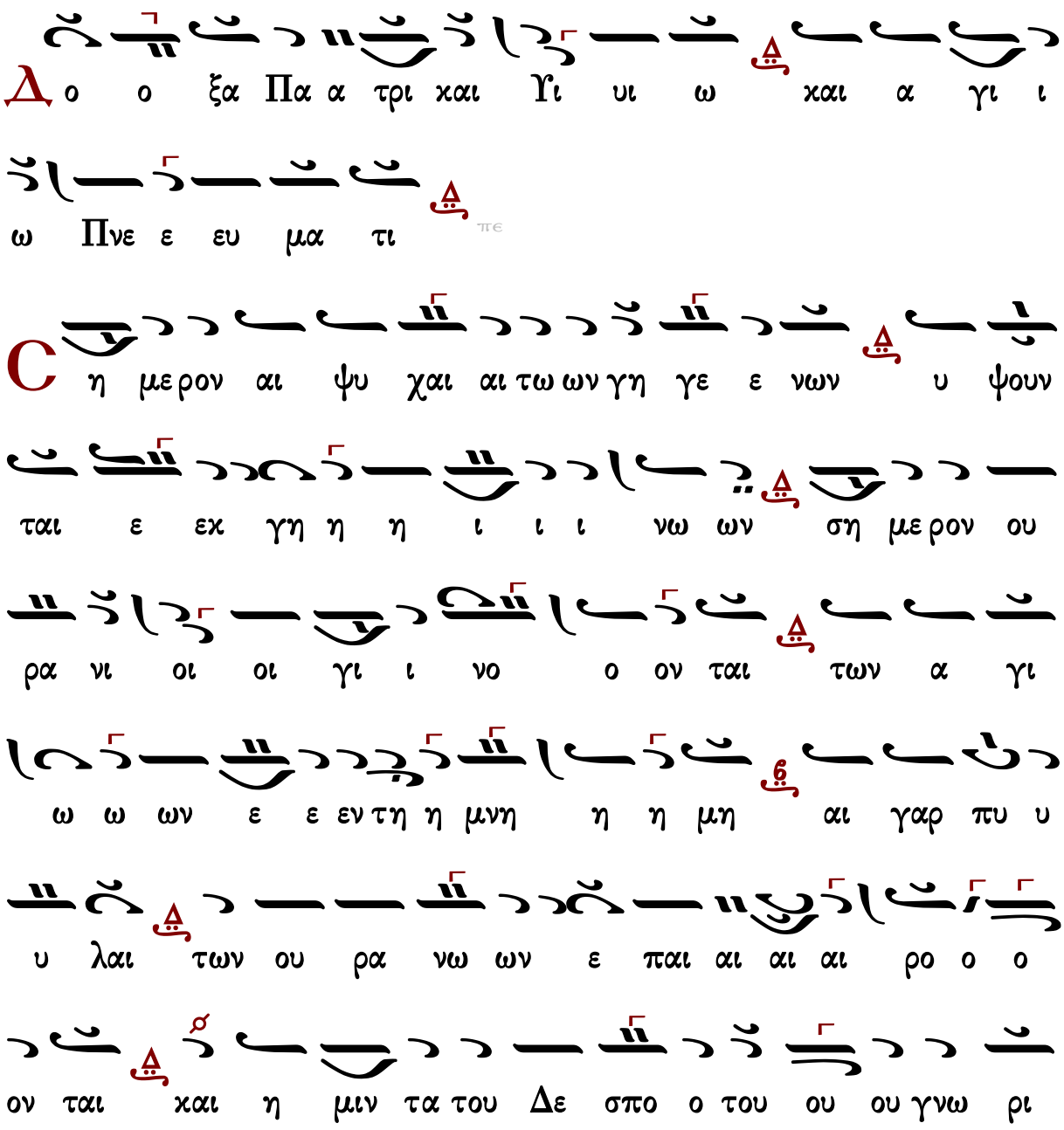

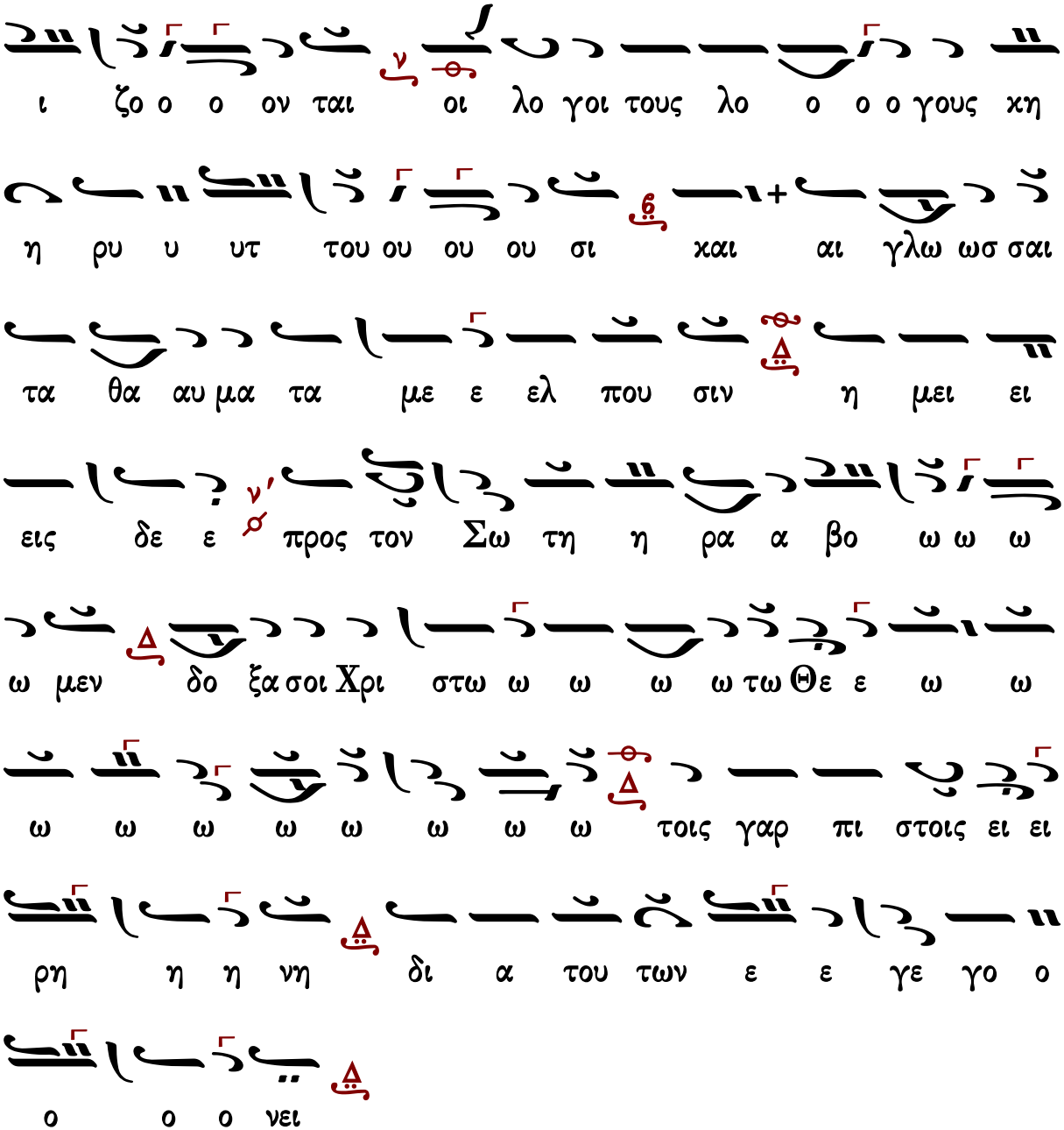

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Δι

Μουσική Κυψέλη Β΄
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.125/481*

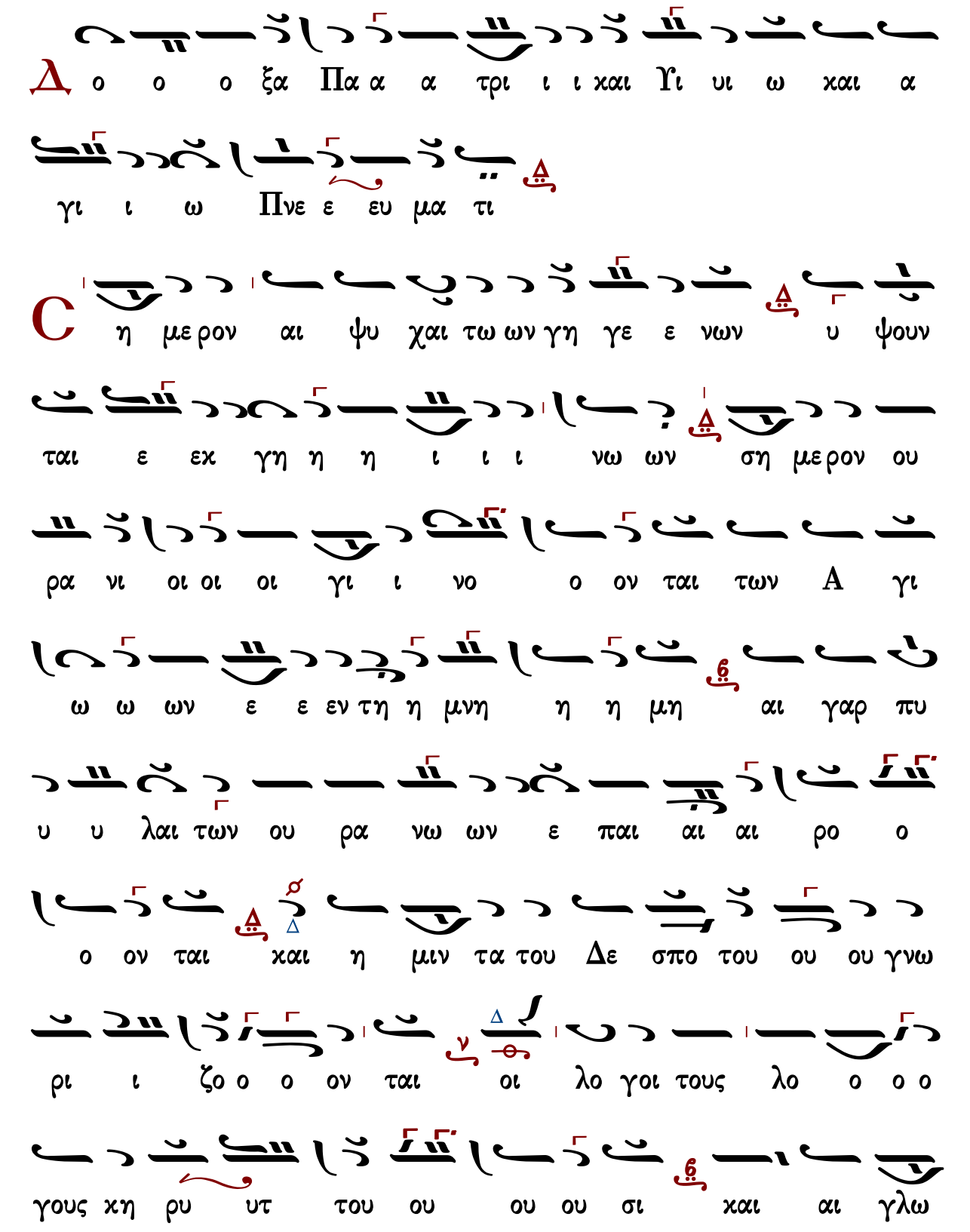
Δ
ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και α
γι ι ω Πνε ε ευ μα τι
C
η με ρον αι ψυ χαι τω ων γη γε ε νων υ ψουν
ται ε εκ γη η η ι ι ι νω ων ση με ρον ου
ρα νι οι οι οι γι ι νο ο ον ται των Α γι
ω ω ων ε ε εν τη η μνη η η μη αι γαρ πυ
υ υ λαι των ου ρα νω ων ε παι αι αι ρο ο
ο ον ται και η μιν τα του Δε σπο του ου ου γνω
ρι ι ζο ο ο ον ται οι λο γοι τους λο ο ο ο
γους κη ρυ υτ του ου ου ου σι και αι γλω

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοχίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος Δι

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.494*

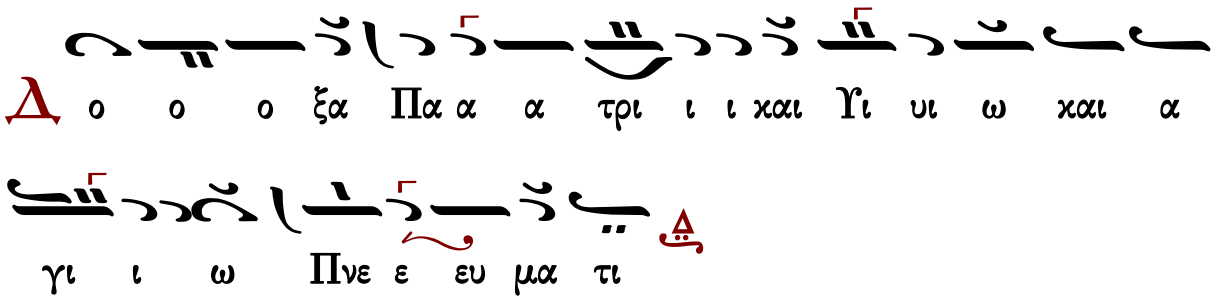

C η με ε ρον αι ψυ χαι αι τω ων γη η γε ε νων

υ ψουν ται ε εκ γη η η ι ι ι νω ων ση

με ρον ου ου ρα νι ι οι οι οι γι ι νο ο ον

ται των A γι ω ω ων ε ε εν τη η μνη η η μη

αι γαρ πυ υ υ λαι αι των ου ρα νω ων ε

παι αι αι αι ρο ο ο ον ται χαι η μιν τα του

Δε σπο του ου ου γνω ρι ι ι ζο ο ο ον ται οι

λο γοι τους λο ο ο ο γους κη η ρυ υ υ υτ του

ου ου ου σι χαι αι γλω ωσ σαι τα θα αυ μα τα

με ε ελ που σιν η μει ει εις δε ε προς τον

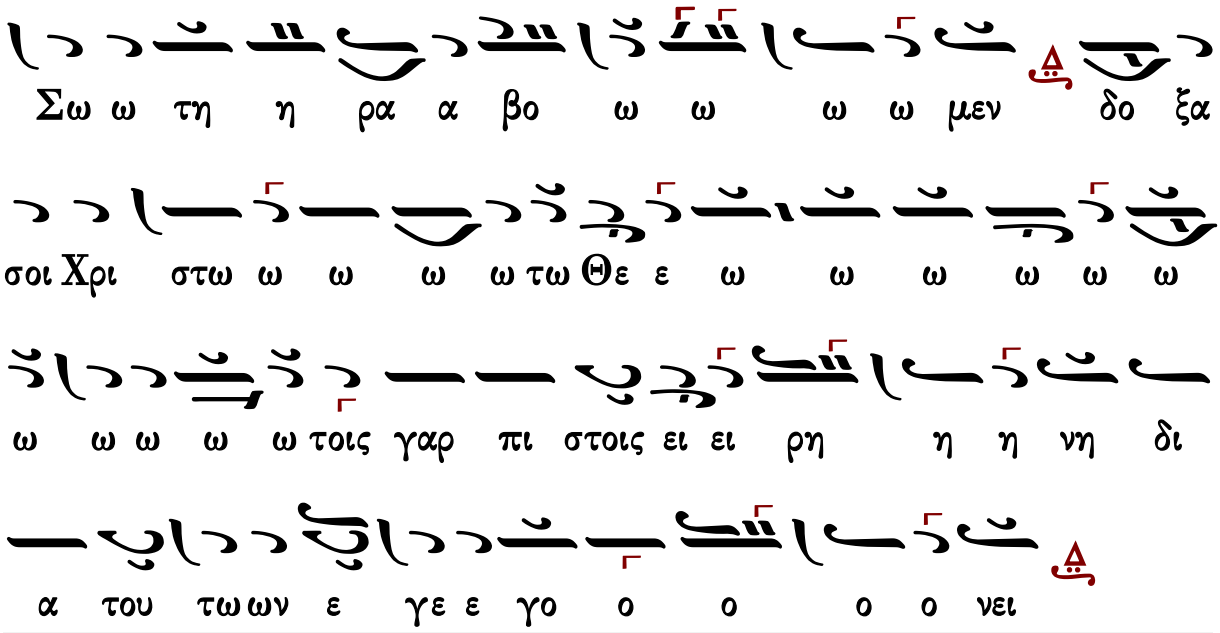

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος Δι

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.304*

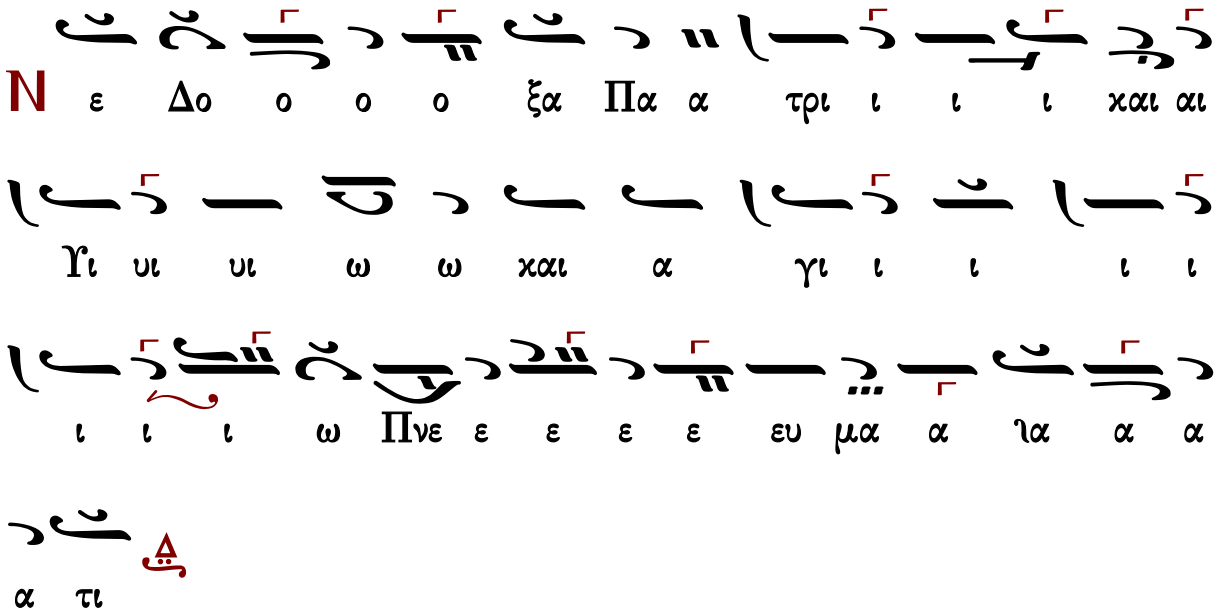

C

γαρ πυ υ υ υ λαι αι τωων ου ου ρα α νω ω

ι ι ι

αλ α γα α ων ω ω ω ω ω ω ω ω

του ιν τα μι η η και ται ον ο ο ο ο ο λο

ι ι ι ι ρι ω ω γνω ου ου ου ο ο σπο Δε

γοι ο ο λο οι ται ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ζε

ου ου τ υτ υ υ υ υ ρυ η χ ους γου ο ο ο λο τους

ι ι αι αι ω ω ω ωσ σαι αι χαι σι ου ου ου ου λου

που ου ε ε ε ε λ με α τα μα αυ α α θα τα

η η τη Σω τον προς ε ε δε εις ει ει μει η σιν

η η ρα α βο ο ω ω ω ω ω ω ω μεν

ω ω τω ω ω ω ω ω σοι οι Χρι στω ω ω α α ξα δο

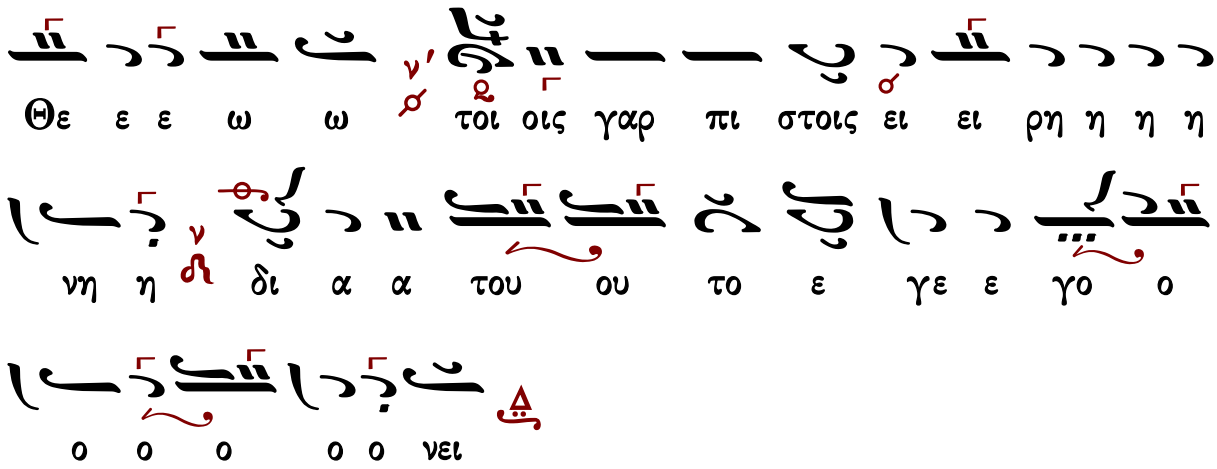

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοχίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.61*

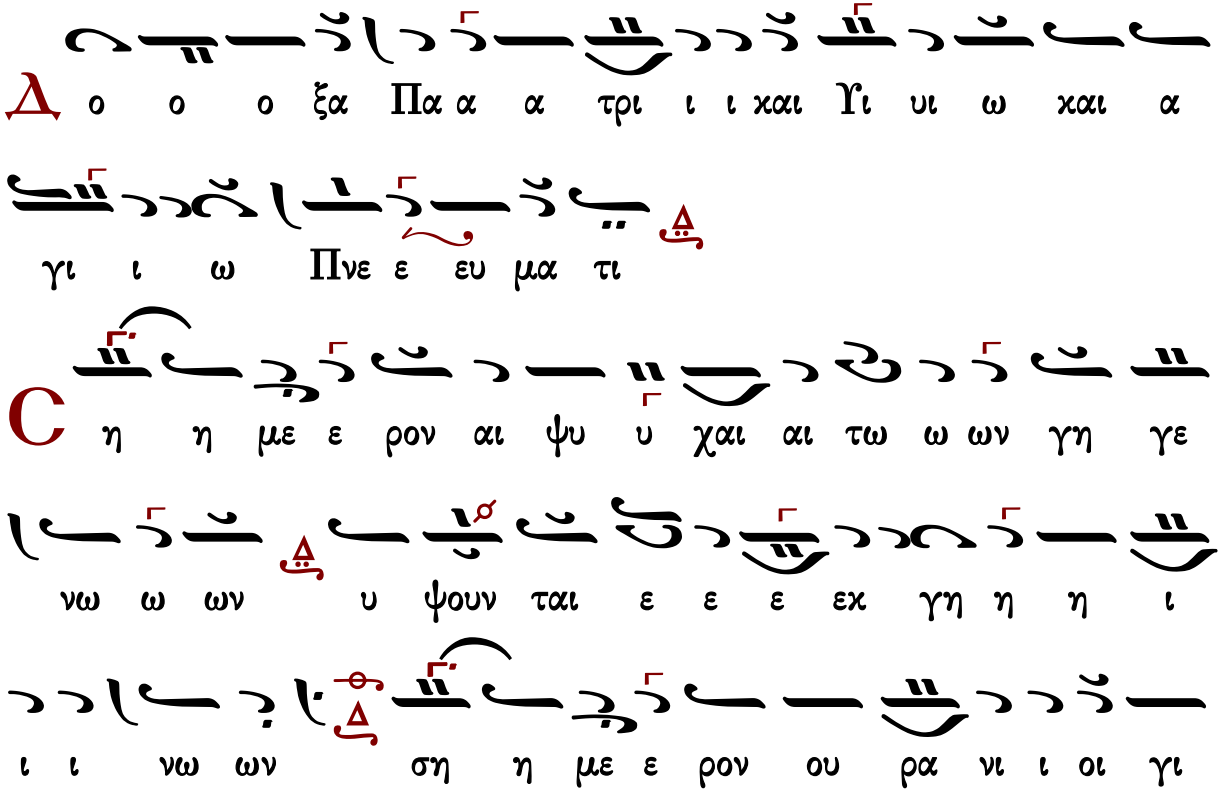

ι ι νο ο ον ται των α γι ω ω ων ε ε εν

τη η μνη η η μη αι γαρ πυ υ υ λαι των ου

ρα νω ων ε παι αι αι ρο ο ον ται και η μιν

τα του Δε σπο ο του ου ου γνω ρι ι ζο ο ον ται

οι λο ο γοι τους λο ο γους κη ρυ υ υτ του σι

και αι γλω ωσ σαι τα θα α αυ μα τα με ε ελ που

ου ου σιν η μει ει εις δε ε προς τον Σω τη

η η η η ρα α βο ω ω ω μεν δο ξα σοι Χρι

στω ω ω ω τω Θε ε ε ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω τοις γαρ πι ι ι στοι οι οις

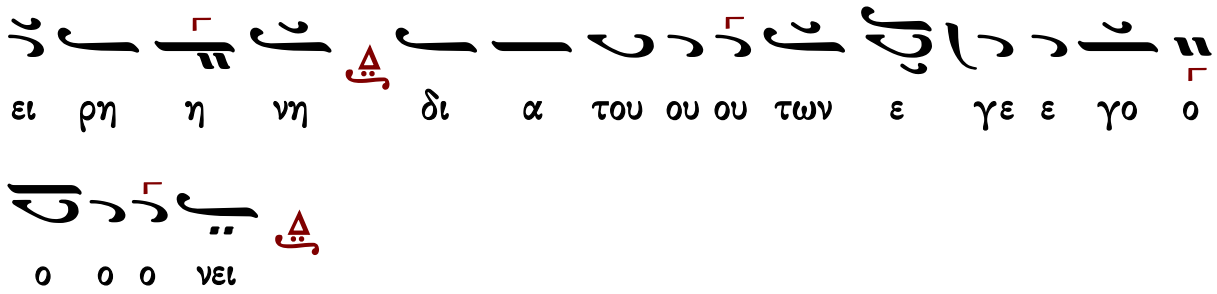

Ἀθανασίου Καραμάνη

Ἦχος Δι

Ἀθανασίου Καραμάνη
Νέα Μουσική Κυψέλη
τόμος γ' 1965 σ.121*

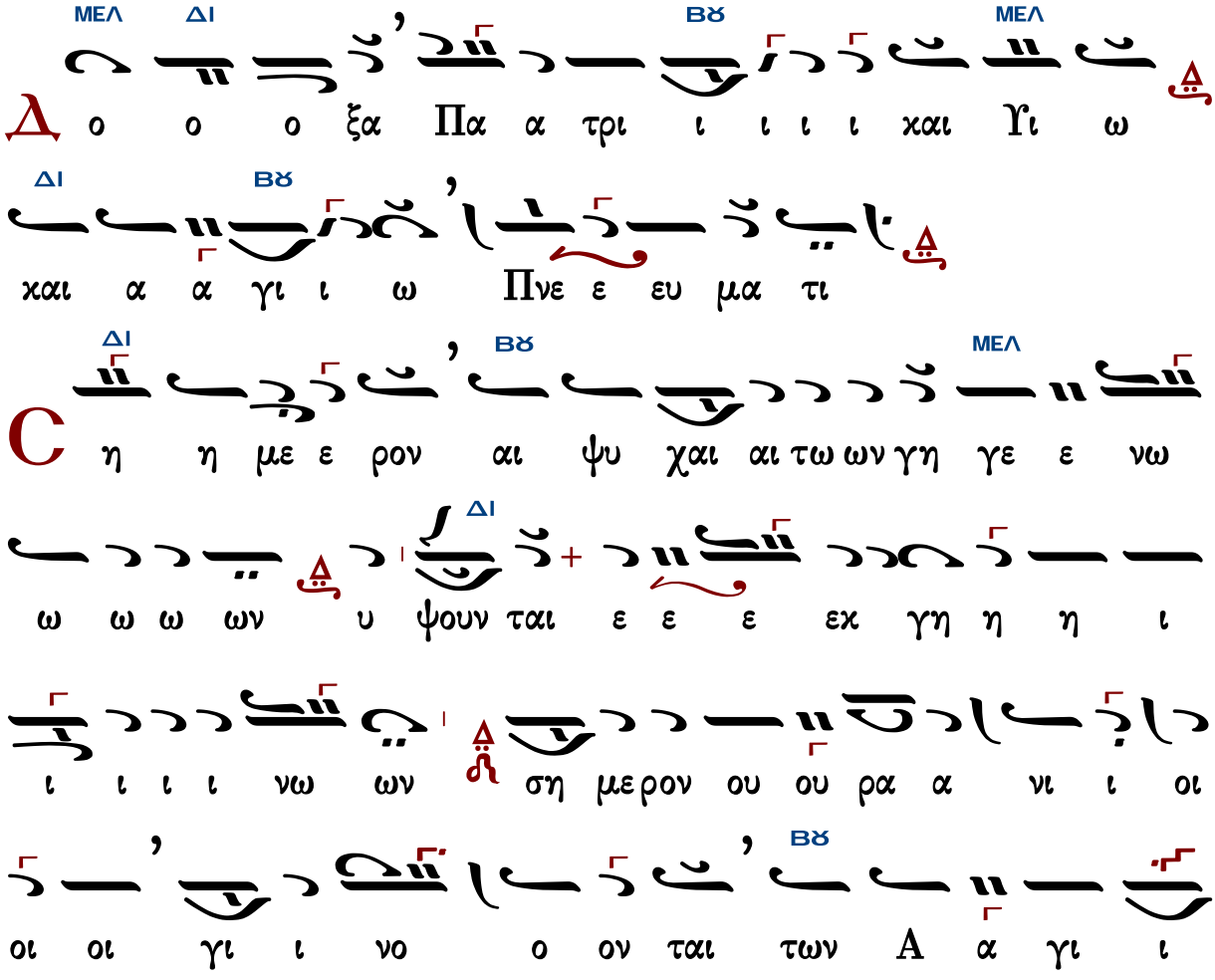

ΜΕΛ

ι ω ω ων ε ε ε ε εν τη η μνη η η μη αι

ΔΙ ΜΕΛ ΔΙ

γαρ πυ υ υ υ λαι των ου ρα α νω ων ε παι αι αι

αι αι ρο ο ο ο ιο ο ο ο ον ται χαι αι η

ΜΕΛ ΒΘ

η μι ιν τα του Δε ε σπο ο ο ο του γνω ω ρι ι

ΔΙ ΜΕΛ ΔΙ

ι ζο ο ο ον ται οι λο ο ο ο γοι οι του

ους λο γους κη ρυ υ υ υ υ του ου ου ου σι

χαι αι αι αι γλω ω ω ω ω σαι αι τα

ΒΘ

θα α α αυ μα τα με ε ε ε ε ελ που ου ου ου

ΔΙ ΝΗ ΜΕΛ ΔΙ

σιν η μει ει ει ει εις δε ε προς τον Σω

ΜΕΛ ΔΙ ΜΕΛ

τη η η ρα βο ω ω ω ω ω ω με εν Δο ξα σοι Χρι

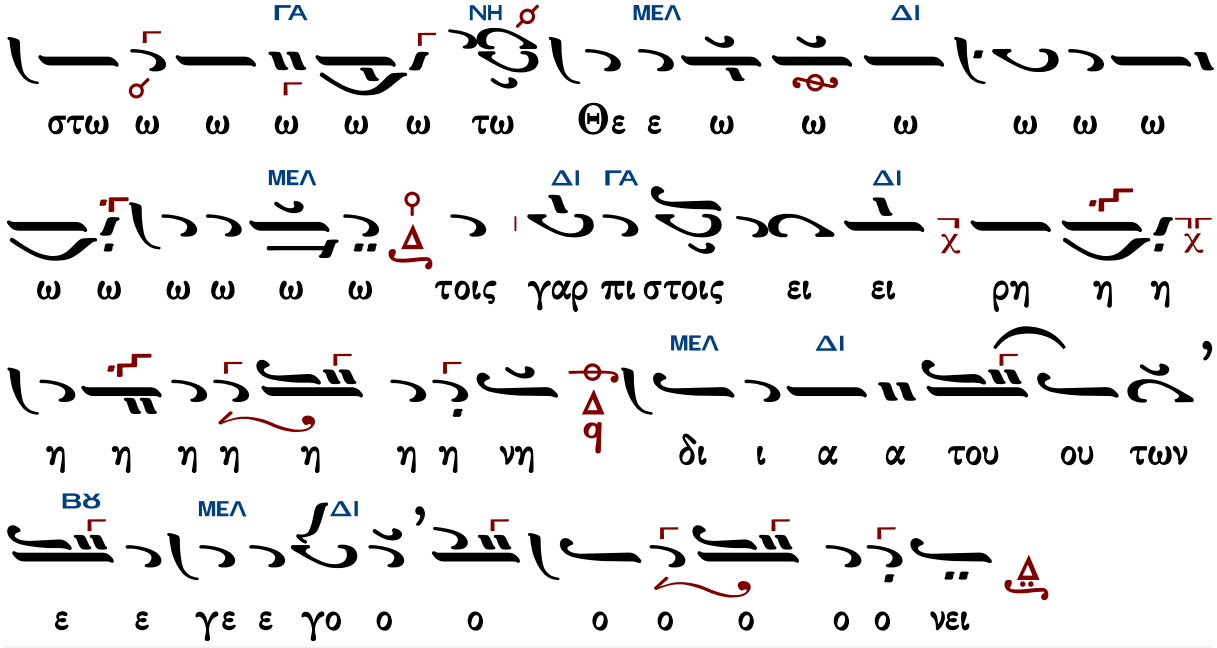

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοχίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2001 σ.427/425*

νι ρα ου ρον με η η η η ση ων νω

α των ται ον ο ο νο ι ι ι γι οι ι

γαρ αι μη η η μνη τη η εν ε ε ων ω ω γι

ο ο ρο αι αι αι ε πα λαι των ου ρα νω ων υ υ πυ

ρι γνω ου ου σπο του Δε τα μιν η και ται ον ο

γου λο γοι τους ο ο λο οι ται ε ε ε ζε ι

ω ω ω ω ω ω υ υ υ υτ του ου ου ου σι και αι γλω ους κη ρυ

ου που ελ ε με τα μα αυ α α θα τα αι σαι σω ω

ρα τη Σω τον προς ε δε εις ει μει η σιν ου ου

ω ω ω ω ω Χρι στω ω ω ω ξα σοι δο με εν βο

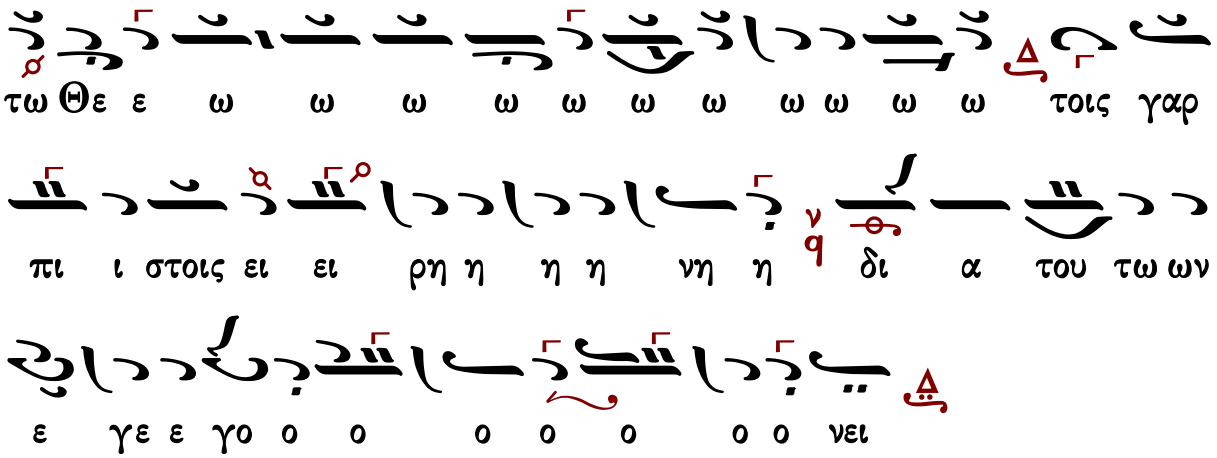

Καὶ νῦν...

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Θεοτοκίον

Ἦχος Δι

Μουσική Κυψέλη Β΄
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.126/482*

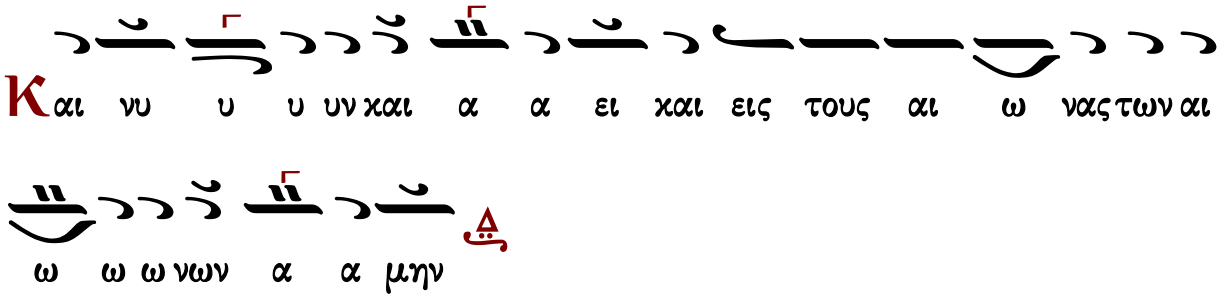

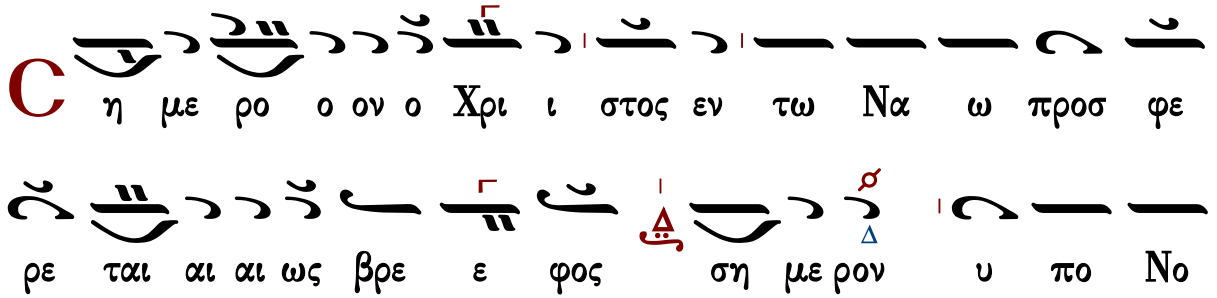

ους το ον No o o μον των Αγ γε ε ε λων αι αι στρα

τι ι αι τε θαμ βη ην ται αι εν αγ κα λαις

γη ραι αι αις κα τε χο ο με ε ε νον τον συν

ε χον τα πα α α αν τα θε ω ω ω με ε

ε ε ναι Συ με ε ων ευ λα βει ας πλη σθει ει

ει ει εις και αι χα α α ρας ε βο ο

ο ο ο ο ο ο α α α α νυν α πο λυ εις

με ε Σω ω ω τερ εκ της ε πι κη ρου ζω ω

ης προς τη ην α α α γη η η ρω λη η ξιν

ει δο ον γα αρ σε και αι ευ φρα α α αν θην

Θεοτοκίον

Ἦχος Δι

Παναγιώτου Γ.Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.495*

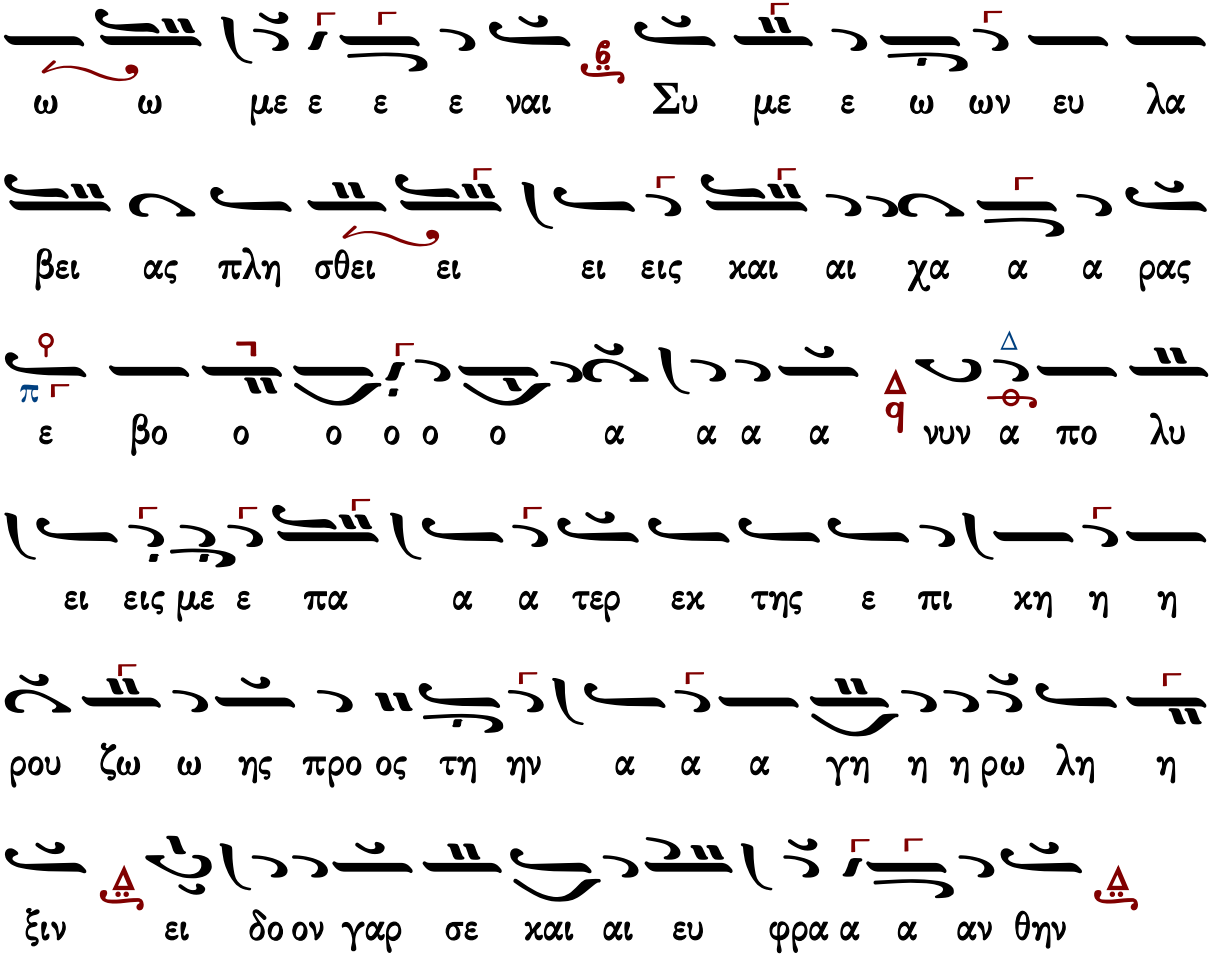

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Δοξολογία | Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Θεοτοχίον

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.62*

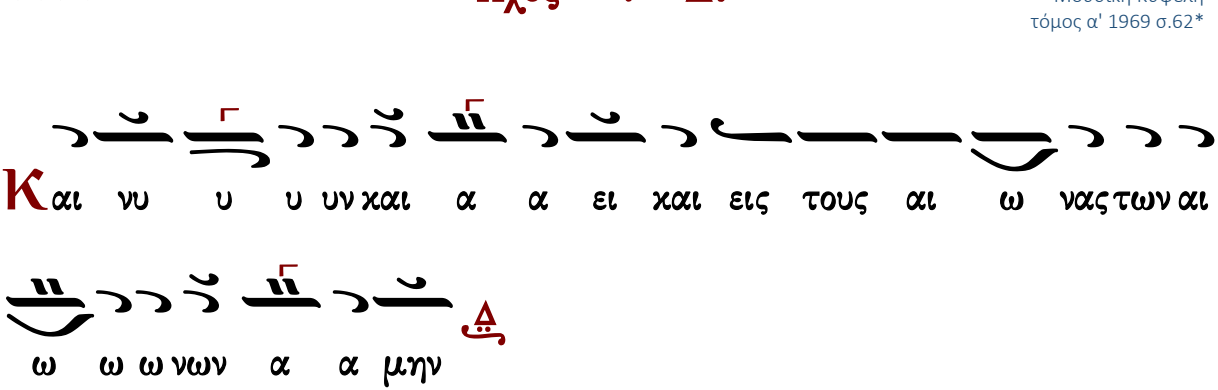

C

η η με ε ρο ο ον ο Χρι στος εν τω Να ω προσ

φε ρε ε ε ται αι αι ως βρε ε φος ση με ε ρον υ

πο νο ο μον γι ι ι νε ε ε ται ο Μω

σει δι ι ι δου ου ους το ον νο ο ο μον των αγ

γε ε ε λων αι στρα τι αι αι τε θα α αμ βη η

ην ται εν αγ κα λαις γη ραι αι αις κα α α τε χο

ο ο με ε ε νον τον συν ε χον τα πα αν τα

θε ω ω ω με ναι Συ με ων ευ λα βει ας

πλη σθεις και χα ρα α ας ε βο ο α νυν α πο

λυ εις με ε Σω ω ω τερ εκ της ε πι κη η ρου ζω

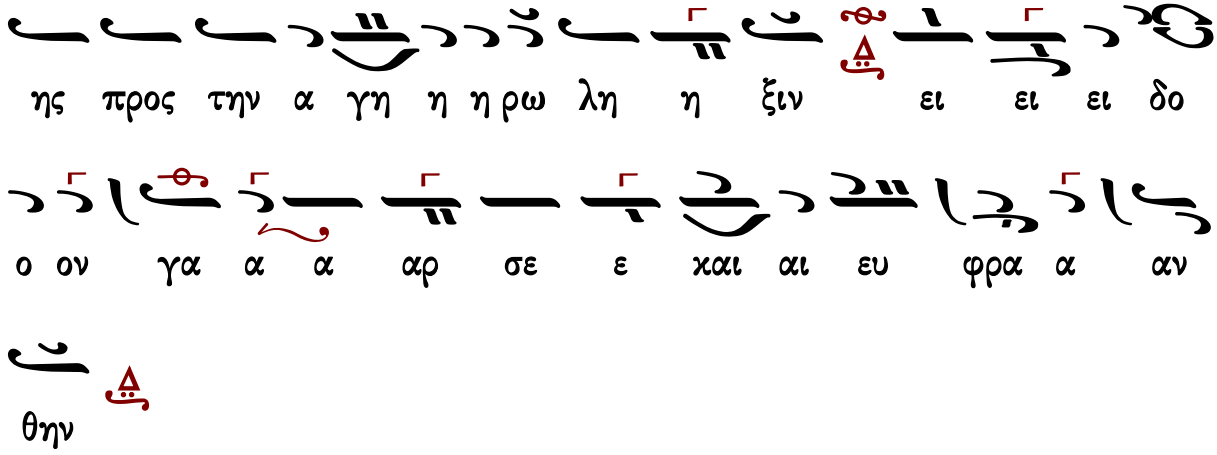

Ἀθανασίου Καραμάνη

Θεοτοχίον

Ἦχος Δι

Ἀθανασίου Καραμάνη
Νέα Μουσική Κυψέλη
τόμος γ' 1965 σ.122*

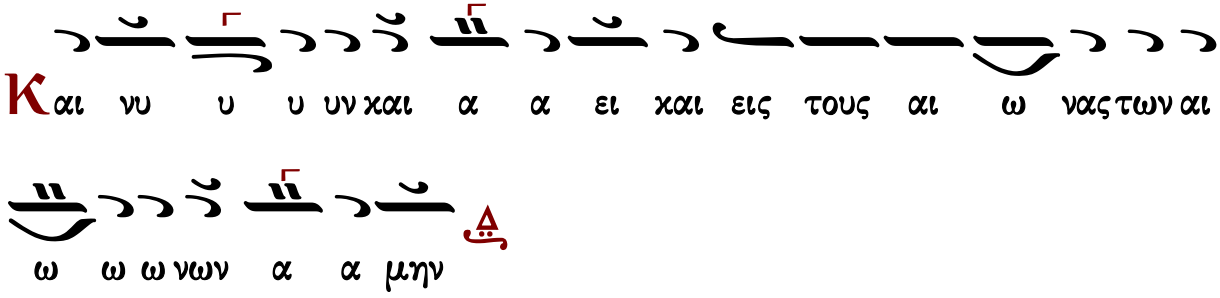

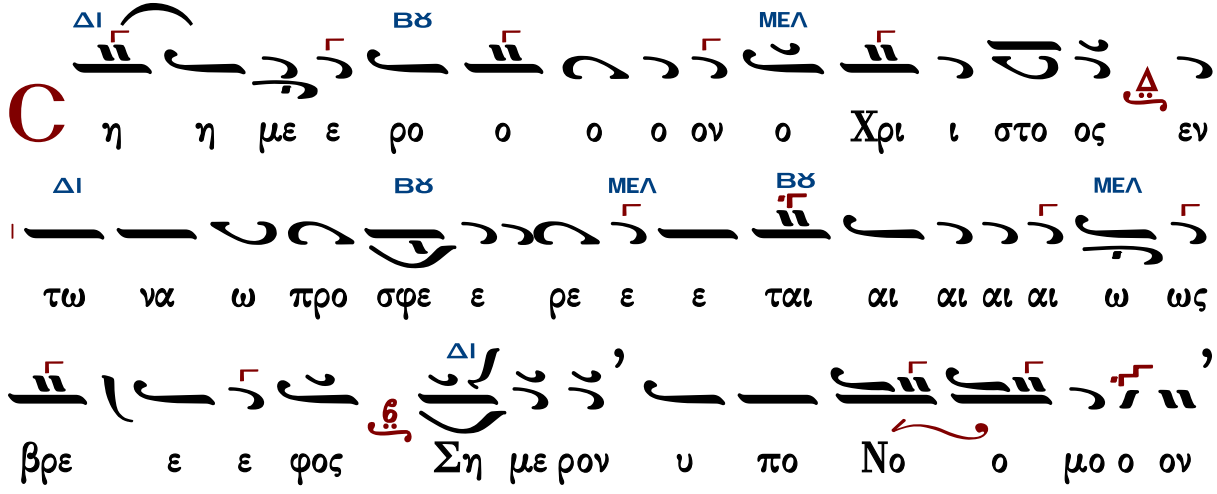

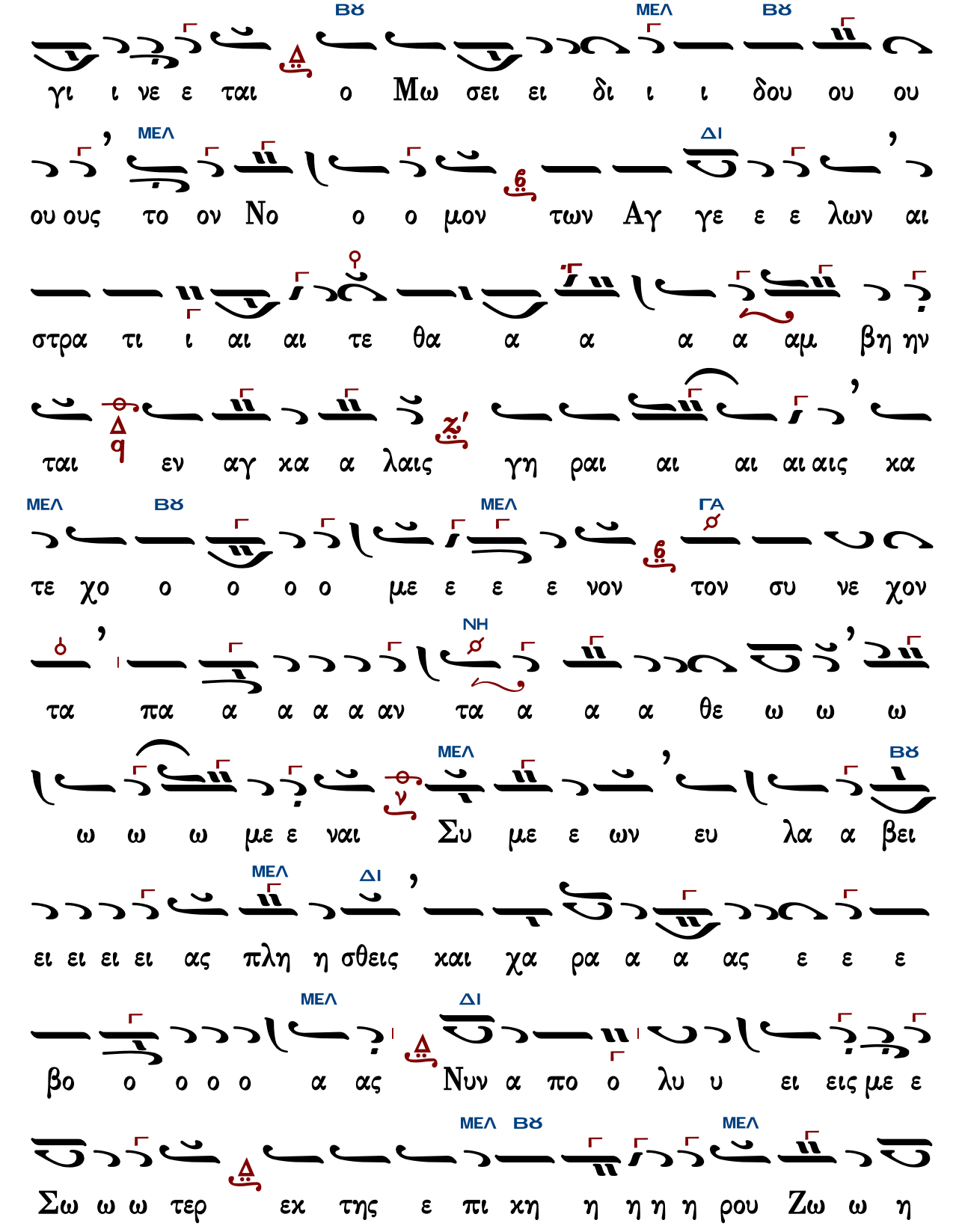
ΒΫ ΜΕΛ ΒΫ
γι ι νε ε ται ο Μω σει ει δι ι ι δου ου ου
ΜΕΛ ΔΙ
ου ους το ον Νο ο ο μον των Αγ γε ε ε λων αι
στρα τι ι αι αι τε θα α α α α αμ βη ην
ται εν αγ κα α λαις γη ραι αι αι αι αις κα
ΜΕΛ ΒΫ ΜΕΛ ΓΑ
τε χο ο ο ο ο με ε ε ε νον τον συ νε χον
ΝΗ
τα πα α α α α αν τα α α α θε ω ω ω
ΜΕΛ ΒΫ
ω ω ω με ε ναι Συ με ε ων ευ λα α βει
ΜΕΛ ΔΙ
ει ει ει ει ας πλη η σθεις και χα ρα α α ας ε ε ε
ΜΕΛ ΔΙ
βο ο ο ο ο α ας Νυν α πο ο λυ υ ει εις με ε
ΜΕΛ ΒΫ ΜΕΛ
Σω ω ω τερ εκ της ε πι κη η η η η ρου Ζω ω η

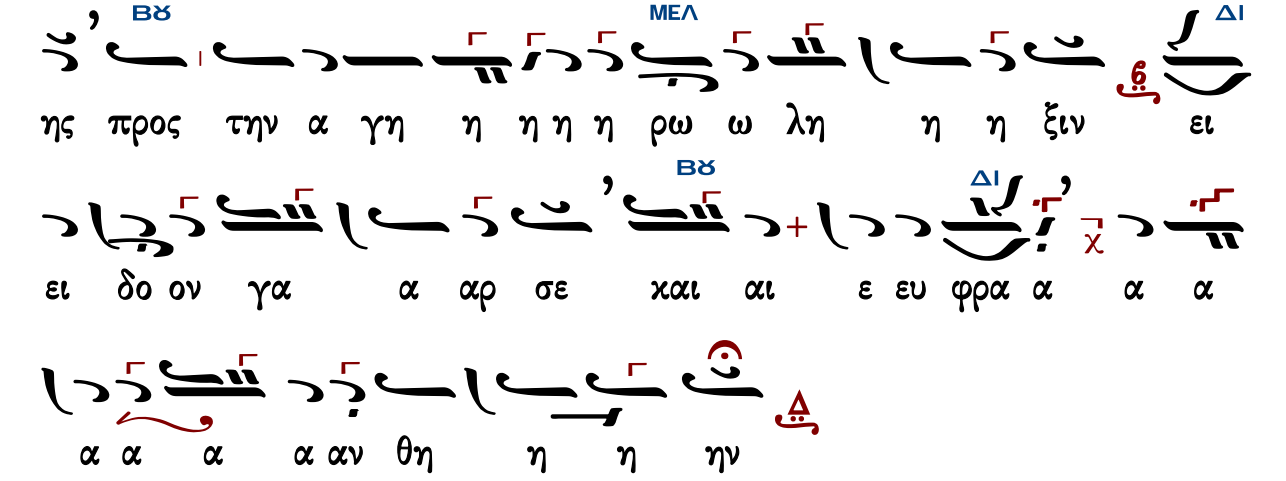

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Δοξολογία — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2001 σ.428/426*

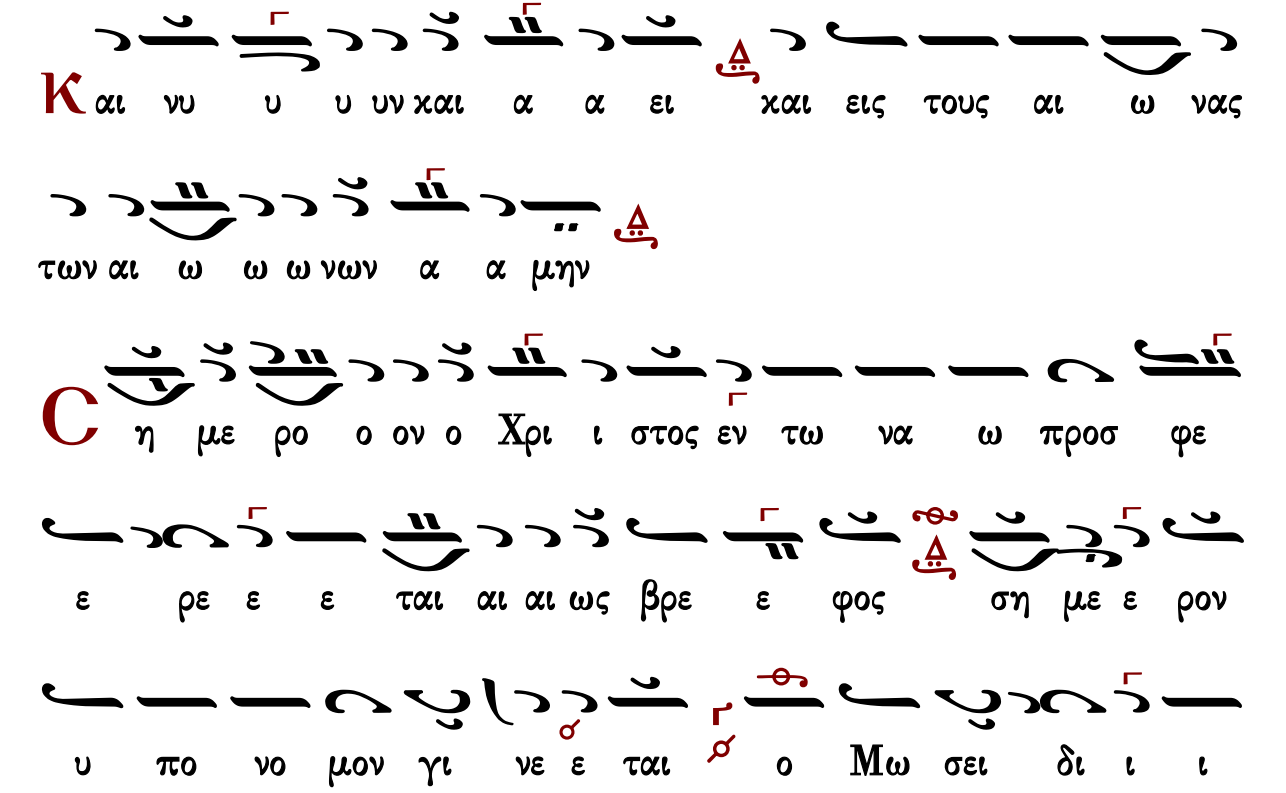

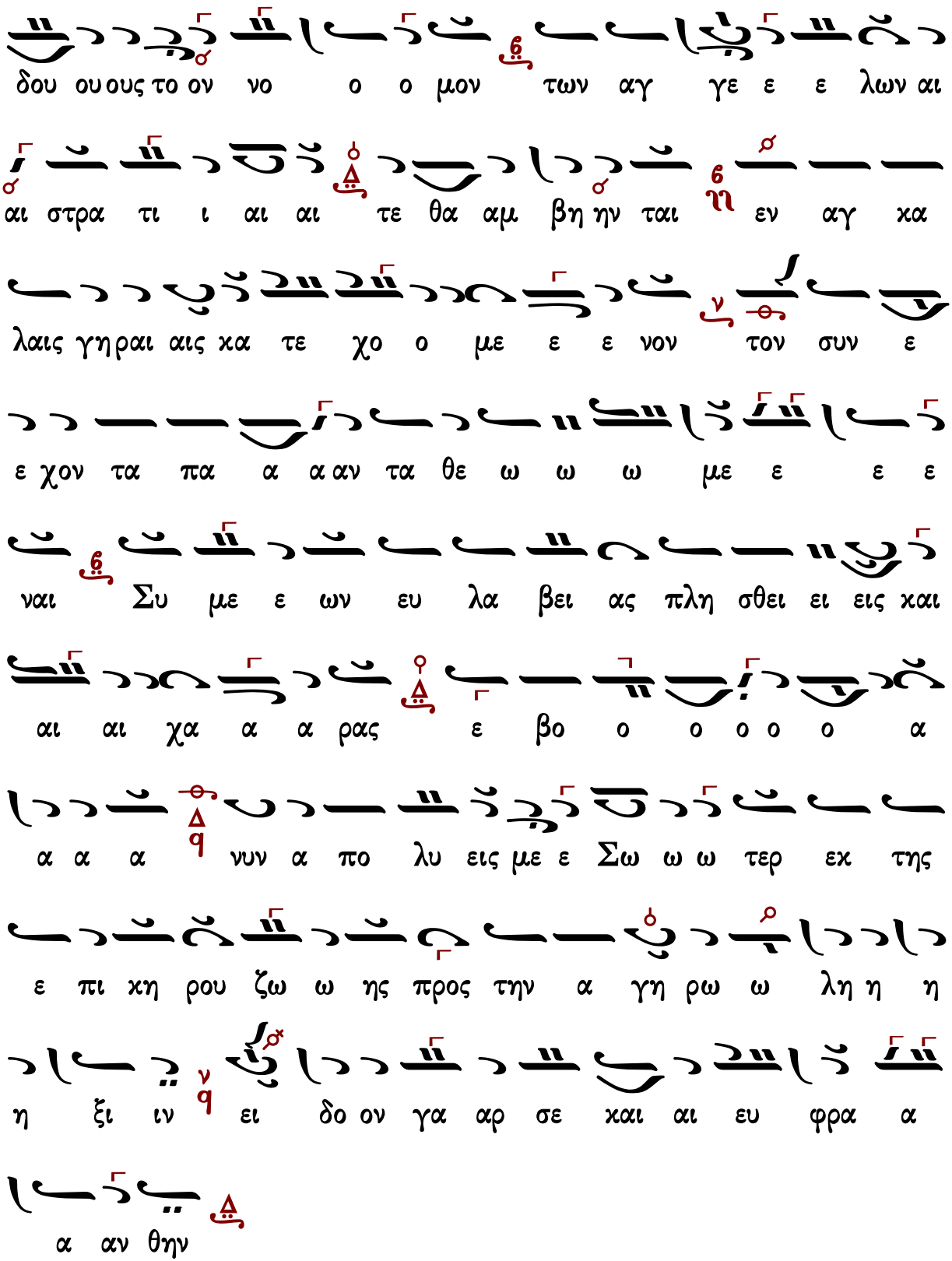
δου ου ους το ον νο ο ο μον των αγ γε ε ε λων αι
αι στρα τι ι αι αι τε θα αμ βη ην ται εν αγ κα
λαις γη ραι αις κα τε χο ο με ε ε νον τον συν ε
ε χον τα πα α α αν τα θε ω ω ω με ε ε ε
ναι Συ με ε ων ευ λα βει ας πλη σθει ει εις και
αι αι χα α α ρας ε βο ο ο ο ο ο α
α α α νυν α πο λυ εις με ε Σω ω ω τερ εκ της
ε πι κη ρου ζω ω ης προς την α γη ρω ω λη η η
η ξι ιν ει δο ον γα αρ σε και αι ευ φρα α
α αν θην

Δοξολογίες

Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου (1730-1777)

σύντομος

Ἦχος ⲡⲓ Πα

Πανδέκτη
Ὄρθρος 1851 σ.578*

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ ψι

στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη νη εν ανθρω ποις ευ

δο κι α π

Υ μνου μεν σε ευ λο γου μεν σε ε προσ κυ νου μεν σε

δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι α την

μεγα λην σου δο ξαν π

Κ υ ρι ε βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε ε Πα τερ

παν τοκρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μονογε νες Ι η σου

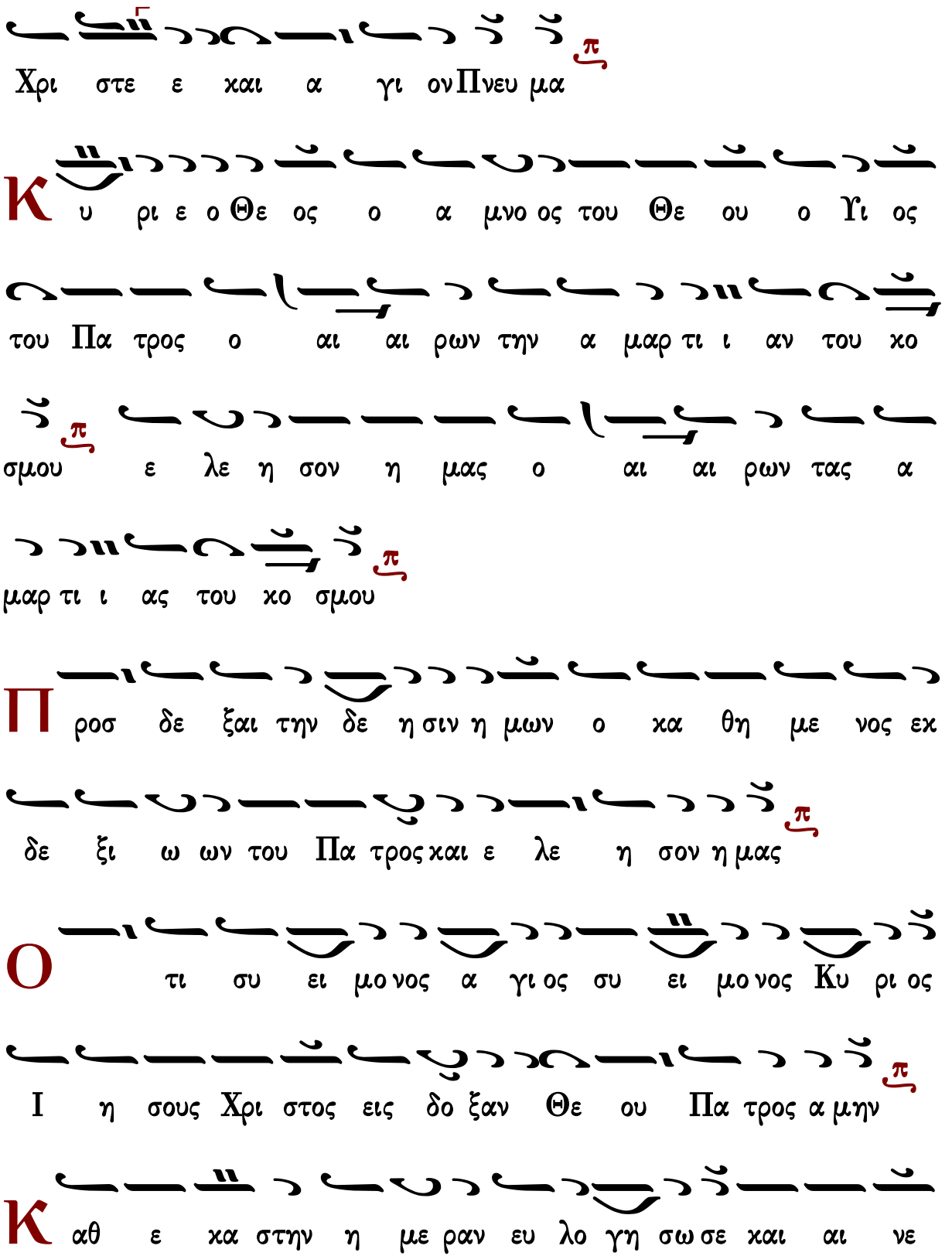
Χρι στε ε και α γι ον Πνευ μα
Κυ ρι ε ο Θε ος ο α μνο ος του Θε ου ο Υι ος
του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν του κο
σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α
μαρ τι ι ας του κο σμου
Π ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος εκ
δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας
Ο τι συ ει μο νος α γι ος συ ει μο νος Κυ ρι ος
Ι η σους Χρι στος εις δο ξαν Θε ου Πα τρος α μην
Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι νε

σω το Ο νο μα σου εις τον αι ω να χαι εις τον αι

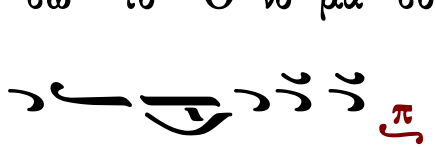

ω να του αι ω νος

Κ

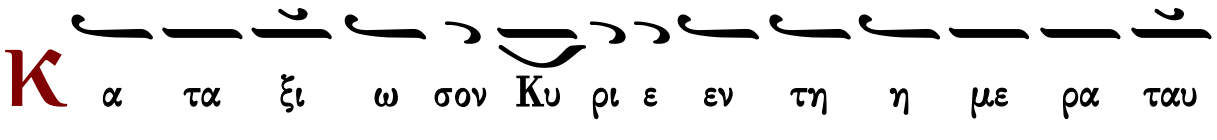

α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα ταυ

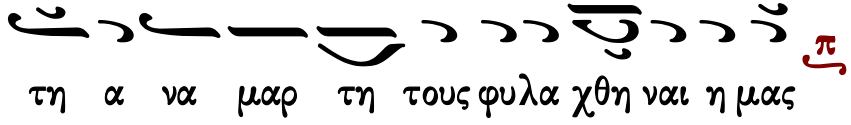

τη α να μαρ τη τους φυλα χθη ναι η μας

Θ

υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε ρων

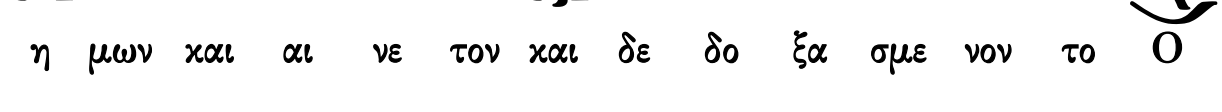

η μων χαι αι νε τον χαι δε δο ξα σμε νον το Ο

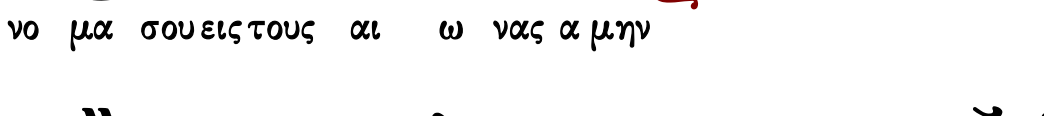

νο μα σου εις τους αι ω νας α μην

Γ

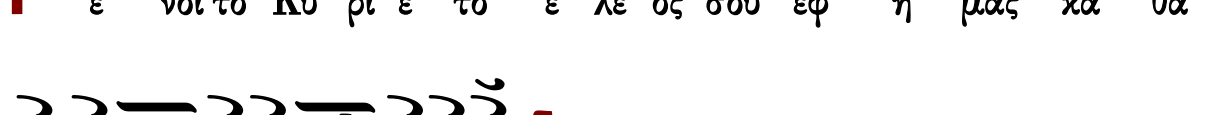

ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα θα

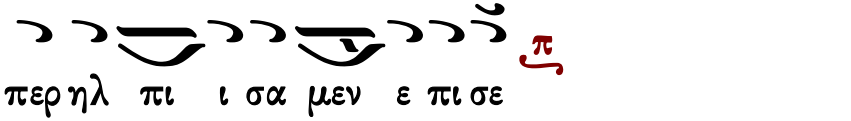

περ ηλ πι ι σα μεν ε πι σε

Θ

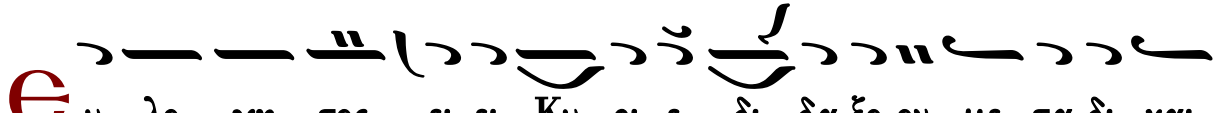

υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα δι χαι

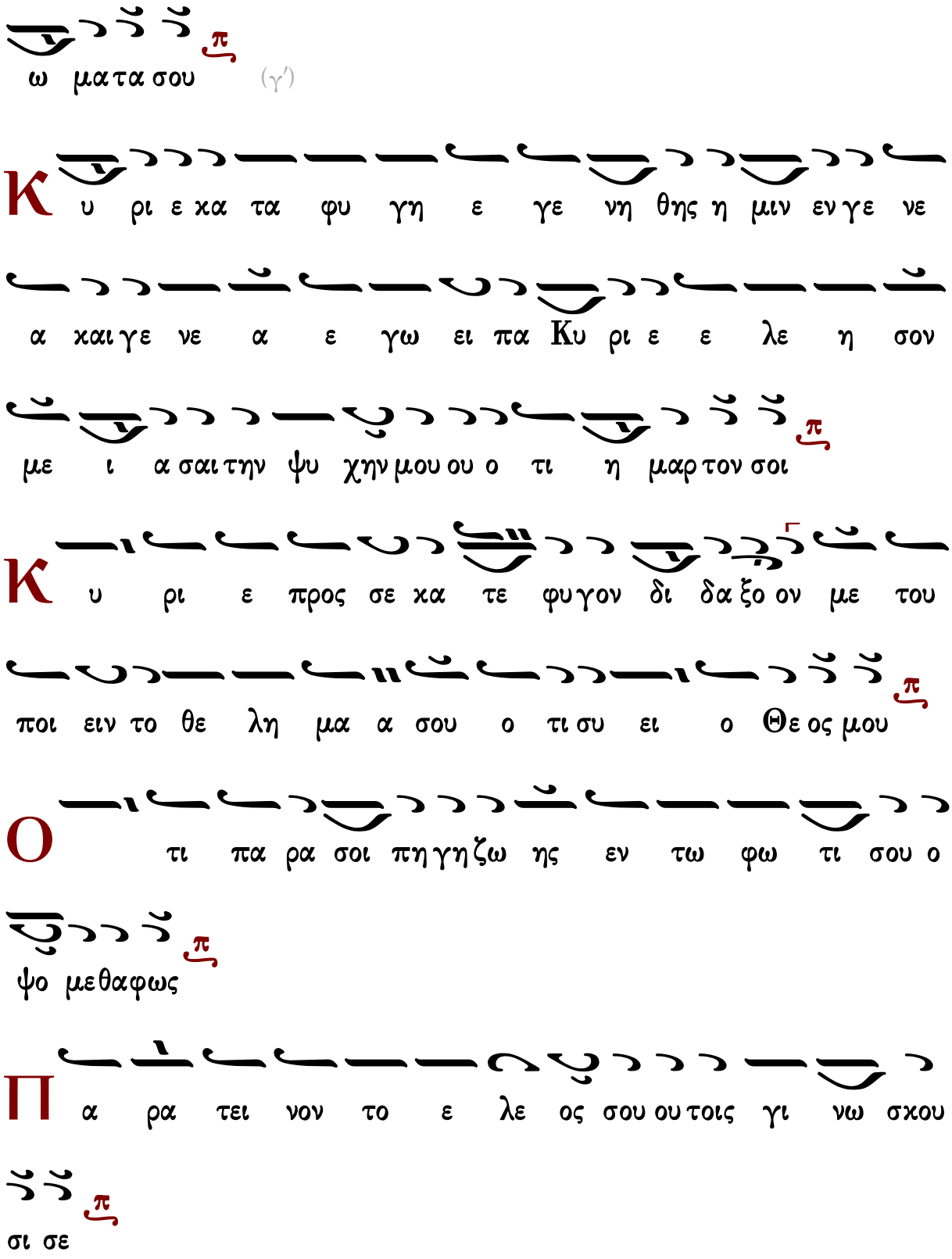
ω μα τα σου (γ′)
Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν γε νε
α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η σον
με ι α σαι την ψυ χην μου ου ο τι η μαρ τον σοι
Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με του
ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ος μου
Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο
ψο με θα φως
Π α ρα τει νον το ε λε ος σου ου τοις γι νω σκου
σι σε

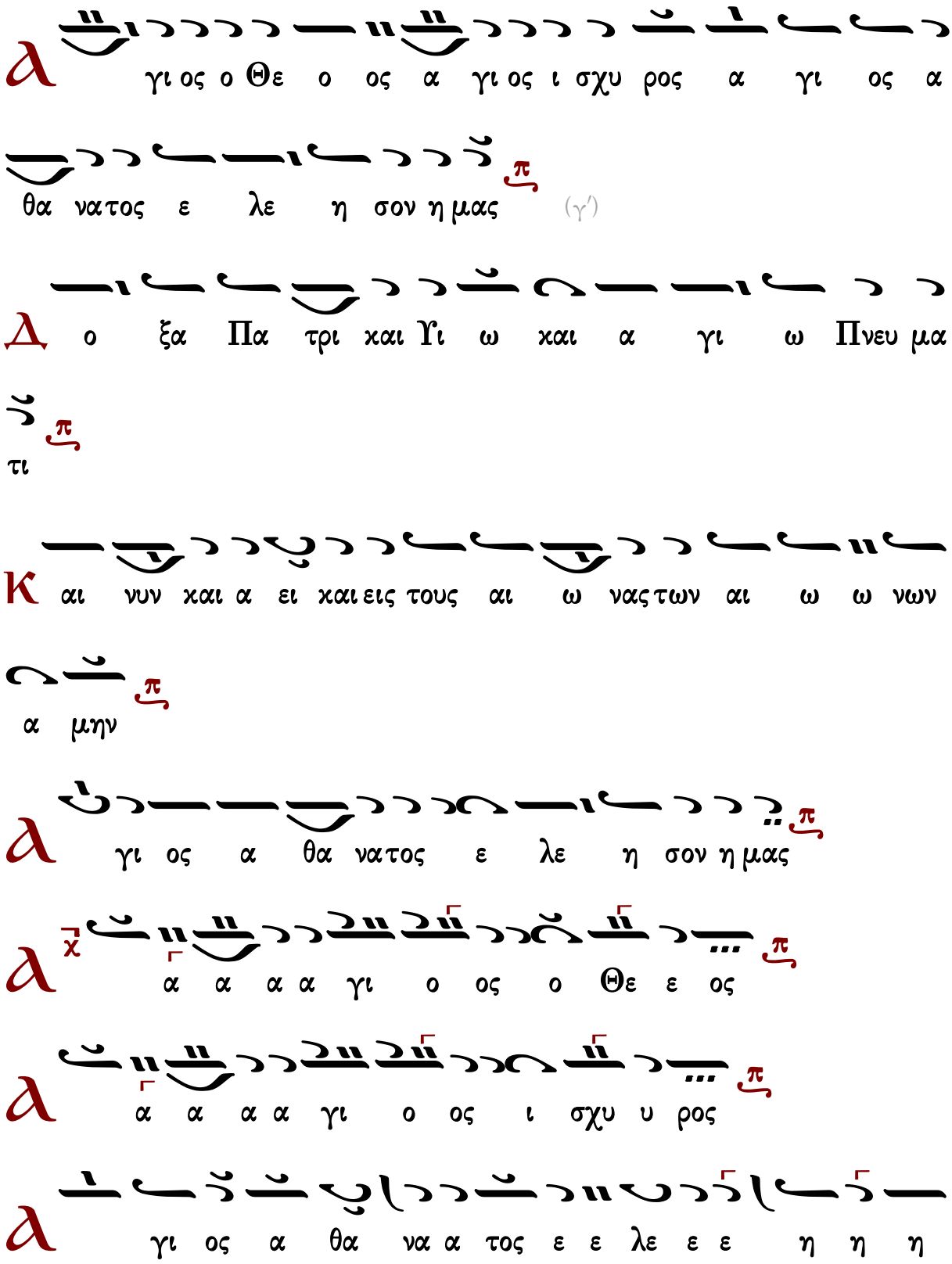
γι ος ο Θε ο ος α γι ος ι σχυ ρος α γι ος α
θα νατος ε λε η σον η μας (γ′)
ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι
αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω ω νων
α μην
γι ος α θα νατος ε λε η σον η μας
α α α α γι ο ος ο Θε ε ος
α α α α γι ο ος ι σχυ υ ρος
γι ος α θα να α τος ε ε λε ε ε η η η

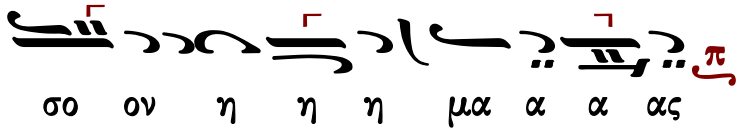

Ἰωάννου Καββάδα (†1899)

σύντομος

Ἦχος Δι

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
1909 σ.222*

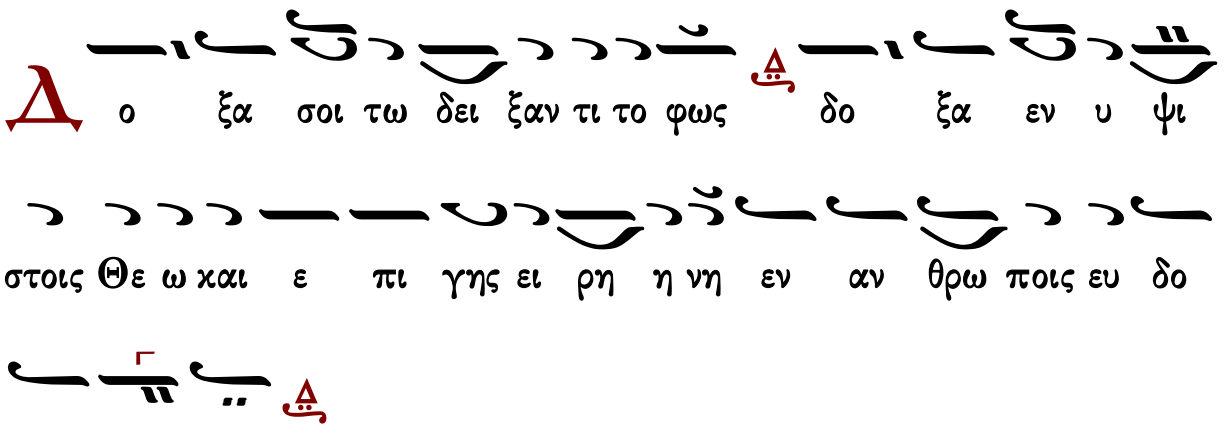

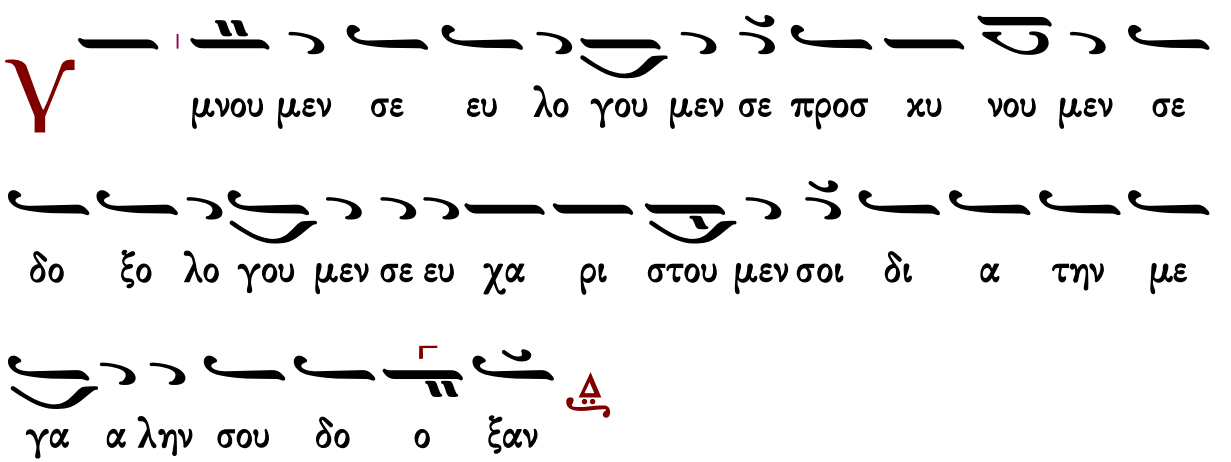

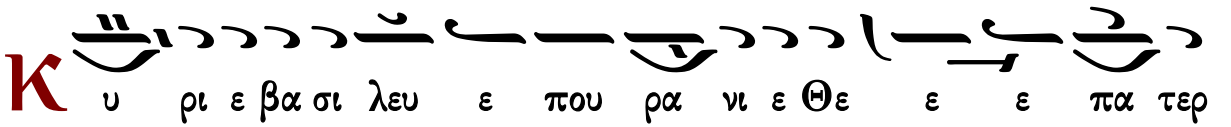

παν το χρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι

η σου Χρι στε και α α γι ον Πνε ευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο Υι

ος του Πα τρος ο αι ρων την α μαρ τι αν του κο

ο ο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας

α μαρ τι ας του κο ο σμου

Π ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος

εκ δε ξι ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει ει μο νος Κυ ρι ος

Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α

μην

Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι

νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω να

και εις τον αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ τη

α να μαρ τη τους φυ λα χθη η ναι η μας

Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε

ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον το ο

νο μα α σου εις τους αι ω ω νας α μην

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα θα

περ ηλ πι σα μεν ε πι σε

Θ υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα δι και

ω μα τα α σου (γ′)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν γε νε

α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ το ον

σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξον με του ποι

ειν το θε λημα α σου ο τι συ ει ο Θε ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι ι σου

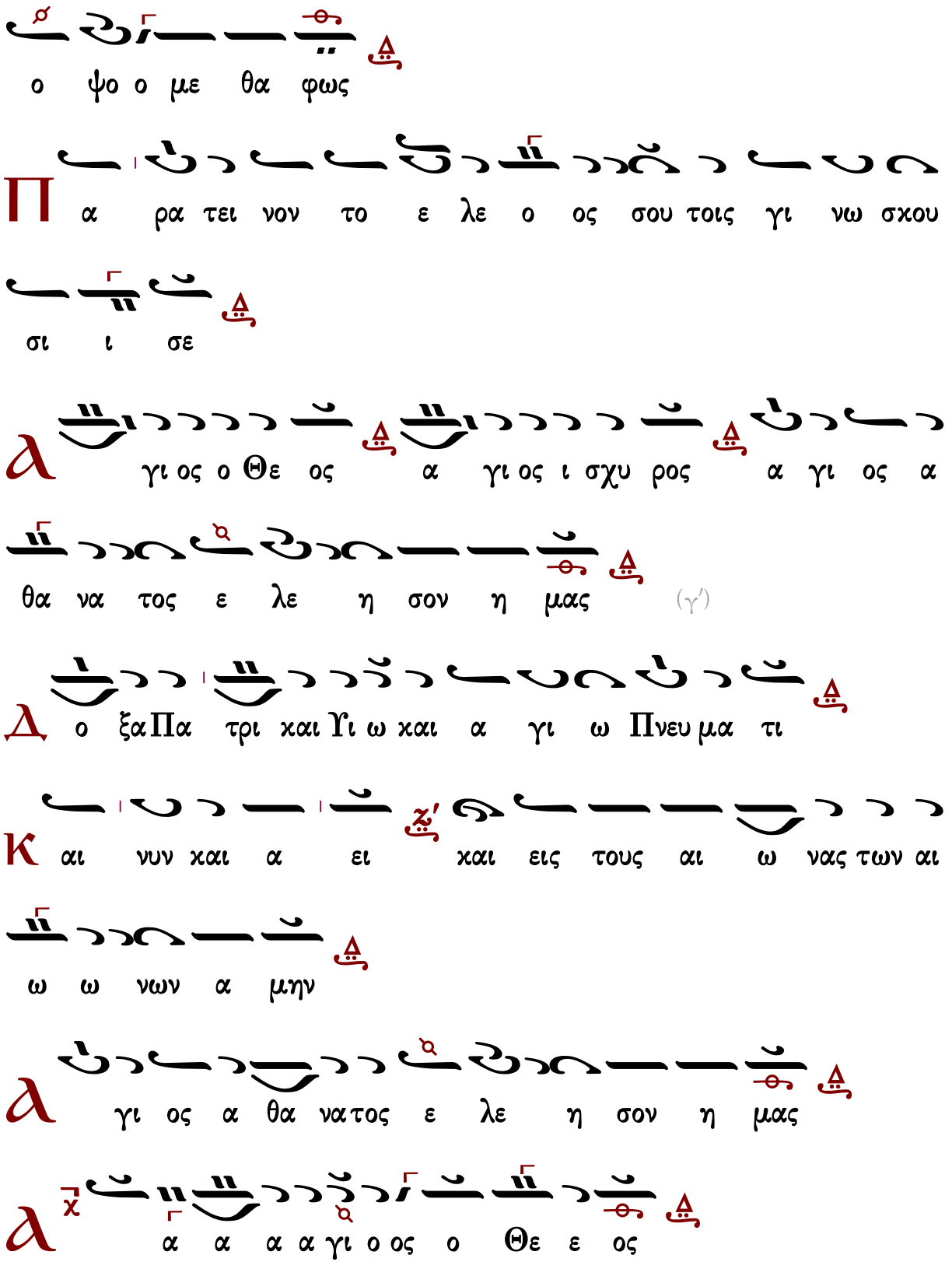
ο ψο ο με θα φως
Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σου τοις γι νω σκου
σι ι σε
α γι ος ο Θε ος α γι ος ι σχυ ρος α γι ος α
θα να τος ε λε η σον η μας (γ′)
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω ω νων α μην
α γι ος α θα νατος ε λε η σον η μας
α α α α γι ο ος ο Θε ε ος

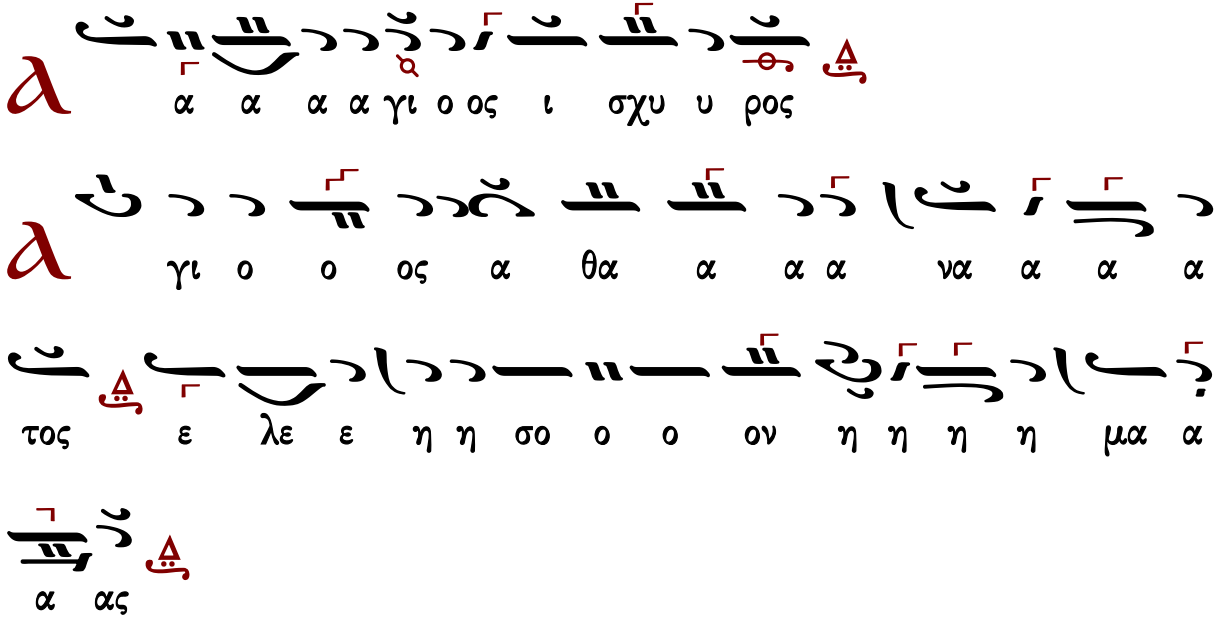

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπολυτίκιον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου (†1831)

σύντομος

Ἦχος Πα

Πανδέκτη, Ὄρθρος
1851 σ.616*

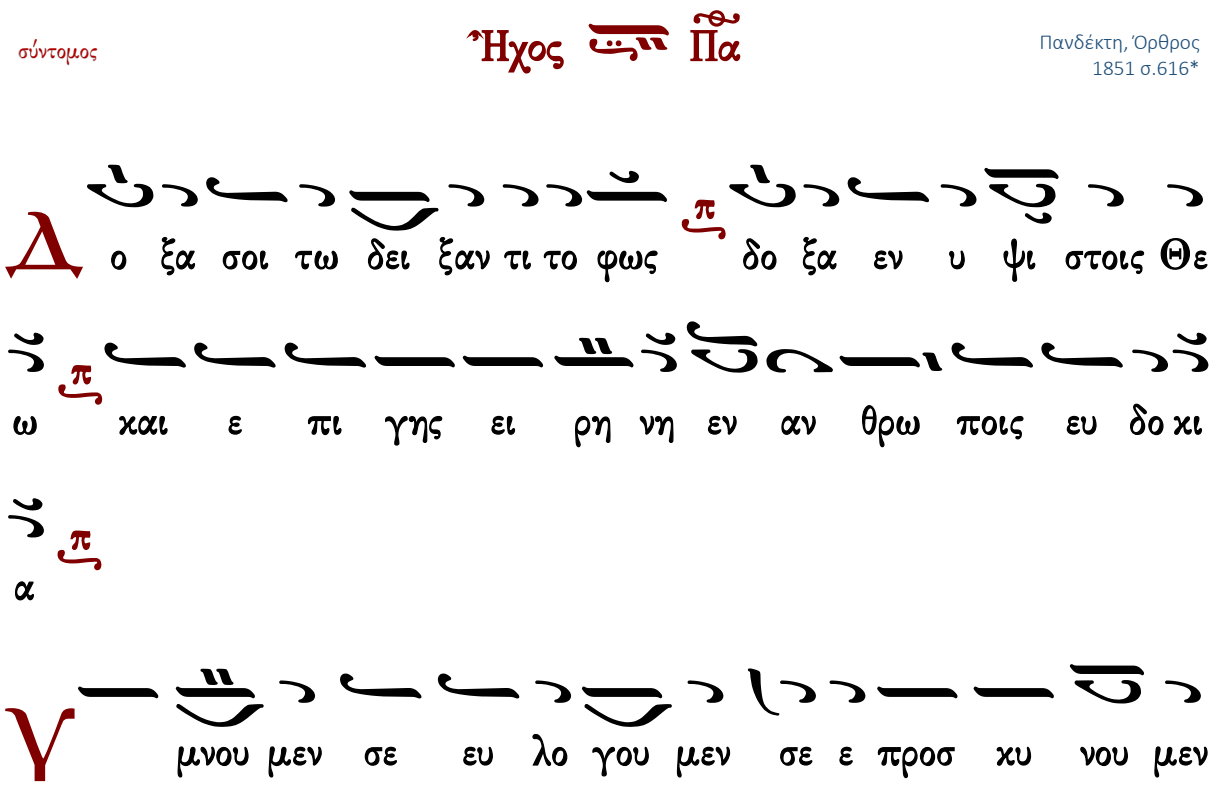

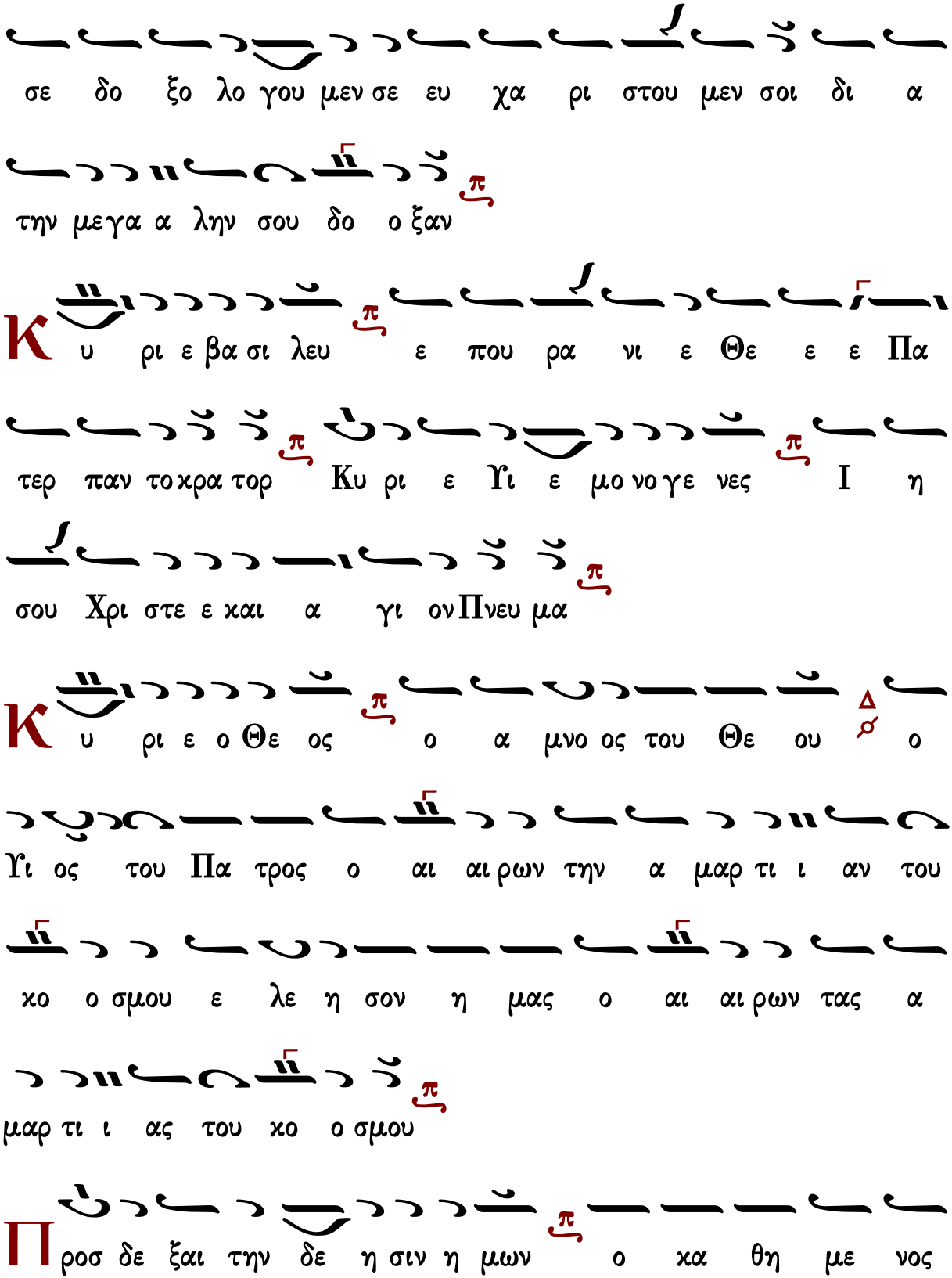
σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι α
την μεγα α λην σου δο ο ξαν
Κυ ρι ε βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε ε Πα
τερ παν τοκρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι η
σου Χρι στε ε και α γι ον Πνευ μα
Κυ ρι ε ο Θε ος ο α μνο ος του Θε ου ο
Υι ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν του
κο ο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α
μαρ τι ι ας του κο ο σμου
Προσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος

εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η

μας

Ο τι συ ει μο νος α γι ος συ ει μο νος Κυ ρι ος Ι

η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α μην

Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι

νε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω να και εις

τον αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ

τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη η ναι η μας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε ε ρων

η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε νον το

ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μην

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα

θα περ ηλ πι σα α μεν ε πι σε

Θ υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα δι

και ω μα τα σου (γ′)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν γε νε

α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σον με ι α σαι την ψη χη ην μου ου ο τι η

μαρ τον σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξον με του ποι

ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ο ος

μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο

ψω με θα φως

Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι νω

σκου σι σε ε Α γι ος ο Θε ο ος α γι ος ι σχυ ρος α γι

ος α θα να τος ε λε η σον η μας (γ′)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

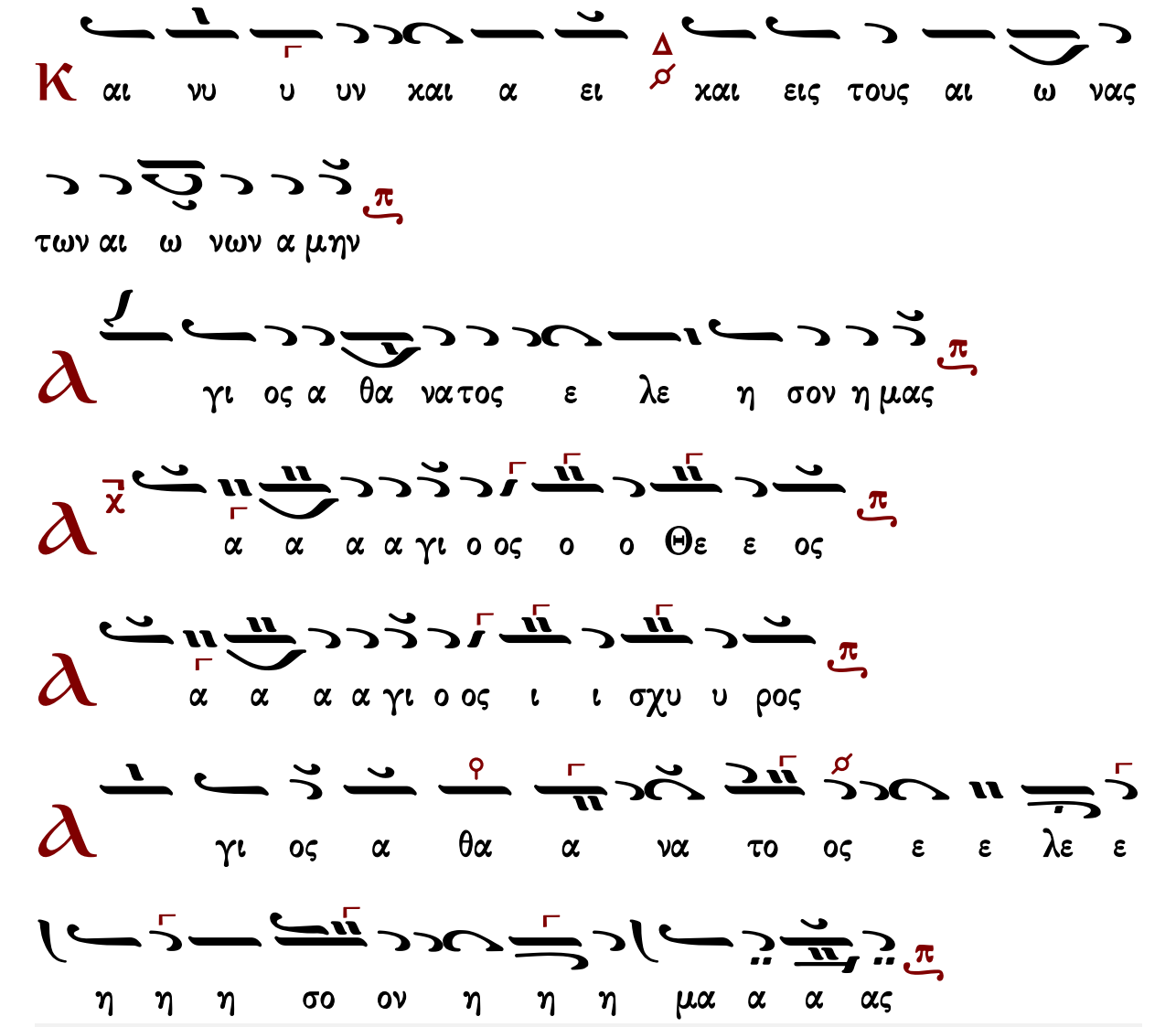

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπολυτίκιον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Μιχαὴλ Χατζηαθανασίου (1880-1948)

Εἱρμολογικὴ

Ἦχος Δι

Μιχαήλ Χατζηαθανασίου
Μουσική Ζωοδόχος Πηγή
1975 σ.42*

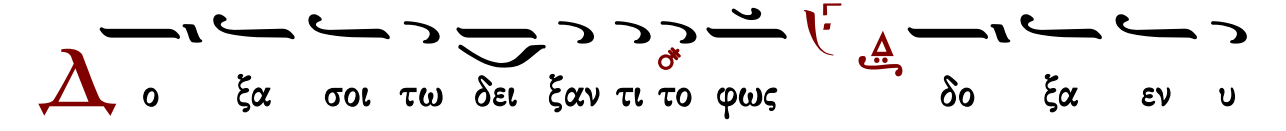

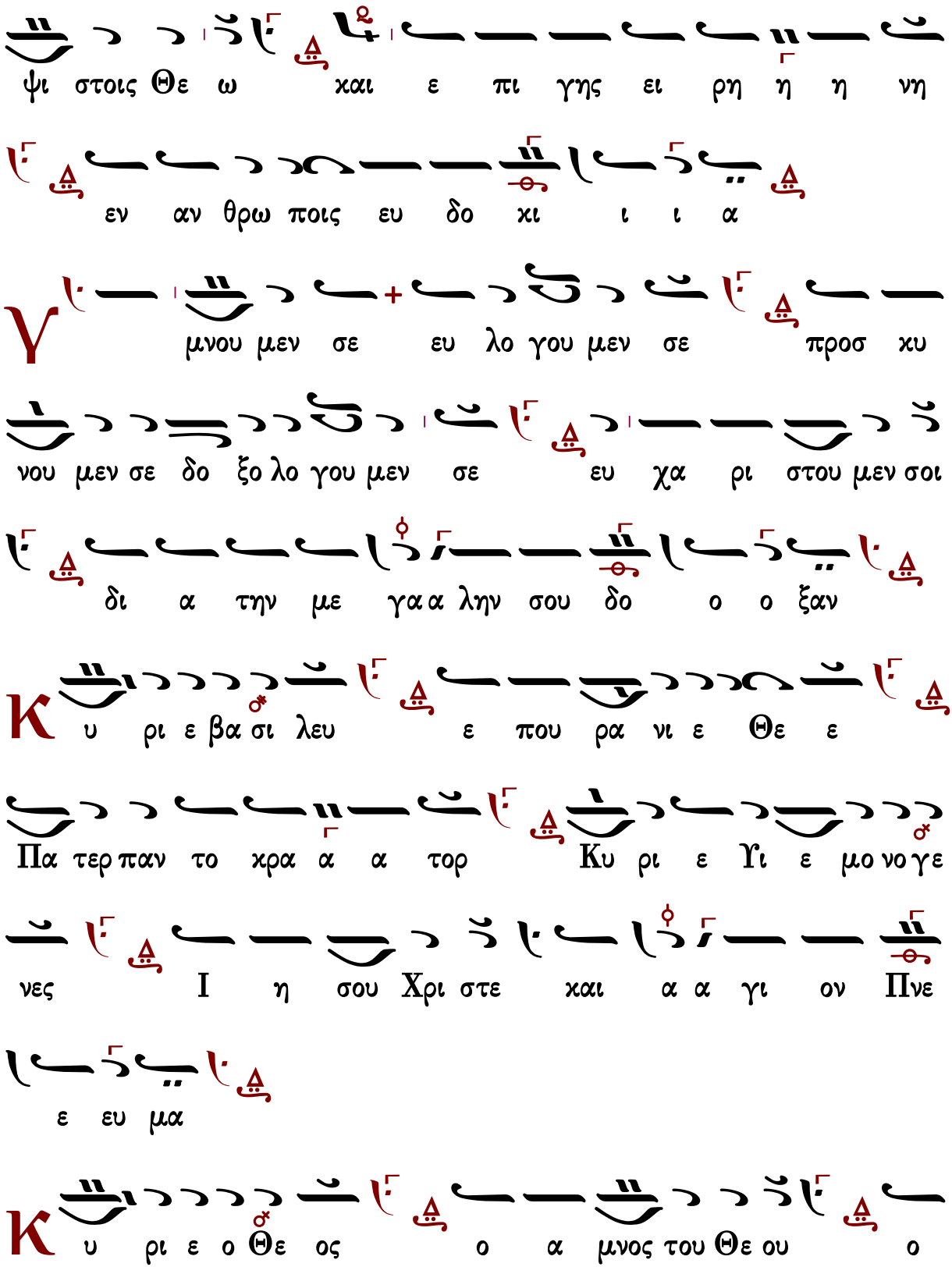
ψι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η η νη
εν αν θρω ποις ευ δο κι ι ι α
Υ
μνου μεν σε ευ λο γου μεν σε προσ κυ
νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι
δι α την με γα α λην σου δο ο ο ξαν
Κ
υ ρι ε βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε
Πα τερ παν το κρα α α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε
νες Ι η σου Χρι στε και α α γι ον Πνε
ε ευ μα
Κ
υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο

Υι ο ος του Πα τρος ο αι αι αι ρων την α μαρ τι

ι αν του χο ο ο σμου ε λε η σον η μας ο

αι αι αι ρων τας α μαρ τι ι ας του χο ο ο σμου

Π ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος εκ

δε ξι ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει μο νος α γι ος συ ει ει μο νος Κυ ρι

ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ο ξαν Θε

ου πα τρος α μην

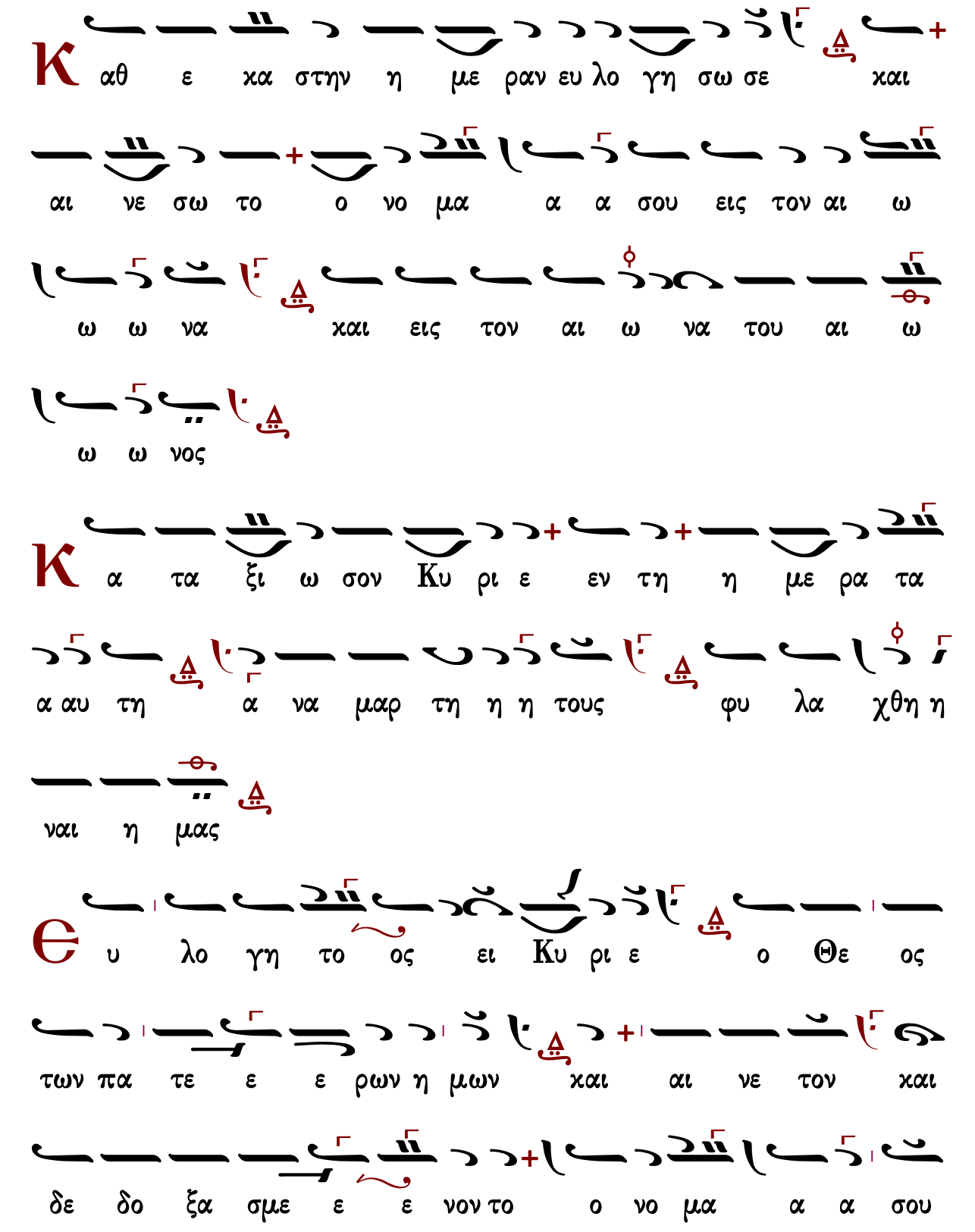
Κ αθ ε χα στην η με ραν ευ λο γη σω σε χαι
αι νε σω το ο νο μα α α σου εις τον αι ω
ω ω να χαι εις τον αι ω να του αι ω
ω ω νος
Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα
α αυ τη α να μαρ τη η η τους φυ λα χθη η
ναι η μας
Θ υ λο γη το ος ει Κυ ρι ε ο Θε ος
των πα τε ε ε ρων η μων χαι αι νε τον χαι
δε δο ξα σμε ε ε νον το ο νο μα α α σου

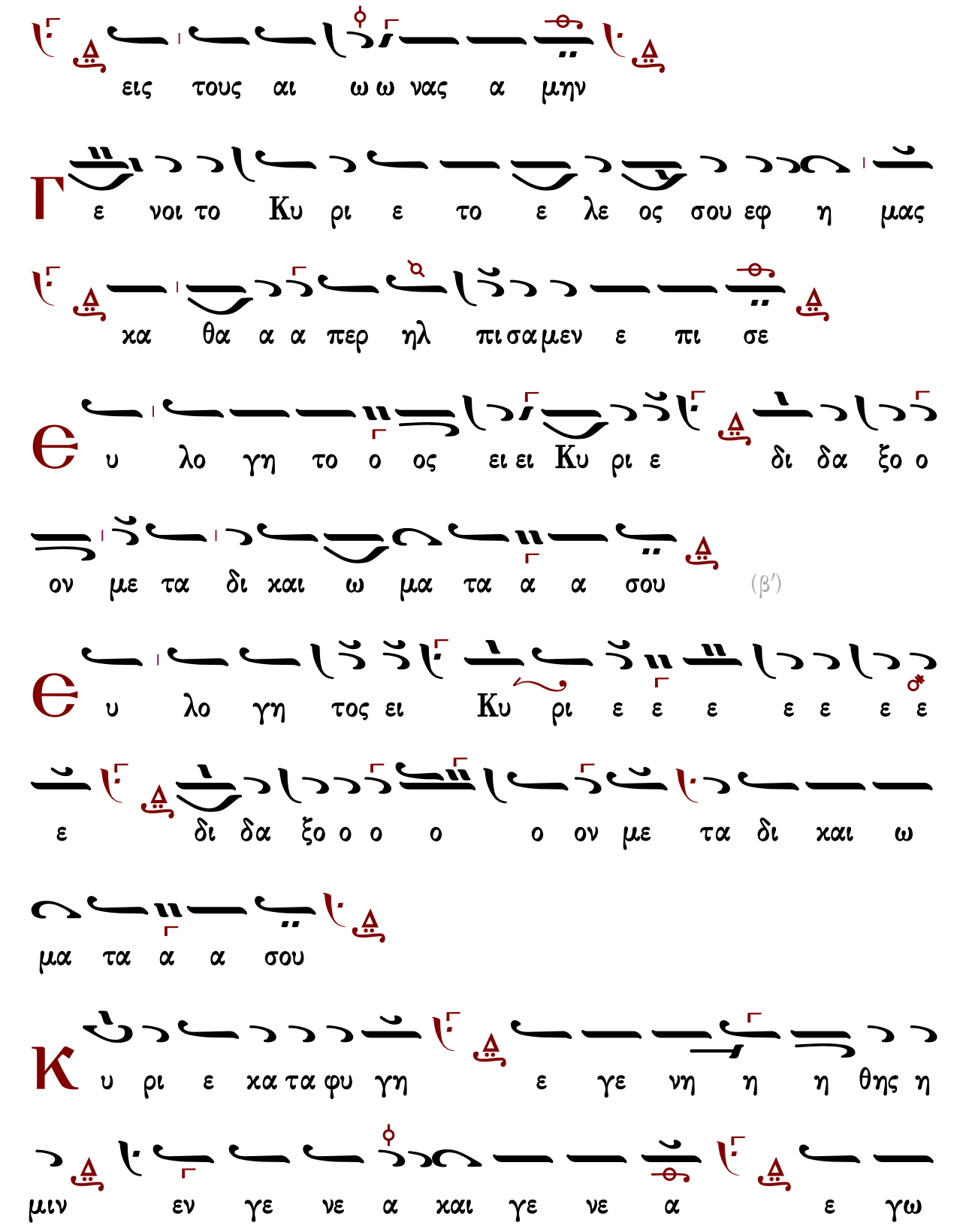
εις τους αι ω ω νας α μην
Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας
κα θα α α περ ηλ πι σα μεν ε πι σε
Є υ λο γη το ο ος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο
ον με τα δι και ω μα τα α α σου (β′)
Є υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε ε ε ε ε ε
ε δι δα ξο ο ο ο ο ον με τα δι και ω
μα τα α α σου
Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η η θης η
μιν εν γε νε α και γε νε α ε γω

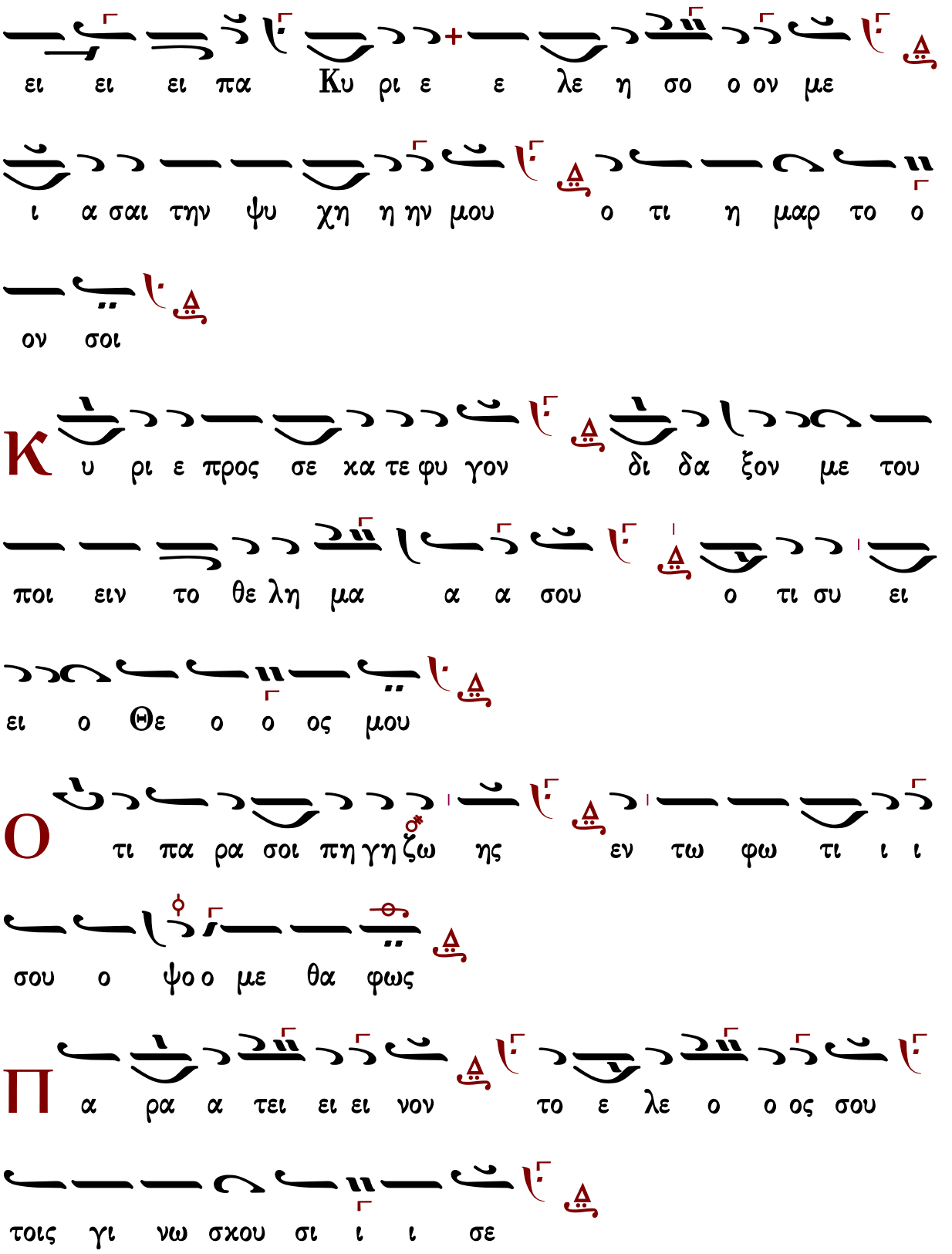
ει ει ει πα Κυ ρι ε ε λε η σο ο ον με
ι α σαι την ψυ χη η ην μου ο τι η μαρ το ο
ον σοι
Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξον με του
ποι ειν το θε λη μα α α σου ο τι συ ει
ει ο Θε ο ο ος μου
Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι ι ι
σου ο ψο ο με θα φως
Π α ρα α τει ει ει νον το ε λε ο ο ος σου
τοις γι νω σκου σι ι ι σε

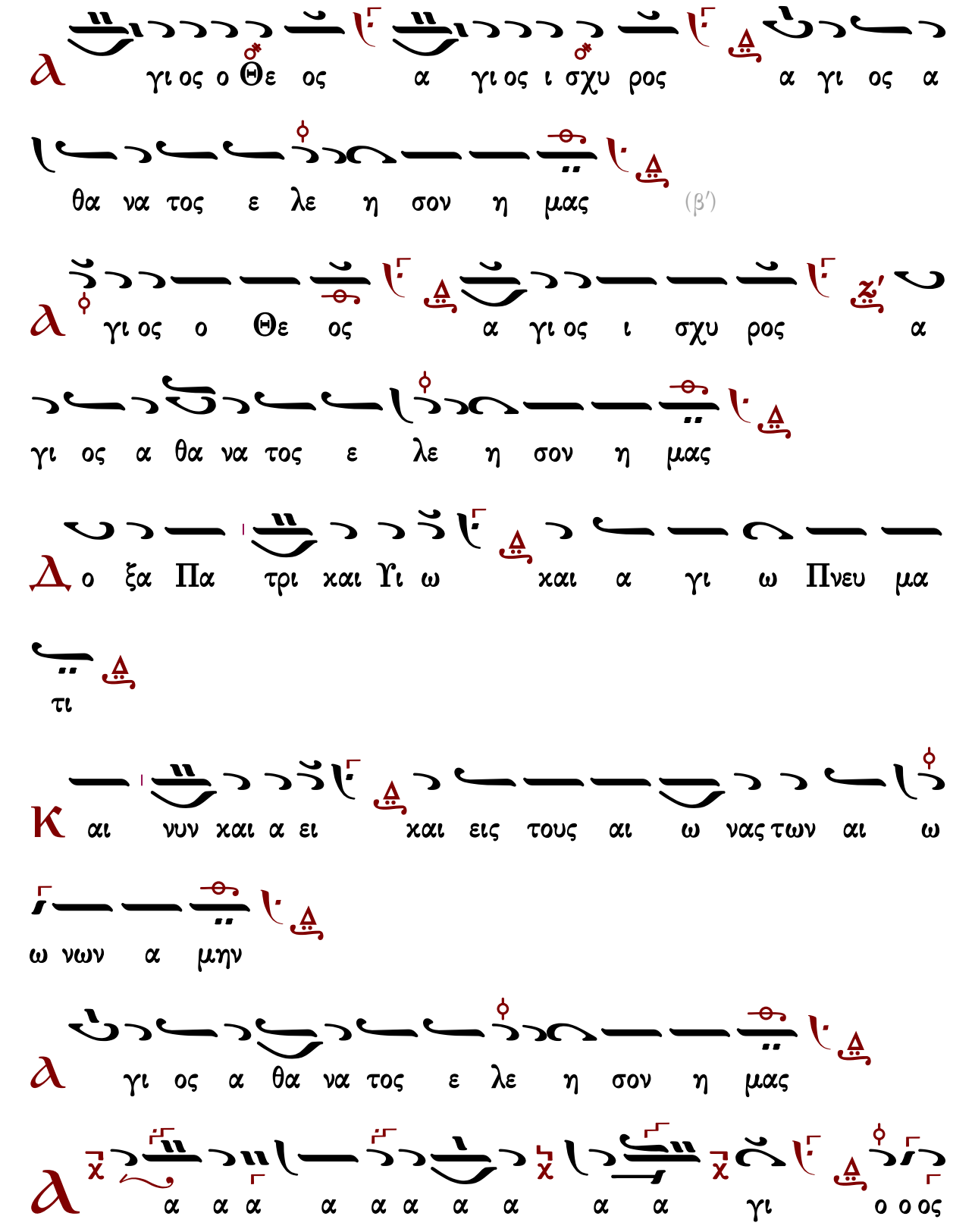
γι ος ο Θε ος α γι ος ι σχυ ρος α γι ος α
θα να τος ε λε η σον η μας (β′)
γι ος ο Θε ος α γι ος ι σχυ ρος α
γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας
ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι
αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
ω νων α μην
γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας
α α α α α α α α α α γι ο ο ος

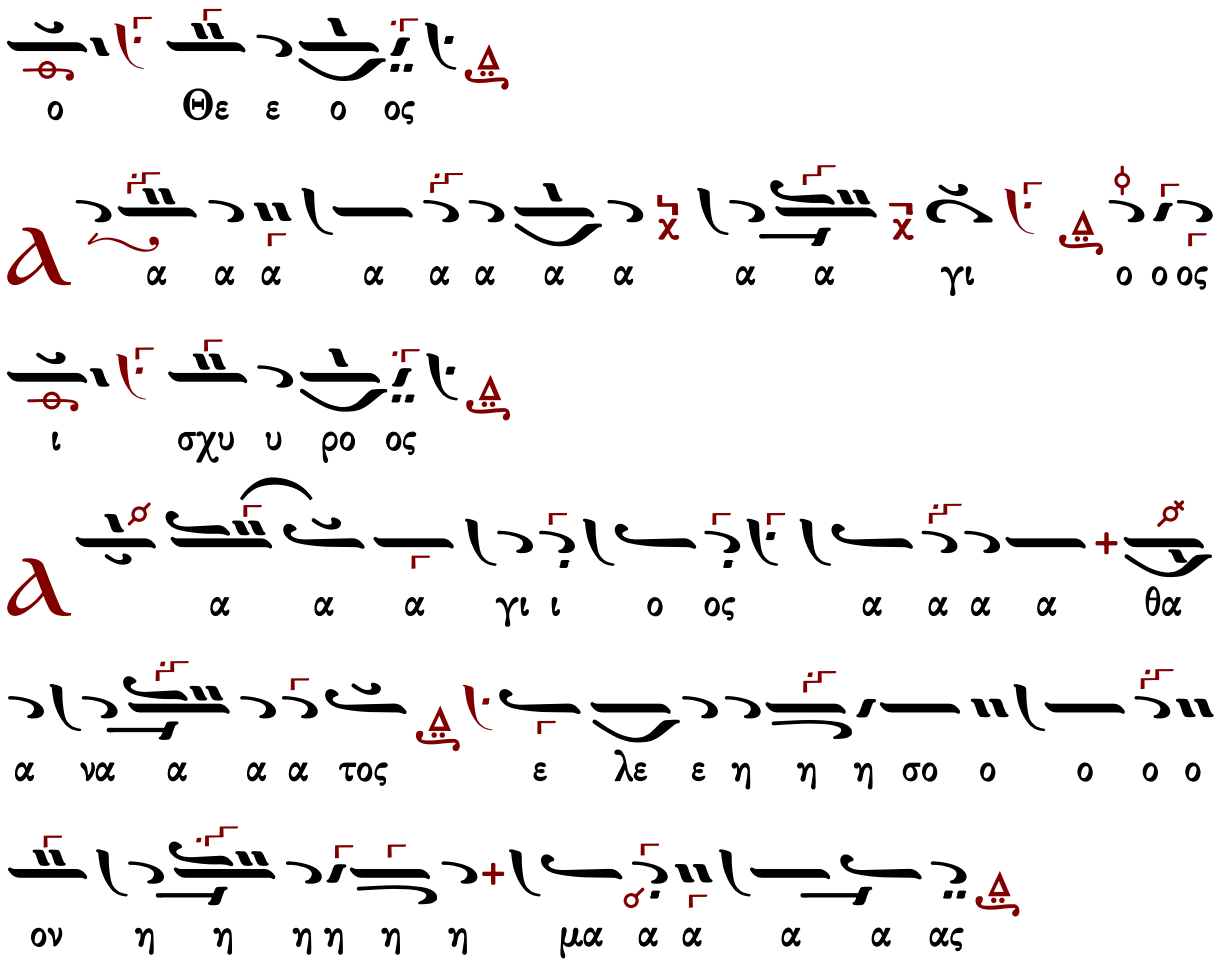

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπολυτίκιον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου (†1800)

ἀργὴ

Ἦχος Πα

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Ὀρθρος, 1909 σ.277/551*

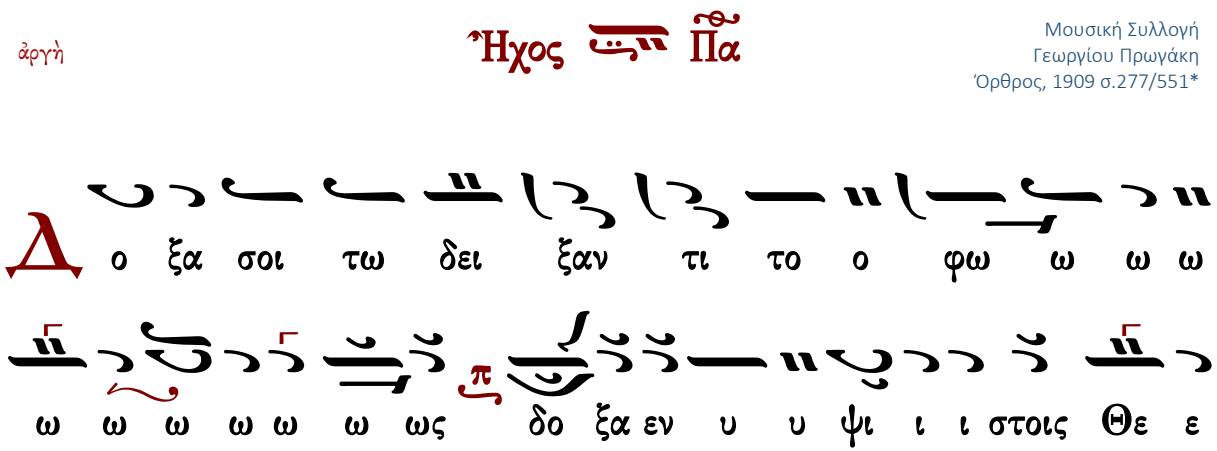

ω ω χαι ε πι γη η ης ει ει ρη η η νη
εν αν θρω ποι οις ε ε ευ δο ο κι α α
Υ υ μνου με εν σε ε ε ε ευ λο γου ου με
ε εν σε προ σκυ νου μεν σε ε δο ξο λο
γου με εν σε ε ευ χα ρι στου ου ου ου ου με ε ε
εν σοι δι α την με γα α α α λη η ην σου ου
δο ξα αν
Κ υ ρι ι ε ε ε ε βα σι ι λευ ε που ρα νι ι
ε Θε ε ε Πα τερ πα α αν το ο κρα α α
α α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο ο νο γε ε νες Ι

η σου Χρι ι στε και α α α α α α α γι ι ι ο

ον Πνευ μα α

Κ υ ρι ε ε ο Θε ε ος ο α μνο ος του Θε ε

ε ου ο Υι ο ο ο ος του Πα α τρο ος ο ο

αι αι αι ρω ων την α μαρ τι ι ι αν του κο ο

ο ο σμου ε λε η η σον η η μα ας ο αι αι

αι ρω ω ων τας α μαρ τι ι ι α α ας του ου

κο σμου ου

Προσ δε ξαι την δε ε η η σιν η η μω ω ων ο κα

θη με νο ο ος εν δε ξι ι ι α α α α του

ου Πα α α τρος και ε λε η η σο ον η η μα

ας

Ο ο τι συ ει ει ει ει μο ο νο ο ος

Α α γι ι ι ος συ ει ει ει ει μο ο ο

νο ο ο ος Κυ ρι ι ο ος Ι η σους Χρι ι

στος λ ζ' εις δο ο ξα α αν Θε ε ου Πα α τρο ος α

α μη ην

Κ αθ ε κα στη ην η η με ε ε ραν ευ λο

γη η η η η η σω ω ω ω σε και αι νε

ε ε σω το ο νο ο ο μα α α σου ου εις τον

αι ω ω ω ω να α χαι εις τον αι ω ω να α του

ου ου αι αι ω νο ος

Κ α τα ξι ι ι ω ω σο ον Κυ υ ρι ι ε

εν τη η με ε ρα τα α α αυ τη α να μαρ

τη η η η η τους φυ λα χθη η η η ναι

αι η η μα ας

Θ υ λο γη τος ει Κυ υ υ ρι ι ι ε ε ε ε

ε ο Θε ε ος των πα τε ε ε ρω ων η η η

μων και αι νε ε τον και αι δε δο ξα σμε ε ε

νο ον το ο νο ο μα α α σου ου εις τους αι

ω ω ω ω να ας α α α μην

Γ ε ε ε νοι το Κυ ρι ι ε ε το ε λε ε ος σου ου

εφ η η μα ας κα θα α α περ ηλ πι ι ι ι σα α

με εν ε πι ι σε ε

Θ υ λο γη τος ει ει Κυ υ ρι ι ε δι ι

ι ι δα α ξο ο ον με τα δι και ω ω μα

α τα α α α σου ου (γ′)

Κ υ υ υ υ υ ρι ε κα τα φυ υ γη ε

γε νη η θη ης η η μι ιν εν γε νε α α και

αι γε νε ε α ε γω ω ει πα Κυ υ ρι ι ε

ε ε λε η σο ο ο ο ον με ι α σαι τη η ην
ψυ χη η ην μου ο ο τι ι η η η μα αρ τον σοι
οι
Κ υ υ ρι ε προς σε ε κα α τε ε ε φυ υ
υ υ γον δι ι ι δα α ξο ο ον με του
ποι ειν το θε ε λη η μα σου ο τι ι σοι ει ει ει
ο ο ο Θε ε ος μου ου
Ο ο τι πα ρα σοι πη η γη η ζω ω η ης
εν τω φω τι ι ι σου ου ο ψο ο ο ο με
ε θα α φω ως

Π α ρα α α α α α α α α α τει ει ει ει

πα ρα α α τει ει νον το ο ε ε ε ε ε λε

ε ο ο ος σου τοις γι νω ω σχου ου σι ι ι ι

σε

Α γι ι ο ο ο ος ο Θε ε ος α γι ι ο ο ο

ος ι σχυ υ ρος α γι ι ο ος α α θα α να α

α τος ε λε η η σο ον η η μα ας (γ′)

Δ ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι ι ω και α γι ω ω

Πνε ευ μα α τι ι

Κ αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω

ω ω ναις τω ω ων αι ω ω ω ω ω νω ων α α
α μην
γι ι ο ος α α θα α να α α τος ε
λε η η σο ον η η μα ας
α α α α α α α γι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ο ο ο ος ο ι ι ι γι α ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ε ε ε ε Θε ε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ος ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ε ε ε ε ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
α α α α α α α γι ι ι ι ι ι

σο ον η μα α α α α ας
α α α α α α α να α α το ος ε λε η η
α α χα α α α α χα α α α α χα
α α χα α α α α χα α α α α χα
α α α α α α α α α α α α α α α α
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι α α γι ι ο ος α θα α α α α
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
α α α α α α α α α α α α γι ι
ος ο ο ο ο ο ο ο ο ρο ο σχυ ι υ υ υ υ
υ υ υ υ σχυ ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ος ο ο ο ο ο ο ο ο ι α γι ι ι ο ος ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

Θεοδώρου Φωκαέως (†1851)

ἀργὴ

Ἦχος Δι

Θεοδώρου Φωκαέως
Ταμείον Ανθολογίας Β’
1869 σ.488*

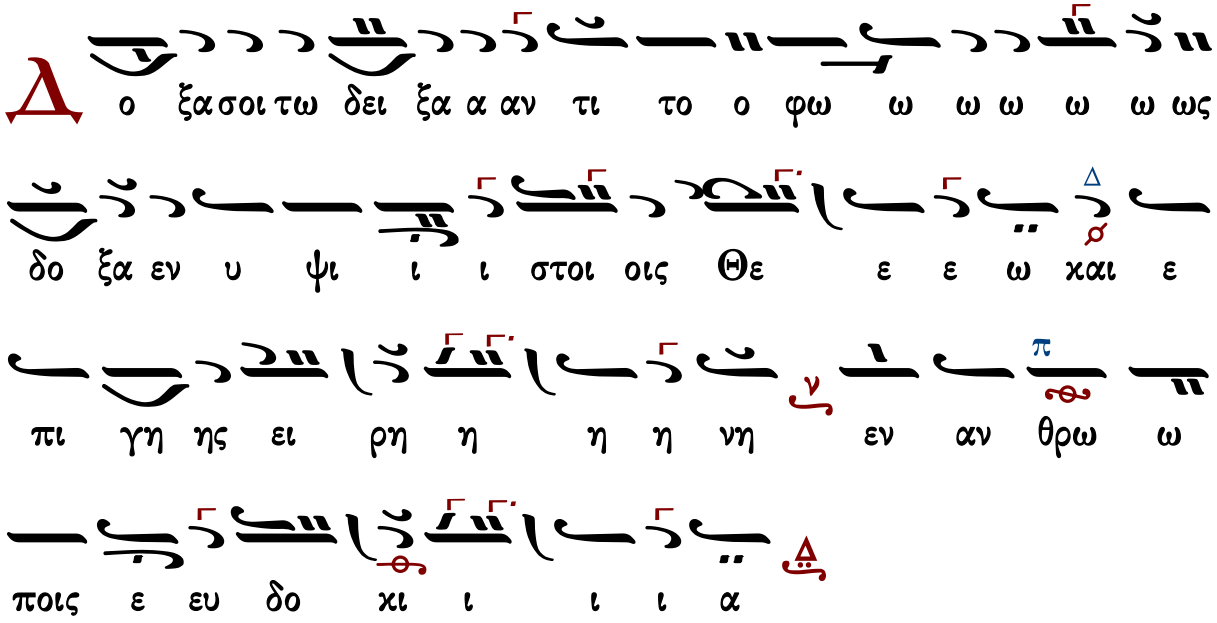

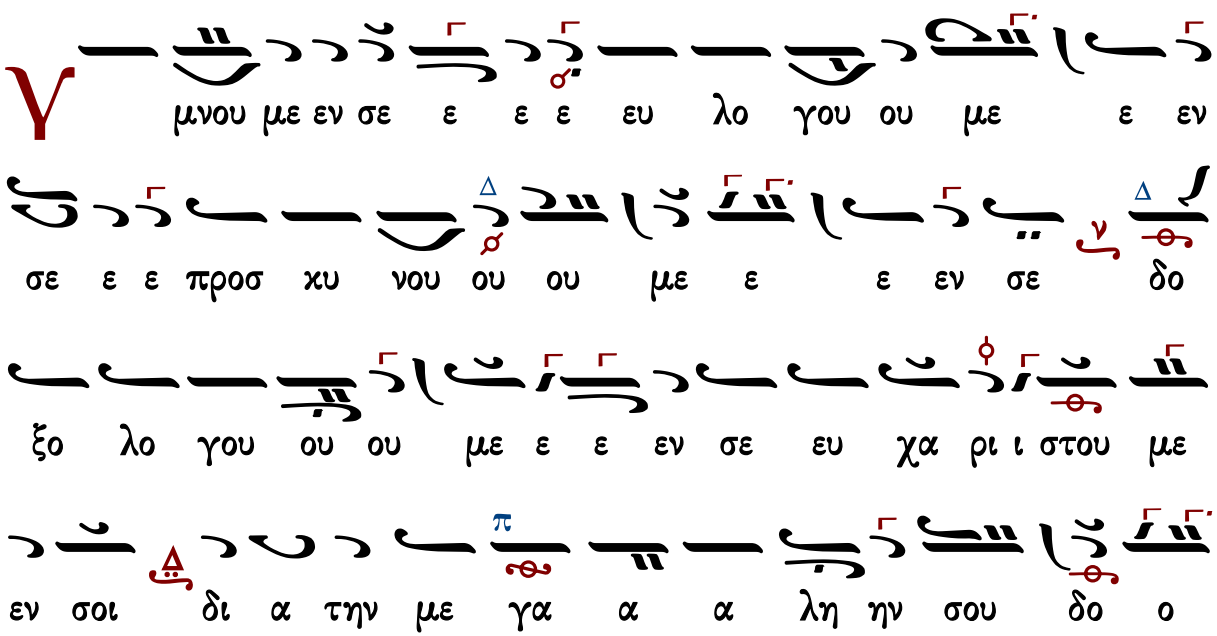

Κ υ ρι ε ε ε ε ε βα σι ι λευ ε που ρα α

νι ε ε ε Θε ε ε ε ε Πα α τερ Πα αν το κρα

α α α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο ο νο γε ε νες Ι η

σου ου ου Χρι ι στε και αι αι α α α γι ι ον Πνε

ε ε ευ μα

Κ υ ρι ε ε ο Θε ε ος ο α μνο ος του Θε ε

ε ου ο Υι ο ο ο ο ος του Πα α τρο ο ο ος ο

αι αι αι ρω ω ων την α μαρ τι ι ι α α αν

του κο ο ο ο σμου ε λε ε η η σον η η μα

α α ας ο αι αι αι ρω ω ων τας α μαρ τι ι

ι α ας του χο ο ο ο ο σμου

Π ροσ δε ξαι την δε η η σιν η η μω ω ω ω ων ο χα

θη η με ε νος εχ δε ξι ων του ου ου Πα α τρος και

ε λε ε η σο ον η η η μας

Ο τι συ υ υ ει μο ο νος α α α γι ι

ι ι ος συ υ υ ει ει μο ο νος Κυ υ υ

υ υ ρι ι ι ι ι ο ο ος Ι η σου ου ου

ου ους Χρι ι ι ι στο ος εις δο ο ξαν Θε ου ου

Πα τρο ο ος α α α α μη ην

Κ αθ ε χα στην η η με ε ε ε ρα α αν ευ λο

γη η η η η σω ω ω ω σε χαι αι νε ε
σω ω το ο ο ο ο ο νο μα α σου εις τον αι
ω ω ω να χαι εις τον αι αι ω ω να του
ου ου αι ω ω ω ω νος
α τα ξι ω σο ο ον Κυ ρι ι ε ε εν τη η
η η η με ε ε ρα τα α αυ τη α να μαρ
τη η η του ου ους φυ λα χθη η η ναι αι η
η η μας
υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι ε ο Θε ε ος
των πα τε ε ε ρω ων η η η μων χαι αι νε ε

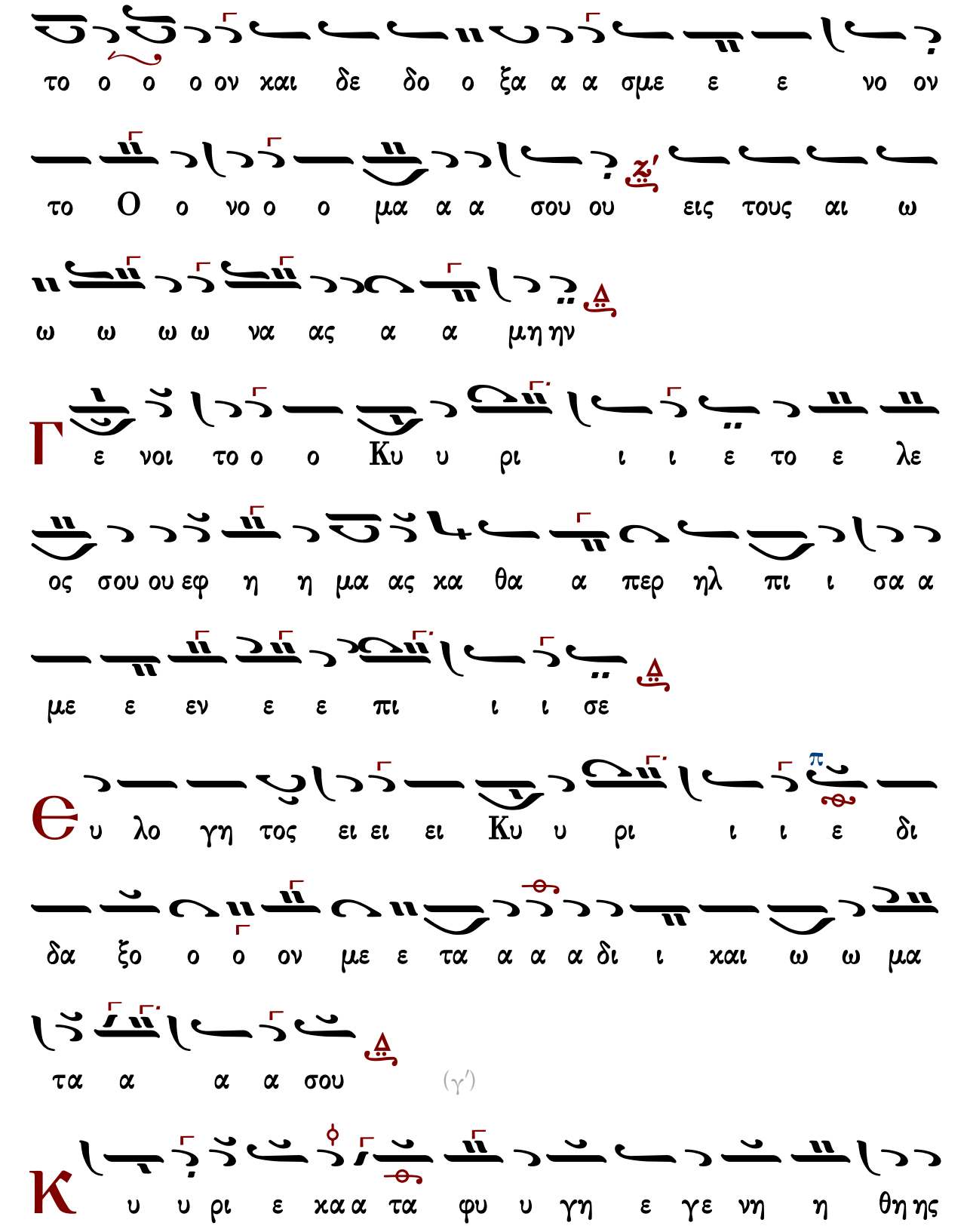
το ο ο ο ον και δε δο ο ξα α α σμε ε ε νο ον
το Ο ο νο ο ο μα α α σου ου εις τους αι ω
ω ω ω ω να ας α α μη ην
Γ ε νοι το ο ο Κυ υ ρι ι ι ε το ε λε
ος σου ου εφ η η μα ας κα θα α περ ηλ πι ι σα α
με ε εν ε ε πι ι ι σε
Θ υ λο γη τος ει ει ει Κυ υ ρι ι ι ε δι
δα ξο ο ο ον με ε τα α α α δι ι και ω ω μα
τα α α α σου (γ')
Κ υ υ ρι ε κα α τα φυ υ γη ε γε νη η θη ης

η η η μι ιν εν γε νε α α α χαι γε νε ε

α α α ε γω ει πα α α Κυ υ ρι ι ι

ε Ε λε ε ε ε η η σο ο ον με ι α

σαι αι αι τη η ην ψυ υ χη η ην μου ο ο τι

η η μαρ το ο ο ον σοι

Κ υ ρι ε προ ο ος σε ε κα τε ε ε φυ υ γο ο

ον δι ι ι δα ξο ο ον με του ποι ειν το ο

ο θε ε ε λη η μα α α σου ο τι συ ει ει

ει ο ο Θε ο ο ο ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ω ω η ης εν τω φω

τι ι ι ι σου ου ου ο ψο ο ο με ε θα

α α φως

Π α ρα α τει ει νον το ε λε ο ο ο ος σου ου

ουτοι οις γι νω ω σχου σι ι ι ι σε

Α α γι ο ος ο Θε ε ο ος α α γι ο ος ι σχυ υ

ρος α γι ο ο ος α θα α α να α α α τος ε

λε ε η η σο ο ον η η η η μας (γ′)

Δ ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω και α γι ι ι

ω Πνε ε ευ μα τι

Και νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω ω ω

νας των αι ω ω ω ω ω νων α α μη η η η η ην
γι ι ο ος α θα α α να α α α α τος ε
λε ε η σο ο ον η η η η μας
α α α α α α α α α α α α α α α
γι ι ι ι ι ι ι ι α α α α γι ι ο ος ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο Θε ε ε ε
ο ο ο ο ο ο ε ε Θε ο ο ε ε ε ε ε
ο ο ο ος
α α α α α α α α α α α α α α α
γι ι ι ι ι ι ι ι α α α α γι ι ο ος ι

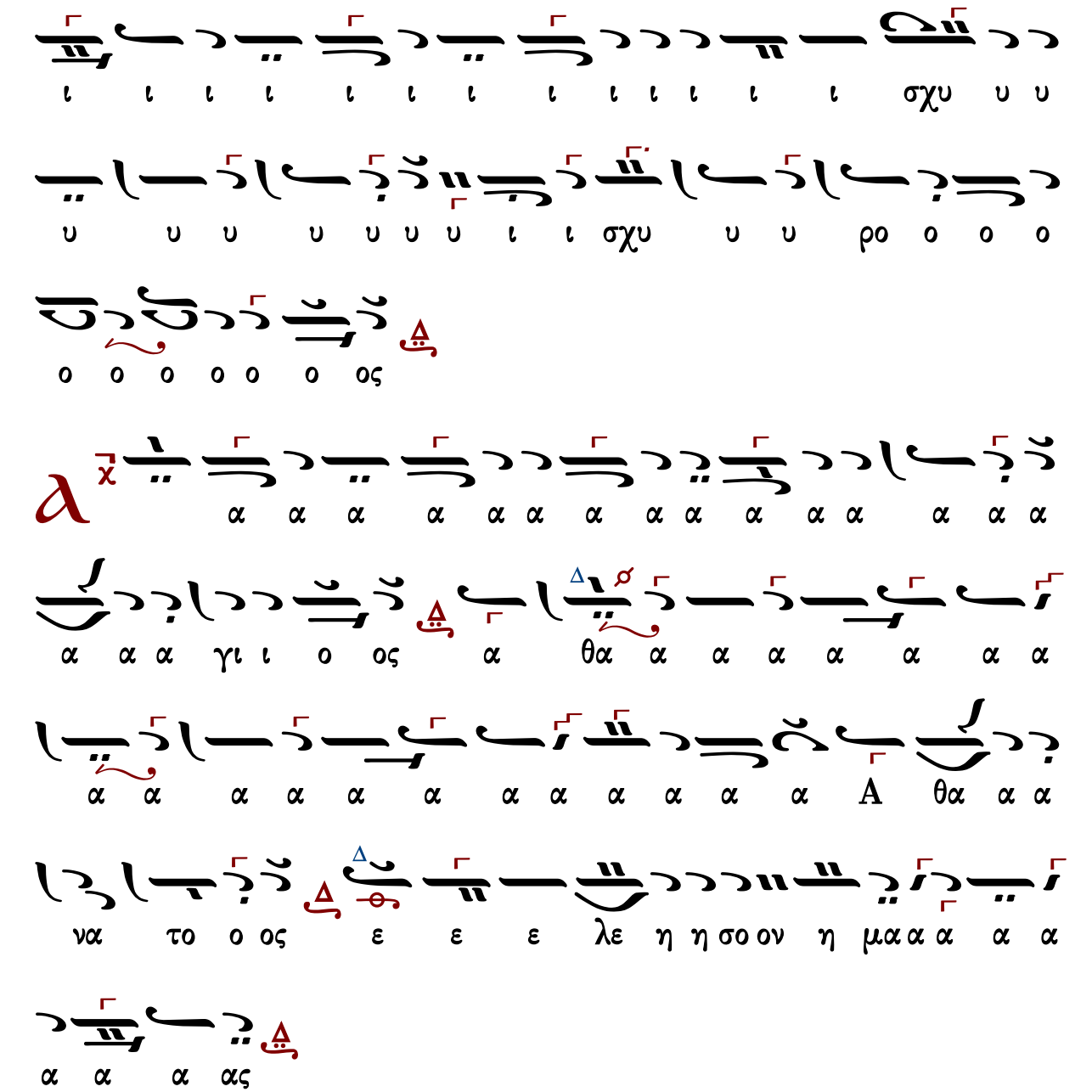

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης — Ἀπολυτίκιον — Λουκᾶς Λουκᾶ

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τυπικὰ

Ἀγιορείτικης Παραδόσεως

Ἦχος λ̀ π̀ ν̈ Νη

καταγραφή
Λυκούργος Αγγελόπουλος*

ΜΕΛ

λ χ̄ μην ν̀

Θ χ̄ υ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον ευ λο

γη τος ει Κυ ρι ε ν̀ ευ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ

ρι ον και πα αν τα τα εν τος μου το ο νο μα σ το α γι

ον αυ του ν̀

Θ υ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον π q και μη

ε πι λαν θα νου πα σας τας αν τα πο δο σεις αυ του ν̀

Τ ον ευ ι λα τευ ον τα πα σας τας α νο μι

ας σου τον σ ι ω σ με νον πα σας τας νο σους σου ν̀

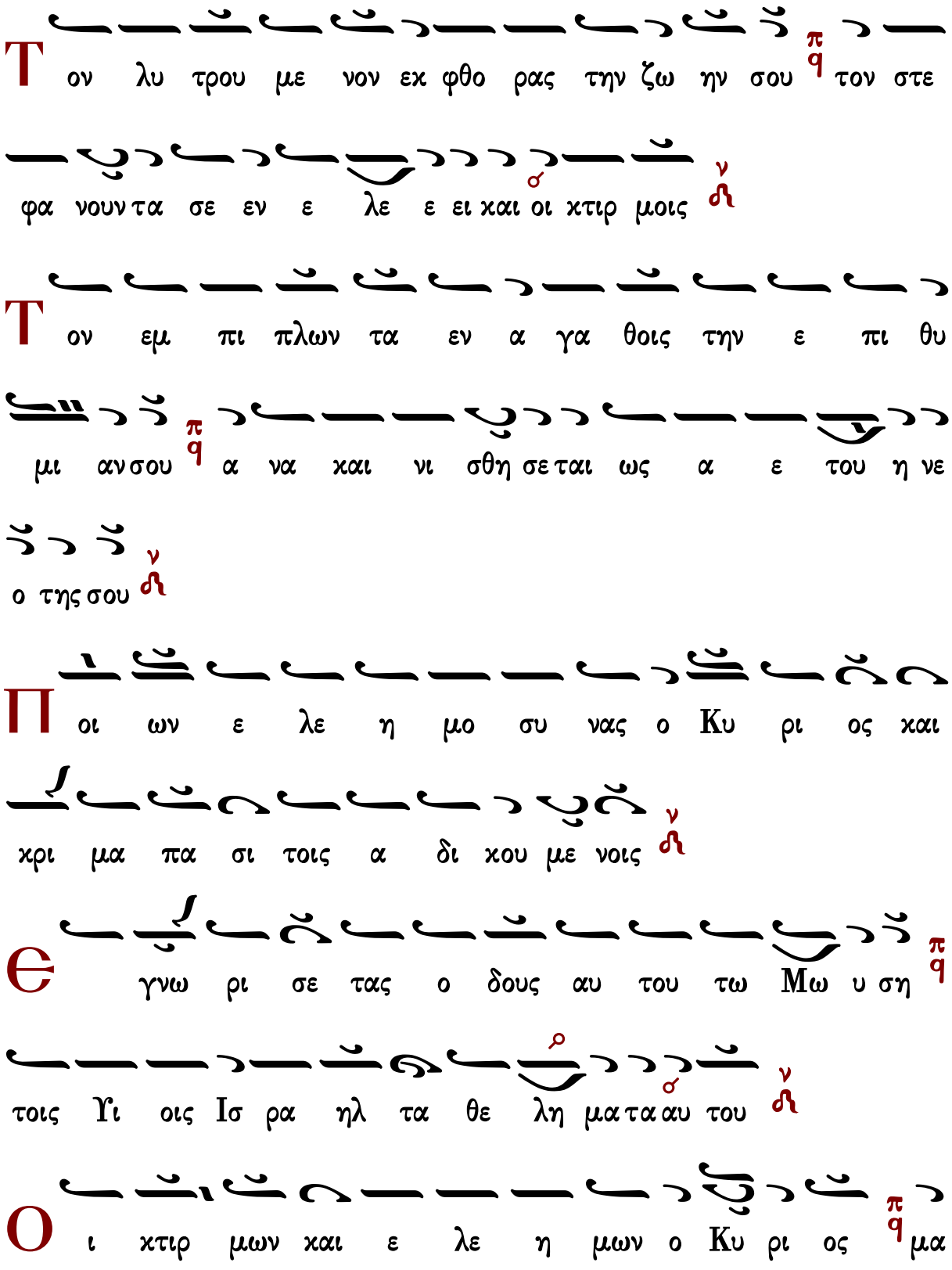
Τον λυτρου με νον εκ φθο ρας την ζω ην σου π/q τον στε
φα νουν τα σε εν ε λε ε ει και οι κτιρ μοις ν/ϩ
Τον εμ πι πλων τα εν α γα θοις την ε πι θυ
μι αν σου π/q α να και νι σθη σε ται ως α ε του η νε
ο της σου ν/ϩ
Π οι ων ε λε η μο συ νας ο Κυ ρι ος και
χρι μα πα σι τοις α δι κου με νοις ν/ϩ
Є γνω ρι σε τας ο δους αυ του τω Μω υ ση π/q
τοις Υι οις Ισ ρα ηλ τα θε λη μα τα αυ του ν/ϩ
Ο ι κτιρ μων και ε λε η μων ο Κυ ρι ος π/q μα

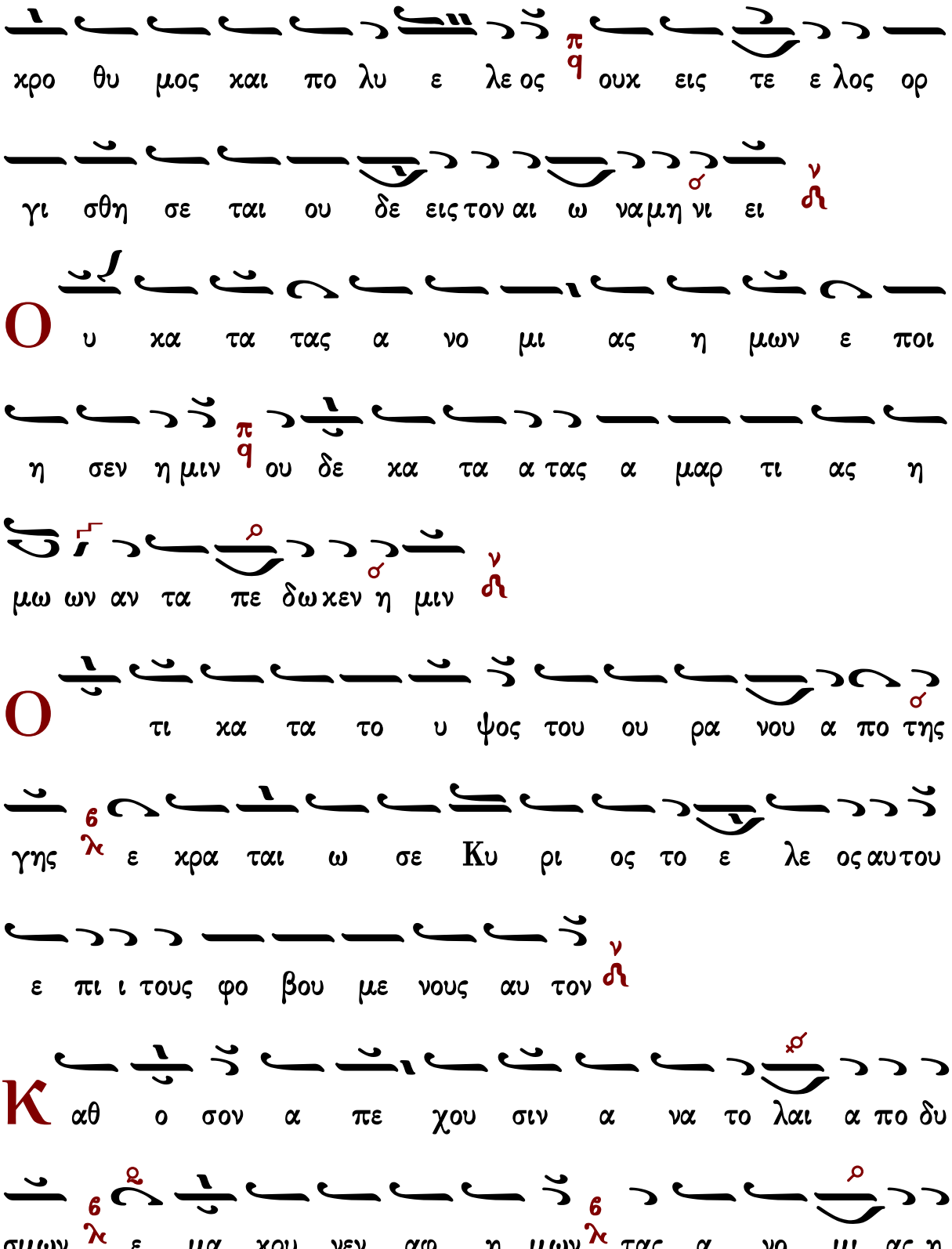
χρο θυ μος και πο λυ ε λε ος ουκ εις τε ε λος ορ
γι σθη σε ται ου δε εις τον αι ω να μη νι ει
Ο υ κα τα τας α νο μι ας η μων ε ποι
η σεν η μιν ου δε κα τα α τας α μαρ τι ας η
μω ων αν τα πε δω κεν η μιν
Ο τι κα τα το υ ψος του ου ρα νου α πο της
γης ε κρα ται ω σε Κυ ρι ος το ε λε ος αυ του
ε πι ι τους φο βου με νους αυ τον
Κ αθ ο σον α πε χου σιν α να το λαι α πο δυ
σμων ε μα κρυ νεν αφ η μων τας α νο μι ας η

μων ν

Κ α θως οι κτι ρει Πα τηρ Υι ους π q ω κτει ρι σε

Κυ ρι ος τους φο βου με νους αυ τον β λ ο τι αυ

τος ε γνω το πλα σμα η μων ε μνη σθη ο τι χους ε σμεν ν

Α ν θρω πος ω σει χορ τος αι η με ραι αυ του

ω σει α αν θος του α γρου Δ ου τως εξ αν θη η η

σει ν

Ο τι πνευ μα δι ηλ θεν εν αυ τω και ουχ υ πα

αρ ξει π q και ουκ ε πι γνω σε ται ε τι τον το πον αυ του ν

Τ ο δε ε ε λε ος του Κυ ρι ου α πο του αι ω

ω ω νος χ και ε ως του αι ω νος ε πι τους φο βου

με νους αυ τον ν

Κ αι η δι και ο συ νη αυ του ε πι υι οις

υι ων τοις φυλ ασ σου σι την δι α θη κην αυ του ου

και με μνη με νοις των εν το λων αυ του του ποι η σαι

αυ τας ν

Κ υ ρι ος εν τω ου ρα νω ν η τοι μα σε τον θρο

νον αυ του ου και η βα σι λει α αυ του π παν των δε

σπο ο ο ζει ν

Θ υ λο γει τε τον Κυ ρι ον β λ παν τες οι αγ γε

λοι αυ του δυ να τοι ι σχυ ι ποι ουν τες τον λο

γον αυ του του α χου ουσαι της φω νης των λο γων

αυ του

Є υ λο γει τε τον Κυ ρι ον πα σαι αι δυ

να μεις αυ του λει τουρ γοι αυ του οι ποι ου ουν τες το θε

λημα αυ του

Є υ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ερ γα αυ

του εν παν τι το πω της δε σπο τει ας αυ του ευ

λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω

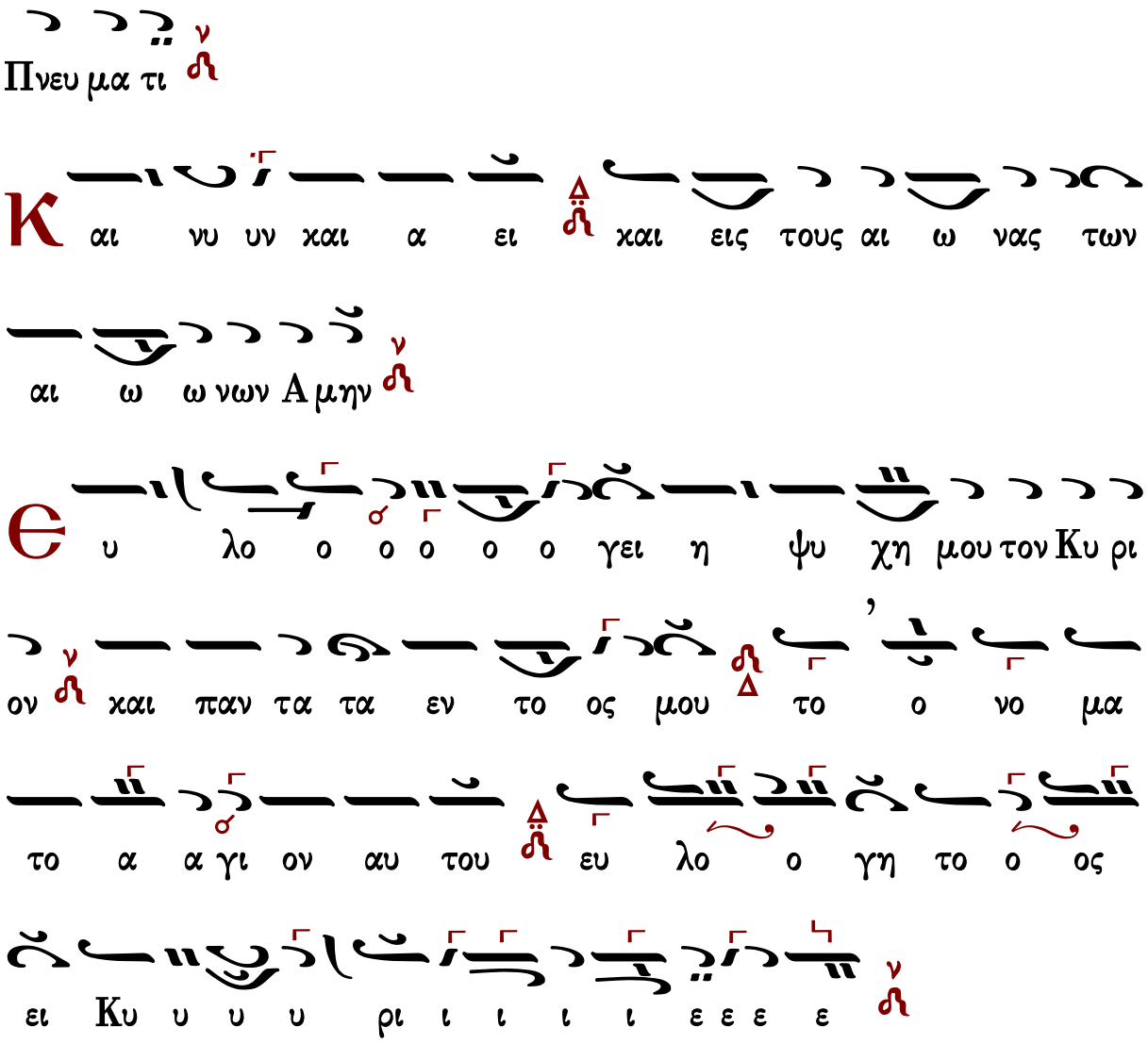

Ἔτι καὶ ἔτι…
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…
Ὅτι σὸν τὸ κράτος…

Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον.
Σοί, Κύριε.
Ἀμήν.

Στάσις Β΄

Ἦχος Βȣ

καταγραφή
Λυκούργος Αγγελόπουλος*

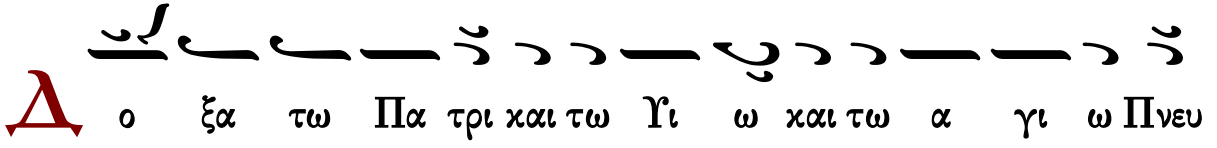

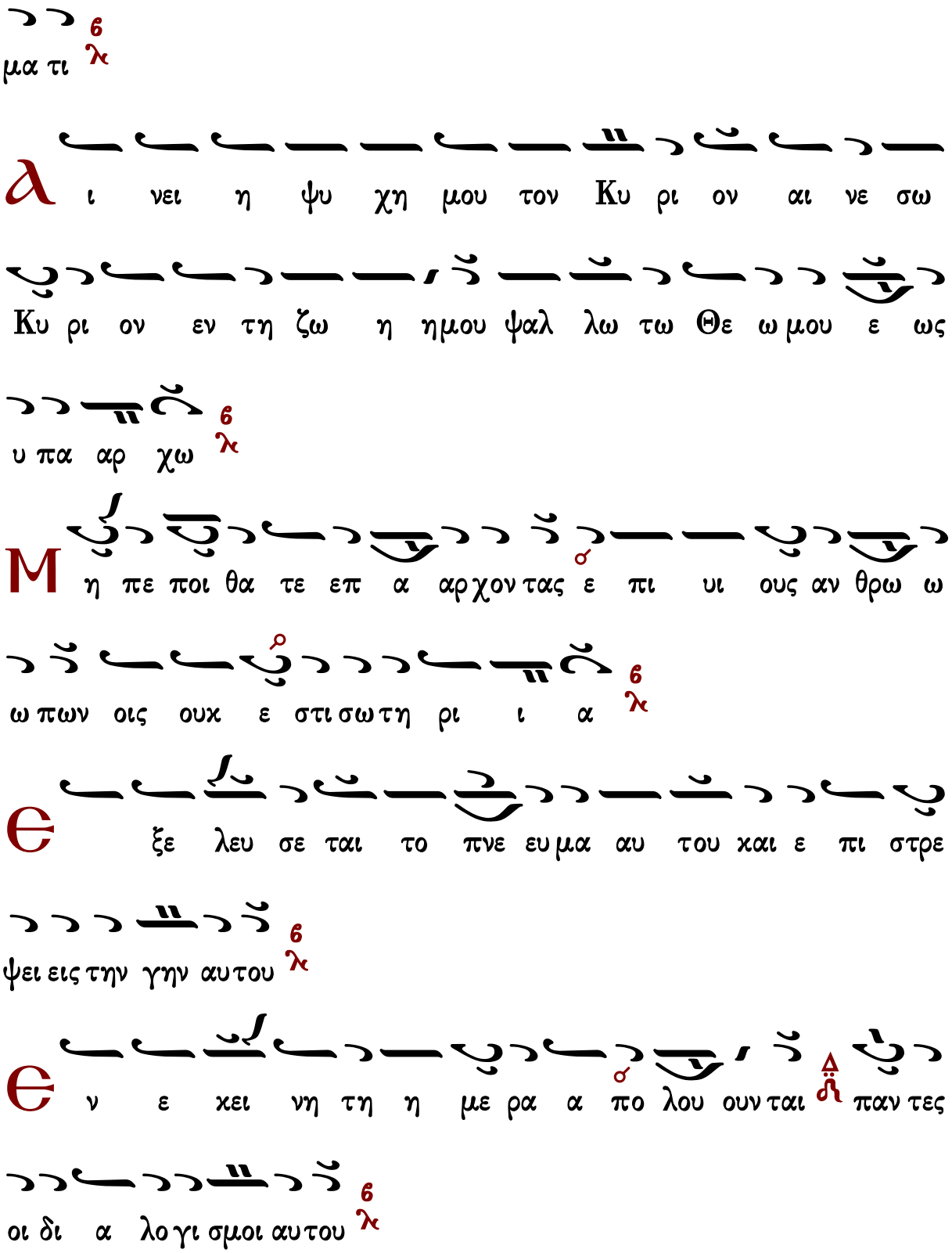
6
λ
μα τι
α
ι νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον αι νε σω
Κυ ρι ον εν τη ζω η ημου ψαλ λω τω Θε ω μου ε ως
υ πα αρ χω
6
λ
Μ
η πε ποι θα τε επ α αρχον τας ε πι υι ους αν θρω ω
ω πων οις ουκ ε στι σω τη ρι ι α
6
λ
Θ
ξε λευ σε ται το πνε ευμα αυ του και ε πι στρε
ψει εις την γην αυ του
6
λ
Θ
ν ε κει νη τη η με ρα α πο λου ουν ται παν τες
οι δι α λο γι σμοι αυ του
6
λ

Μα χα ρι ος ου ο Θε ος Ι α χωβ βο η θος αυ του

η ελ πις αυ του ε πι Κυ ρι ον τον Θε ον αυ του

Τον ποι η σαν τα τον ου ρα νον και την γην την

θα α λασ σαν και παν τα τα εν αυ τοις

Τον φυ λασ σον τα α λη θει αν εις τον αι ω ω να ποι

ουν τα χρι μα τοις α δι κου με ε νοις δι δον τα τρο φην

τοις πει νω ω σι

Κυ ρι ος λυ ει πε πε δη με ε νους Κυ ρι ος σο φοι τυ

φλου ους Κυ ρι ος α νορ θοι κα τερ ρα γμε ε νους Κυ

ρι ος α γα πα δι και αι αι αι ους Κυ ρι ος φυ λασ

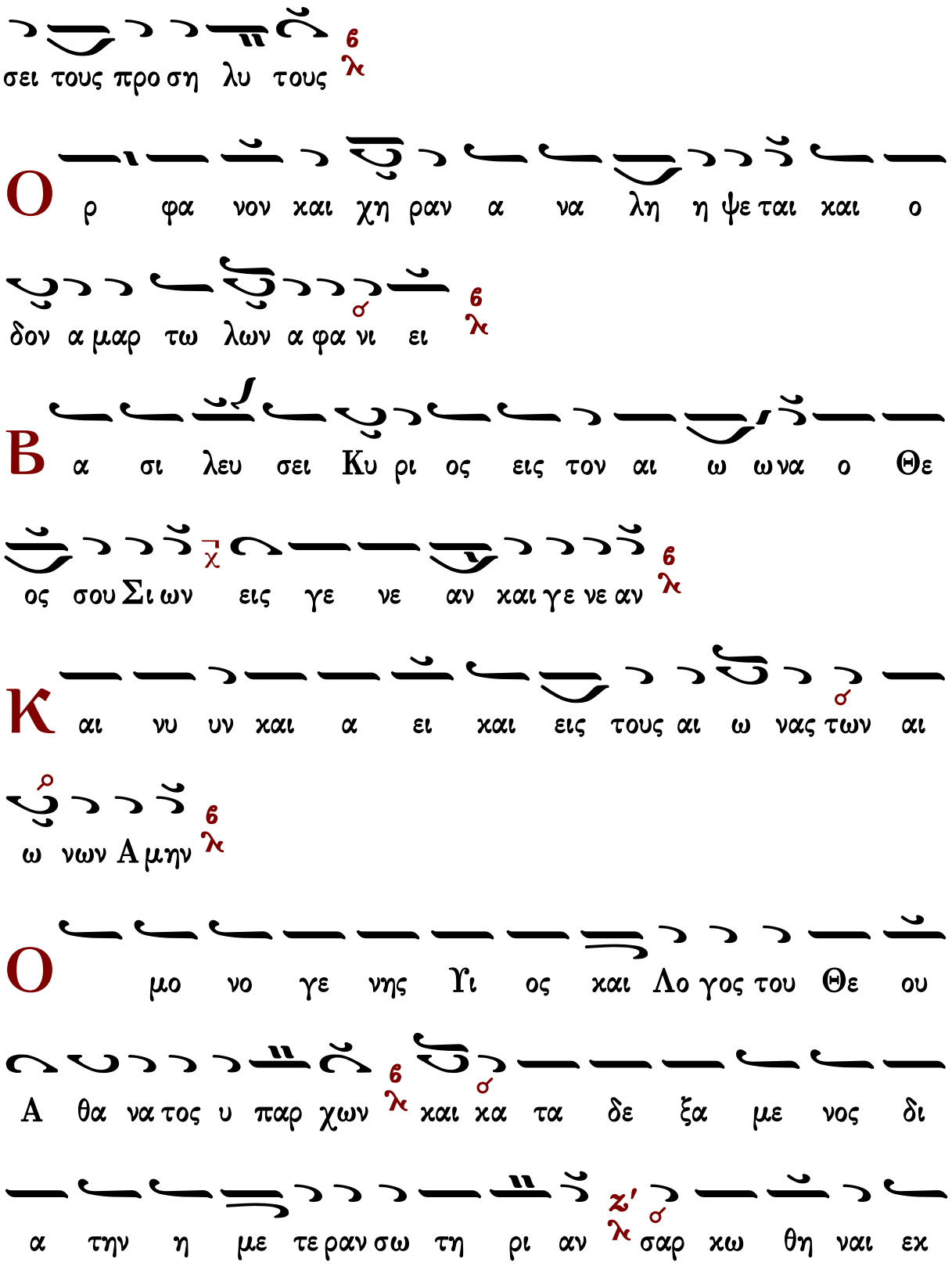
σει τους προ ση λυ τους
Ο ρ φα νον και χη ραν α να λη η ψε ται και ο
δον α μαρ τω λων α φα νι ει
Β α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω ω να ο Θε
ος σου Σι ων εις γε νε αν και γε νε αν
Κ αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων Α μην
Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του Θε ου
Α θα να τος υ παρ χων και κα τα δε ξα με νος δι
α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι εκ

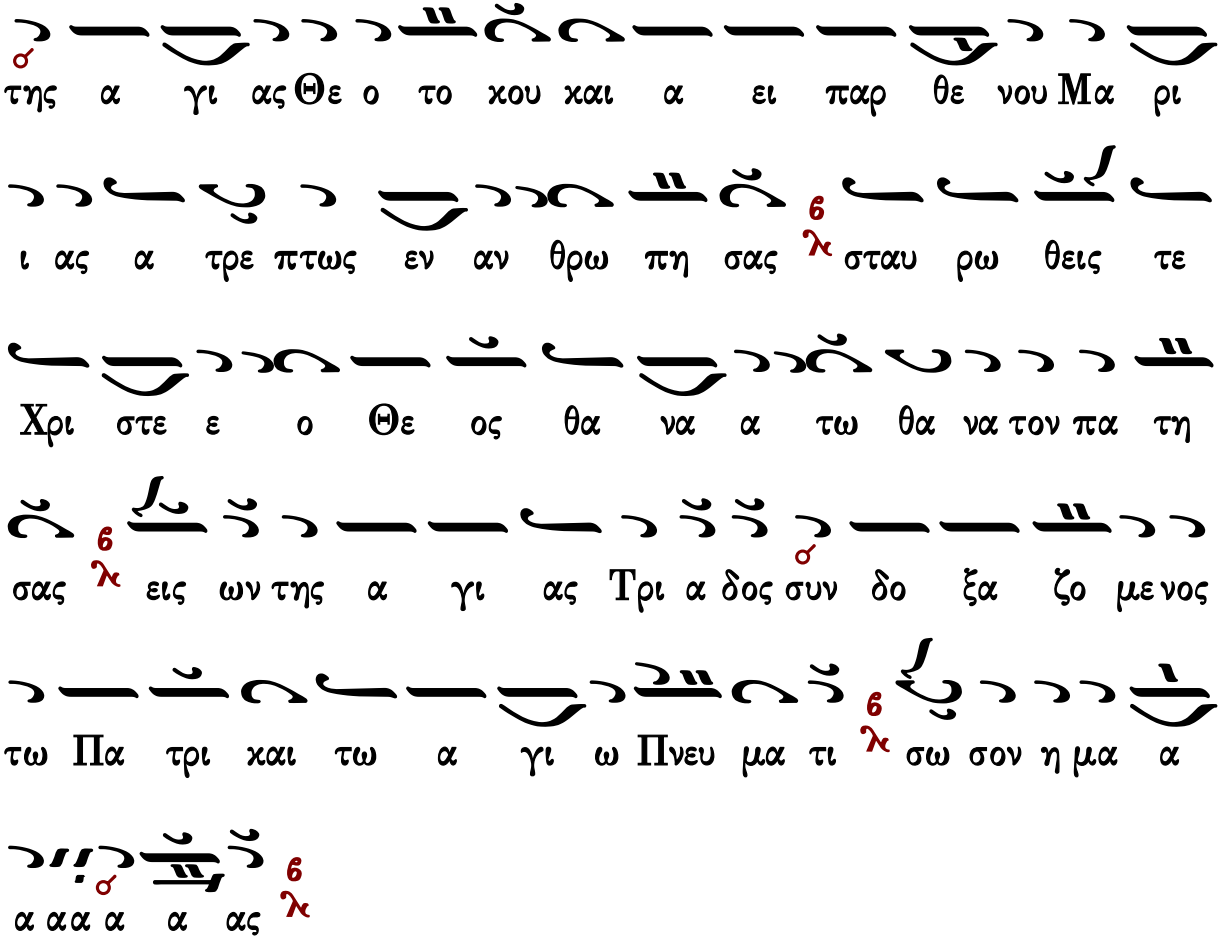

Ἔτι καὶ ἔτι… Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον… Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου… Σοί, Κύριε.
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος… Ἀμήν.

Πατριαρχικῆς Παραδόσεως

Στάσις Α΄

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇ Νη

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Θεία Λειτουργία
2006 σ.11*

ΜΕΛ

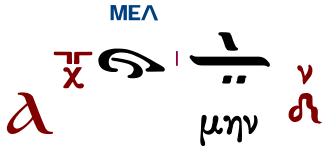

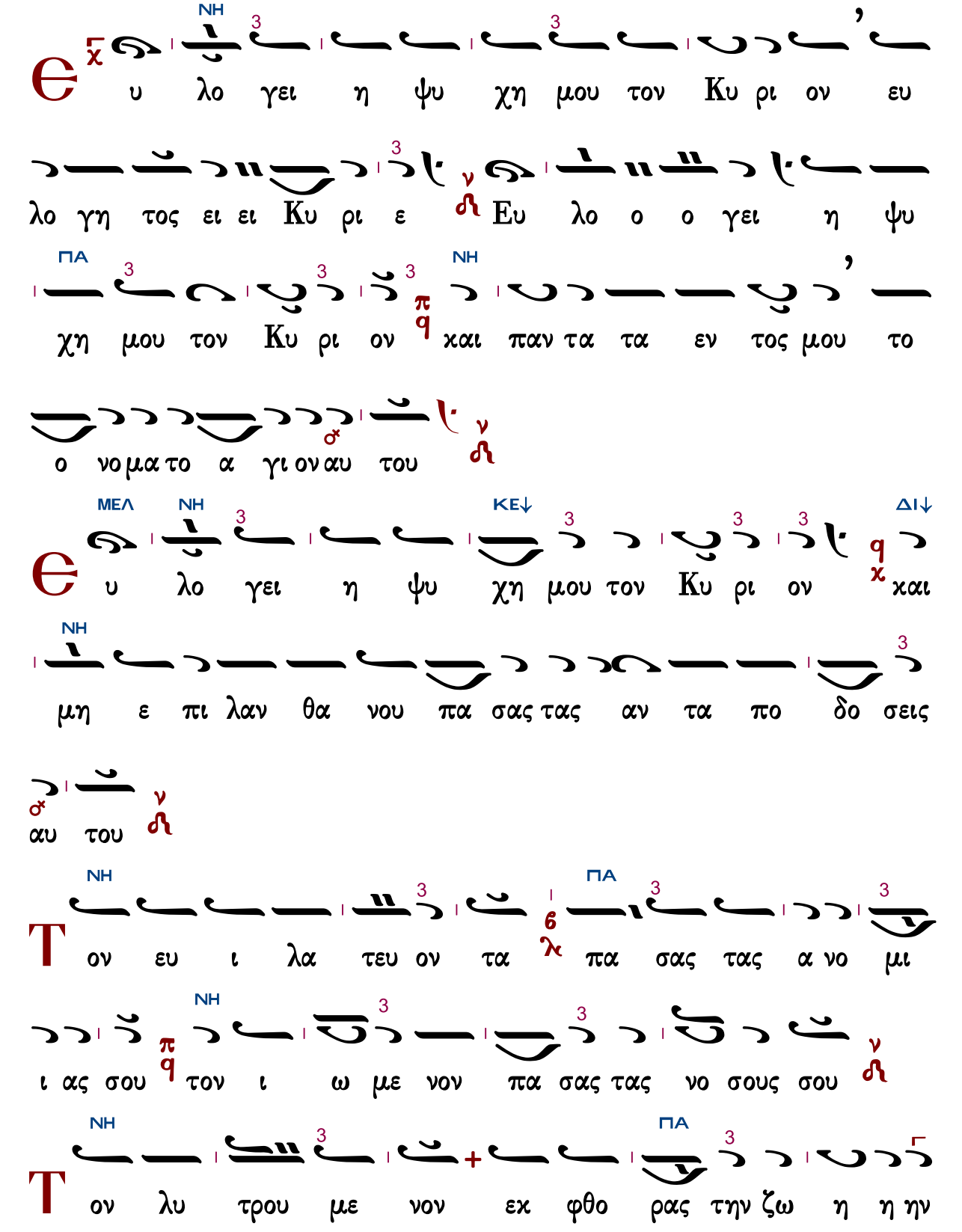
NH
3
3
υ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον ευ
λο γη τος ει ει Κυ ρι ε Ευ λο ο ο γει η ψυ
ΠΑ
3
3
3
NH
χη μου τον Κυ ρι ον και παν τα τα εν τος μου το
ο νο μα το α γι ον αυ του
ΜΕΛ
NH
3
ΚΕ↓
3
3
3
ΔΙ↓
υ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον και
NH
3
μη ε πι λαν θα νου πα σας τας αν τα πο δο σεις
αυ του
NH
3
ΠΑ
3
3
ον ευ ι λα τευ ον τα πα σας τας α νο μι
NH
3
3
ι ας σου τον ι ω με νον πα σας τας νο σους σου
NH
3
ΠΑ
3
ον λυ τρου με νον εκ φθο ρας την ζω η η ην

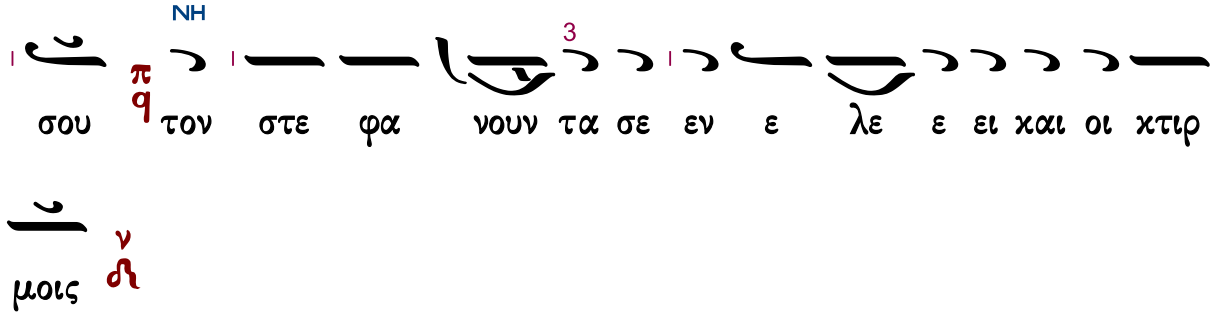
NH
3
σου τον στε φα νουν τα σε εν ε λε ε ει χαι οι χτιρ
μοις

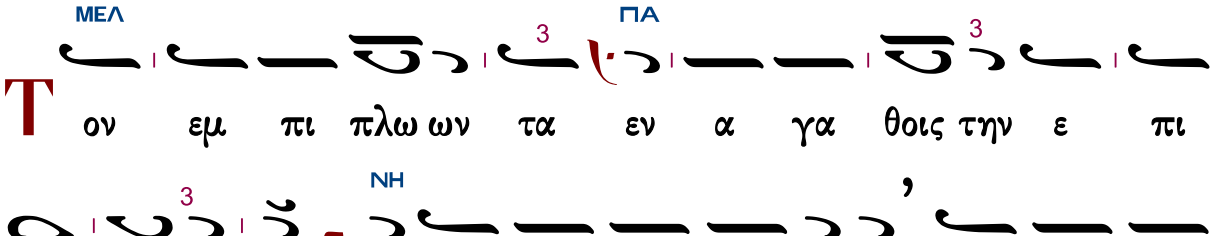
ΜΕΛ
3
ΠΑ
3
Τον εμ πι πλω ων τα εν α γα θοις την ε πι

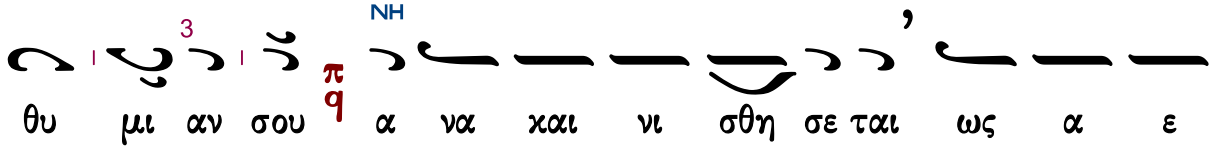
3
NH
θυ μι αν σου α να χαι νι σθη σε ται ως α ε

3
3
του η νε ο της σου

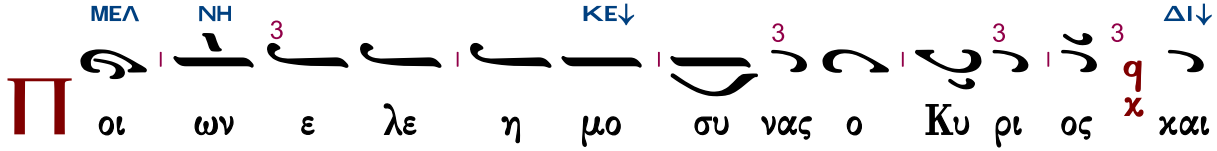
ΜΕΛ
NH
3
ΚΕ↓
3
3
3
ΔΙ↓
Π οι ων ε λε η μο συ νας ο Κυ ρι ος χαι

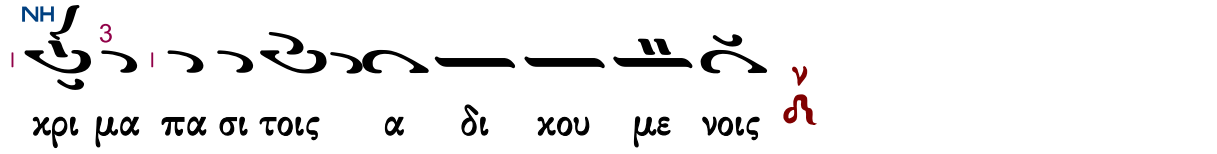
NH
3
χρι μα πα σι τοις α δι χου με νοις

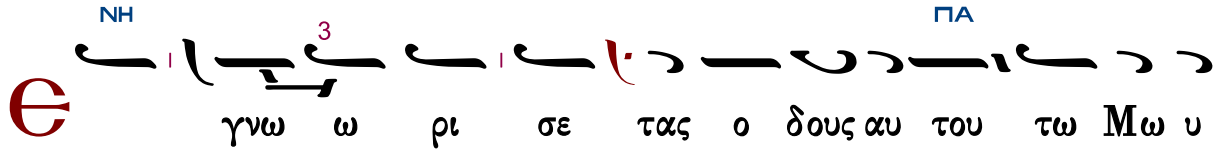
NH
3
ΠΑ
Є γνω ω ρι σε τας ο δους αυ του τω Μω υ

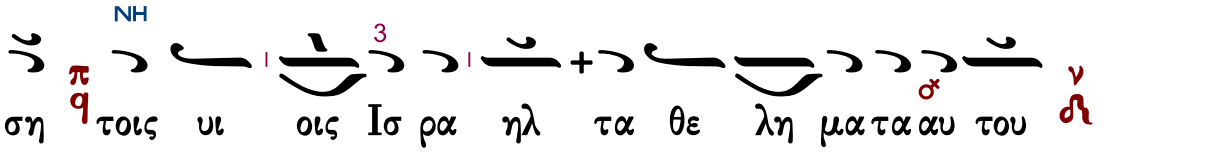
NH
3
ση τοις υι οις Ισ ρα ηλ τα θε λη μα τα αυ του

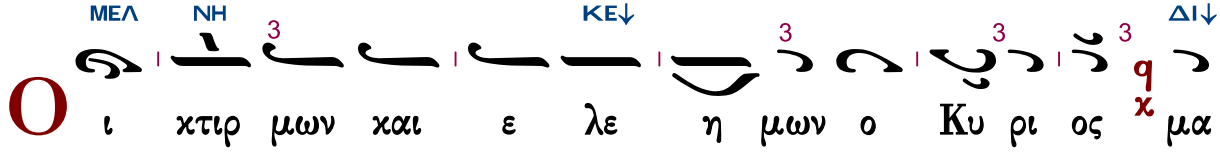
ΜΕΛ
NH
3
ΚΕ↓
3
3
3
ΔΙ↓
Ο ι χτιρ μων χαι ε λε η μων ο Κυ ρι ος μα

ΠΑ

χρο θυ μος και πο λυ ε ε λε ος ουχ εις τε

λος ορ γι σθη η σε ται ου δε εις τον αι ω να μη νι ει

ΜΕΛ ΚΕ↓

Ο υ κα τα τας α νο μι ας η μων ε ποι η σεν

ΔΙ↓ ΝΗ

η μιν ου δε κα τα τας α μαρ τι ας η μων αν

τα πε δω κεν η μιν

ΝΗ ΠΑ

Ο τι κα τα το υ υ ψος του ου ρα νου α πο

ΝΗ ΠΑ

της γης ε κρα ται ω σε Κυ ρι ος το ε λε ος αυ

ΜΕΛ ΝΗ

του ε πι τους φο βου με ε νους αυ τον

ΝΗ ΠΑ

Κ α θο σον α πε ε χου σιν α να το λαι α

ΔΙ↓ ΝΗ

πο δυ σμων ε μα α α κρυ νεν αφ η μων τας α

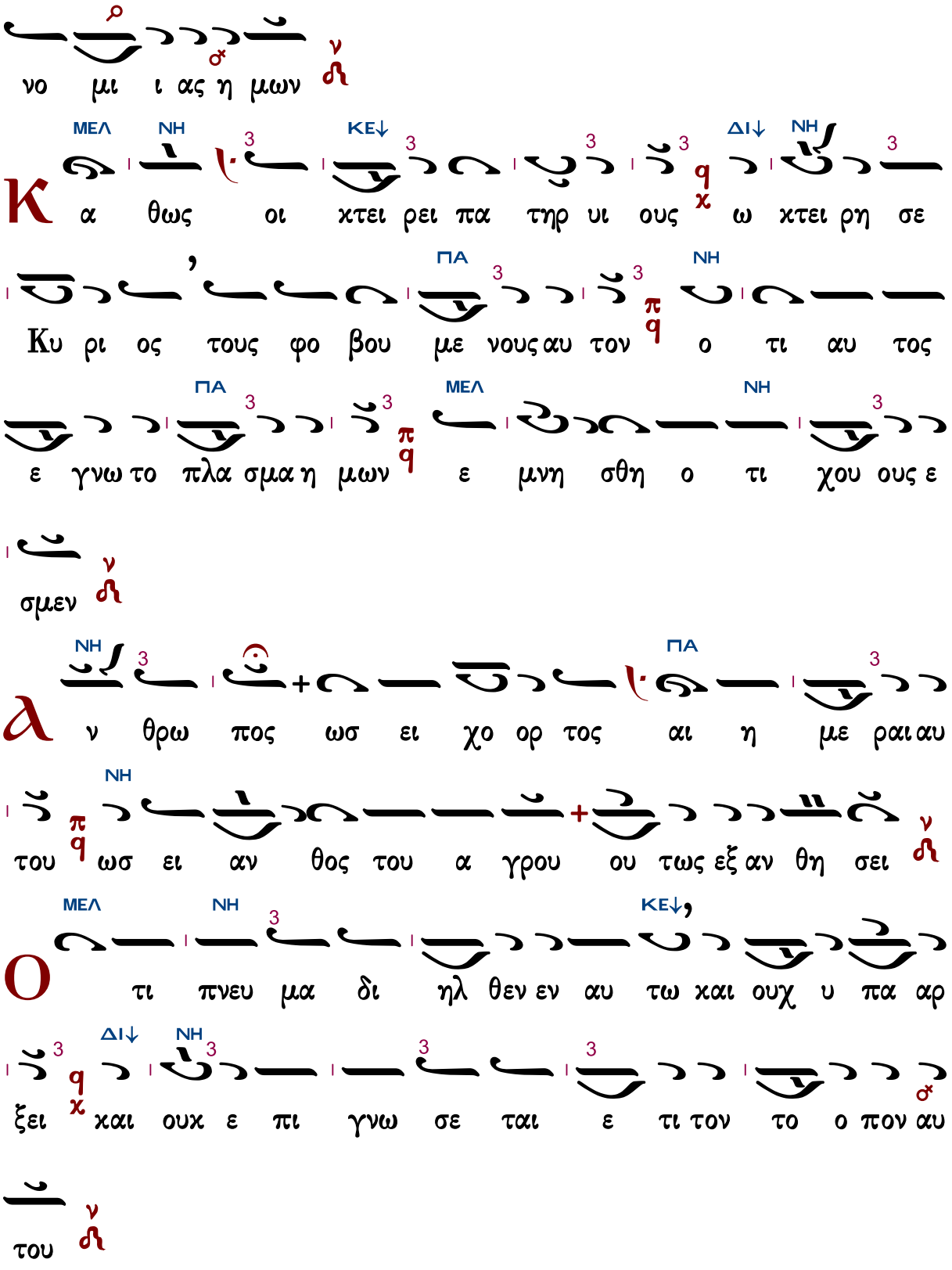
νο μι ι ας η μων
ΜΕΛ ΝΗ ΚΕ↓ ΔΙ↓ ΝΗ
Κ α θως οι χτει ρει πα τηρ υι ους ω χτει ρη σε
Κυ ρι ος τους φο βου με νους αυ τον ο τι αυ τος
ΠΑ ΝΗ
ε γνω το πλα σμα η μων ε μνη σθη ο τι χου ους ε
ΠΑ ΜΕΛ ΝΗ
σμεν
ΝΗ ΠΑ
Α ν θρω πος ωσ ει χο ορ τος αι η με ραι αυ
ΝΗ
του ωσ ει αν θος του α γρου ου τως εξ αν θη σει
ΜΕΛ ΝΗ ΚΕ↓,
Ο τι πνευ μα δι ηλ θεν εν αυ τω και ουχ υ πα αρ
ΔΙ↓ ΝΗ
ξει και ουκ ε πι γνω σε ται ε τι τον το ο πον αυ
του

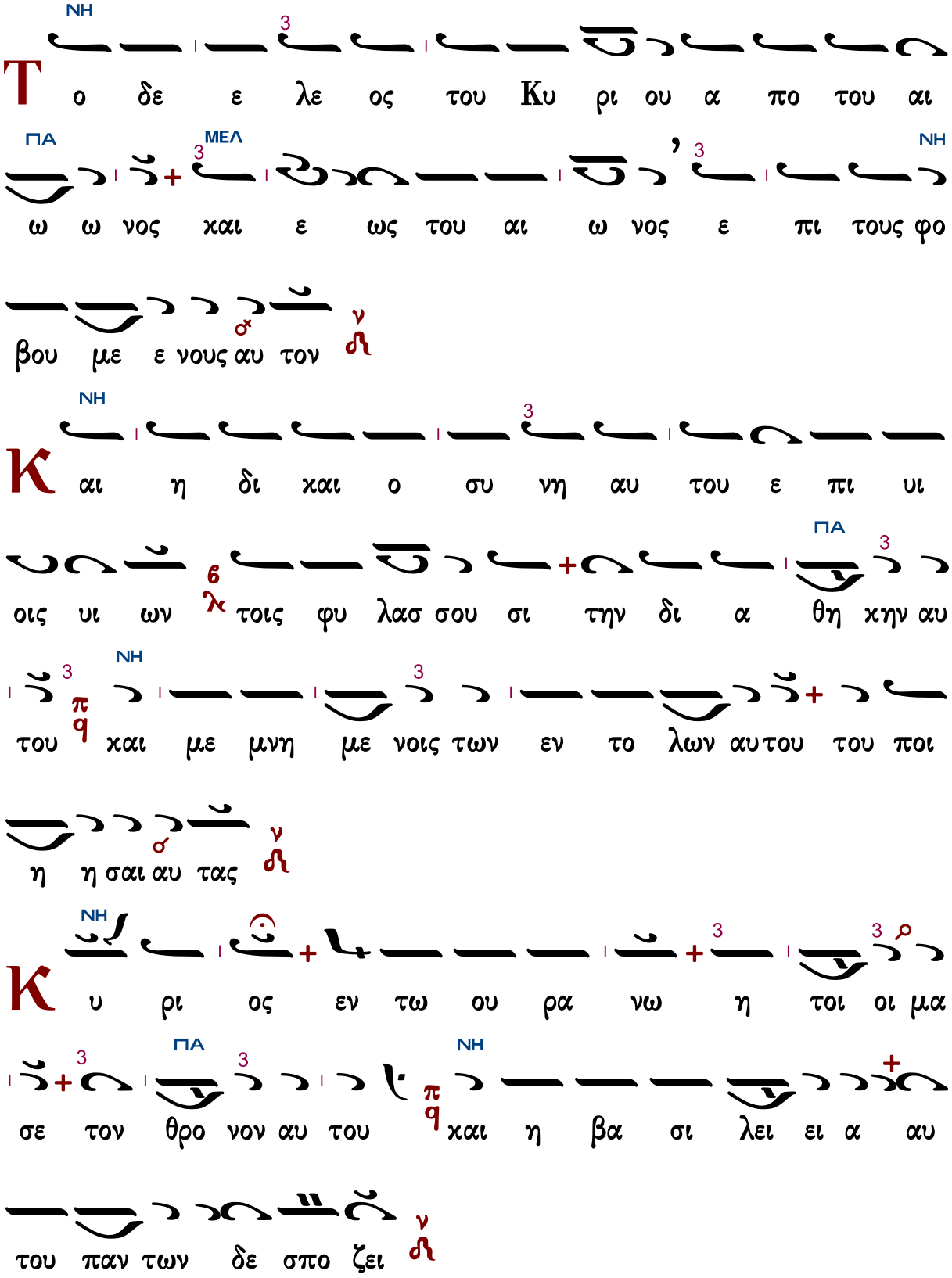
ΝΗ
3
Το δε ε λε ος του Κυ ρι ου α πο του αι
ΠΑ
3 ΜΕΛ
3
ΝΗ
ω ω νος και ε ως του αι ω νος ε πι τους φο
βου με ε νους αυ τον
ν
ΝΗ
3
Και η δι και ο συ νη αυ του ε πι υι
ΠΑ
3
οις υι ων λ6 τοις φυ λασ σου σι την δι α θη κην αυ
3 π q ΝΗ
του και με μνη με νοις των εν το λων αυτου του ποι
η η σαι αυ τας
ν
ΝΗ
3
3
Κυ ρι ος εν τω ου ρα νω η τοι οι μα
3 ΠΑ 3 ΝΗ π q
σε τον θρο νον αυ του και η βα σι λει ει α αυ
του παν των δε σπο ζει
ν

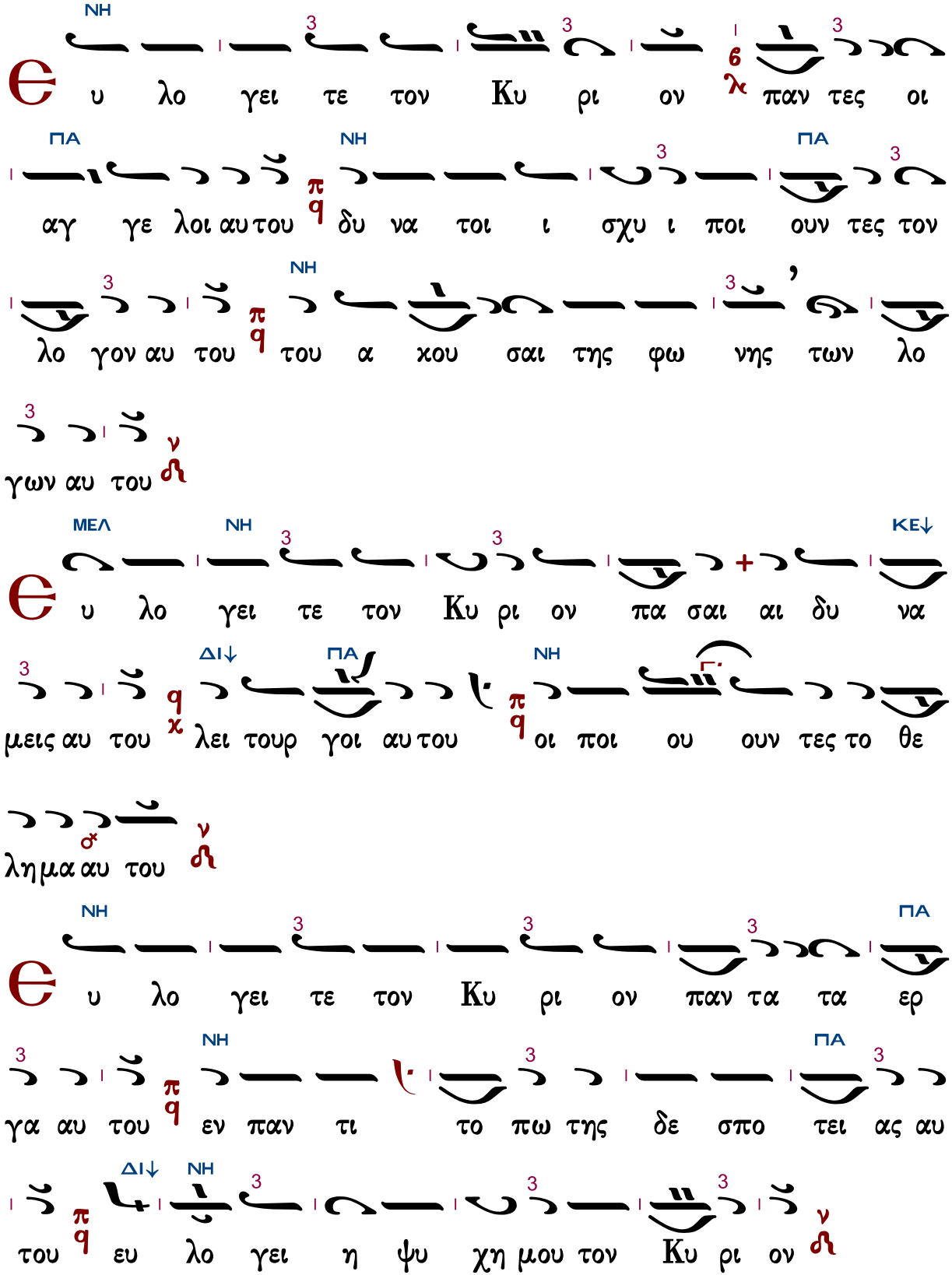
ΝΗ
3
3
6
λ
3
υ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν τες οι
ΠΑ
ΝΗ
3
ΠΑ
3
αγ γε λοι αυ του δυ να τοι ι σχυ ι ποι ουν τες τον
3
ΝΗ
3
λο γον αυ του του α κου σαι της φω νης των λο
3
γων αυ του
ν
ΜΕΛ
ΝΗ
3
3
ΚΕ↓
υ λο γει τε τον Κυ ρι ον πα σαι αι δυ να
3
ΔΙ↓
ΠΑ
ΝΗ
μεις αυ του λει τουρ γοι αυ του οι ποι ου ουν τες το θε
λημα αυ του
ν
ΝΗ
3
3
3
ΠΑ
υ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ερ
3
ΝΗ
3
ΠΑ
3
γα αυ του εν παν τι το πω της δε σπο τει ας αυ
ΔΙ↓
ΝΗ
3
3
3
3
του ευ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον
ν

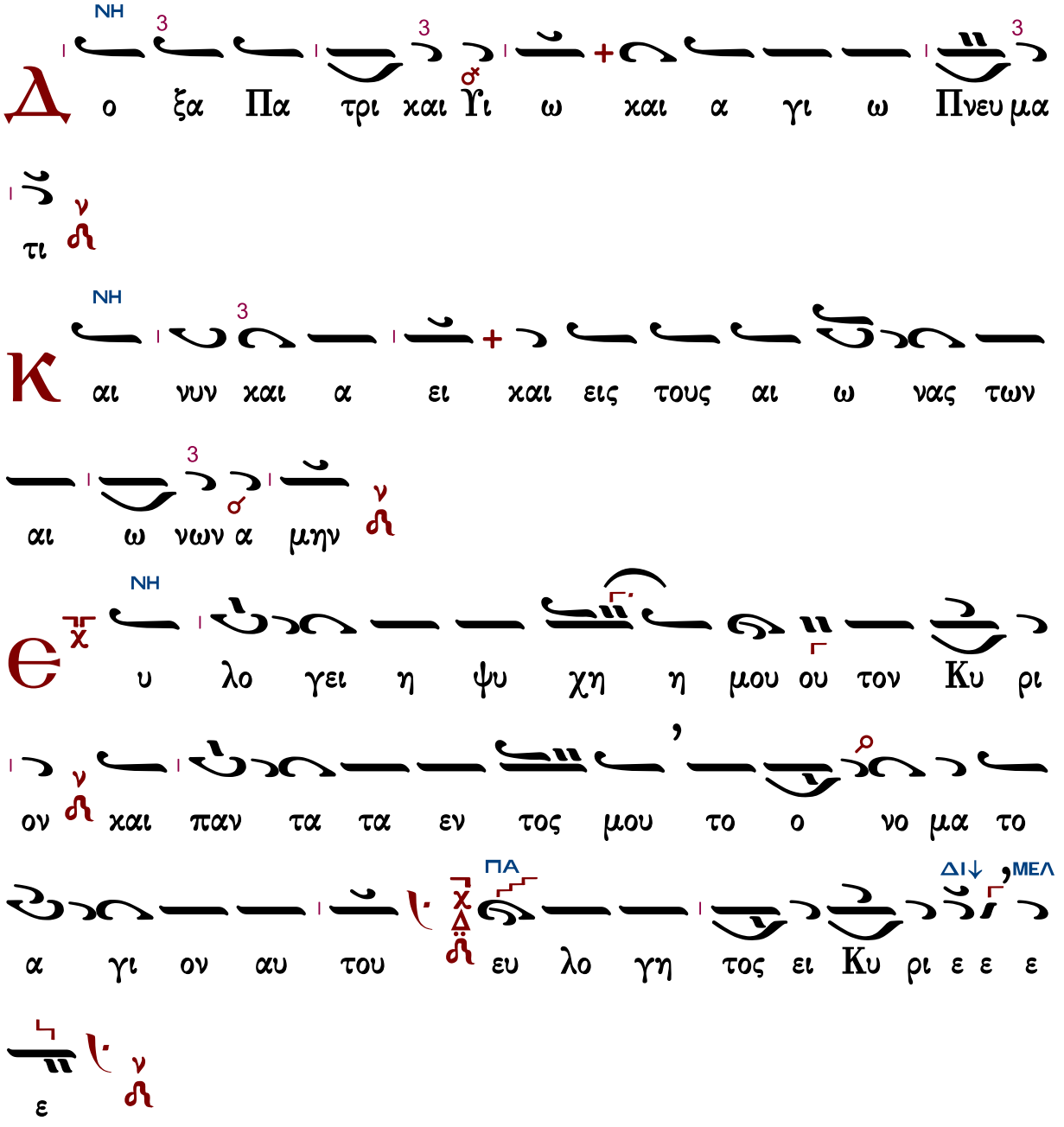

Ἔτι καὶ ἔτι…
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…
Ὅτι σὸν τὸ κράτος…

Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον.
Σοί, Κύριε.
Ἀμήν.

Στάσις Β΄

Ἦχος Δι

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Θεία Λειτουργία
2006 σ.17*

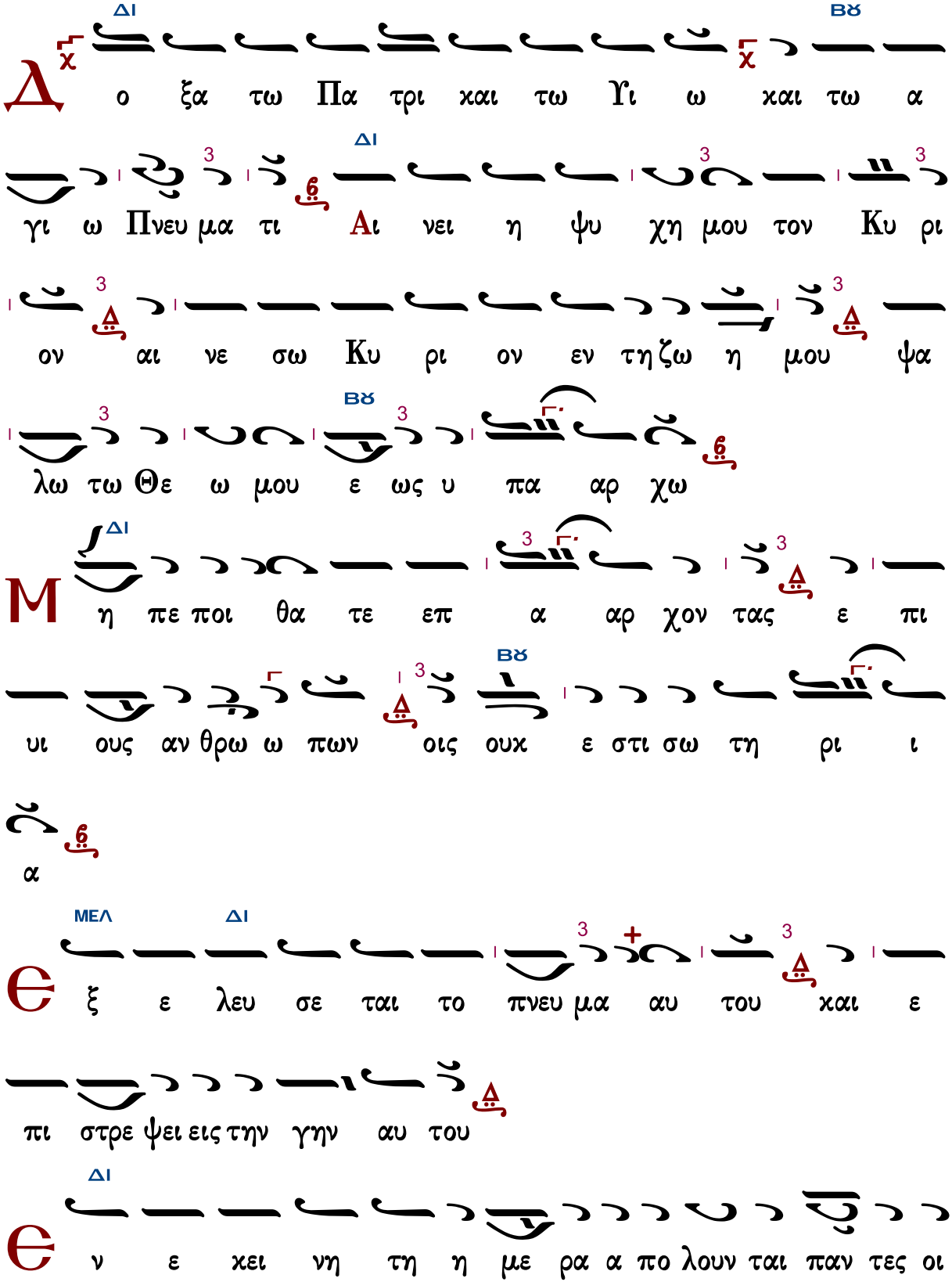
Δ
ΔΙ
ΒΘ
ο ξα τω Πα τρι και τω Υι ω και τω α
γι ω Πνευ μα τι Αι νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι
ον αι νε σω Κυ ρι ον εν τη ζω η μου ψα
λω τω Θε ω μου ε ως υ πα αρ χω
Μ
ΔΙ
η πε ποι θα τε επ α αρ χον τας ε πι
υι ους αν θρω ω πων οις ουκ ε στι σω τη ρι ι
α
Θ
ΜΕΛ
ΔΙ
ξ ε λευ σε ται το πνευ μα αυ του και ε
πι στρε ψει εις την γην αυ του
Θ
ΔΙ
ν ε κει νη τη η με ρα α πο λουν ται παν τες οι

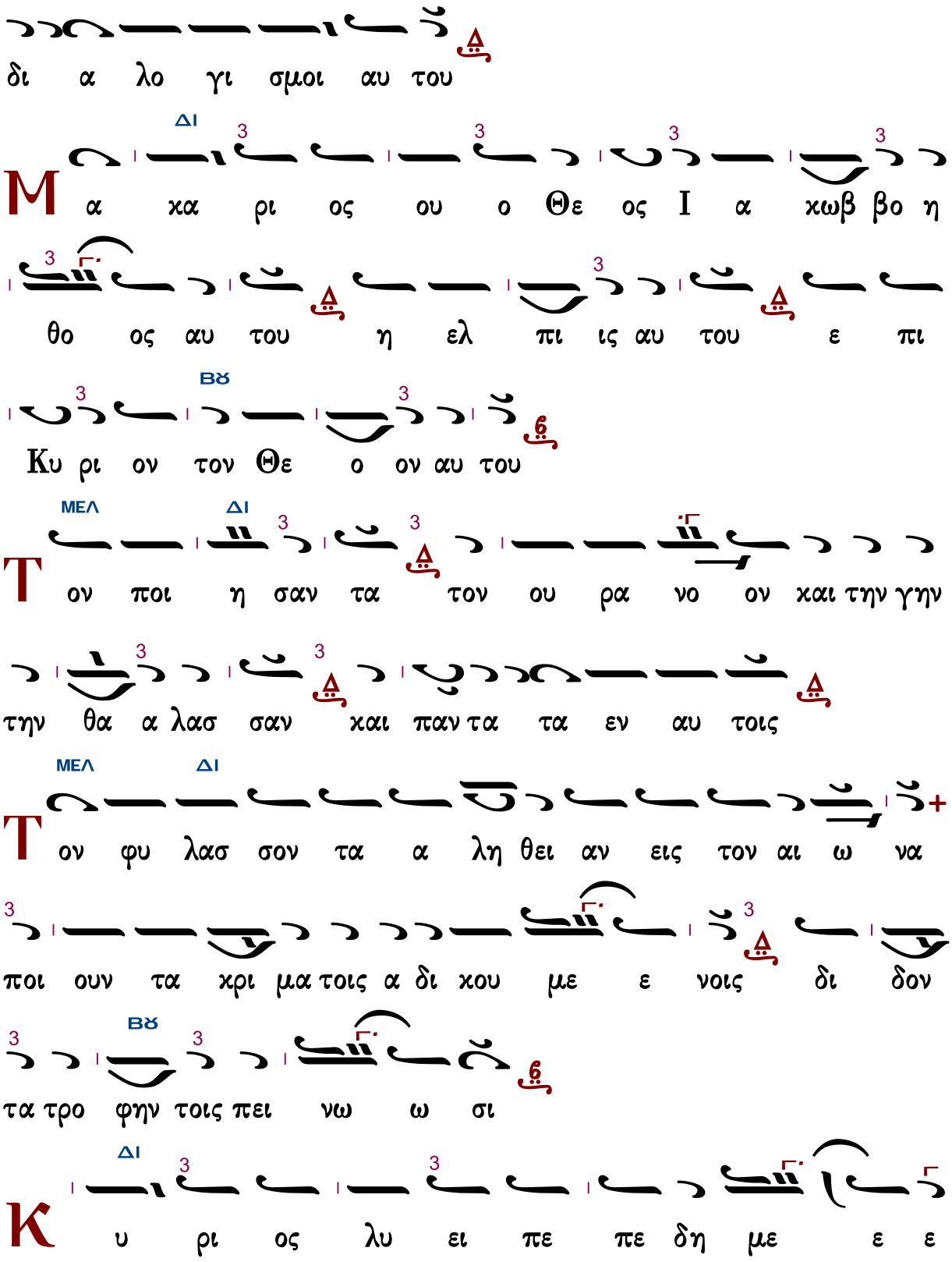
δι α λο γι σμοι αυ του
ΔΙ
Μα χα ρι ος ου ο Θε ος Ι α χωβ βο η
θο ος αυ του η ελ πι ις αυ του ε πι
ΒΫ
Κυ ρι ον τον Θε ο ον αυ του
ΜΕΛ ΔΙ
Τον ποι η σαν τα τον ου ρα νο ον και την γην
την θα α λασ σαν και παν τα τα εν αυ τοις
ΜΕΛ ΔΙ
Τον φυ λασ σον τα α λη θει αν εις τον αι ω να
ποι ουν τα κρι μα τοις α δι κου με ε νοις δι δον
ΒΫ
τα τρο φην τοις πει νω ω σι
ΔΙ
Κυ ρι ος λυ ει πε πε δη με ε ε

νους Κυ ρι ος σο φοι τυ φλους Κυ ρι ος α νορ

θοι κα τερ ρα γμε ε ε νους Κυ ρι ος α γα πα δι

και αι ους Κυ ρι ος φυ λασ σει τους προσ η λυ υ τους

ΒΫ

ΜΕΛ ΔΙ

Ο ρ φα νον και χη ραν α να λη η ψε ται και

ο δον α μαρ τω λων α φα νι ει

ΜΕΛ ΔΙ

Β α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω ω ω να

ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε αν και γε νε

αν

ΜΕΛ ΔΙ ΜΕΛ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

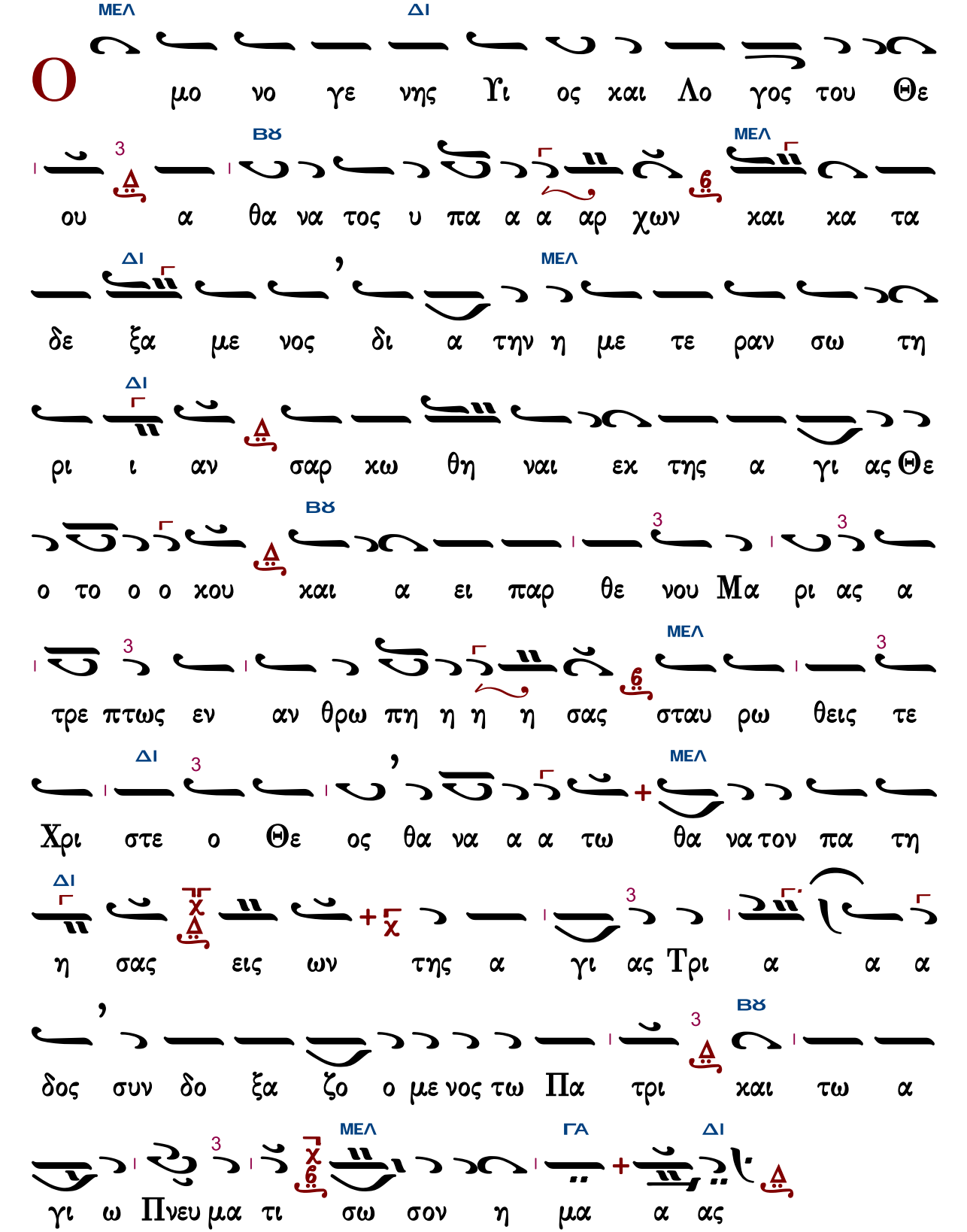

Ἔτι καὶ ἔτι…

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου... Σοί, Κύριε.
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος... Ἀμήν.

Μακαρισμοὶ

Ἦχος Πα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.57*

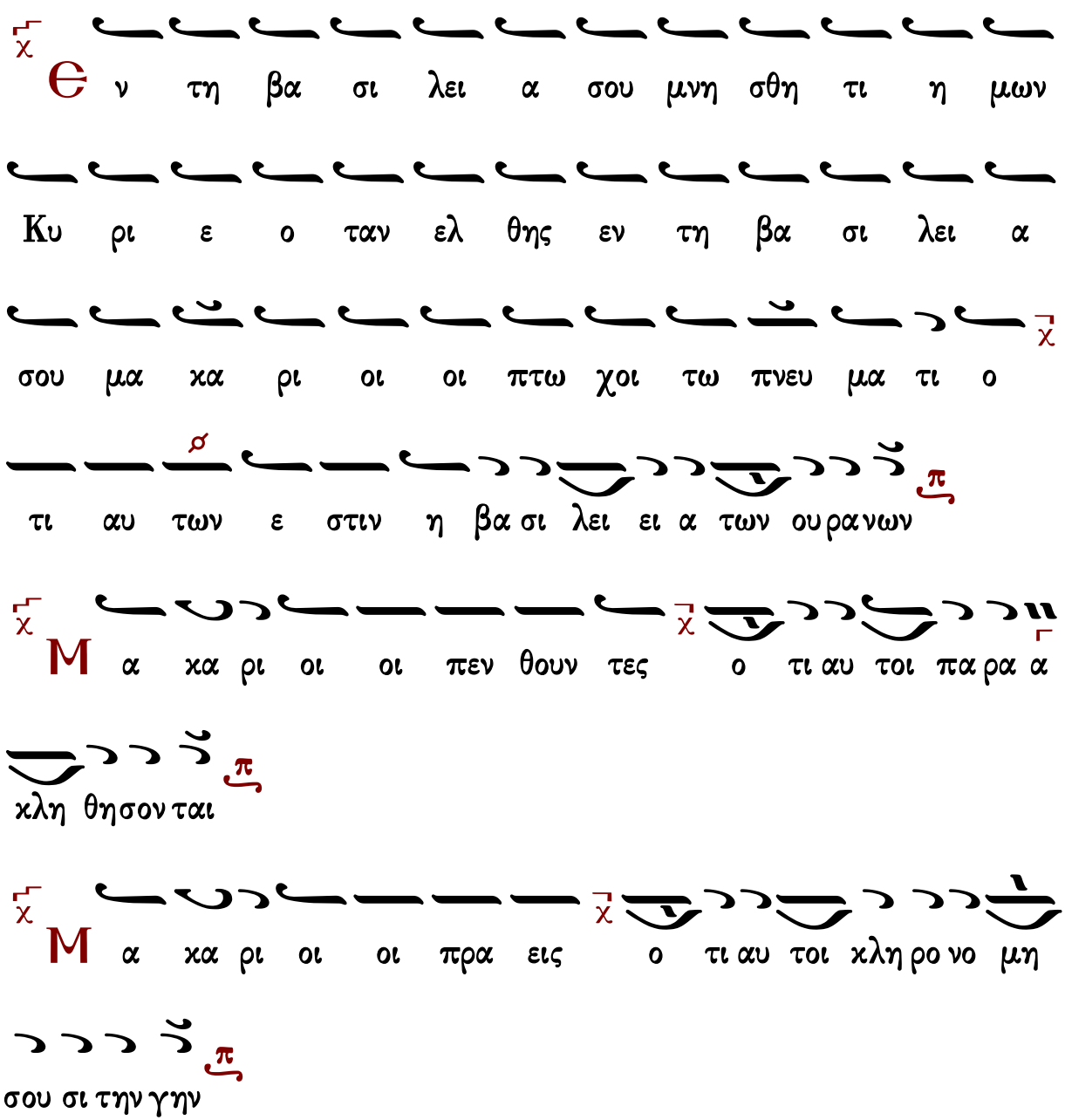

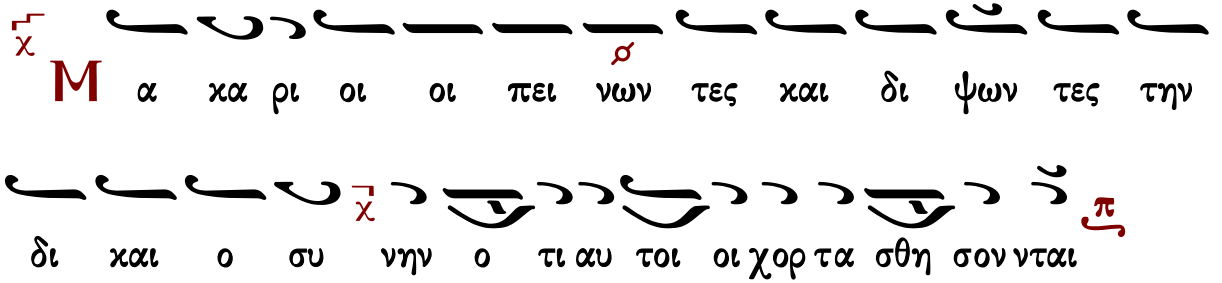

Κανὼν α΄ τῶν ἁγίων, ᾠδὴ γ΄

Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως — ἦχος β΄

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Ἡ σάλπιγξ ἡ μεγάλη τῆς Ἐκκλησίας, ὁ λύχνος ὁ φωτίζων τὴν οἰκουμένην, ὁ κήρυξ ὁ τῷ φθόγγῳ περιλαμβάνων, πάντα τὰ πέρατα, ὁ μεγαλώνυμος, συγκροτεῖ τὴν σύναξιν ταύτην Βασίλειος.

Μακάριοι οἱ καθαροί τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Λαμπρὸς ἀπὸ τοῦ βίου καὶ τῶν πραγμάτων, λαμπρὸς ἀπὸ τοῦ λόγου καὶ τῶν δογμάτων, ἐν πᾶσιν ὑπερλάμπων πάντας ὡς ἄλλοις, ἀστέρας ἥλιος, ὁ πολυύμνητος, Θεολόγος σήμερον μακαρίζεται.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Ἰδοὺ τὸ φῶς τοῦ κόσμου, τῷ κόσμῳ φαίνει· ἰδοὺ τῆς γῆς τὸ ἅλας, τὴν γῆν ἡδύνει· ἰδοὺ τὸ ζωῆς ξύλον ἀθανασίας, καρποὺς προβάλλεται, ὁ χρυσοῦς Ἅγιος, οἱ θανεῖν μὴ θέλοντες, δεῦτε τρυφήσατε.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Ὁ πάντα ἐκ μὴ ὄντων ὄντα ποιήσας, καὶ φύσιν δοὺς ἑκάστῳ τῶν γενομένων, αὐτὸς καὶ τὰς δοθείσας φύσεις ἀμείβειν, οἶδεν ὡς βούλεται· ὅθεν ἀκούεται, καὶ Παρθένος τίκτουσα· τὶς οὐ θαυμάσεται;

Κανὼν β΄ τῶν ἁγίων, ᾠδὴ ς΄

Ἱλάσθητί μοι Σωτὴρ — ἦχος πλ.δ΄

Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι,
καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ᾽ ὑμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Τριάδα μοναδικήν, θεολογεῖν ἐδιδάχθημεν· Μονάδα τριαδικήν, ὑμνεῖν παρελάβομεν· προσκυνεῖν ἐμάθομεν, παρὰ τῶν πατέρων, μίαν φύσιν τρισυπόστατον.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Ὁ Λόγος ἦν ἐν ἀρχῇ, πρὸς τὸν Πατέρα συνάναρχος· τῷ Λόγῳ Πνεῦμα συνῆν, ἀλλ᾽ ἐκ τοῦ Γεννήτορος· ἁπλῆ ὁμοούσιος, συμφυὴς Θεότης, ὡς οἱ θεῖοί φασι κήρυκες.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Συνάπτω καὶ διαιρῶ, τὰ συναπτῶς διαιρούμενα· ἓν ἀμερὲς ἐννοῶ, καὶ τρία φαντάζομαι. Διδασκάλους δέχομαι, τρεῖς θεοφορήτους, οὕτω πείθοντας πιστεύειν με.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀμήτωρ πρὸ τῆς σαρκός, ἀπάτωρ μετὰ τὴν σάρκωσιν· Υἱὸς Πατρὸς καὶ Μητρός, ὁ ταῦτα καλούμενος, ὑπὲρ νοῦν ἀμφότερα· τῷ Θεῷ γὰρ πρέπει, τῶν θαυμάτων τὰ παράδοξα.

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Εἰσοδικὸν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κοντάκιον εἰς τὴν Ὑπαπαντὴν

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος ἡ Πα

Μουσική Κυψέλη Β΄
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.145/501*

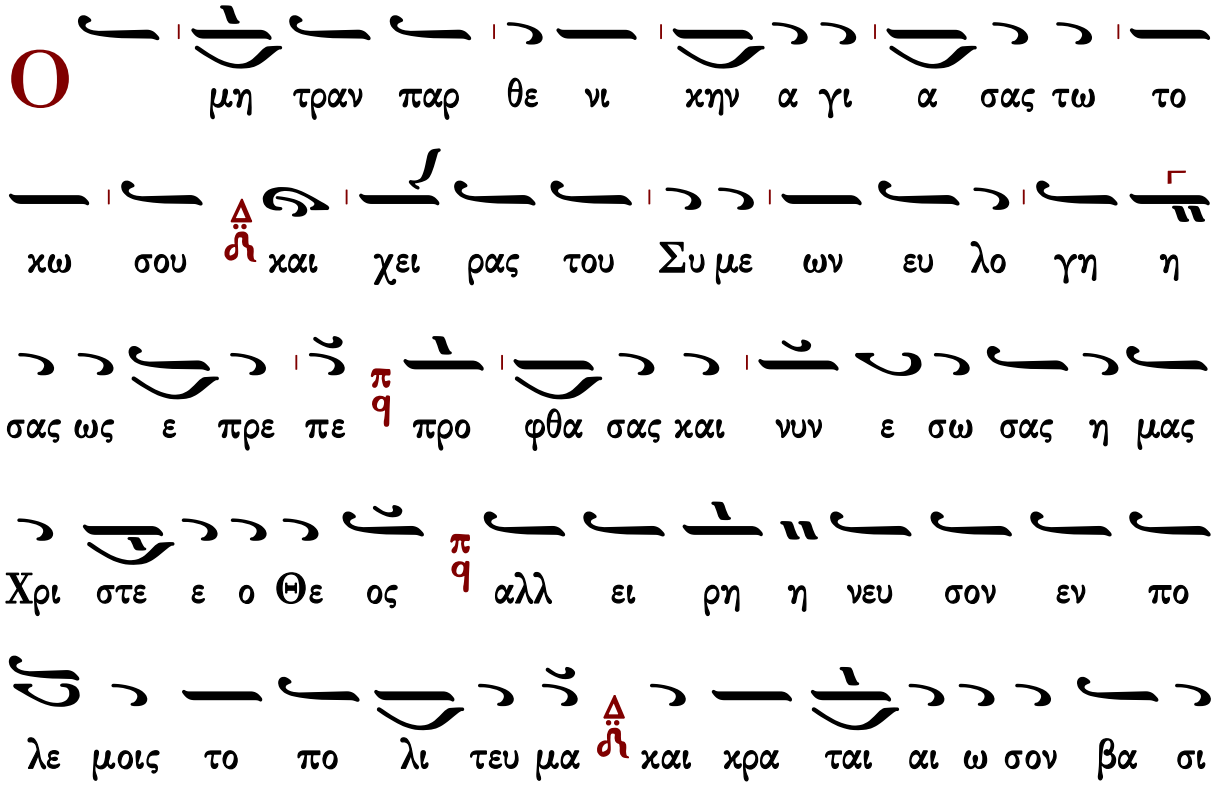

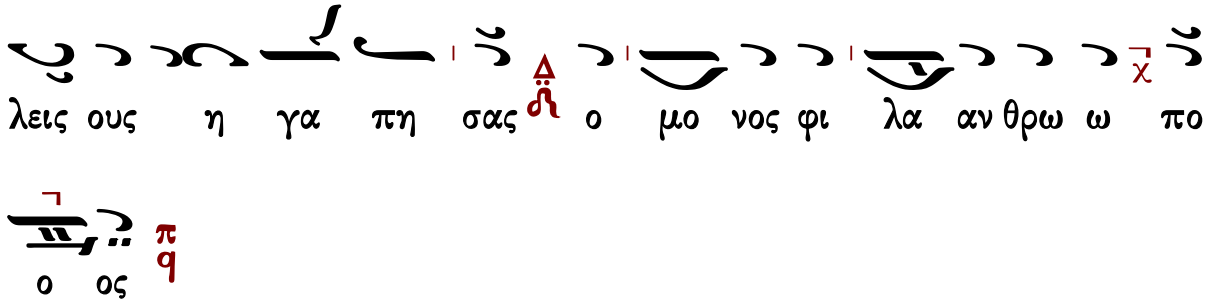

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1882 σ.517#

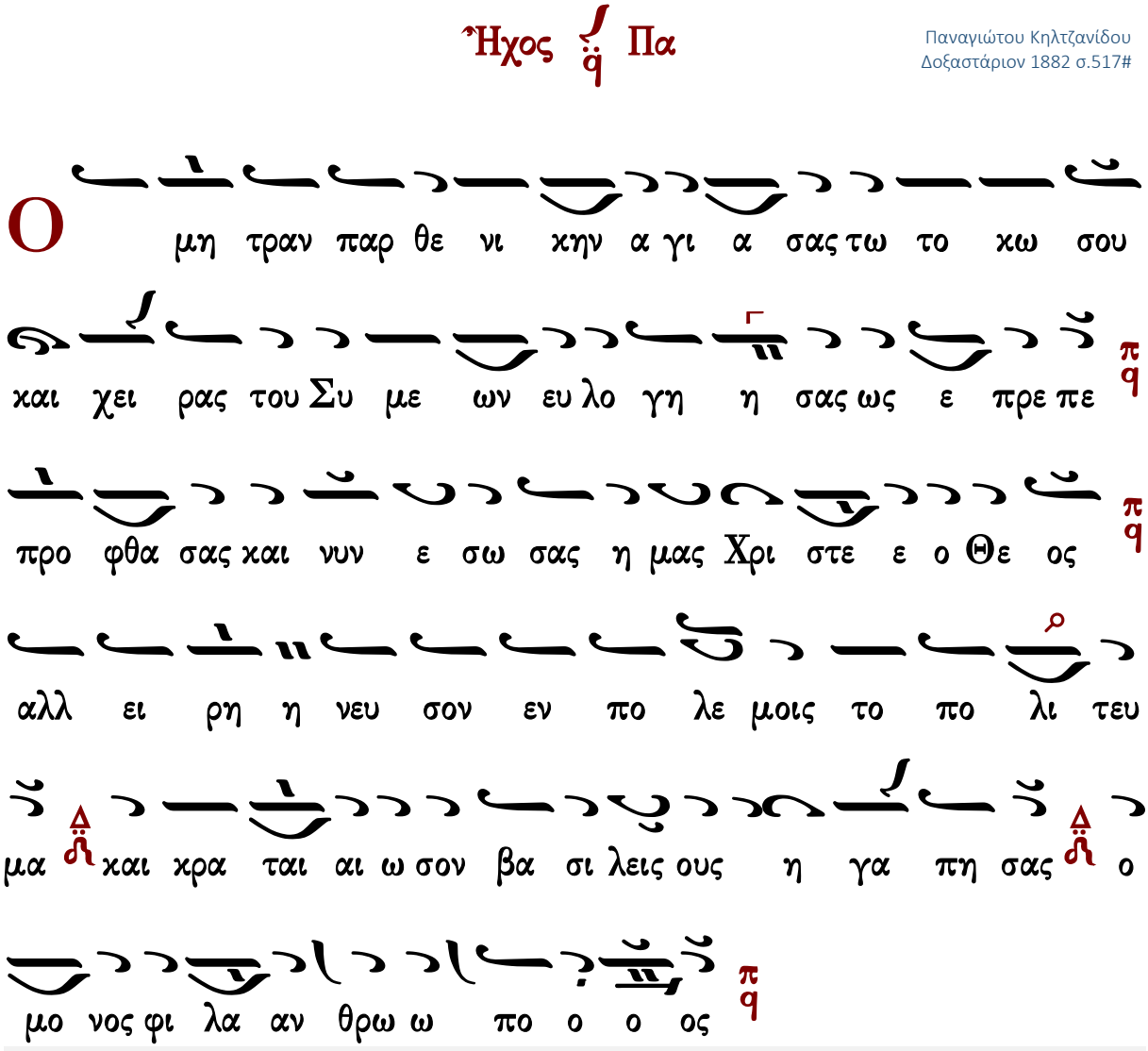

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος ⸗ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.74#

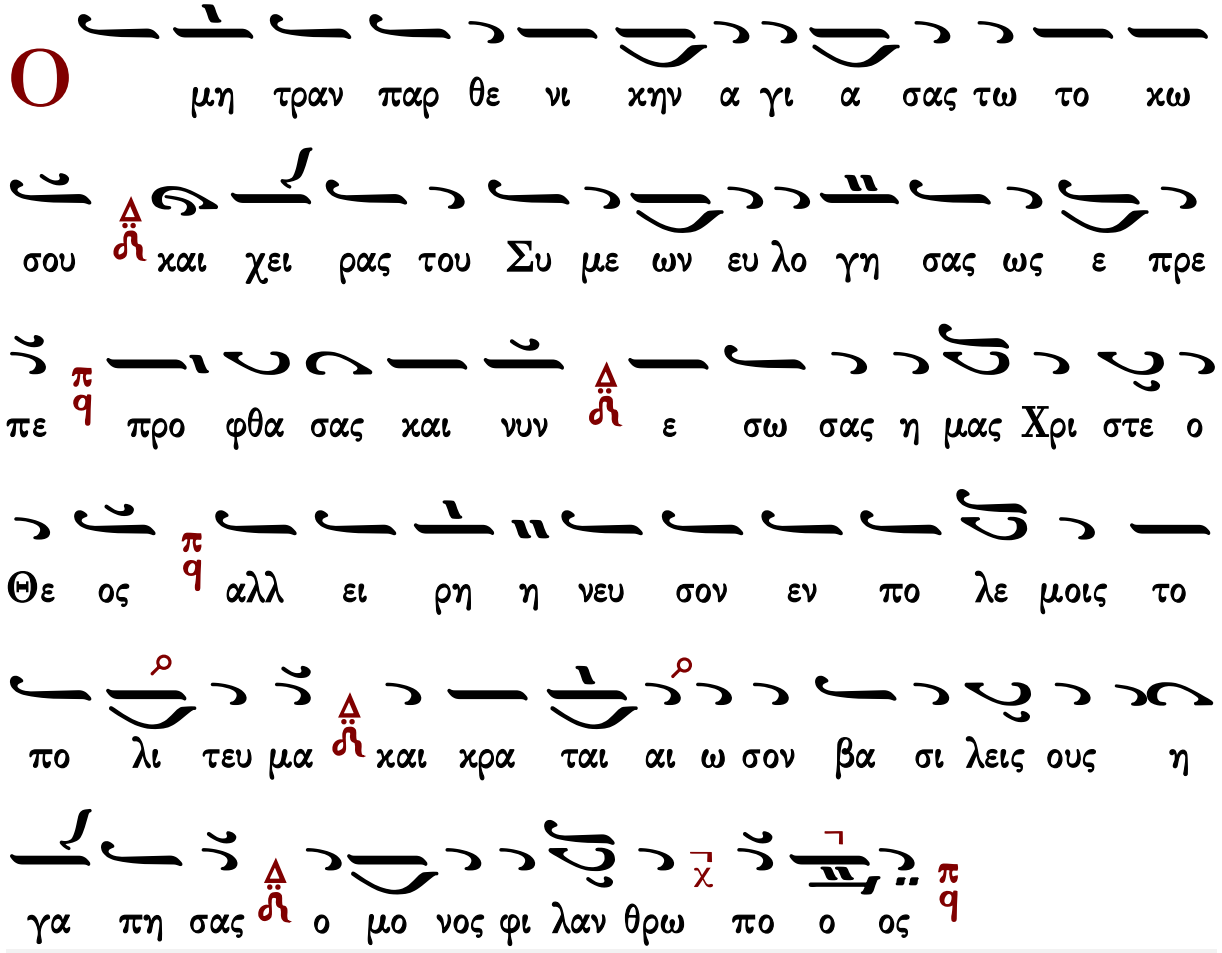

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Τρισάγιος Ὕμνος — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος ⸗ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2002 σ.81/528#

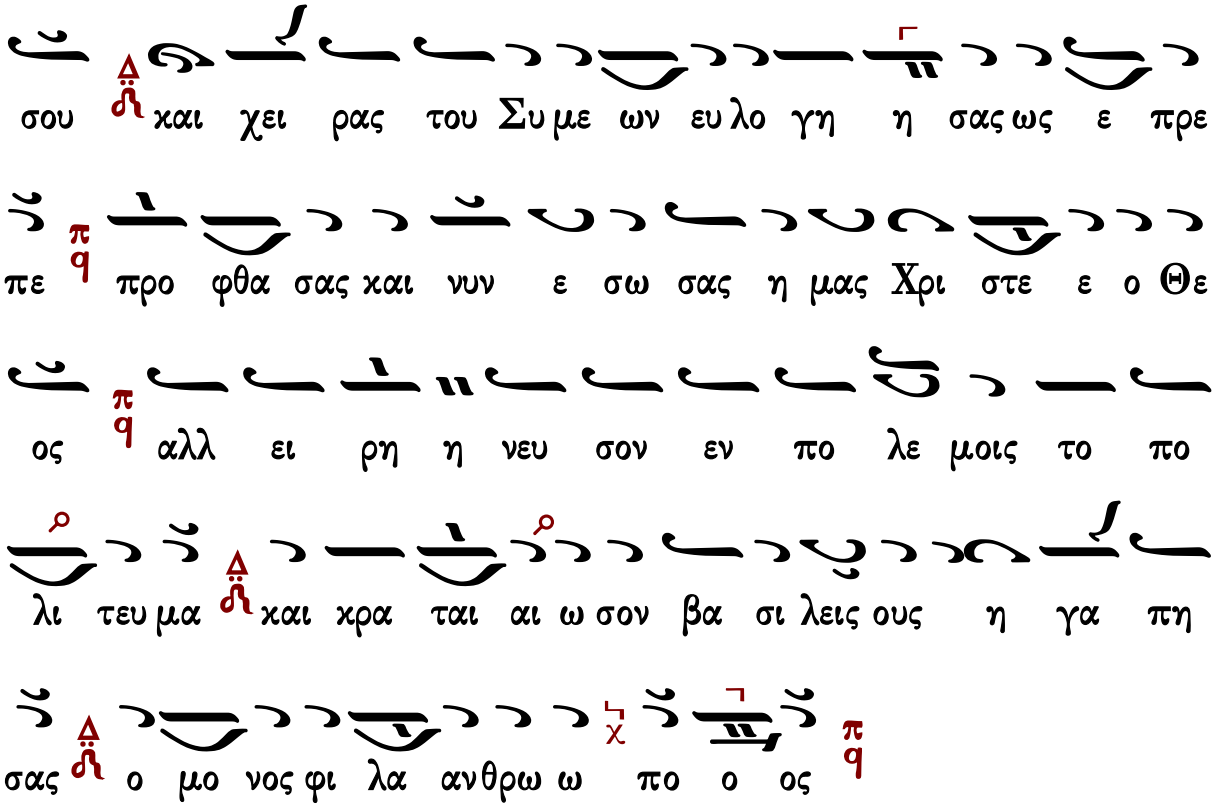

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Τρισάγιος Ὕμνος — Λουκᾶς Λουκᾶ

Τρισάγιος ὕμνος

Ἦχος Δι

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική Συλλογή
Θ. Λειτουργία 1909 σ.31*

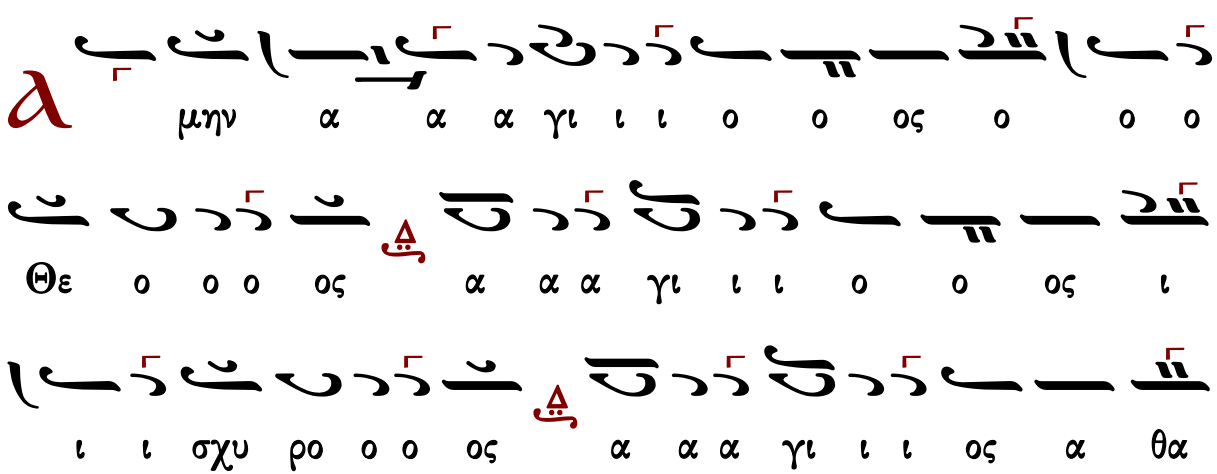

α α να α α α τος ε λε ε ε η σο ο

ο ον η μα α ας

τὸ τρίτον

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ος α α γι ι ι

ος α θα α α να α α α τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα α ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ε

ε ευ μα τι

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην

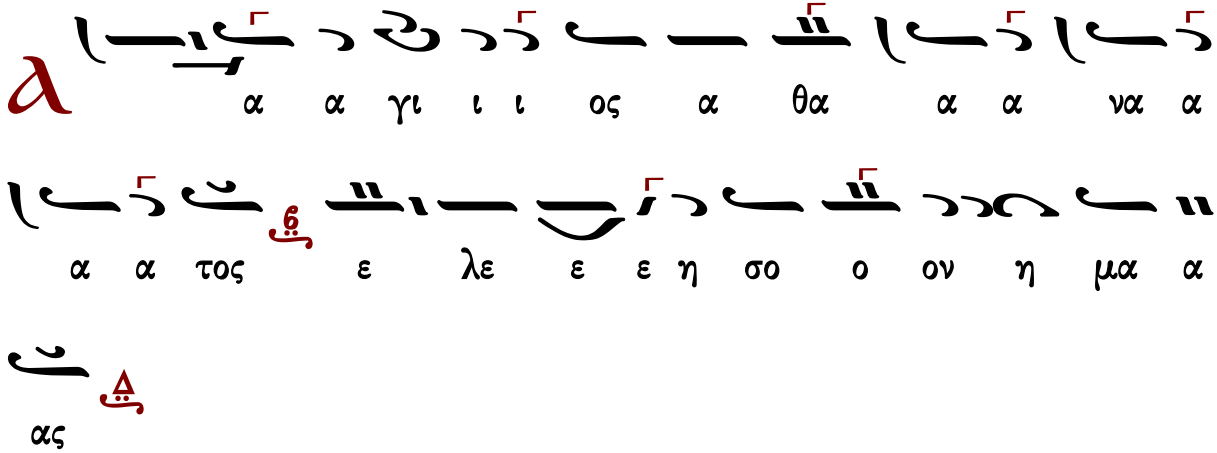

Δύναμις

κλασικὸ	τοῦ βήματος	τὸ συνηθισμένον
ἕτερον τοῦ βήματος	Γεωργίου Τσατσαρώνη Ι	Γεωργίου Τσατσαρώνη ΙΙ
Σίμωνος Ἀβαγιανοῦ		Νηλέως Καμαράδου
Ἰωάννου Παλάση	Γεωργίου τοῦ Κρητὸς	Ζαφειρίου Παπαχρήστου

Κλασικὸ

Ἦχος Δι

Γεώργιος Πρωγάκης
Μουσική Συλλογή
Θ. Λειτουργία 1909 σ.31*

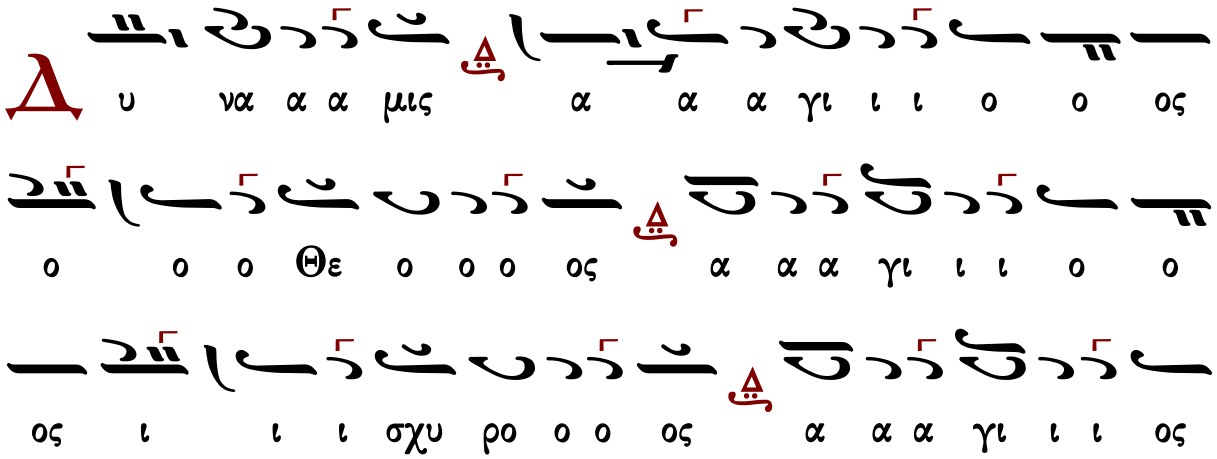

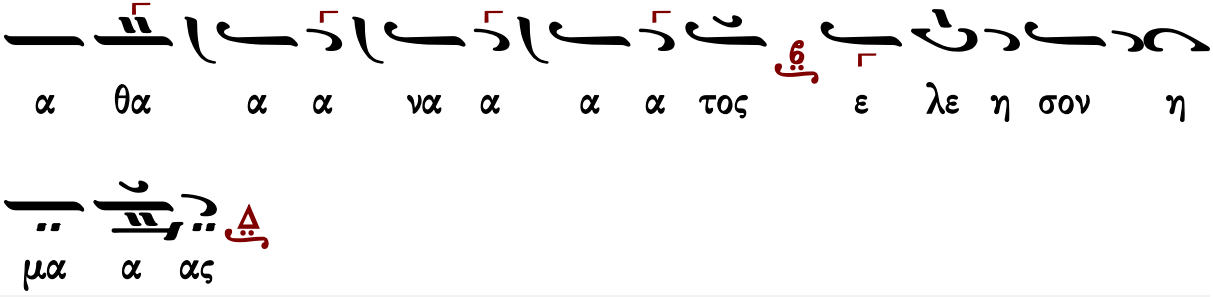

τοῦ βήματος ὡς ψάλλεται συνήθως

Ἦχος Δι

Μουσική Συλλογή
Γ. Πρωγάκη 1909
Θ. Λειτουργία σ.34*

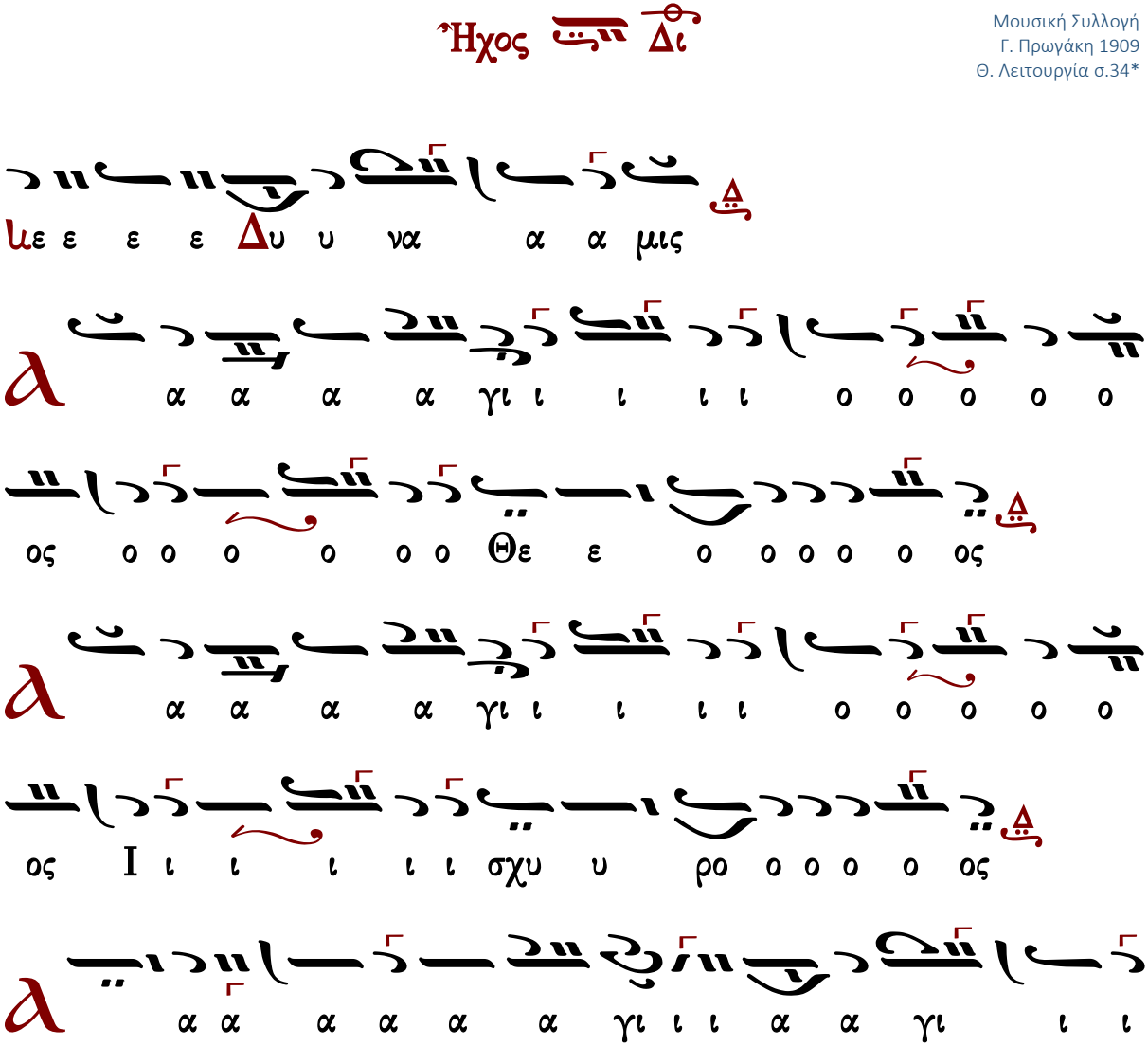

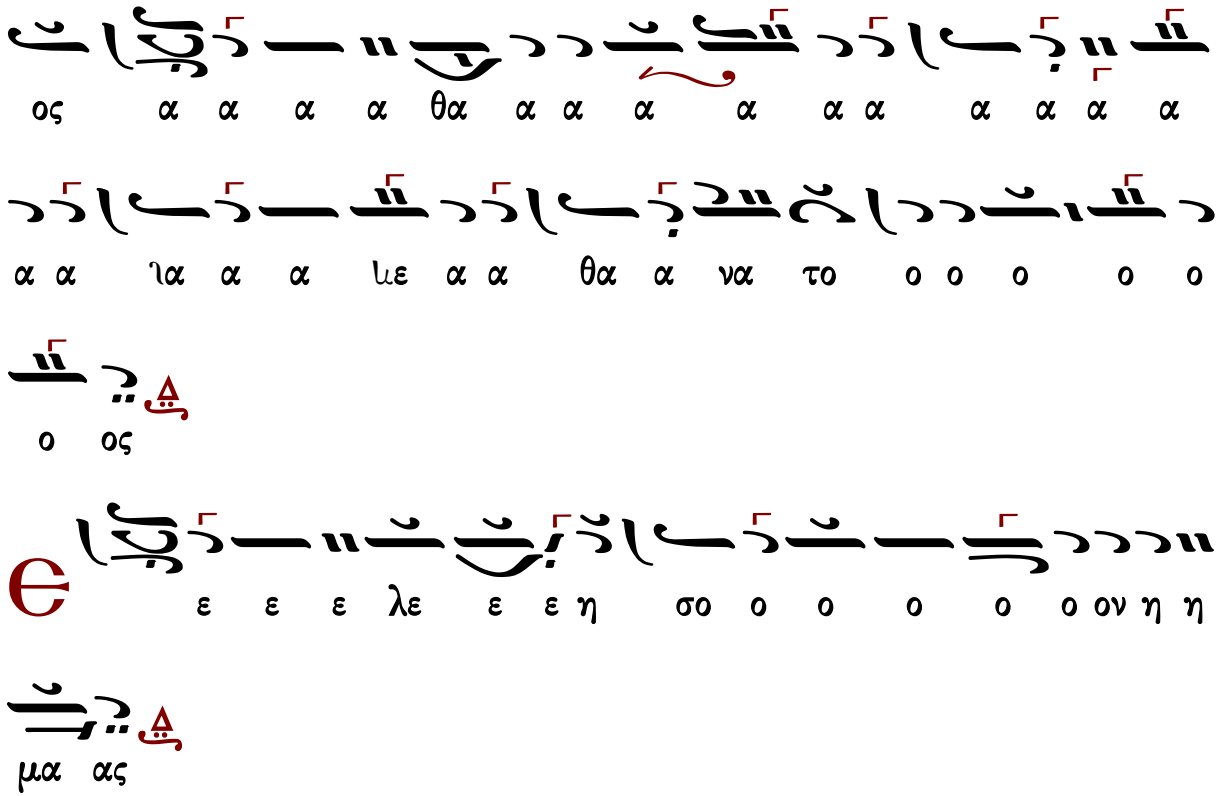

τὸ συνηθισμένον

Ἦχος πλ. Δι

Μουσική Συλλογή
Γ. Πρωγάκη 1909
Θ. Λειτουργία σ.37*

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Ἀπόστολος | Λουκᾶς Λουκᾶ

ἕτερον τοῦ βήματος

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ.43*

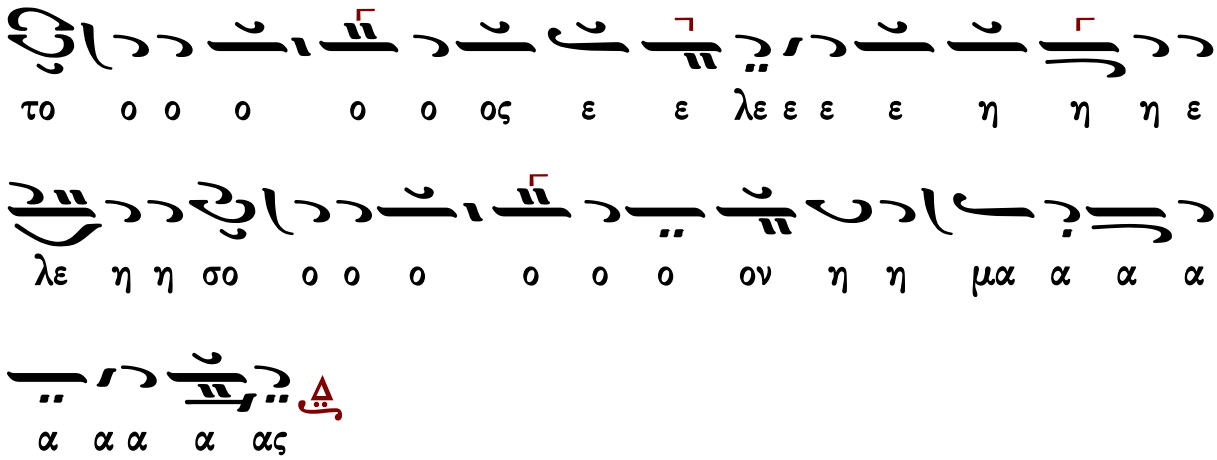

Γεωργίου Τσατσαρώνη I (†1999)

Δύναμις σύντομον

Ἦχος Δι

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ.105*

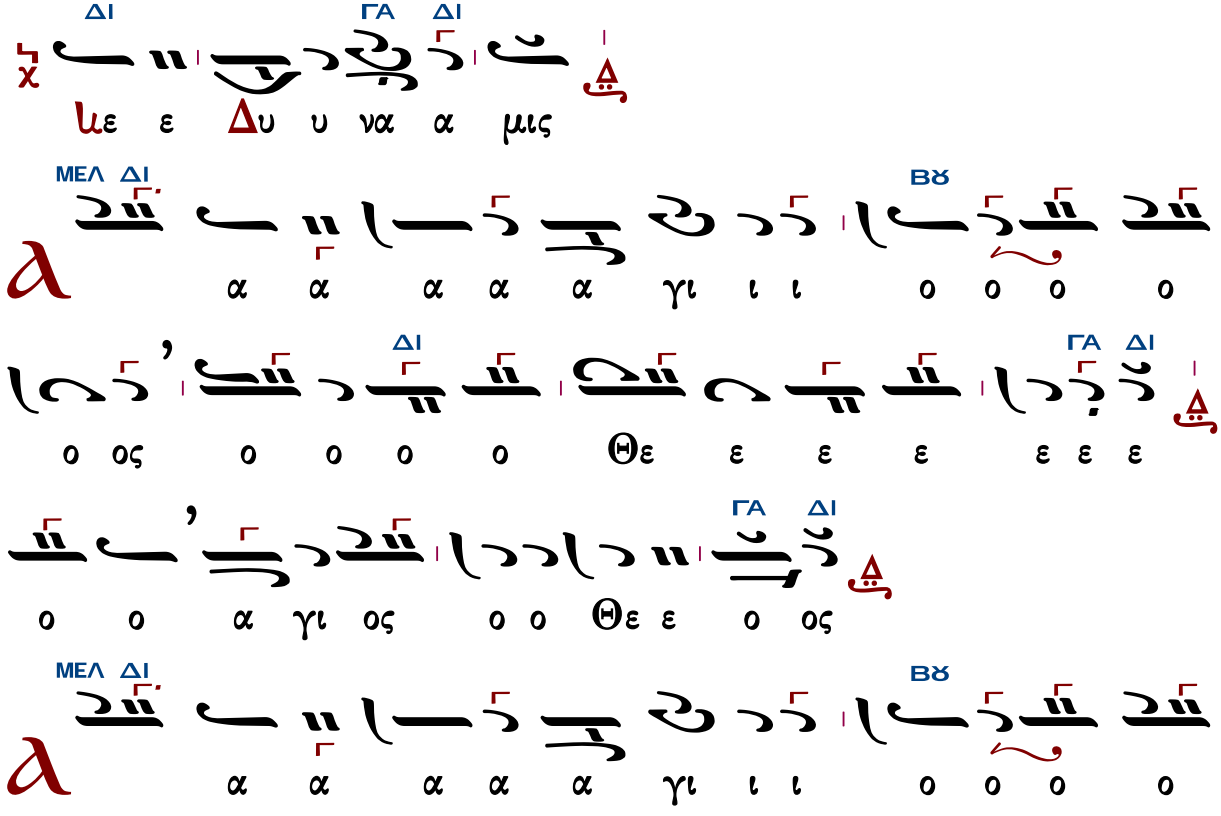

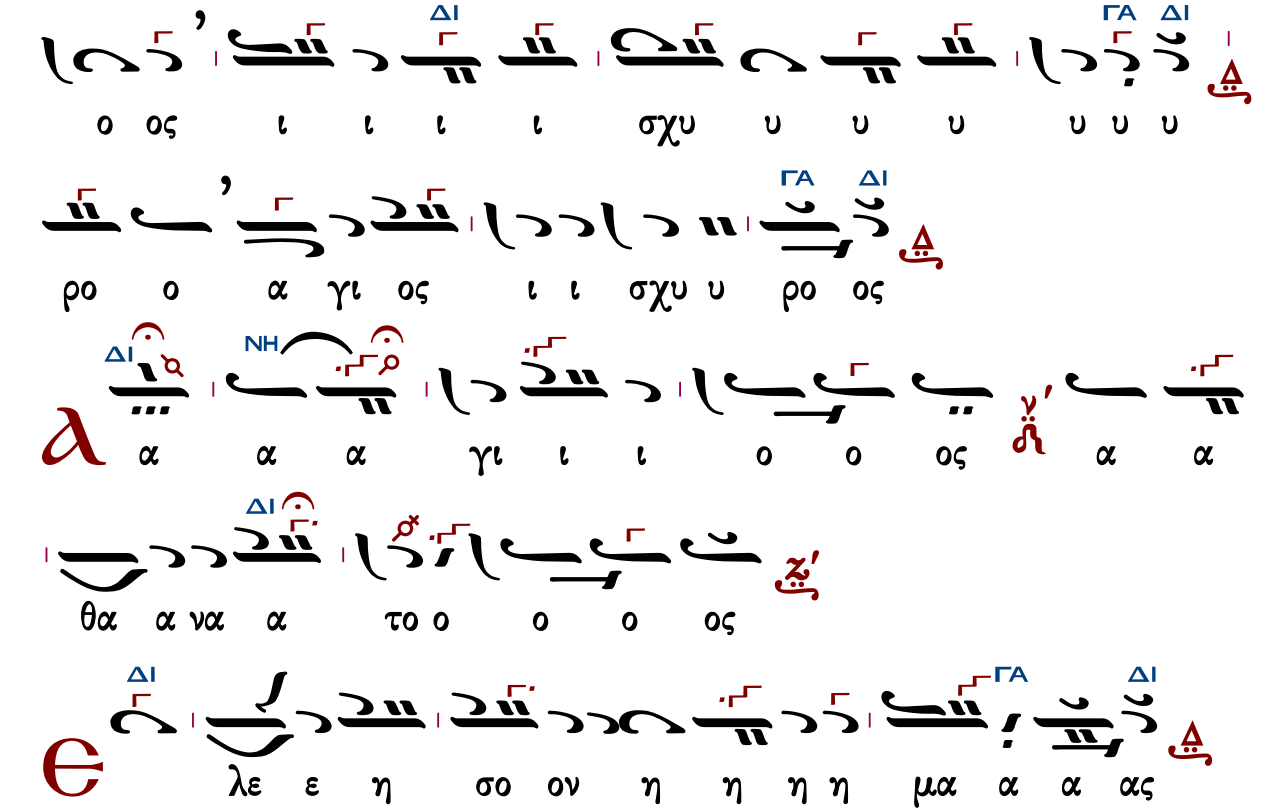

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπόστολος — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γεωργίου Τσατσαρώνη II (†1999)

Δύναμις σύντομον
(Το γοργόν)

Ἦχος Δι

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ.106*

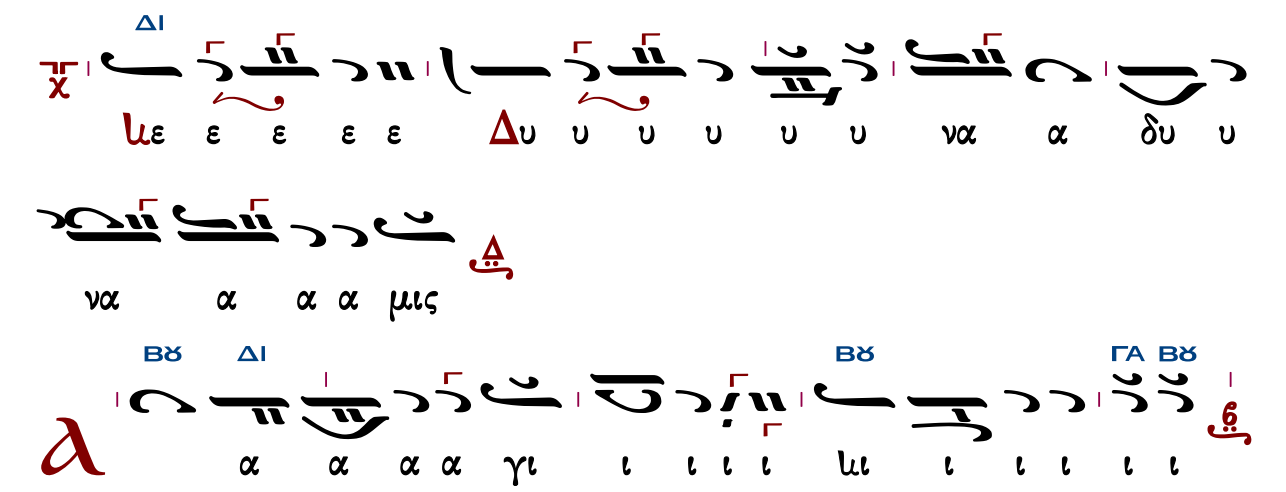

ΔΙ ΓΑ ΔΙ ΜΕΛ
ΔΙ ΓΑ
ΔΙ ΓΑ ΔΙ ΜΕΛ
ΔΙ ΓΑ ΔΙ
ΔΙ ΓΑ ΔΙ

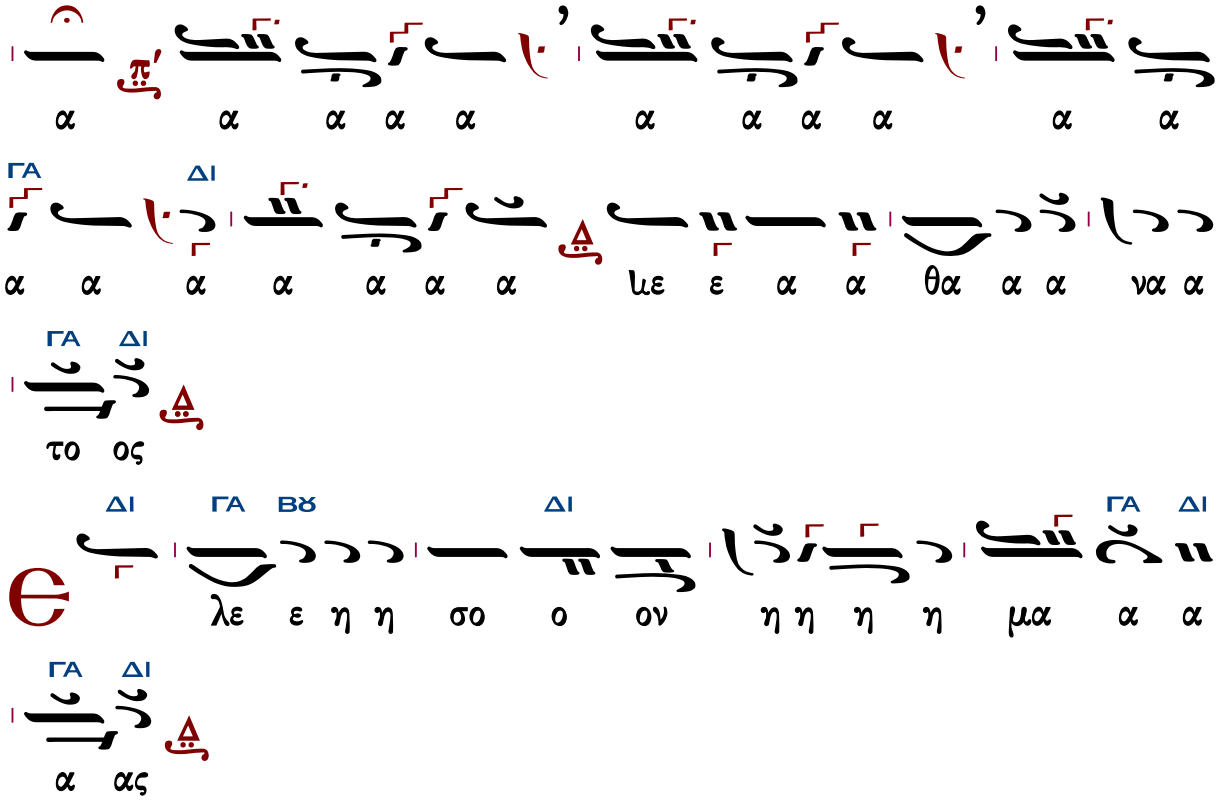

Σίμωνος Ἀβαγιανοῦ (1839-19..)

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Θεία Λειτουργία
1992 σ.38*

ΔΙ
ΝΗ
ΔΙ
ΜΕΛ
ΝΗ
ΜΕΛ
ΔΙ

NH
ΔΙ
ΜΕΛ
ΔΙ
ΔΙ

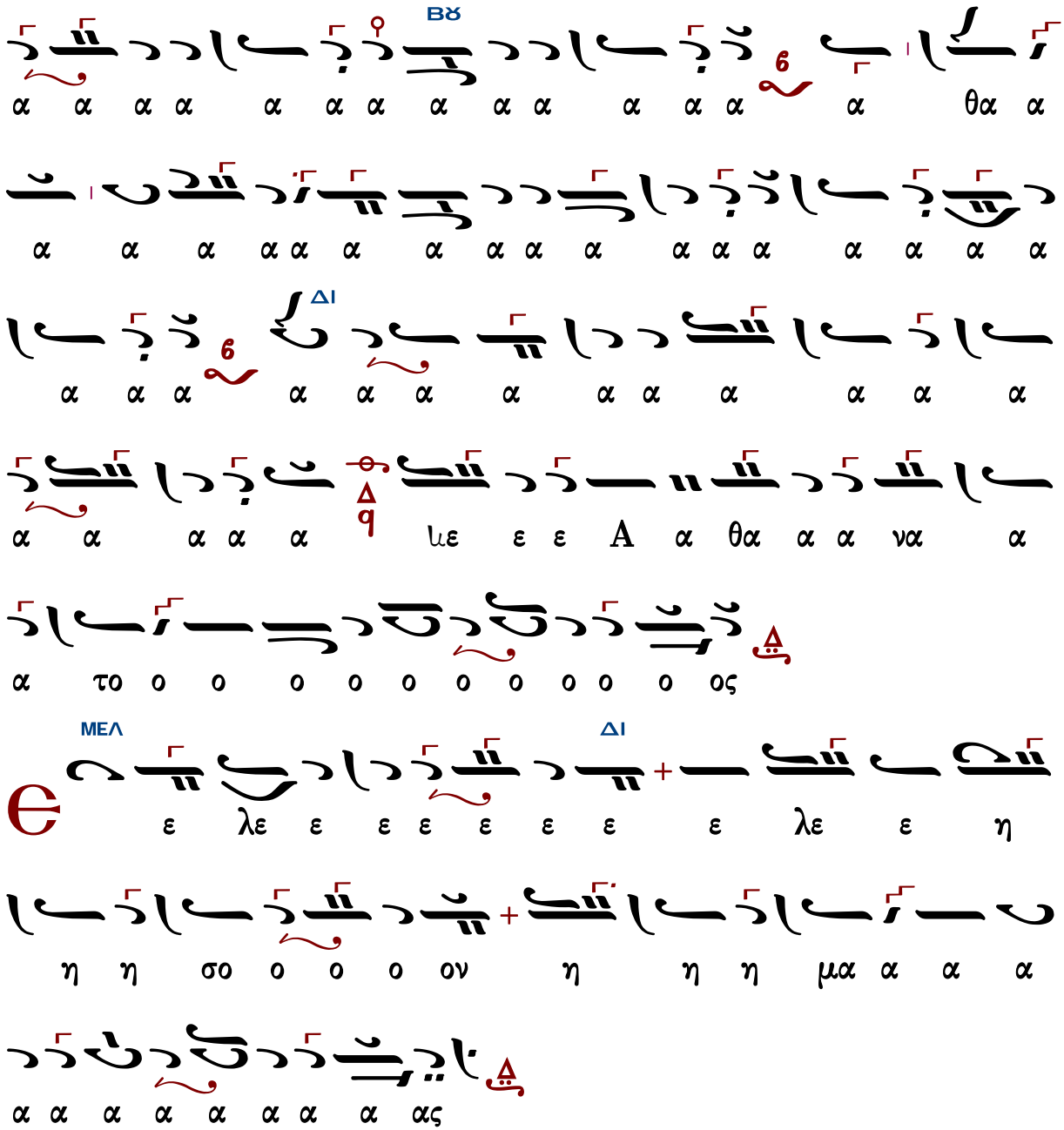

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπόστολος — Λουκᾶς Λουκᾶ

Νηλέως Καμαράδου (1847-1922)

Ἦχος Δι

Γεωργίου Πρωγάκη
Θεία Λειτουργία
1909, σ. 41*

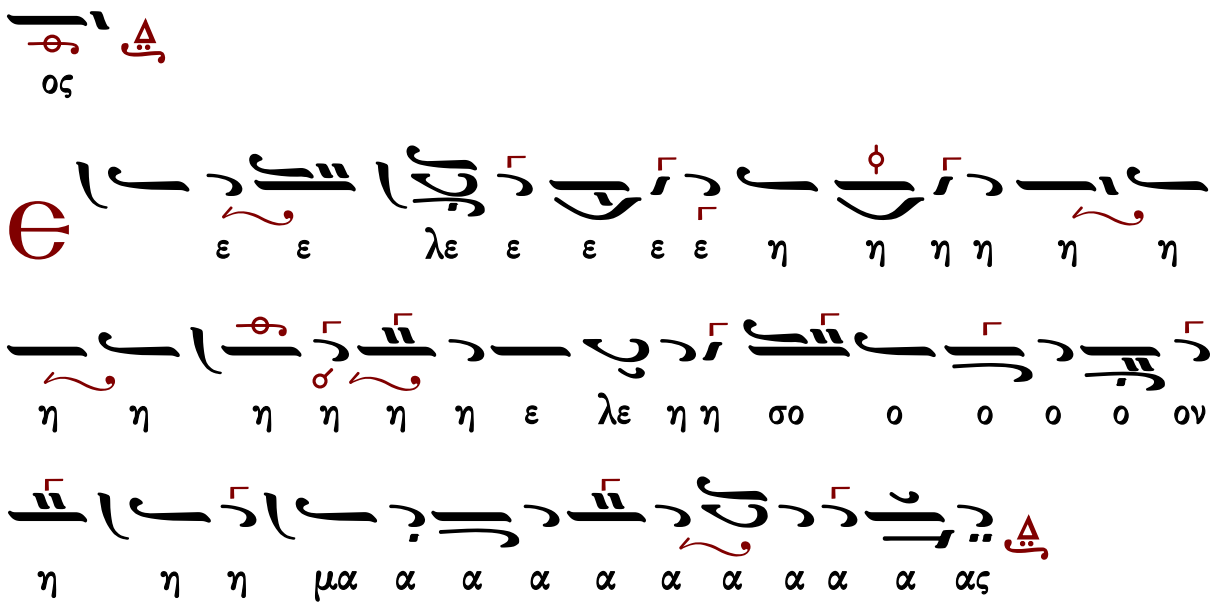

Ἰωάννου Παλάση (1891-1942)

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.42*

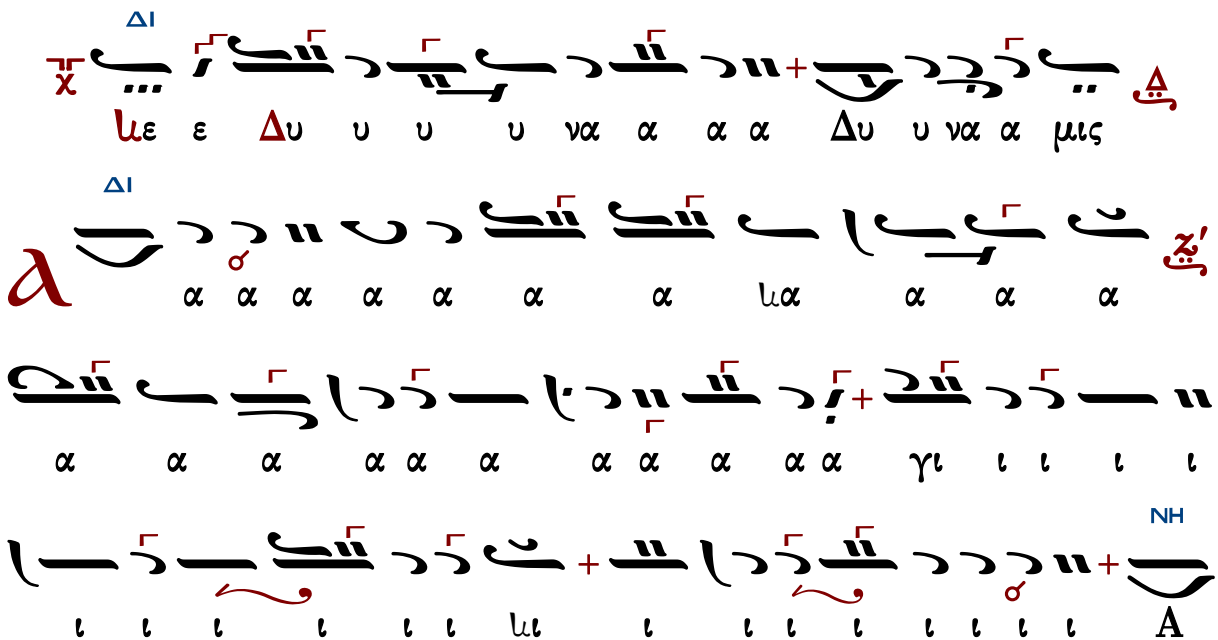

ΜΕΛ
ΔΙ
ΜΕΛ
ΝΗ
ΔΙ

Ἦχος δ΄

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ.35*

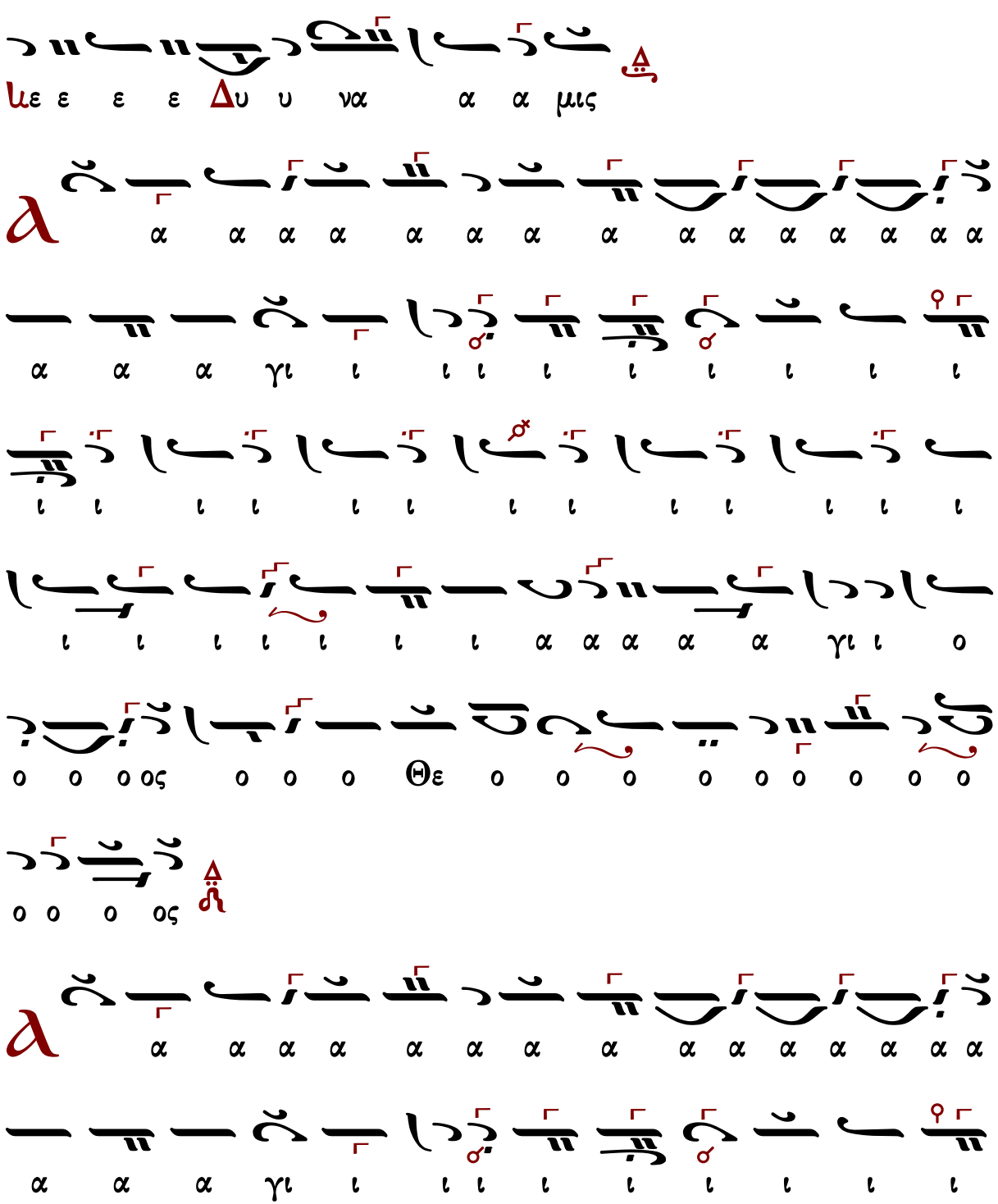

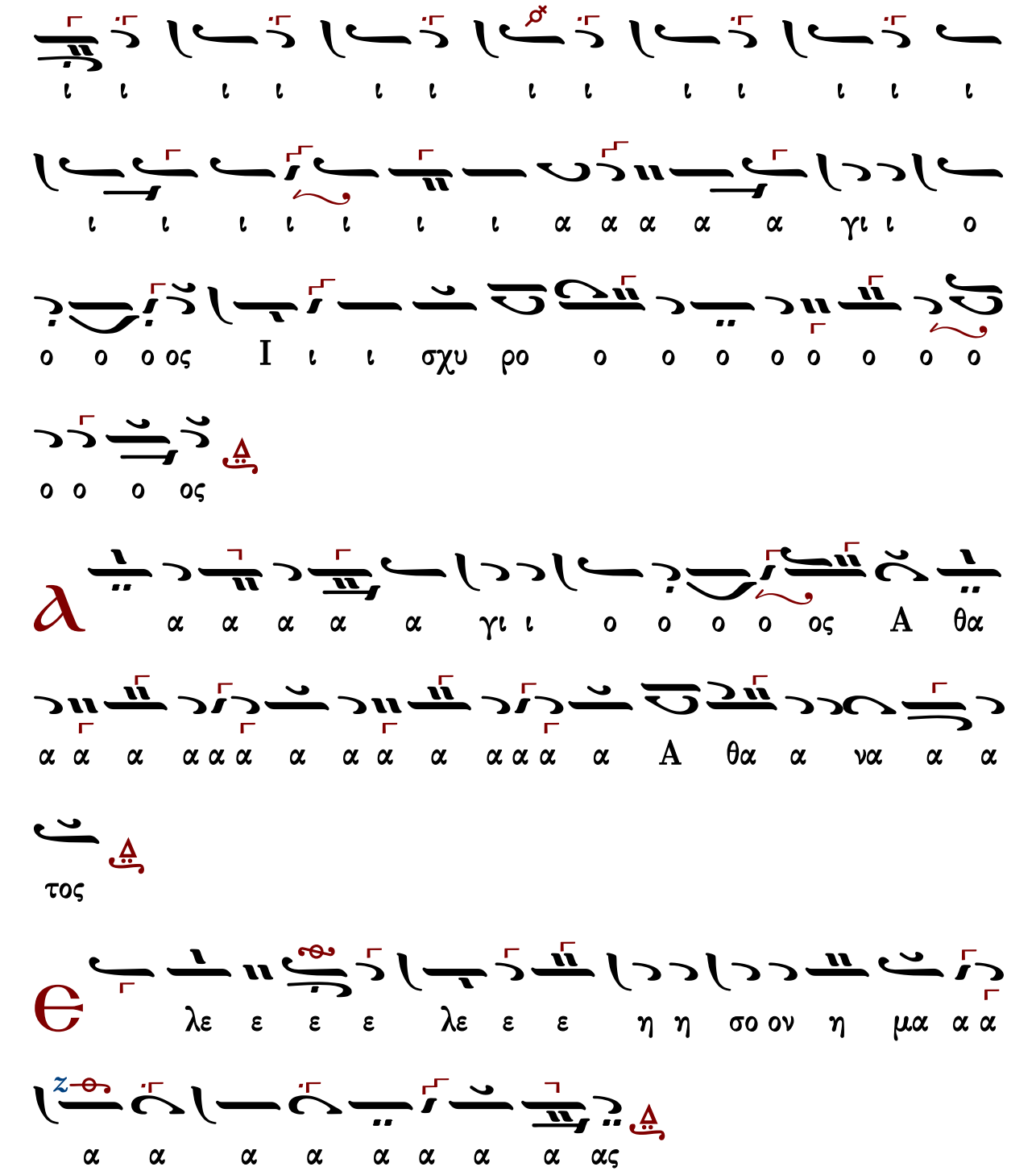

Ζαφειρίου Παπαχρήστου

ΔΙ
ΓΑ ΔΙ
ΓΑ
ΔΙ
ΠΑ
ΔΙ
ΓΑ ΔΙ

Τρισάγιος Ὕμνος σύντομος

Γεώργιος Πρωγάκης
Μουσική Συλλογή
Λειτουργία 1909 σ.35*

Ἦχος Δι

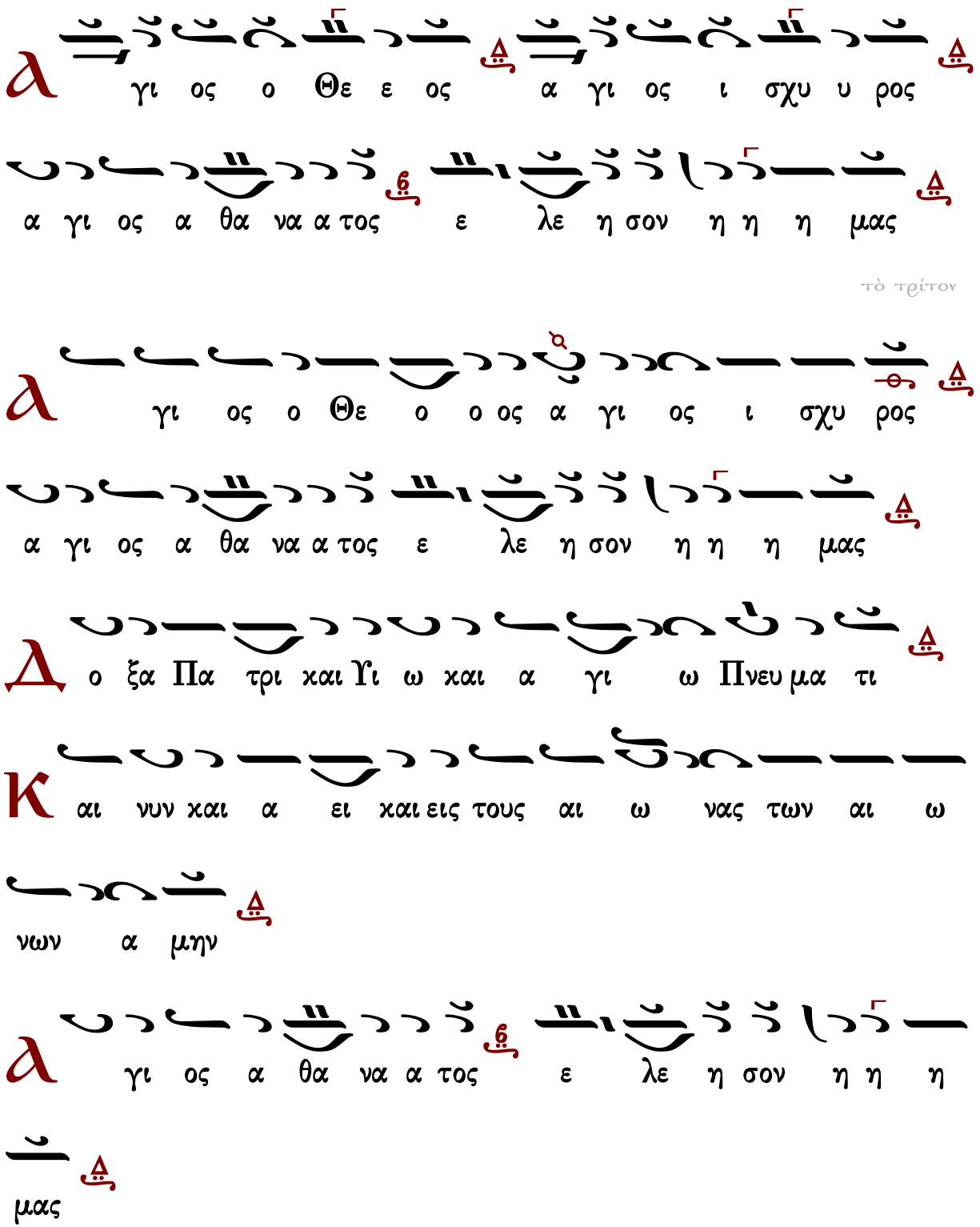

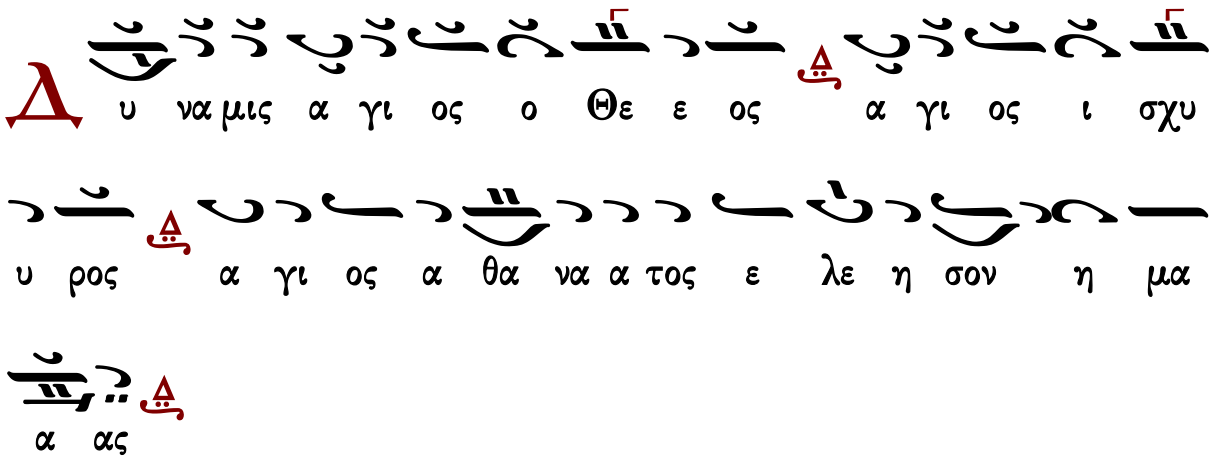

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
έπανέκδοσις 1991 σ.263*

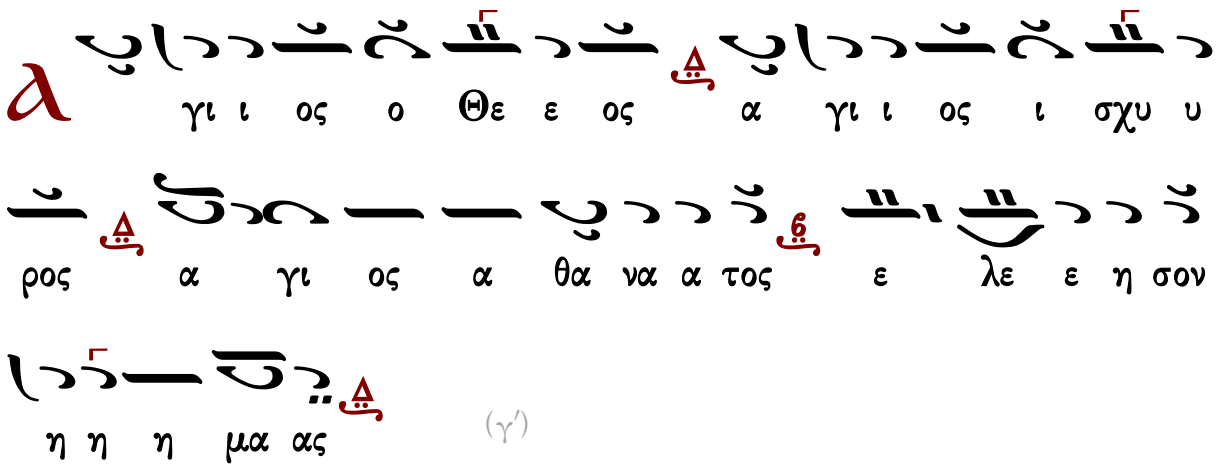

(γ΄)

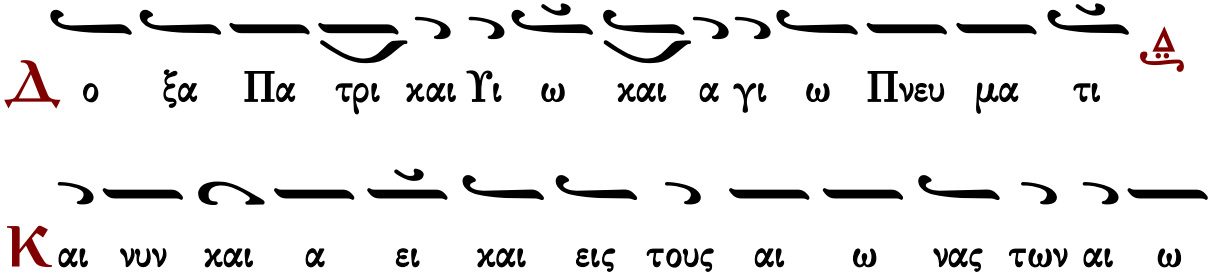

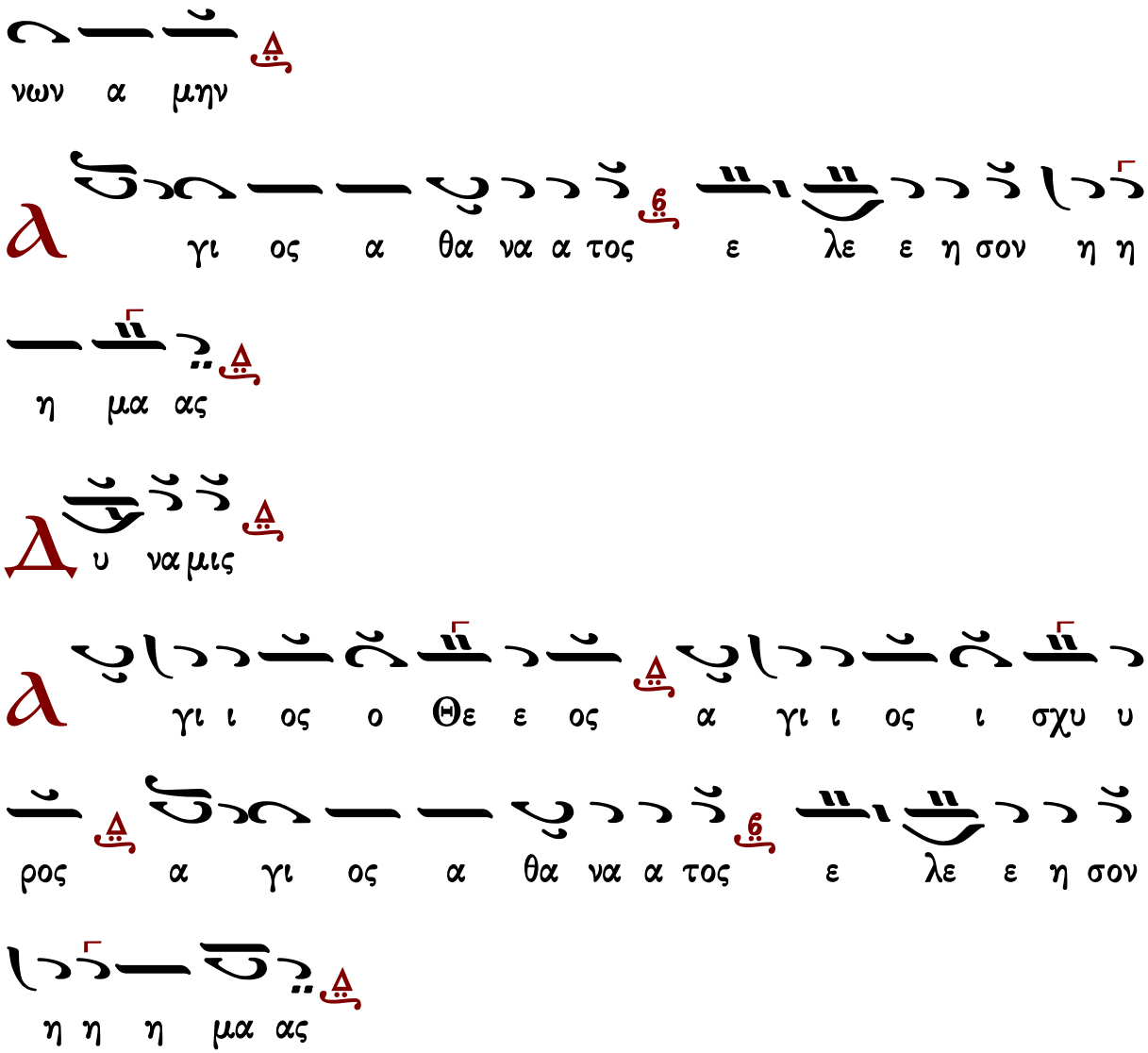

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Ἀπόστολος | Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἱεροθέου ἱεροδιακόνου

Ἦχος Δι

Ἱεροθέου ἱεροδιακόνου
Αθωνική Μουσική Ανθοδέσμη
Λειτουργία
Ι.Μ.Φιλοθέου 1987 σ.64*

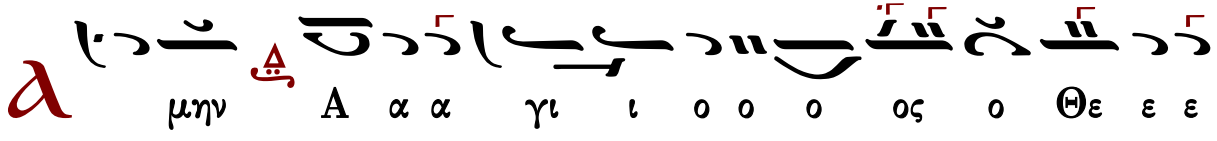

ος α α α γι ι ι ο ο ο ο ος Ι ι ι σχυ
υ υ ρος α γι ι ι ο ο ος α α θα α να α α
το ο ο ος ε λε ε η η η σο ον η η μα
α α ας
τὸ τρίτον
γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ος α α α γι ος ι σχυ υ ρο ο ο ο ο
ο ος α α γι ι ι ο ο ος α α θα α να α α
τος ε λε ε η η η σο ον η η μα α α
ας
τὸ τρίτον καὶ ἄλλως
γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

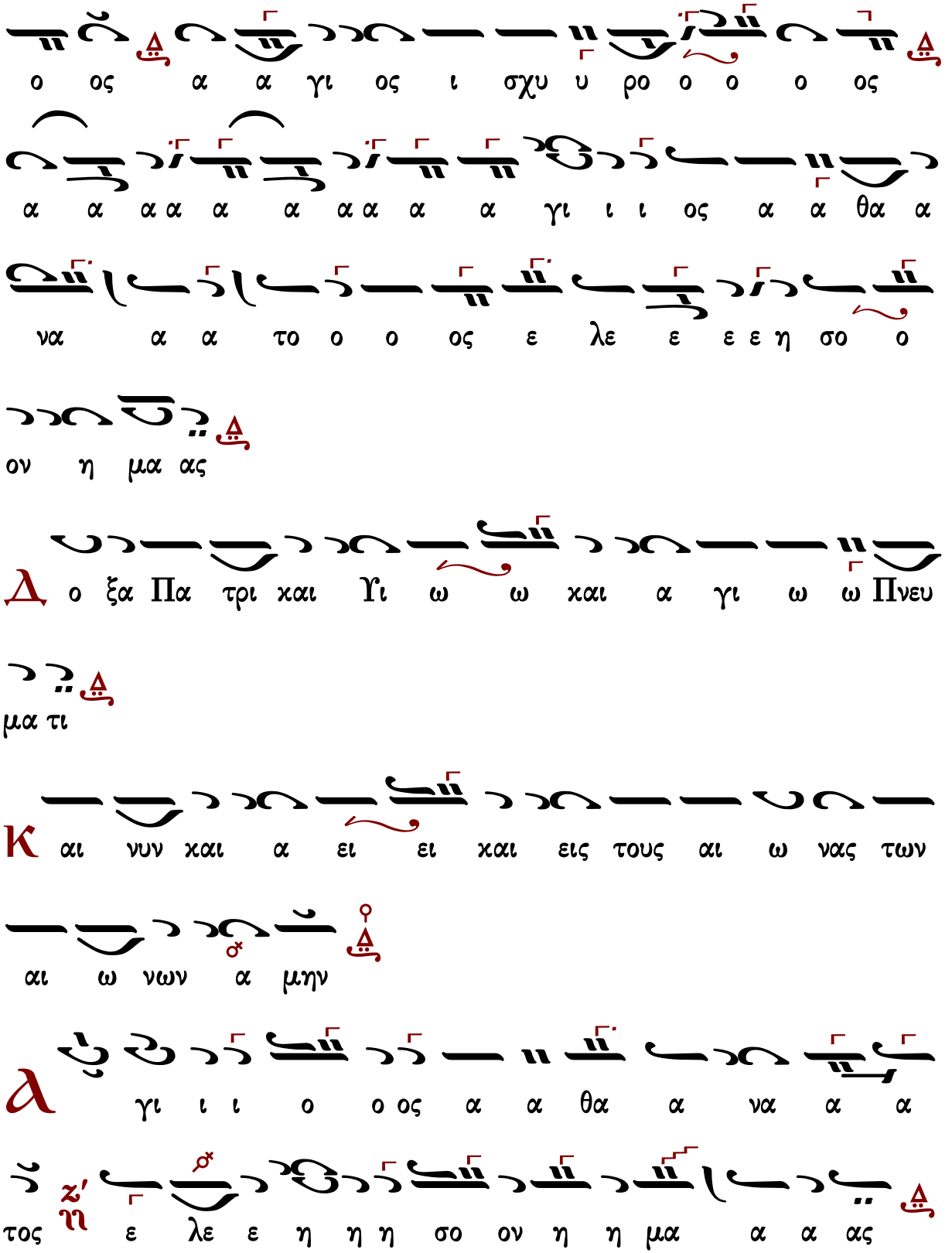
ος ο ο ο ρο υ σχυ ι ος γι α α ος ο
θα α α α α α α α α γι ι ι ος α α
ο σο η ε ε λε ε ος ο ο το α α να
ας μα η ον
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και α γι ω ω Πνευ
μα τι
Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην
α γι ι ι ο ο ος α α θα α να α α
τος ε λε ε η η η σο ον η η μα α α ας

α α α α ιε α α θα α να

α α α α α α α α α α ια α α α

α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

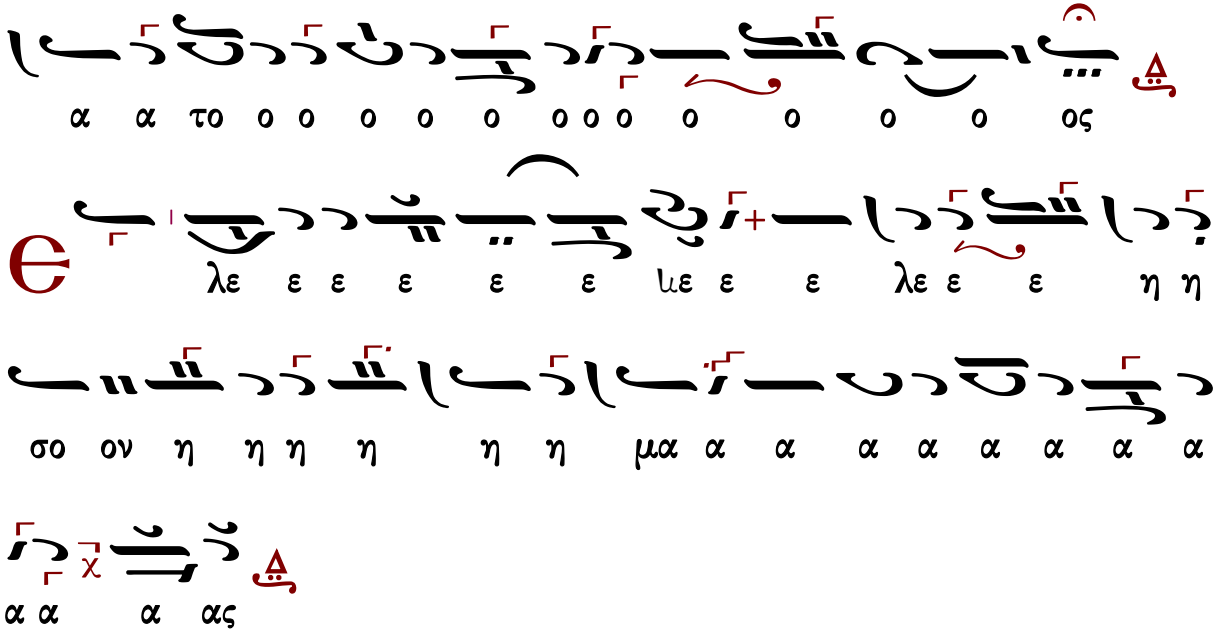

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπόστολος — Λουκᾶς Λουκᾶ

Χερουβικὸν

Πέτρου Λαμπαδαρίου (1730-1777)

ἑβδομάδος
δ-Β΄

Ἦχος ⸎ ⸏ Νη

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
1909 σ.117#

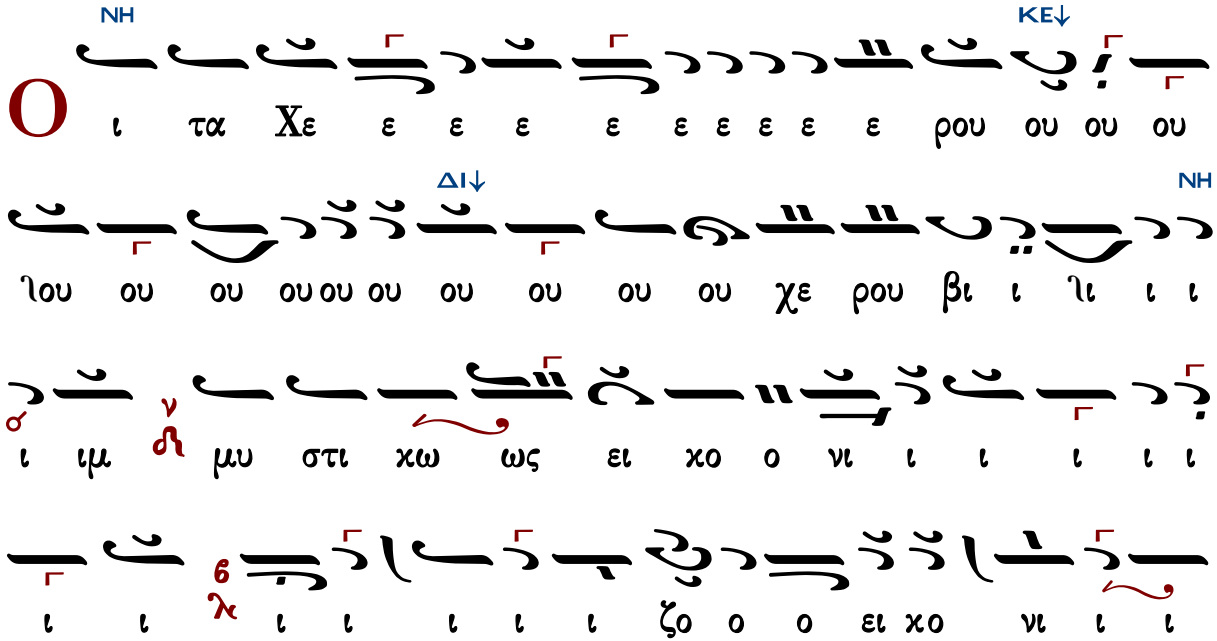

ΔΙ↓ NH

ζον τε ε με ε ε ε ες χαι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη ζω ω ο ο ο ο

ΔΙ

ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ποι

ΠΑ NH ΔΙ↓

ω ω ω ω ω ω ω Τρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

NH ΠΑ

χι ι ι ι α α α α α α α α χα α α α

NH

α με τρι ι α α α α α α δι ι τον τρισ α

ΠΑ

α α α α α α λα α α α α α α α α α α α

NH

α α γι ι ι ο ον υ μνο ον προ οσ α α δο ο

ΔΙ ΠΑ

ο ο ο ο λο ο ον τες πα α α σαν την βι ο ο

ΠΑ

τι ι ι ι ι ι ι ι ι ι βι ο τι χη η η η

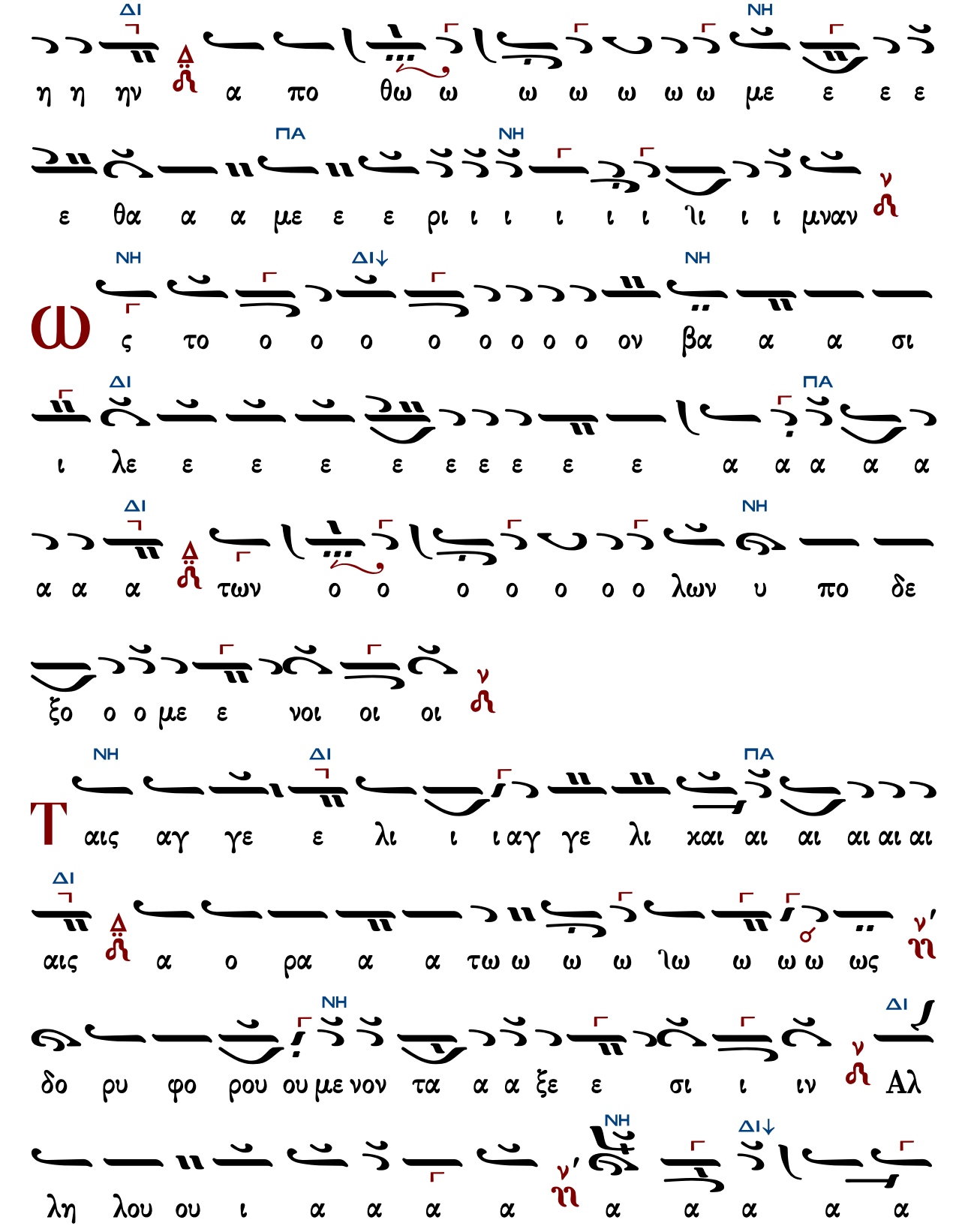
ΔΙ NH
η η ην α πο θω ω ω ω ω ω ω με ε ε ε
ΠΑ NH
ε θα α α με ε ε ρι ι ι ι ι ι ιι ι ι μναν
NH ΔΙ↓ NH
ω ς το ο ο ο ο ο ο ο ο ον βα α α σι
ΔΙ ΠΑ
ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε α α α α α
ΔΙ NH
α α α των ο ο ο ο ο ο ο λων υ πο δε
ξο ο ο με ε νοι οι οι
NH ΔΙ ΠΑ
Τ αις αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι και αι αι αι αι αι
ΔΙ
αις α ο ρα α α τω ω ω ω ιω ω ω ω ως
ΔΙ NH
Αλ δο ρυ φο ρου ου με νον τα α α ξε ε σι ι ιν
ΔΙ↓ NH
λη λου ου ι α α α α α α α α α

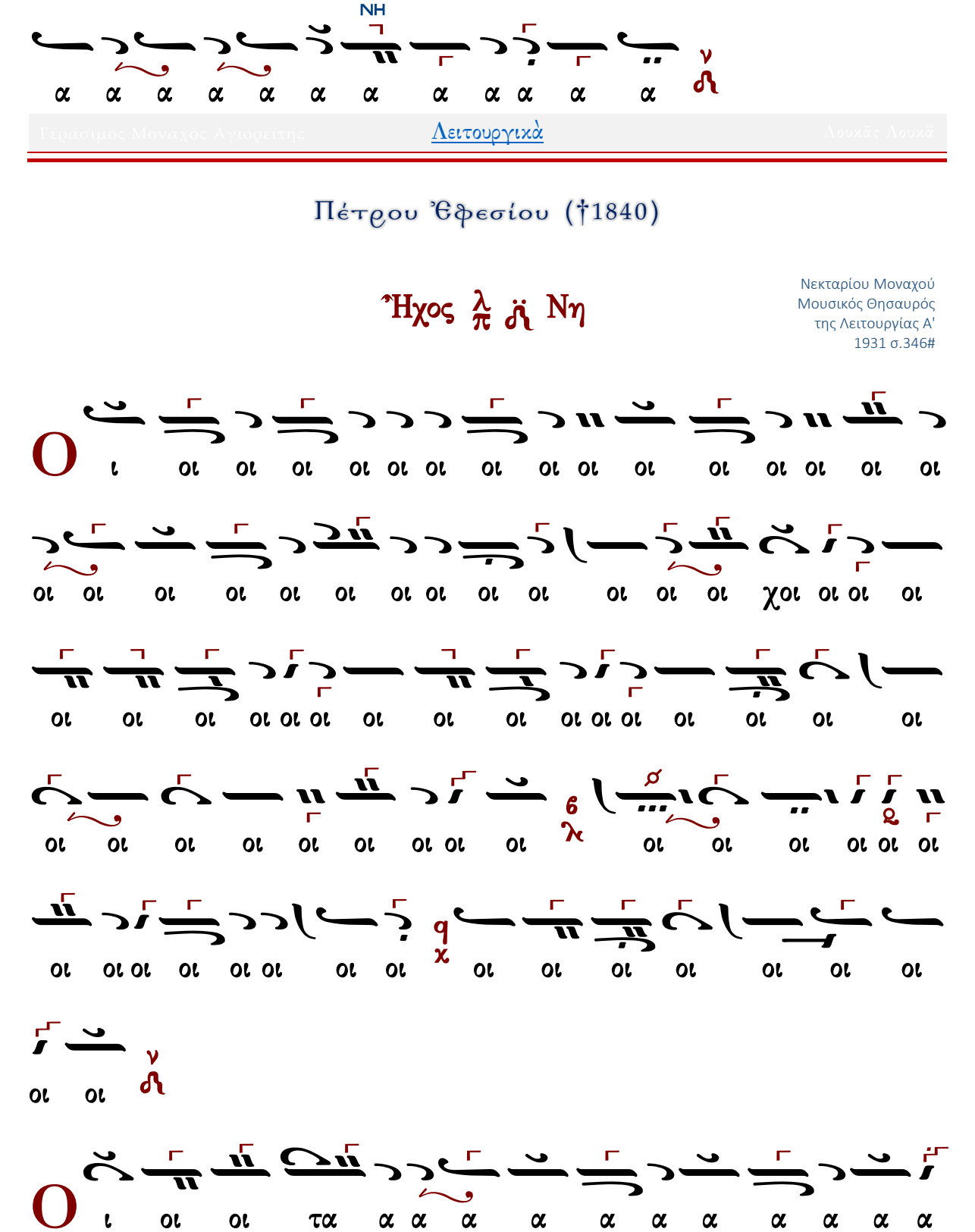
NH
Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης
Λειτουργικὰ
Λουκᾶς Λουκᾶ
Πέτρου Ἐφεσίου (†1840)
Ἦχος λ πα νη
Νεκταρίου Μοναχού
Μουσικός Θησαυρός
της Λειτουργίας Α'
1931 σ.346#

ω ω ω ω ποι ο ζω ιο ιο ιο

Ἦχος λ̇ ν̇ Νη
Θεοδώρου Φωκαέως
Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Θ. Λειτουργία 1909 σ.91#

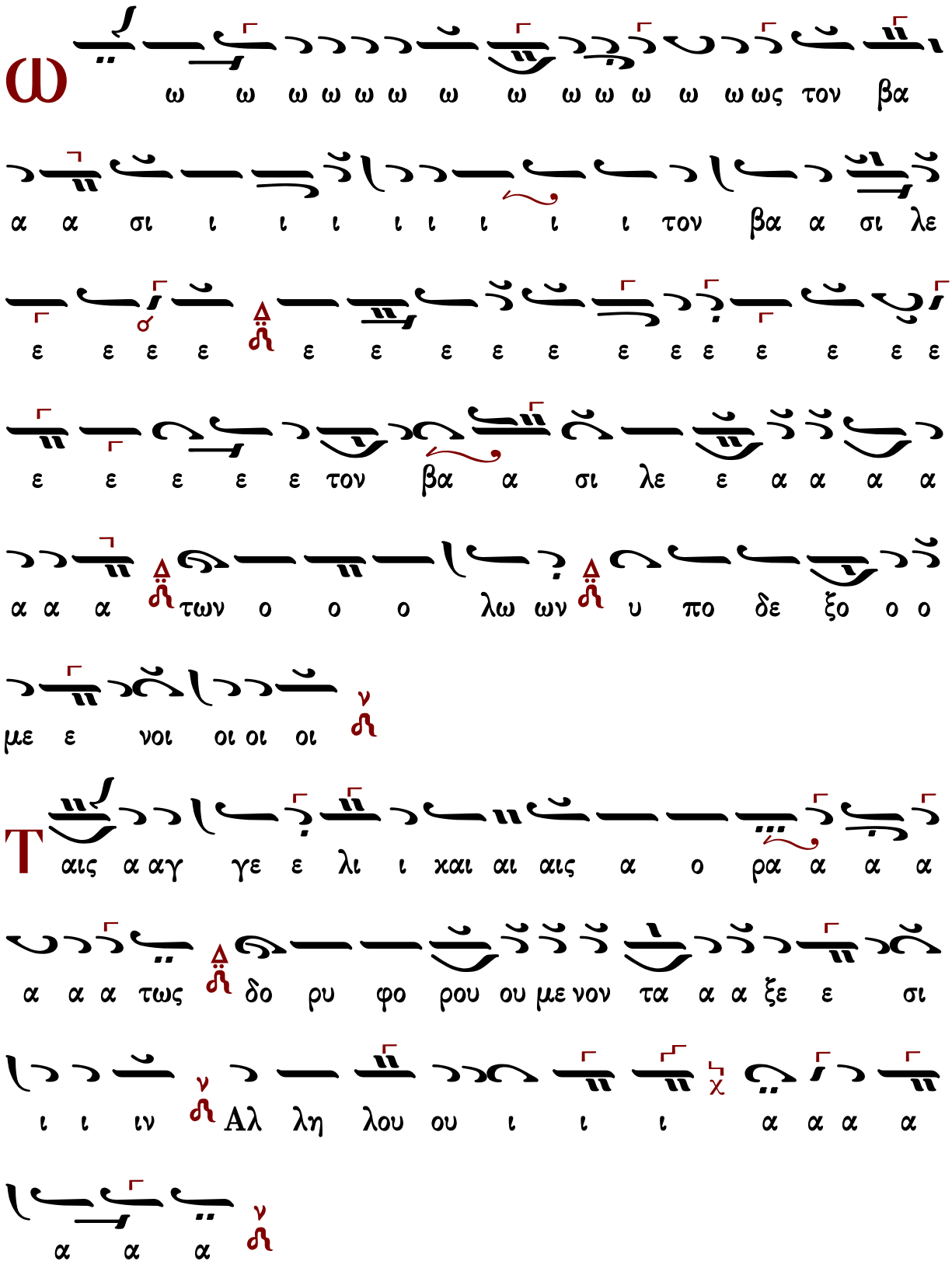
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ως τον βα
α α σι ι ι ι ι ι ι ι ι τον βα α σι λε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε τον βα α σι λε ε α α α α
α α α των ο ο ο λω ων υ πο δε ξο ο ο
με ε νοι οι οι οι
Τ αις α αγ γε ε λι ι και αι αις α ο ρα α α α
α α α τως δο ρυ φο ρου ου με νον τα α α ξε ε σι
ι ι ιν Αλ λη λου ου ι ι ι α α α α
α α α

Θεοδώρου Φωκαέως (†1851)

δ-Β΄

Ἦχος λ ἡ Νη

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Θ. Λειτουργία
1909 σ.88#

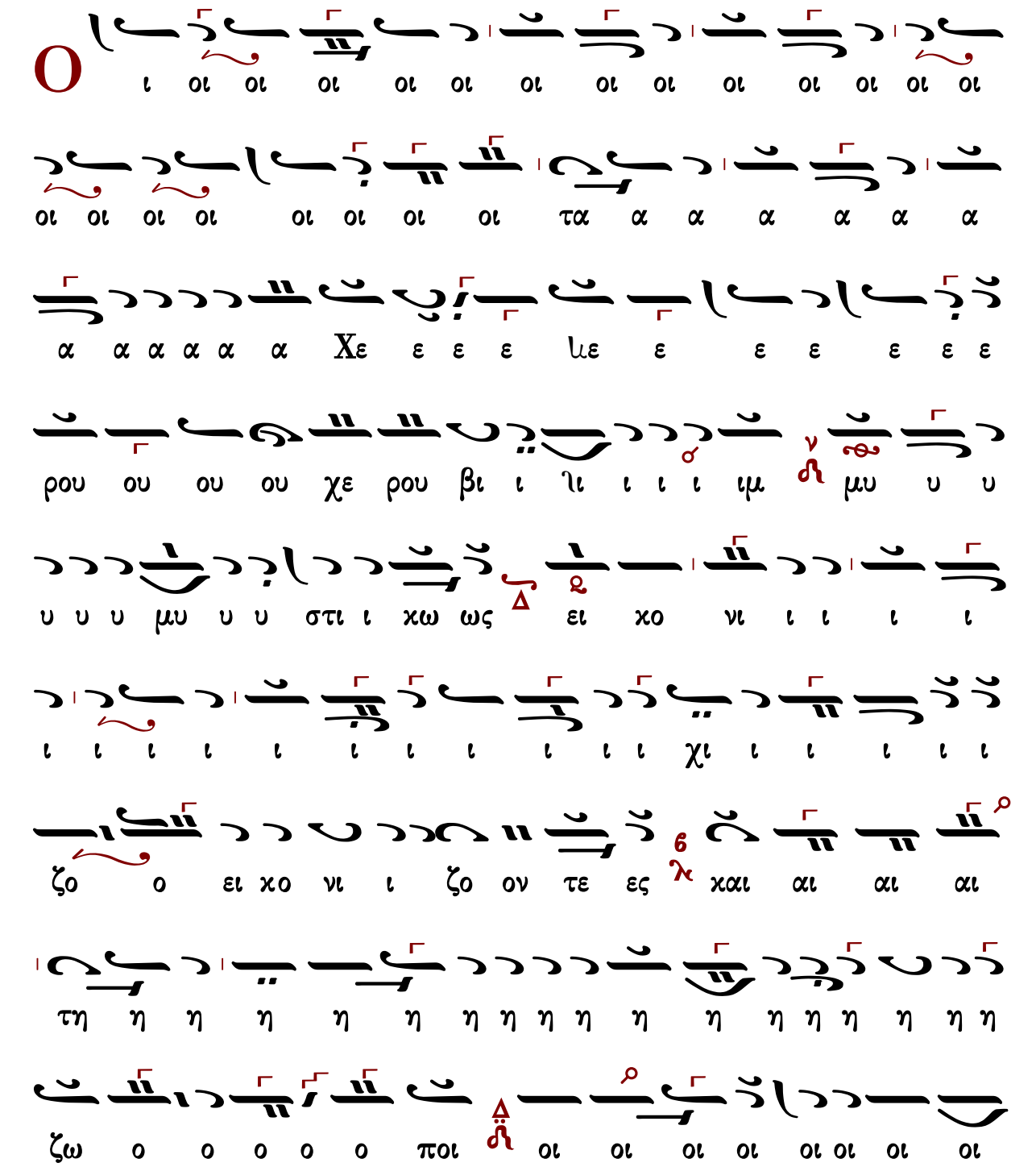
Ο
ι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι
οι οι οι οι οι οι οι οι τα α α α α α α
α α α α α α Χε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε
ρου ου ου ου χε ρου βι ι ιι ι ι ι ιμ μ μυ υ υ
υ υ υ μυ υ υ στι ι χω ως ει χο νι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι ι ι ι ι
ζο ο ει χο νι ι ζο ον τε ες χαι αι αι αι
τη η η η

οι ζω ο ο ποι ω ω ω ω ω ω ω Τρι α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α τρι α α α α

α α δι τον τρισ α α α γι ο ο ον υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ μνο ο ο υ μνο ον

προσ α α δο ον τε ε ε με ε ε ε ες πα α α

α α α α α α α α α α α α α α σαν την βι

ο ο ο τι ι ι ι ι ι ι ι ι ι βι ο ο

τι κη η η η η η η ην α πο ο ο θω

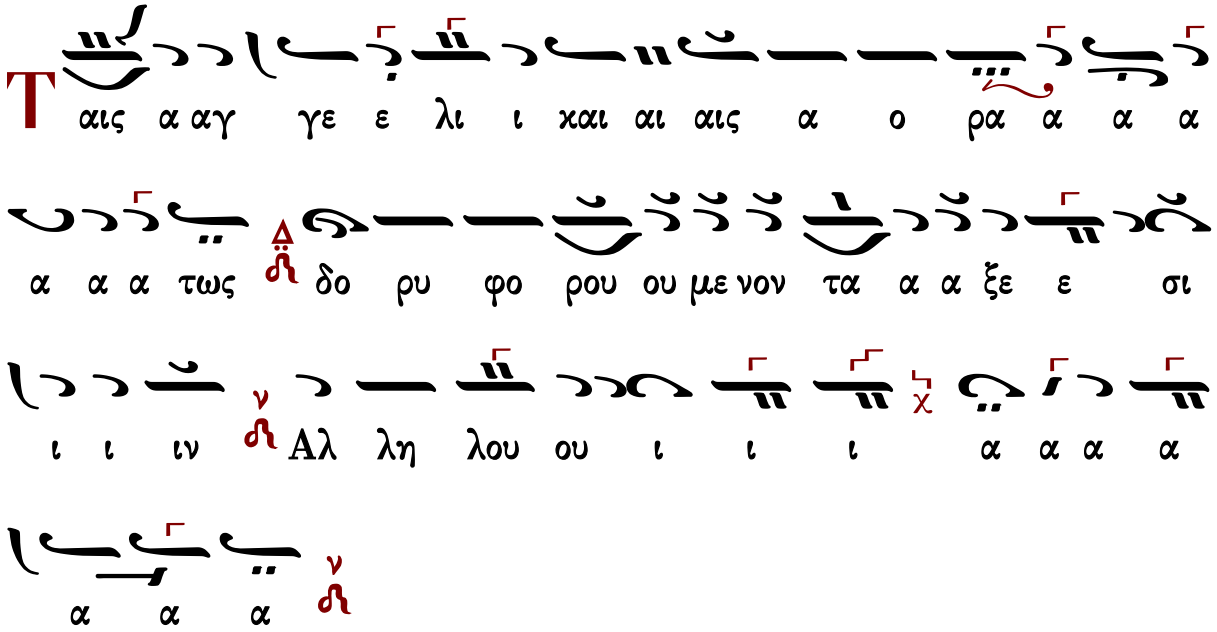

Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου (†1862)

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇η

Ταμείον Ανθολογίας
Κωνστ. Πρωτοψάλτου
τ.Β' 1846 σ.86#

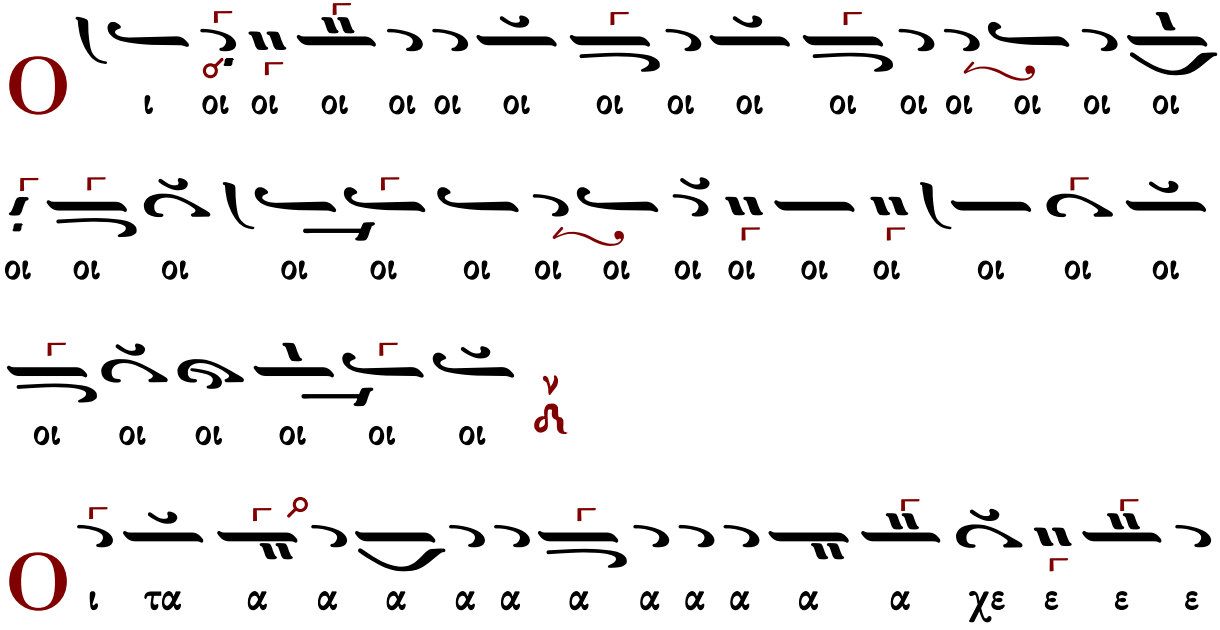

ω ω ω ω ω ποι ω ω ω ω ζω οι ιο ποι ο ο ω ω ω

ω ω ω ω τρι α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α δι ι ι ι ι ι τον

τρισ α α α α γι ον υ υ υ υ μνο ον προσ α α

α α α α α δο ο προσ α δο ον τε ες με ε ε

ε ες πα α α σαν την βι ο τι ι χην α πο θω

ω ω με ε θα α με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

με ε ε ρι μνα α α λα α α α αν

ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε βα σι λε ε ε
α α α ια α α α α τω ων ο ο ο λω ων
υ πο δε ξο ο ο ο ο ο ο με ε ε ε νοι
T αις αγ γε λι ι χαις α ο ρα α τως δο ρυ
φο ρου ου ου με νο ον τα α ξε ε σι ιν αλ λη
λου ου ου ου ι α α α α α α α α α

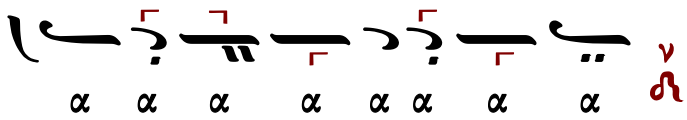

Ἰωάσαφ Διονυσιάτου (†1866)

Ἦχος λ ἡ Νη

Αντωνίου Αλυγιζάκη
Μελωδήματα Ασκήσεων Λειτουργικής
1992 σ.110#

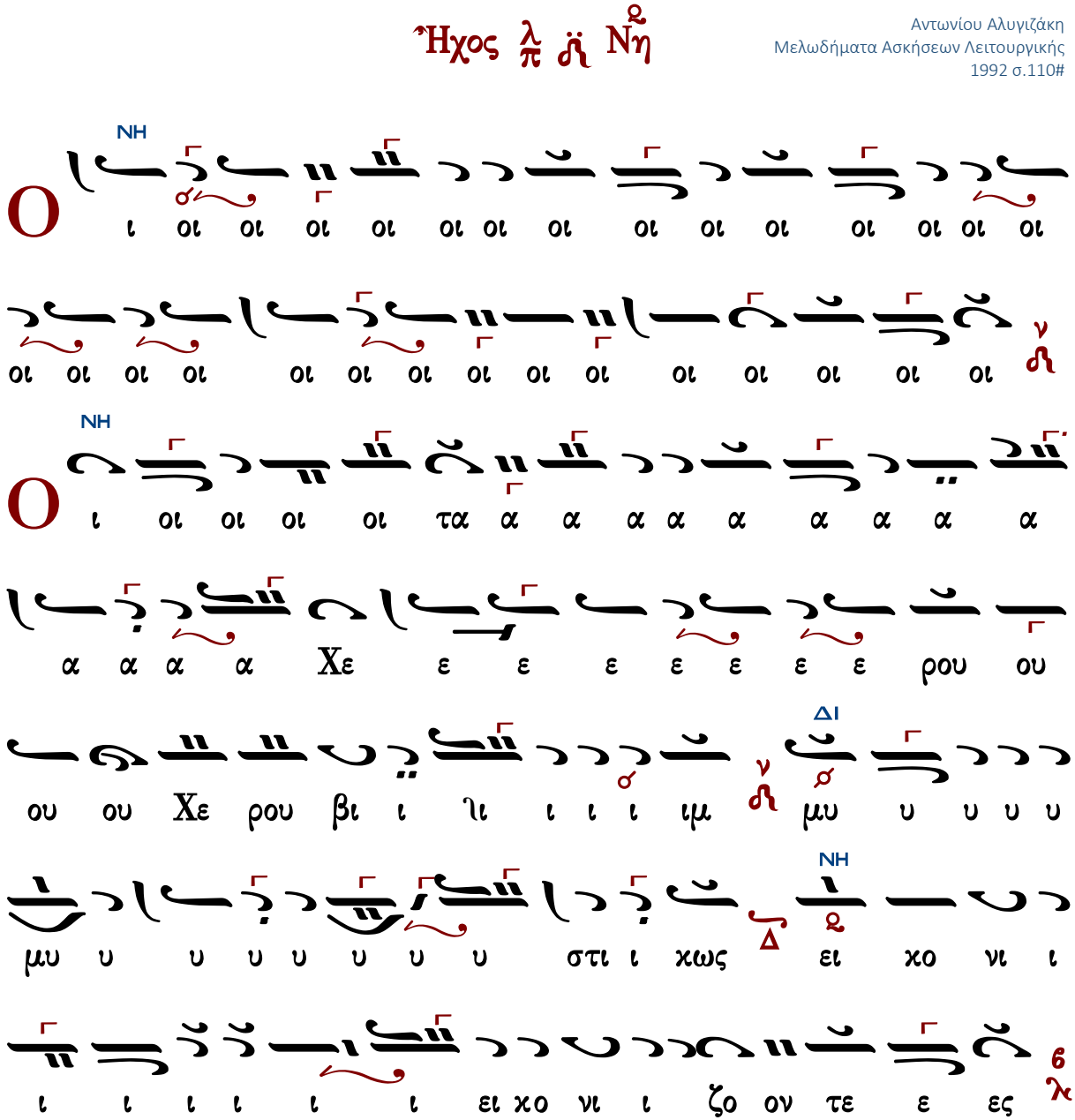

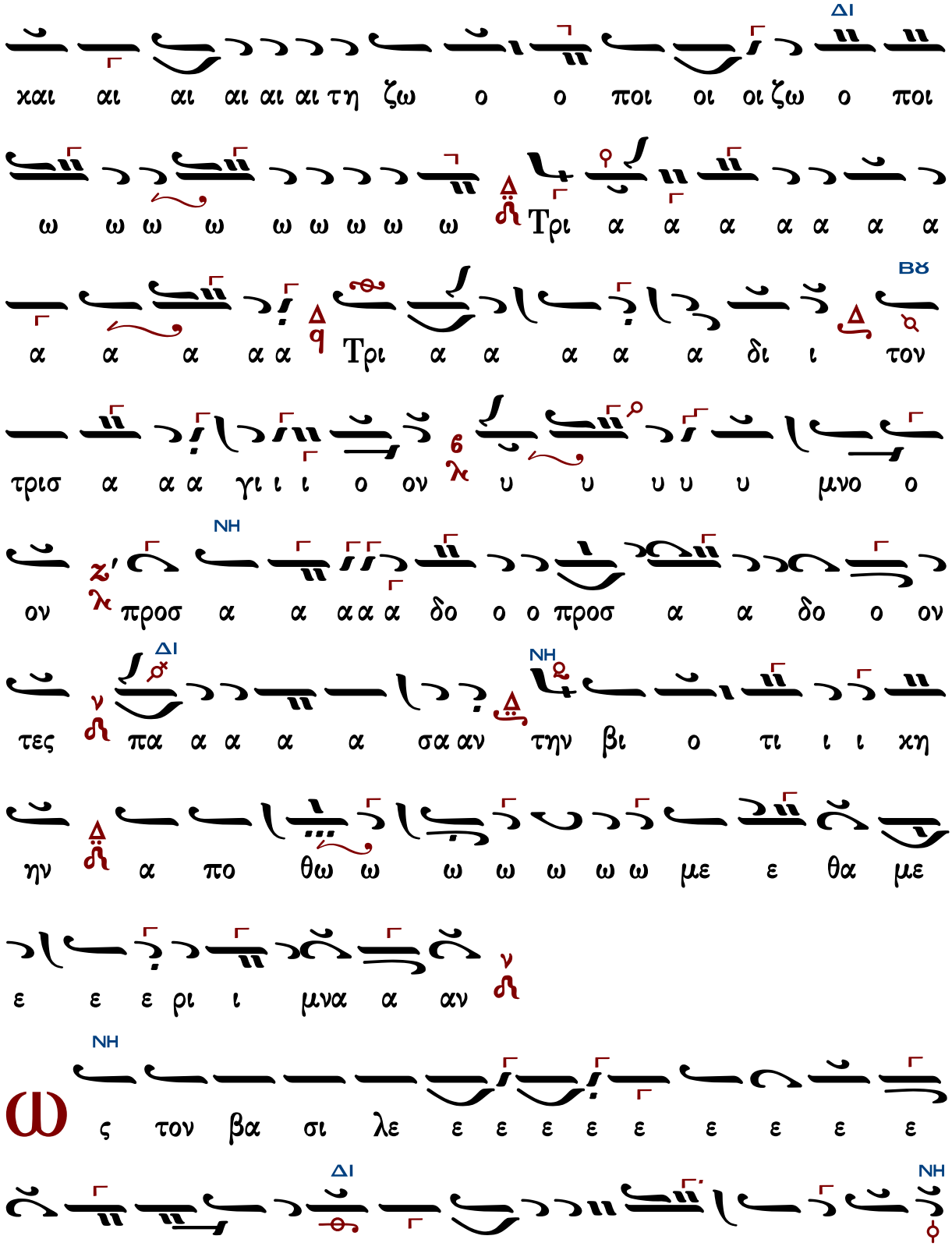
ΔΙ
χαι αι αι αι αι αι τη ζω ο ο ποι οι οι ζω ο ποι
ω ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι α α α α α α α
ΒΘ
α α α α α Τρι α α α α α δι ι τον
τρισ α α α γι ι ι ο ον υ υ υ υ υ μνο ο
ΝΗ
ον προσ α α α α α δο ο ο προσ α α δο ο ον
ΔΙ ΝΗ
τες πα α α α α σα αν την βι ο τι ι ι χη
ην α πο θω ω ω ω ω ω ω με ε θα με
ε ε ε ρι ι μνα α αν
ΝΗ
ς τον βα σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ΔΙ ΝΗ
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε

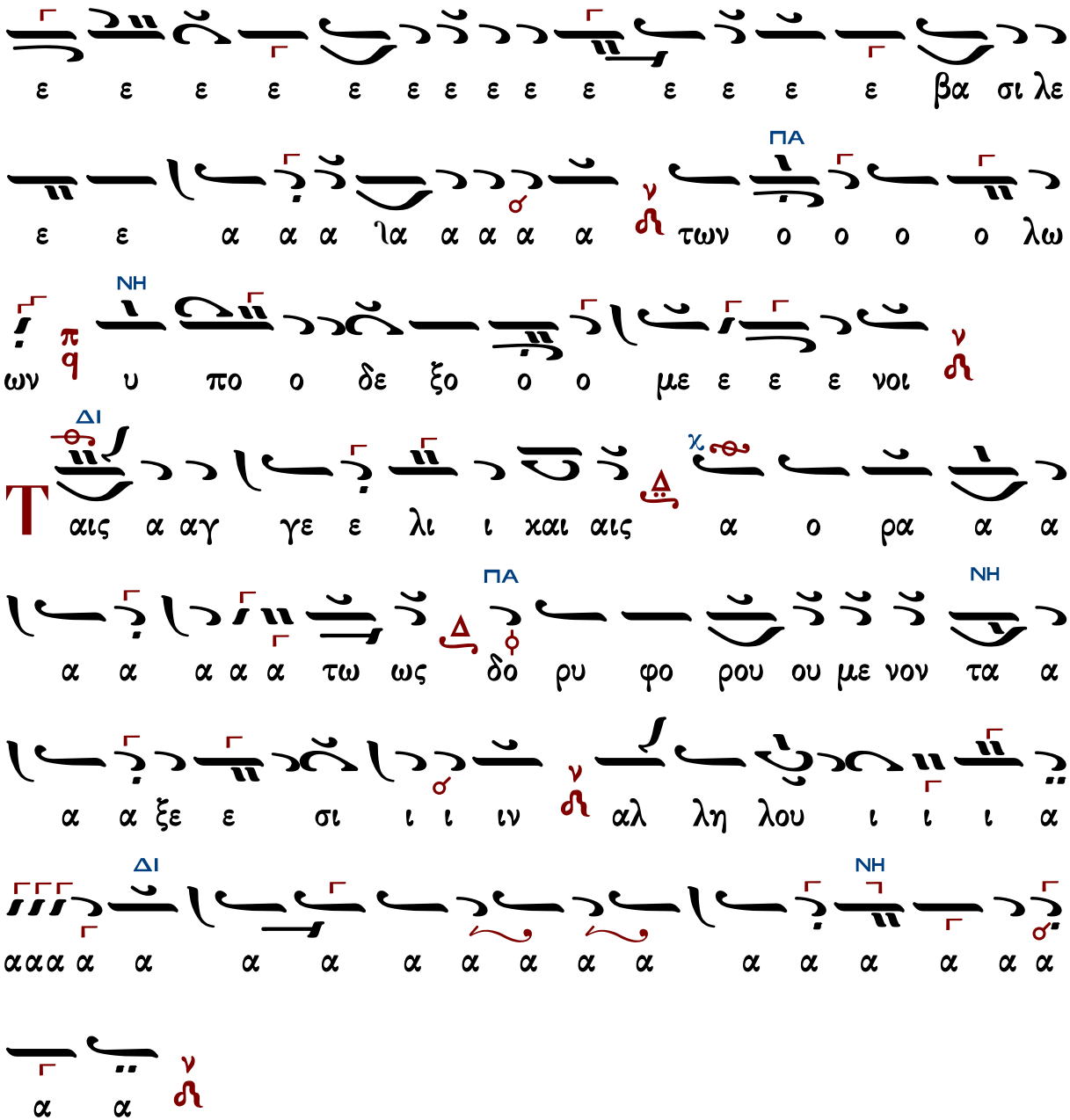

Παναγιώτου Κηλτζανίδου (†1896)

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇η

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Εκκλησιαστικόν Απάνθισμα
1861 σ.161*

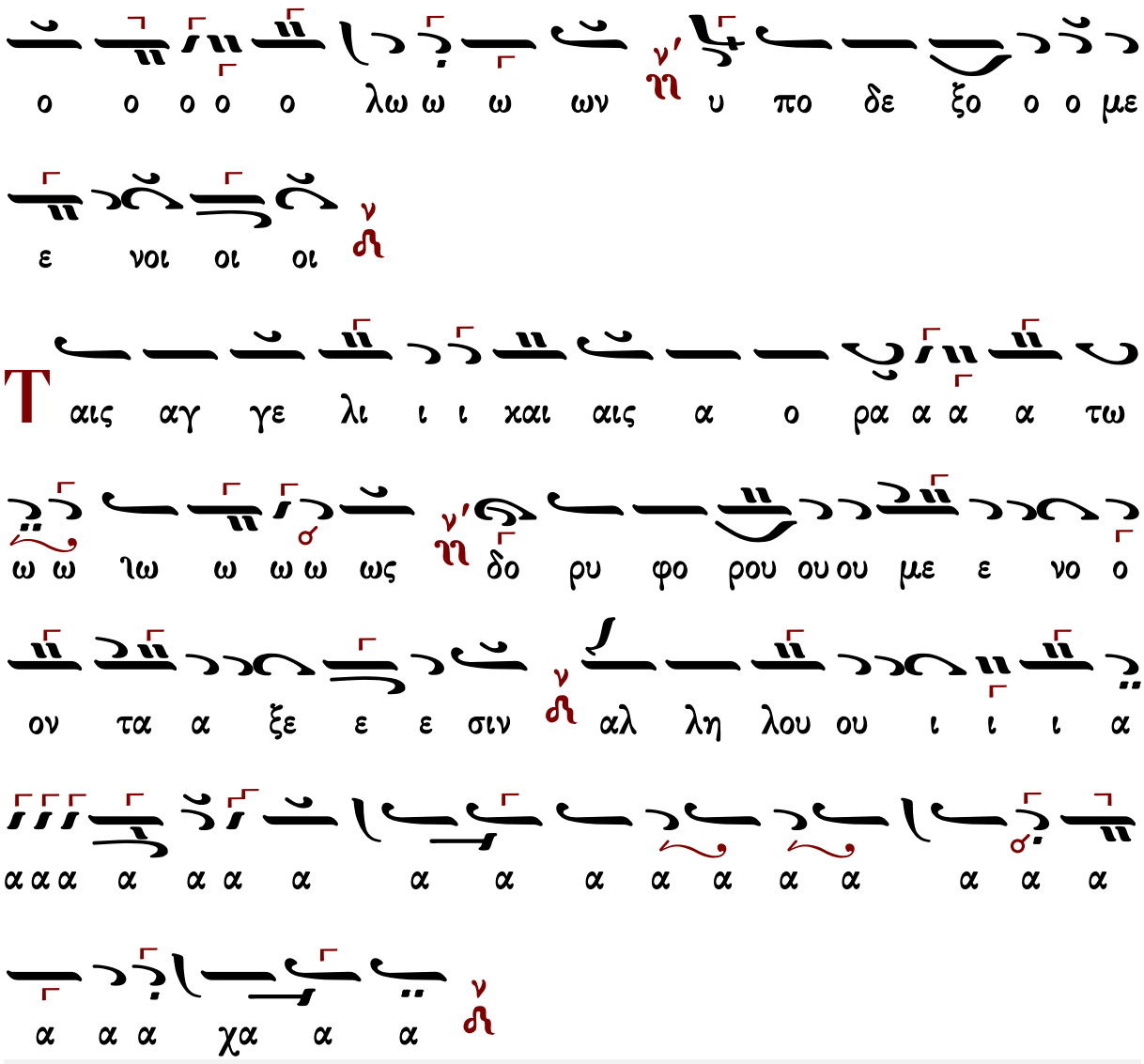

Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου (†1908)

Ἦχος λ ἡ Νη

Αλεξάνδρου Βυζαντίου
Χερουβικάριον
1900 σ.90#

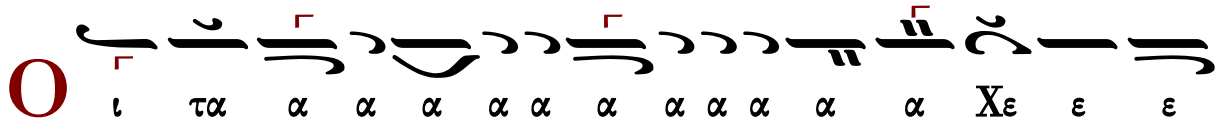

ε ε ρου ου ου ου χε ρου ου βι ι ιι ι ι ι ιμ ν μυ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ στι ι ι ι ι μυ υ υ υ

υ υ υ στι ι χω ω ως Δ μυ στι χω ω ω

ως ει χο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο

ο ο ο ο ιο ο ει χο νι ι ι ζον τε ε ε ιε ε

ε ε ες ν χαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι τη ν χαι τη ζω ω ω ω ω ω ω

ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ποι

ω ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι α α α α α α α

α δι ι ι ι ι ι ι ι το ο ο ο ο ο ο ον τρι

ισ α α α γι τον τρισ α α γι ι ι ο ον υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ μνο ον προ οσ α α α α α

δο ο ο ο ο ιο ο ο ον τες ν πα α α α α α α

α α α σα αν τη ην βι ι ο ο την βι ο ο ο τι ι

χη ην π q α πο θω ω ω ω ω ω ω με ε α α

πο θω ω με ε ε θα α με ε ε ε ε ε ρι ι ι

ι ι ιι ι ι ι μνα α α αν ν

ω ς τον βα σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε α α α α ν τω ων ο ο ο ο ο λων λ 6 υ πο

δε ξο ο ο με ε νοι οι ν

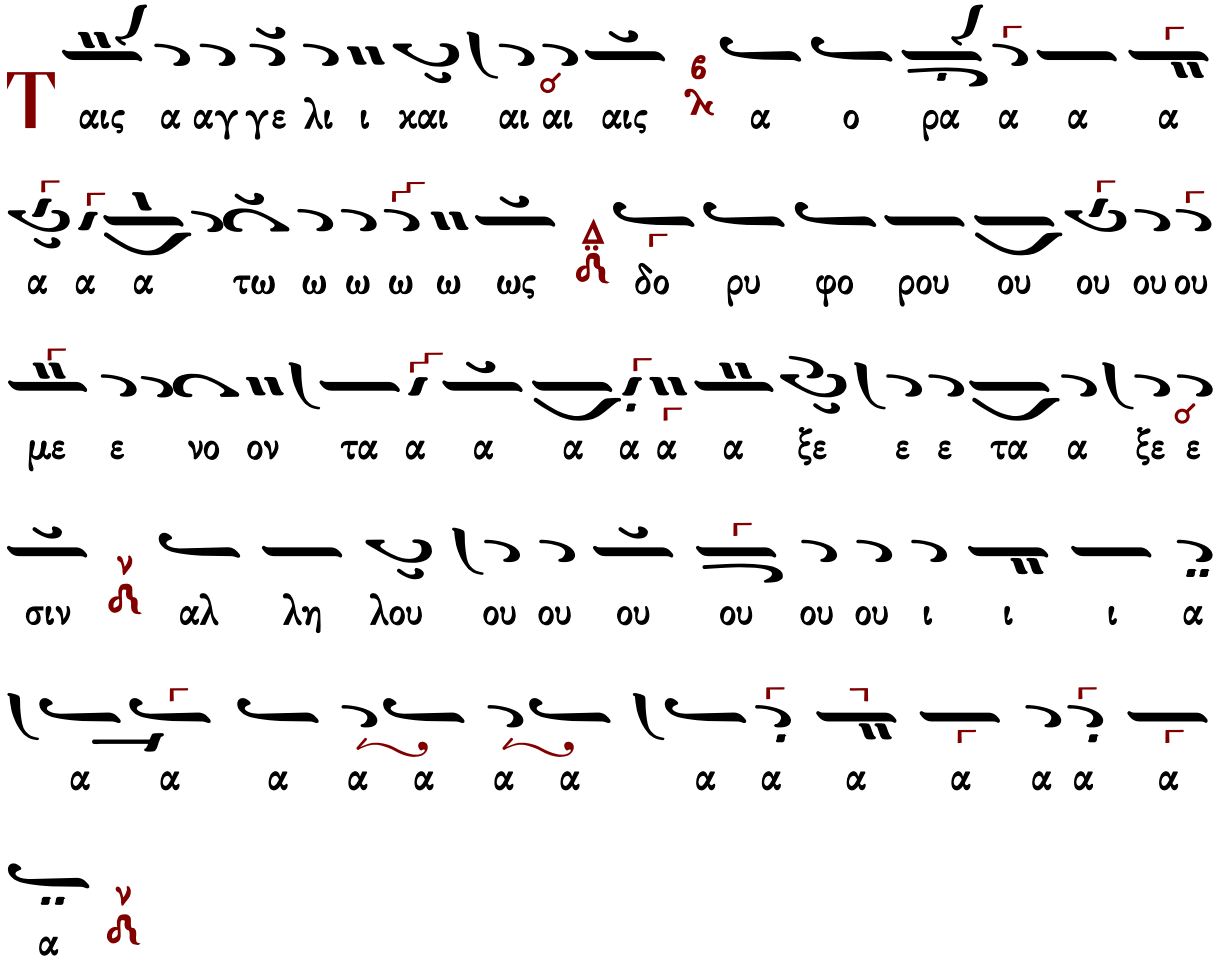

Ἐμμανουήλ Φαρλέκα (†1958)

Ἦχος λ̇ ν̇ Νη

Εμμανουήλ Φαρλέκα
Βυζαντινά Μελωδήματα
2011 σ.37#

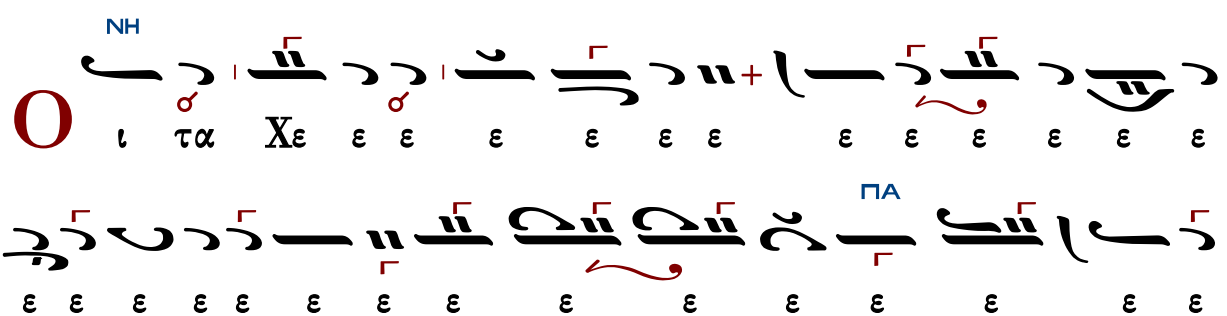

ΔΙ
ΓΑ
ΝΗ
ΝΗ
ΔΙ
ΝΗ
ΔΙ
ΔΙ
ΔΙ

ΠΑ
ΝΗ
ΝΗ
ΔΙ
ΝΗ
ΝΗ
ΠΑ
ΝΗ

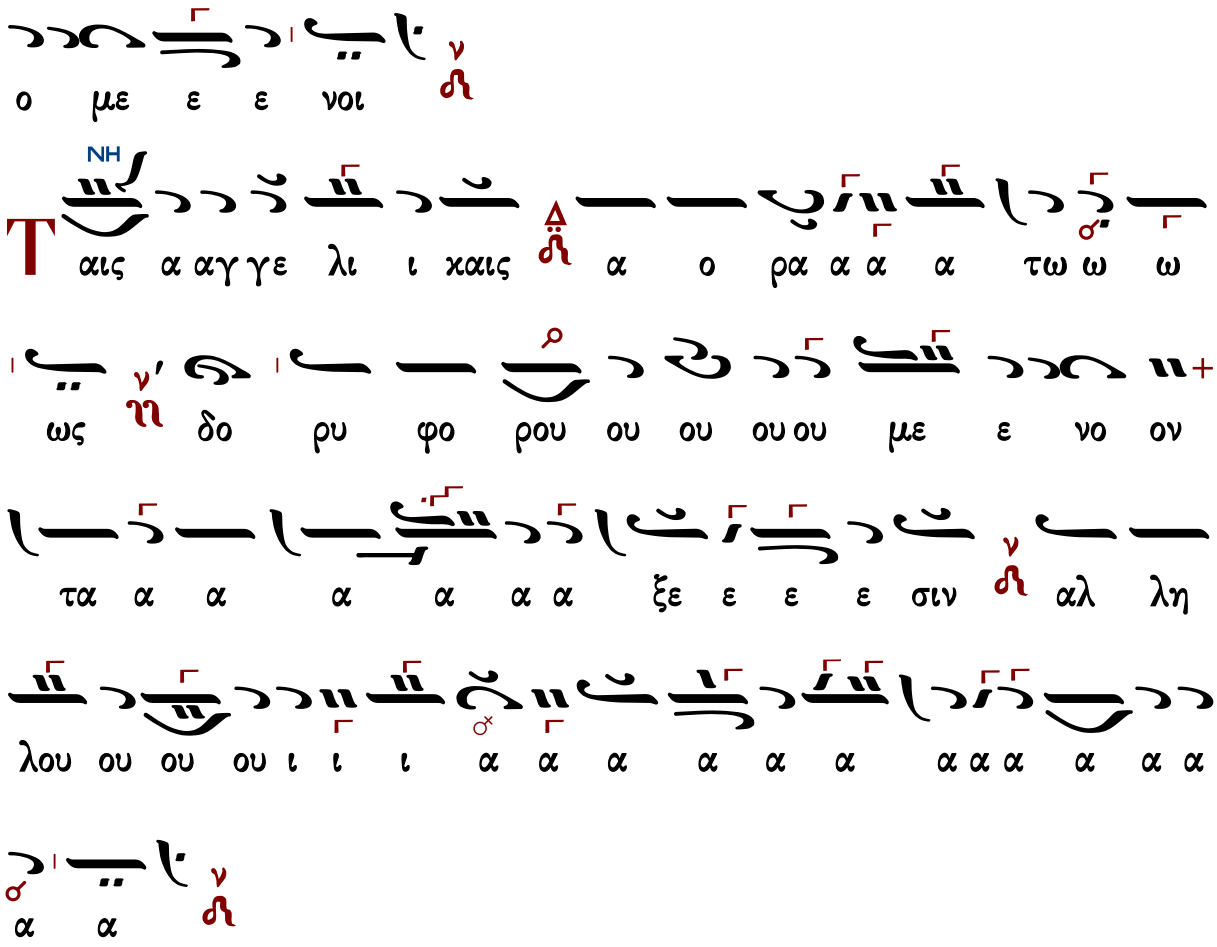
α α ν
α α ν ι ι ι α α α

α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α Τρι α α α α α α δι ι τον τρισ

α α α α α α α α α α α α α α γι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι τον τρισ α α γι ι ο ον υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ μνο ο

ο ο ον προσ α α α α α α α α α δο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο προσ α α α δον τε ε

ε με ε ε ε ες πα α α α α α α α α σαν την

βι ι ο ο ο ο τι ι ι βι ο τι κη η η η η

η η η ην α α πο ο ο θω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ωμε ε θα α α α λ6 με ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι ι ν με ε

ε ρι ι ι μνα α α ια α α α α α α αν ν

Ω ς το ον βα σι ι ι λε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε χε ν βα α σι ι ι ι λε

ε ε ε ε ε ε ιε ε ε βα σι λε ε ε α α α

ια α α α α ν των ο ο ο ο ο ο ο λων υ πο δε

ξο ο ο με ε νοι οι οι οι ν

Τ αις α αγ γε ε λι ι ι χαι αις α ο ρα α

α τω ω ω ως ν δο ρυ φο ρου ου με νον τα α α ξε

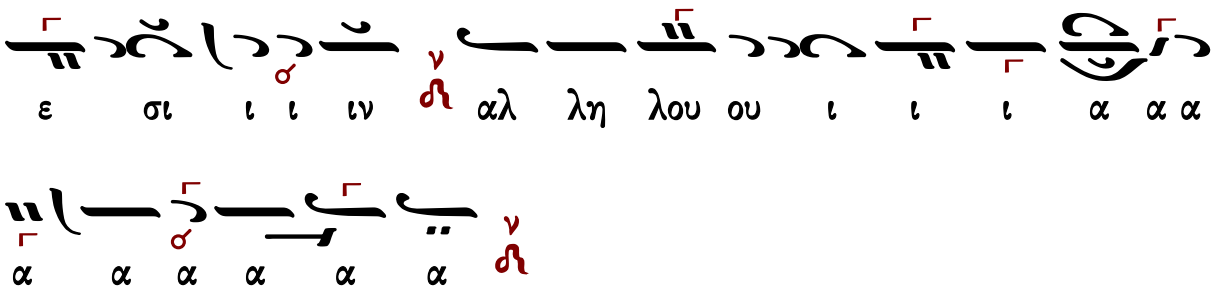

Βασιλείου Νικολαΐδη Ι (1915-1985)

Ρυθμὸς 4σημος

Ἦχος λ̀ πλ̀ Νὴ

Βασιλείου Νικολαΐδη
Χερουβικά 1981 σ.17*

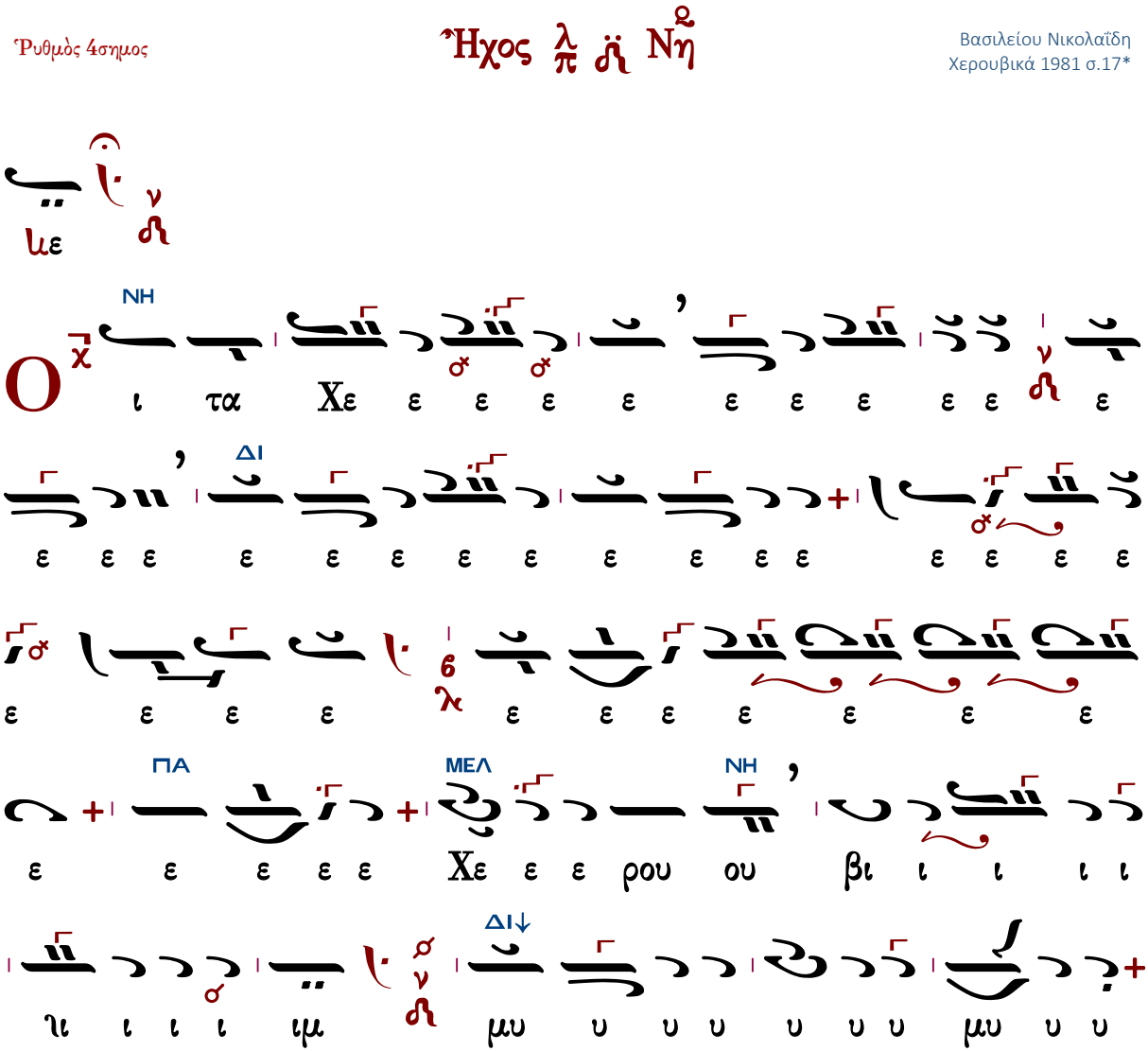

ΝΗ
ΔΙ
ΝΗ
ΔΙ
ΝΗ
ΓΑ
ΝΗ
ΠΑ ΝΗ
Τρι
Τρι
ΝΗ
ε τε ζον ι ι νι ο χο ει ω ως χω ι στι
ο ω ω ζω η τη αι αι χαι ε ες ε ε ε ιε ε
ο ο ο ζω η χαι ι ι

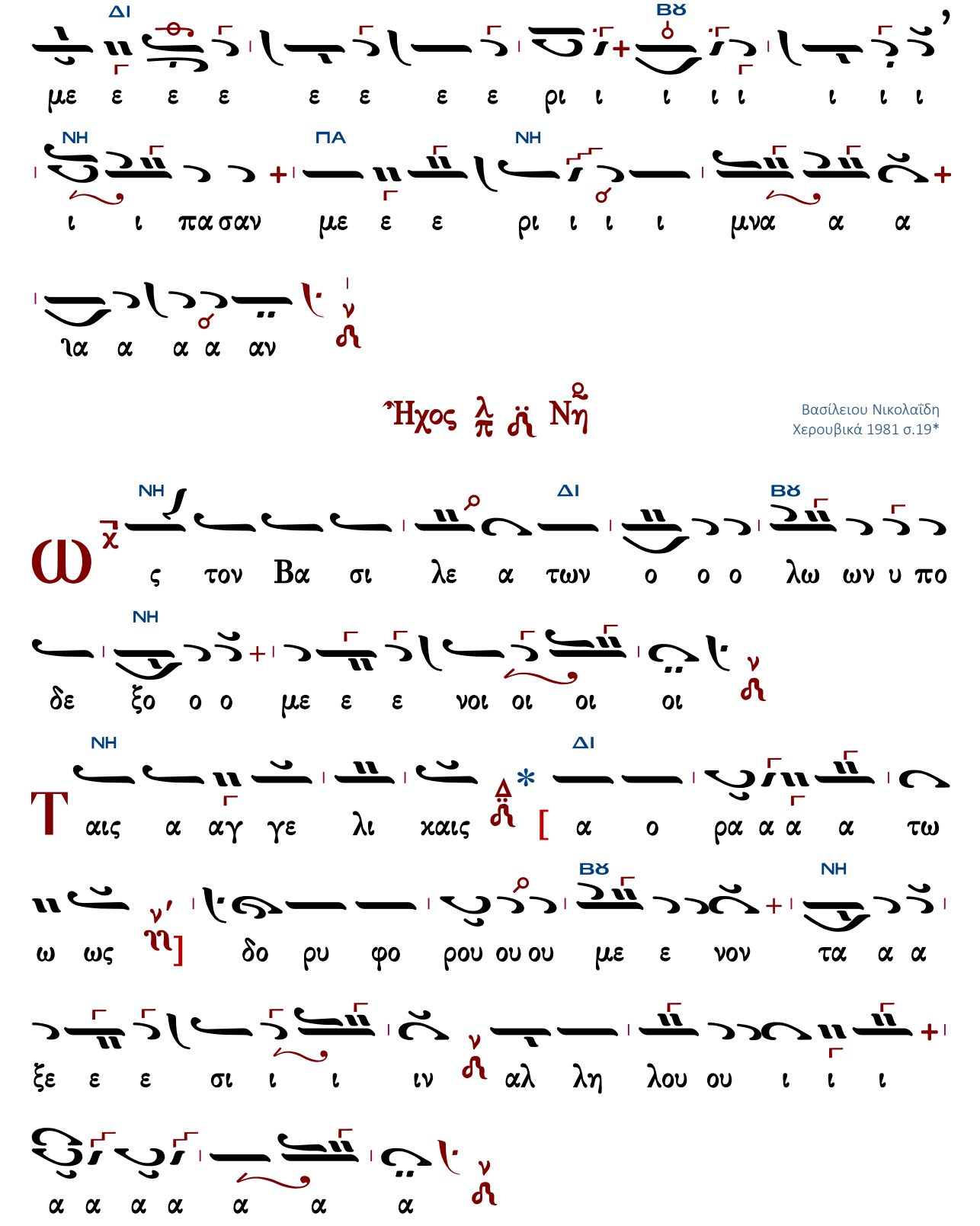
ΔΙ
ΒΘ
με ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι ι
ΝΗ
ΠΑ
ΝΗ
ι ι παοαν με ε ε ρι ι ι ι μνα α α
ια α α α αν
Ἦχος λ ἡ Νη
Βασίλειου Νικολαΐδη
Χερουβικά 1981 σ.19*
ΝΗ
ΔΙ
ΒΘ
Ω ς τον Βα σι λε α των ο ο ο λω ων υ πο
ΝΗ
δε ξο ο ο με ε ε νοι οι οι οι
ΝΗ
ΔΙ
Τ αις α αγ γε λι χαις * [α ο ρα α α α τω
ΒΘ
ΝΗ
ω ως δο ρυ φο ρου ου ου με ε νον τα α α
ξε ε ε σι ι ι ιν αλ λη λου ου ι ι ι
α α α α α α α

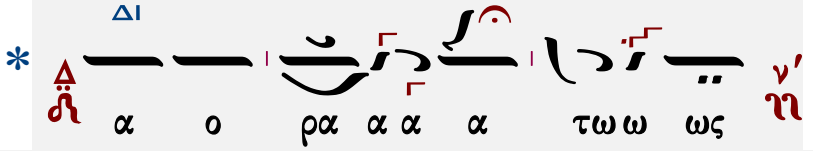

Βασιλείου Νικολαΐδη II (1915-1985)

ἀργοσύντομο

Ἦχος λ ἡ Νη

Βασιλείου Νικολαΐδη
Χερουβικά 1981 σ.54#

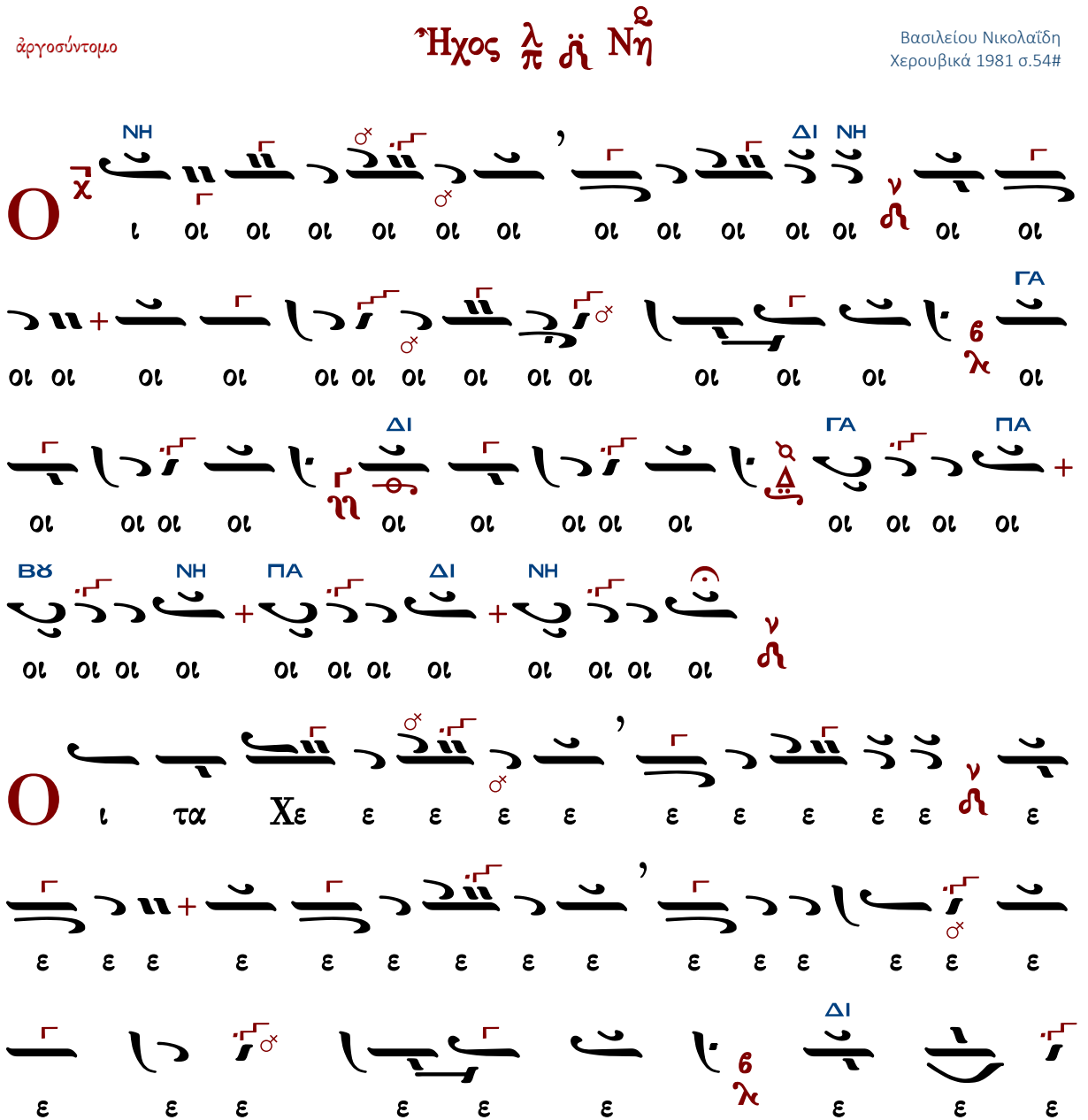

ΜΕΛ ΠΑ

ου ου ρου ε ε ε Χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ΔΙ↓

μυ υ υ υ υ υ υ μυ

ΔΙ↓ ΝΗ

[ιμ ι ι ι ι ιι βι ι

ι ι ι ι ι νι ο χο

ΝΗ

] ει ως ως χω ι στι υ υ

ο ο ζο ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ε ε τε ζον ι ι νι χο ει ει ει ο ο ι

αι αι αι αι χαι ες ε ε ε ε ιε

ο ο ο ο ζω τη αι αι αι αι αι ι

ΔΙ

ο ο ο ζω ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ο πι ο

Τρι α α α ω ω ω ω ω ω ω ω ω πι ω πι

α α α α α α α α α α α α α α α α α α α α

ΓΑ

ιε ε ε Τρι ι ι α α α α α α α

ΔΙ ΓΑ ΔΙ

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α Τρι α α α α α α

ΝΗ

δι ι ι [τον τρισ α α α γι ο ον

υ υ υ υ μνο ο ον προσ α α α δον τε ε

ΔΙ ΓΑ

ε ιε ε ε ε ες] πα α α α σαν την βι ι

ΒΘ ΔΙ ΒΘ ΠΑ ΝΗ

ο τι ι ι χην α πο θω ω ω ω με α πο

ΔΙ

θω ω με ε ε θα με ε ε ε ε ε ε ε ρι

ΝΗ

ι ι ι ι ι ι ι ι ιι ι πα σαν με ε ε ρι

μνα α α α ια α α α αν

ἑτέρα θέσις

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇ Νη̇

Βασιλείου Νικολαΐδη
Χερουβικά 1981 σ.19#

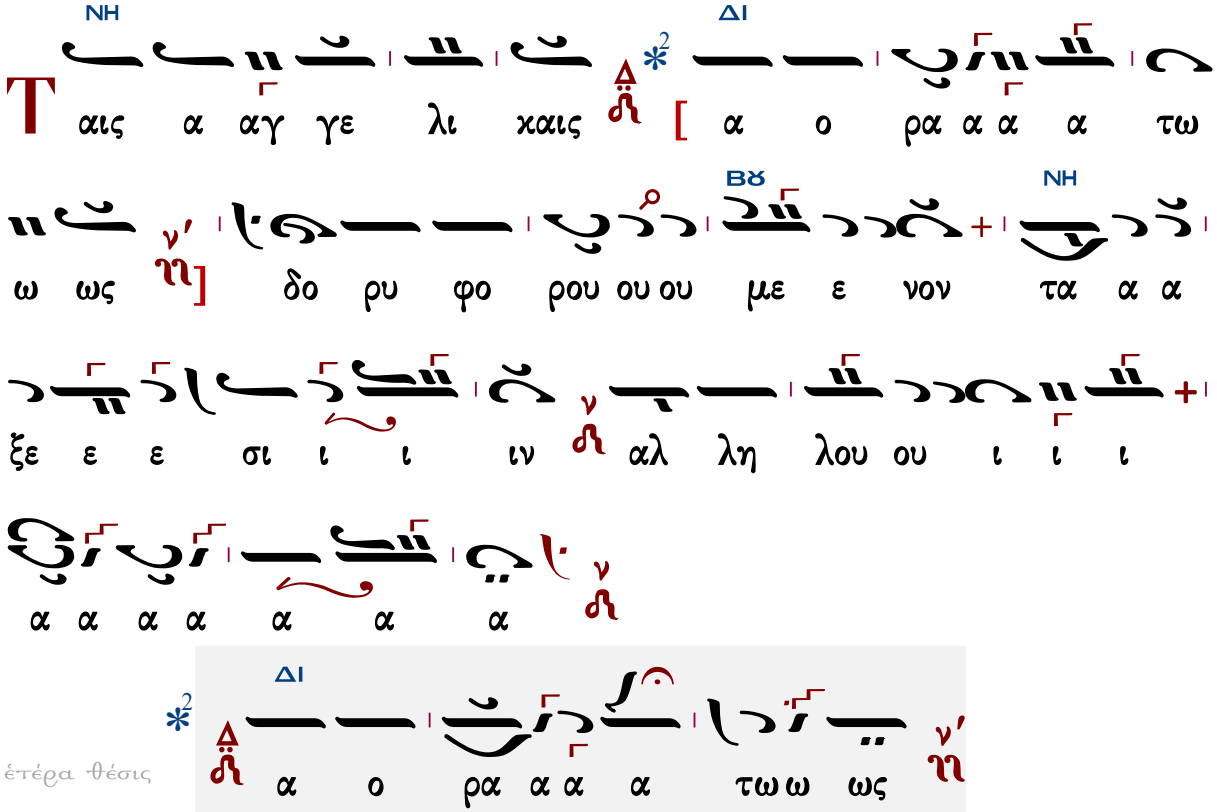

ἑτέρα θέσις

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Λειτουργικὰ — Λουκᾶς Λουκᾶ

Βασιλείου Νικολαΐδη III (1915-1985)

Ῥυθμὸς 2σημος

Ἦχος λ̆ π̆ ἅ Νη̆

Βασιλείου Νικολαΐδη
Χερουβικά 1981 σ.37*

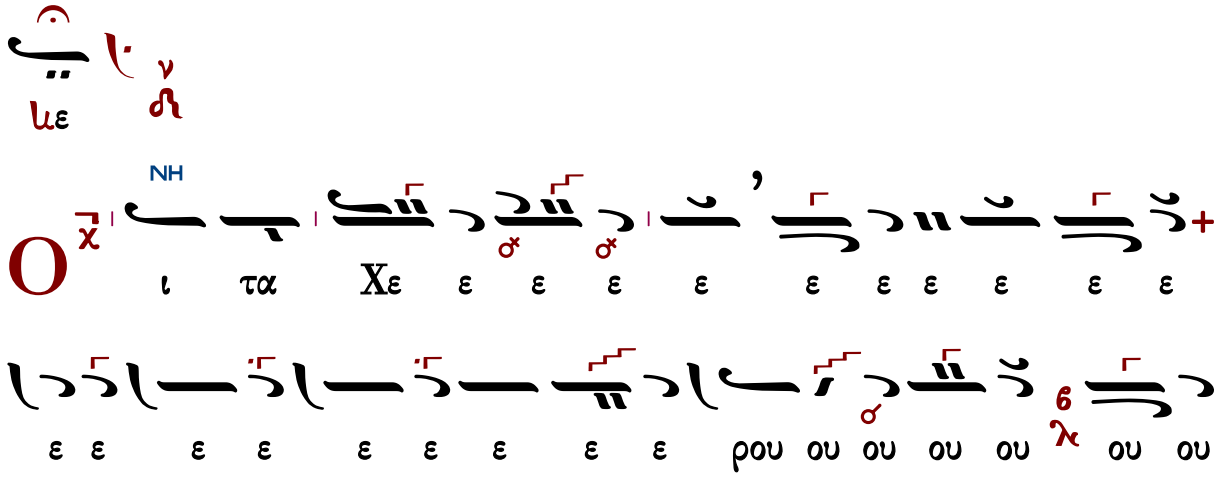

ΜΕΛ ΝΗ ΝΗ ΔΙ↓ ΠΑ ΝΗ ΒΘ ΠΑ

ΓΑ ΔΙ ΓΑ

ΔΙ

ΝΗ

ω ω ω Τρι α α α α α α α α α α

α α χα α α α α α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α α α α

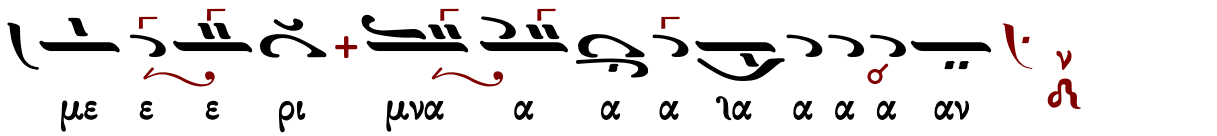

Ἦχος λ΄ ἀπ Νη

Βασίλειου Νικολαΐδη
Χερουβικά 1981 σ.19*

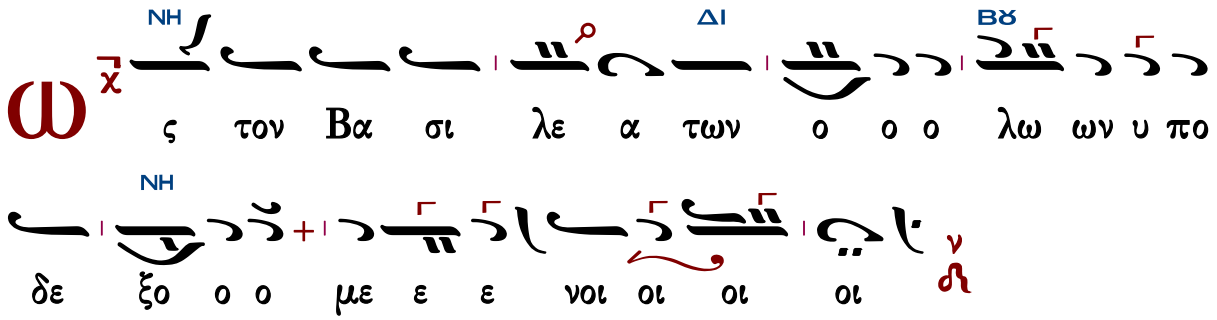

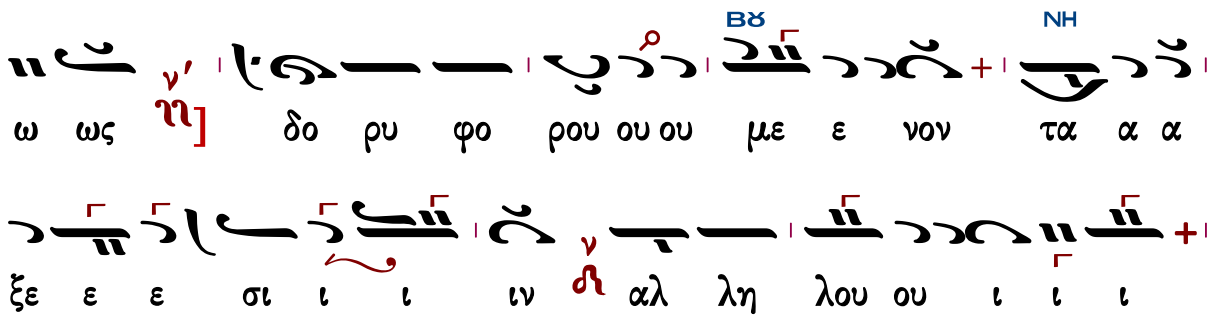

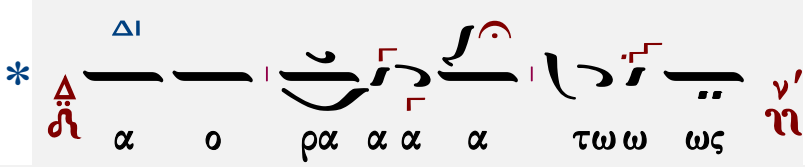

ἑτέρα θέσις

Ρυθμὸς 2σημος

Ἦχος λ̇ π̇ Νη̇

Βασιλείου Νικολαΐδη
Χερουβικά 1981 σ.66*

ΒΘ
ΔΙ
ΓΑ
ΔΙ
ΔΙ
ΝΗ
ΔΙ
ΝΗ

ΔΙ
ΜΕΛ
ΓΑ
ΝΗ
ΔΙ
ΝΗ
ΔΙ
ΝΗ
ΒΫ
ΔΙ
ΝΗ

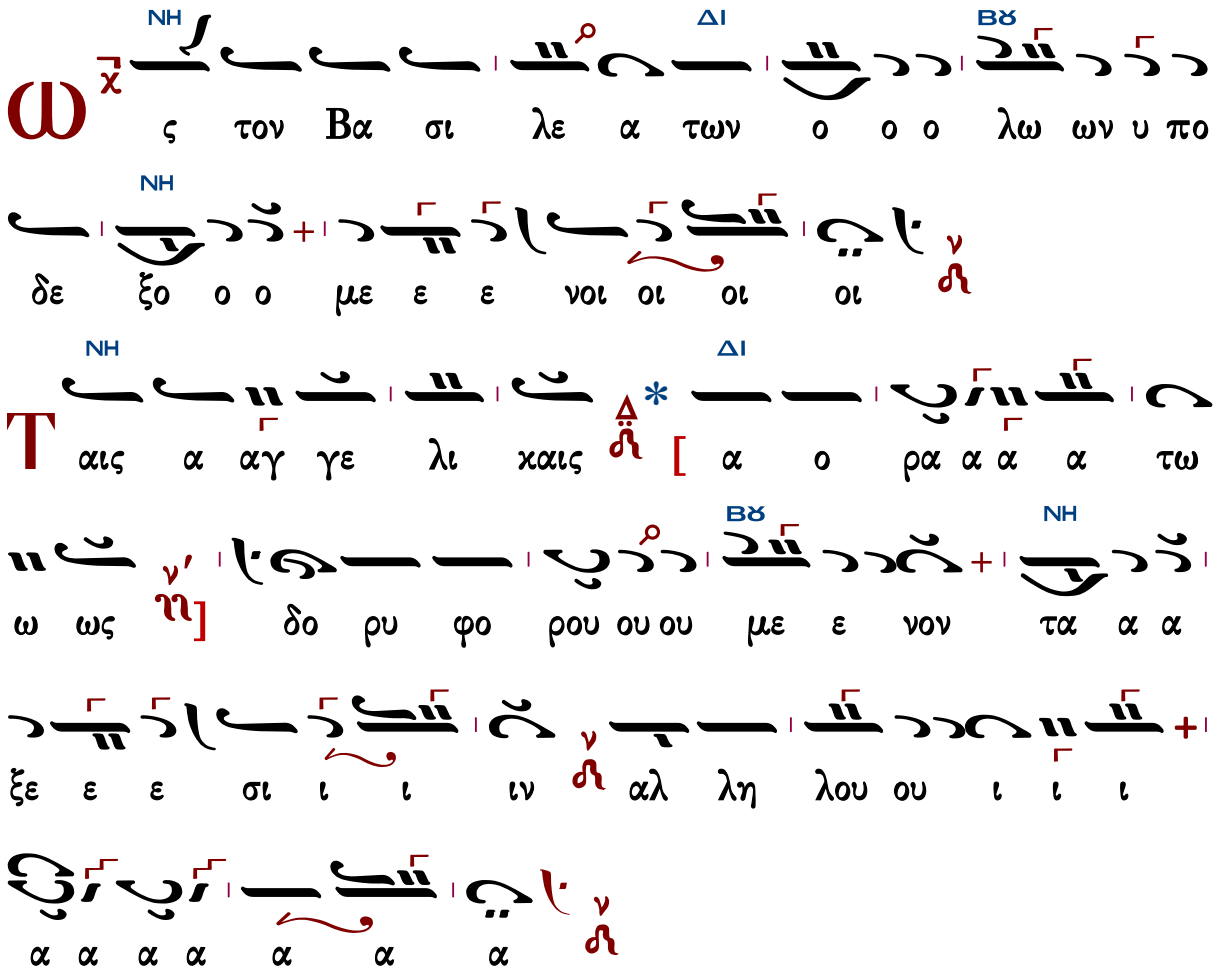

ἑτέρα θέσις

Θρασυβούλου Στανίτσα (1910-1987)

σύντομον

O

ι ται α Χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ρου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου Χε ε ε ρου ου βι ι ι ι ι ιι ι ι

ι ιμ μυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ ιε

μυ υ υ στι ι χως ει χο νι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ζον τε ε ε ε ιε ε ε ε ες και

τη ζω ο ο ο ποι οι οι ζω ο ο ποι οι ω

ω ω ω ω ω ω ω Τρι α α α α χα α α

α α α α α α α α α α α

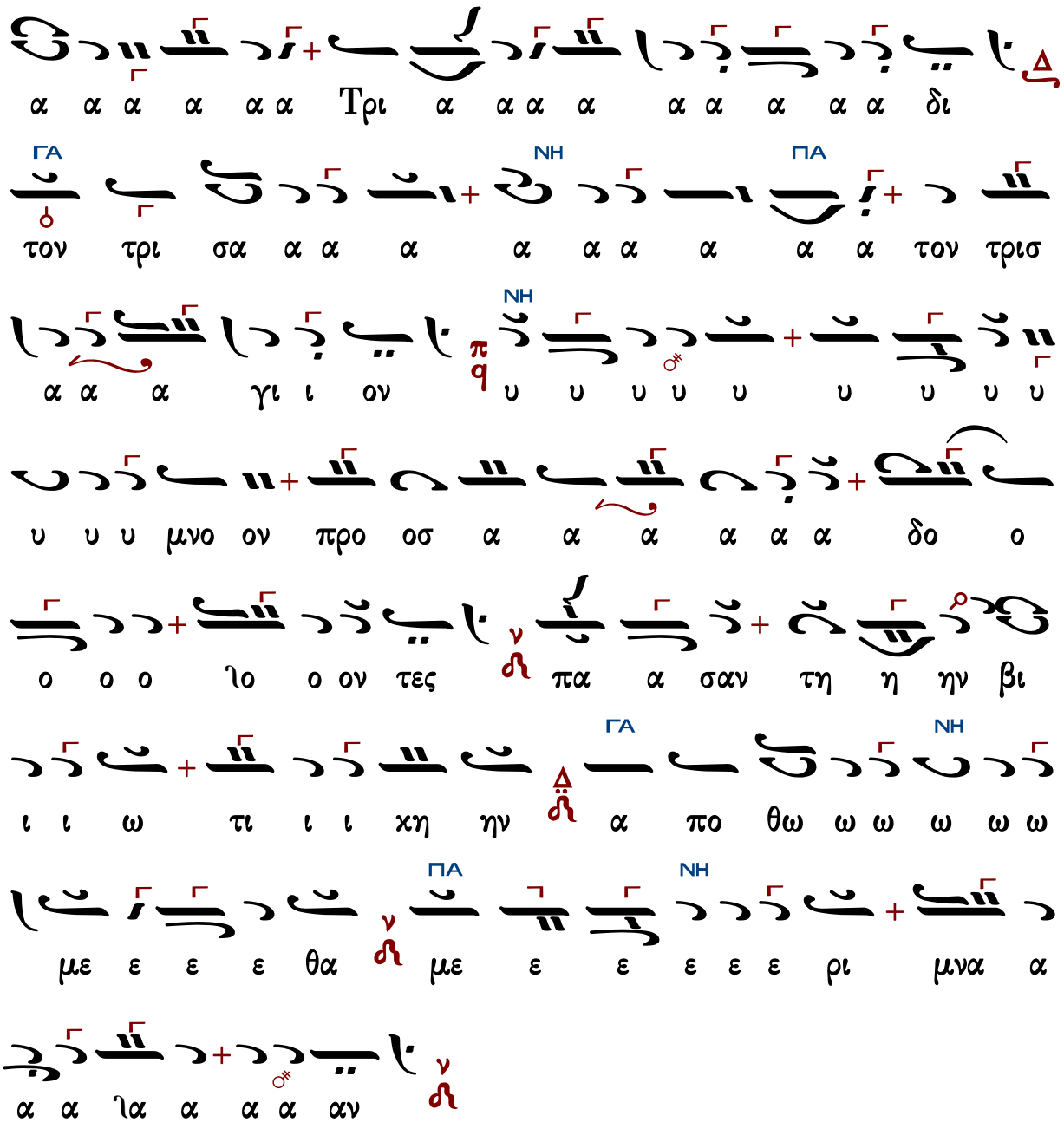

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ἦχος λ̀ π̀ ν̀ Νὴ

Ἐλευθερίου Π. Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Γ'
Θεία Λειτουργία σ.418#

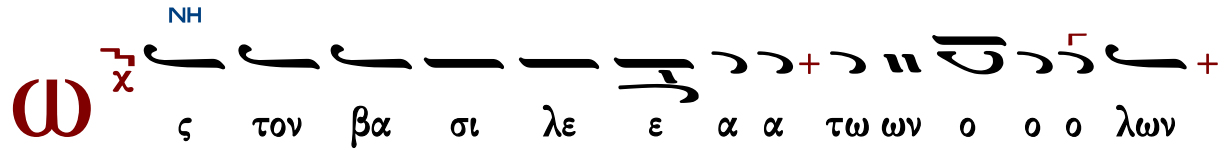

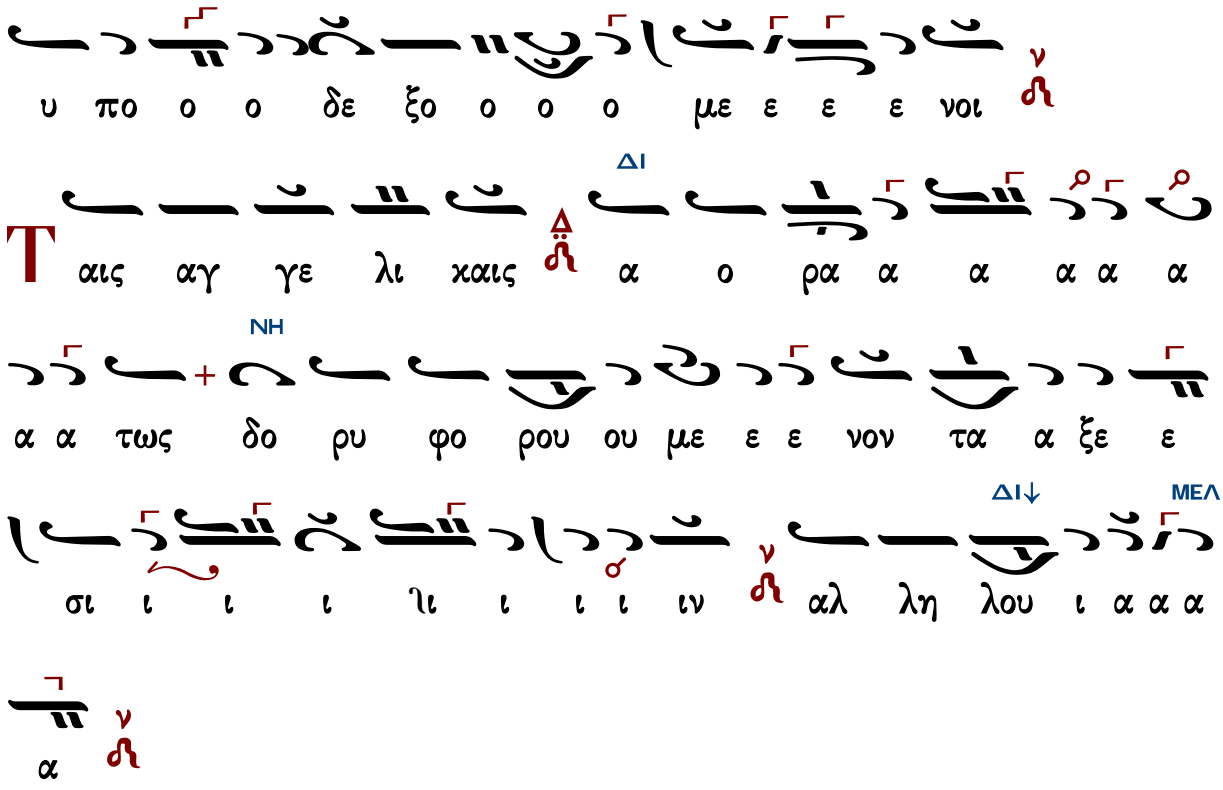

Γεωργίου Καρακάση (1914-1988)

Ἦχος λ̆ ν̈ Νη̆

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία
1988 σ.75*

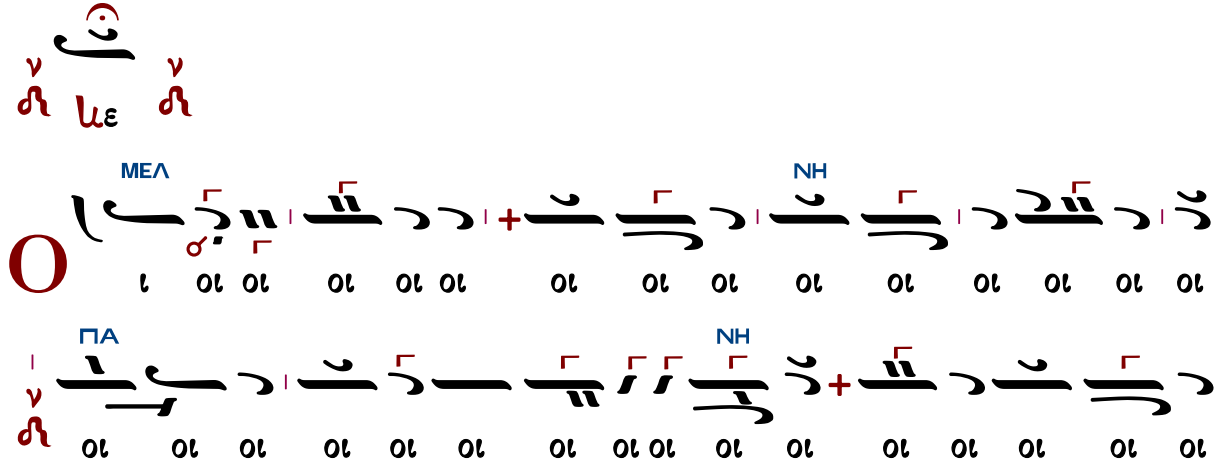

ΜΕΛ
ΝΗ
ΚΕ
ΜΕΛ
ΝΗ
ΔΙ↓
ΝΗ
ΔΙ
ΝΗ
ΔΙ
ΠΑ
ΔΙ

ΔΙ
ω ω ω ω ποι ο ο ο ζω ιι ιι ποι ο ο ο
NH
α α α α Τρι α α α ω ω ω ω ω ω ω ω
α α α α α α α α α α α α α
ΔΙ
α α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α Τρι ι ι ι
α α α α α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α Τρι α α α α α α
NH
ο μνο υ υ ον γι α α α τον τρισ ι ι δι
ον προ ο οσ α α α δο ο ο προσ α α α δον
ΔΙ
NH
πα α α σα α ες ε ε ε ε με ε ε ε τε

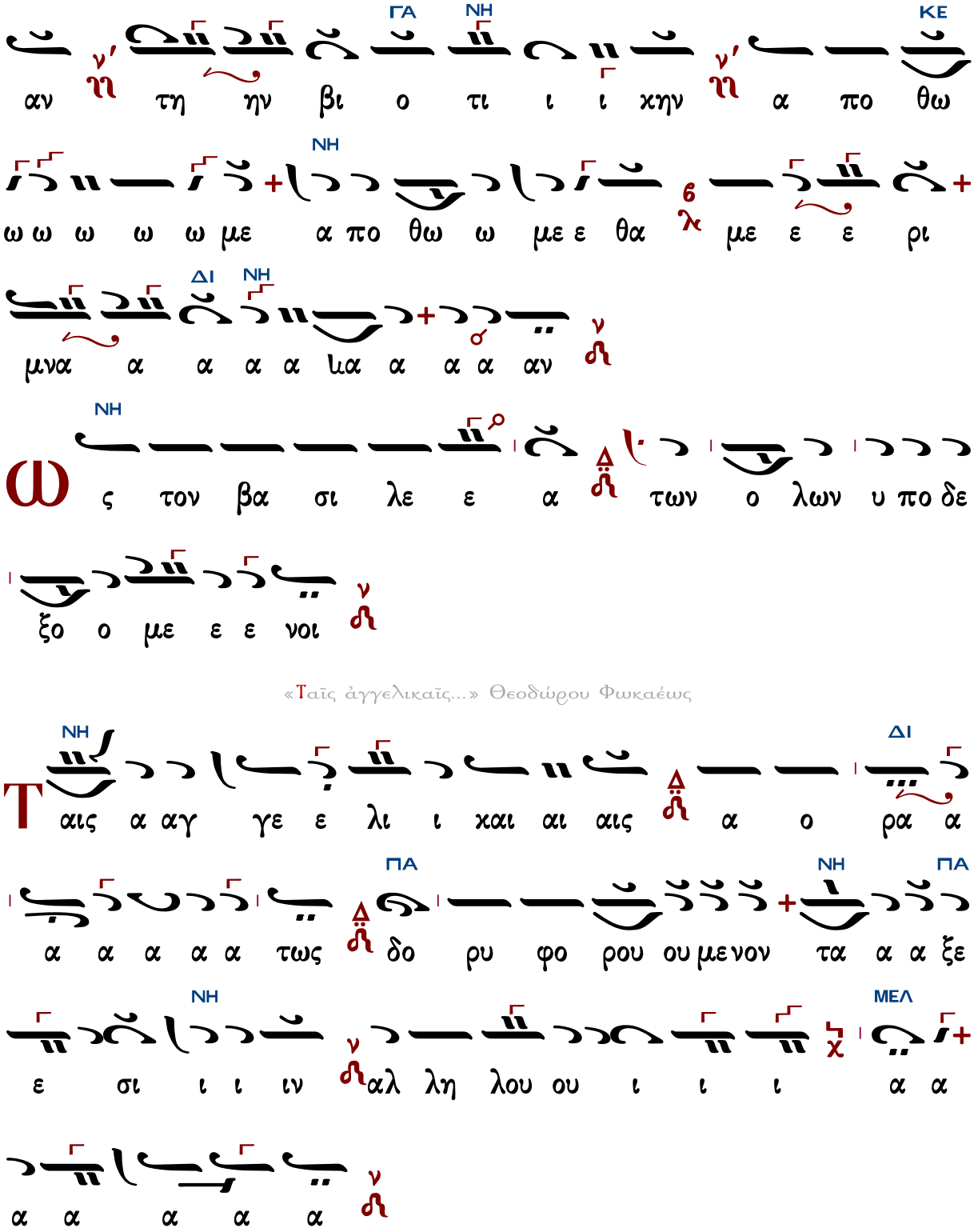

Δοσιθέου Κατουνακιώτου (†1991)

Ἦχος λ̅ π̅ ἀ̈ Νη̅

Λειτουργικά π. Δοσιθέου
Ι.Μ.Αγ. Κυπριανού & Ιουστίνης
1990 σ.51#

Ο ι τα α Χε ρου ου βιμ μυ υ υ στι ι χω ω

ως ει χο νι ι ι ζο ει χο νι ι ζο ον τες

χαι αι αι αι τη η η η ζω ο ο ποι οι οι οι οι οι οι

οι οι ζω ο ποι οι ω ω ω ω ω ω ω τρι ι α

α α α α α α α α α τρι ι α α α α δι τον τρισ

α α α γι ι ι ο ο ο ον υ υ υ υ υ μνον

προ οσ α α α α δο προσ α α α δο ον τε ες πα

α σαν την βι ο ο τι ι ι βι ο ο τι χη η η

η η η η η ην α πο θω ω ω με ε ε ε θα α α με

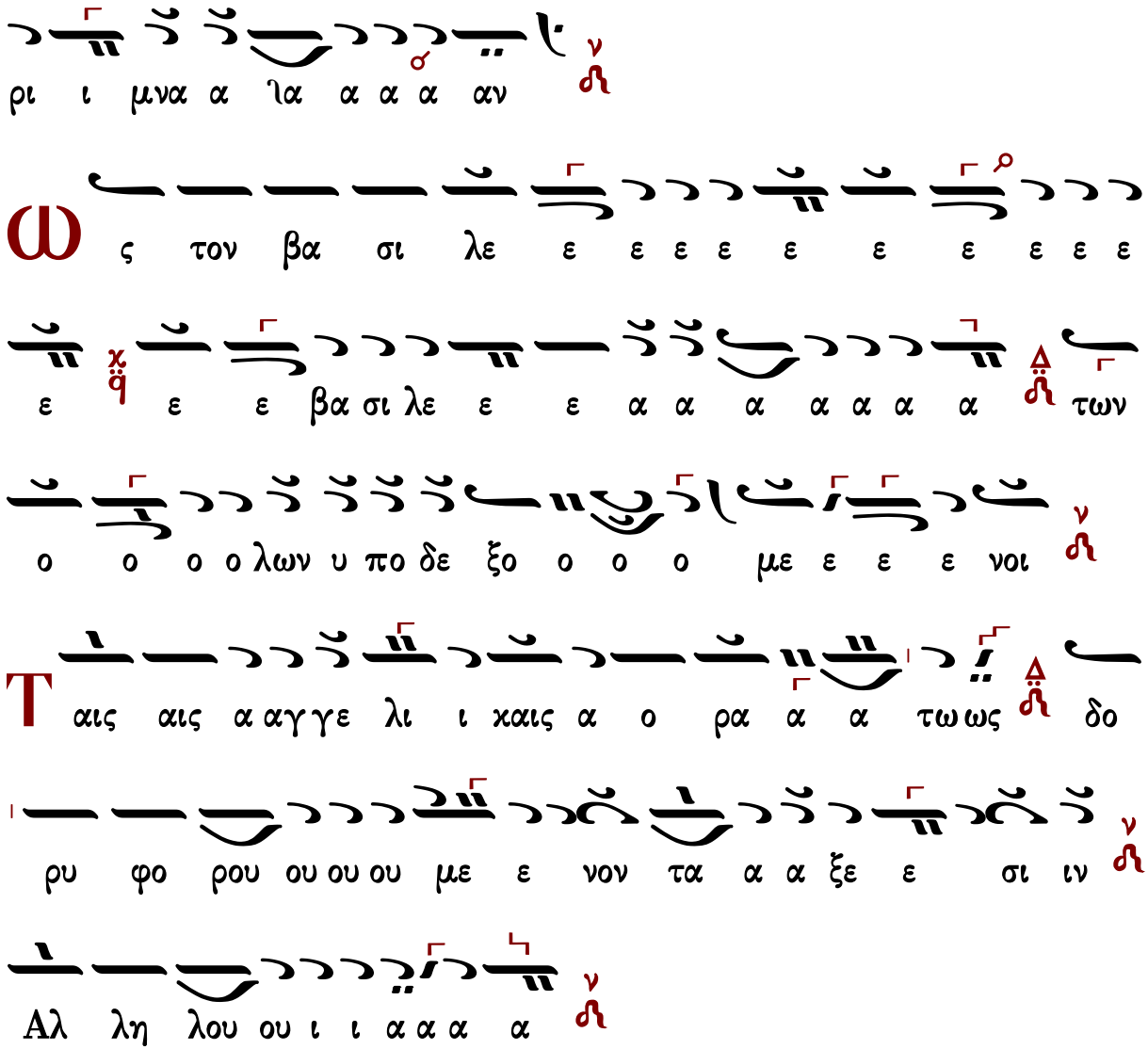

Γεωργίου Τσατσαρώνη Ι (†1999)

(άπλὸ διὰ παιδικὴ χορωδία)

Ἦχος λ̀ π̀ ν̀ Νὴ

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ.174*

NH

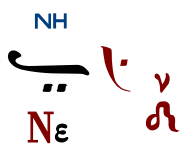

O χ (=60)

ι τα α α Χε ε ε ε με ε ε ε ε

ε ρου ου οι τα Χε ε ρου ου βι ιμ ιι ι ι ι

ιμ μυ στι χω ω ως ει χο ο νι ι

ει ει ει ει χο νι ι ι ζον τε ε ε με ε

ε ε ες χαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι τη ζω ο ο ο ποι οι οι ζω ο ο ποι ω ω

ω ω ω ω ω ω ω Τρι α α α α α α α α

α α α χα α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α

α Τρι α α α α α δι ι τον τρισ α γι ι ο

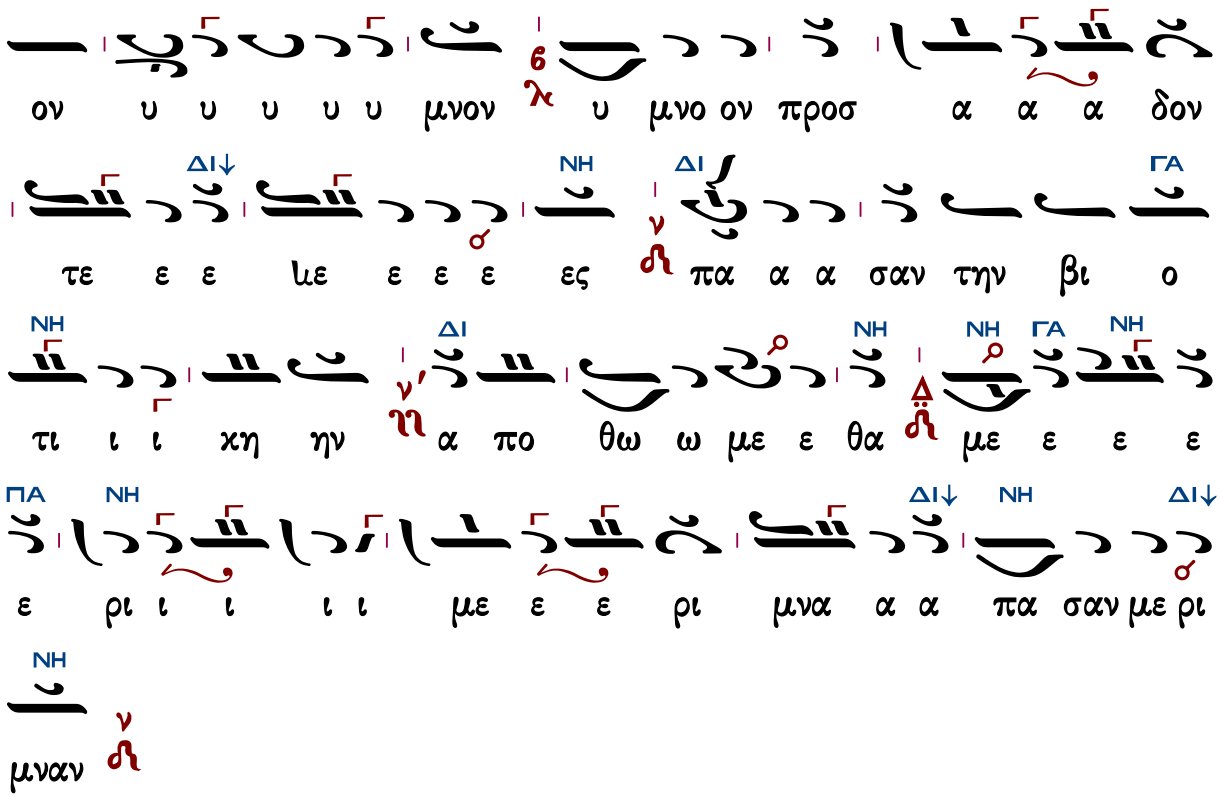

ον υ υ υ υ υ μνον υ μνο ον προσ α α α δον
τε ε ε ιε ε ε ε ες πα α α σαν την βι ο
τι ι ι χη ην α πο θω ω με ε θα με ε ε ε
ε ρι ι ι ι ι με ε ε ρι μνα α α πα σαν με ρι
μναν

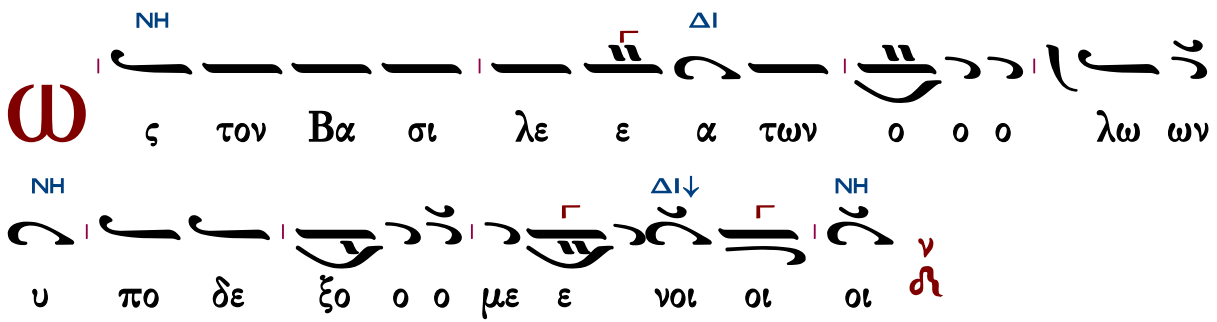

ς τον Βα σι λε ε α των ο ο ο λω ων
υ πο δε ξο ο ο με ε νοι οι οι

Ἦχος λ ἡ Νη

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ.175*

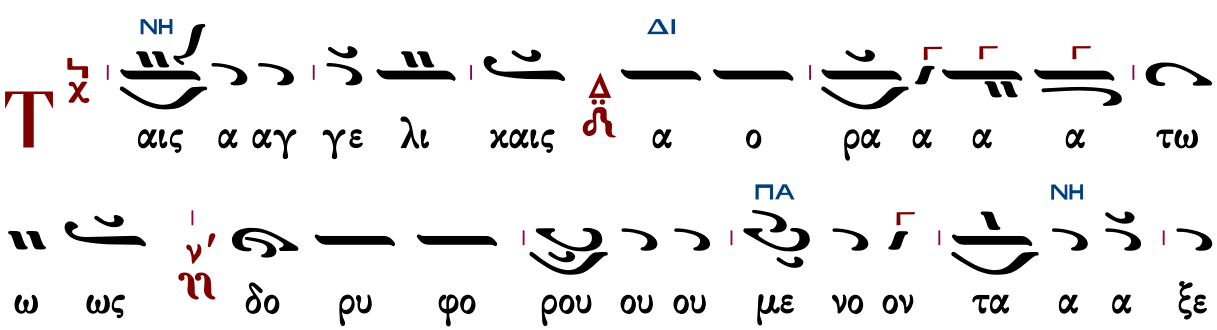

αις α αγ γε λι καις α ο ρα α α α τω
ω ως δο ρυ φο ρου ου ου με νο ον τα α α ξε

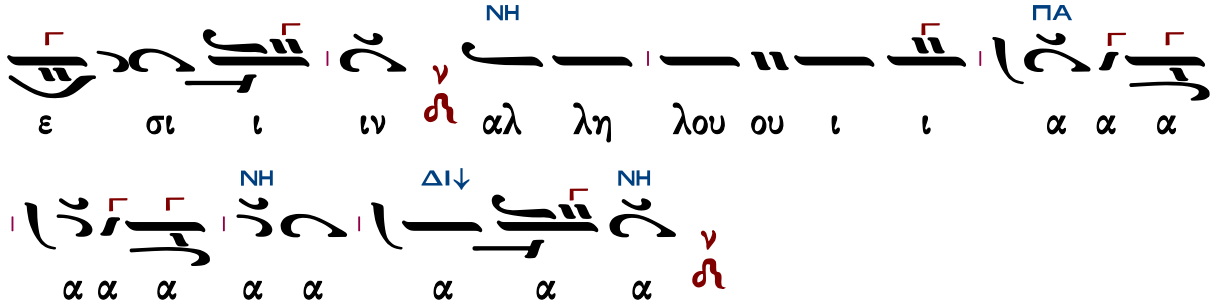

Γεωργίου Τσατσαρώνη II (†1999)

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇ Νη̇

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ.176*

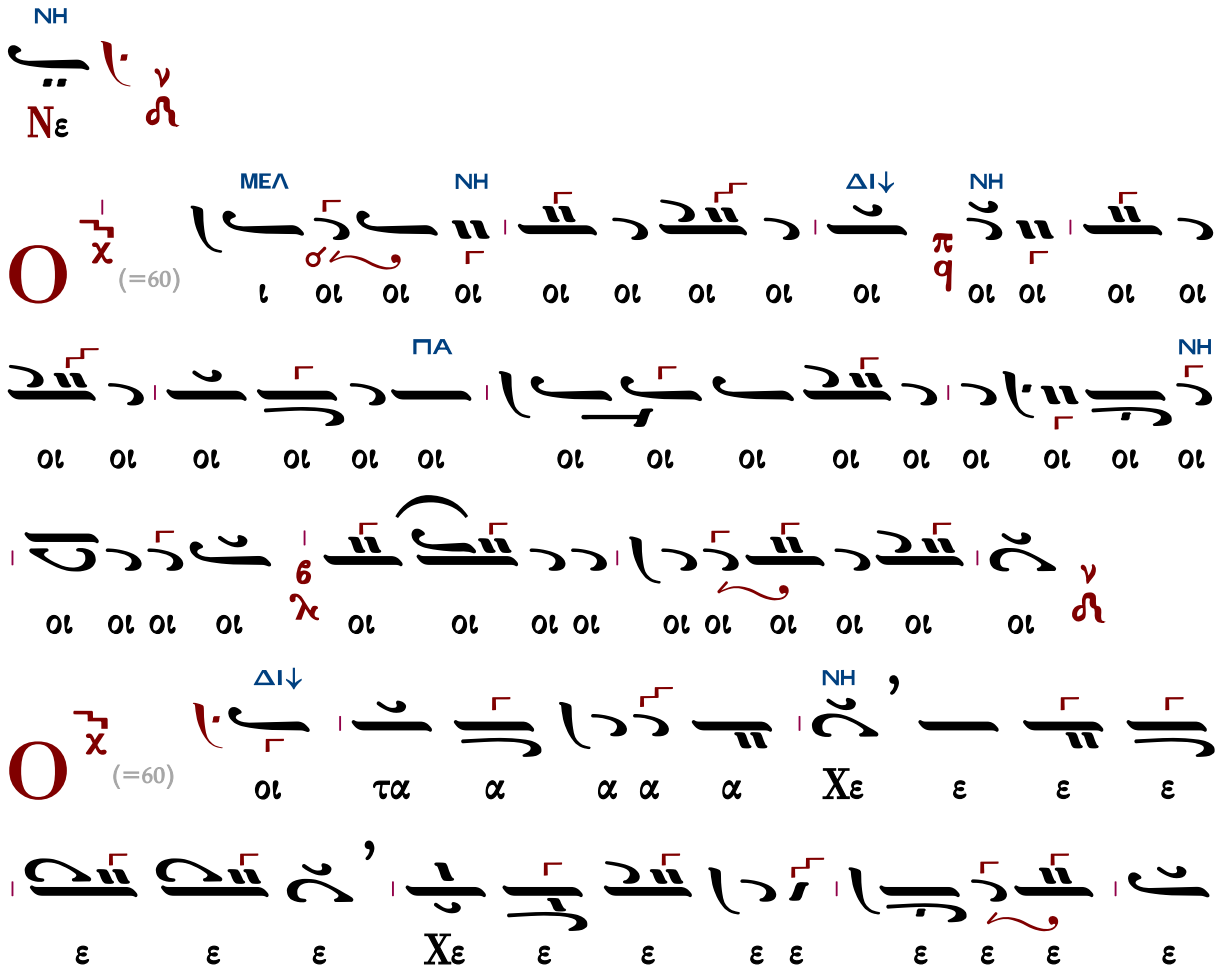

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ρου ε ε ε ε ε

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

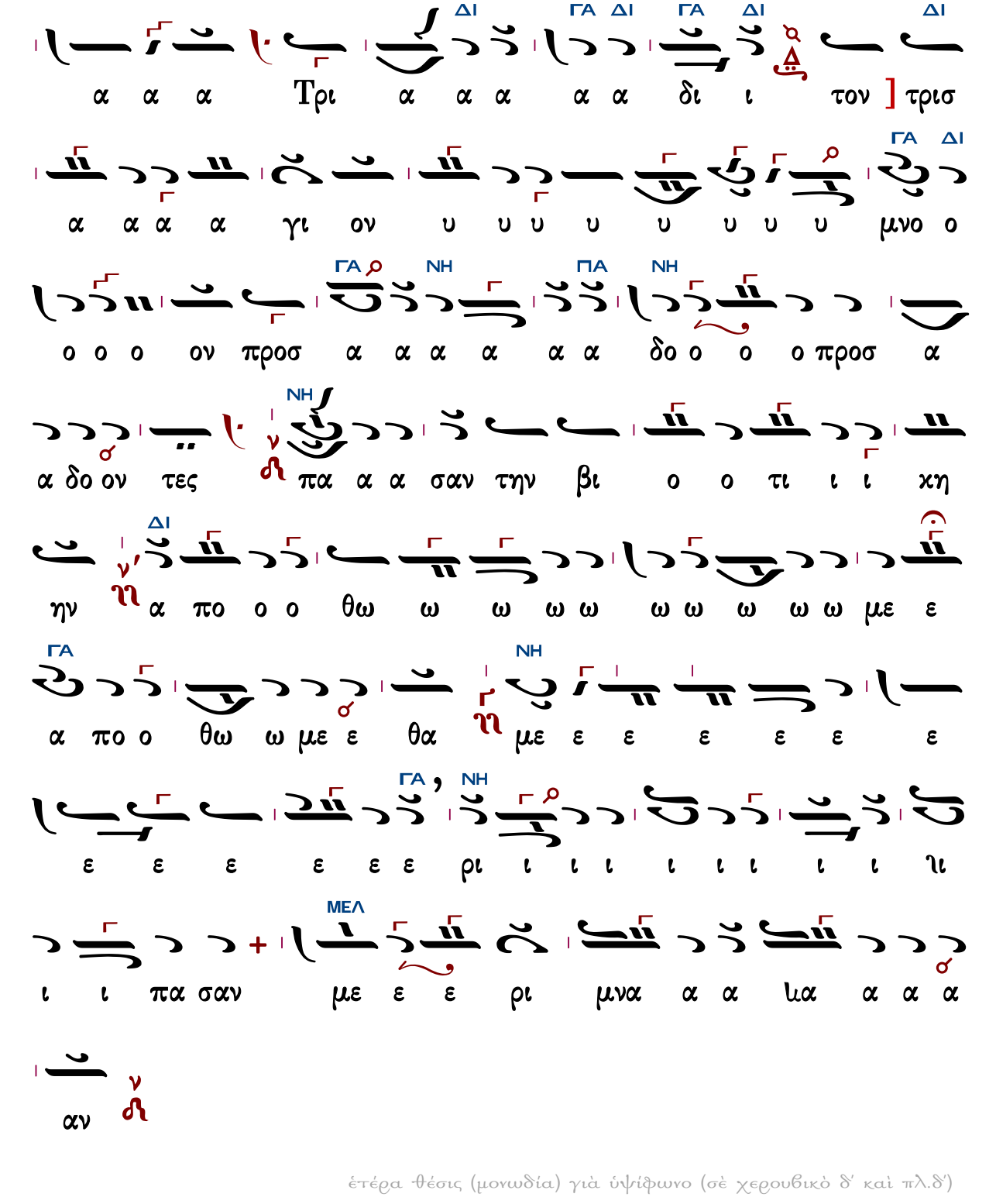
ΔΙ ΓΑ ΔΙ ΓΑ ΔΙ ΔΙ
α α α Τρι α α α α α δι ι τον] τρισ
ΓΑ ΔΙ
α α α α γι ον υ υ υ υ υ υ υ υ μνο ο
ΓΑ ΝΗ ΠΑ ΝΗ
ο ο ο ον προσ α α α α α α δο ο ο ο προσ α
ΝΗ
α δο ον τες πα α α σαν την βι ο ο τι ι ι χη
ΔΙ
ην α πο ο ο θω ω ω ω ω ω ω ω ω ω με ε
ΓΑ ΝΗ
α πο ο θω ω με ε θα με ε ε ε ε ε ε
ΓΑ , ΝΗ
ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ιι
ΜΕΛ
ι ι πα σαν με ε ε ρι μνα α α ιια α α α
αν

ἑτέρα θέσις (μονωδία) γιὰ ὑψίφωνο (σὲ χερουβικὸ δ' καὶ πλ.δ')

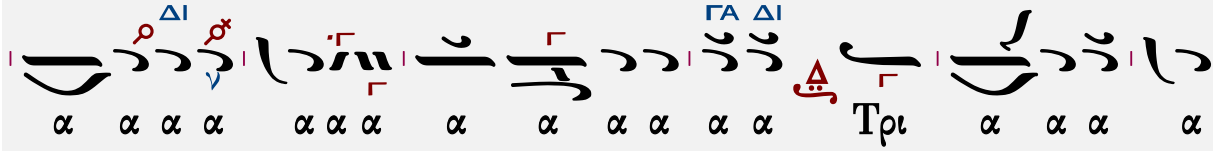

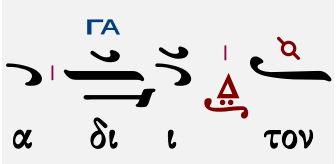

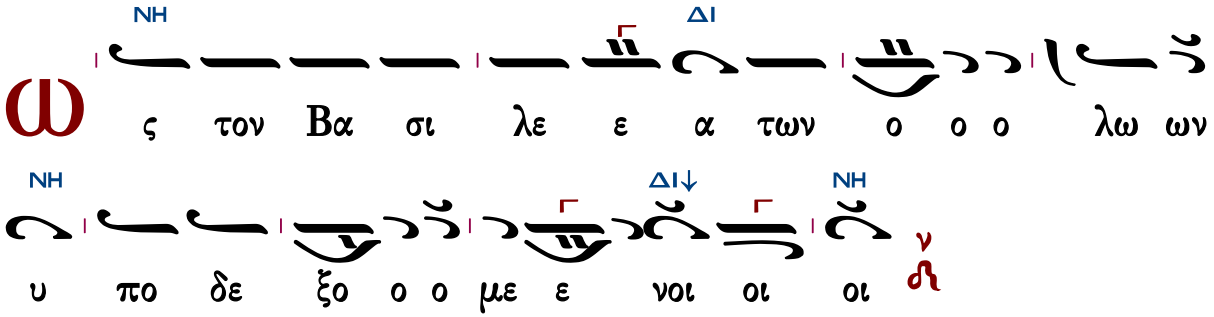

Ἦχος λ ἀ Νη

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ.175*

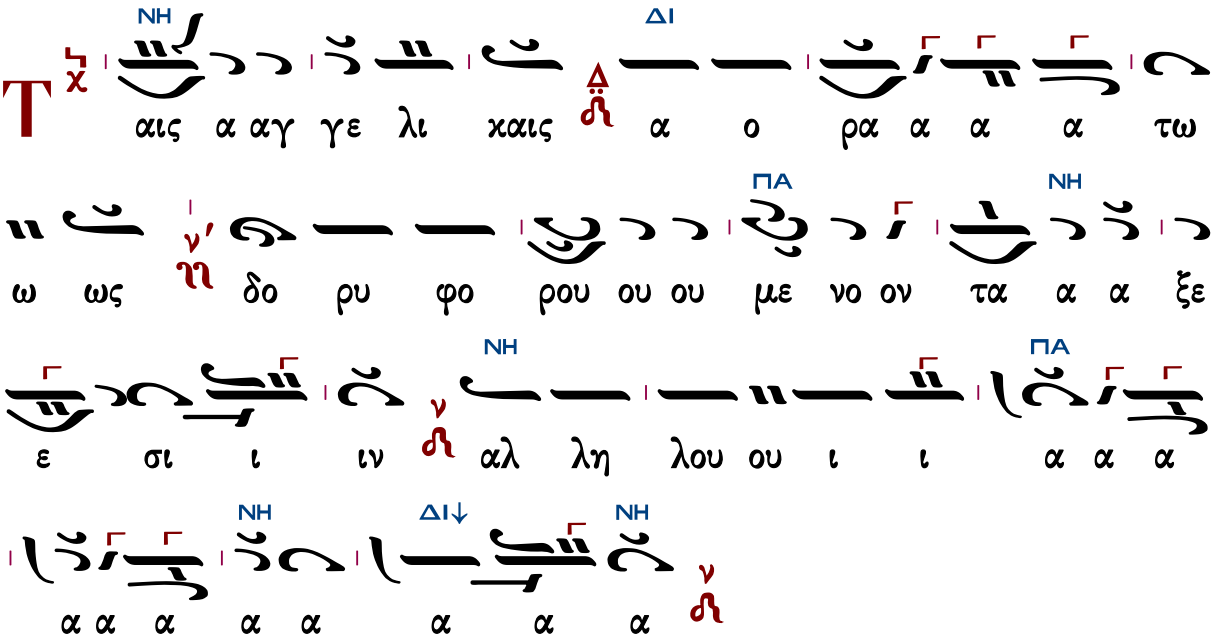

Δημητρίου Γουρλαντζῆ (†2006)

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇η

Βυζαντινή Θ. Λειτουργία
Δημητρίου Σουρλαντζῆ
1992 σ.135#

NH
3
3
Τρι
α α α α α α α
ω ω ω ω ω ω

α α α α α α α α α α α α α α α α

α α χα α α α α α α α α α α α α α

NH
Τρι
α α α α α δι ι τον τρισ
α α α α α α

ΔΙ
6
α α α γι τον τρισ α α α γι ι ι ο ον υ υ

υ υ υ υ υ μνον προσ α α α α α α α δο

ο ο ο προ σα α δο ον τες πα α α α α α α α

NH
α α σαν την βι ο τι κη η η μη η η η ην α

NH
πο θω ω ω ω ω ω ω ω ω με ε ε ε ε ε ε α

πο θω ω με ε ε θα με ε ε ρι μνα α α α

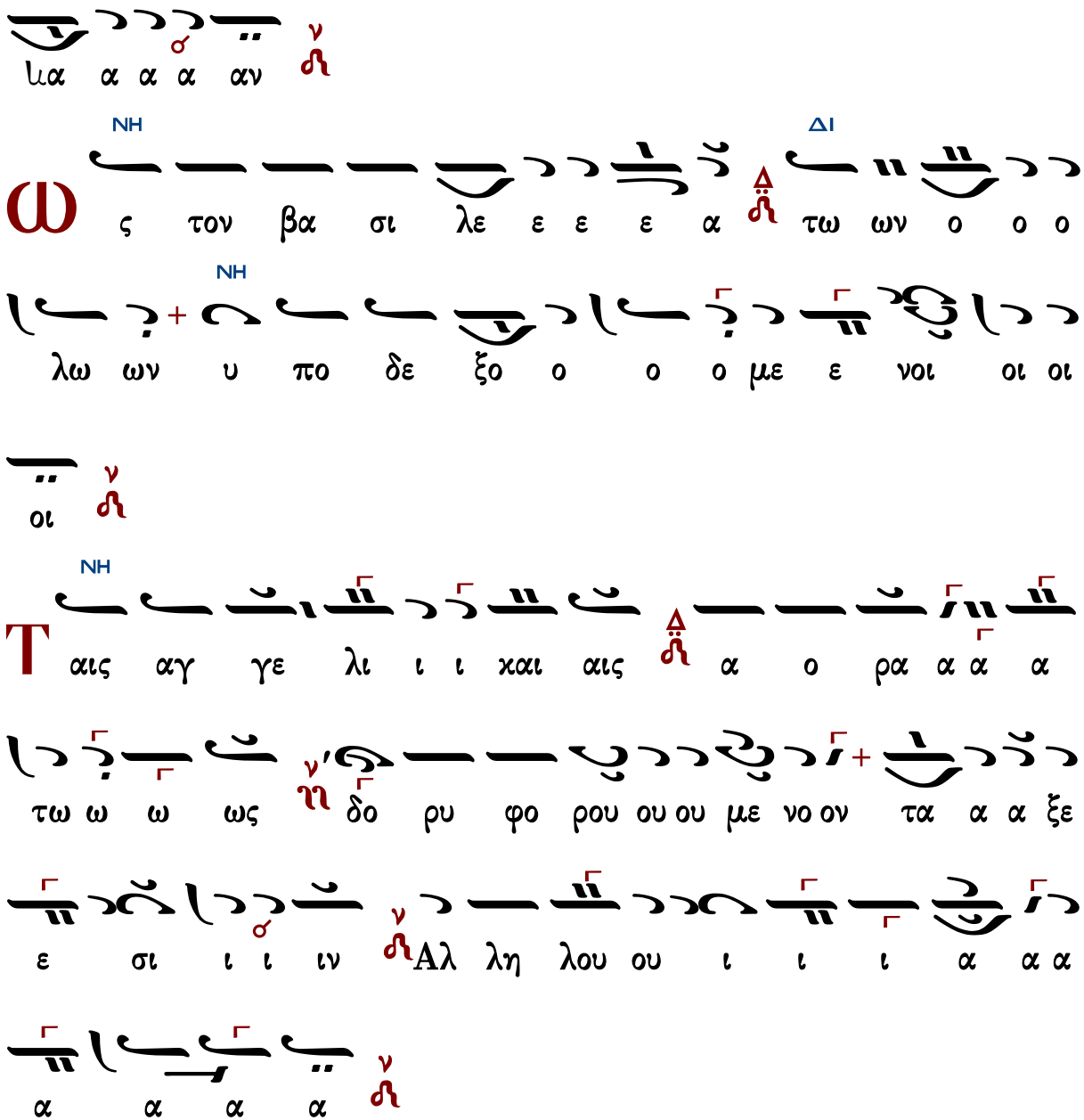

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (†2014)

Ἦχος Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Α
2003 σ.356#

O

ι τα α α α α α α α α α α α α α

Χε ε ε ε με ε ε ε ε ε ε ρου ου ου ου

Χε ε ρου ου βι ι ιι ι ι ι ιμ μυ υ υ υ υ υ

μυ υ υ στι ι χω ως ει χο νι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ζο ο ει χο νι ι ζο ον τε ες χαι αι

αι αι τη η η η η η η η η η η η η ζω

ω ο ο ο ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω

ο ο ποι ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι α

α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α Τρι α α α δι ι ι

ι ι ιι ι ι ι ι ν̇η τον τρισ α α α α γι ο ον

υ υ υ υ μνο ον προσ α α α δον τε ε ε ε ιε

ε ε ε ες ν̇ πα σαν τη ην βι ο τι ι κη η η

ην ν̇η α πο θω ω ω με ε ε ε ε ε ε θα

με ε ε ρι μνα α α ια α α α α α α αν ν̇

Ω ς τον βα σι λε α α τω ων ο ο ο ο λω

ων ν̇ υ πο δε ξο ο ο με ε νοι οι οι οι ν̇

Τ αις α αγ γε ε λι ι καις α ο ρα α α α α

α α τως ν̇ δο ρυ φο ρου ου ου με ε νον τα α α

ξε σι ι ι ιι ι ι ι ιν ν̇ αλ λη λου ι ι ι

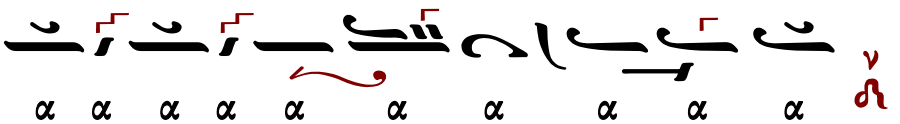

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη (†2016)

Ἦχος λ π ἡ Νη

Ἐλευθερίου Π. Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Γ'
Θεία Λειτουργία σ.416*

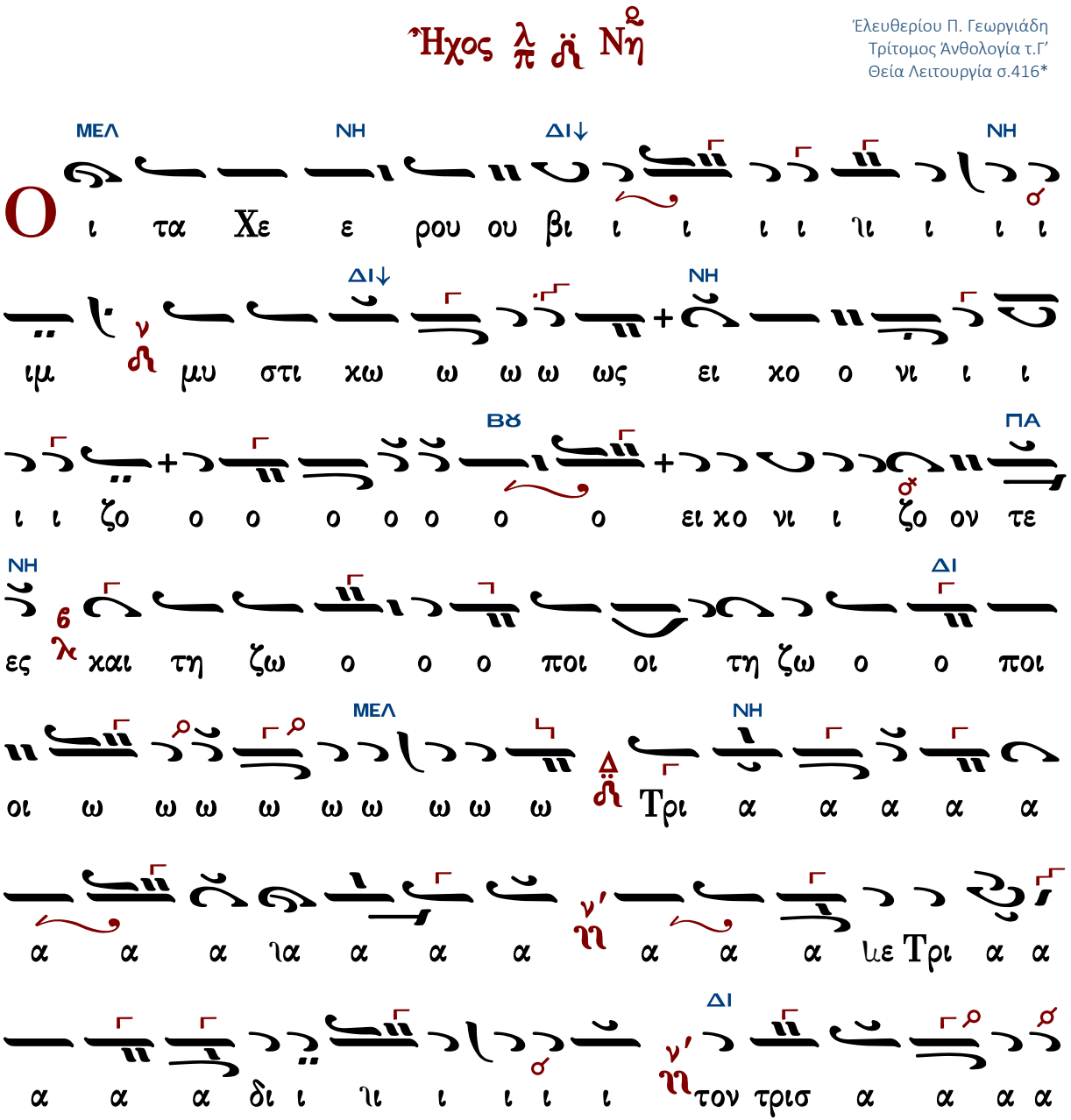

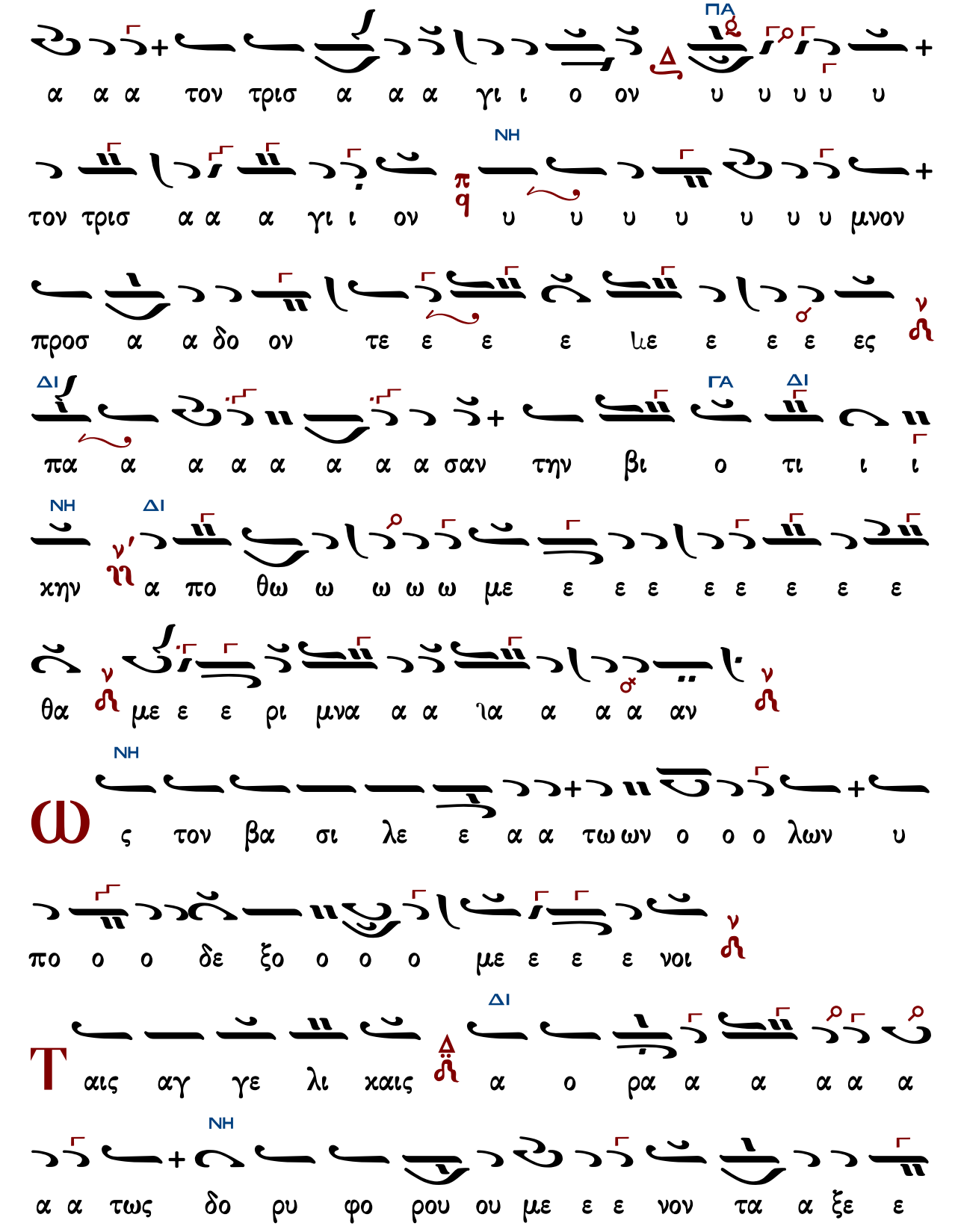
ΠΑ
Δ
α α α τον τρισ α α α γι ι ο ον υ υ υ υ υ
ΝΗ
τον τρισ α α α γι ι ον υ υ υ υ υ υ υ μνον
προσ α α δο ον τε ε ε ε με ε ε ε ες
ΔΙ
πα α α α α α α α σαν την βι ο τι ι ι
ΓΑ
ΔΙ
ΝΗ
ΔΙ
χην α πο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε ε ε ε ε
θα με ε ε ρι μνα α α ια α α α αν
ΝΗ
ς τον βα σι λε ε α α τω ων ο ο ο λων υ
πο ο ο δε ξο ο ο ο με ε ε ε νοι
ΔΙ
αις αγ γε λι χαις α ο ρα α α α α α
ΝΗ
α α τως δο ρυ φο ρου ου με ε ε νον τα α ξε ε

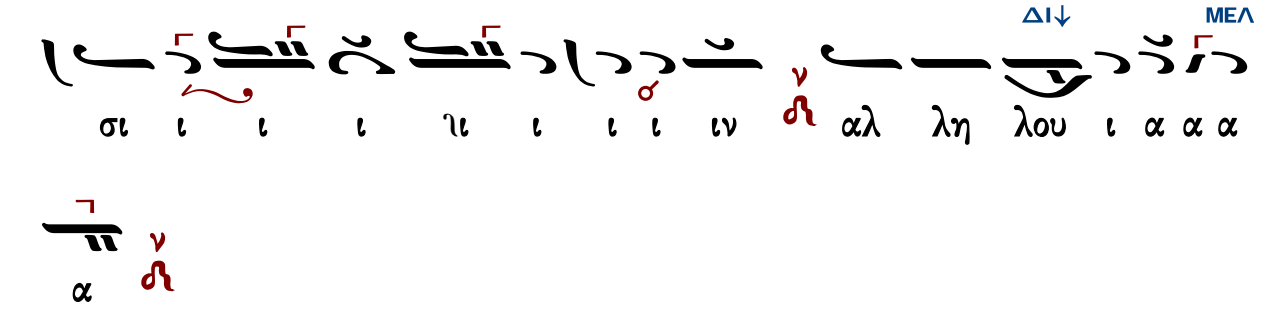

Κωνσταντίνου Λάμπρου

Ἦχος λ ἀ Νη

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Χερουβικά-Κοινωνικά
2019 σ.104*

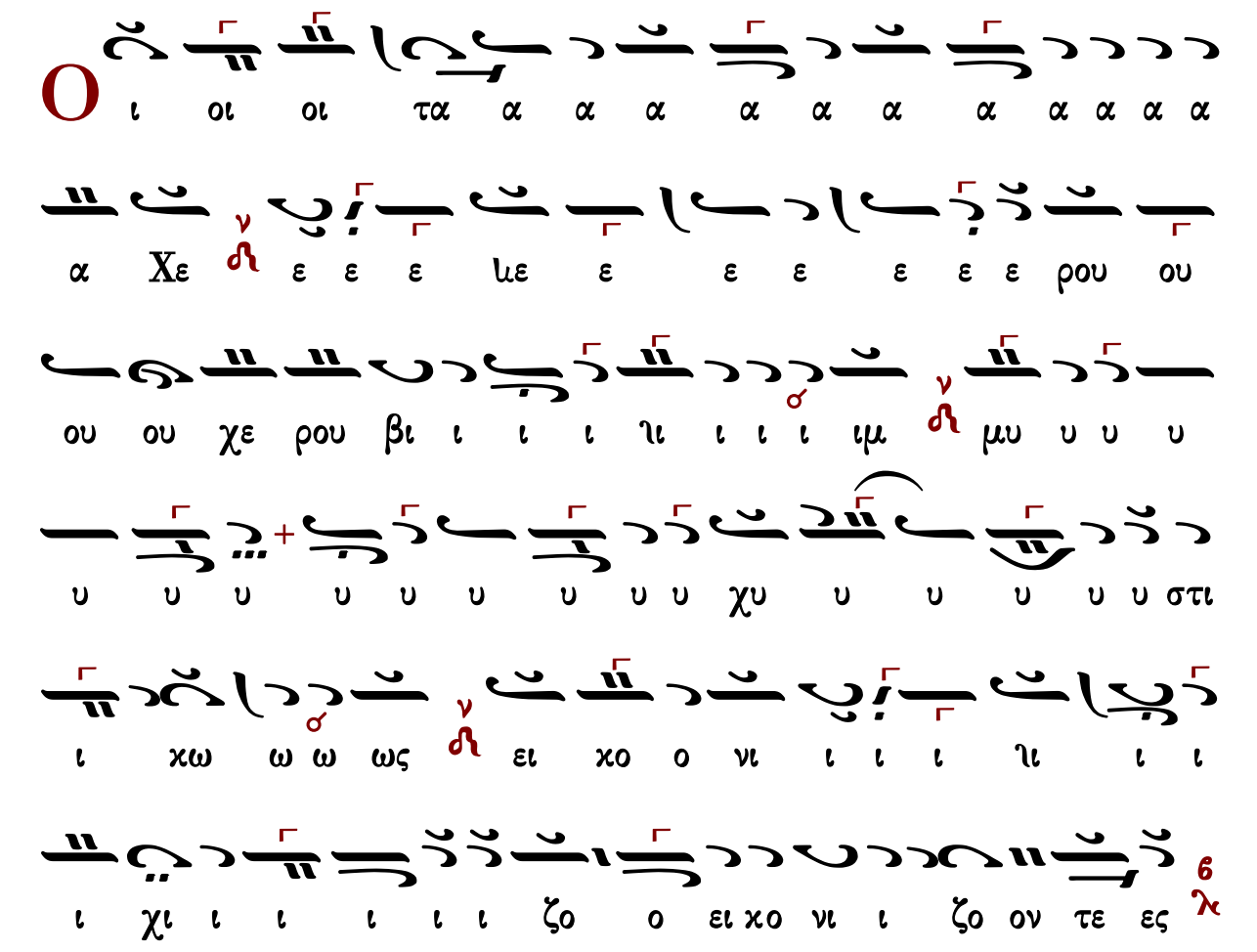

χαι αι αι αι αι αι αι αι τη ζω ο ο ο ποι οι

οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω ω

ω ω Τρι α α α α α α α α α χα α α

α α α α α α α α τρι ι α α α α α α

ια α α α α α α χα α α α α α α α α

α δι ι ι ι ι ι τον τρισ α α α γι ο ο ον

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ μνο ο ο υ

μνο ο ον προσ α α δο ον τε ε ε ε ιε ε ε ε

ες πα α α α α α α σαν την βι ι ο ο ο

τι ι ι ι ι ι ι ι ι ι βι ο τι χη η η

η η η η η ην α πο ο θω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω με α πο θω ω ω ω ω ω ω ω ω με
θα με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι
ι ι ιι ι ι ι ι με ε ε ρι μνα α α ια α α α
αν
ς τον βα σι λε α των ο ο ο λων υ πο δε
ξο ο ο με ε νοι οι οι οι οι
αις αγ γε λι ι ι χαι αις α ο ρα α α τω
ως δο ρυ φο ρου ου με ε ε νον τα α ξε ε

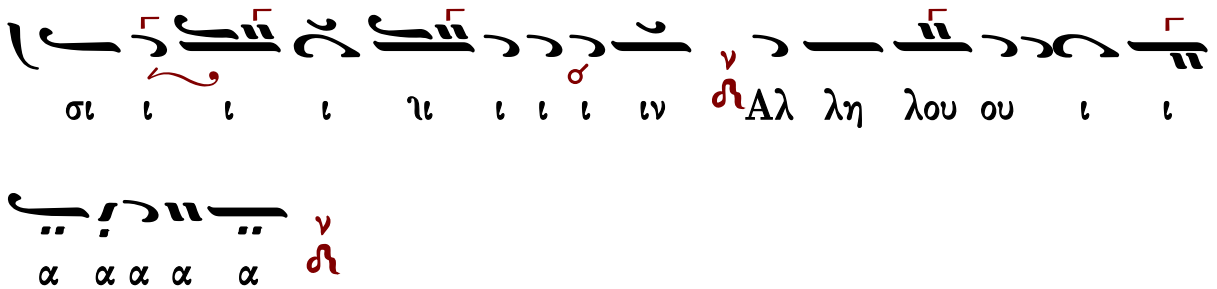

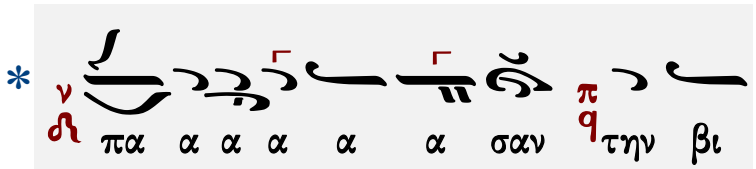

Λειτουργικά - Ἄξιόν ἐστιν...

Γεράσιμου Κανελλίδου

Ἰορδάνου Κουτσιμανῆ

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇η

Ανθολογία Λειτουργικών
Βασιλείου Μαυράγκανου
Βέροια 2013 σ.130#

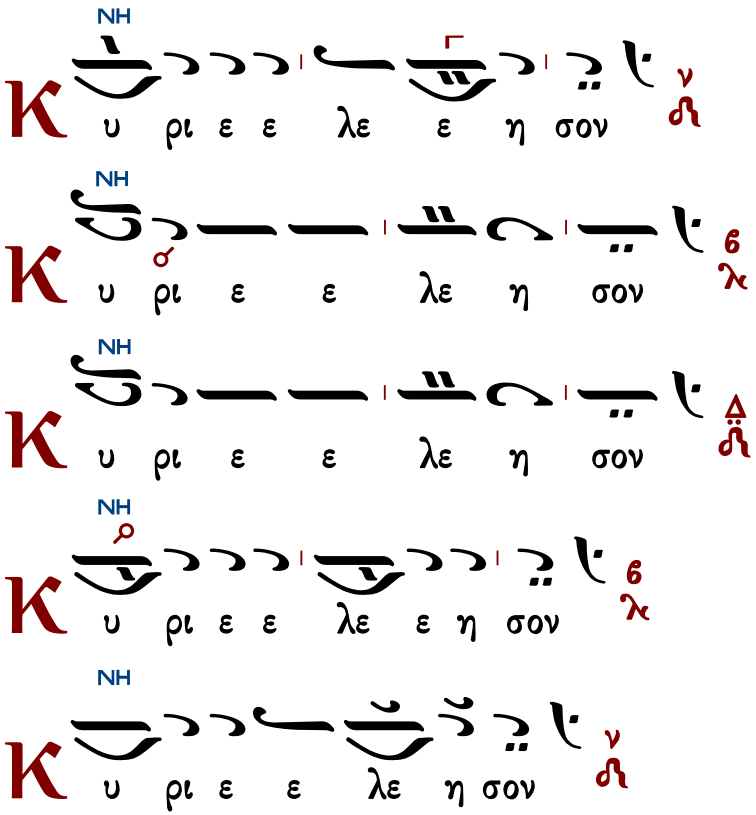

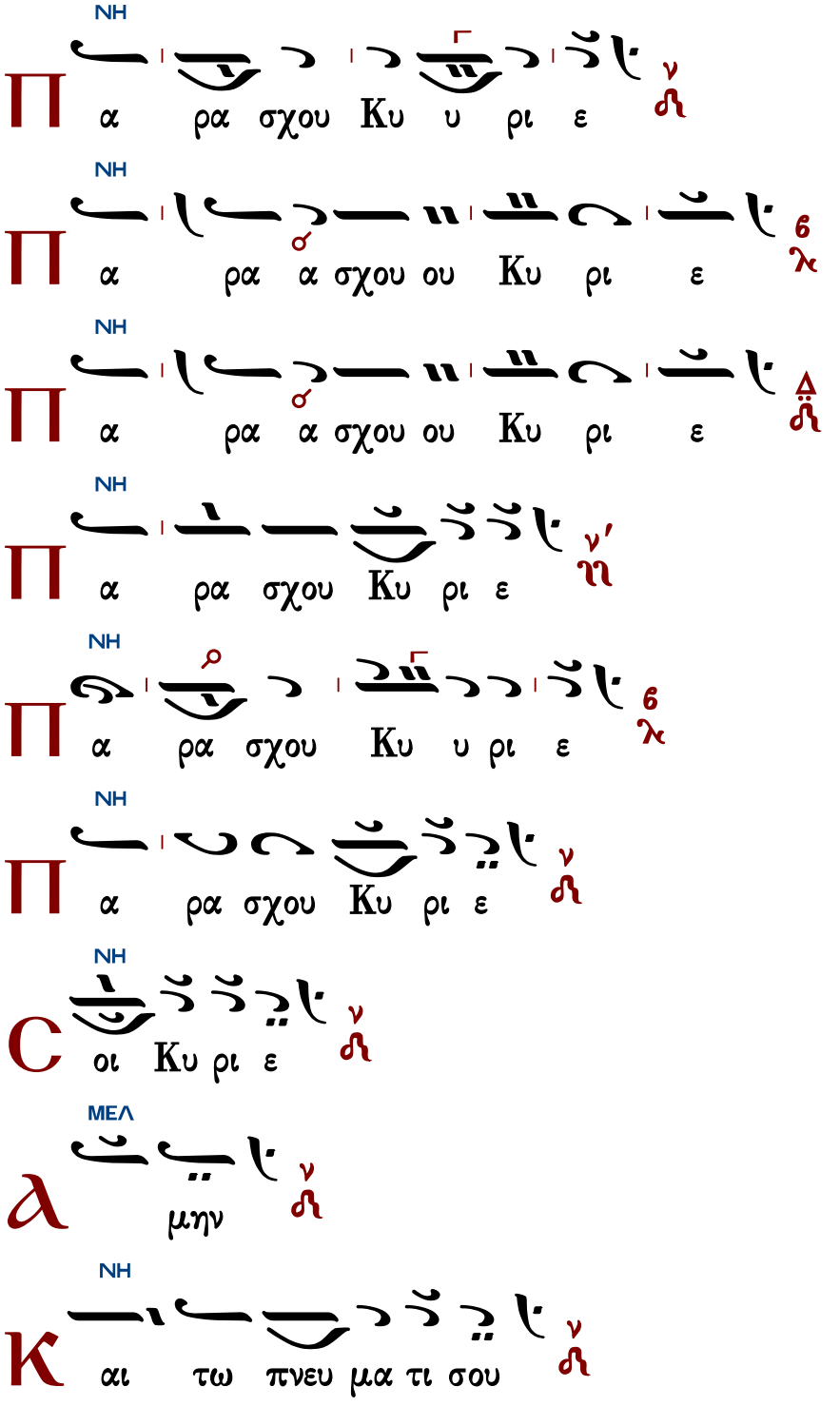

Γεράσιμου Κανελλίδου

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇ Νη̇

Ανθολογία Λειτουργικών
Βασιλείου Μαυράγκανου
Βέροια 2013 σ.131#

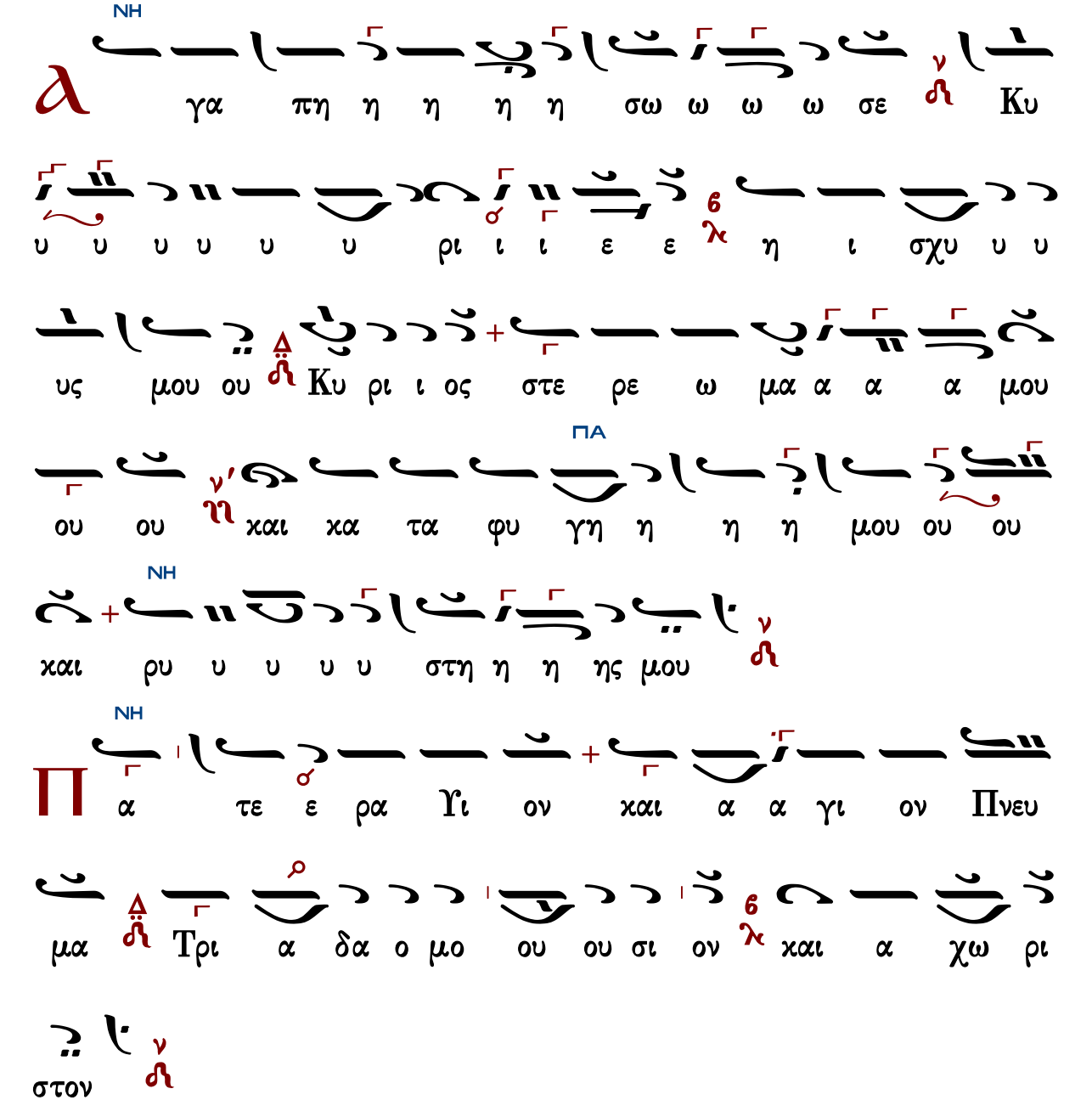

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν

καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.
Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.
Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.
Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.
Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.
Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.
Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.
Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.
Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

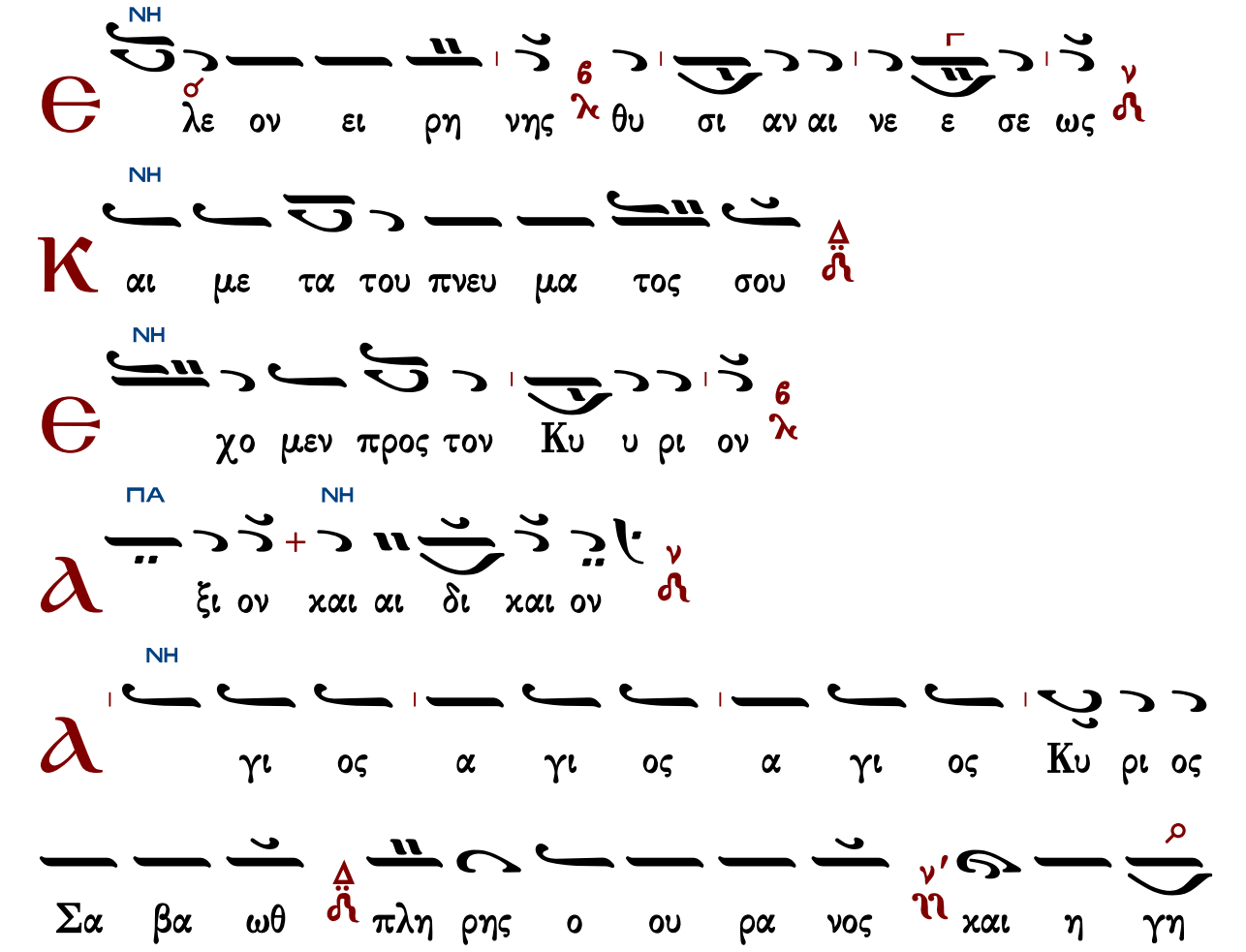

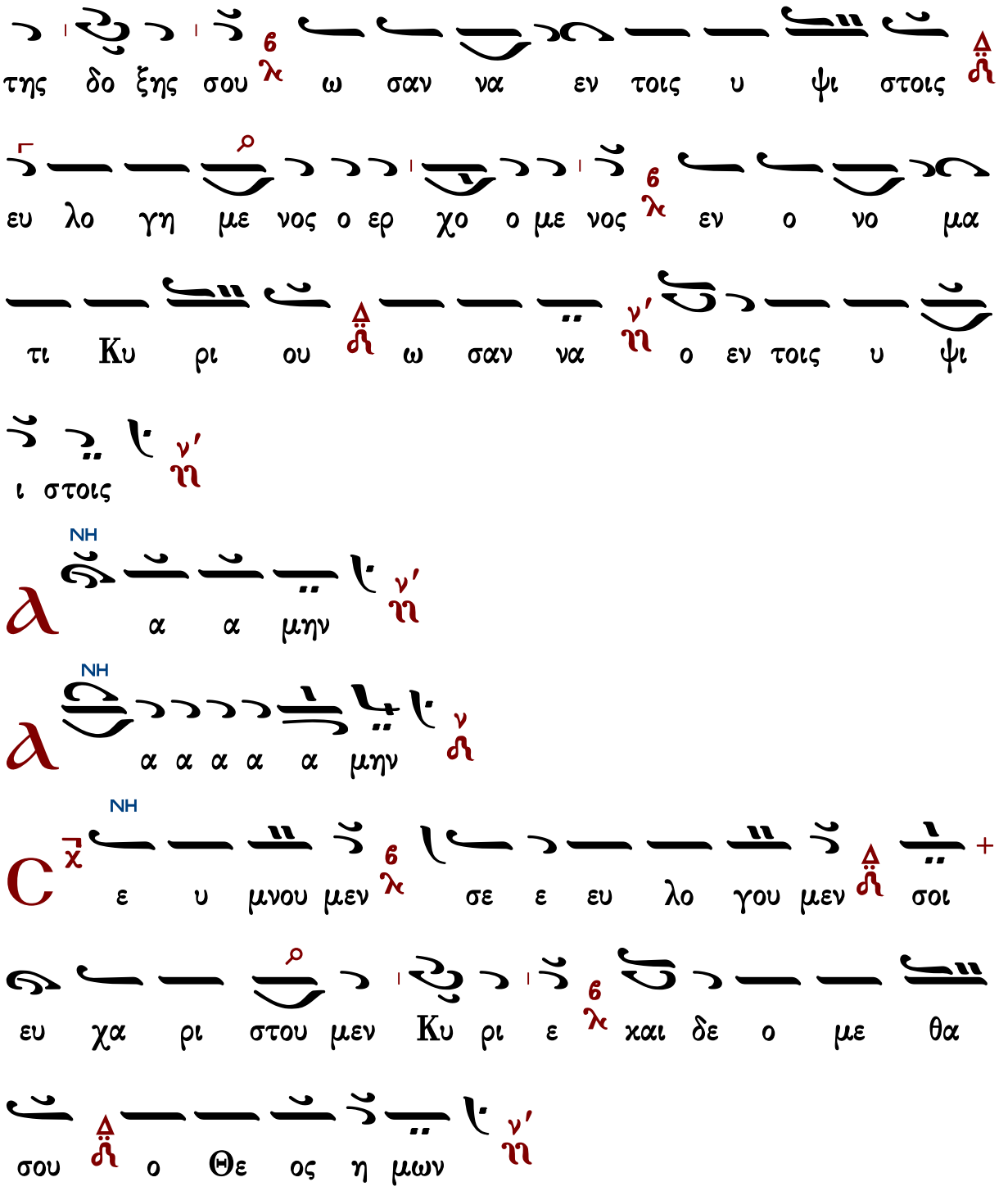

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἄξιόν ἐστιν...

Χαραλάμπους Παπανικολάου	Γρηγορίου Πρωτοψάλτου	Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος Ι
Ἀναστασίου τοῦ ἐκ Πάρλας	Πέτρου Ἐφεσίου	Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος ΙΙ
Νεκταρίου μοναχοῦ τοῦ Βλάχου	Θεοδώρου Φωκαέως	Γεωργ. Σαρανταεκκλησιώτου Ι
Γεωργίου Τσατσαρώνη	Ἀστερίου Δεβρελῆ	Γεωργ. Σαρανταεκκλησιώτου ΙΙ

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ̇ ν̇η

Πανδέκτη
Θ. Λειτουργία
1851 σ.454#

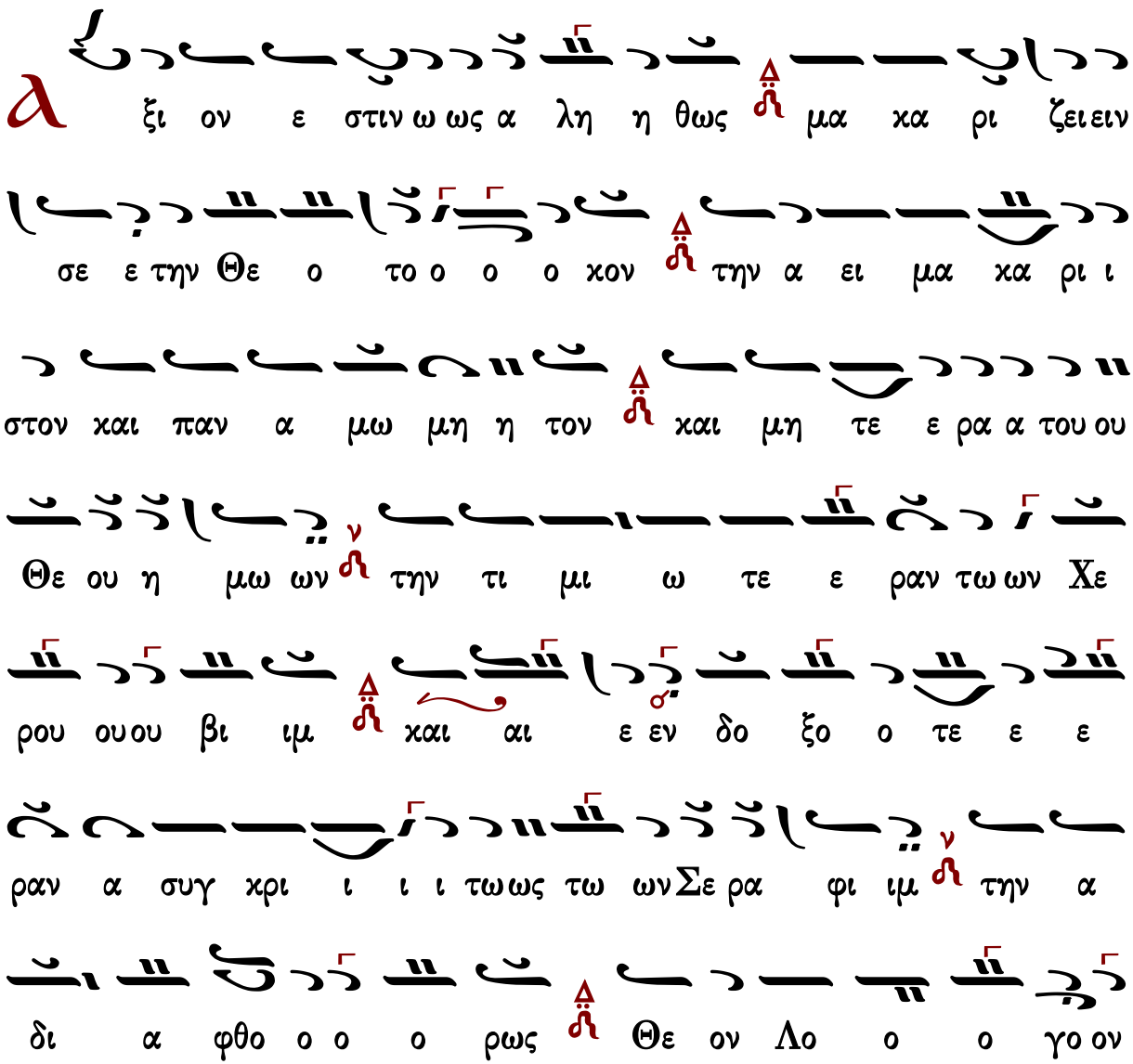

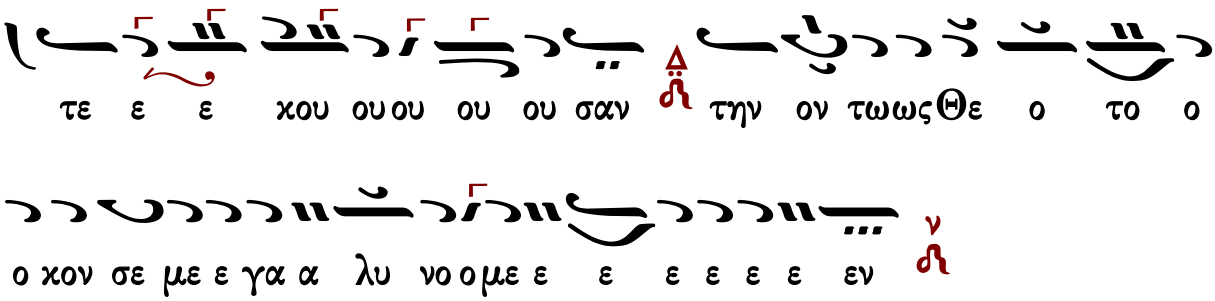

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε... — Λουκᾶς Λουκᾶ

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇η

Ἀγαθαγγέλου Κυριαζίδου
Αἱ δύο Μέλισσαι
Κωνσταντινούπολη 1906 τ.Β σ.524*

Χρωματικός

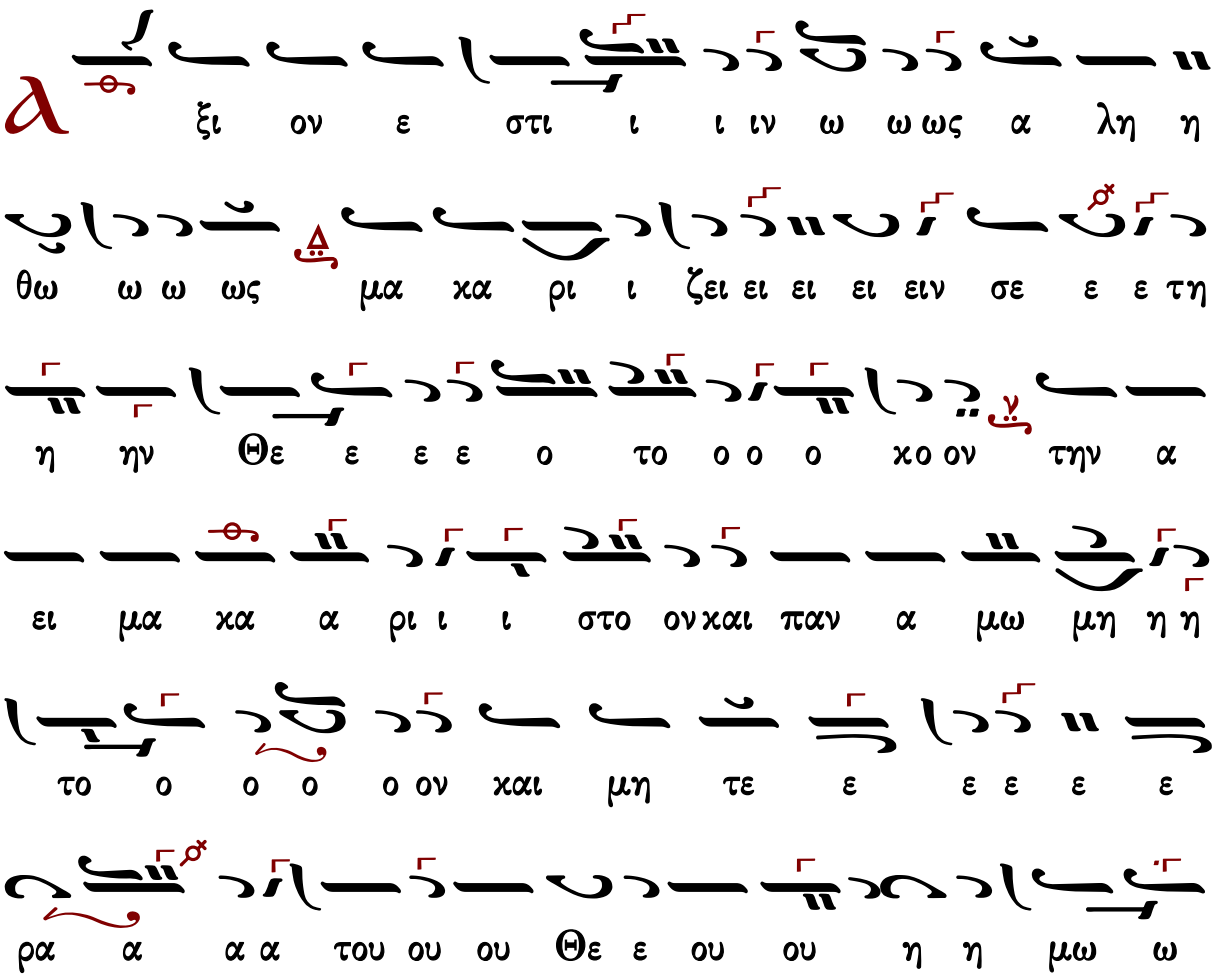

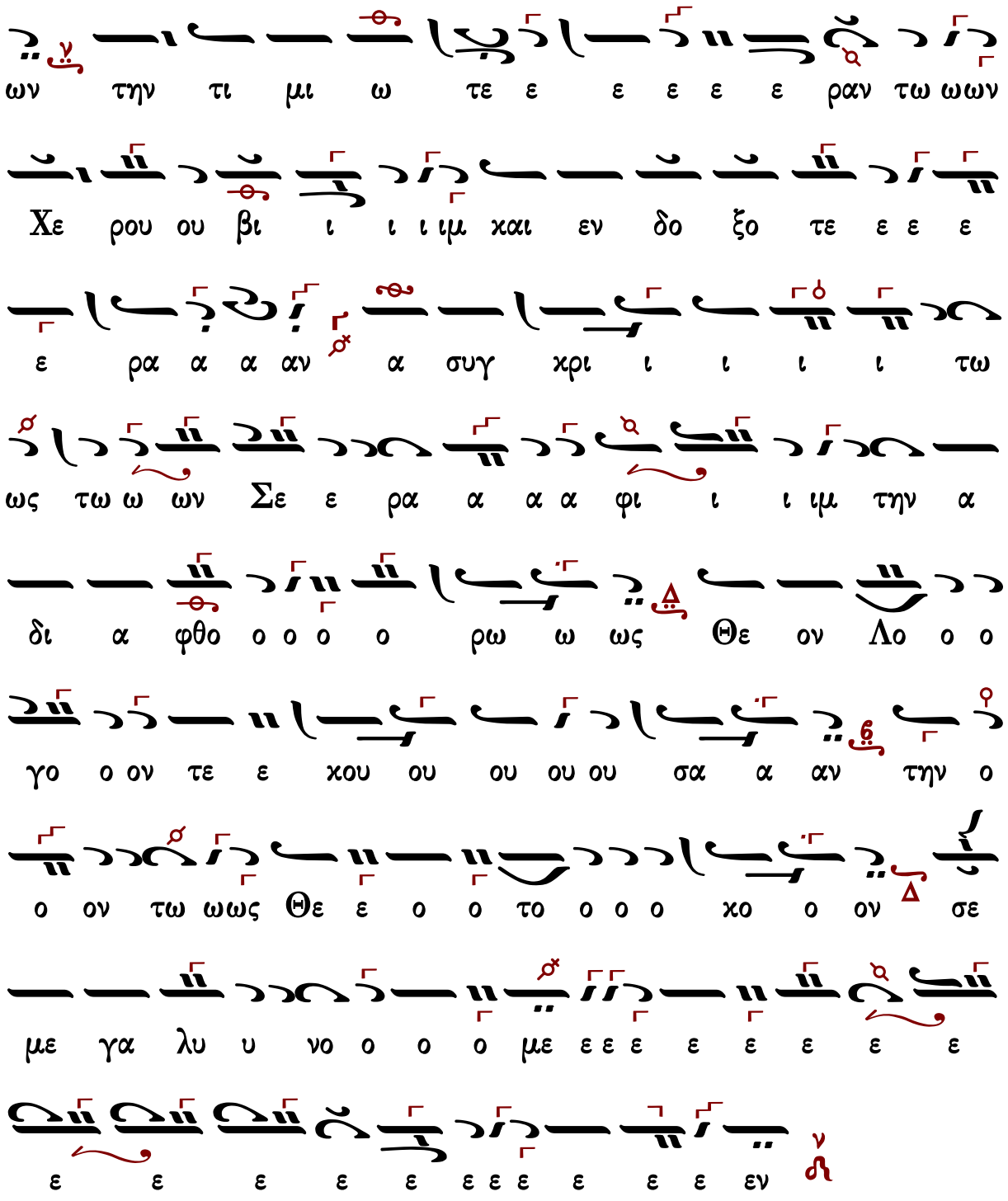

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε... — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἦχος λ̅ π̅ ν̈ Νη

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Ιερατικόν Εγκόλπιον
1870 σ.52#

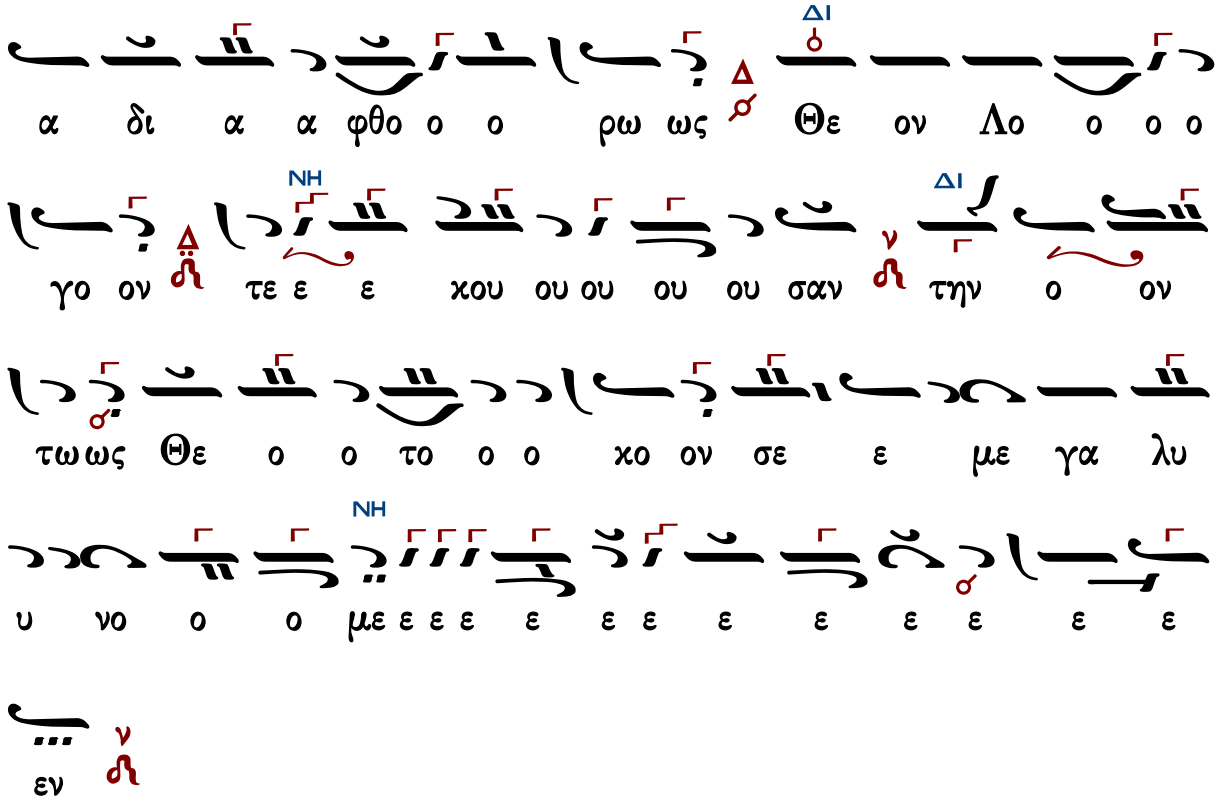

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε... — Λουκᾶς Λουκᾶ

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος II

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇η

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος
Ταμεῖον Ἀνθολογίας
Θεία Λειτουργία 1824 σ.153*

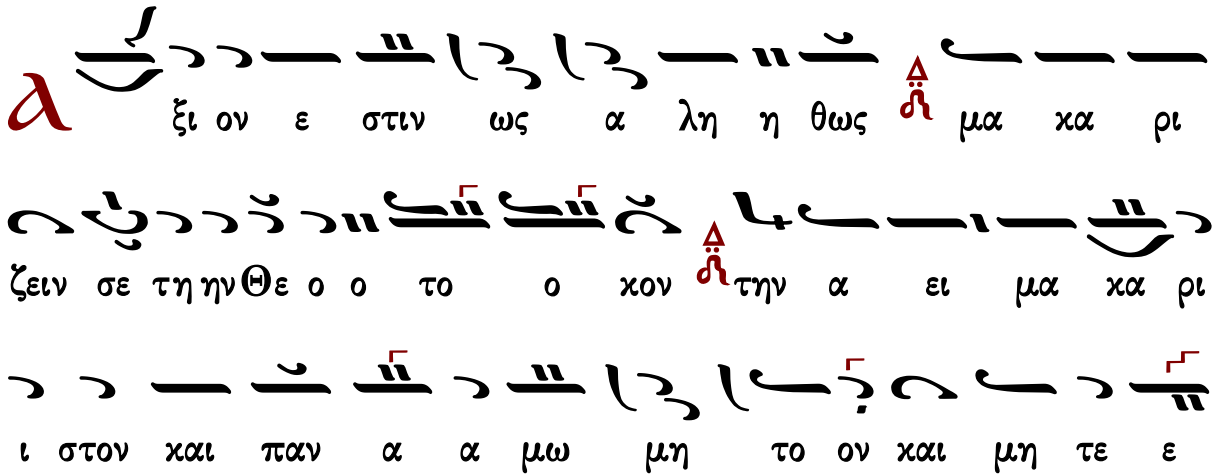

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε... — Λουκᾶς Λουκᾶ

Χαραλάμπους Παπανικολάου

Ἦχος λ ἡ Νη

Ανθοδέσμη Εκκλησιαστκής Μουσικής
Χαραλάμπους Παπανικολάου
1905 σ.190#

a

ξι ον ε στι ι ι ι ιν ως α α λη η η θω ω

ω ως ν' ιι μα κα ρι ζει ει ειν σε ε ε ε τη

η η η η ην Θε ο ο ο ο ο το την Θε ο το

ο ο ο ο κον 6 λ την α ει μα κα ρι ι στο ο

ο ον και πα αν α μω ω ω μη η η η η τον ν' ιι και

μη τε ε ε ε ε ρα α α του Θε ου ου ου η

η μων 6 λ την τι μι ω τε ε ε ε ρα αν 6' λ τω

ων χε ε ρου βι ι ι ιμ 6 λ και εν δο ξο

τε ε ε ε ε ε ραν 6' λ α συγ χρι ι ι ι

ι τως τω ω ω ων Σε ε ε ε ε ρα α α α α φιμ 6 λ

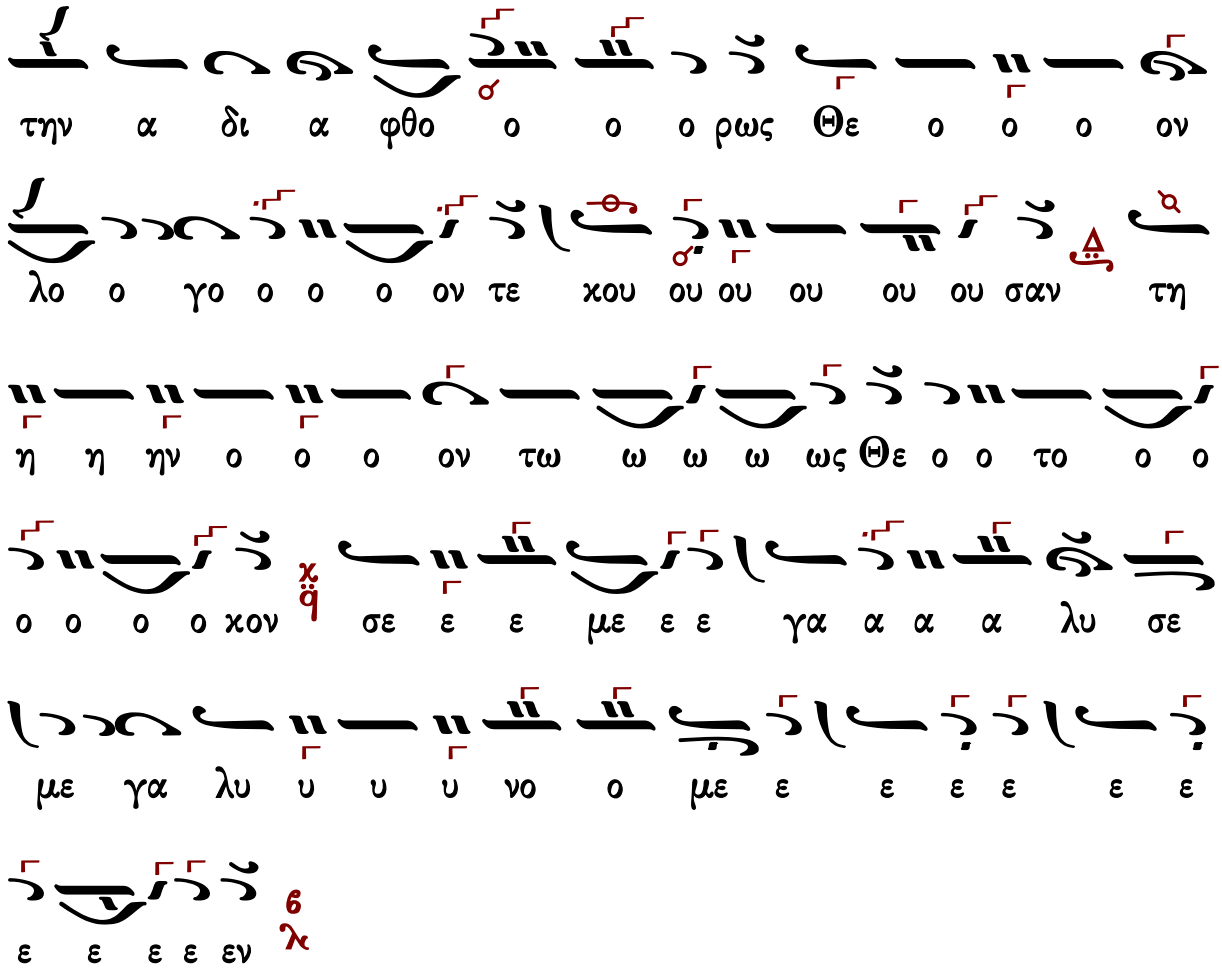

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε... — Λουκᾶς Λουκᾶ

Θεοδώρου Φωκαέως

Ἦχος λ̇ Νη

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική Συλλογή
1909 σ.252#

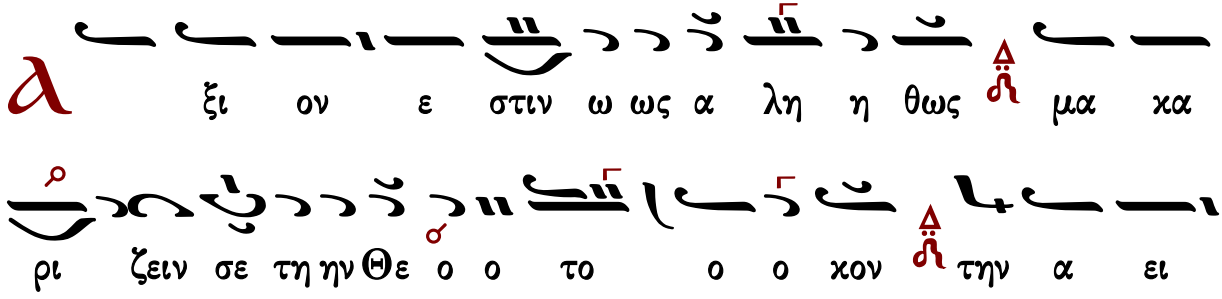

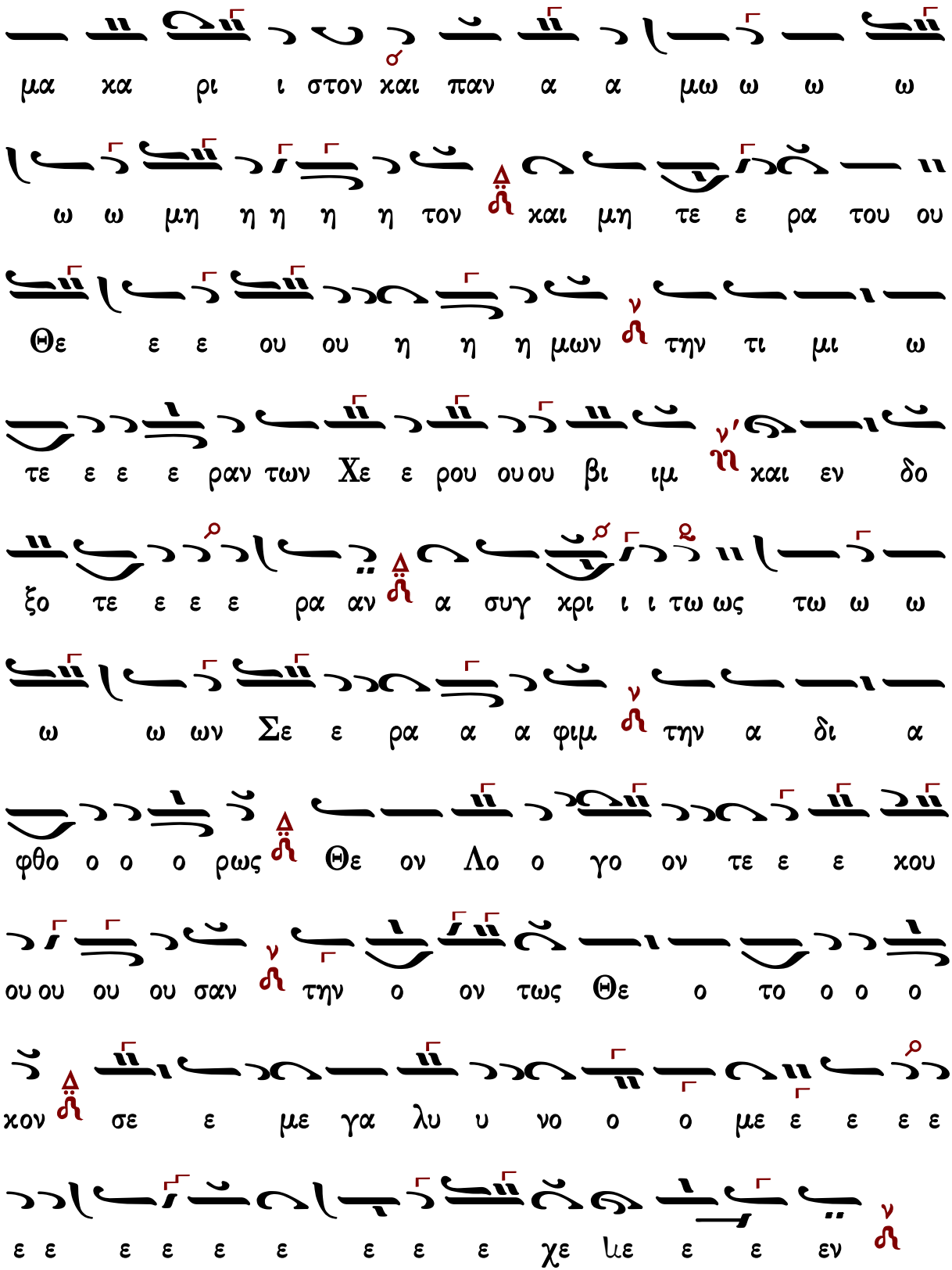
μα χα ρι ι στον και παν α α μω ω ω ω
ω ω μη η η η η τον και μη τε ε ρα του ου
Θε ε ε ου ου η η η μων την τι μι ω
τε ε ε ε ραν των Χε ε ρου ου ου βι ιμ και εν δο
ξο τε ε ε ε ρα αν α συγ χρι ι ι τω ως τω ω ω
ω ω ων Σε ε ρα α α φιμ την α δι α
φθο ο ο ο ρως Θε ον Λο ο γο ον τε ε ε χου
ου ου ου ου σαν την ο ον τως Θε ο το ο ο ο
χον σε ε με γα λυ υ νο ο ο με ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε με ε ε εν

Ἦχος λ πα νη

Ἀγαθαγγέλου Κυριαζίδου
Αἱ δύο Μέλισσαι
Κωνσταντινούπολη 1906 τ.Β σ.522*

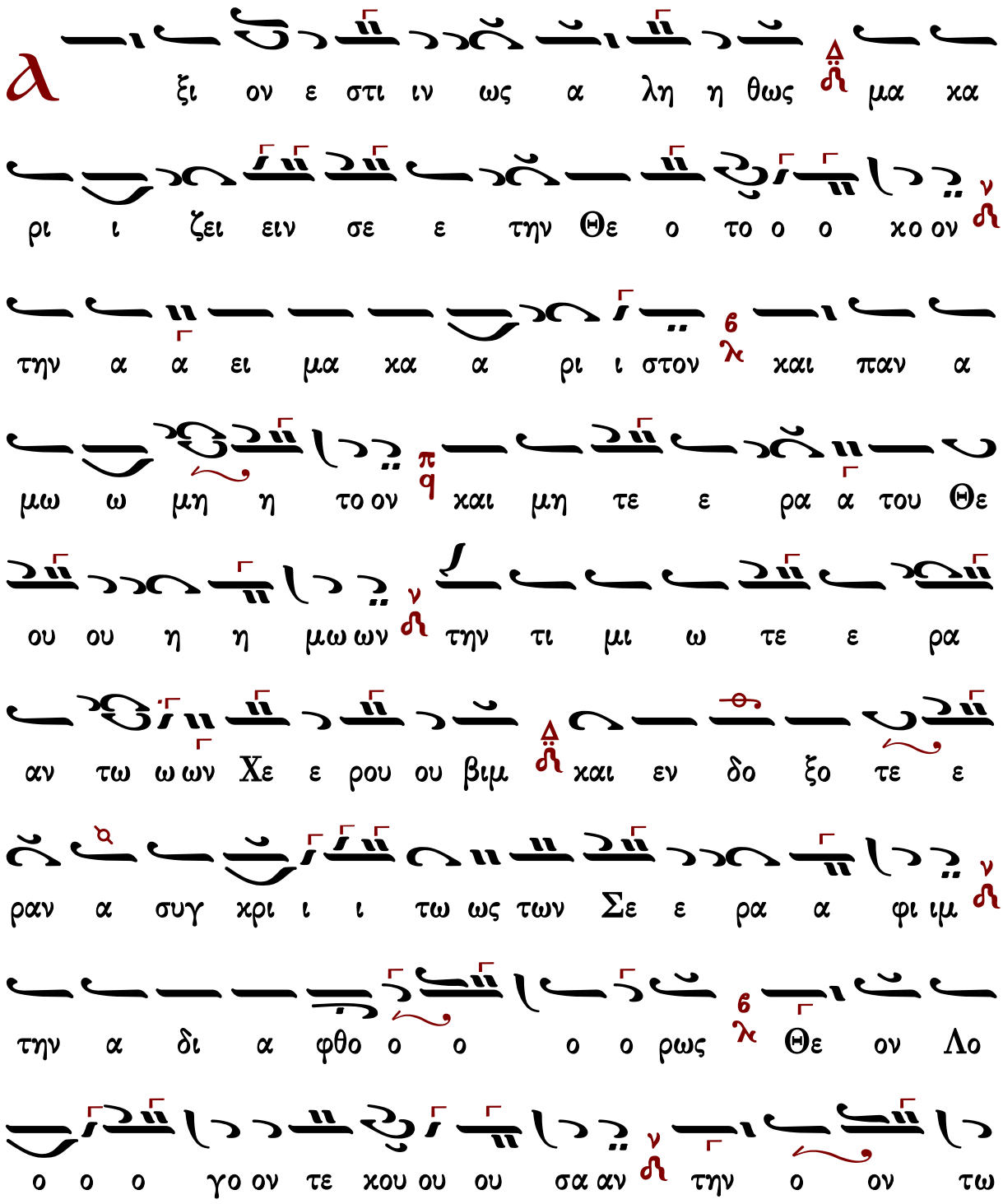

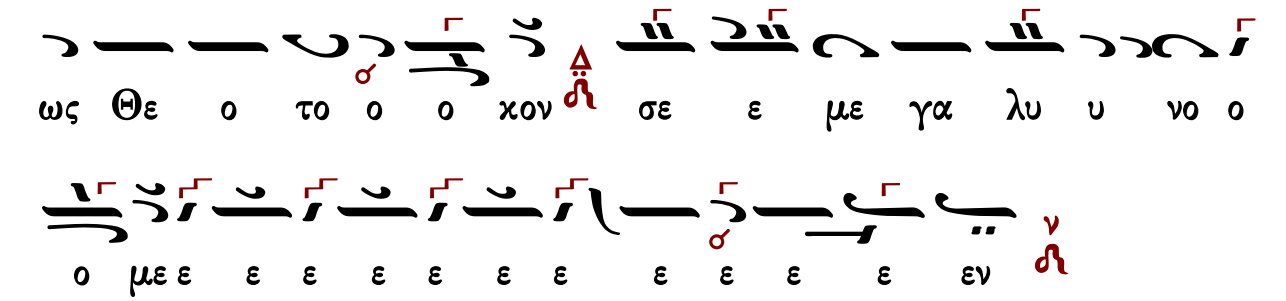

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε... — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γεωργίου Καραντάεκκλησιώτου II

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇η

Ἀγαθαγγέλου Κυριαζίδου
Αἱ δύο Μέλισσαι
Κωνσταντινούπολη 1906 τ.Β σ.525*

Χρωματικός

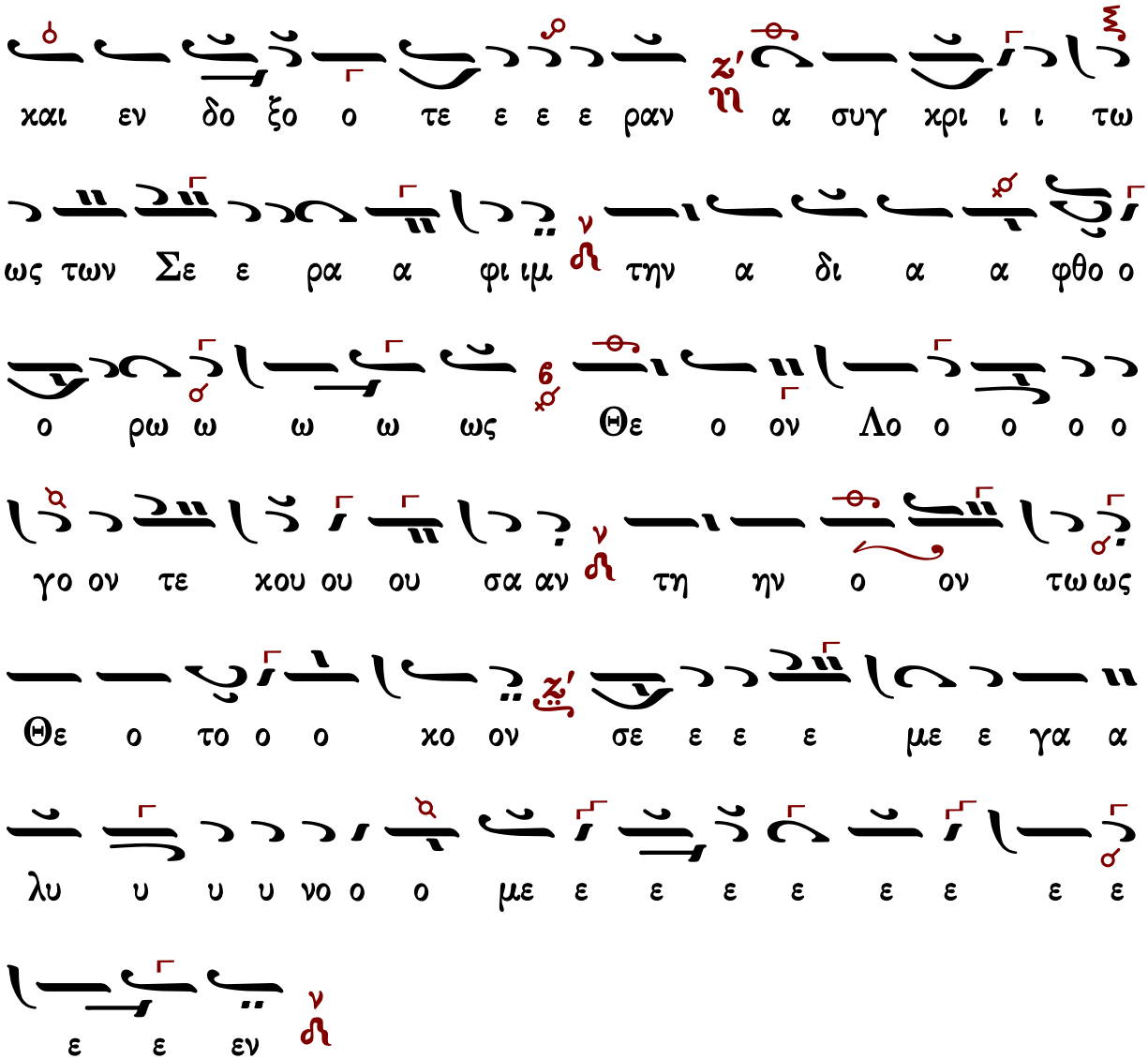

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε... — Λουκᾶς Λουκᾶ

Νεκταρίου μοναχοῦ τοῦ Βλάχου

Ἦχος λ̇ ν̇ Νη

Μικτὸς

Νεκταρίου Μοναχού
Μουσικός Θησαυρός της Λειτουργίας
Άγιον Όρος 1931 t.A σ.502*

α α ξι ι ι ι ο ον ε στι ιν ω ωως

α λη η θω ως μα α κα α ρι ι ι ζει ειν σε ε ε

τη ην Θε ε ε ο ο το ο ο κο ον την α α ει ει μα α

κα ρι ι στο ον και παν α μω μη η η το ο ο

ον και μη τε ε ε ρα α α του Θε ου ου ου ου ου

η η η μω ων την τι ι μι ω τε ε ε ε ραν των Χε

ρου ου βι ι ιμ και εν δο ξο τε ε ε ε ε ρα α αν

α συγ κρι τω ω ως τω ω ων Σε ε ρα α φι

ιμ την α α δι α φθο ο ο ο ρω ως Θε ον Λο

ο ο γο ο ον τε κου ου ου ου ου σαν την ο

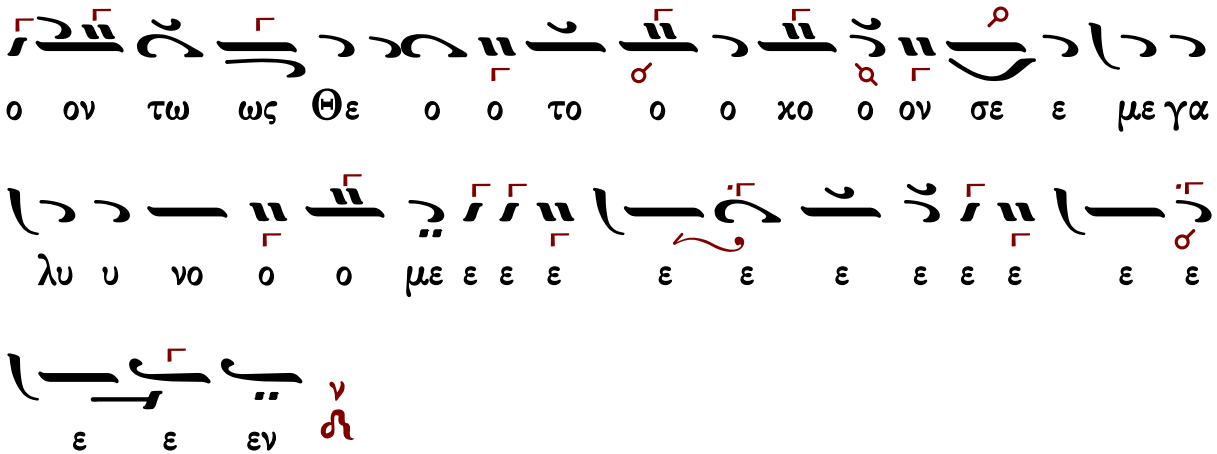

Γεωργίου Τσατσαρώνη

Ἦχος λ ἡ Νη

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ.314*

Ἑπτάφωνος μικτὸς μὲ λέγετο * Βάση Do ἢ Re = Νη

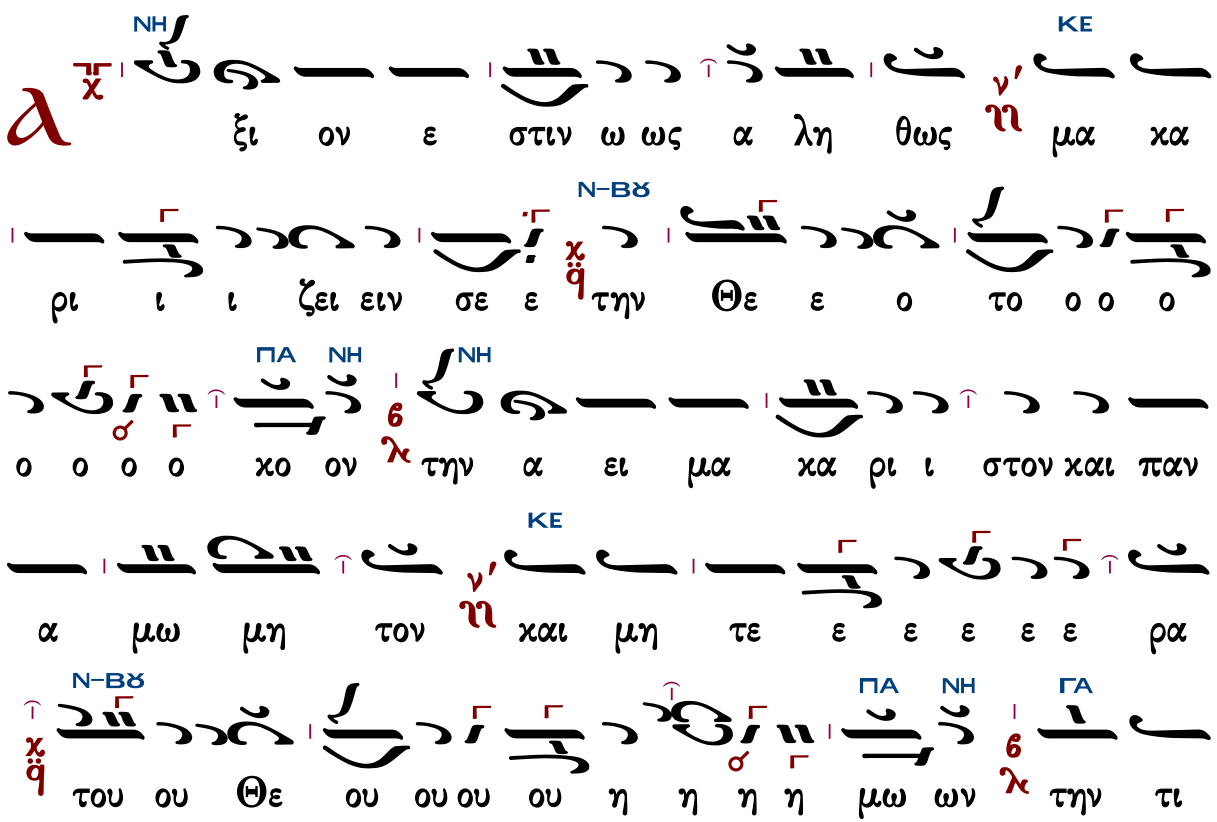

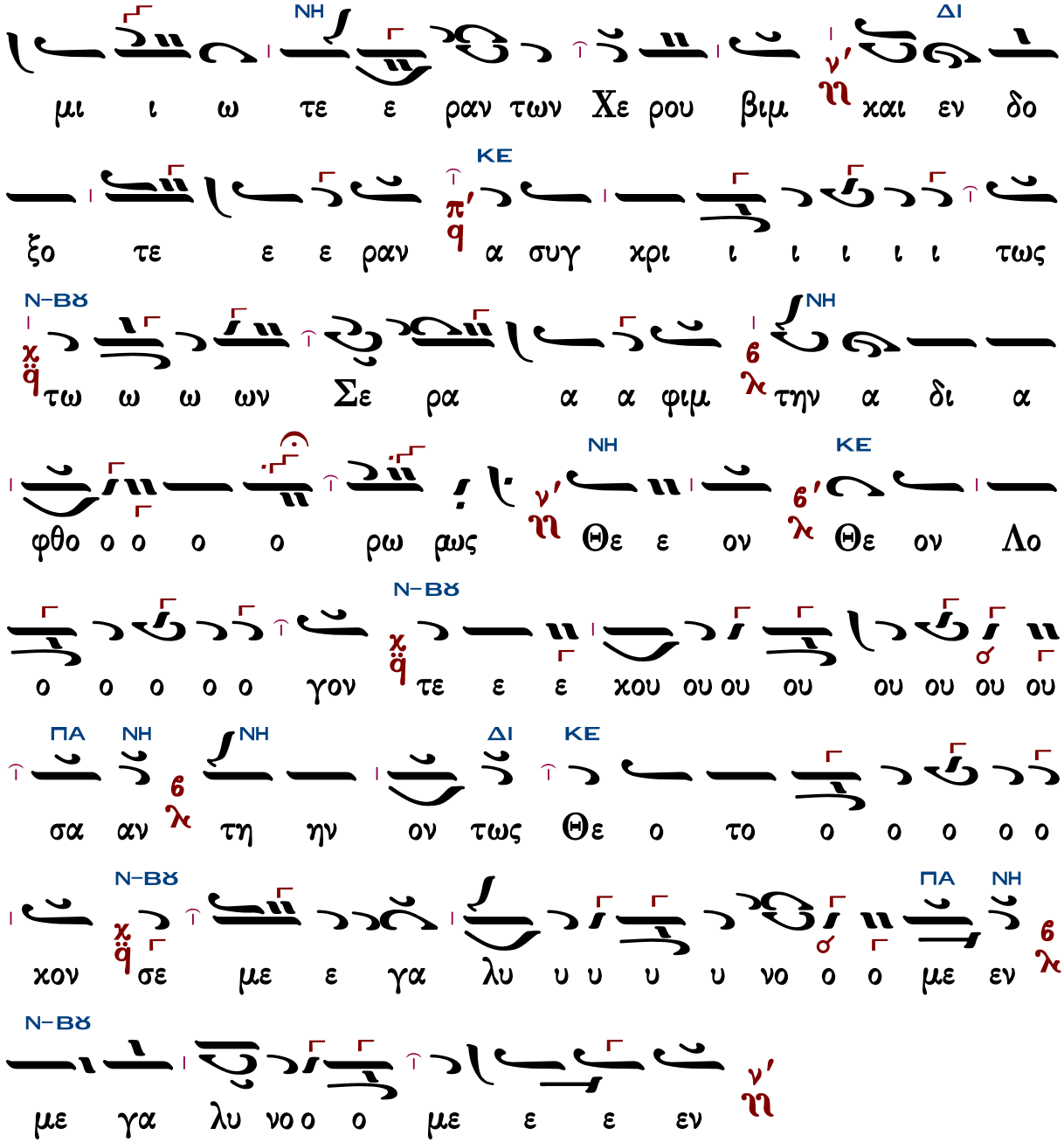

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε... — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἀστερίου Δεβρελῆ

Ἦχος λ π ἡ Νη

Ἀστερίου Δεβρελῆ
Πηδάλιον Βυζ. Μουσικῆς
Θ. Λειτουργία 1984
Θεσσαλονίκη σ.119#

α

ξι ον ε στι ι ιν ω ως α λη η θως μα

χα ρι ι ζει ει ειν σε ε ε την Θε ε ο ο

ο ο το ο ο ο ο χον την α ει μα χα ρι ι

στον και παν α μω ω μη η η το ο ον και

μη τε ε ε ε ρα α του ου Θε ε ε ε ου

ου η η η μων την τι μι ω τε ε ραν των Χε

ε ρου ου βιμ και εν δο ξο ο τε ε ε ε ρα αν

α συ υγ χρι ι ι τως τω ω ων Σε ε ρα α

α φιμ την α α δι α φθο ο ο ο ρως θε ον Λο

ο ο ο γο ον τε ε ε ε χου ου ου ου ου σαν την

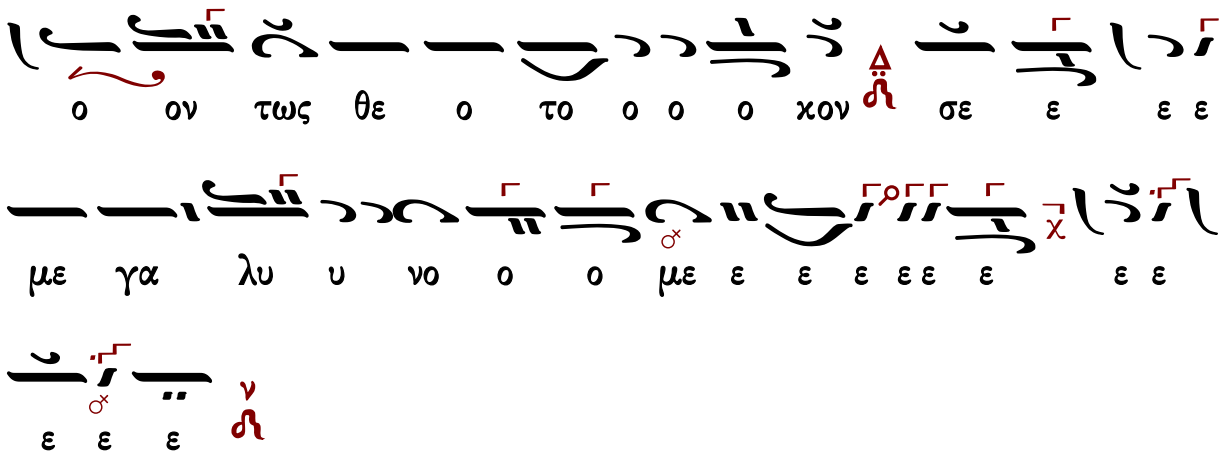

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ̇ ἡ Νη̇

Ανθολογία Λειτουργικών
Βασιλείου Μαυράγκανου
Βέροια 2013 σ.137#

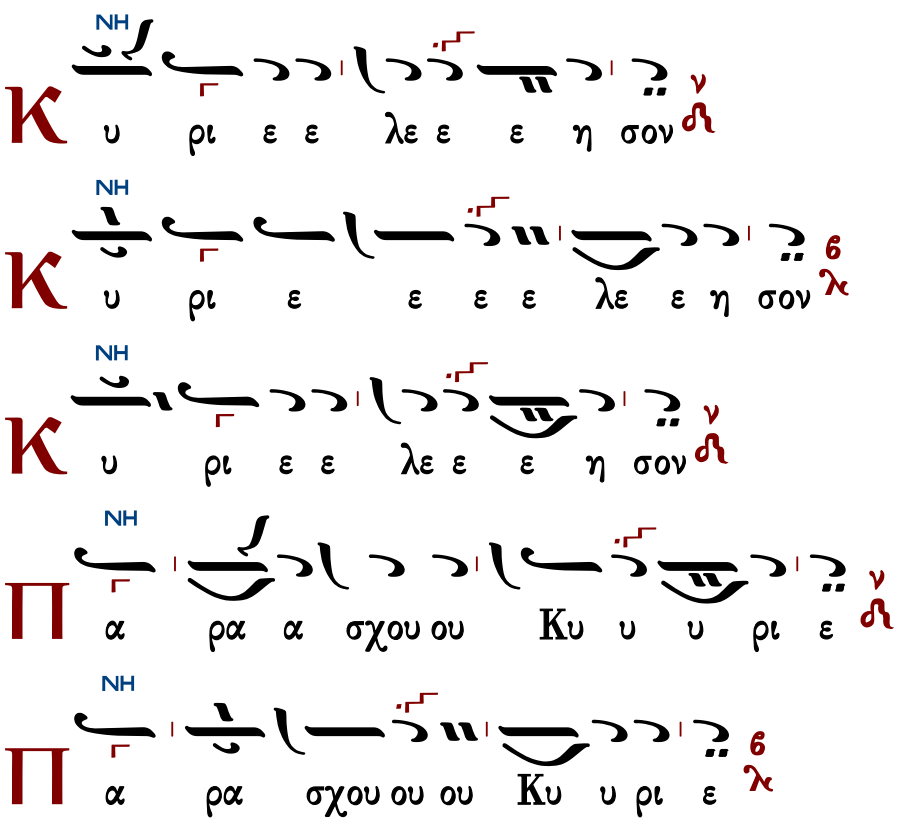

ΔΙ

Π α ρα σχου ου Κυ υ υ ρι ε

ΝΗ

Π α ρα σχου ου Κυ υ υ ρι ε

ΝΗ

Π α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ε

ΝΗ

C οι Κυ ρι ε

ΜΕΛ

ȡ μην

ΝΗ

Κ αι τω πνευ μα τι σου

Το παρόν Γεράσιμου Κανελλίδου
Ανθολογία Λειτουργικών
Β. Μαυράγκανου σ.131#

ΝΗ

ȡ γα πη η η η η σω ω ω ω σε Κυ

υ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ε ε η ι σχυ υ υ

υς μου Κυ ρι ι ος στε ρε ω μα α α α μου ου ου

ΠΑ ΝΗ

χαι χα τα φυ γη η η η μου ου ου χαι ρυ υ υ

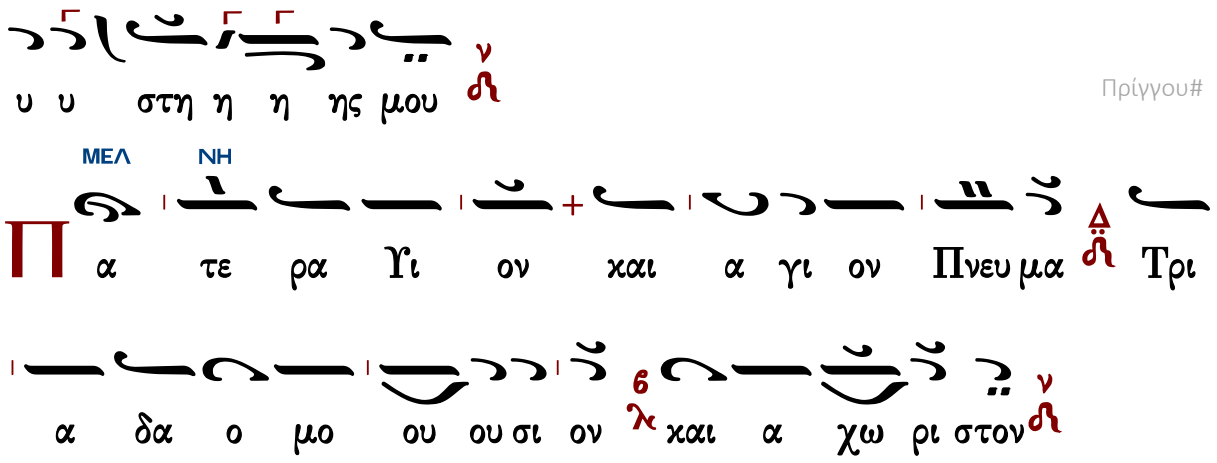

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

NH
λε ον ει ρη νης θυ σι αν αι νε ε ε σε
ως
NH
αι με τα του πνευ μα τος σου
NH
χο μεν προς τον Κυ υ ρι ον
NH
ξι ον χαι αι αι δι χαι ον
NH
γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σα
βα ωθ πλη ρης ο ου ρα νος χαι η γη της
δο ο ξης σου ω σαν να εν τοις υ ψι στοις
ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο
νο μα τι Κυ ρι ου ω σαν να ο εν τοις υ υ

υ ψι ι στοις

α α μην

α α α μην

ε υ υ υ μνου ου ου μεν σε ε ευ λο γου ου

ου μεν σοι ευ χα ρι ι ι στου με ε εν Κυ ρι ι

ι ε και δε ε ο με θα α α σου ο Θε ε ε ος

η μων

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

ξι ον ε στι ι ιν ως α λη η η θως μα

κα ρι ζει ειν σε την Θε ε ε ο το ο ο ο ο

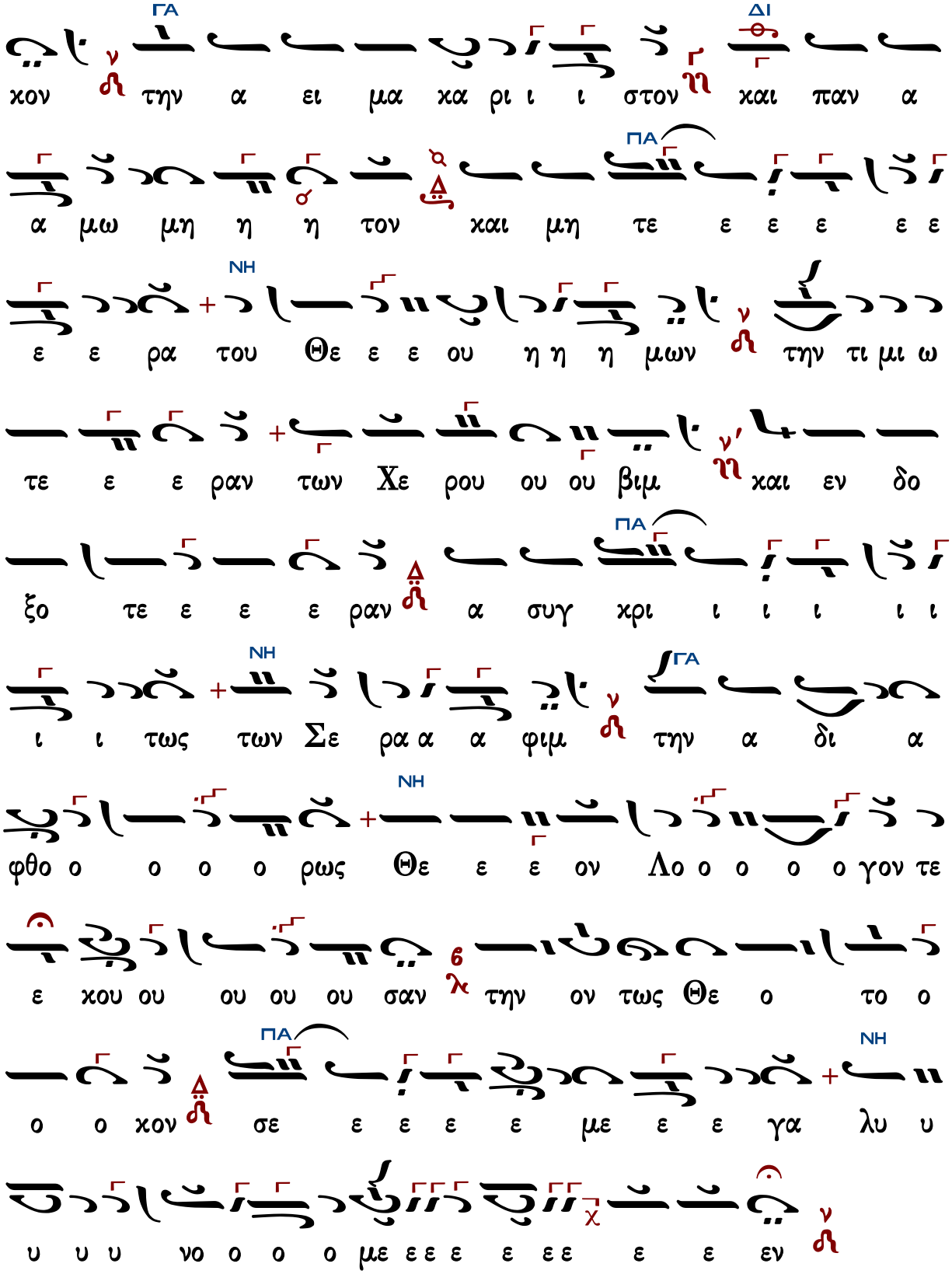

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε… — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἦχος λ̂ π̂ ἡ̈ Νη

Θρασυβούλου Στανίτσα
Θ. Λειτουργία 2014 σ.304#

Ἑπτάφωνος

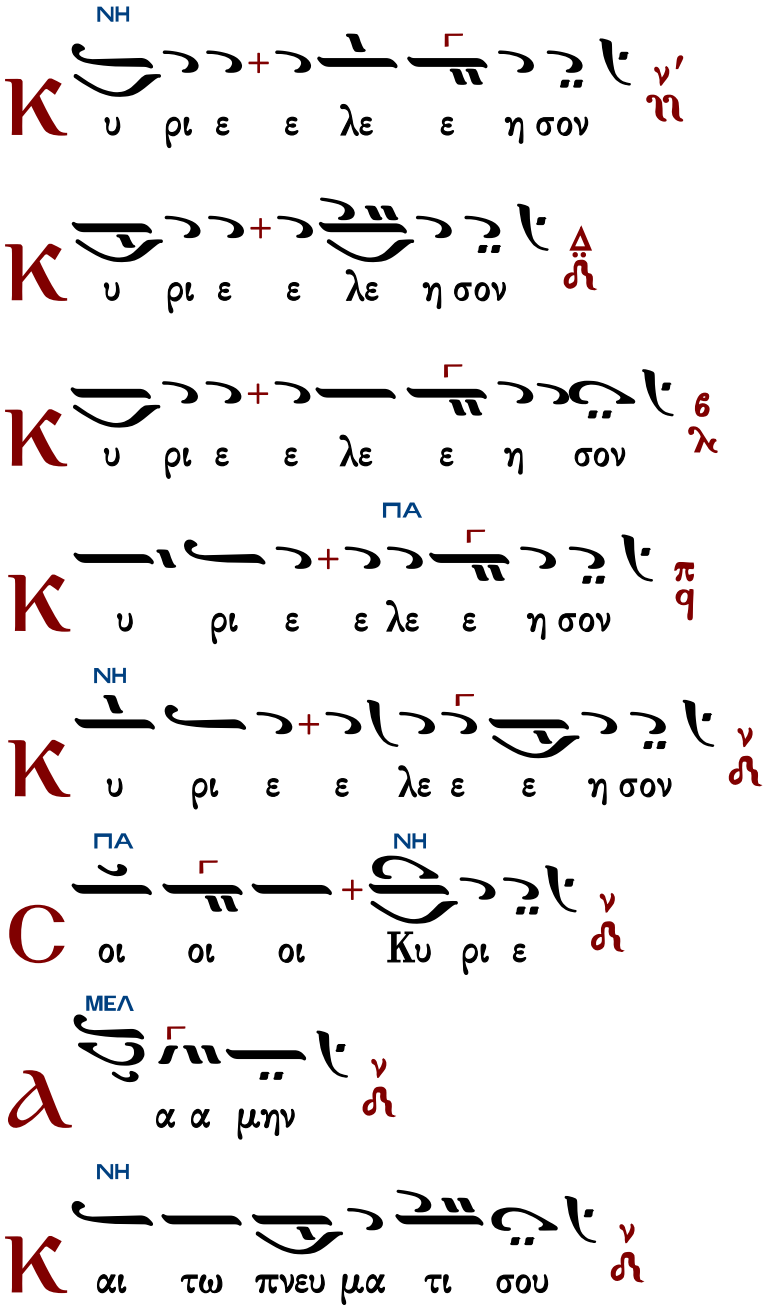

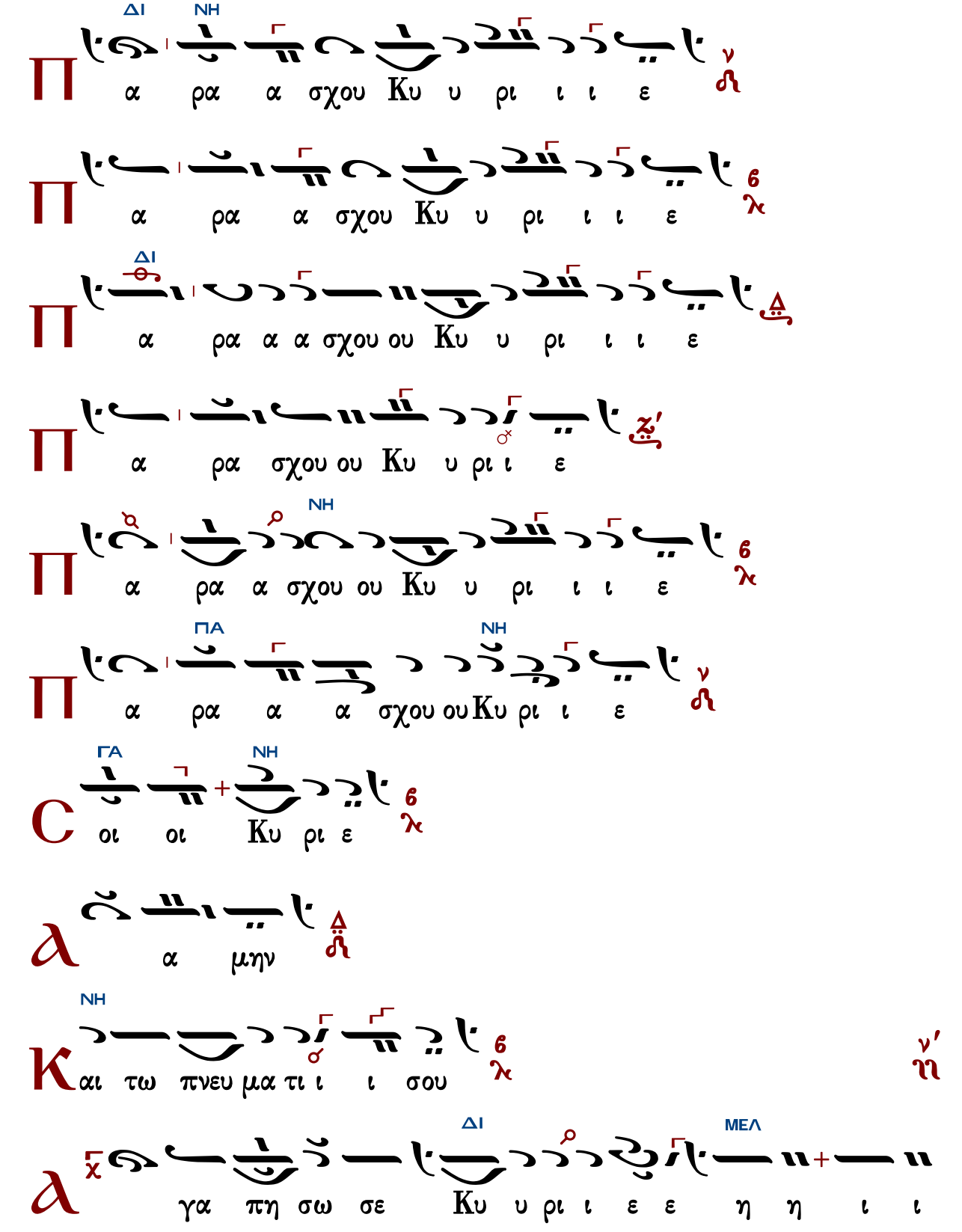
ΔΙ
ΝΗ
Π α ρα α σχου Κυ υ ρι ι ι ε ν
Π α ρα α σχου Κυ υ ρι ι ι ε 6 λ
ΔΙ
Π α ρα α α σχου ου Κυ υ ρι ι ι ε
Π α ρα σχου ου Κυ υ ρι ι ε
ΝΗ
Π α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ι ι ε 6 λ
ΠΑ
ΝΗ
Π α ρα α α σχου ου Κυ ρι ι ε ν
ΓΑ
ΝΗ
C οι οι Κυ ρι ε 6 λ
α μην
ΝΗ
Κ αι τω πνευ μα τι ι ι σου 6 λ ν'
ΔΙ
ΜΕΛ
γα πη σω σε Κυ υ ρι ι ε ε η η ι ι

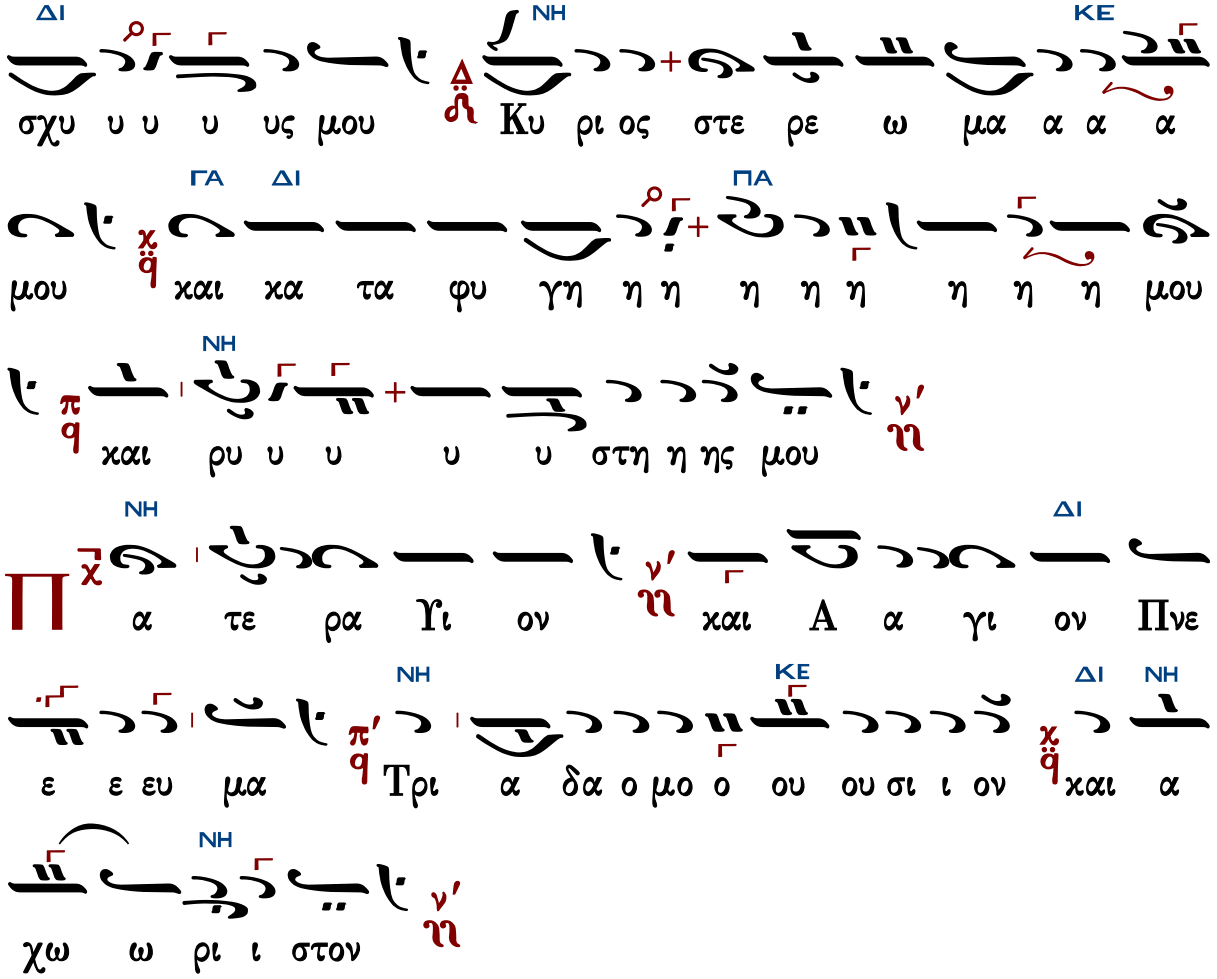

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ

σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

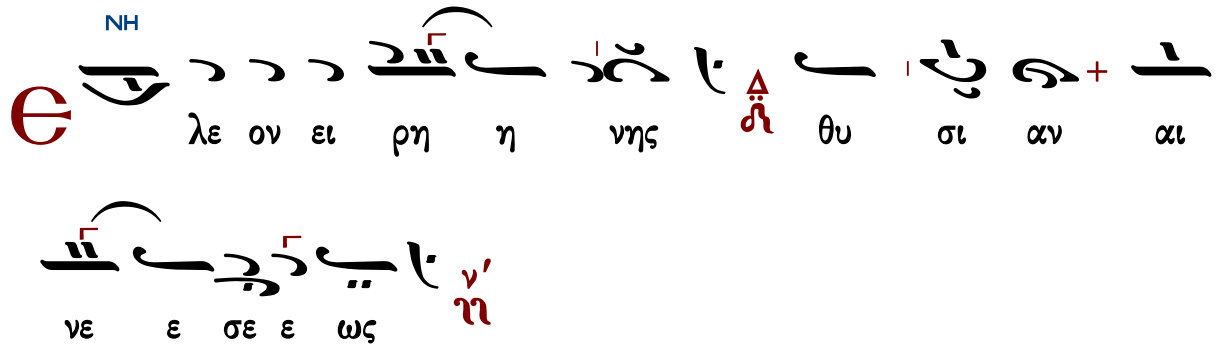

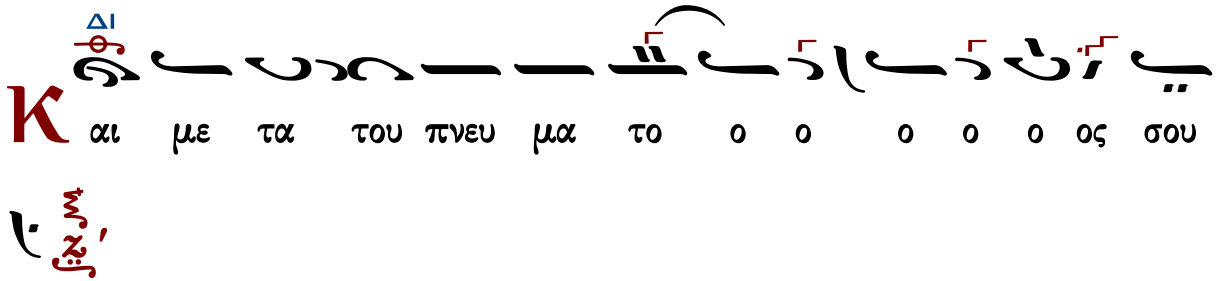

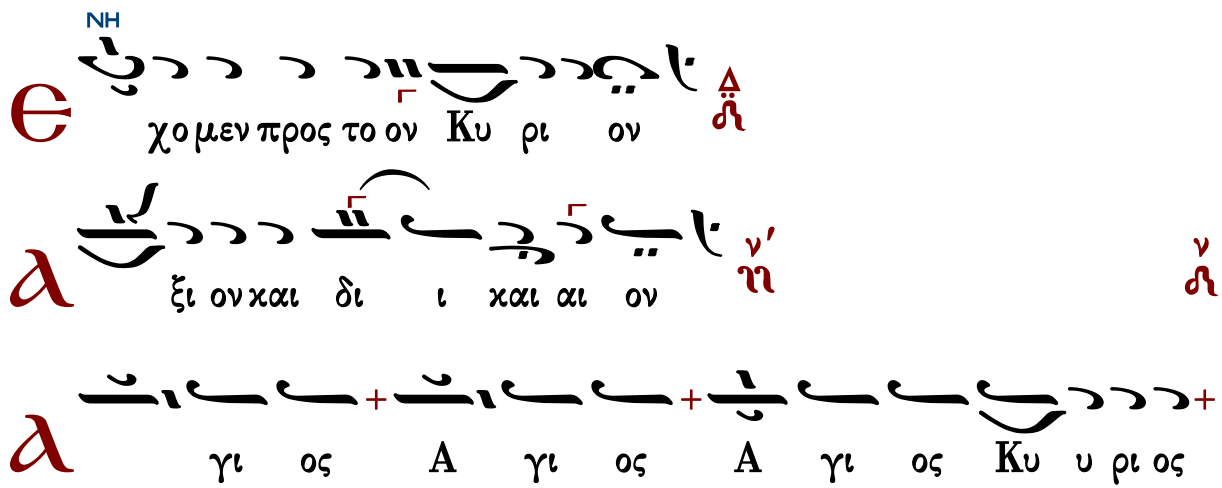

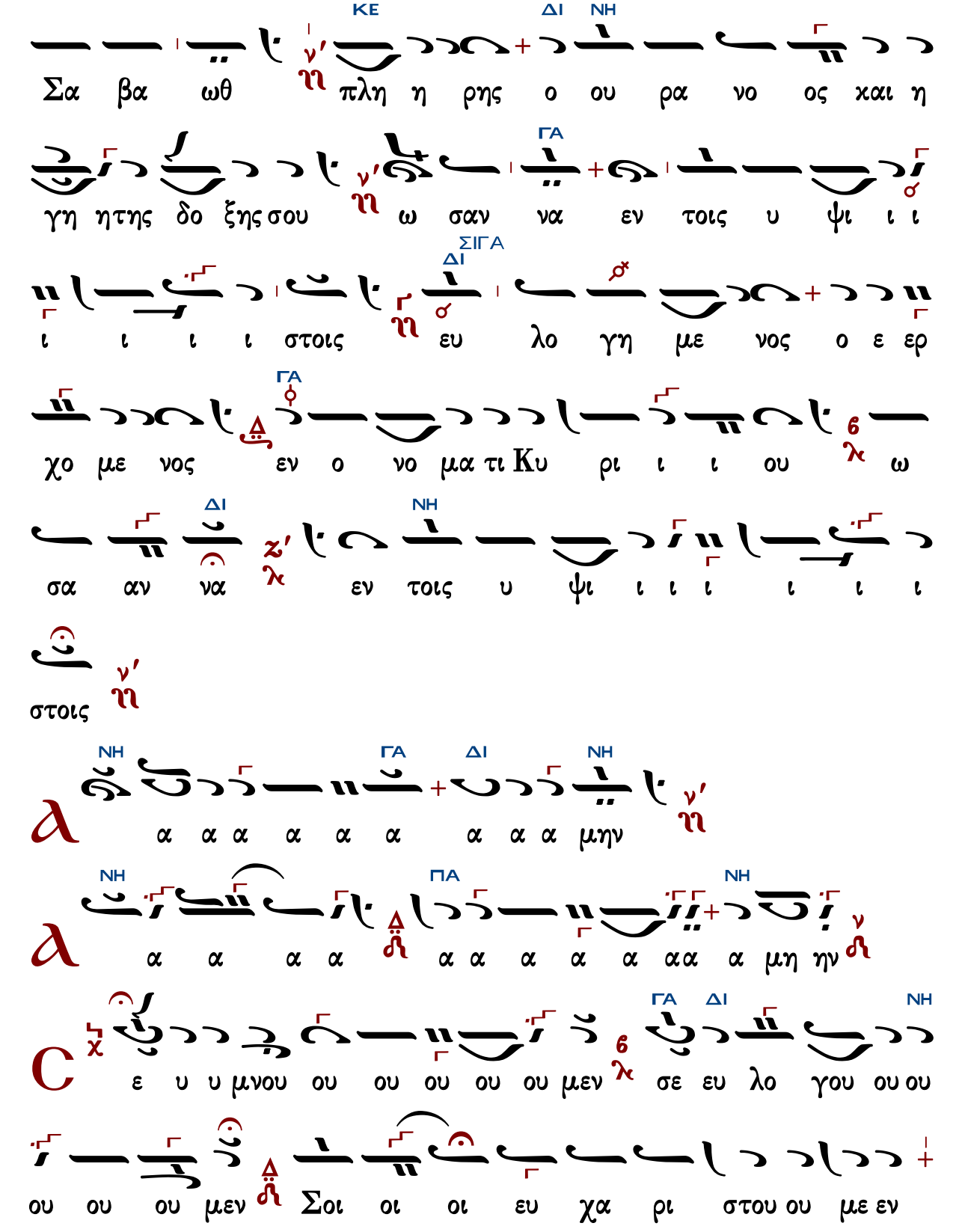
ΚΕ ΔΙ ΝΗ
Σα βα ωθ πλη η ρης ο ου ρα νο ος χαι η
ΓΑ
γη ητης δο ξης σου ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι
ΣΙΓΑ ΔΙ
ι ι ι ι στοις ευ λο γη με νος ο ε ερ
ΓΑ
χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ου ω
ΔΙ ΝΗ
σα αν να εν τοις υ ψι ι ι ι ι ι ι
στοις
ΝΗ ΓΑ ΔΙ ΝΗ
α α α α α α α α α μην
ΝΗ ΠΑ ΝΗ
α α α α α α α α α α α μη ην
ΓΑ ΔΙ ΝΗ
ε υ υ μνου ου ου ου ου ου μεν σε ευ λο γου ου ου
ου ου ου μεν Σοι οι οι ευ χα ρι στου ου με εν

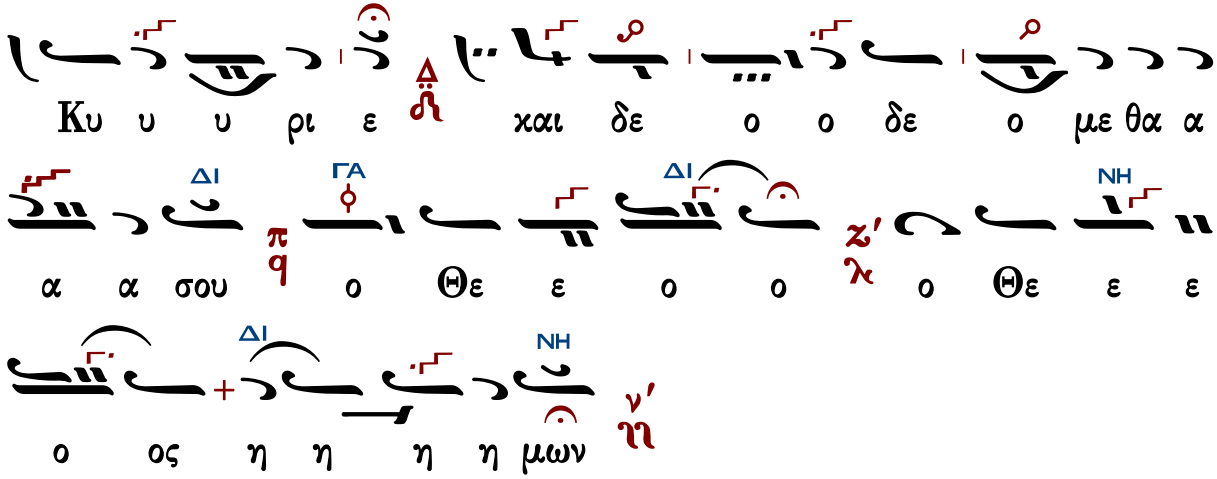

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

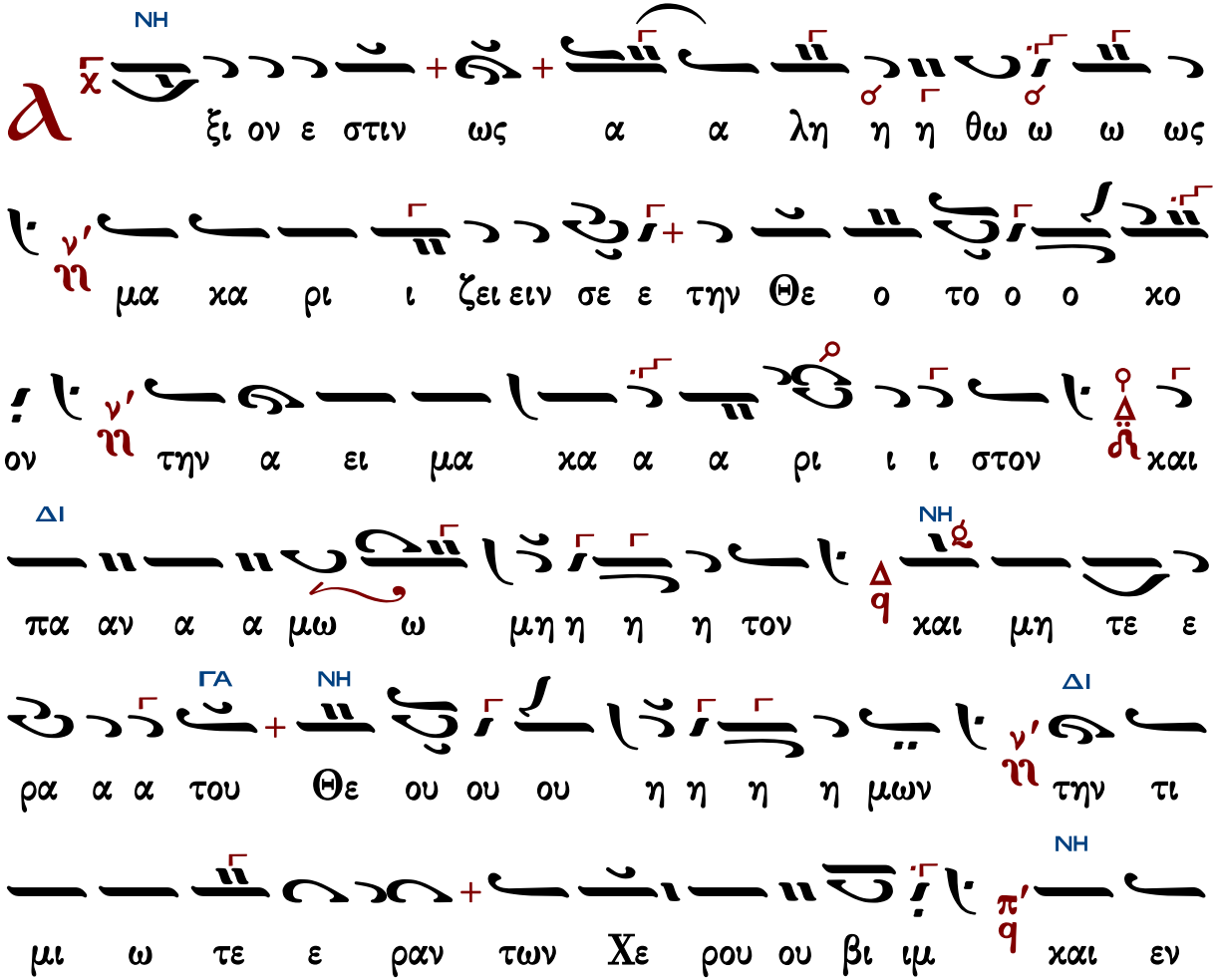

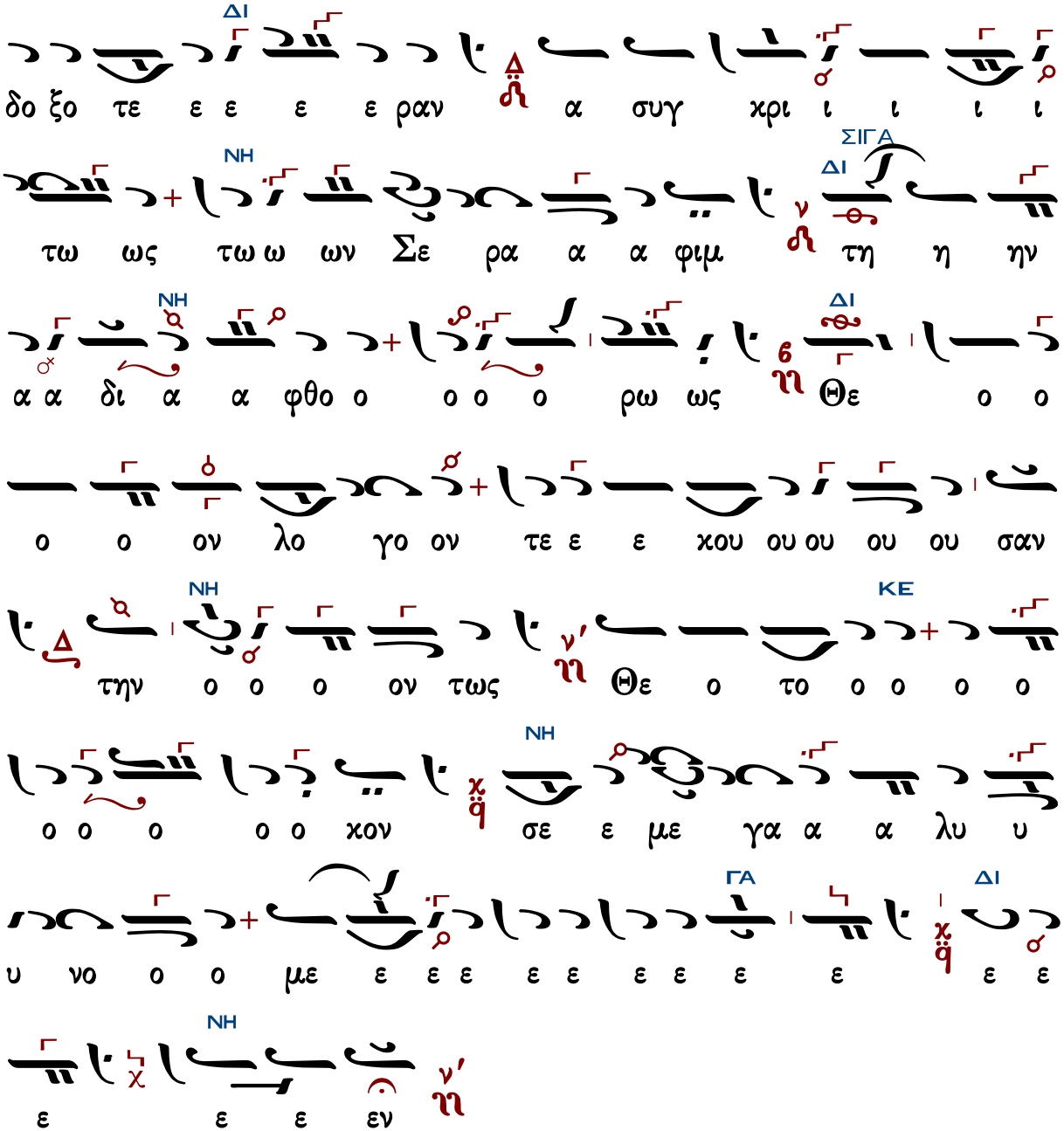

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε... — Λουκᾶς Λουκᾶ

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος λ̄ π̄ ν̄ Νη

Βυζαντινή Θ. Λειτουργία
Δημητρίου Σουρλαντζῆ
1992 σ.389#

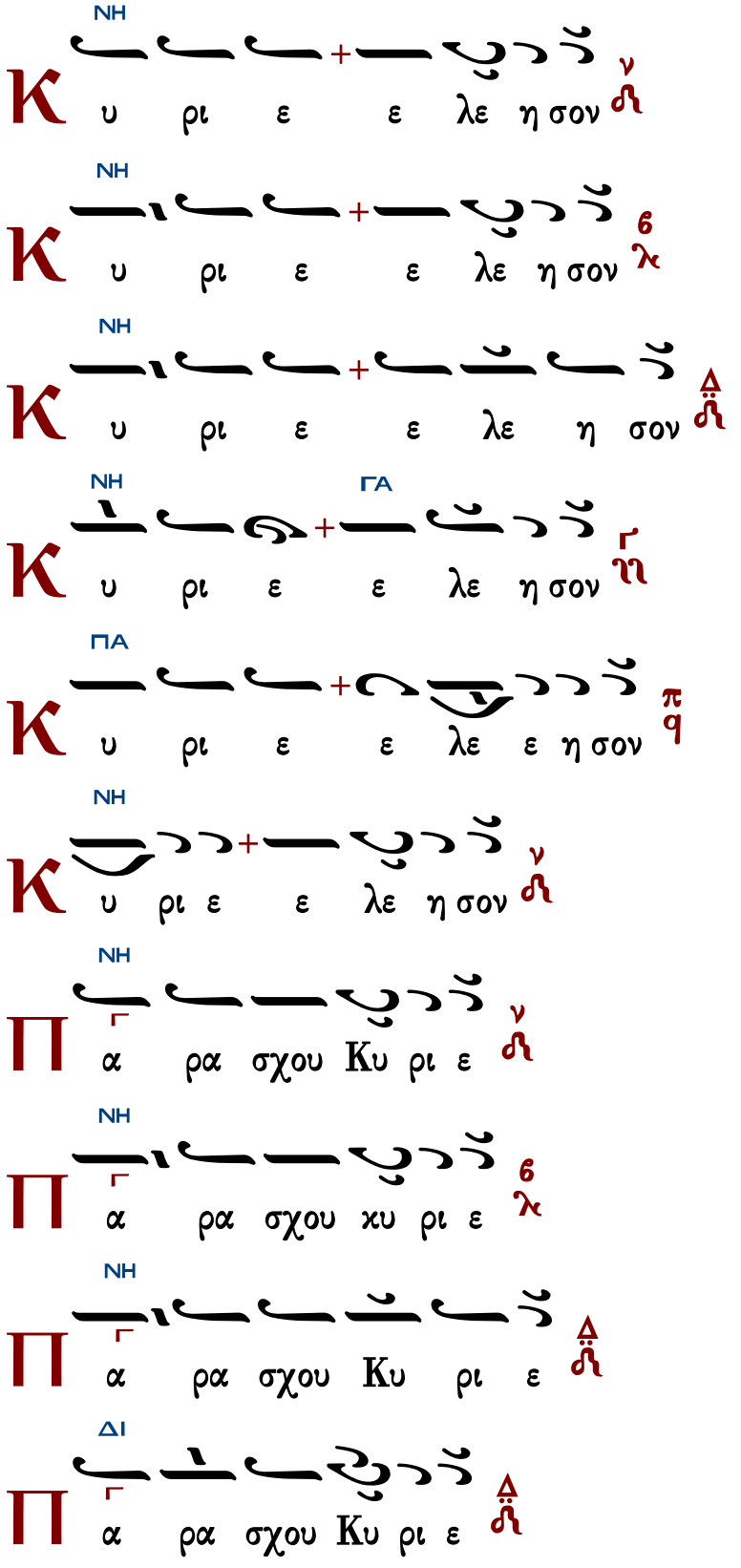
NH
Κ υ ρι ε + ε λε η σον ν
NH
Κ υ ρι ε + ε λε η σον 6 λ
NH
Κ υ ρι ε + ε λε η σον Δ
NH ΓΑ
Κ υ ρι ε + ε λε η σον Γ
ΠΑ
Κ υ ρι ε + ε λε ε η σον π q
NH
Κ υ ρι ε + ε λε η σον ν
NH
Π Γ α ρα σχου Κυ ρι ε ν
NH
Π Γ α ρα σχου κυ ρι ε 6 λ
NH
Π Γ α ρα σχου Κυ ρι ε Δ
ΔΙ
Π Γ α ρα σχου Κυ ρι ε Δ

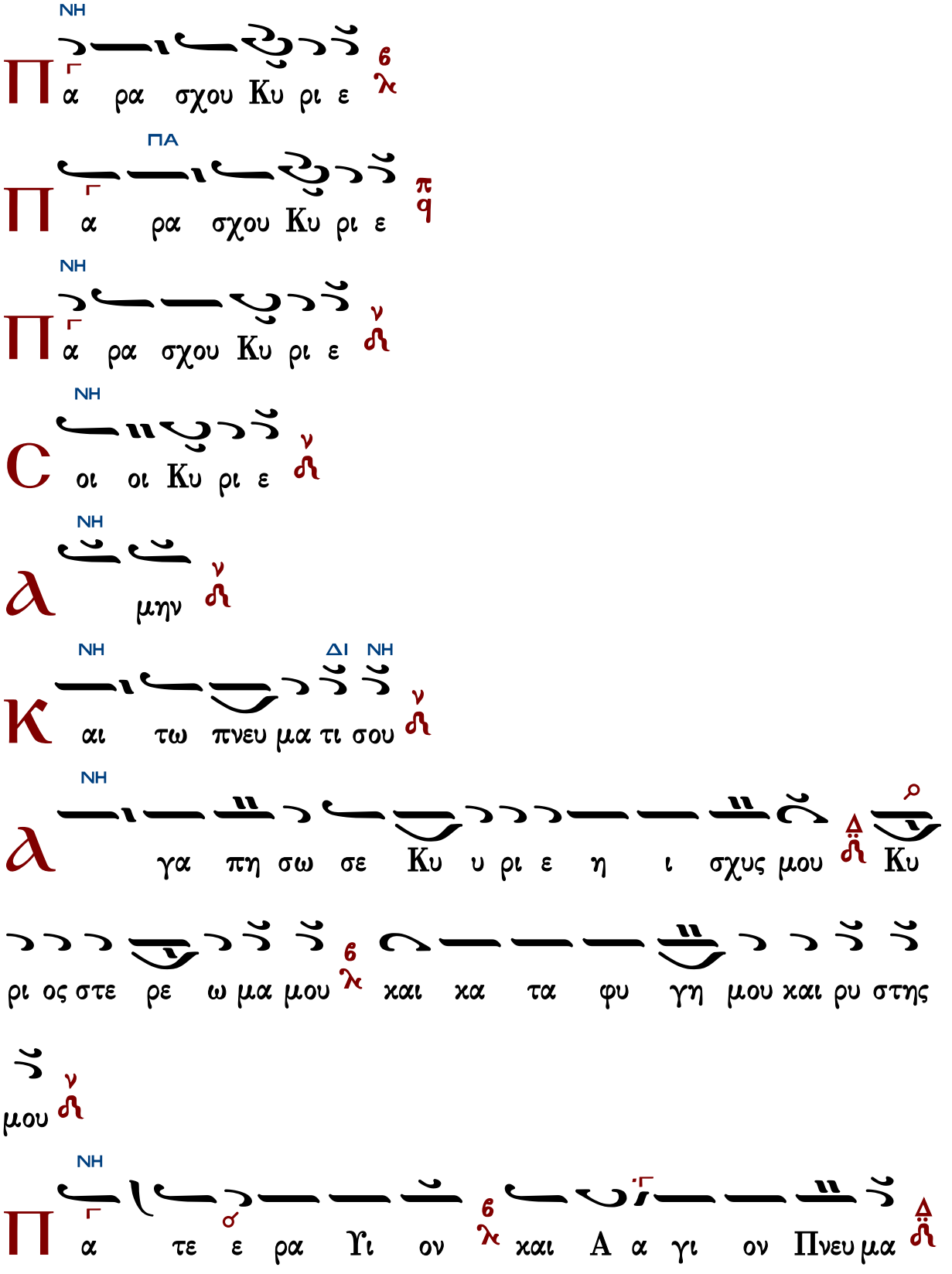
NH
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
NH
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
NH
C οι οι Κυ ρι ε
NH
ⲁ μην
NH
Κ αι τω πνευ μα τι σου
ΔΙ NH
NH
ⲁ γα πη σω σε Κυ υ ρι ε η ι σχυς μου Κυ
ρι ος στε ρε ω μα μου και κα τα φυ γη μου και ρυ στης
μου
NH
Π α τε ε ρα Υι ον και Α α γι ον Πνευ μα

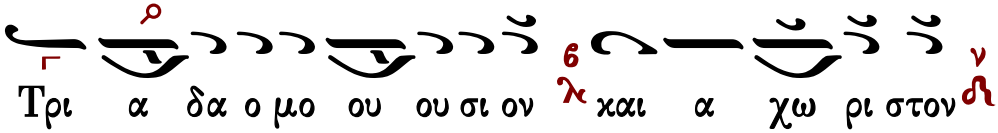

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

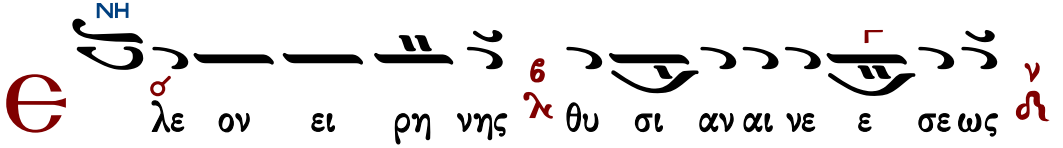

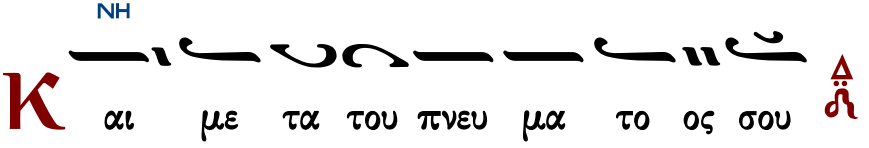

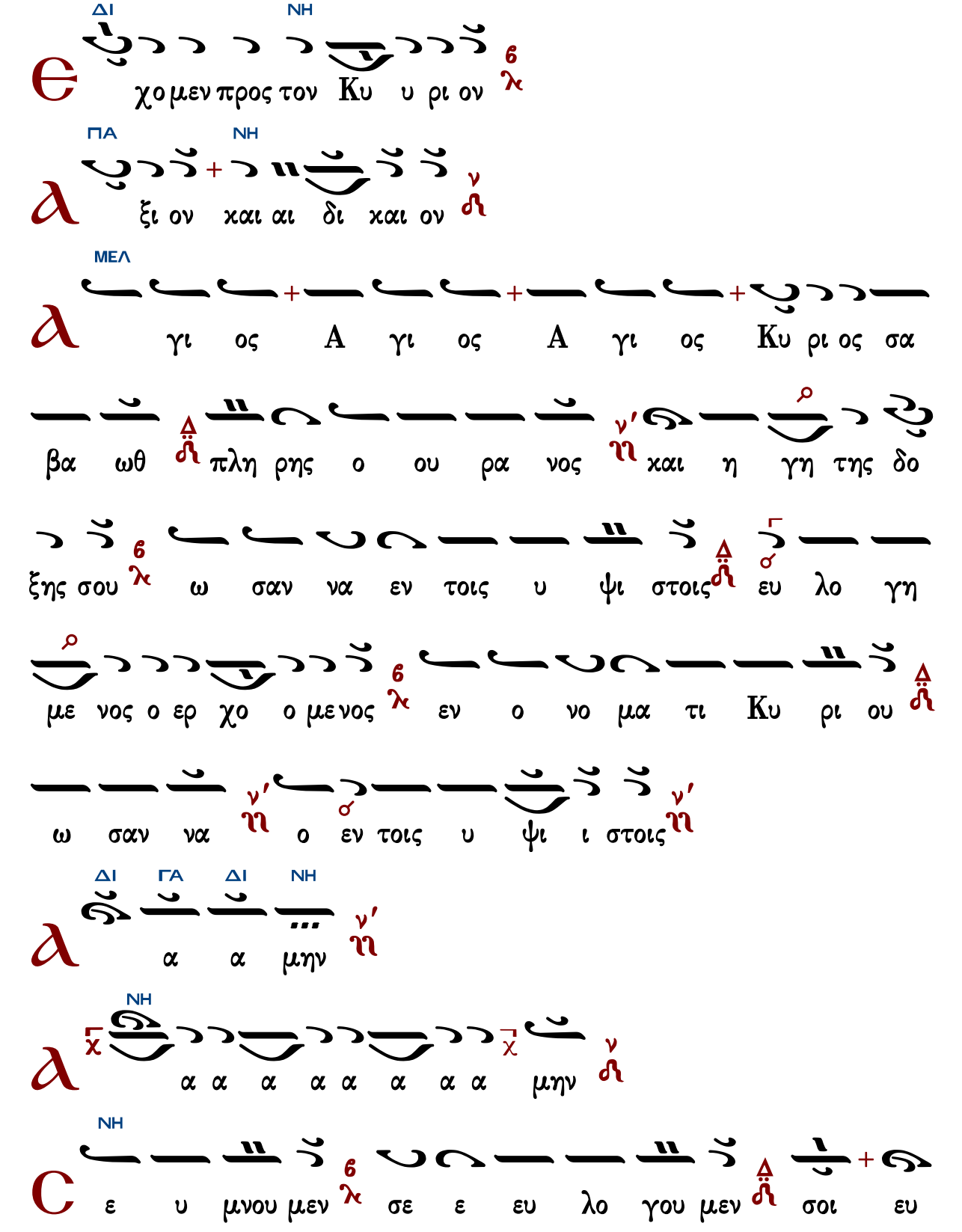
ΔΙ ΝΗ
χο μεν προς τον Κυ υ ρι ον
ΠΑ ΝΗ
ξι ον και αι δι και ον
ΜΕΛ
γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος σα
βα ωθ πλη ρης ο ου ρα νος και η γη της δο
ξης σου ω σαν να εν τοις υ ψι στοις ευ λο γη
με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου
ω σαν να ο εν τοις υ ψι ι στοις
ΔΙ ΓΑ ΔΙ ΝΗ
α α μην
ΝΗ
α α α α α α α α μην
ΝΗ
ε υ μνου μεν σε ε ευ λο γου μεν σοι ευ

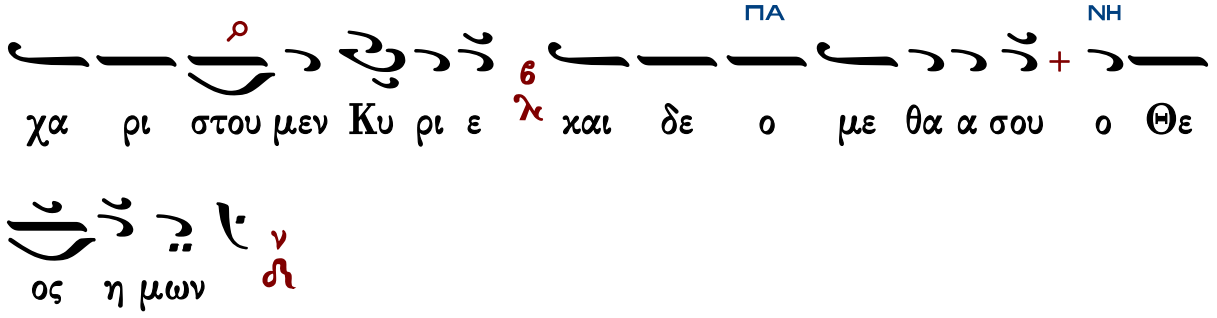

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

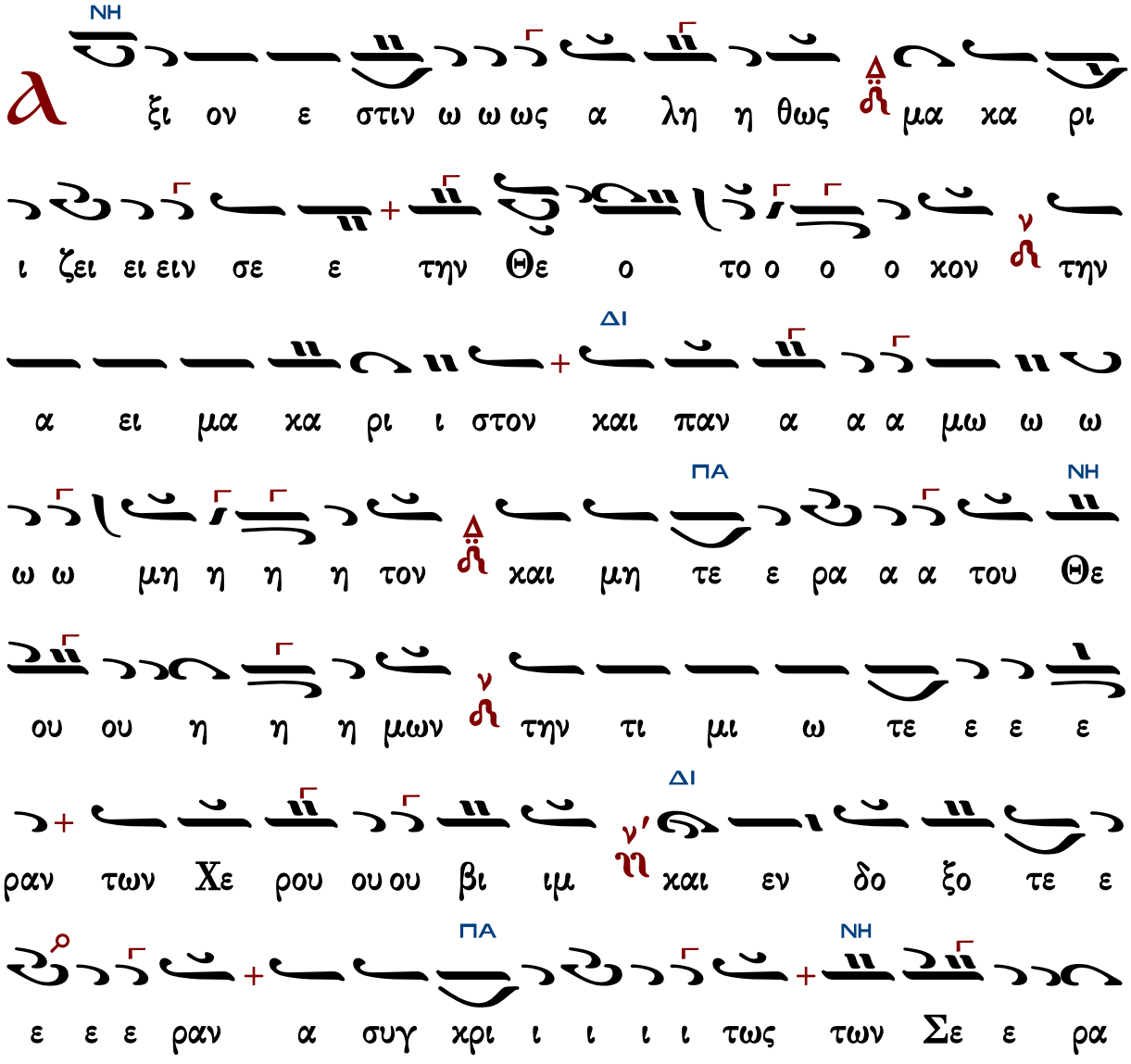

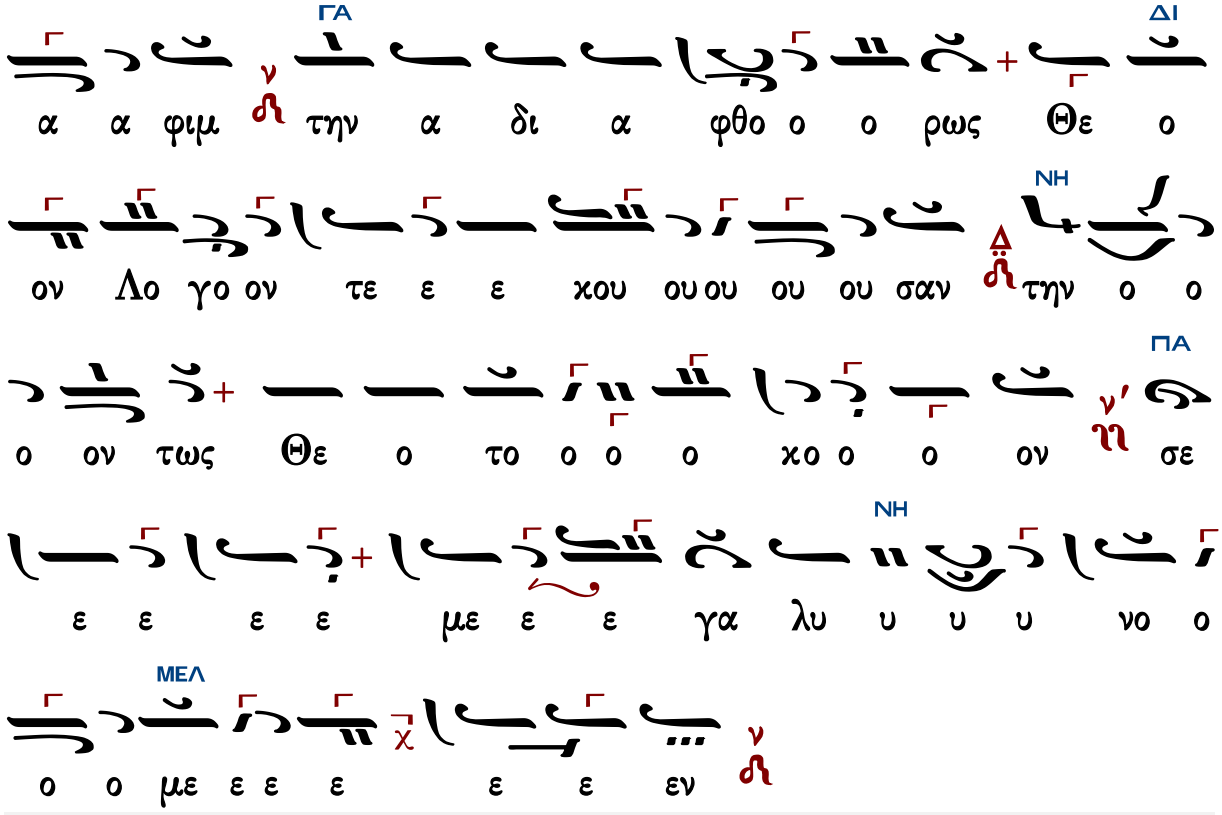

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε... — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἀντωνίου Σύρκα

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇ Νη̇

Αντωνίου Σύρκα
Η Θεία Λειτουργία
1961 σ.78#

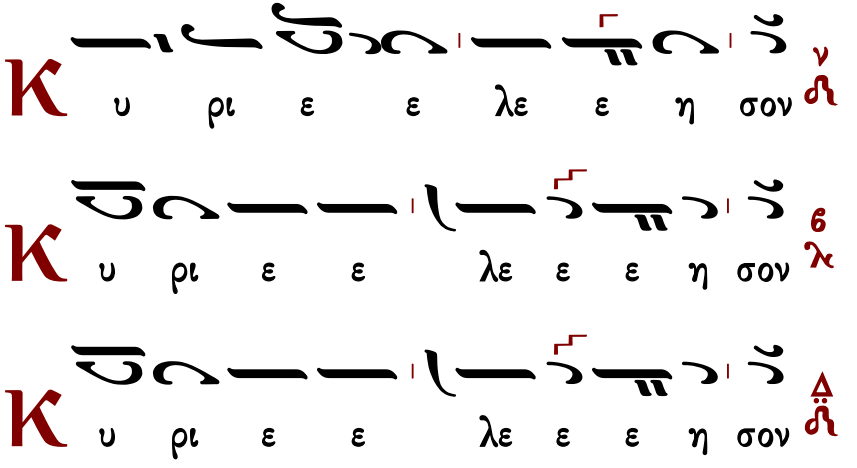

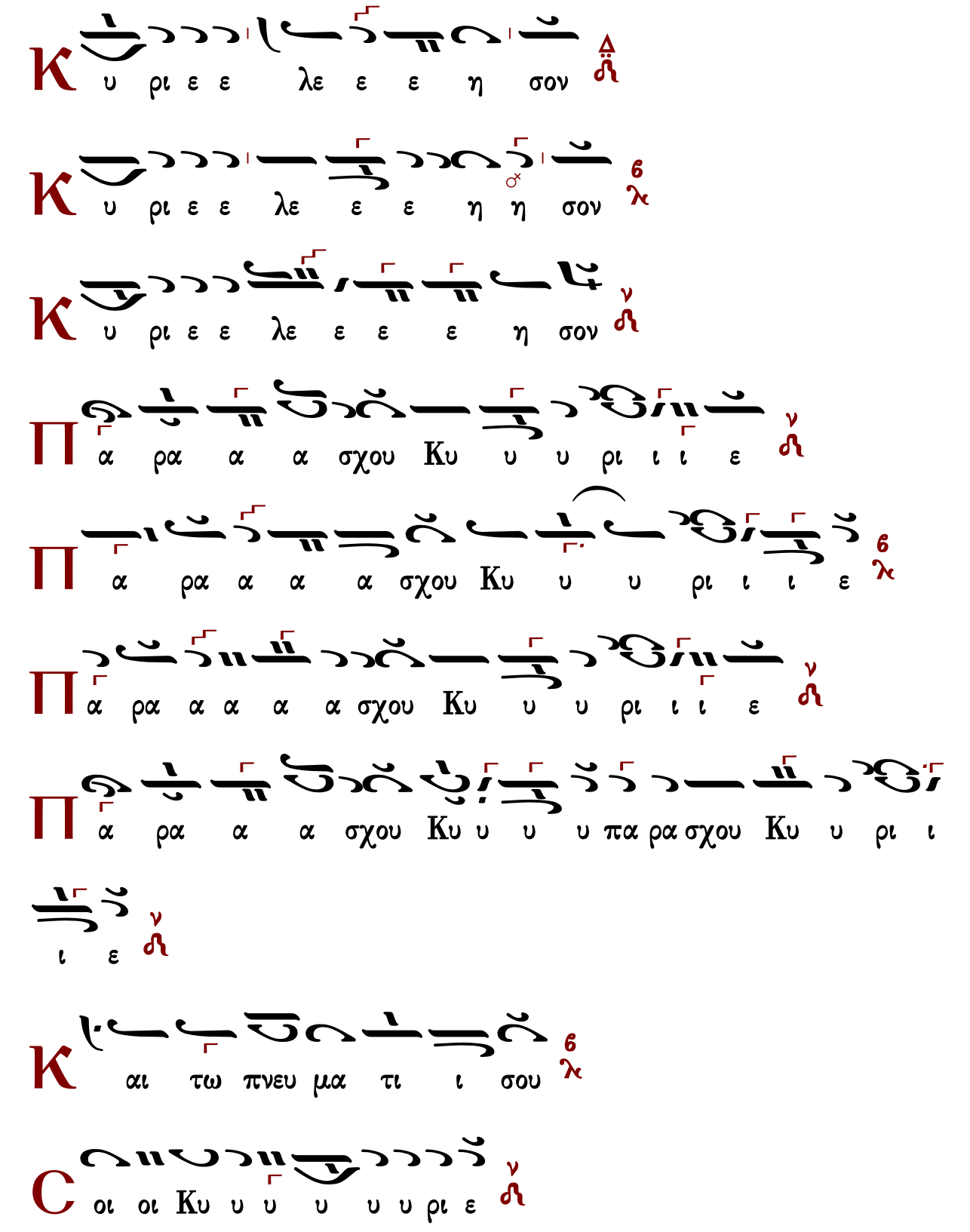
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η η σον
Κ υ ρι ε ε λε ε ε ε η σον
Π α ρα α α σχου Κυ υ υ ρι ι ι ε
Π α ρα α α α σχου Κυ υ υ ρι ι ι ε
Π α ρα α α α α σχου Κυ υ υ ρι ι ι ε
Π α ρα α α σχου Κυ υ υ υ πα ρα σχου Κυ υ ρι ι
ι ε
Κ αι τω πνευ μα τι ι σου
C οι οι Κυ υ υ υ υ υ ρι ε

NH

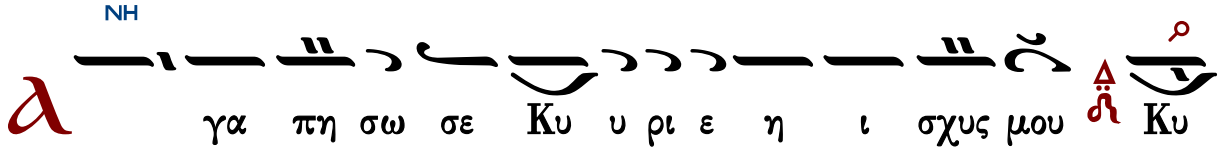

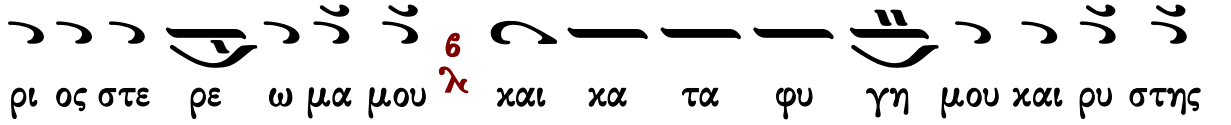

← Δημ. Σουρλαντζῆ#

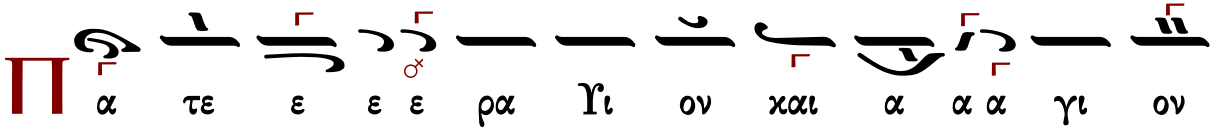

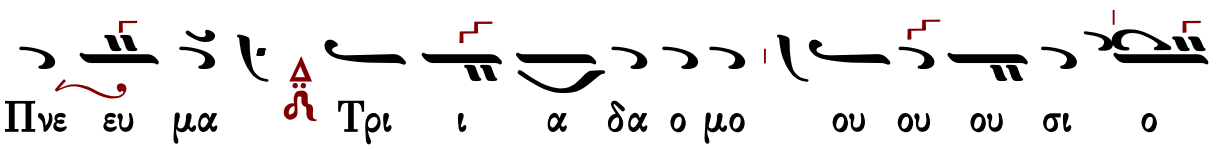

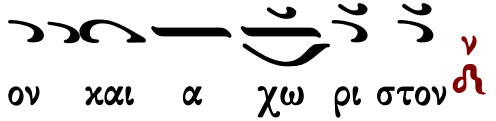

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ

σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

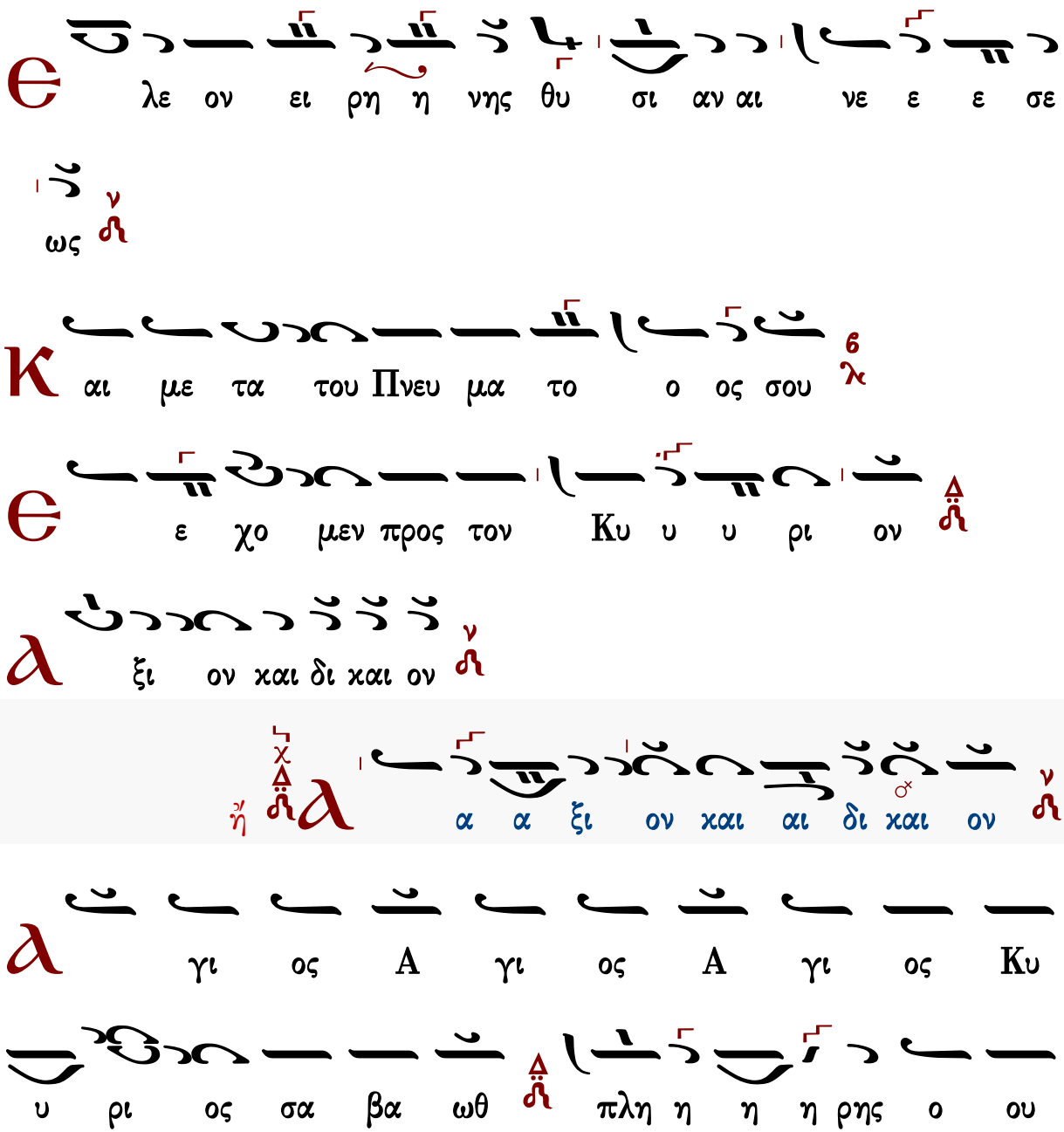

ρα α α νος και η γη της δο ο ο ξης σου ω

σαν να εν τοις υ ψι ι στοις ευ λο γη η με νος ο

ε ερ χο με νος εν ο ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ι

ι ου ω σαν να α α α

ο εν τοις υ ψι

ι στοις

ο εν τοις υ ψι στοις

α α α α α α α α α α α μην

α α α α α α α α α α α μην

ε υ μνου ου με ε εν σε ευ λο γου ου

μεν σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ υ υ υ ρι ε

και δε ο με θα α σου ο Θε ος η η η μων

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἄξιόν ἐστιν... Ἀναστασίου τοῦ ἐκ Πάρλας

Ἦχος λ̇ ν̇ Νη

Μουσικός Θησαυρός
Θείας Λειτουργίας
Νεκταρίου Μοναχοῦ 1931 σ.499#

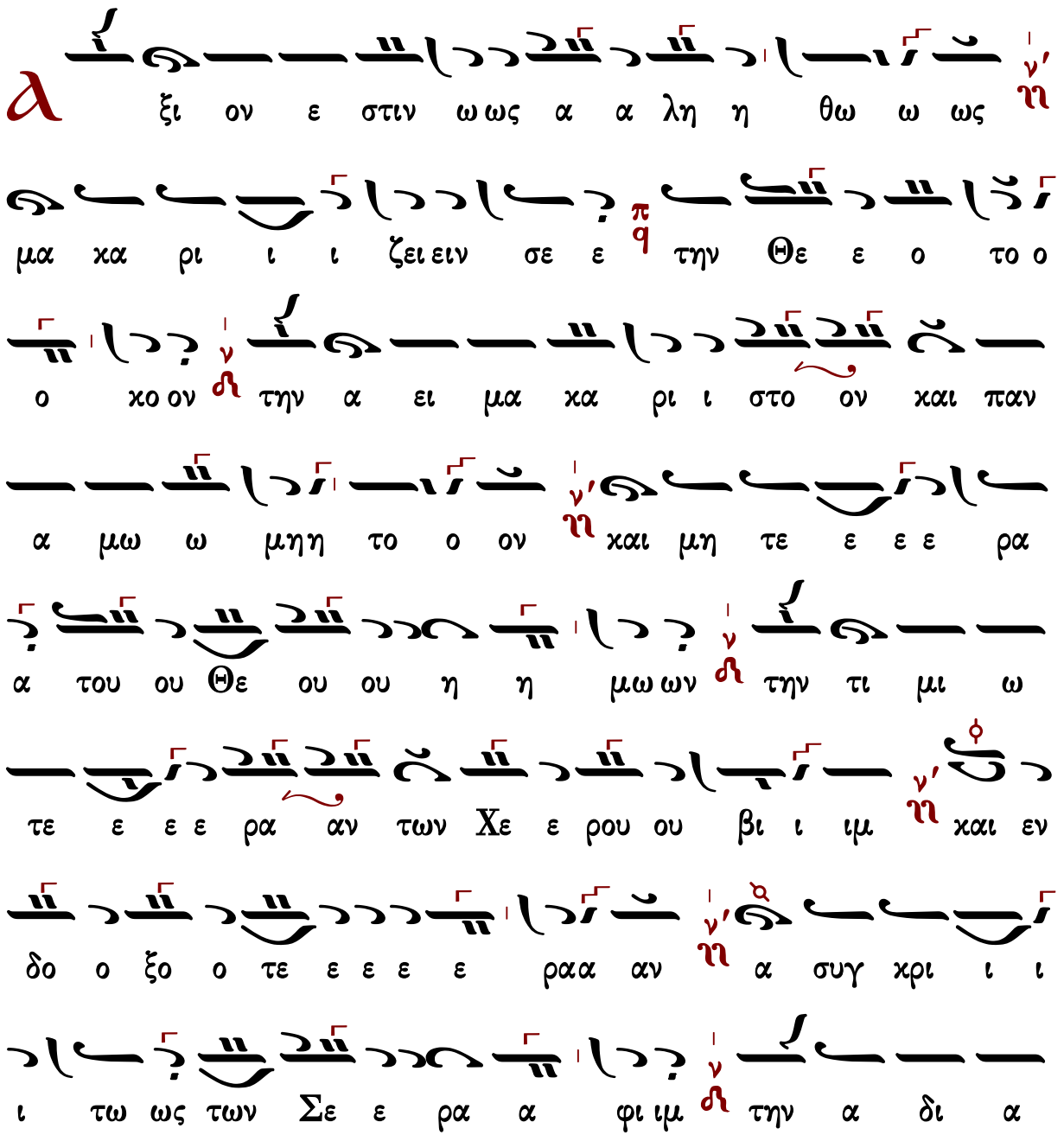

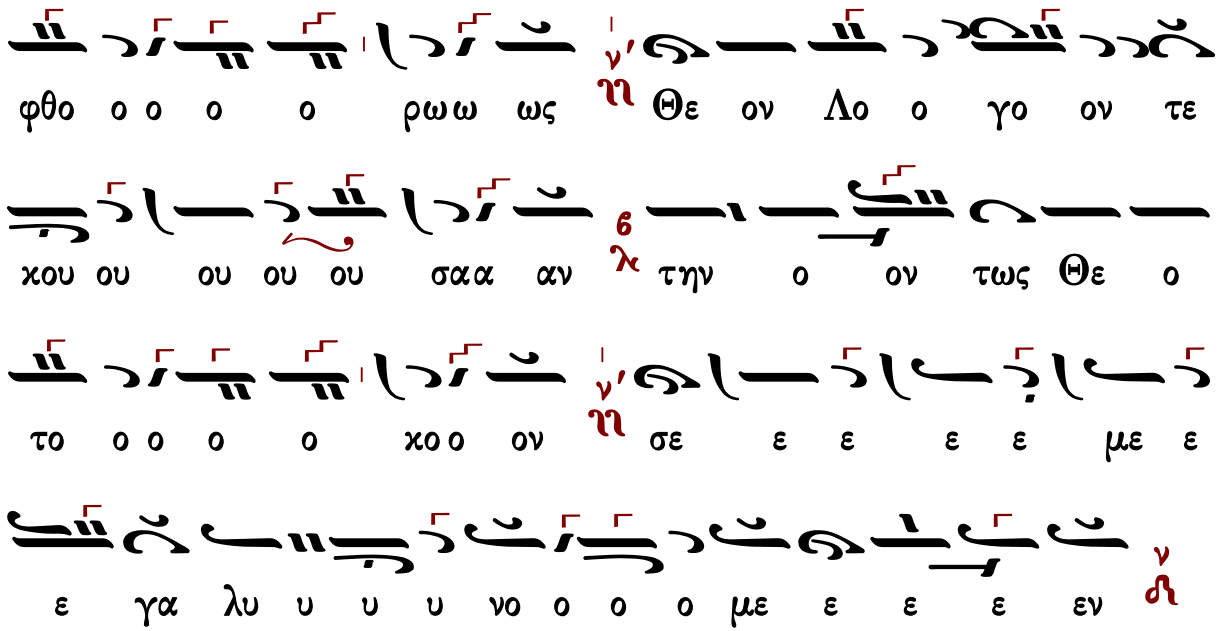

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε... — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Α
2003 σ.357#

Ἦχος λ̇ ν̇ Νη

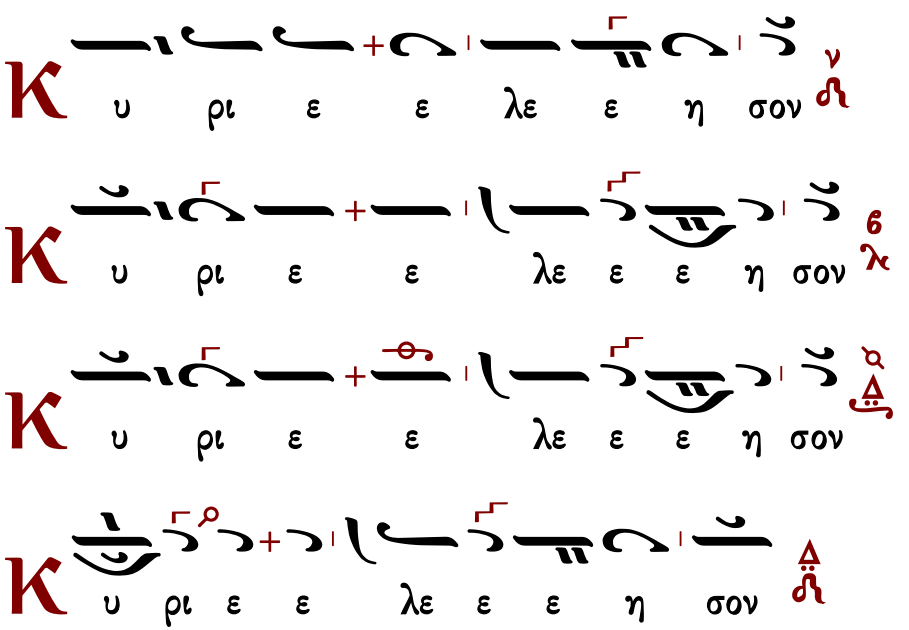

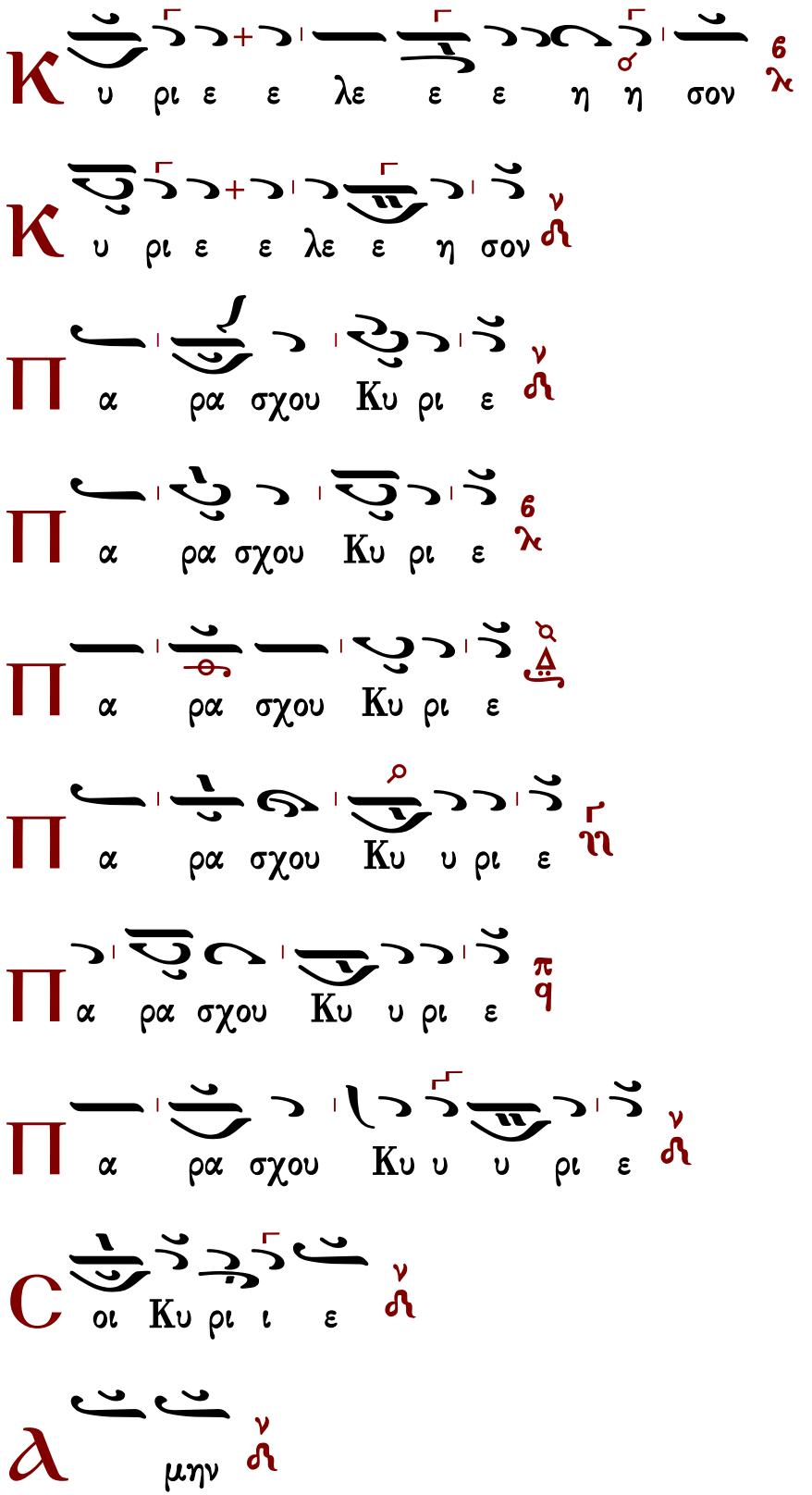
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η η σον
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
Π α ρα σχου Κυ υ ρι ε
Π α ρα σχου Κυ υ υ ρι ε
C οι Κυ ρι ι ε
λ μην

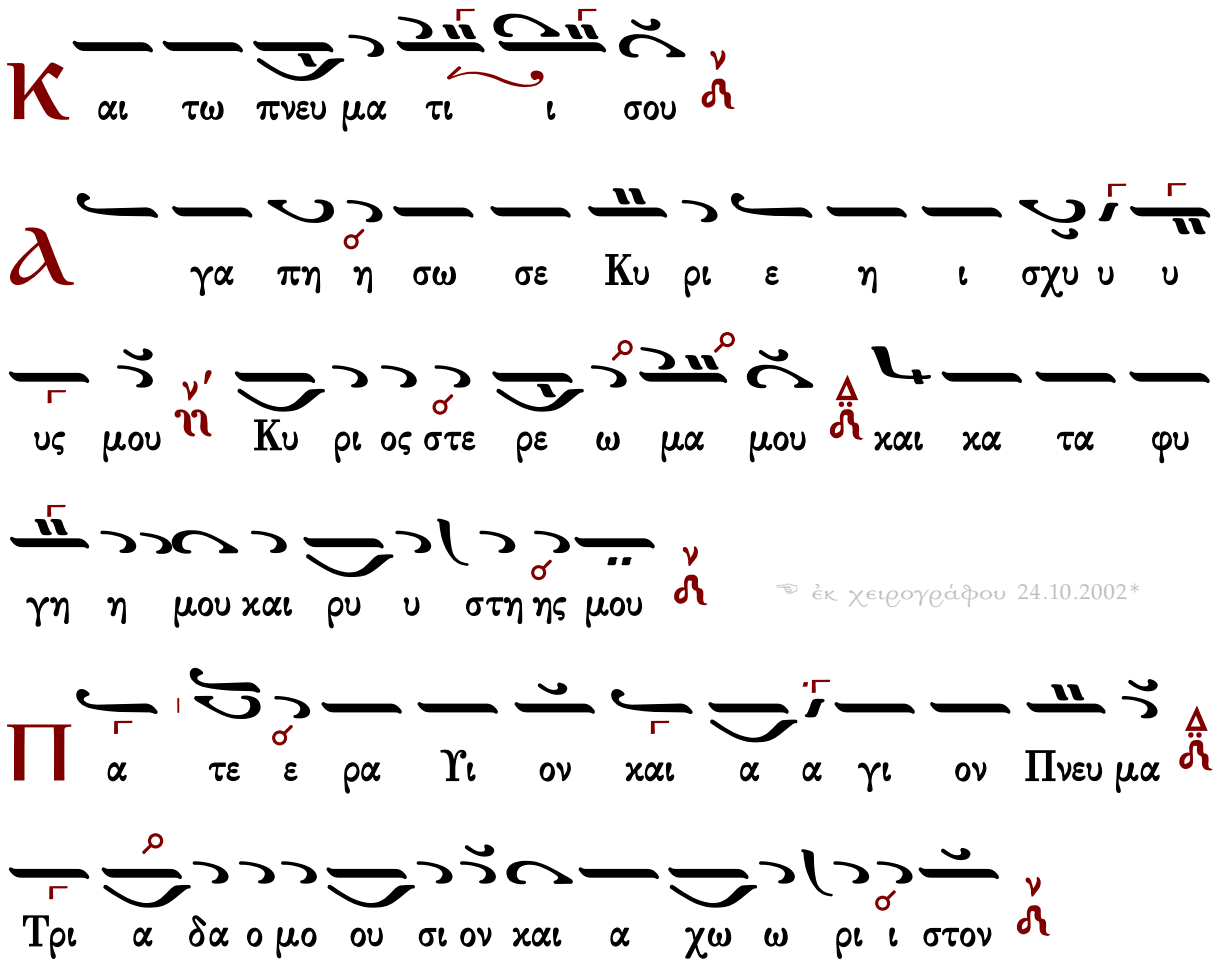

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ

σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

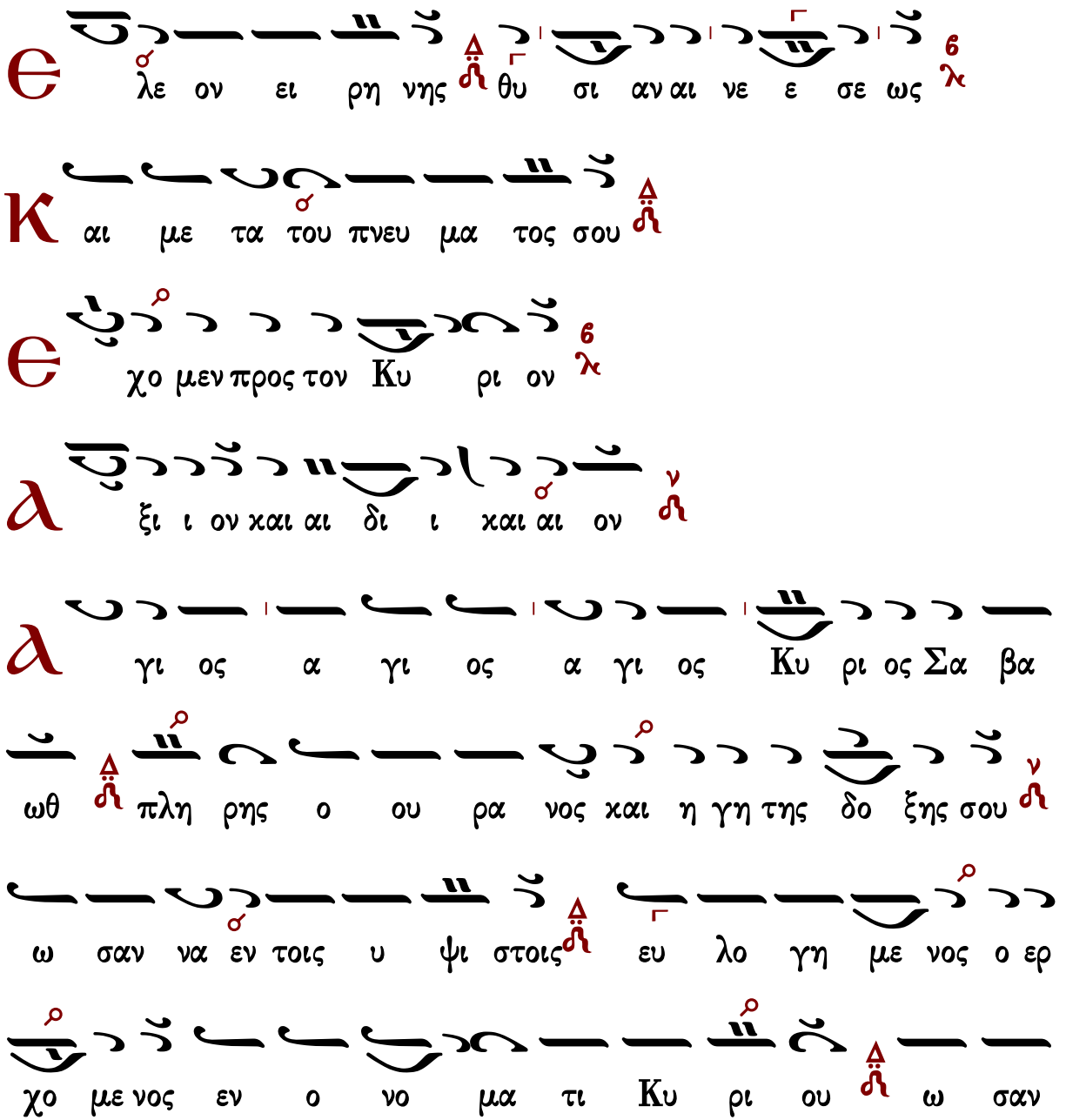

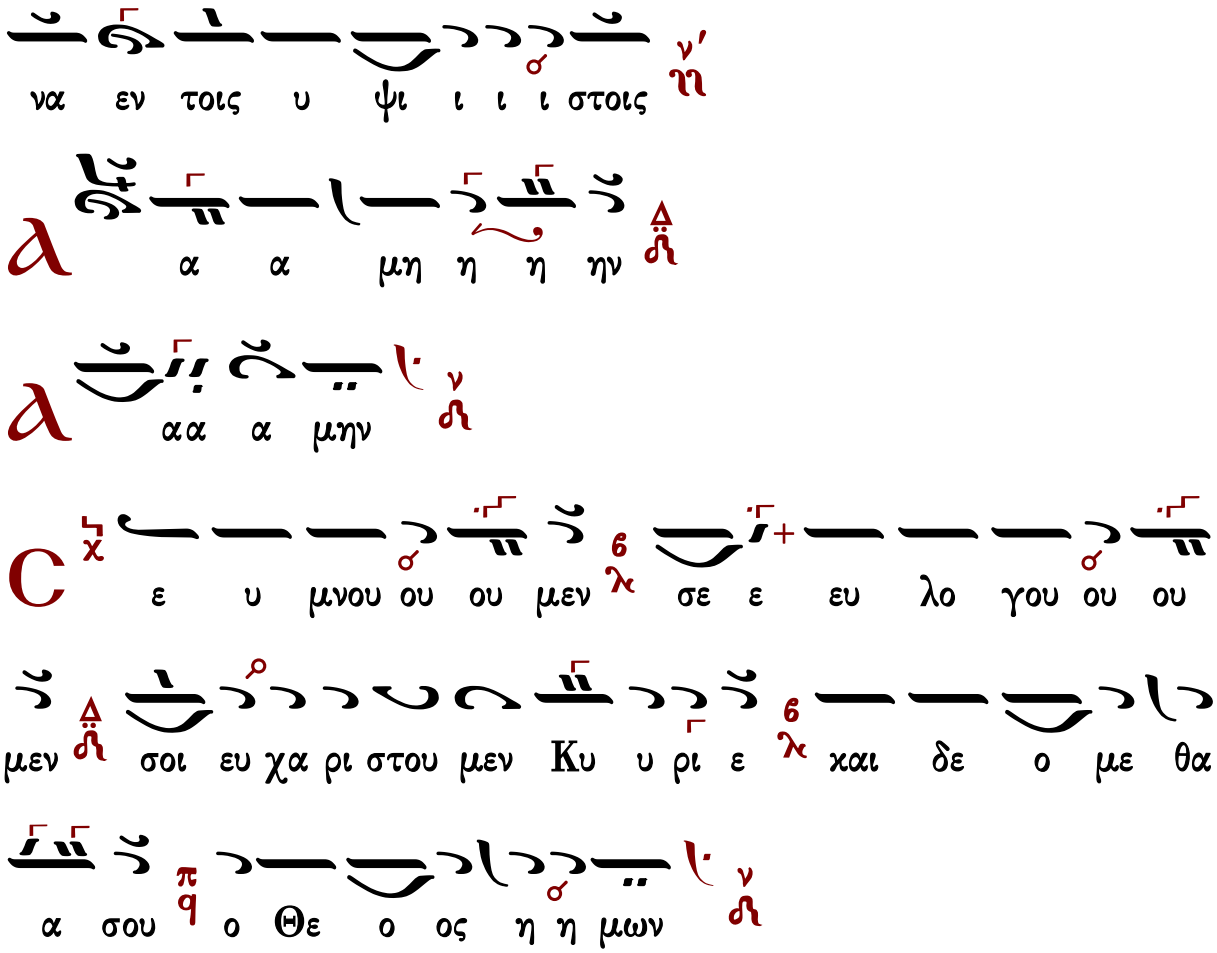

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

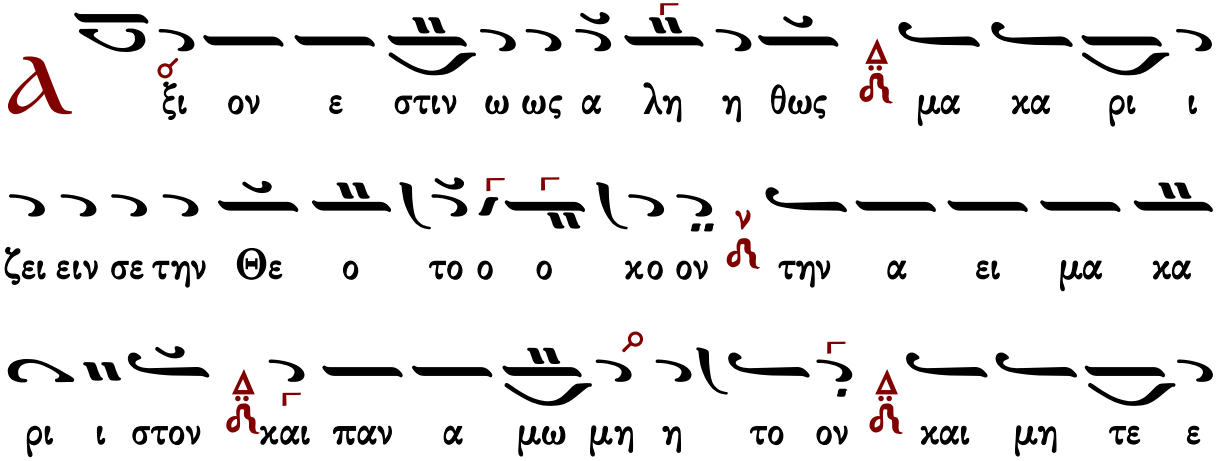

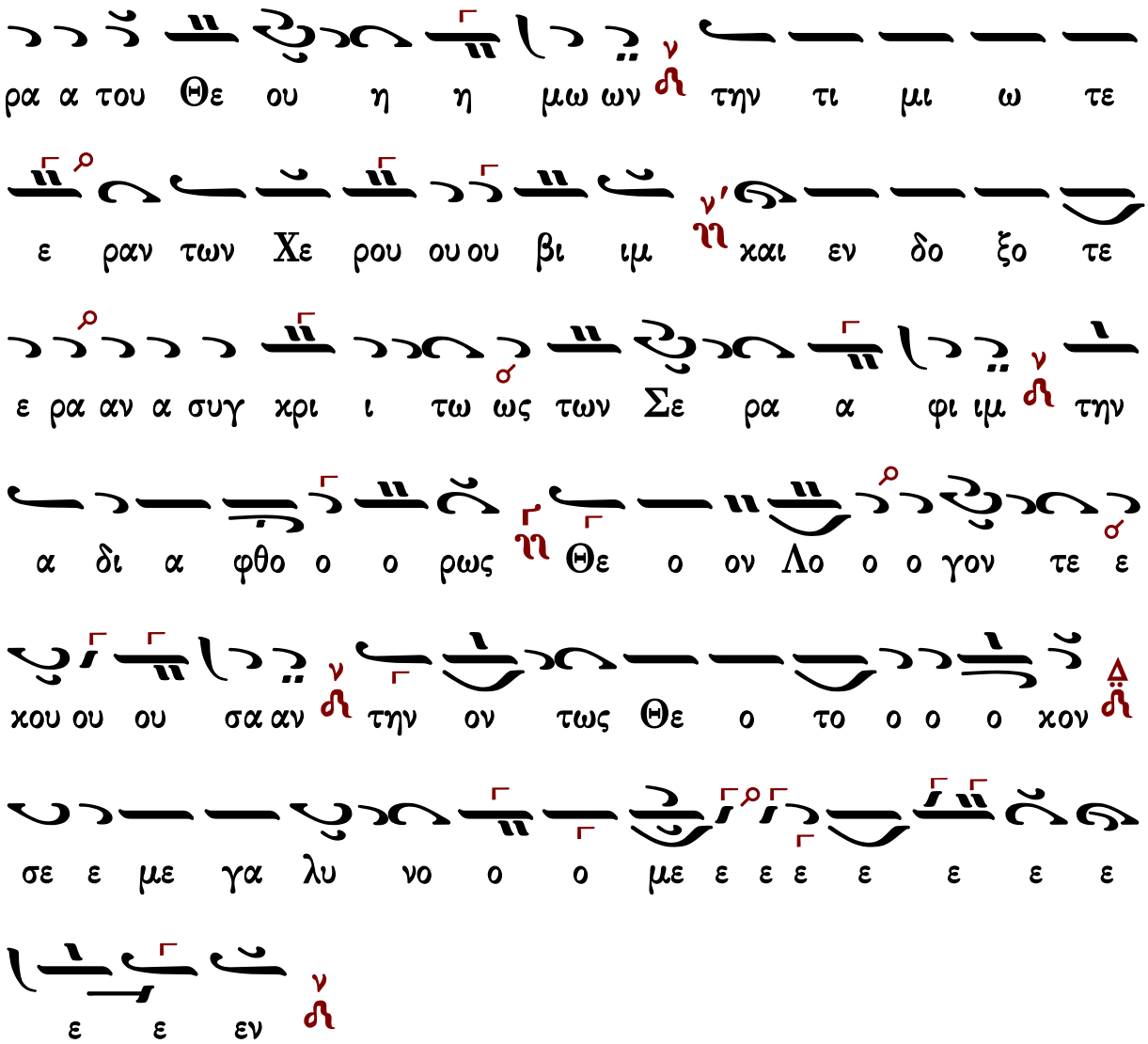

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιωρείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε... — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γεωργίου Καρακάση

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇η

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία
1988 σ.194*

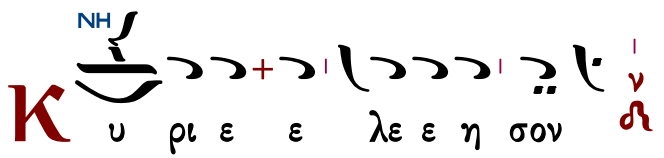

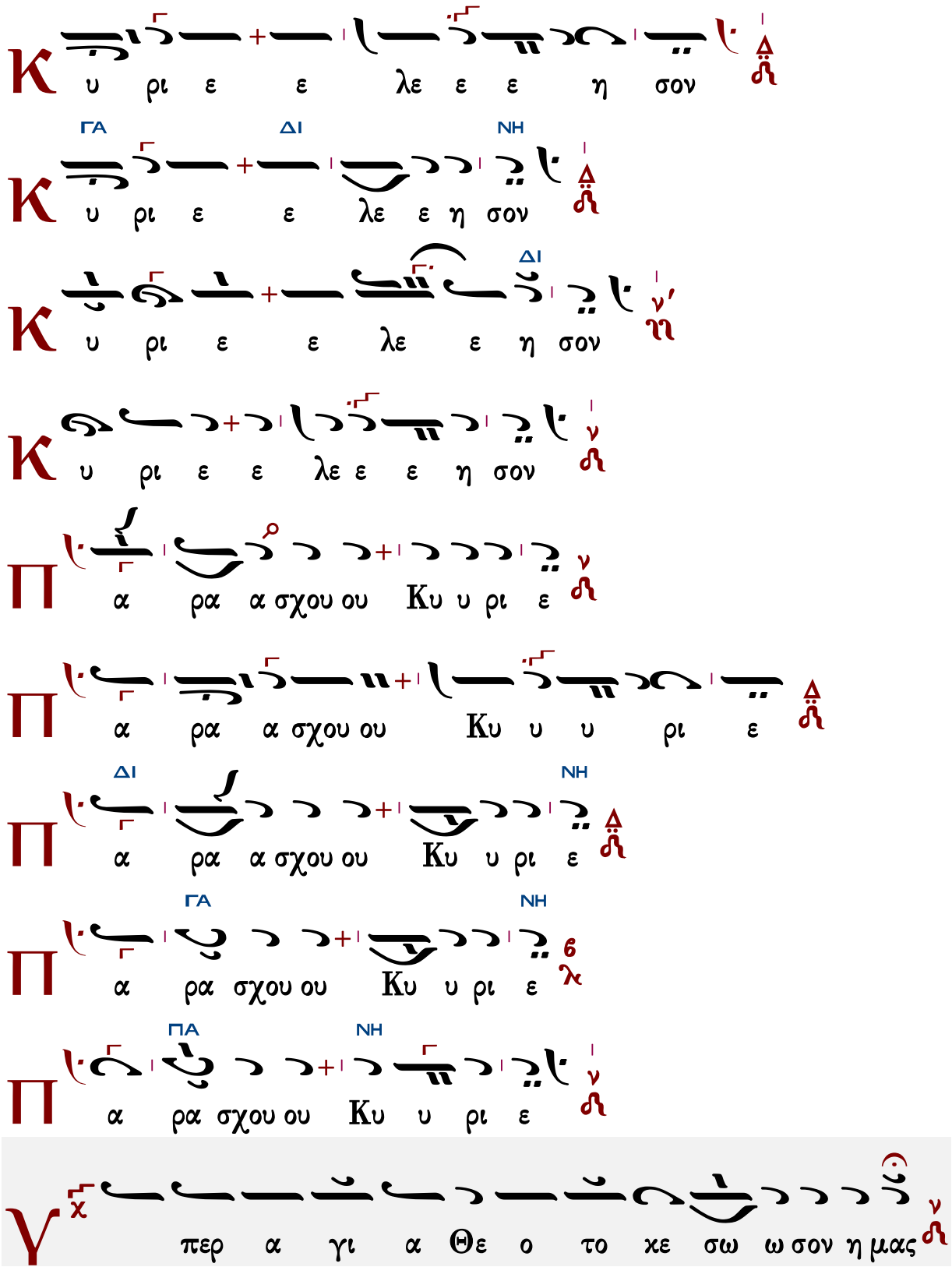
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
ΓΑ ΔΙ ΝΗ
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον
ΔΙ
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον
Π α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ε
Π α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ε
ΔΙ ΝΗ
Π α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ε
ΓΑ ΝΗ
Π α ρα σχου ου Κυ υ ρι ε
ΠΑ ΝΗ
Π α ρα σχου ου Κυ υ ρι ε
Υ περ α γι α Θε ο το χε σω ω σον η μας

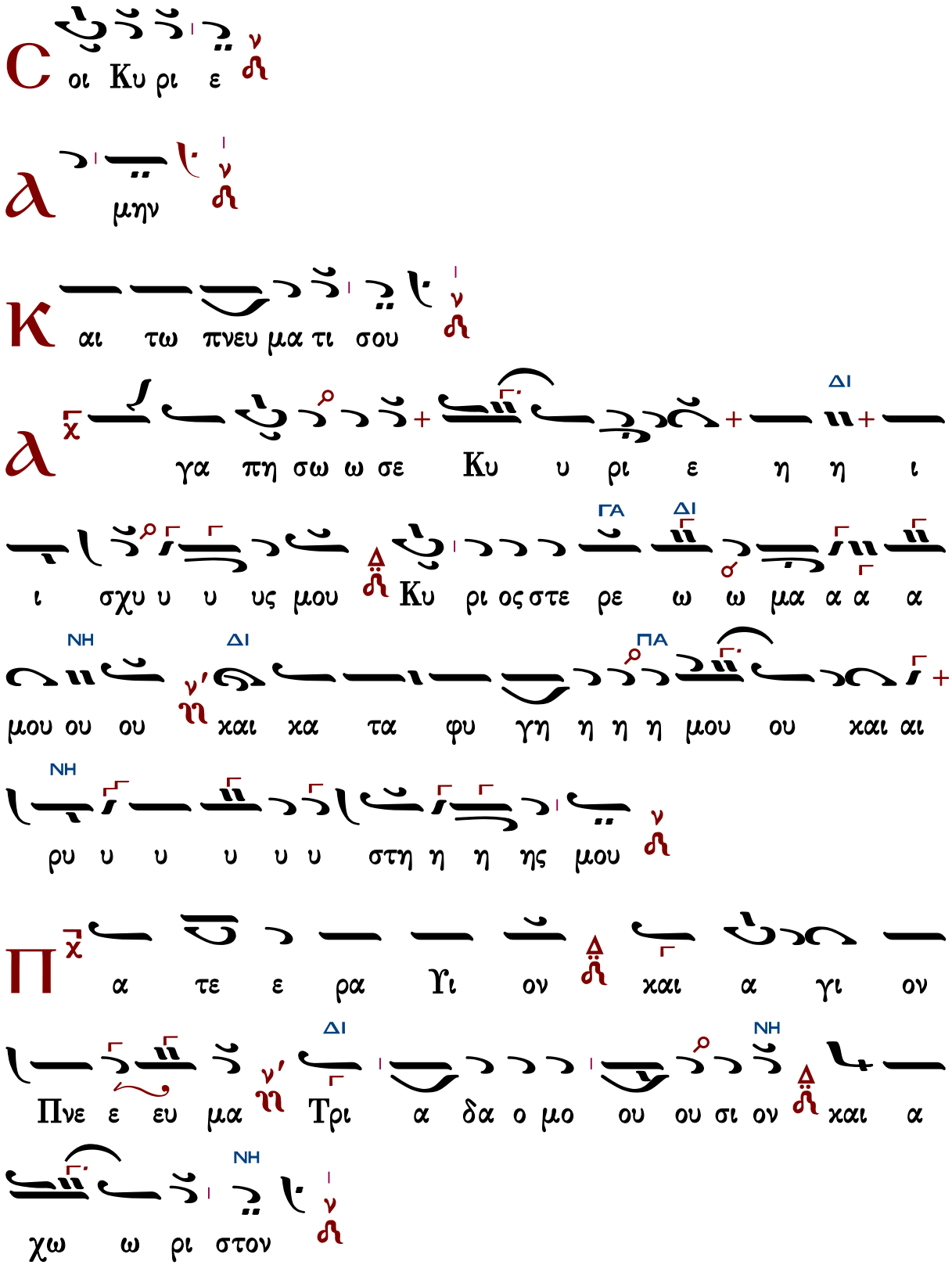

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

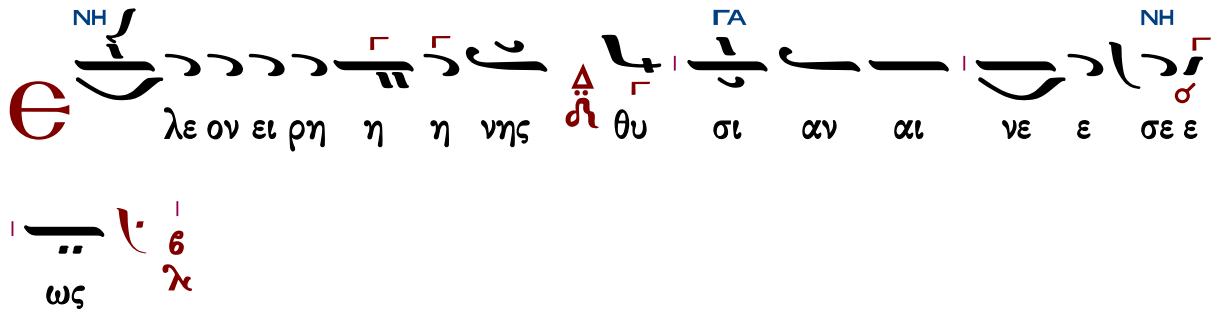

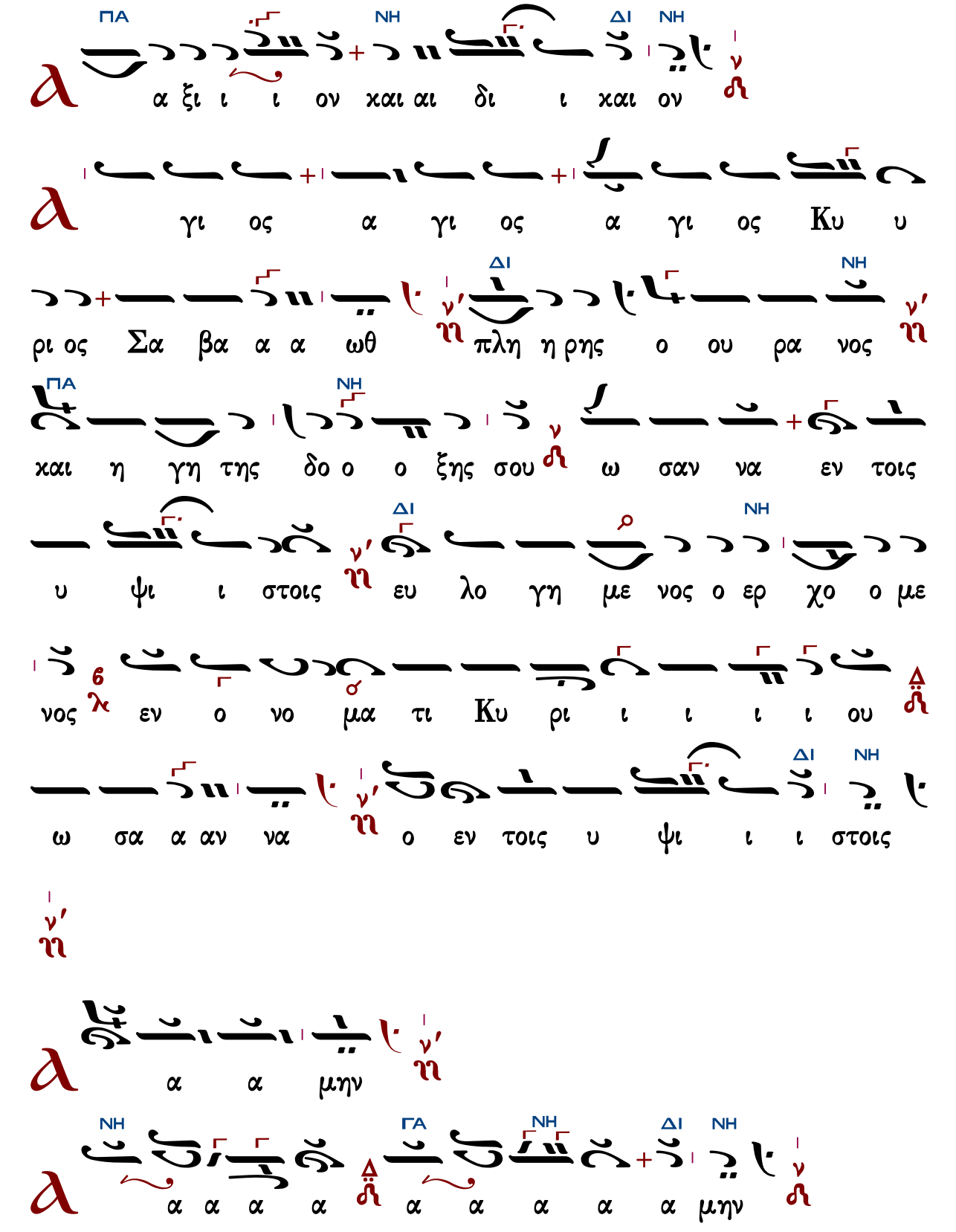
ΠΑ ΝΗ ΔΙ ΝΗ
α ξι ι ι ον χαι αι δι ι χαι ον
γι ος α γι ος α γι ος Κυ υ
ΔΙ ΝΗ
ρι ος Σα βα α α ωθ πλη η ρης ο ου ρα νος
ΠΑ ΝΗ
χαι η γη της δο ο ο ξης σου ω σαν να εν τοις
ΔΙ ΝΗ
υ ψι ι στοις ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με
νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ι ι ου
ΔΙ ΝΗ
ω σα α αν να ο εν τοις υ ψι ι ι στοις
α α μην
ΝΗ ΓΑ ΝΗ ΔΙ ΝΗ
α α α α α α α α α μην

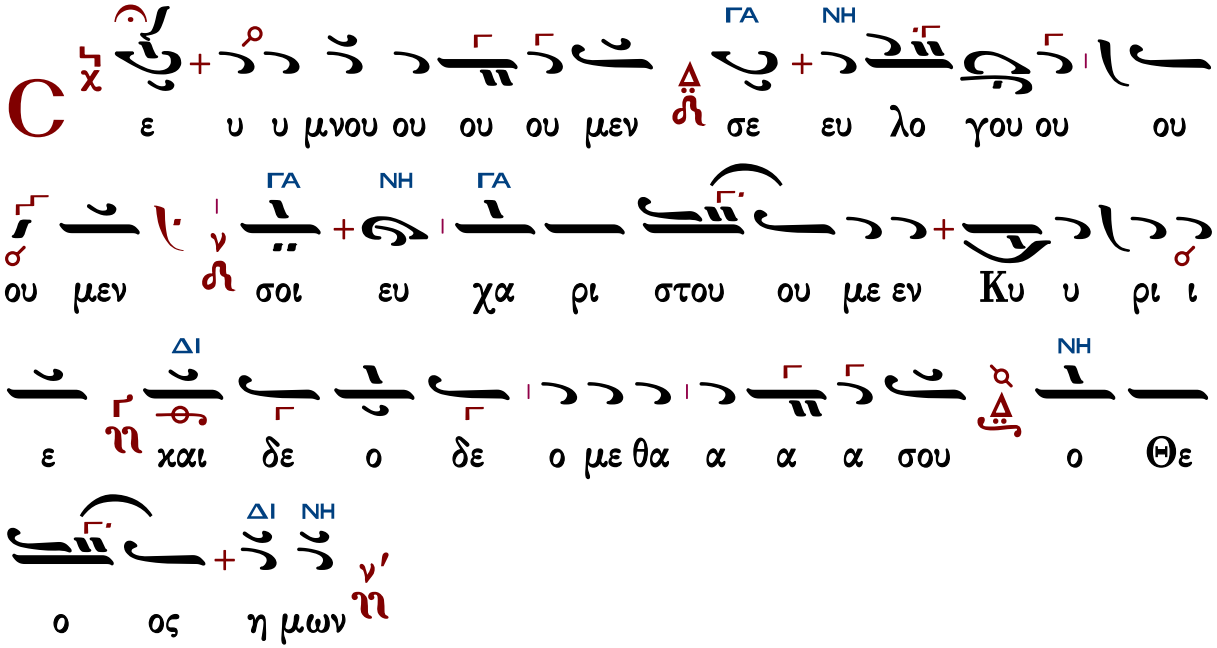

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἦχος λ Νη

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία
1988 σ.199*

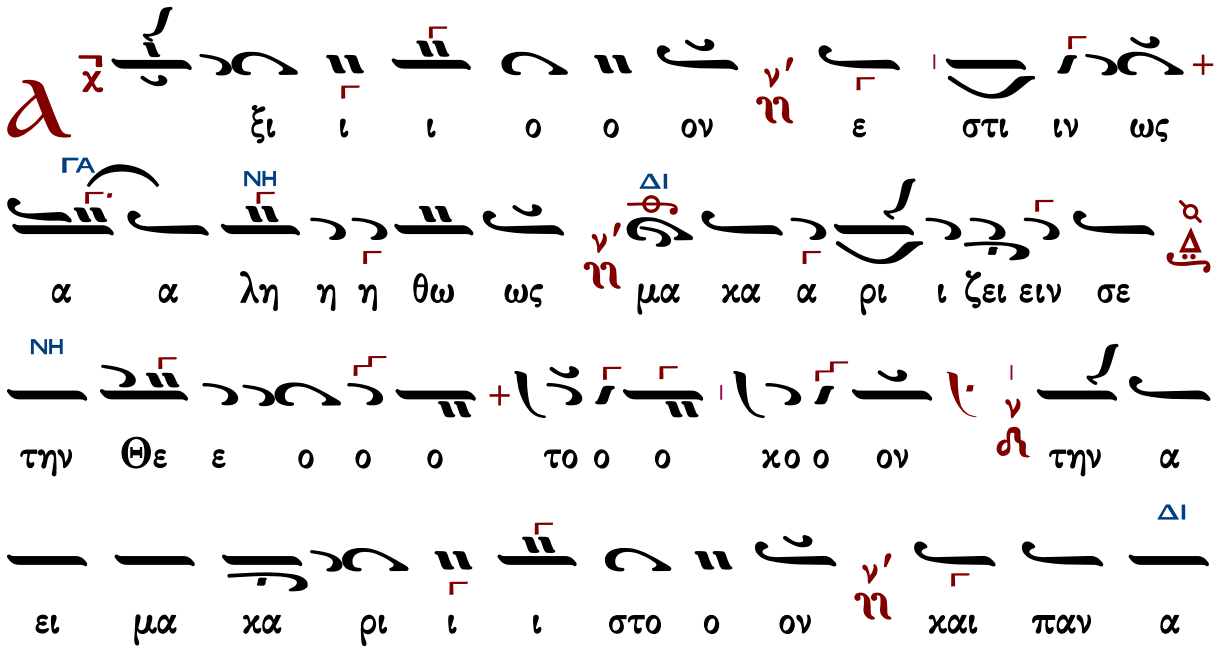

μω ω μη η η τον και μη τε ε ε ρα του

ου Θε ε ου ου η η η μων τη ν τι μι ω

τε ε ραν των Χε ε ρου ου ου βιμ η ν και αι ε εν

δο ξο ο τε ε ε ε ρα αν α συγ χρι

ι ι τως τω ω ων Σε ρα α φι ι ι ι

ιμ η ν τη ν α δι α φθο ο ο ρω ω ω ω ως

η ν Θε ον Λο ο ο ο γον τε ε ε χου ου ου σα α

α α αν η ν τη ν ο ον τως Θε ε ο ο το ο ο ο

χο ο ον η ν σε με γα α α λυ νο ο ο με ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Γεωργίου Τσατσαρώνη

Τὰ ἁπλούστερα

Ἦχος λ̇ ν̇

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ.301*

Συμφωνία πέμπτης * Βάση Re ἢ Mi = Νη * Ἐκφωνήσεις στὸν Δι

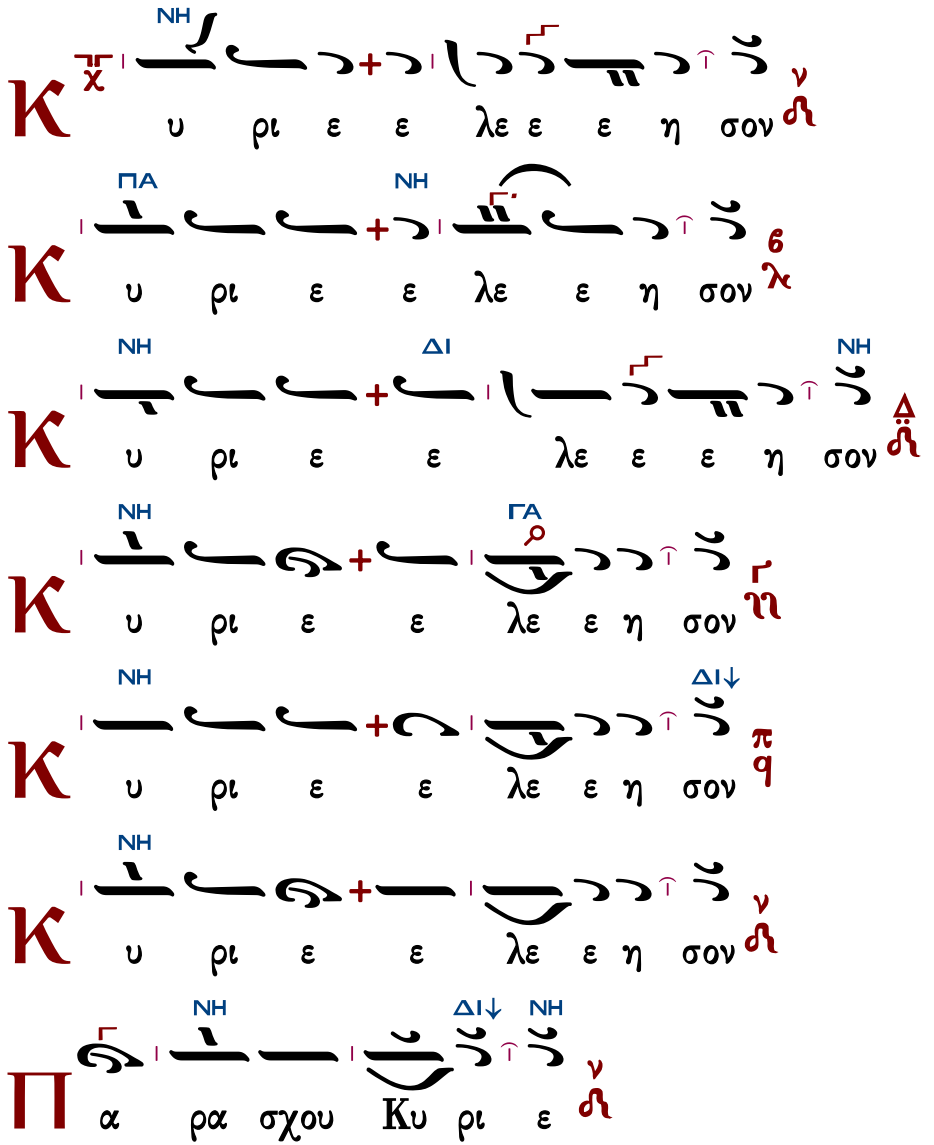

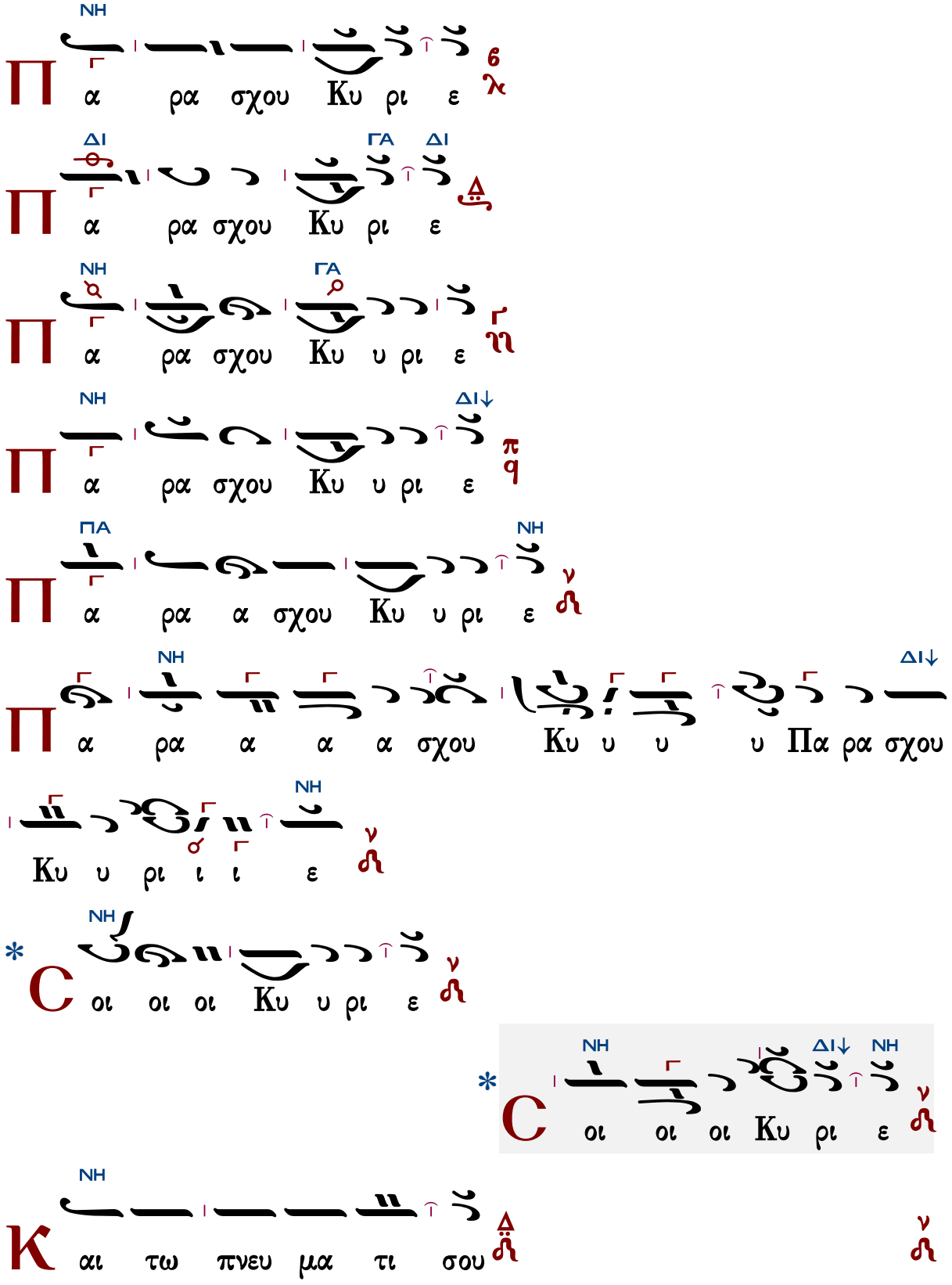
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
Π α ρα σχου Κυ υ ρι ε
Π α ρα σχου Κυ υ ρι ε
Π α ρα α σχου Κυ υ ρι ε
Π α ρα α α α σχου Κυ υ υ υ Πα ρα σχου
Κυ υ ρι ι ι ε
* C οι οι οι Κυ υ ρι ε
* C οι οι οι Κυ ρι ε
Κ αι τω πνευ μα τι σου

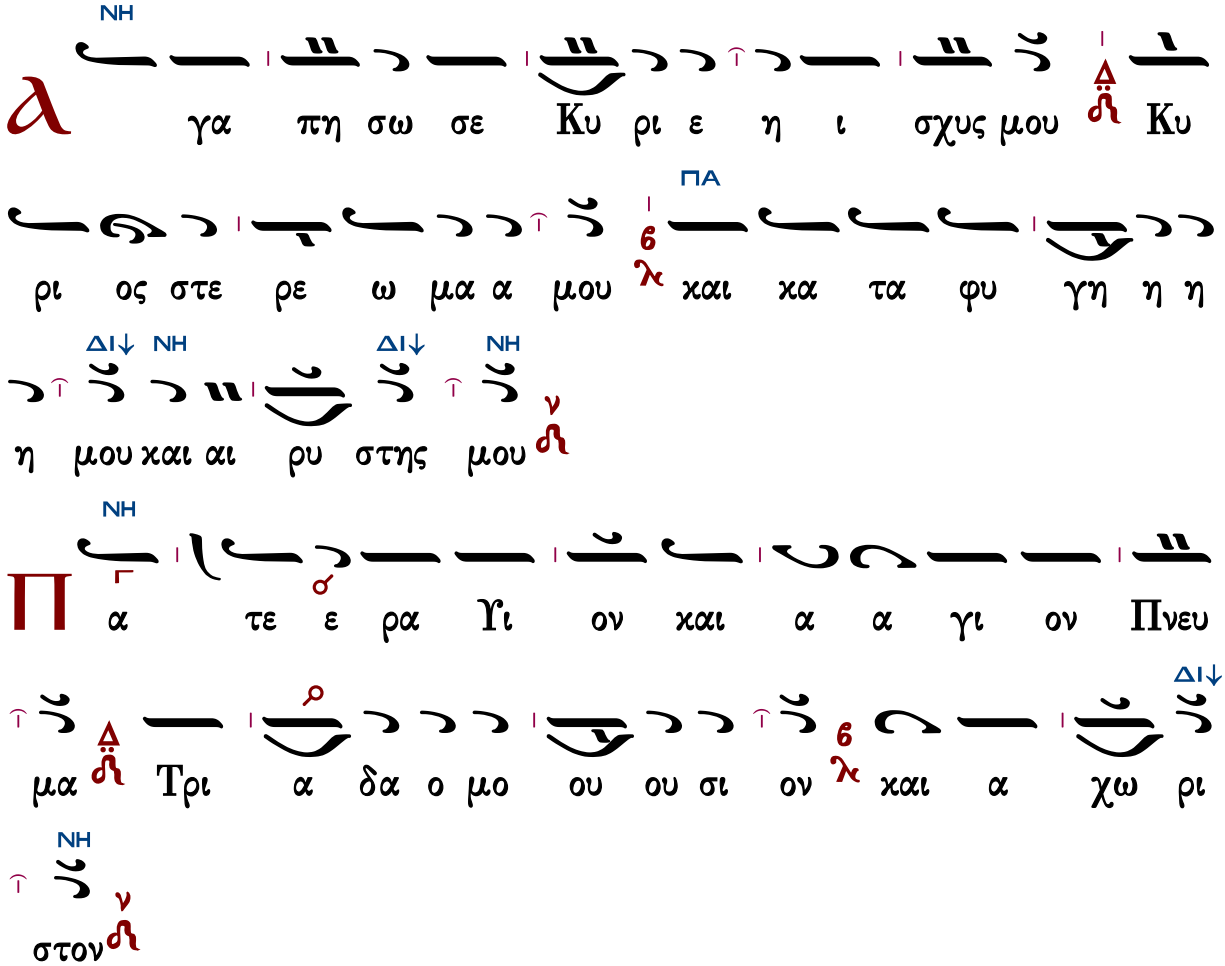

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ

σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

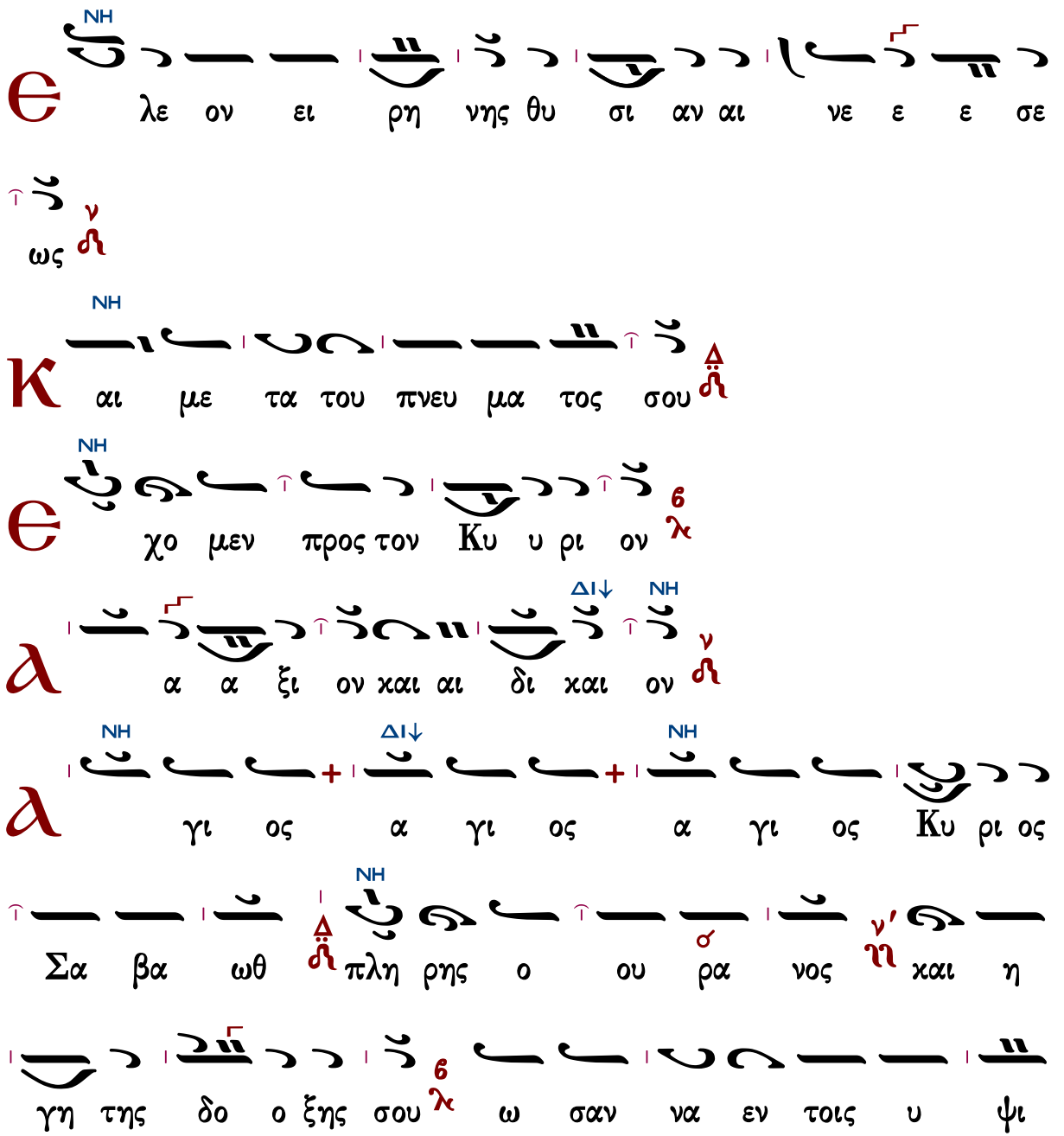

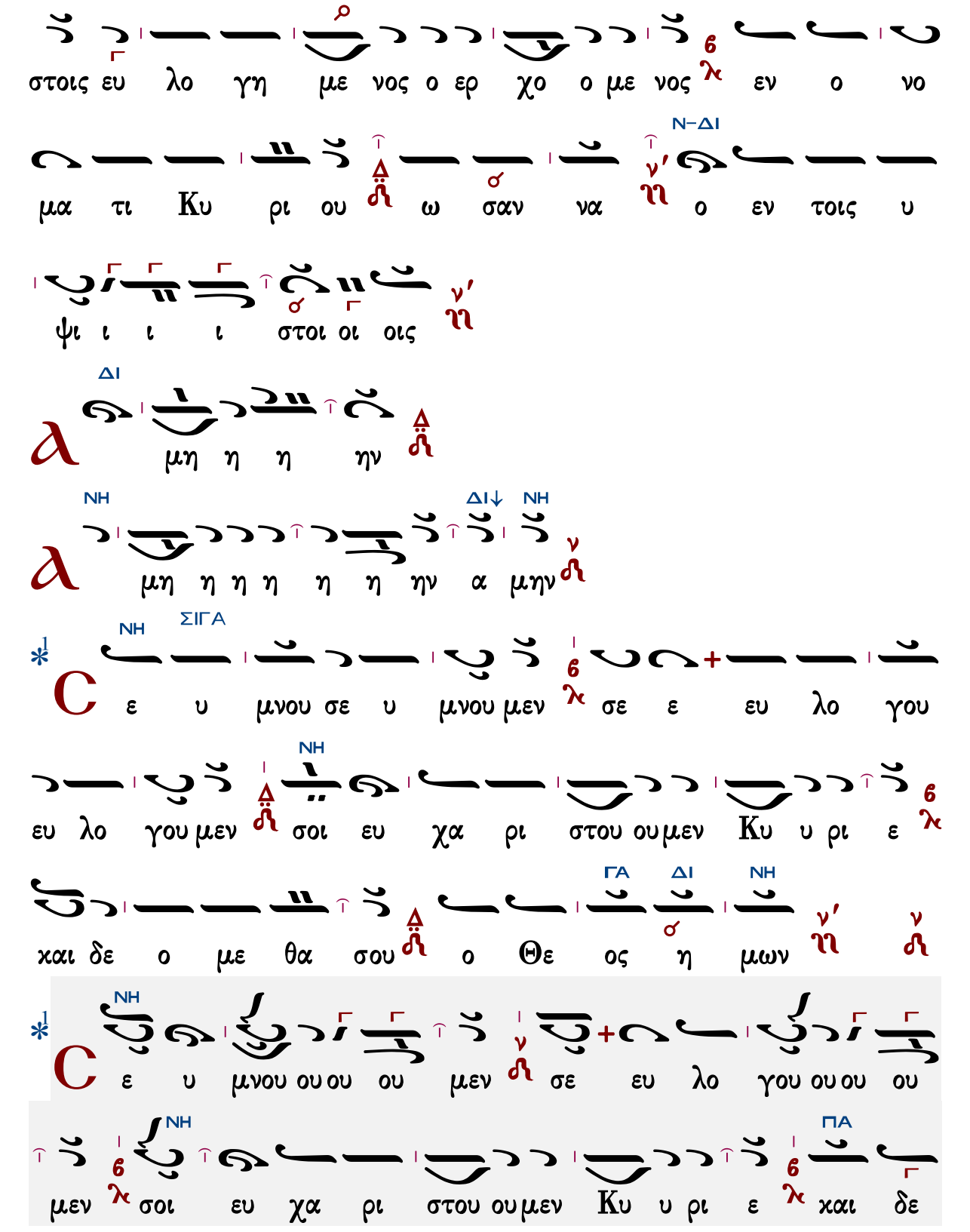
στοις ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο
μα τι Κυ ρι ου ω σαν να ο εν τοις υ
ψι ι ι ι στοι οι οις
ΔΙ
μη η η ην
ΝΗ
μη η η η η η ην α μην
ΔΙ↓
ΝΗ
ΝΗ
ΣΙΓΑ
ε υ μνου σε υ μνου μεν σε ε ευ λο γου
ΝΗ
ευ λο γου μεν σοι ευ χα ρι στου ου μεν Κυ υ ρι ε
ΓΑ
ΔΙ
ΝΗ
και δε ο με θα σου ο Θε ος η μων
ΝΗ
ε υ μνου ου ου ου μεν σε ευ λο γου ου ου ου
ΝΗ
ΠΑ
μεν σοι ευ χα ρι στου ου μεν Κυ υ ρι ε και δε

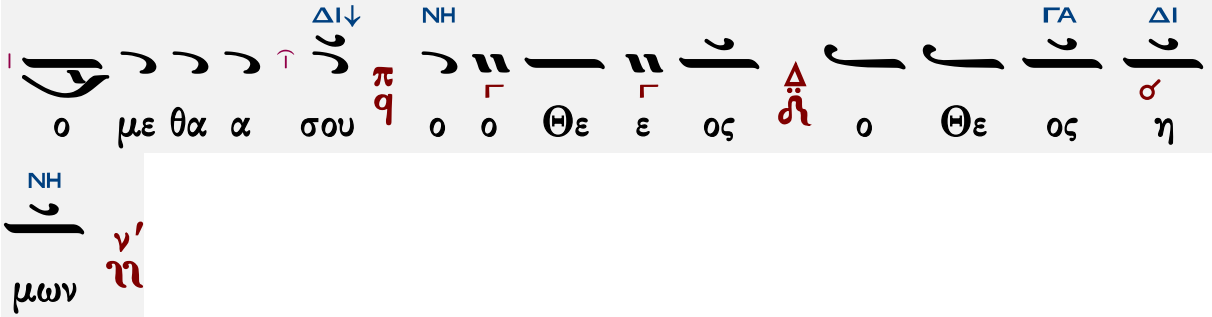

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

σύντομον

Ἦχος λ ἡ Νη

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ.306*

Ἑπτάφωνος * Βάση Re ἢ Mi = Νη

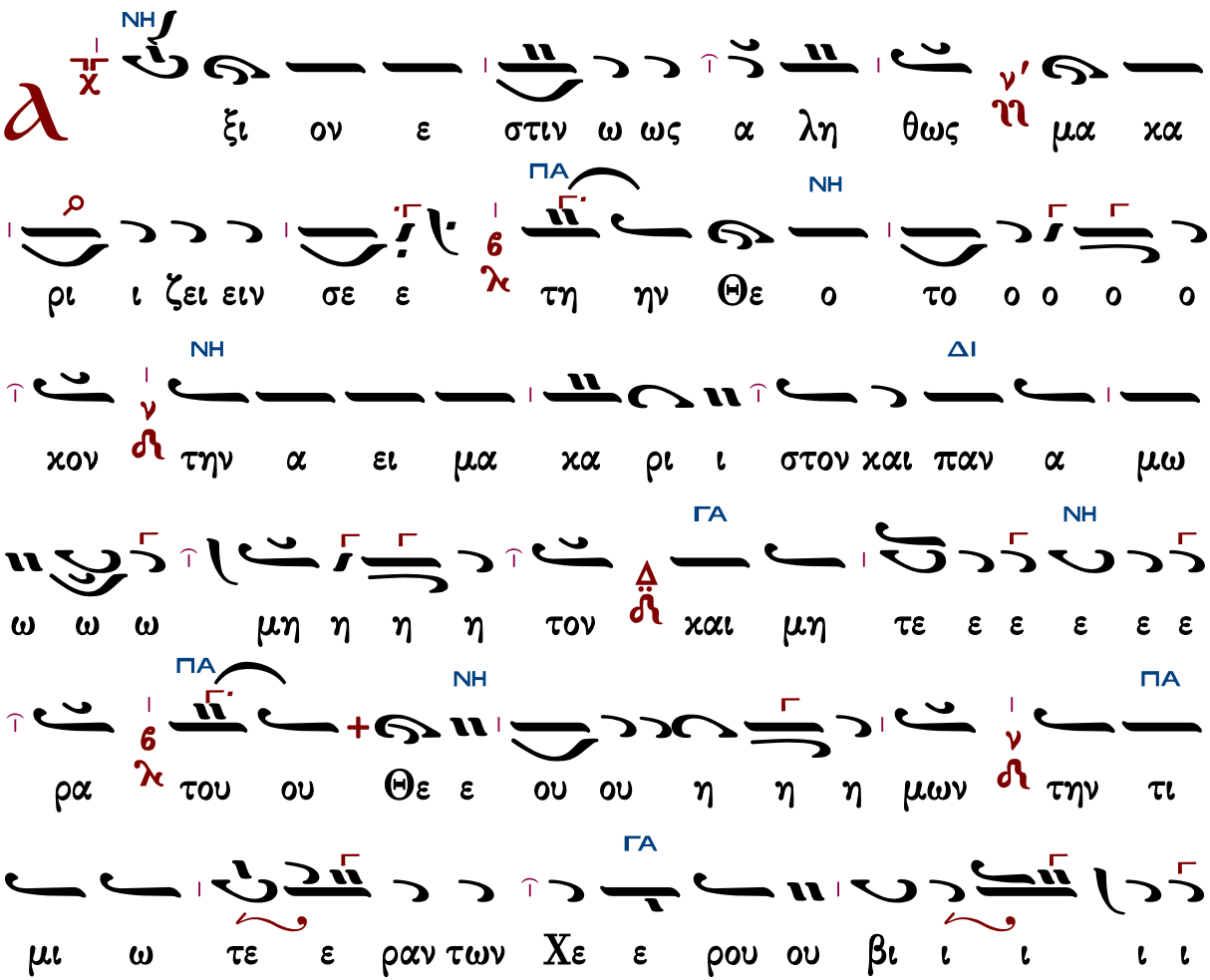

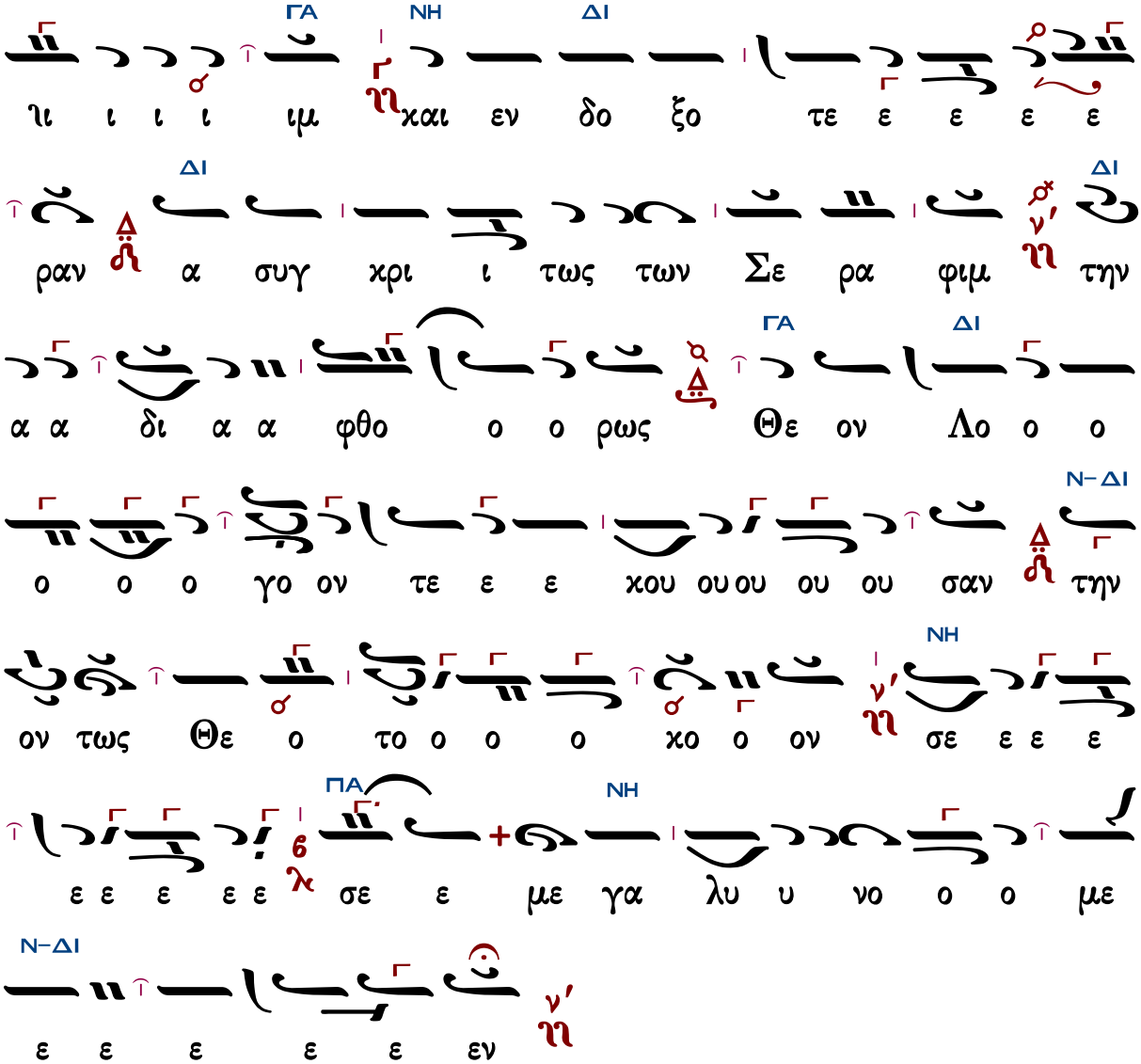

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε... — Λουκᾶς Λουκᾶ

Δημοσθένους Παϊκοπούλου

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇ Νη̇

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Πανδέκτη Εκκλησιαστικής Μουσικής
Γ΄ Θεία Λειτουργία 2006 σ.373*

Χρωματικός (Σουζινάκ)

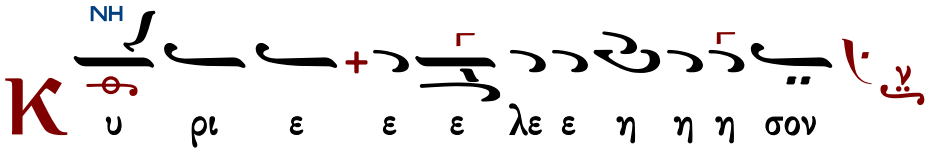

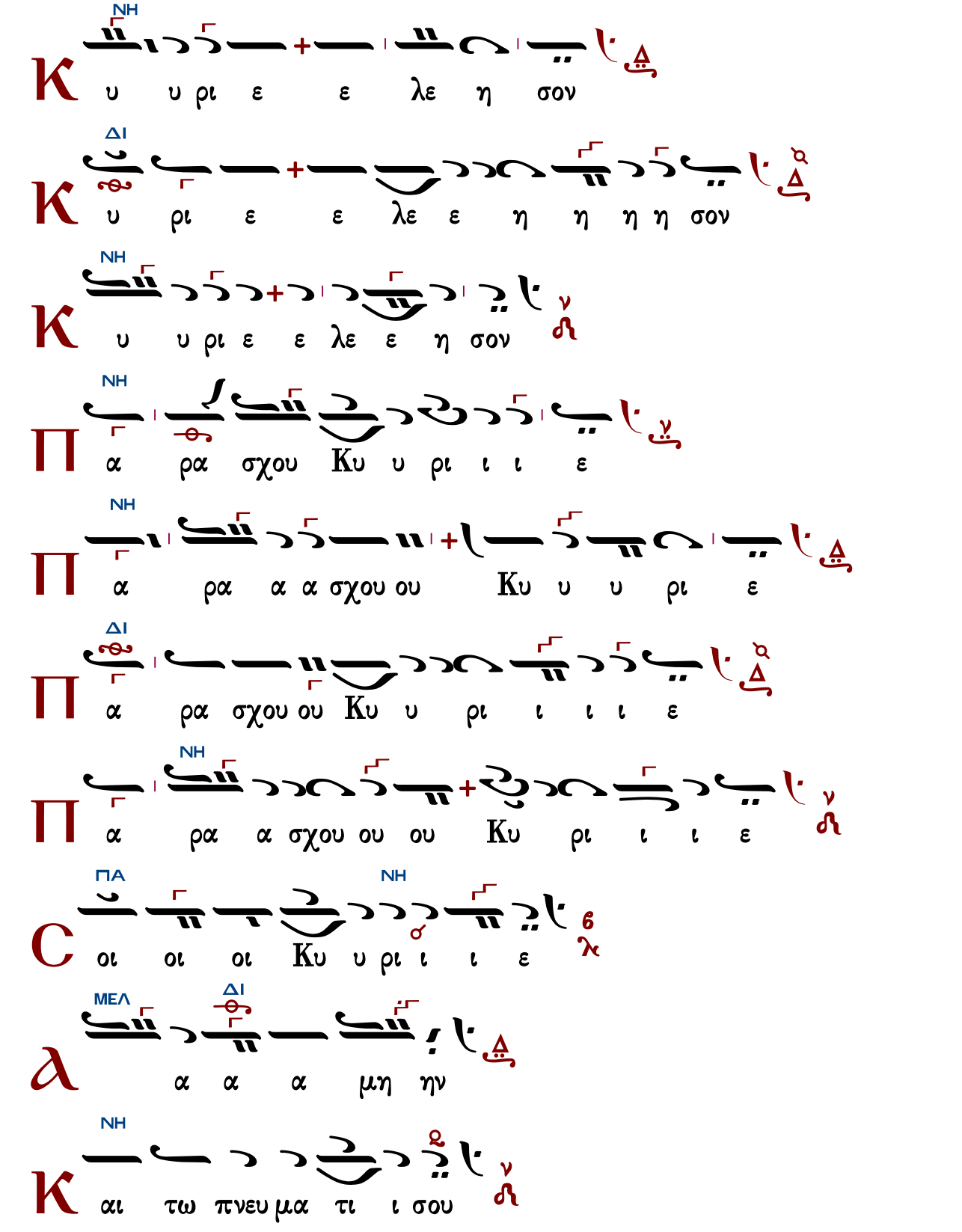
NH
Κ υ υ ρι ε ε λε η σον
ΔΙ
Κ υ ρι ε ε λε ε η η η η σον
NH
Κ υ υ ρι ε ε λε ε η σον
NH
Π α ρα σχου Κυ υ ρι ι ι ε
NH
Π α ρα α α σχου ου Κυ υ υ ρι ε
ΔΙ
Π α ρα σχου ου Κυ υ ρι ι ι ι ε
NH
Π α ρα α σχου ου ου Κυ ρι ι ι ε
ΠΑ
NH
C οι οι οι Κυ υ ρι ι ι ε
ΜΕΛ
ΔΙ
α α α μη ην
NH
Κ αι τω πνευ μα τι ι σου

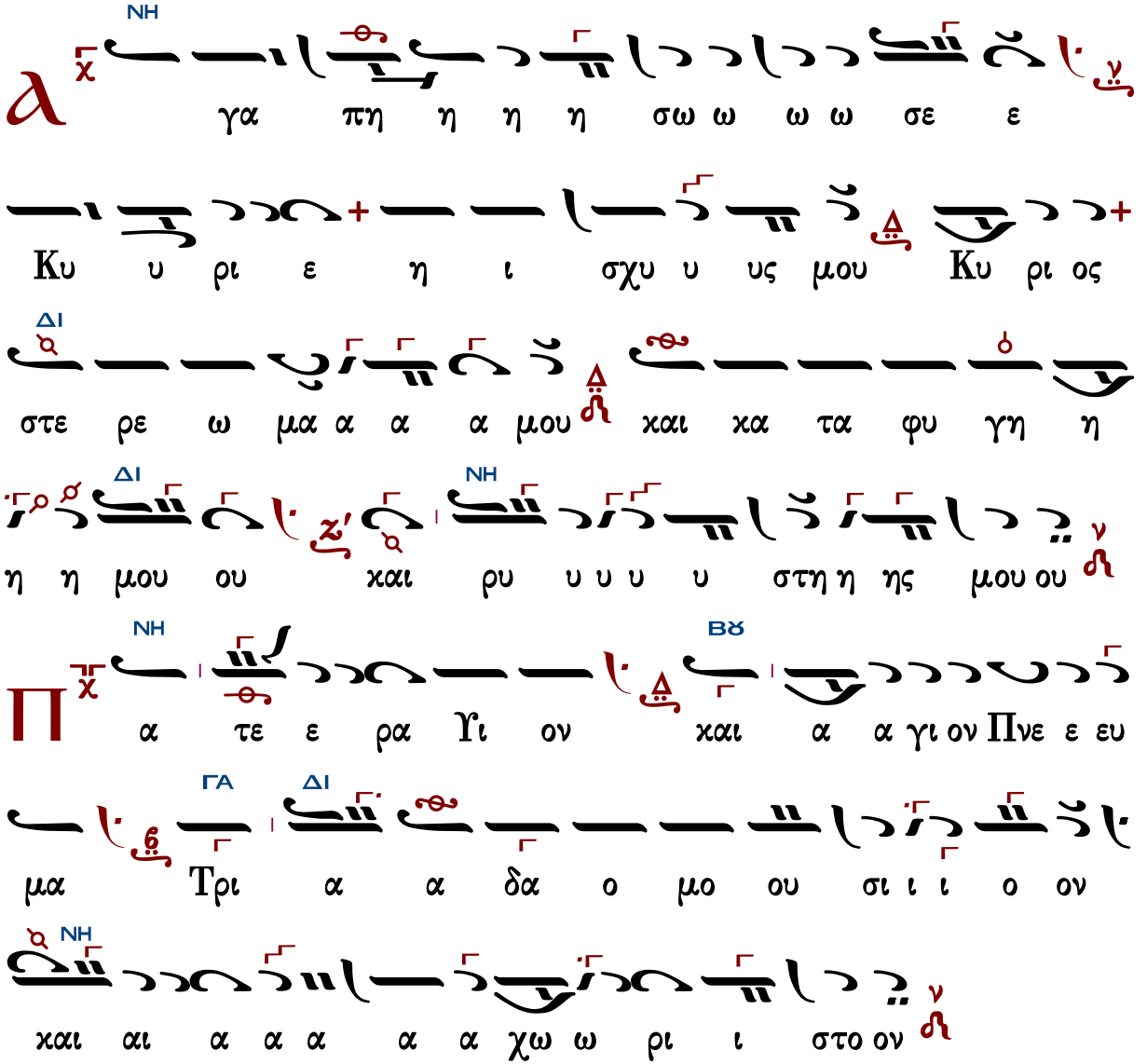

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

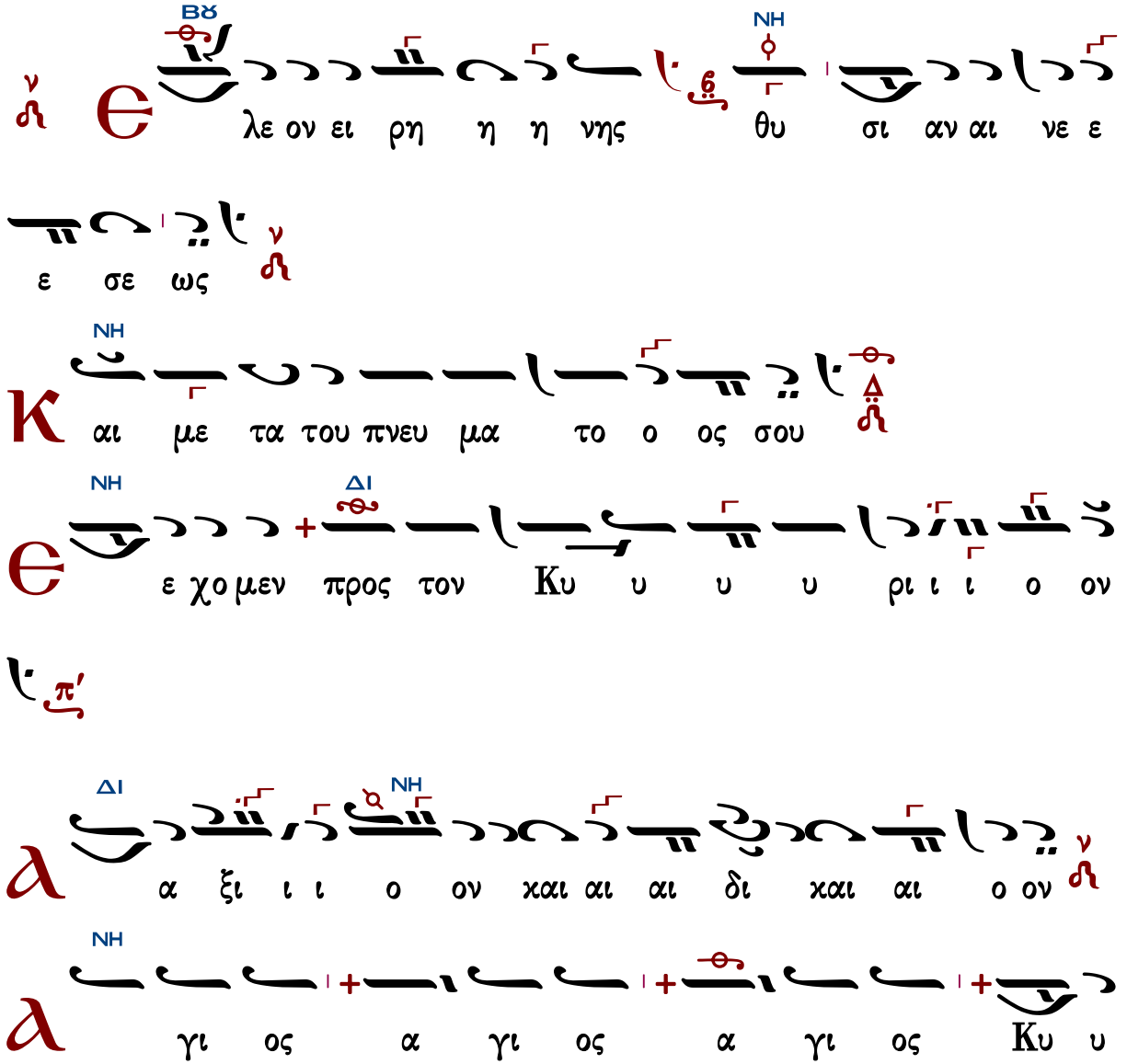

ΝΗ
ΔΙ
ρι ος Σα βα ωθ πλη ρης ο ου ρα νο ος χαι η γη
ΔΙ
η τη η ης δο ξη ης σου ου ω σαν να εν
ΝΗ ΣΙΓΑ ΒΖ
τοις υ ψι στοις ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος
ΠΑ ΝΗ ΔΙ ΝΗ ΔΙ
εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ου ω σαν να α α
ΝΗ
α α α α α εν τοι οις υ υ υ ψι ι ι
στοι οις
ΝΗ
α α μην
ΝΗ
α α α α α α α α μη ην
ΝΗ
ε υ υ μνου ου ου ου ου ου ου μεν σε
ΒΖ
ε ευ λογου ου ου μεν σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ υ

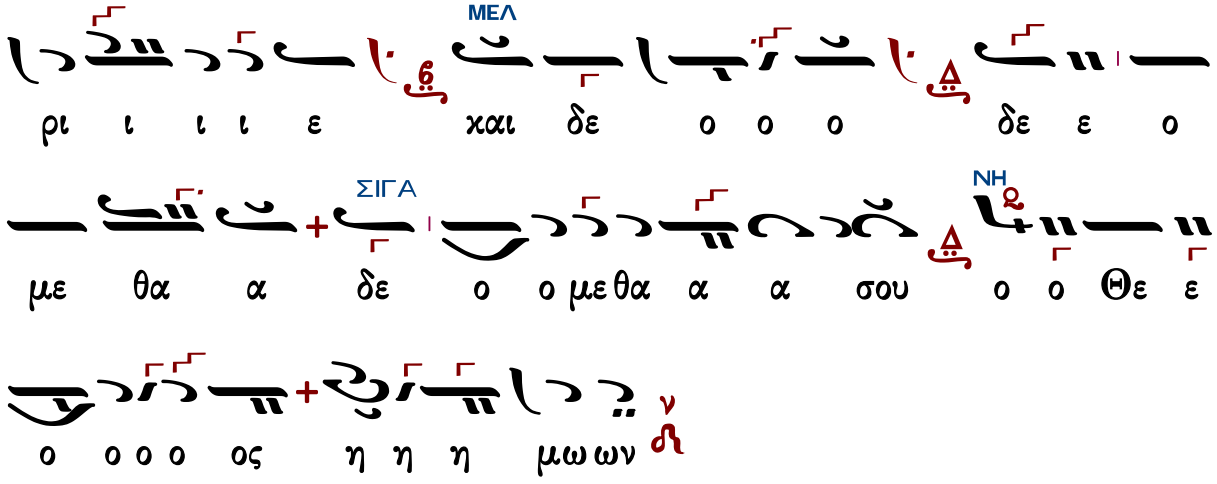

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

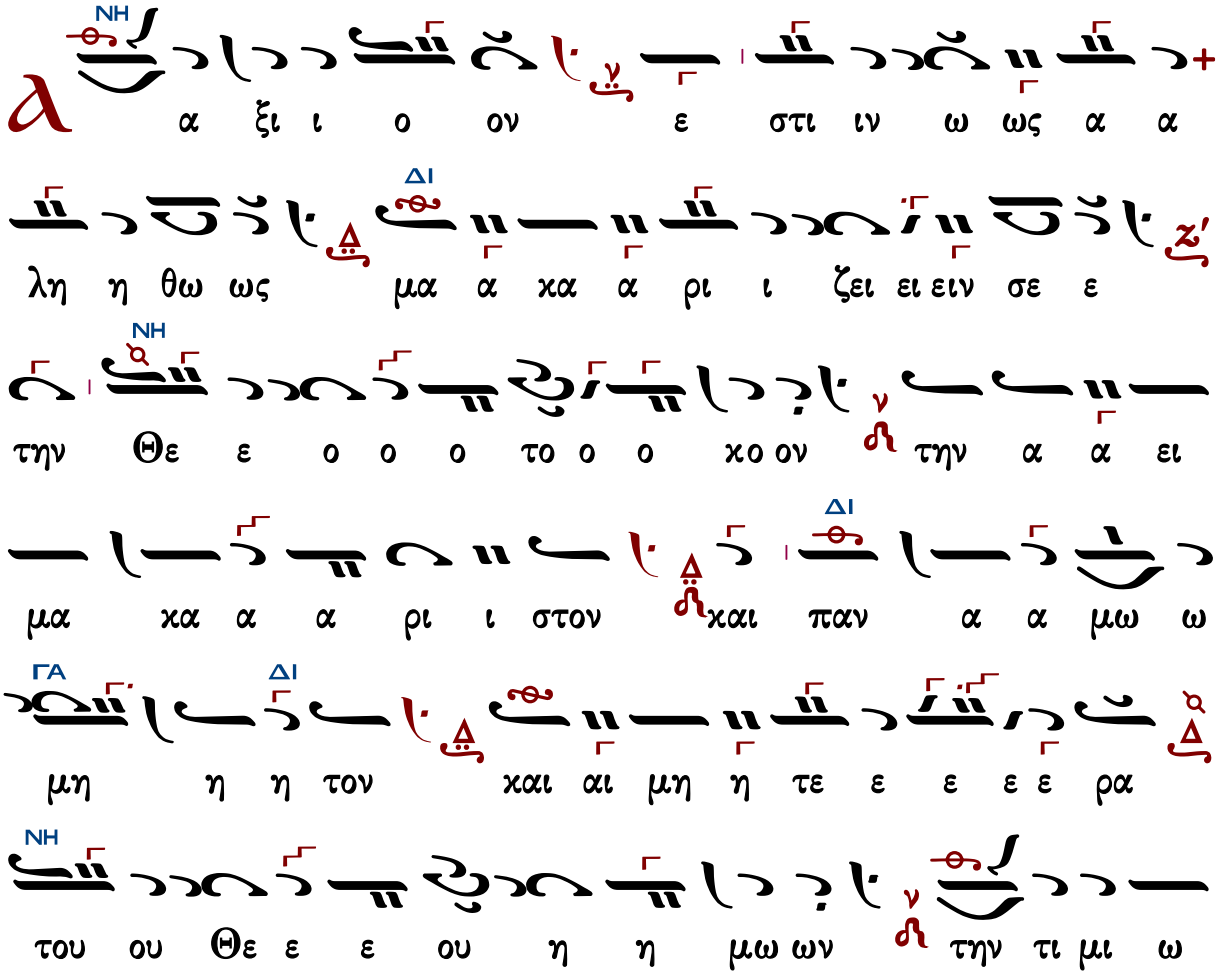

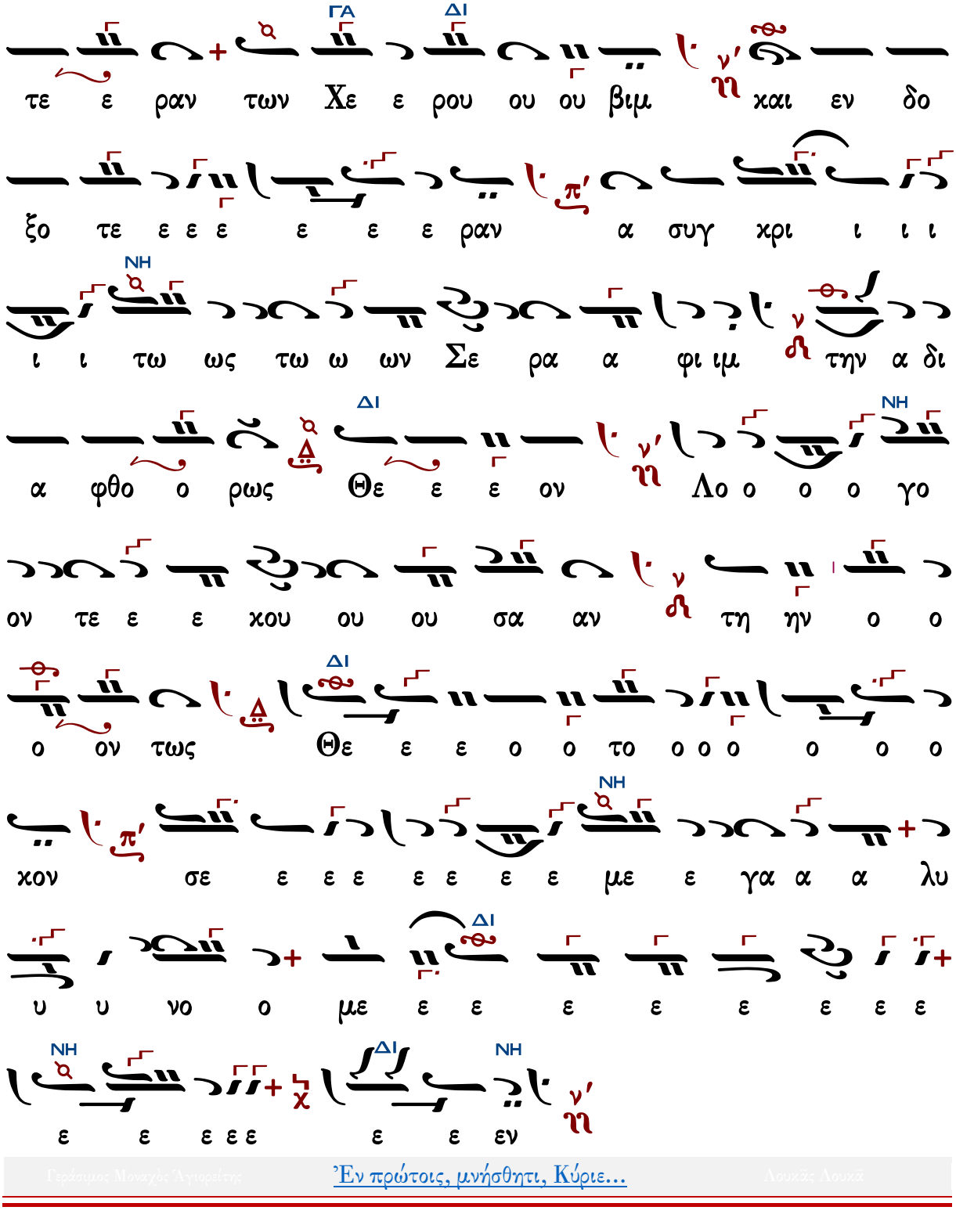

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε… — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἦχος δ΄ Δι

Κ.Α. Ψάχου
Λειτουργία τομος Α΄
1909 σ.132*

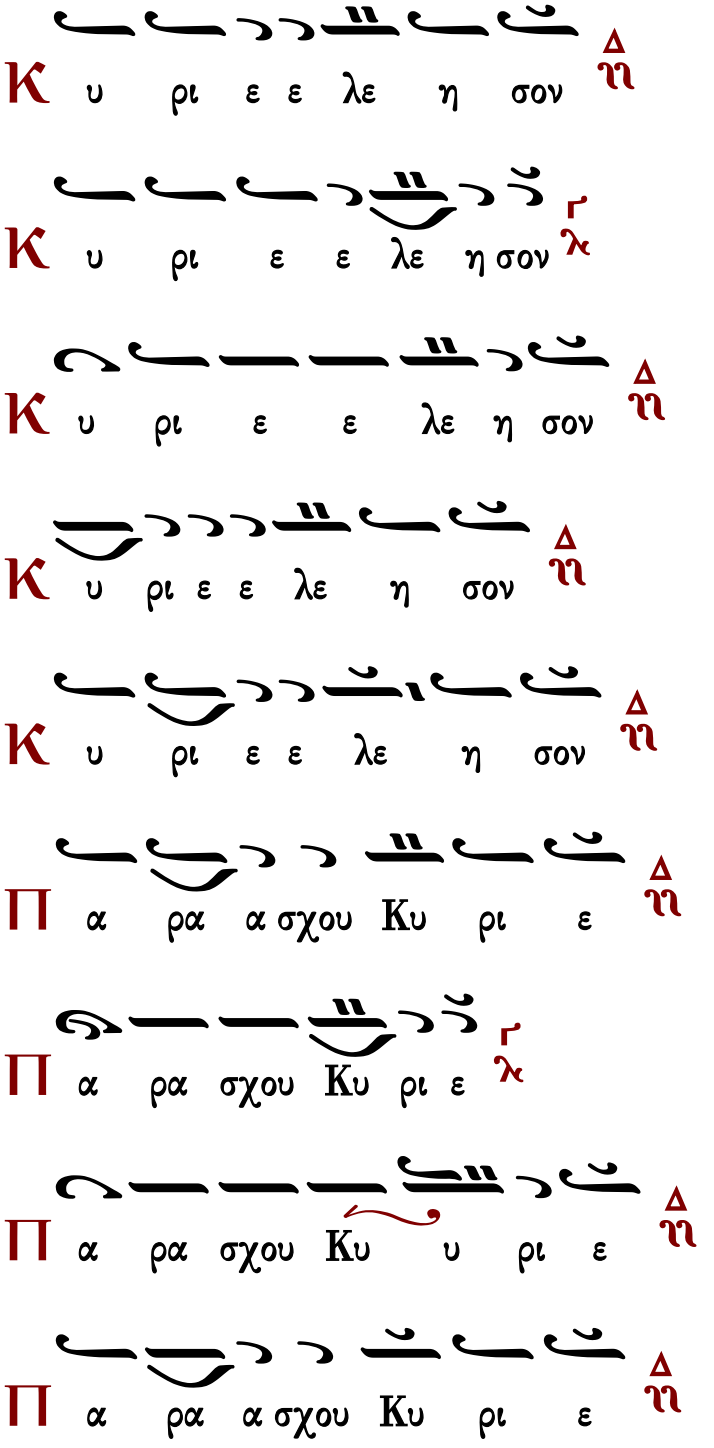

Π α ρα α σχου Κυ ρι ε

C οι οι οι Κυ ρι ε

α μην

Κ αι τω πνευ μα τι ι σου

Π α τε ρα Υι ον και α γι ον Πνε ευ

μα Τρι α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι στον

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
έκ χειρογράφου 24.10.2002*

α γα πη η σω σε Κυ ρι ε η ι σχυ υ υς

μου Κυ ρι ος στε ρε ω μα α μου και κα τα φυ γη

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ἦχος Δι

Κ.Α. Ψάχου
Λειτουργία τομος Α΄
1909 σ.132*

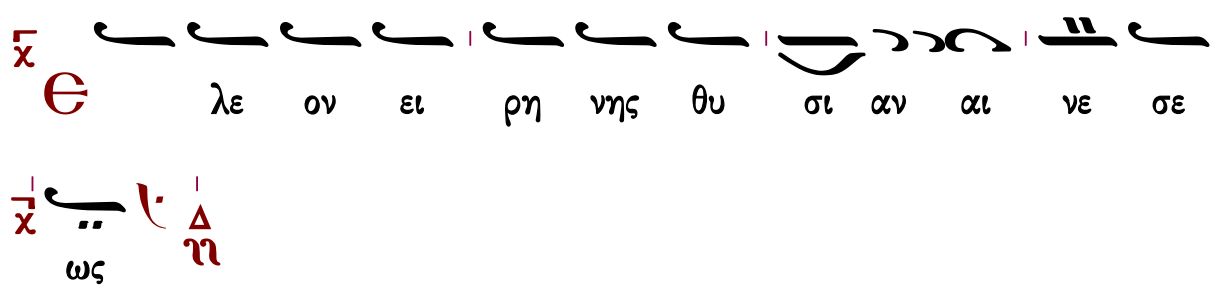

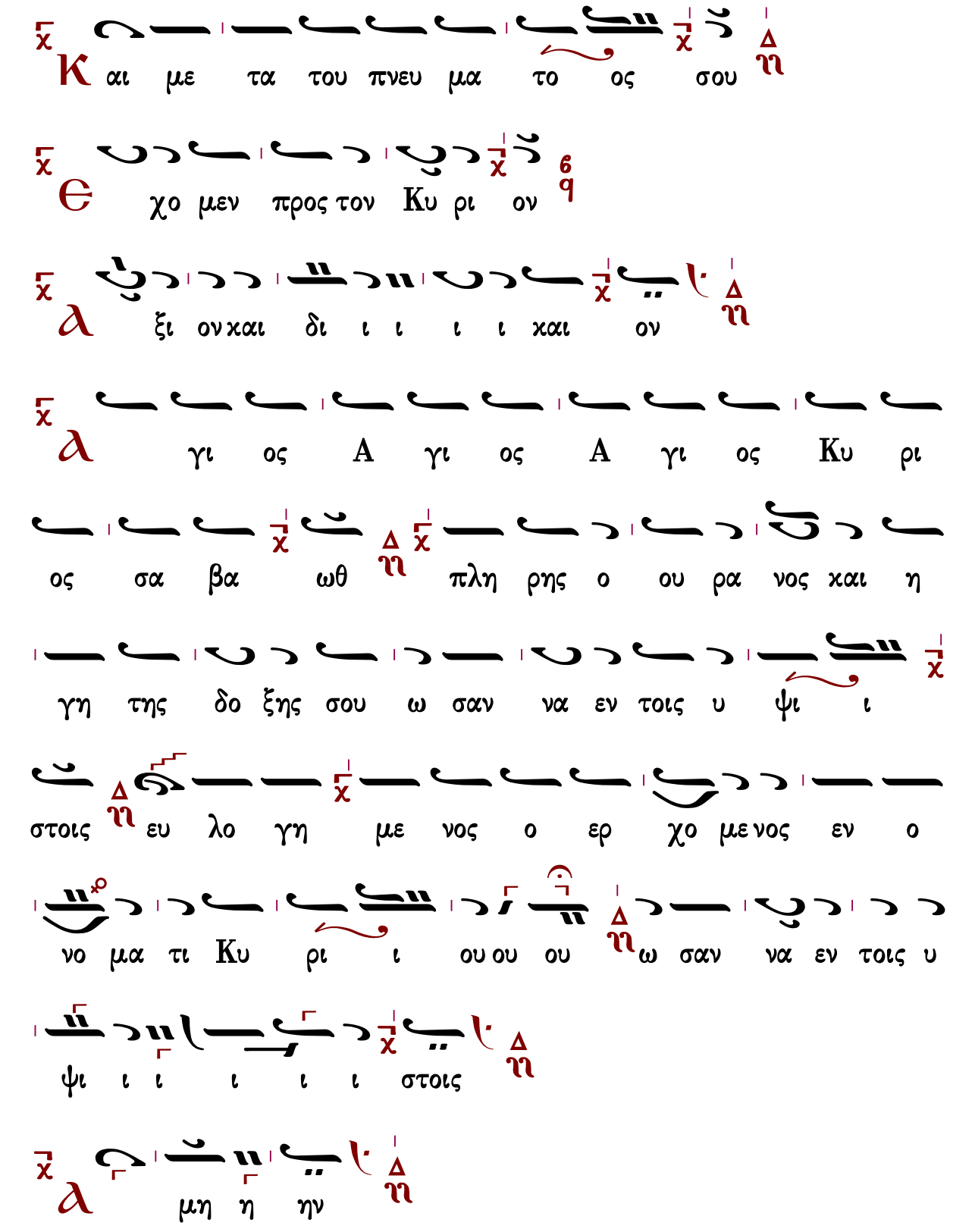
Κ αι με τα του πνευ μα το ος σου
Є χο μεν προς τον Κυ ρι ον
ϧ ξι ον και δι ι ι ι ι και ον
ϧ γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι
ος σα βα ωθ πλη ρης ο ου ρα νος και η
γη της δο ξης σου ω σαν να εν τοις υ ψι ι
στοις ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο
νο μα τι Κυ ρι ι ου ου ου ω σαν να εν τοις υ
ψι ι ι ι ι ι στοις
ϧ μη η ην

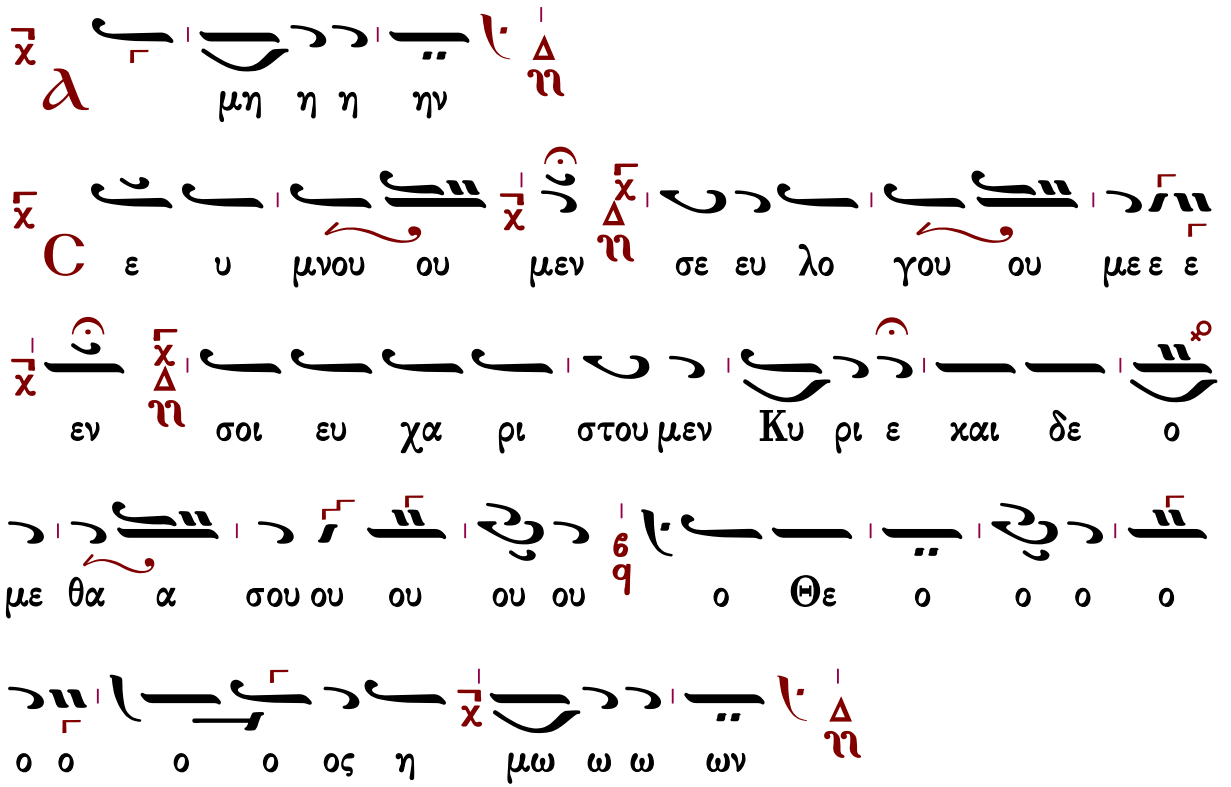

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου,
δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου

Ἦχος

Πανδέκτη
Θ. Λειτουργία
1851 σ.444#

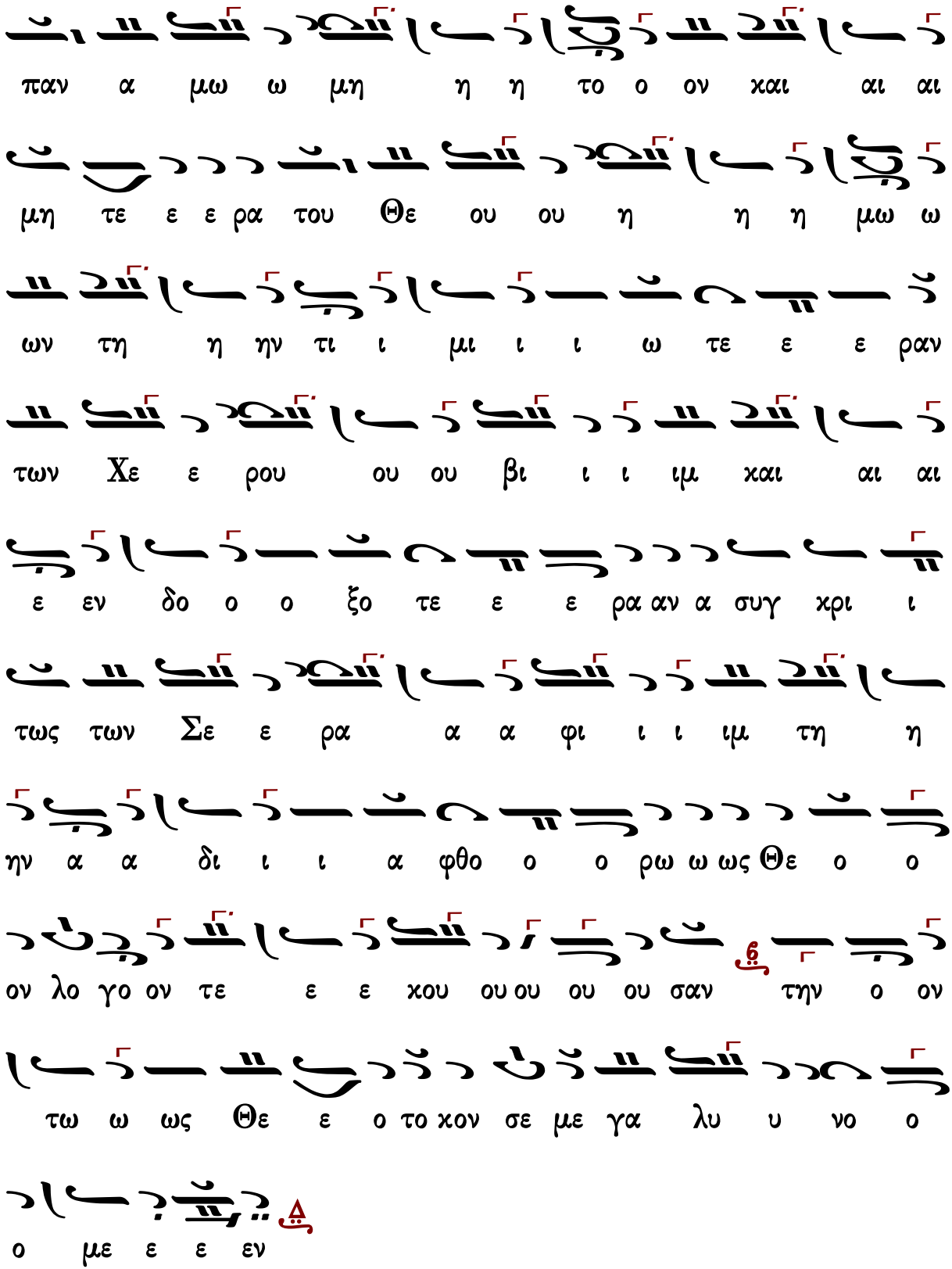
παν α μω ω μη η η το ο ον χαι αι αι
μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω
ων τη η ην τι ι μι ι ι ω τε ε ε ραν
των Χε ε ρου ου ου βι ι ι ιμ χαι αι αι
ε εν δο ο ο ξο τε ε ε ρα αν α συγ χρι ι
τως των Σε ε ρα α α φι ι ι ιμ τη η
ην α α δι ι ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο
ον λο γο ον τε ε ε χου ου ου ου ου σαν την ο ον
τω ω ως Θε ε ο το χον σε με γα λυ υ νο ο
ο με ε ε εν

Κοινωνικὸν ἦχος πλ.δ'

Πέτρου Λαμπαδαρίου (1730-1778)

ἑβδομάδος

Ἦχος λ ἀ Νη

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική Συλλογή
Θεία Λειτουργία 1909 σ.287#

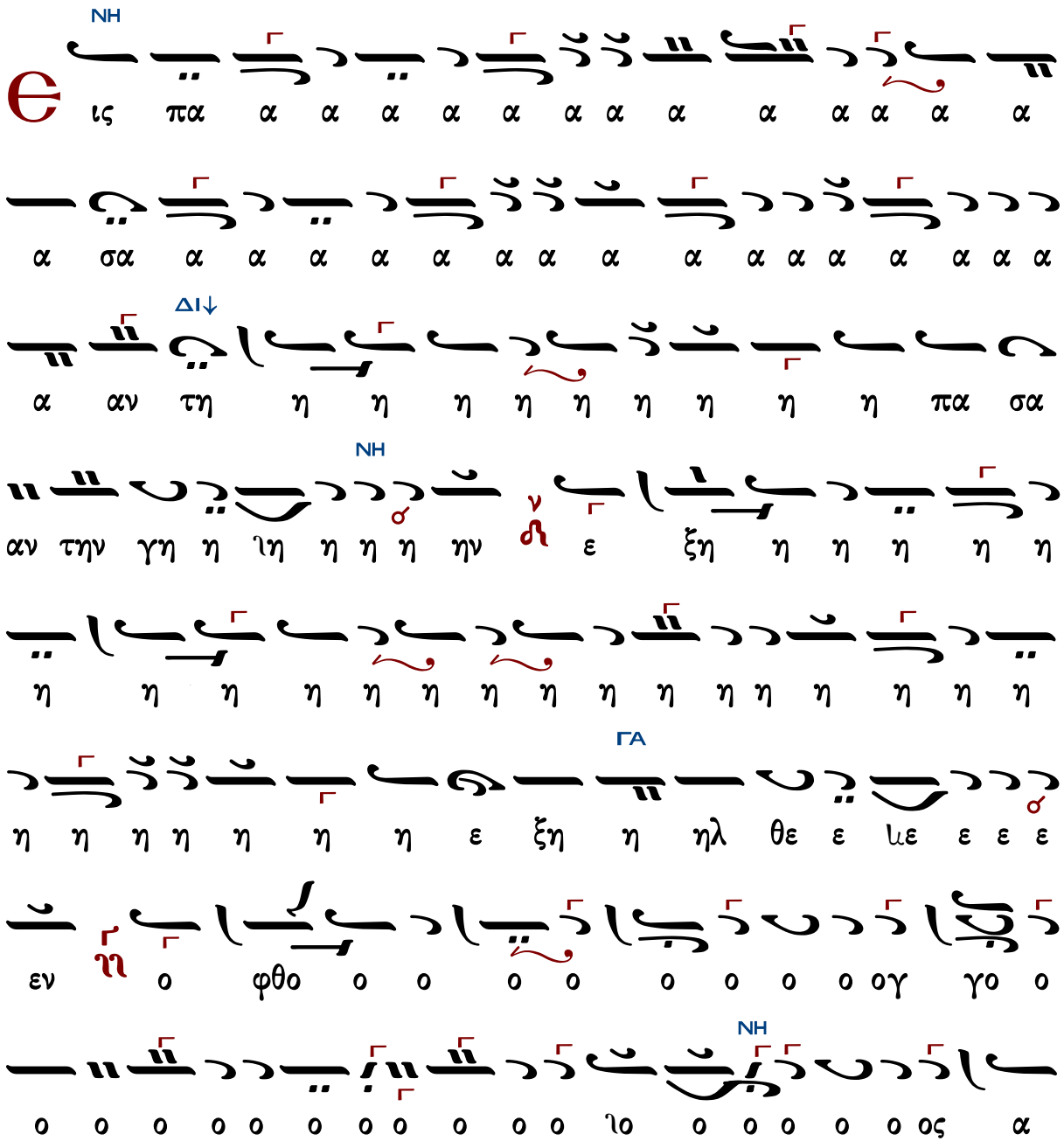

ι ι τ η ς ε ε ε χ ε ε ε ε ε ε ε ε ν

ΒΘ

ι ι ο ι ι ο υ ο υ ο υ ο υ τ η ς ι ο ι ο χ ο υ ο υ μ ε

ε ε ε ε ε ε ε ε

ΔΙ
ΠΑ
ΔΙ
ΓΑ ΒΖ
ΝΗ
ΔΙ↓
ΝΗ
ΔΙ↓
ΔΙ↓
ΝΗ
ΔΙ↓
ΝΗ
ΔΙ↓
ΝΗ

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Δανιὴλ Πρωτοψάλτου (†1789)

Ἦχος λ̀ πὲ ν̀η

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ.842*

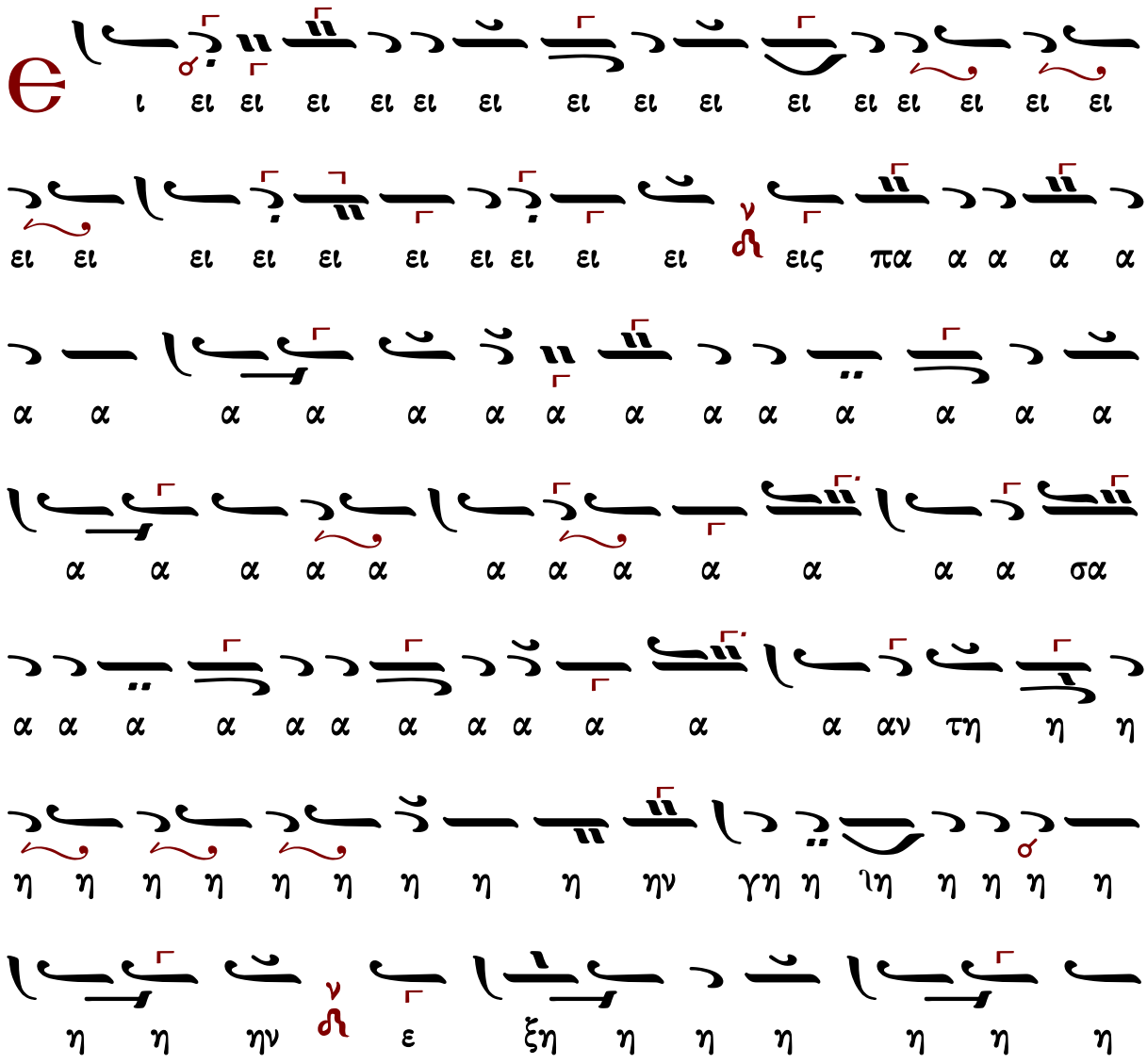

[χράτημα]

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος (†1840)

Ἦχος λ̇ π̇ ȵ̇ Νη

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ.844*

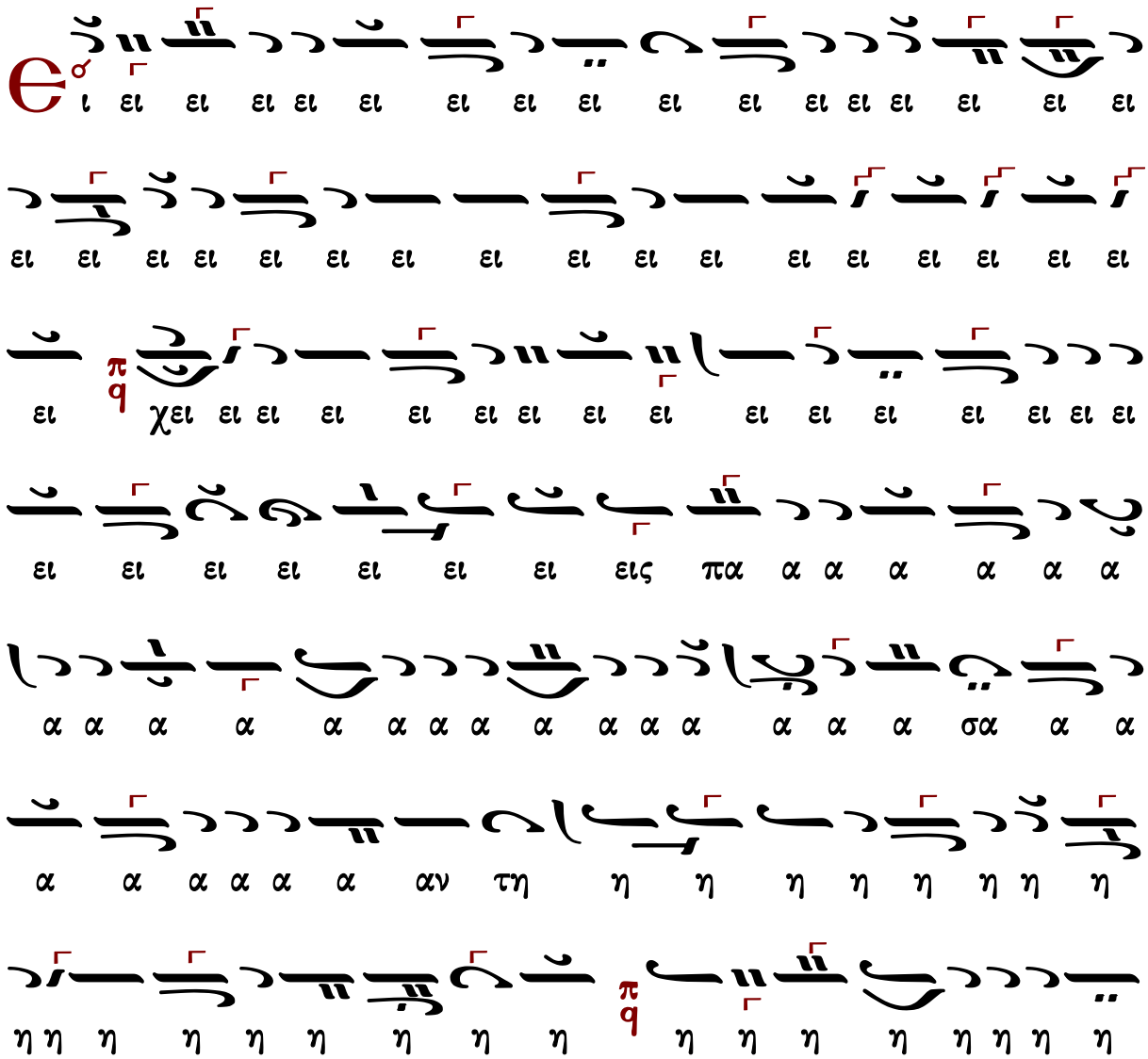
Θσ ι ει ει ει

α α α α α α εις τα πε ε ρα τα α α α α α α

α χα α α α χα α α α α χα α α α α α α α

ε ε ρα α α α α α α α α α α ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε πε τα εις και ν ων ω ω ω

ω ω ω τω αυ α α α α α ια α χα α α α α α α

α α α α α α α α α ια α α α α α ος ο ο ο ο

α η α α α α α α α α α α α α α α α α α α

ο λ γ ο ο ο ο ο φθο ο η ε ν ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε θε ε ιε ηλ η η η

α α α α τα ρη μα α α τα α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α α α α α

η η η η η η η η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η η η η η η η

η χη η η η η η η ρη τα [illegible] [illegible] [illegible]

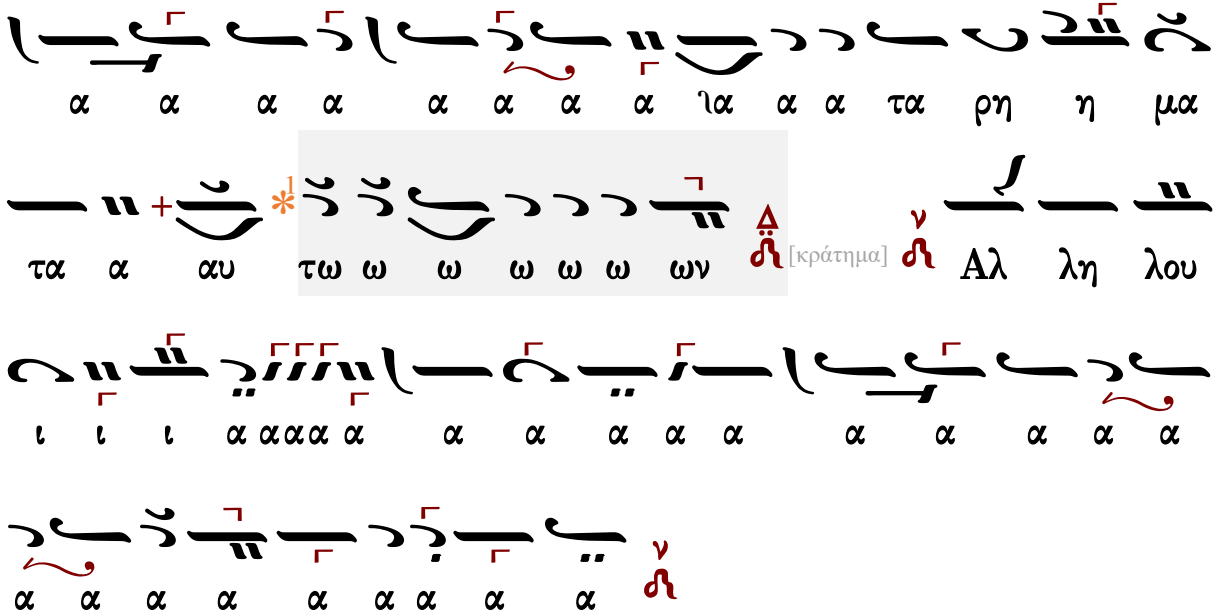

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Ἀνδρέου Τσικνοπούλου

(τέλος 19ου αι.-α΄ δεκαετία 20ου αι.)

Ἦχος λ̇ ν̇ Νη

Ανδρέου Τσικνοπούλου
Ανθολογία 1906 σ.123*

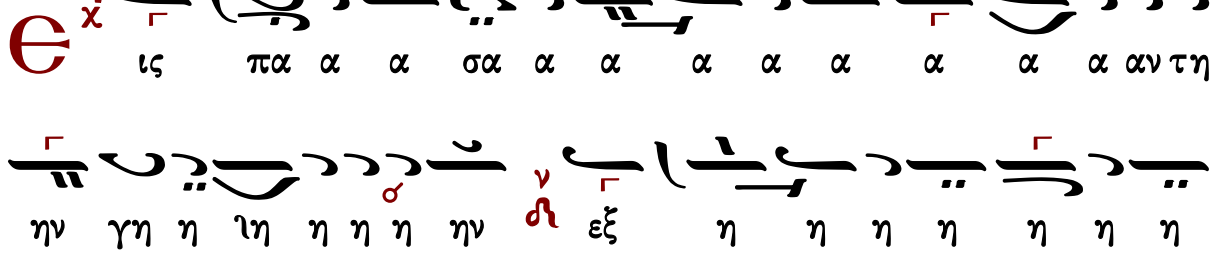

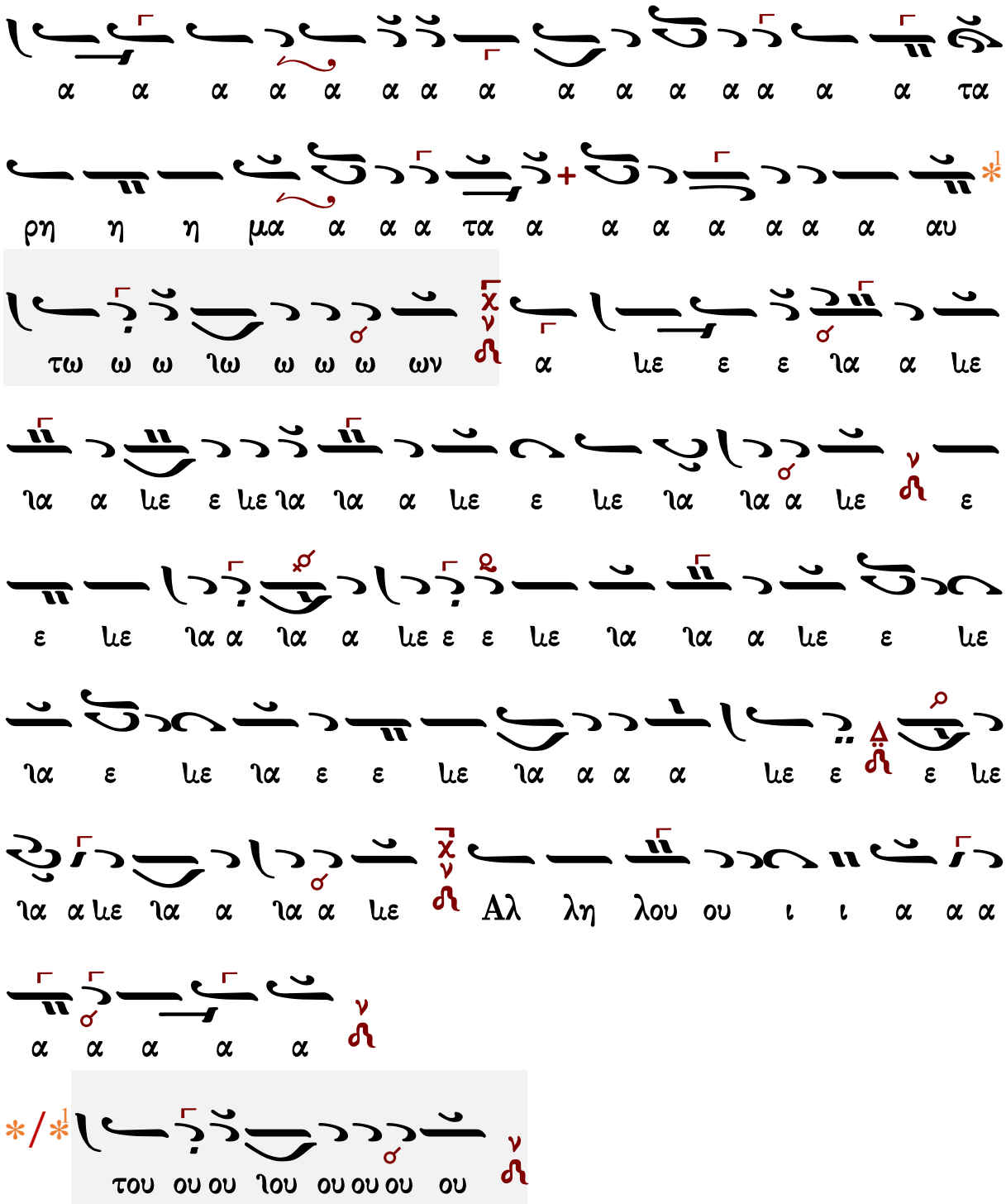

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Γεωργίου Καρακάση (1914-1988)

Πέτρου Λαμπαδαρίου
διασκ. Καρακάση

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇ Νη̇

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία
1988 σ.299*

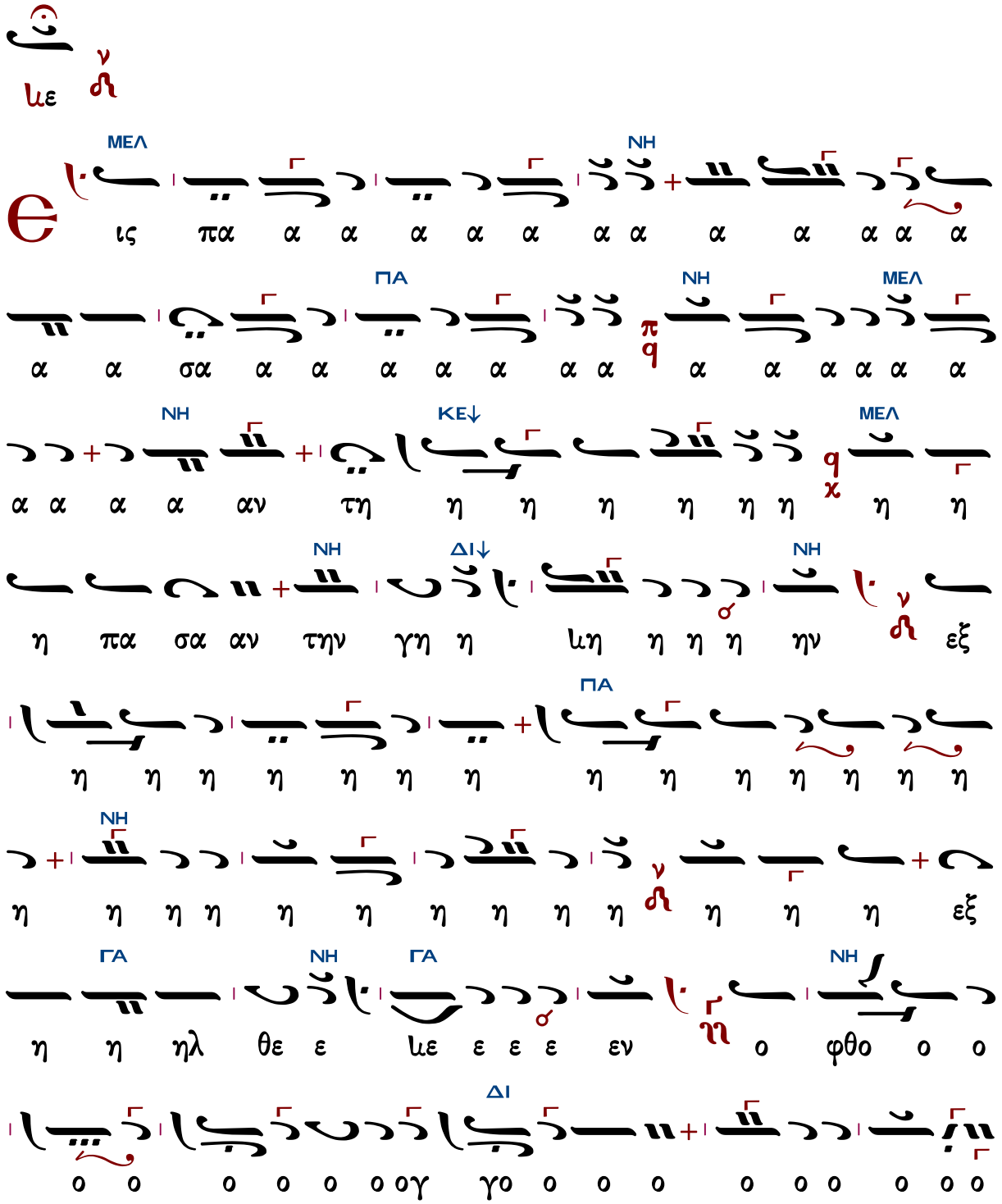

ΝΗ
ΒΡ
ΔΙ
ΒΡ
ΔΙ
ΝΗ
ΠΑ
ΝΗ
ΝΗ
ΠΑ
ΝΗ
ΒΡ
ΜΕΛ

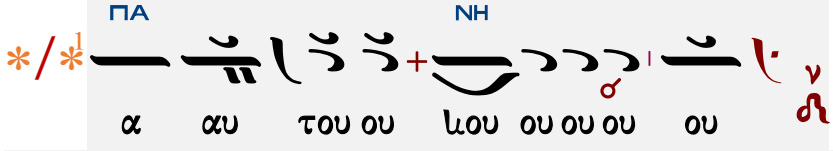

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Γεωργίου Τσατσαρώνη (†1999)

Ἦχος λ̇ ν̇ Νη̇

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σελ.344*

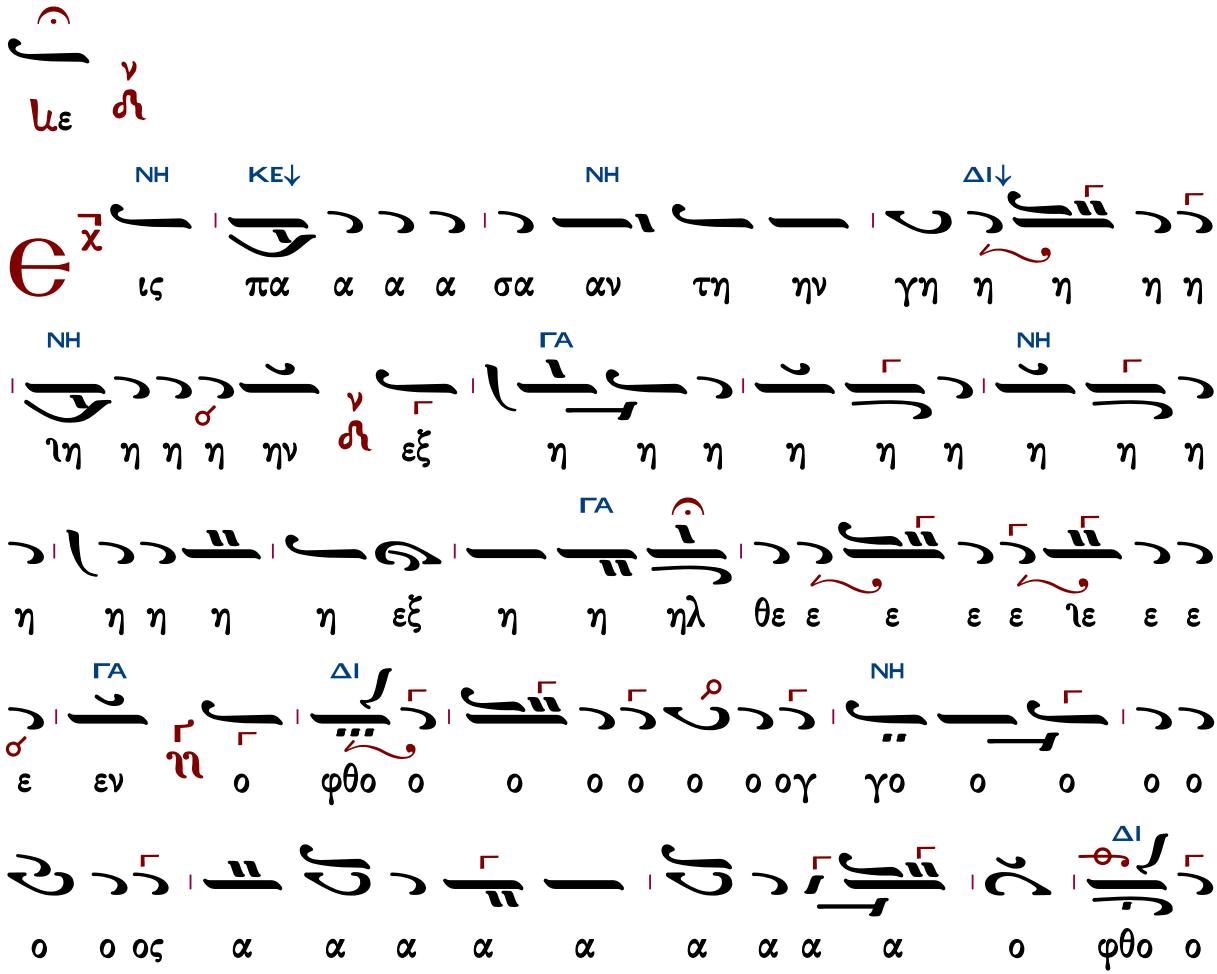

ΔΙ↓ ΝΗ
ι ου ου λου λη αλ ΝΗ ων ω ω ω ω ΝΗ ΔΙ↓ τω ω ω
αυ αυ α α α α α α α α α α α α α α
ΔΙ
τα εις χαι
ΔΙ ΓΑ
τα εις α ρα ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ΝΗ ΔΙ
ιο ης τη α α α α α ΝΗ α α α τα ρα ε πε
ΔΙ ΒΡ ΠΑ ΒΡ
η ρη τα ης ην ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε με ε χου
ΔΙ ΝΗ
α α α α α α α α α α α μα η η η η η η
ΝΗ ΠΑ ΝΗ ΓΑ
η ηδ α τα ρη α α α α α α α α α α α α α α

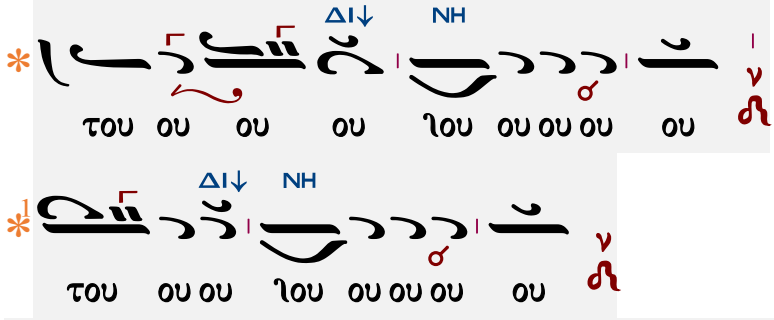

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Δημητρίου Σουρλαντζῆ (†2006)

Ἦχος λ̇ ν̇ Νη

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.462*

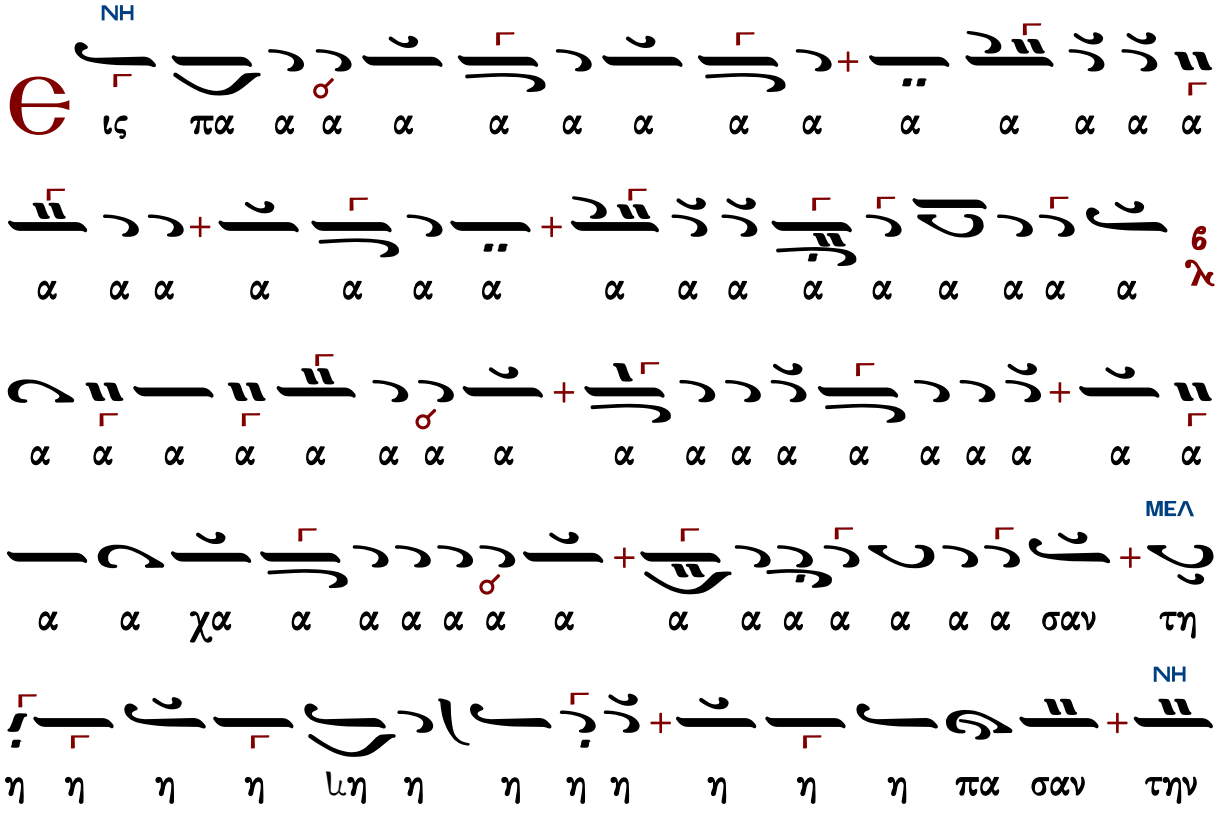

ε ε ε

ΒΘ
ΜΕΛ
ΜΕΛ
ΔΙ
ΜΕΛ
ΝΗ
ΜΕΛ
ων
Αλ
λη
λου
ου
ι
χου
με
χου
ου
με
χου
χε
χε
χη
χη
χη

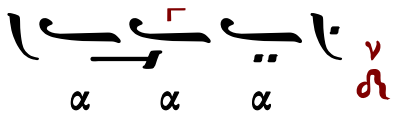

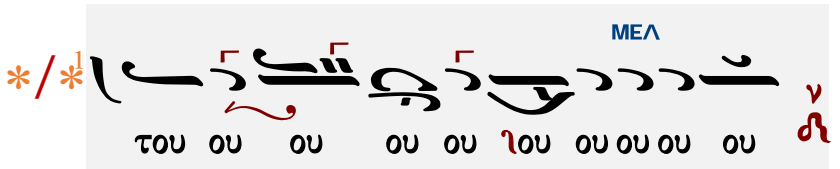

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Κωνσταντίνου Λάμπρου

Ἦχος λ̇ Νη̇

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Χερουβικά-Κοινωνικά ἐνιαυτοῦ
2019 σ.246*

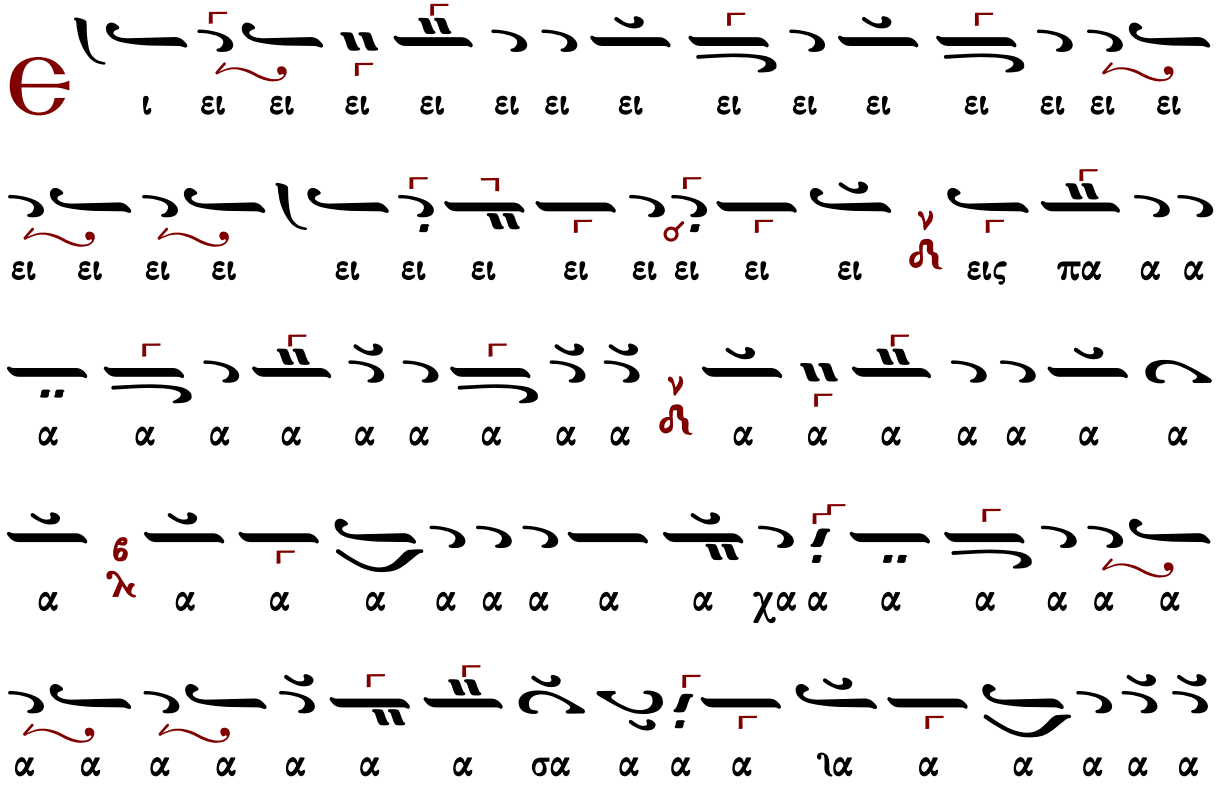

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (†2014)

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.221/219*

Ἦχος λ̇ ν̇ Νη

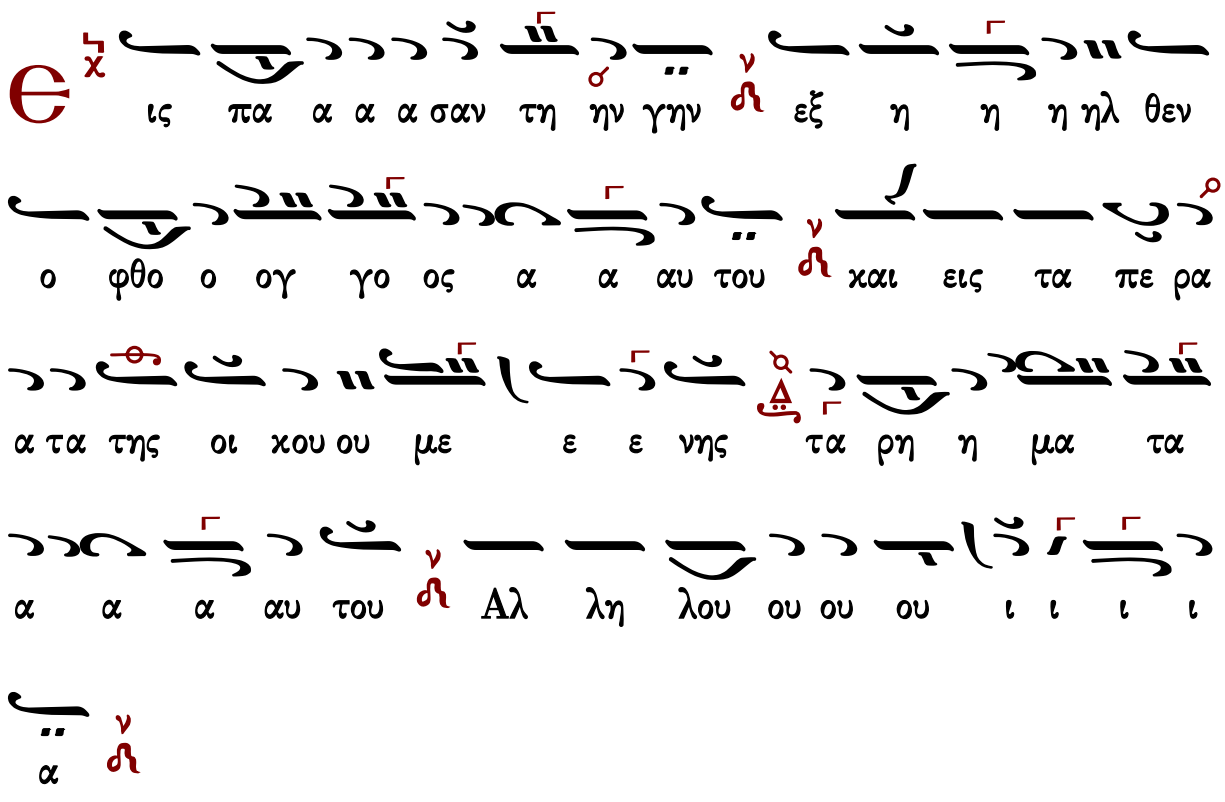

μα
ις πα α α α σαν τη ην γην εξ η η η ηλ θεν
ο φθο ο ογ γο ος α α αυ του και εις τα πε ρα
α τα της οι χου ου με ε ε νης τα ρη η μα τα
α α α αυ του Αλ λη λου ου ου ου ι ι ι ι
α
Η με ρα τη η με ρα ε ρευ γε ται ρη
μα και νυ υξ νυ χτι α ναγ γελ λει γνω ω σιν
ις πα α α α σαν τη ην γην εξ η η η ηλ θεν
ο φθο ο ογ γο ος α α αυ του και εις τα πε ρα

α τα της οι χου ου με ε ε νης τα ρη η μα τα

α α α αυ του ν Αλ λη λου ου ου ου ι ι ι ι

α ν

Ο υχ ει σι λα λι αι ου δε λο γοι 6 ων ου χι α χου ον

ται αι φω ναι αυτων ν χ

e ις πα α α α σαν τη ην γην ν εξ η η η ηλ θεν

ο φθο ο ογ γο ος α α αυ του ν και εις τα πε ρα

α τα της οι χου ου με ε ε νης τα ρη η μα τα

α α α αυ του ν Αλ λη λου ου ου ου ι ι ι ι

α ν

Ο Θε ος ε στη εν συν α γω γη η θε ων

εν με σω δε θε ους δι α χρι νει

Ε ις πα α α α σαν τη ην γην εξ η η η ηλ θεν

ο φθο ο ογ γο ος α α αυ του και εις τα πε ρα

α τα της οι χου ου με ε ε νης τα ρη η μα τα

α α α αυ του Αλ λη λου ου ου ου ι ι ι ι

α

Ε θε το εν αυ τοις τους λο ο γους των χει λε ων αυ

του και ε ε δω κεν αυ τοις χω ρας ε θνων και πο νους

λα ων κα τε κληρο νο μη σαν

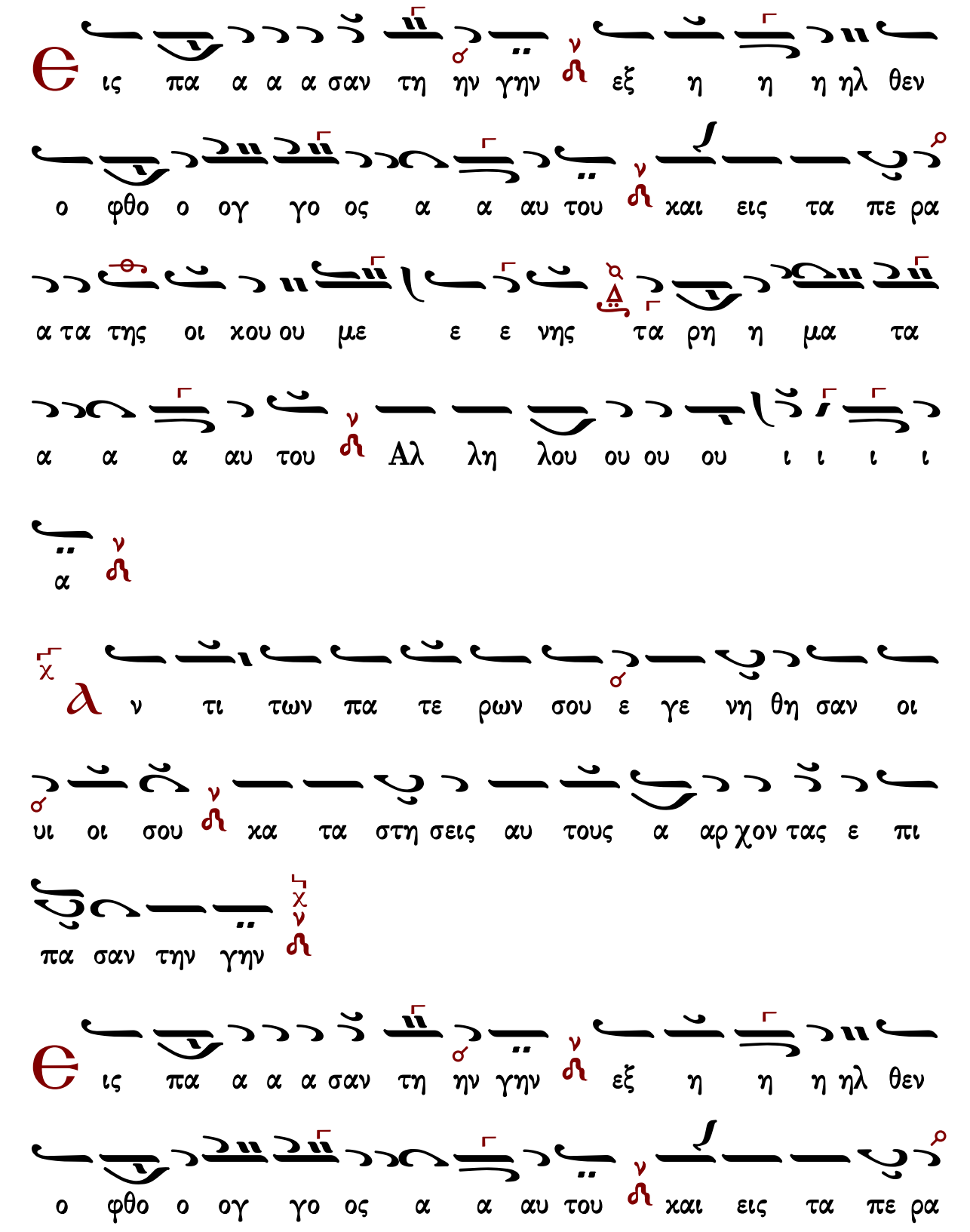
ις πα α α α σαν τη ην γην εξ η η η ηλ θεν
ο φθο ο ογ γο ος α α αυ του και εις τα πε ρα
α τα της οι χου ου με ε ε νης τα ρη η μα τα
α α α αυ του Αλ λη λου ου ου ου ι ι ι ι
α
ν τι των πα τε ρων σου ε γε νη θη σαν οι
υι οι σου κα τα στη σεις αυ τους α αρ χον τας ε πι
πα σαν την γην
ις πα α α α σαν τη ην γην εξ η η η ηλ θεν
ο φθο ο ογ γο ος α α αυ του και εις τα πε ρα

α τα της οι χου ου με ε ε νης τα ρη η μα τα

α α α αυ του Αλ λη λου ου ου ου ι ι ι ι

α

νη ε σα λε ευ θη και εν τρο μος ε γε νη θη η

γη

ις πα α α α σαν τη ην γην εξ η η η ηλ θεν

ο φθο ο ογ γο ος α α αυ του και εις τα πε ρα

α τα της οι χου ου με ε ε νης τα ρη η μα τα

α α α αυ του Αλ λη λου ου ου ου ι ι ι ι

φα ναν αι α στρα παι αι αυ του τη οι χου με

α

Є τα ρα χθη σαν ε θνη ε χλι ναν βα σι λει ει

αι ε δω κε φω νην αυ του ο Υ υ ψι στος ε σα λε

ευ θη η γη

Є ις πα α α α σαν τη ην γην εξ η η η ηλ θεν

ο φθο ο ογ γο ος α α αυ του και εις τα πε ρα

α τα της οι κου ου με ε ε νης τα ρη η μα τα

α α α αυ του Αλ λη λου ου ου ου ι ι ι ι

α

Κ υ ρι ος των δυ να με ων μεθ η μων αν τι

λη πτωρ η μων ο Θε ο ος Ι α κωβ

Є ις πα α α α σαν τη ην γην εξ η η η ηλ θεν

ο φθο ο ογ γο ος α α αυ του και εις τα πε ρα

α τα της οι κου ου με ε ε νης τα ρη η μα τα

α α α αυ του Αλ λη λου ου ου ου ι ι ι ι

α

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι λε και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω ω

νων Α μην

Є ις πα α α α σαν τη ην γην εξ η η η ηλ θεν

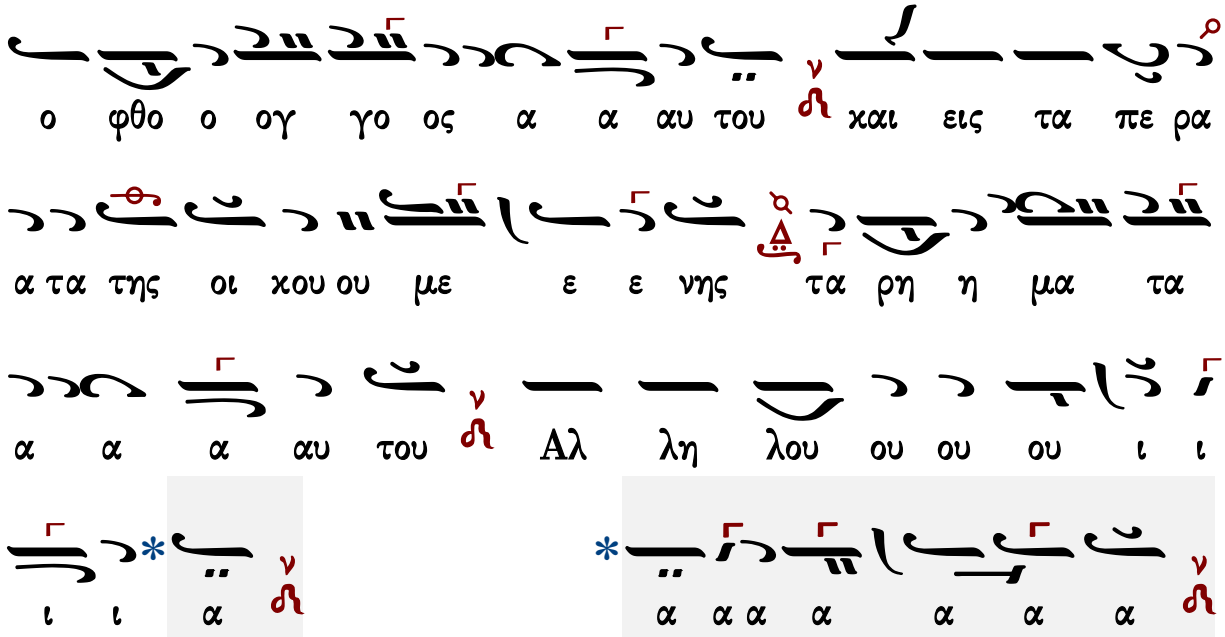

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

Μανουήλ Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.288*

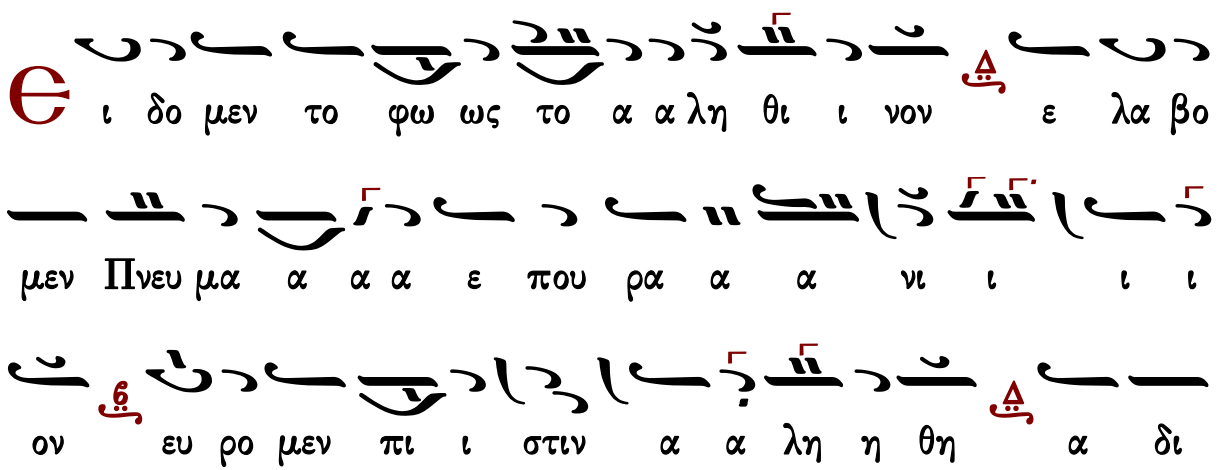

αι ρε ε τον Τρι α δα α α προ ο οσ κυ υ νου ου ουν

τες αυ τη η γαρ η μα α α ας ε ε ε σω ω ω

ω ω σεν

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.489*

Ε ι δο μεν το φως το α λη θι νον ε λα βο μεν

Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι στιν α λη

θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προσ κυ νου ου ου ου

ου ουν τες αυ τη γαρ η μας ε σω σε ε εν

Δημητρίου Σουλαντζῆ

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζή
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.562#

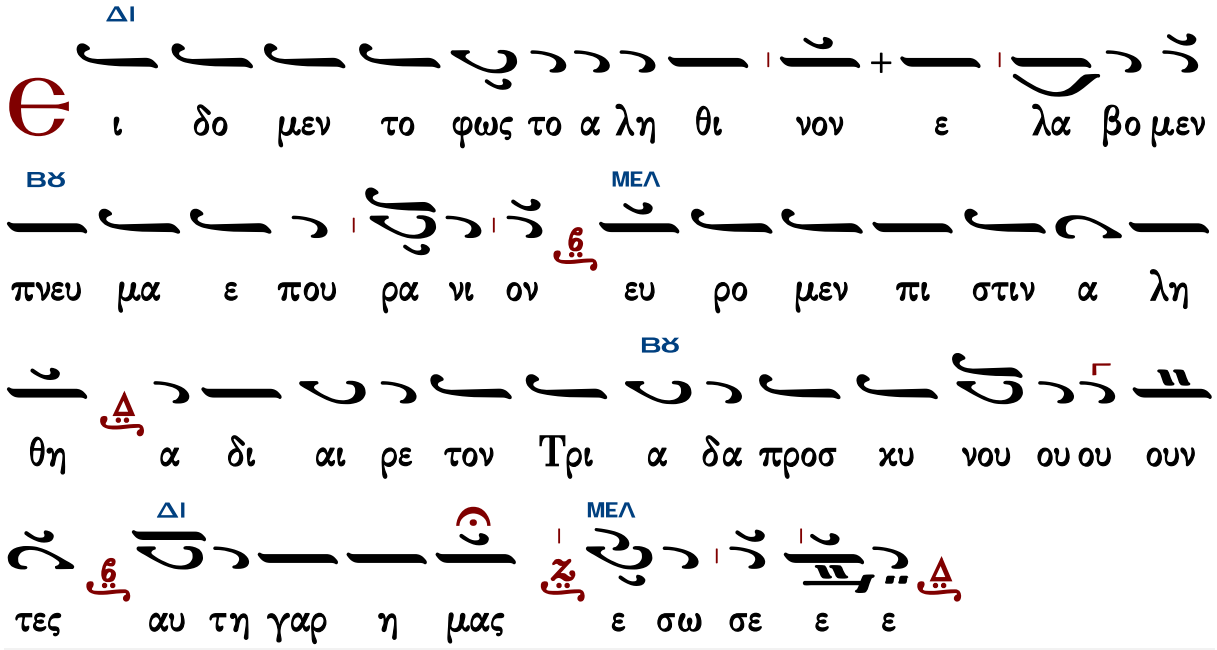

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2005 σ.522*

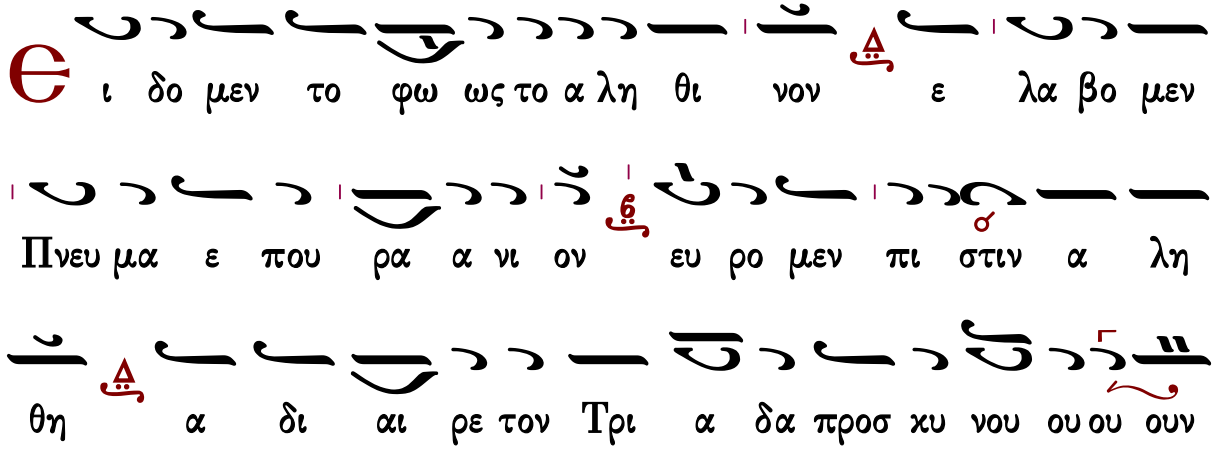

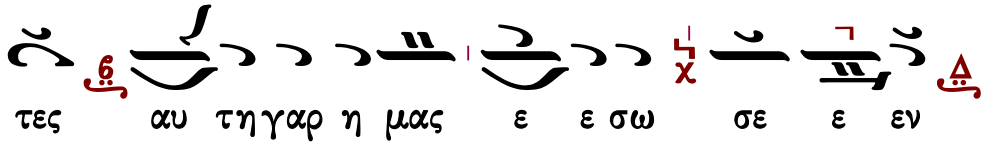

Πληρωθήτω

Ι. Μ. Βατοπαιδίου

Ἦχος Δι

Ι.Μ.Βατοπαιδίου
Λειτουργία 2007*

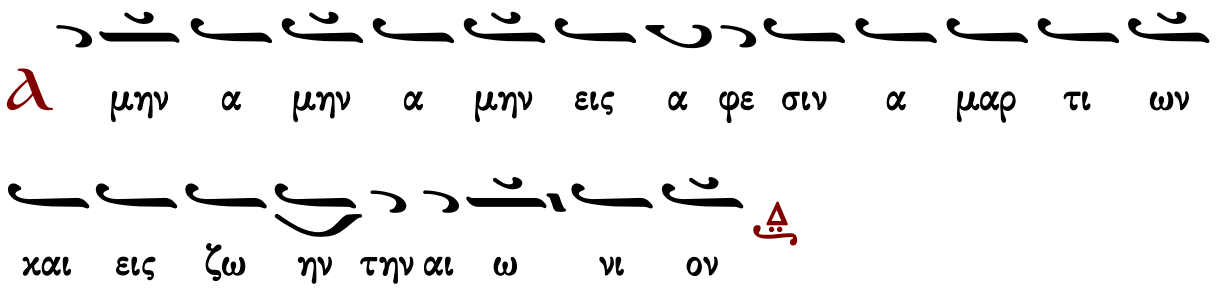

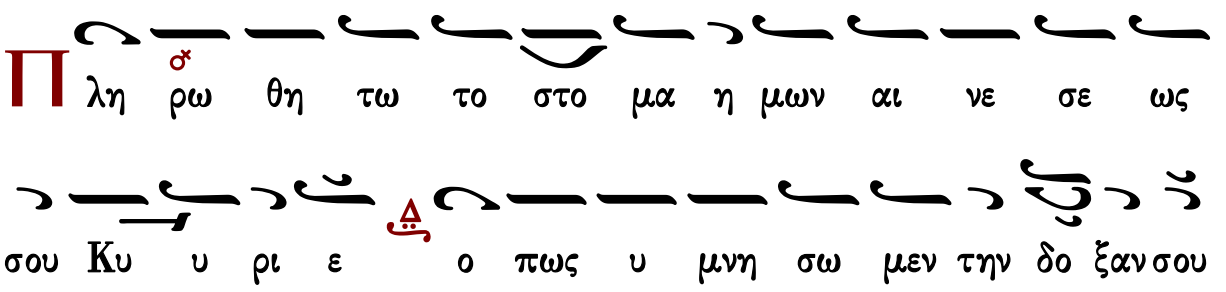

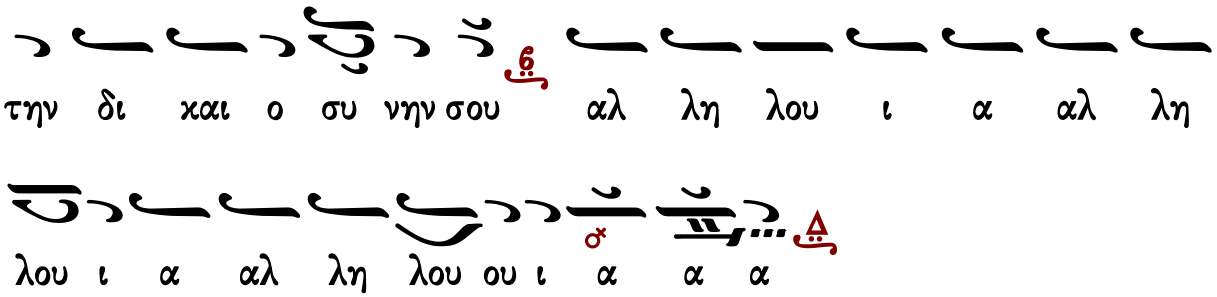

Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας Ι

Ἦχος Δι

Ἀγγελικὸς Χορὸς -Κοινωνικὰ
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
Ἅγιος Ὄρος 2004 σ.301*

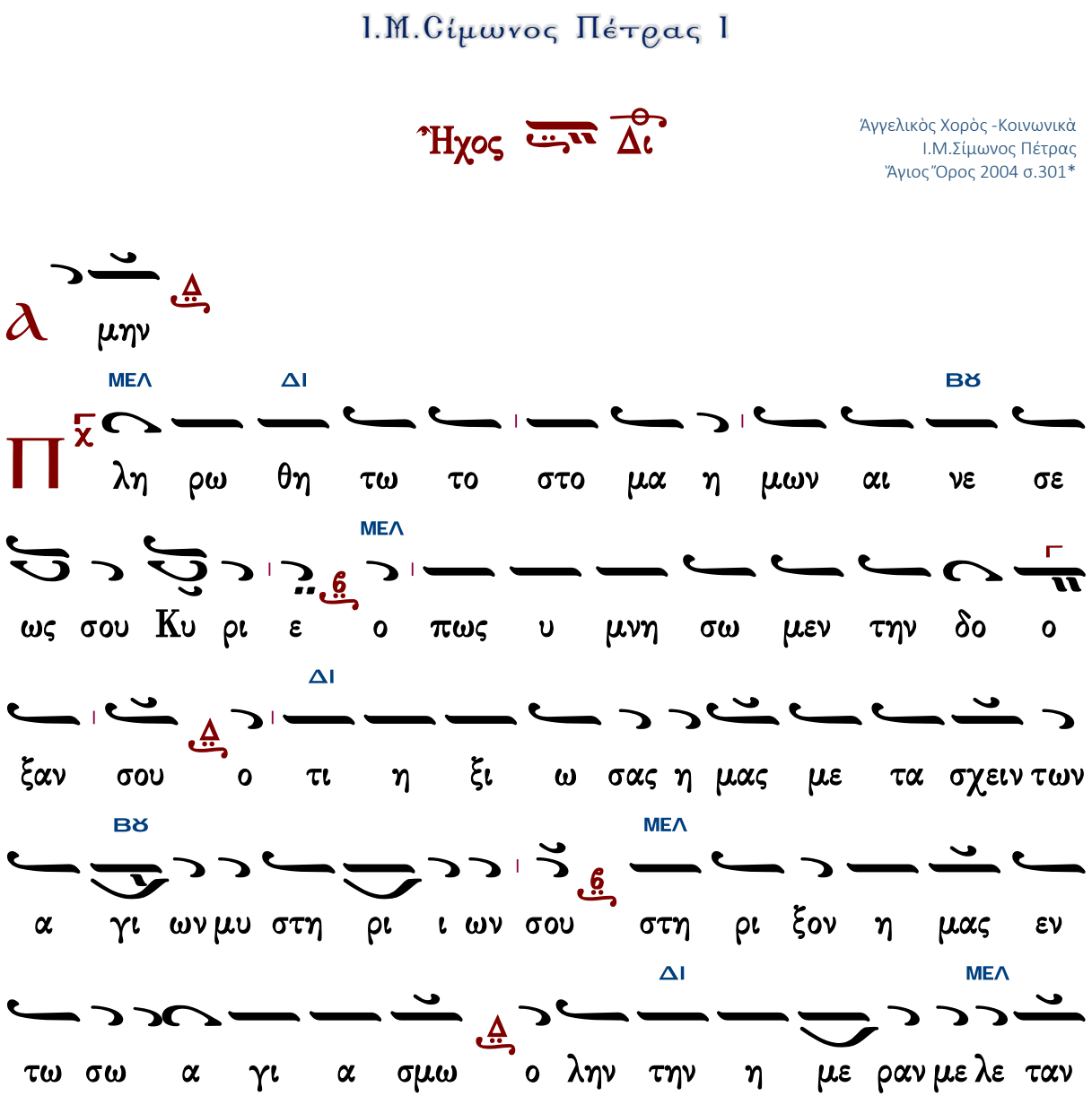

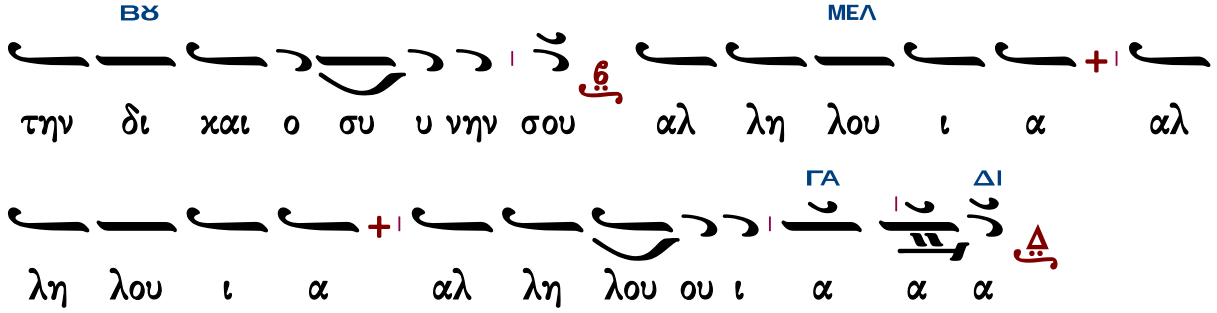

Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας ΙΙ

Ἦχος λ π ϊ Κε

Ἀγγελικὸς Χορὸς -Κοινωνικὰ
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
Ἅγιος Ὄρος 2004 σ.302*

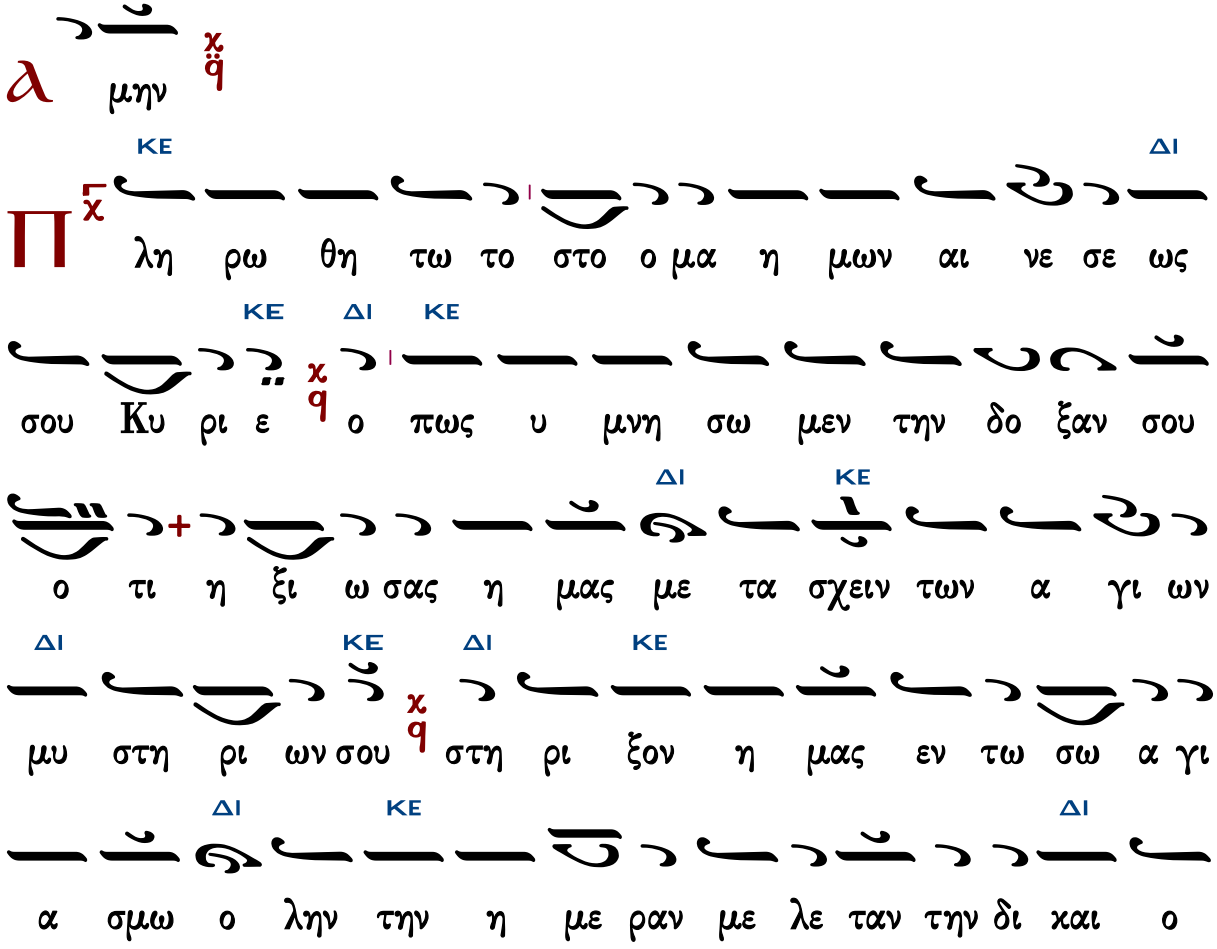

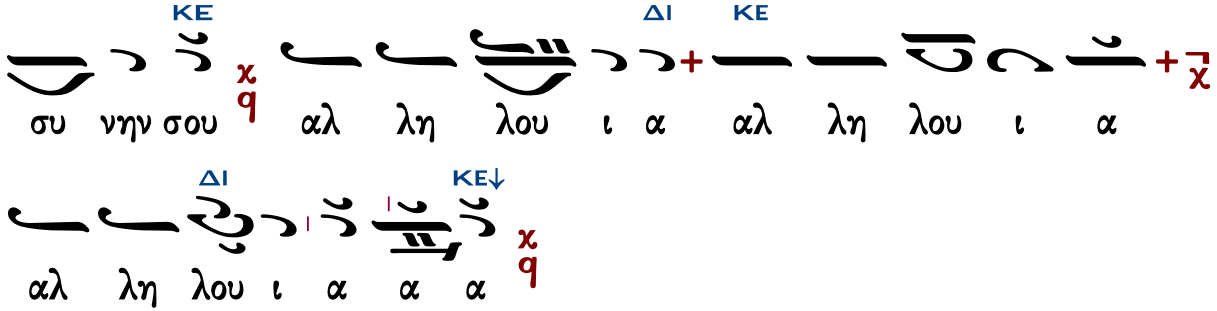

Θεῖη τὸ ὄνομα Κυρίου

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.174*

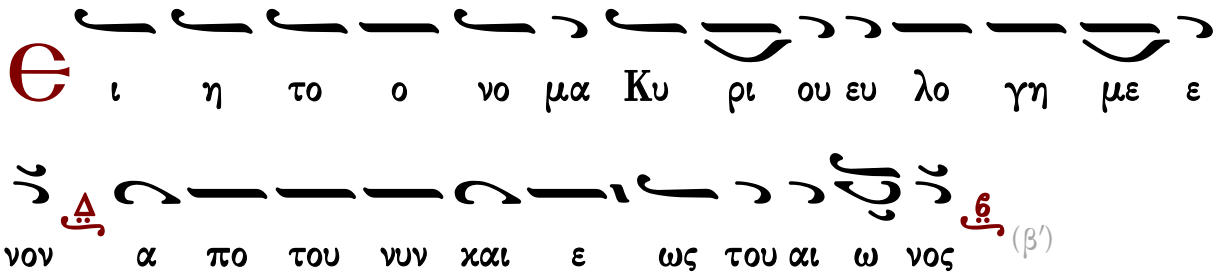

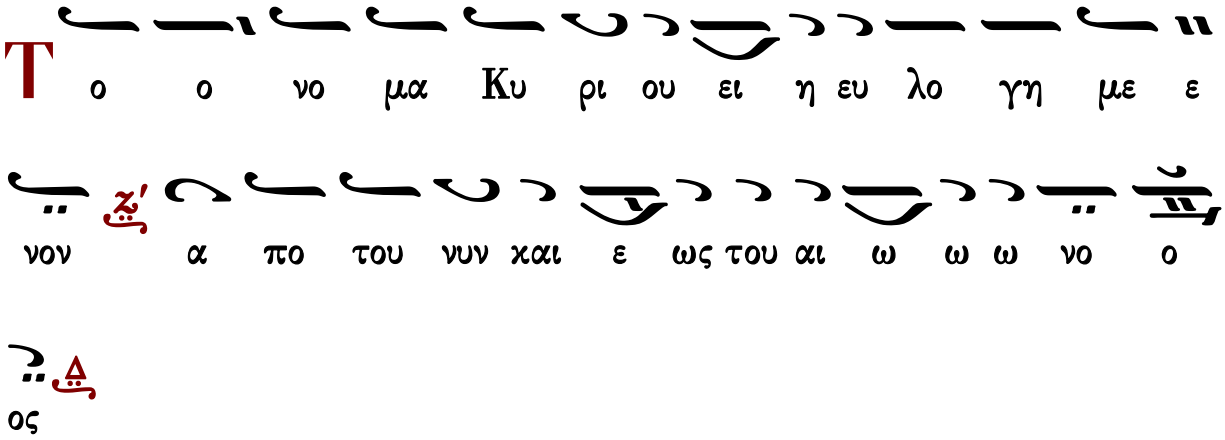

Δημητρίου Γουρλαντζῆ

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.562#

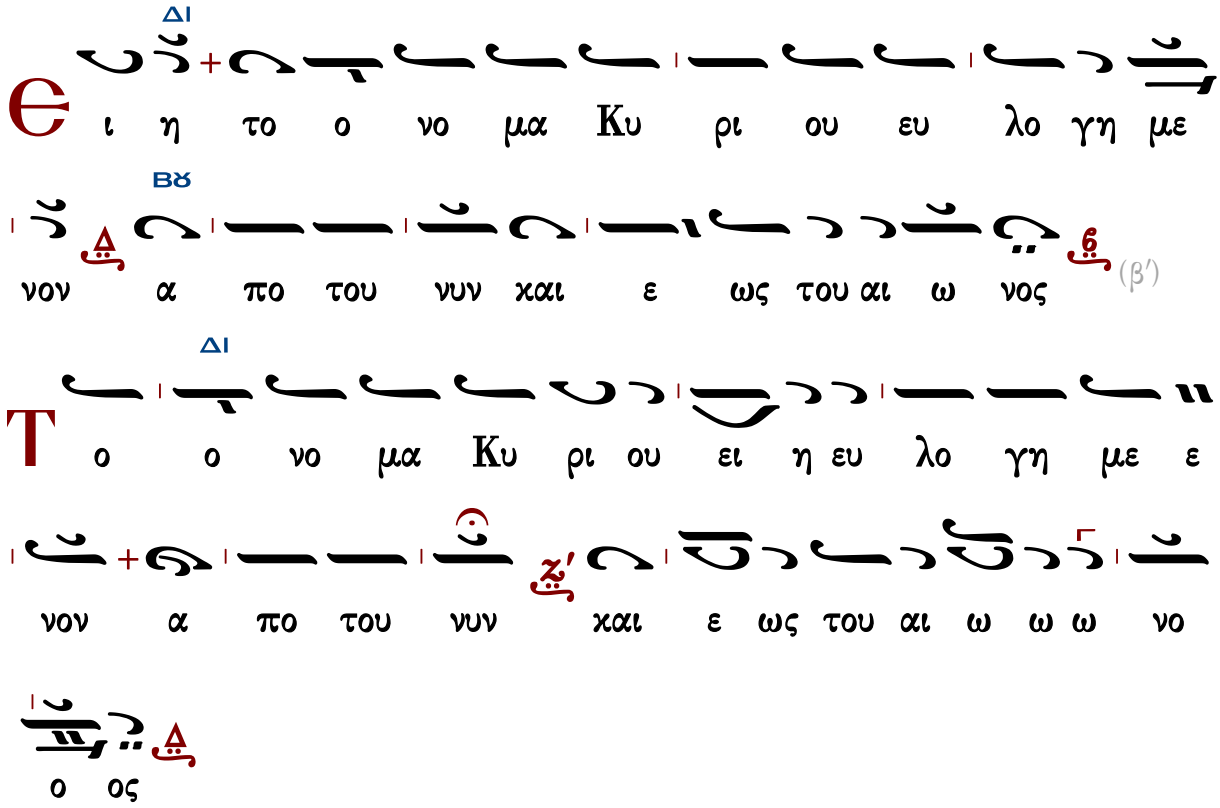

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπόλυσις — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας

Ἦχος Δι

Ἀγγελικὸς Χορὸς -Κοινωνικὰ
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
Ἅγιος Ὄρος 2004 σ.303*

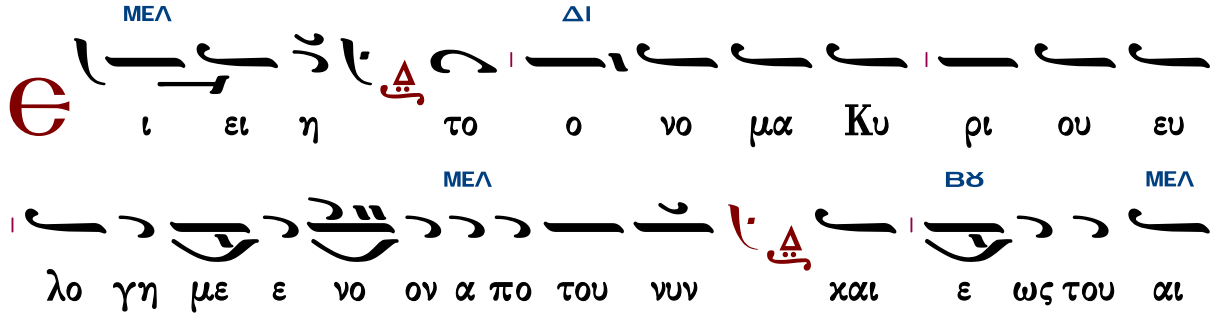

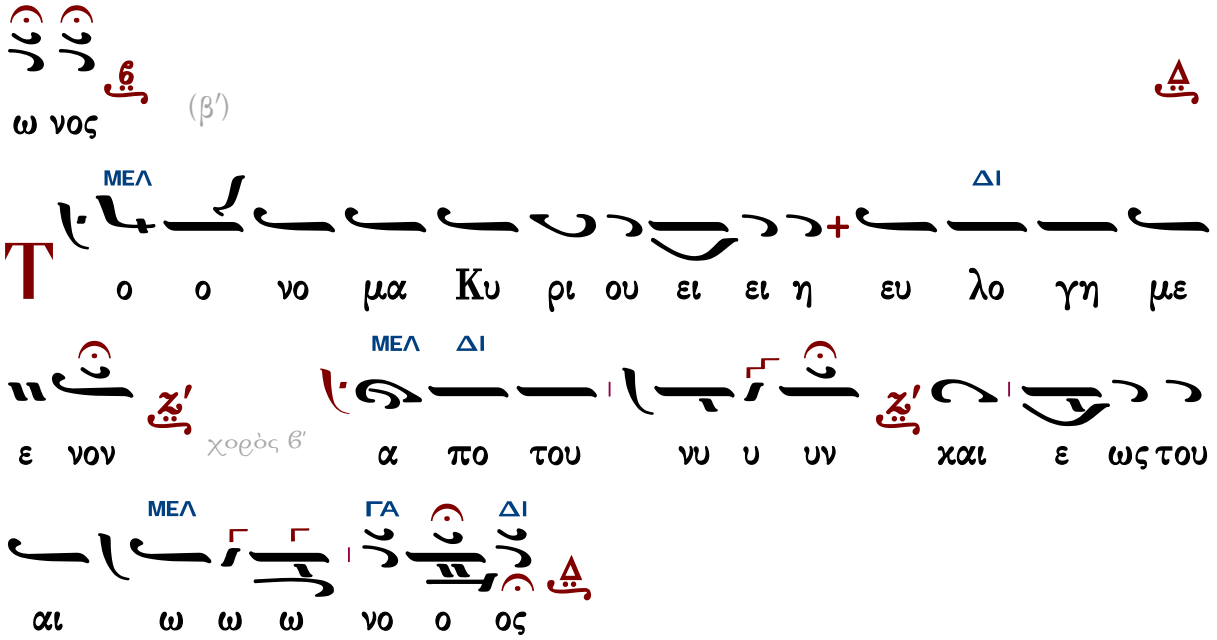

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπόλυσις — Λουκᾶς Λουκᾶ

Τάξις ἀρχιερατικῆς χοροστασίας

Θὶς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ

Ἦχος Δι

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Εσπερινός 1909 σ.1#

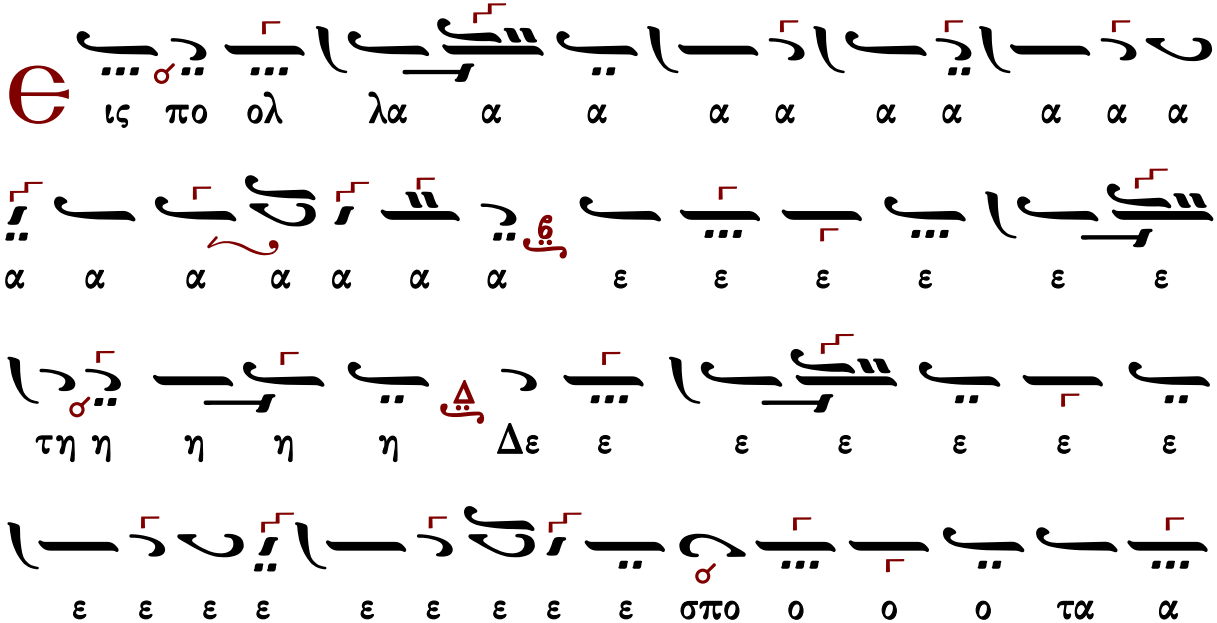

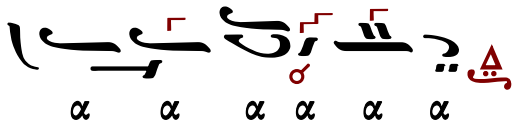

Προοιμιακὸς ψαλμὸς Καταβασίαι

Θὶς τὸν ἀσπασμὸν τῶν ἁγίων εἰκόνων ὑπὸ τοῦ ἀρχιερέως

Μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος Ζω

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Ὀρθρος 1909 σ.197/471*

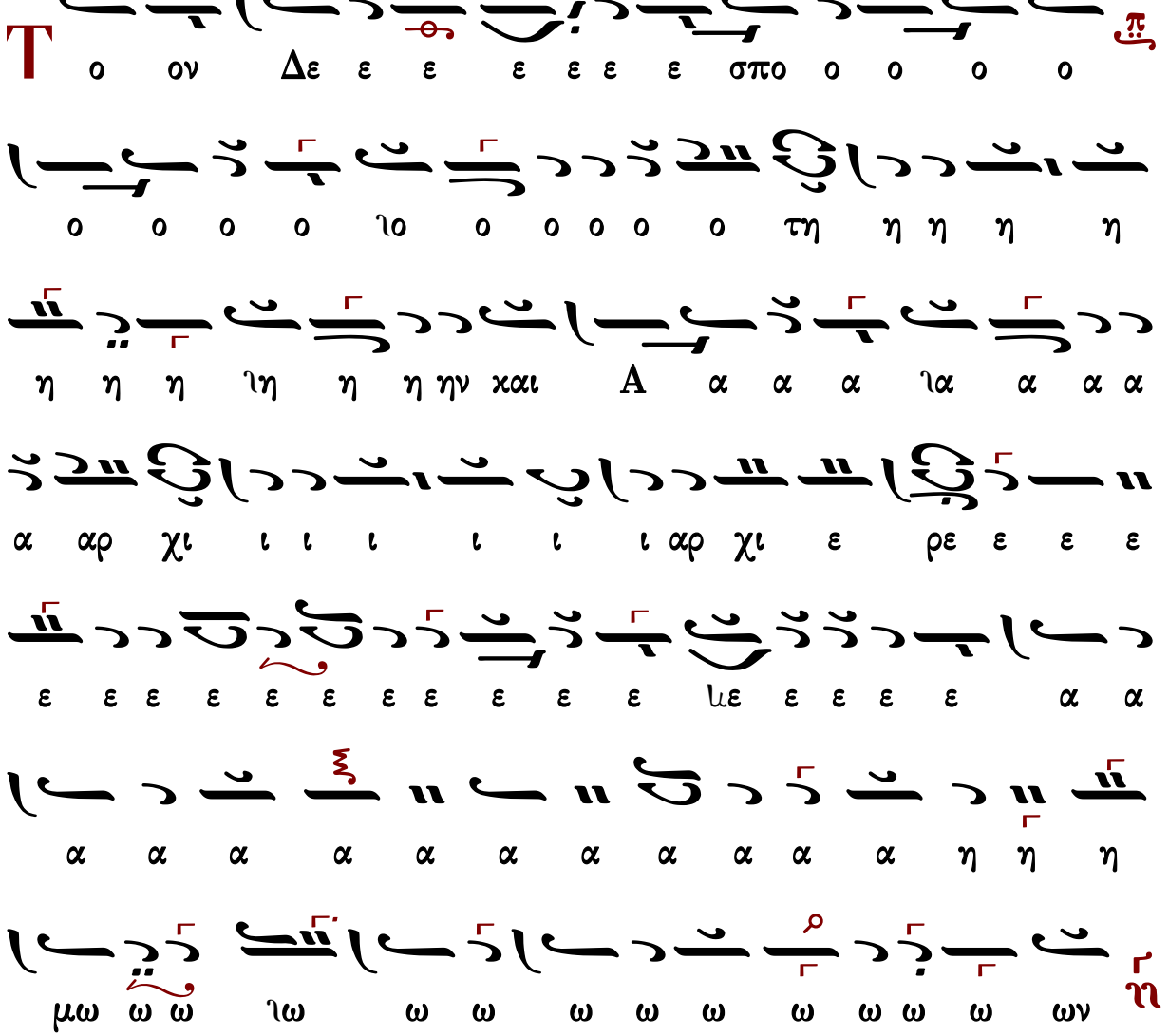

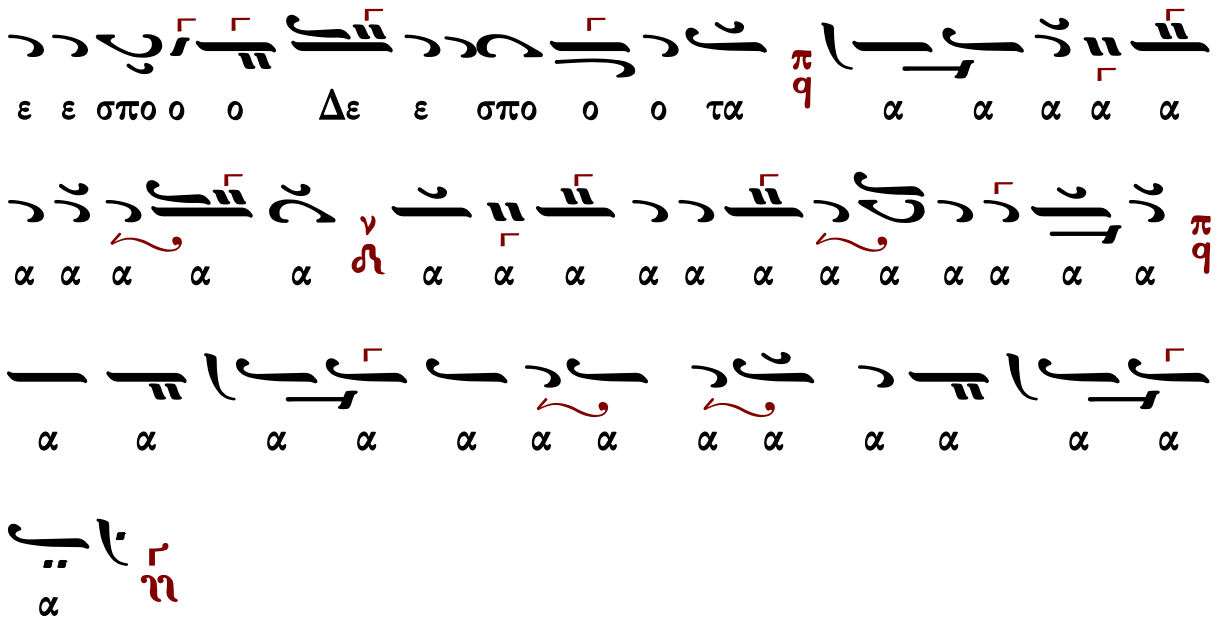

Δημοσθένους Παϊκοπούλου

Ἦχος Ζω

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Πανδέκτη Εκκλησιαστικής Μουσικής
τομ. Ε' Επιλογαί 2001 σ.273*

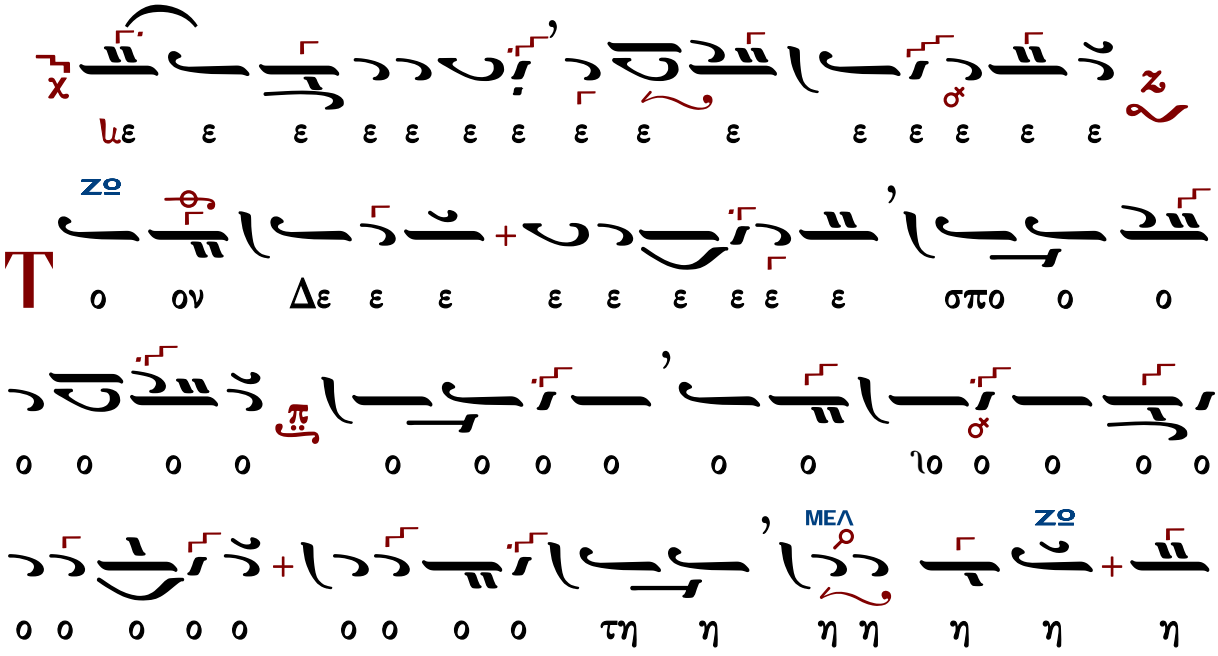

ΝΗ

ΚΑΝΟΝΙΚΑ

ΣΙΓΑ

ΠΑ

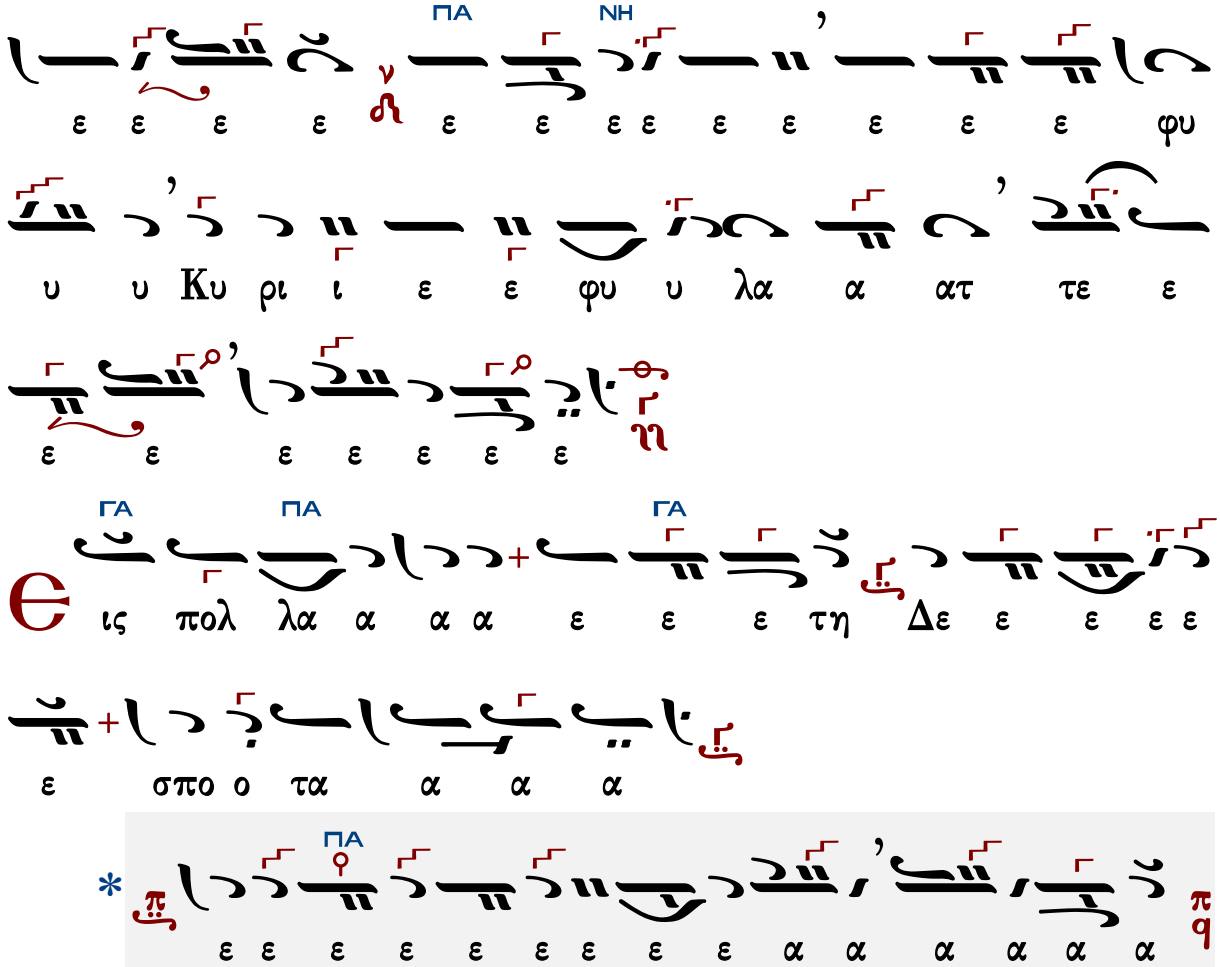

Ἄνωθεν οἱ προφῆται

Ἰωάννου τοῦ Κουκουζέλη, συντμηθὲν παρὰ Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Ζω

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Ὄρθρος 1909 σ.200/473*

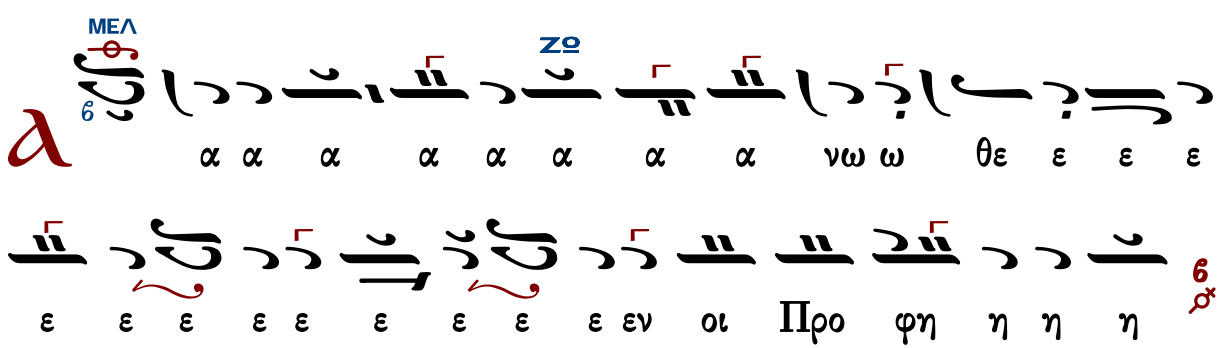

ι ι ι ι ι ι βω ω ω ω κι ι βω το ο ο
πλα α α κα α α α α α α α α κι ι
ο ον ρα α α βδο ον πλα α α α α α α α ραβδον
α α α αν στα α α α α α μνο ο στα μνο
α τη η η η η η η η ηγ γει ει ει σε προ κα α
τη η η η η ηγ γει ει ει λα α α α α α α
ε ε ε ε ε ε ιε ε ε προ ο ο σε προ ο κα
η η ται αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι σε ε ε ε
η η η η η η η η η οι προ ο φη η η η η η η
η η η η η η η η η

ον λυ υ υ υ υ υ χνι ι ι ι ι α α α α

α α α ια α α α α α α α α αν

τρα α α α α α α α α α πε ε ε λυ χνι α αν

τρα α α α α α α α α πε ζα α α α α α

α α α α α αν ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ΠΑ

ος ο ο ο ο ο ο ρο ο ο ο ο ο ο ο ο

α α α α α α α α λα α α α α α α α

ο ο ια ο ο το α α λα α ο ρο ος α α α α α

ΠΑ ΝΗ

ο ο ο ο ο ο ο ο μη ο ρος α λα α α το ο

ου ου σου υ υ υ υ χρυ υ υ ον ο ο το μη ο ο ο ο

ΖΟ

θυ ι ρι η η η η τη α α μι θυ ουν ου

ΠΑ

υ υ υ πυ ον ο ι ι ρι η η τη α α ι ι μι

υ λην α δι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

χαι ον ο ο ο ο ο ο ο δευ ο ο δι α

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ι ο ο ο ο ο ο θρο

ΔΙ

ε ε ε ε λε ι σι α βα του νον ο ο ο

ΚΕ

ηγ η η η η τη χα προ ως ω ω ω ω ω ω ω ω

ΠΑ

η η η η η η η η η η φη προ οι αν α α ει λα ΓΑ γει

ΝΗ ΖΟ
η η η η η οι προ ο φη η η η η η ται αι αι
ΜΕΛ ΖΟ
αι αι τε ε ρι ρε τε ε ρι ρε ρε ε ρε ρε ε ρε
ρι ρε ρε ε ρε ρι ρε ρεμ τε ε ρρε ε ε ρι ρε ρε ε
ρε ρε ε ρε ρι ρι ρι ρε ρι ρι ρι ρε ρι
ΔΙ
τε ε εμ ρε ρι ρι ε ρε ε ρι ρι ρε ε ρεμ τε ε ρε ε ρι ρε ρε ε
ΚΕ ΔΙ ΚΕ ΖΟ
ρι ρε ρε ε ρε ρε ε ρε ρε ε ρε ρε ρι ρι ρι
ΠΑ ΖΟ
ρε ε ρε ε ρεμ τε ρι ρε ρου ου ου τε ρι ρε ε ρου ου ου
τε ρι ρε ρε ρε ε ε ρι ρε ρε ρε ρι ρι ρι ρε ρεμ τε
ΠΑ
ε ρε ε ρι ρι ρε ε εμ σε ε ε ε προ κα τηγ
ΔΙ ΠΑ
γει λα αν α α α α νω ω ω ω θε ε ε ε ε

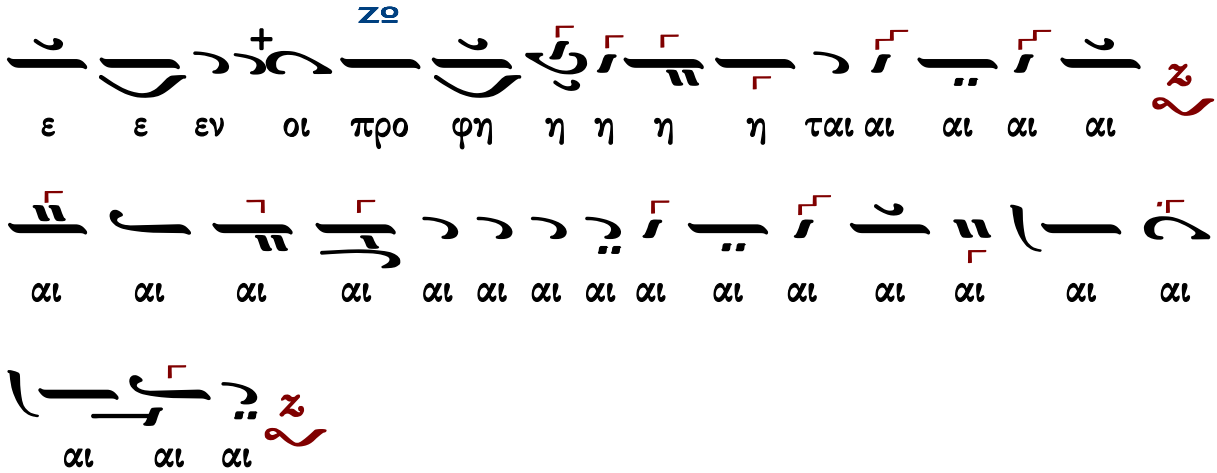

Κύριε σῶσον τοὺς εὐσεβεῖς

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇ ν̇
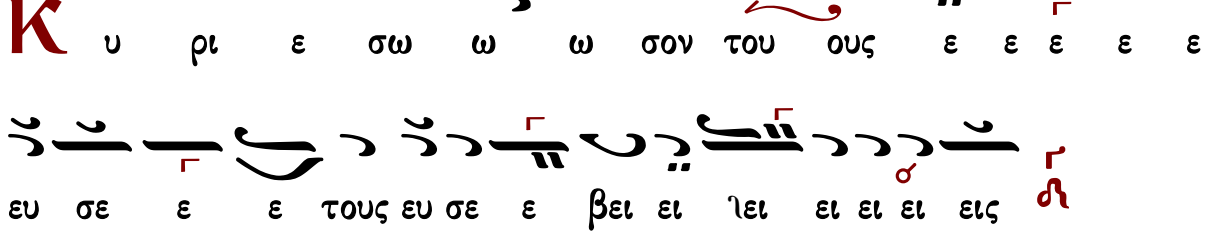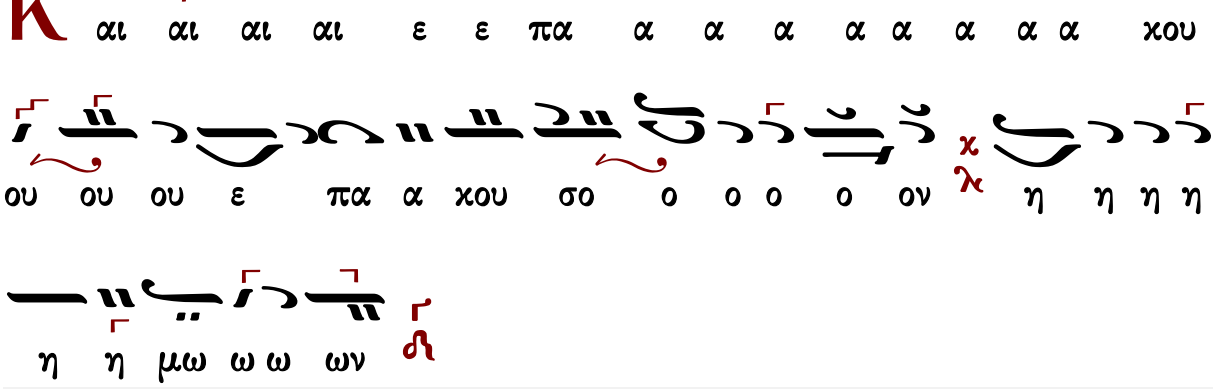
Γεωργίου Πρωγάκηι
Μουσική συλλογή
Λειτουργία 1909 σ.55/729*